CLARENCE · S · BEMENT

f

Lus

Lewis Oriental Ms 165

tue/-

الله
تعالى عنه
سورة فاتحة الكتاب مدنية
بن عباس

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان آغاز کار

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك

جمیع ستودگی مخصوص خدای را که پرورنده عالم است بخشاینده در رزق دهنده است خداوندگار

يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين

روز جزا و حساب ترا مخصوص می پرستیم و میسگوییم و از تو یاری میخواهیم

اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين انعمت

راه نما ما را راه راست موودی بسلامت عاقبت راه آنانکه انعام کردی

عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

بر ایشان یعنی بر انبیا و مومنان خشم گرفته نشد بر ایشان و نه گمراهان بسبب افراط و تفریط

عن جميع
مكية وهي سبع آيات
العدد

سورة البقرة مدنية وهي

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا بخشاینده مهربان است اعتبار کا

الٓمٓ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى

اسم سورت است آن کتاب بهشته هیچ گمان نیست در آن کتاب راه نماینده مر پرهیزگاران

للمتقين الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون

مر پرهیزگاران را آنانکه اعتراف مینمایند بآنچه غایب است و برپای میدارند

الصلوة ومما رزقناهم ينفقون والذين يؤمنون

نماز را یعنی ادا میکنند و از آنچه روزی دادیم ایشان را میرسانند نصیب مستحقان را و آنانکه ایمان میآرند

بما انزل اليك وما انزل من قبلك وبالاخرة

بآنچه فرو فرستاده شد بسوی تو و چیزی که فرستاده شد از پیش تو از زمان و برای آن بستان

مائتان وثمانون وسبع آيات

هم يوقنون اولئك على هدى من ربهم واولئك

یقین دانند ایشان بر راه راست‌اند از پروردگار ایشان و ایشان

هم المفلحون ان الذين كفروا سواء عليهم

ایشانند رستگاران بدرستی آنانکه کافر شدند برابر است برایشان

ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ختم الله على

اندرز کنی ایشانرا یا اندرز نکنی ایشانرا نگروند مهر نهاده خدا بر

قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة ولهم

دلهای ایشان و بر شنوای ایشان و بر چشمهای ایشان پوشش است بغایت و مرایشانرا

عذاب عظيم ومن الناس من يقول امنا

دردمند بغایت و از مردمانست کسی که میگویند گرویدیم

بالله وباليوم الاخر وما هم بمؤمنين يخادعون

بخدا و بروز موعود آخرین و نه‌اند ایشان از اهل ایمان فریب میدهند

الله والذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم

با خدا و با آنانکه گرویدند و نمی فریبند مگر خویشتن را

وما يشعرون في قلوبهم مرض فزادهم الله

و نمی دانند در دلهای ایشان شکی و نفاقی پس افزون کرد ایشانرا خدا

مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون

بیماری را و مرایشانراست عذابی دردناک بدانچه هستند کذب میگویند

واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما

و چون که گویند مرایشانرا مکنید فساد را در زمین گویند بدرستیکه

نحن مصلحون الا انهم هم المفسدون ولكن

ما بسامان آرندگانیم بدانید بدرستیکه ایشان ایشانند تباه کاران ولیکن

لا يشعرون وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس

نمی دانند و چون گویند مر ایشانرا که بگروید چنانچه گرویدند مردم

قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنهم هم

گویند ایا بگرویم ما چنانچه بگرویدند بیخردان بدان که بدرستیکه ایشان ایشانند

السفهاء ولكن لا يعلمون وإذا لقوا الذين

بیخردان ولیکن نمی دانند و چون ببینند آن کسانی را

آمنوا قالوا آمنا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا

که ایمان آورده اند گویند گرویدیم و چون خلوت کنند بسوی شیطانان خود شان گویند

إنا معكم إنما نحن مستهزئون الله يستهزئ

بدرستیکه ما برابر شمائیم که بدرستیکه ما افسوس دارندگانیم خدای جزای افسوس دهد

بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون أولئك

ایشانرا و مدد فرستد ایشانرا در مجاوزت ایشان از حد اعتدال در ضلالت و کفر ایشان

الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت

آنهااند که اختیار کردند گمراهی را به بدل راه راست پس سود ننماید ایشانرا

تجارتهم وما كانوا مهتدين مثلهم كمثل

بازرگانی ایشان و نه بودند راه راست یابندگان داستان ایشان چون داستان

الذي استوقد نارا فلما أضاءت ما حوله

کسیست که برافروخت آتش را پس آنگاه که روشن گردانید آتش آن موضع را که گرد او است

ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا

ببرد خدا روشنی تمام ایشانرا و گذاشت ایشانرا در تاریکیها حالاکه

يبصرون صم بكم عمي فهم لا يرجعون

بینا نبودند ایشان کرانند از استماع حق را و گنگانند از گفتار صواب کورانند از نظر در دل ایشان

او كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق

یا چون ریختنی مثل باران از جانب آسمان که در آن بود تاریکیها و بانگی و درخشیدن برق

يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق حذر

میکنند سر انگشتان خویش را در گوشهای ایشان از برای آواز هلاک از بیم

الموت والله محيط بالكافرين يكاد البرق

مردن و خدا داناست بحال اهل کفر و نفاق نزدیک بود آتش برق

يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه واذا

که رباید نور بینایی ایشان را هرگاه که روشن کرد از آن برق ایشان را راه ابرای ایشان که بروند و آن

اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم

راه و چون تاریک شد بر ایشان باستند و اگر خواستی خدا البته ببرد شنوایی ایشان را

وابصارهم ان الله على كل شيء قدير يا ايها الناس

و بینایی ایشان را بدرستی که خدا بر همه چیزی تواناست ای مردمان

اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم

پرستید پروردگار شما را آنکه آفرید شما را و آنکه از پیش شما بودند

لعلكم تتقون الذي جعل لكم الارض فراشا

تا مگر شما پرهیزکار شوید آن پروردگاری که کرد است برای شما زمین را گستردنی

والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من

و آسمان را چون خانه ساز کرده و فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آورد بسبب آن از

الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم

چیزی میوه برای روزی دادن مر شما را پس مدد میکنند مر معبود بحق [illegible]

تعلمون وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا

اهل دانش اید و اگر هستید شما در گمان از آنکه بتدریج فرستادیم بر بنده خاص ما

ع

بسورة

بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ

سوره‌ای از مانندان فرستاده و بخوانید گواهان برای محمد ادعای مبعث و لن تفعلوا از غیر

اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا

خدا اگر هستید شما راست گویان پس اگر نکنید یعنی معارضه نیارید پس حذر کنید

النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ

از آتش آن آتشی که هیمه آن آدمی است و سنگ یعنی سنگ کبریت ساخته کرده

لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

برای کافران و مژده ده آنان را که گرویدند و کارها کردند نیکو و دین

اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا

که بدرستی مر ایشان را بوستانهاست که میرود از فرود آن جویها هرگاه که

رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذِي

روزی داده شوند از آن از نوعی میوه روزی را گویند این روزی مانند

رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا

که روزی داده شدیم پیش از این در دنیا و داده میشوند آن رزق حالیکه متشابه است و حال آنکه مر ایشان را در آن

اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ اِنَّ اللّٰهَ لَا

زنان پاکی از عیب و ایشان در آن جاودان باشند بدرستیکه خدا شرم نکند

يَسْتَحْيِي اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا

که بیان کند هر داستانرا که پشه پس آنچه زیاده بود

فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

پس اما آنکه بگرویدند بدل پس میدانند بدرستیکه آن ثابت از پروردگار ایشان

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ

و اما آنکه نگرویدند بدل پس میگویند چه چیز خواست خدا

ثُمُن

بِهٰذَا مَثَلًاۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهٖ كَثِيرًاۜ وَمَا يُضِلُّ

بابن چنین حقیر گمراه میگرداند بان بسیاری را وراه مینماید باو بسیاری را وگمراه نمیگرداند

بِهٖٓ اِلَّا الْفَاسِقِينَۙ اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ

بان مگر انانکه بیرون اند از اطاعت خدا انانکه میشکنند پیمان خدارا

مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖۖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ

از پس استواری آن پیمان ومی برند آنرا که فرموده خدا بدان که پیوندند

وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

وتباهی میکنند در زمین ان گروه که چنین اند ایشانند زیان کاران

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْۚ ثُمَّ

بر چه حال کافر میشوید ومیکروند بخدا وحالانکه بودید مردگان پس زنده گردانید شمارا پس

يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ هُوَ الَّذِي

میرانید شمارا پس زنده گرداند شمارا پس بسوی حکم او بازگردانیده شوید شما او انست

خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى

که بیافرید از برای انتفاع شما آن چیزی که در زمین است همه پس قصد کرد باراده وبنشت

السَّمَٓاءِ فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ع

بافرینش پس تمام کرد خلق انها که هفت اسمان است شدند واو بهمه چیزی داناست

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ

ویاد کن وقتی را که گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بتحقیق که من گردانیده ام در زمین

خَلِيفَةًۜ قَالُٓوا اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ

کسی را که باشد در حکم قایم مقام را گفته اند ای میدهی میکنی تو دران زمین انکس را که تباهی کند دران وبریزد

الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنِّٓي

خونهای ناحق را وحال انکه ما تسبیح میکنیم دران حال که متلبس بحمد توایم وتسبیح پاکی میکنیم مر ترا گفته بدرستیکه

أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ

که من میدانم آنچه شما نمی دانید و بیاموخت آدم را نامهای هر چیز همه آن نامها پس

عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

عرض کرد بر فرشتگان پس گفت خدا خبر دهید مرا بنام

هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ

این چیزها اگر هستید راست گویان گفتند فرشتگان پاکیست ترا نیز نمیدانیم هیچ دانش

لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ قَالَ يَا آدَمُ

مرا مگر آنچه آموزانیدی مرا بدرستیکه تو ای دانا چیزی درستکار و درست گفتار گفت خدای ای آدم

أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ

آگاه گردان ایشان را بنام این چیزها پس چون آگاهانید ایشان را بنامهای ایشان گفت خدا آیا

أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

نگفتم من شما را بدرستیکه من میدانم پوشیده آسمانها را و زمین را

وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا

و میدانم آنچه آشکارا میکنید و آنچه هستید که نهان میدارید و یاد کن ای محمد وقت که گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

مر فرشتگان را سجده کرامت کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس

أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَقُلْنَا يَا آدَمُ

منع آورد از فرمان خدا و تکبر نمود و گشت از کافران و گفتیم ما ای آدم

اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا

قرار گیر تو و زن تو حوا در بهشت و بخورید از آن جنت خوردنی را

حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

از هر جای که خواهید و نزدیک نشوید برای خوردن این درخت گندم پس باشید

مِنَ الظّٰلِمِينَ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا

از ستمکاران بر خود پس لغزانید ایشان را شیطان از جنت پس بیرون آورد ایشان را

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

ازان مکان که بودند دران و گفتیم که فرو روید بزمین بعضی از شما مر بعضی را دشمن باشید و

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ

در زمین آرامگاهی و برخورداری تا هنگامی پس بگرفت آدم

مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ

از نزد پروردگار سخنانی پس بپذیرفت توبه او را بدرستیکه اوست توبه قبول کننده

الرَّحِيمُ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

و بخشنده و توبه پذیرنده گفتیم فرو روید از جنت همه پس اگر بیاید بشما

مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

از نزد من راه نماینده و شریعتی پس هر که متابعت کند شریعت مرا پس هیچ گونه ترسی نیست بر ایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا ربع

و نه ایشان هیچ گونه اندوهگین و غمگین شوند و آنکه کافر شدند و دروغ داشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ع

نشانهای ما را ایشان ملازمان دوزخ اند ایشان دران جاودان باشند

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

ای پسران یعقوب یاد آورید نیکوئی مرا آنکه نیکوئی کردم بر شما

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

و وفا کنید به پیمان من و طاعت من تا وفا کنم بجزای آن و شما و خاص از من بترسید

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا

و بگروید بآنچه فرستادم مطابق و موافق مر آن کتاب را که با شماست و نشوید نخستین کافر

ثمن

اول كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا وإياي
نخست ناگرونده بان قرآن من و بدل مستانید بآیتهای من بهای اندک را و خاص مرا
فاتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا
حذر کنید از من و نیامیزید درست و راست را بنادرست و ناراست و پنهان مکنید
الحق وأنتم تعلمون وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة
گفتن حق را و حال آنکه شما از اهل دانشید و بپا دارید نماز را و بدهید حق خدا از مال
واركعوا مع الراكعين أتأمرون الناس بالبر
و نماز بارکوع کنید با نمازکنندگان ایا میفرمایید مردم را بکارهای نیکو
وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا
و فراموش میکنید نفسهای خود را و حال آنکه شما میخوانید قرآنرا ای پس
تعقلون واستعينوا بالصبر والصلوة وإنها
درنمی یابید و یاری خواهید از خدا بشکیبایی و بنماز گذاردن و بدرستی که
لكبيرة إلا على الخاشعين الذين يظنون أنهم
هرآینه گرانست مگر بر متواضعان و ترسکاران آنانکه یقین میدانند که ایشان
ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون يا بني إسرائيل
رسنده اند بحضرت پروردگار ایشان و بدرستی ایشان باو بازگردنده اند ای پسران یعقوب
اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم
یاد کنید نیکویی مرا که انعام کردم بر شما و آنرا که من تفضل دادم شما را
على العالمين واتقوا يوما لا تجزي نفس عن
بر اهل زمانه شما و بترسید از روزی که نگذارد هیچ تنی از
نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها
تنی دیگر هیچ چیزرا و قبول نکند از آن نفس خواهش و فرا نگیرند و گرفته نشود ازو

عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ

بج فدای و نه ایشان یاری کرده شوند و ای بنی اسرائیل برهانیدیم شما را از قوم فرعون

يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ اَبْنَآءَكُمْ

کرمی نمودند شما را بدترین عذاب کرمی کشتند پسران شما را

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِنْ رَبِّكُمْ

و زنده می گذاشتند و طلب می کردند زنان شما را و درین عذاب شما را محنتی است از پروردگار شما

عَظِيمٌ ۝ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَغْرَقْنَا

بزرگ و یاد کن چون جدا گردانیدیم بشما دریا را پس نجات دادیم شما را و غرق گردانیدیم

اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَاِذْ وَاعَدْنَا مُوسٰى

کسان فرعون و قوم او را و حال آنکه شما می نگریستید آن حال را و چون وعده دادیم موسی را

اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ

چهل شبان روز پس عبادت گرفتید شما گوساله را از پس موسی و حال آنکه شما

ظَالِمُونَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ

ستمکاران بودید پس عفو کردیم از شما پس از عبادت آن گوساله تا مگر شما

تَشْكُرُونَ ۝ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ

سپاسداری نمائید و چون دادیم ما موسی را توریة و آنچه فارق است میان حق و باطل

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

تا مگر شما راه راست یابید و چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من

اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوٓا اِلٰى

بدرستی که شما ستم کردید بر تن های خود بگرفتن شما گوساله را بمعبودی پس بازگردید بسوی

بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ

آفریننده شما پس بکشید یکدیگر را آن کشتن بهتر است مر شما نزد پروردگار شما

فتاب

فتاب عليكم انه هو التواب الرحيم واذ قلتم

پس قبول کرد خدا توبه شمارا پس بدرستی که اوست توبه پذیرنده مهربان و چون گفتید

يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فاخذتكم

ای موسی هرگز باور نداریم ترا تا که ببینیم خدارا معاینه پس گرفت شمارا

الصاعقة وانتم تنظرون ثم بعثناكم من بعد

آتش هلاک کننده و حال آنکه بودید واقف بدان پس زنده گردانیدیم شمارا از پس

موتكم لعلكم تشكرون وظللنا عليكم

مردن شما تا که شما سپاسداری نمایید و سایبان کردیم بر بالای شما

الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من

ابررا و فرو فرستادیم بر شما ترنجبین و سمانه را گفتیم بخورید از

طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا

حلالها آنچه روزی دادیم شمارا و ستم نکردند برما ولیکن بودند

انفسهم يظلمون واذ قلنا ادخلوا هذه القرية

برخویشتن ایشان ستم می کردند و چون گفتیم ما که در روید درین ده به بیت المقدس

فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب

پس بخورید از منافع آن از هرجا که خواهید خوردنی واسع و در آیید از در ده

سجدا وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد

گذارندگان سجده شکر و گویید خدایا گناهان مارا می بخشیم شمارا گناهان شما و زیاده می کنیم

المحسنين فبدل الذين ظلموا قولا غير الذي

ثواب نیکوکاران را پس بدل کردند آنانکه ستم کردند بر خود گفتاری جز آنکه [بجای این]

قيل لهم فانزلنا على الذين ظلموا رجزا من السماء

گفته شد مرایشان را پس فرستادیم بر آنانکه ظلم و ستم کردند بر خود عذاب [طاعون باشد] از جانب آسمان

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

بسبب آنكه بودند كه بيرون مي آمدند از فرمان خدا و چون آب خواست موسى براي گروه خود

فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا

پس گفتيم بزن بان عصا سنگ را پس روان شد ازان دوا

عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا

زده چشمه تحقيق دانست هر مردي چند يعني هر سبطي آبشخور آنرا و گفتيم آب بخوريد

وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ

و بنوشيد از روزي خدا و تباهي مكنيد در زمين

مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ

در حاليكه تباهي كنندگان باشيد و چون گفتيد شما اي موسى هرگز صبر نكنيم بر خورش

وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ

يگانه پس بخواه براي ما پروردگار ترا تا پيدا آرد براي ما آنچه مي روياند زمين

مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا

از تره آن و خيار آن و سير آن گندم و مسور آن و پياز آن

قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ

گفت موسى آيا بدل ميكنيد آنرا كه او فروتر است بجاي آنكه او بهتر است

اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

فرود آييد مصري را از شهرها كه بدرستي شمار است آنچه خواستيد شما و لازم گردانيده شد بر ايشان

الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ

خواري و بيچارگي و فقر رجوع كردند در حاليكه از خدا اين مذكور

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ

بسبب آنكه بودند كه منكر مي شدند بآيتهاي خداي تعالى و ميكشتند پيغمبرانرا

ع

ثمن

بغير

ع

بغير الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ان

بی استحقاق این چه گفتیم بر آنست که نافرمانی کردند و بودند که از حد در گذشتند بدرستی

الذين امنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين

آنانکه گرویدند بزبان و آنانکه بدین آمدند جهود شدند و ترسایان و گروهی از دینی بدینی گشتند

من امن بالله واليوم الاخر وعمل صالحا فلهم

هر که از ایشان ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کند کار نیکو پس ثواب

اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم

ایشانست نزد پروردگار ایشان نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان

يحزنون واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم

اندوهگین شوند و چون گرفتیم ما عهد شما را و بلند ساختیم بر بالای شما

الطور خذوا ما اتيناكم بقوة واذكروا ما فيه

کوه طور و گفتیم مر شما را بگیرید آنچه دادیم شما را بکوشش تمام و یاد آرید احکام که در ویست

لعلكم تتقون ثم توليتم من بعد ذلك فلولا

تا مگر شما پرهیزکار شوید پس اعراض کردید شما پس از آن عهد و میثاق پس اگر نه

فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين

بخشایش خدا بود بر شما و مهربانی او هر آینه می‌بودید شما از زیانکاران

ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت

و بتحقیق دانستید شما آنانرا که از خدا تجاوز کردند از شما در صید کردن روز شنبه

فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين فجعلناها

پس گفتیم مر ایشانرا باشید بوزینگان رانده شدگان پس گردانیدیم

نكالا لما بين يديها وما خلفها وموعظة

آن عقوبت را عبرتی مر آنرا که پیش آن عقوبت است و مر آنرا که از پس آن عقوبت است و شنوند پند

لِلمُتَّقِينَ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ

مر پرهیزکارانرا وچون گفت موسی مر گروه خودرا بدرستیکه خدای فرماید شمارا

تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

که بکشید یکی از جنس گاو را گفتند ای میگیری مارا محل افسوس گفت موسی پناه میگیرم بخدا که

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ

که باشم از اهل جهالت گفتند بخوان برای ما پروردگار ترا تا بیان کند

لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا

صفت آن گفت موسی بدرستیکه میگوید بدرستیکه آن گاویست نه پیر و نه

بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

جوان میانه است میانه این دو چیز پس کنید آنچه میفرماید شمارا بآن

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ

گفتند بخوان برای ما پروردگار تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن بقره گفت موسی

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ

که خدا میگوید بدرستیکه آن گاویست زرد که خالص است رنگ آن شاد میکند اندر آن نظر

النَّاظِرِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ

نگرندگانرا گفتند بخوان برای ما پروردگار تا بیان کند برای ما چیست صفت آن

الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

بقره بدرستیکه چنین شبه است بر ما و ما اگر خواسته باشد خدا هر اینه راه یافتیم

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ

گفت موسی بدرستیکه خدا میگوید که این گاو گاویست نه رام کرده که بکارد زمین را

وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا

و نه آنکه آب دهد کشت را سالم است از عیوب که نباشد هیچ گونه رنگی غیر رنگ خود ان گفتند

الآن

الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون

اکنون آوردی ای موسی بیان درست پس کشتند آنرا و نمی خواستند که کشند گاو را

وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج ما كنتم

و چون کشتید شما تن را پس مخاصمه نمودید در کار تن و خدا ظاهر کننده بود آنرا که بود

تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي

که پنهان می داشتید آن امر قتل پس گفتیم ما بزنید شخص مقتول بعض از آن گاو همچنان زنده گرداند

الله الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون

خدا مردگان را و مینماید شما را دلایل تا مگر شما بمقتضای عقل عمل کنید

ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة

پس سخت شد دلهای شما پس از آن احیا پس آن پس آن دلها مانند سنگ است

أو أشد قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار

در قوت یا سخت تر سختی و بدرستیکه از سنگهاست هر آینه چیزی که روان میشود از آن جویها

وإن منها لما يشقق فيخرج منه الماء وإن منها

و بدرستیکه از سنگهاست هر آینه چیزی که شکافته میشود پس بیرون می آید آب از آن سنگها و بدرستیکه از آن

لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون

سنگهاست هر آینه که فرود می آید از ترس خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید شما

أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم

ای پس حرص طمع میکنید که مومن شوند که ایمان آرند برای سخن شما و بتحقیق بودند گروهی از ایشان

يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه

که میشنودند سخن خدا را پس تحریف میکردند از پس آنکه ضبط کردند آنرا

وهم يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا

و حال آنکه ایشان میدانند که [illegible] دروغ است و چون می بینند منافقان یهود آنکه ایمان آورده اند گویند ایمان آوردیم

ثمن نصیف

وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ

وچون خالی شود بعضی از ایشان با بعضی که منافق اند گویند منافقان ایا خبر دهید ایشانرا بدانچه گشاده کرده

اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

خدا برای شما تا حجت گیرند شما را بدان نزد پروردگار شما ای پس نمی یابید

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

ای نمی دانند که بدرستی خدا میداند انرا انکه پنهان میدارید شما وانرا که اشکارا میکنید

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ

وازیشان جمعی نانویسنده و ناخواننده اند که نمی دانند توریت را مگر ارزوها چند که حقیقی ...

وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ

ونیست ایشان مگر گمان کنند پس وای مرانرا توریت را که می نویسند

بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا

بدست خود پس میگویند ای منحرف از نزد خدا ... تا بدل ستانند

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ

بان بهای اندک را پس وای مرایشانرا از انچه نوشت دستهای ایشان و وای

لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ وَقَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

مرایشانرا از انچه عمل میکنند یعنی عمل تحریف وگفتند هرگز نرسد مارا اتش مگر روزی

مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ

شمرده مدت عبادت عجل بگوای گرفته اید شما نزد خدا عهد که هرگز خلاف نکند

اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

خدا وعده خودرا یا میگویید بر خدای تعالی از انچه نمی دانید

بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

اری هرکه بیندازد بدی را وگرد دراید باو گناه او

فأولئك

فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ

پس ایشان یاران آتش‌اند ایشان در آن جاودان باشند و آنانکه

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ

ایمان آورده‌اند و کرده‌اند نیکو ایشان ملازمان بهشت‌اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَآئِيلَ

ع

ایشان در آن همیشه باشند و چون گرفتیم ما عهد پسران یعقوب را

لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَذِي

نمی‌پرستند مگر معبود خدا و گفتیم که با پدر و مادر خود نیکویی کنید

الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

و خویشان و با کودکان بی‌پدر و بیچارگان و گویید مردمان را سخن نیکو

وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا

و محافظت کنید بر نماز و بدهید زکوة را پس روی گردانیدید شما مگر

قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

اندکی از شما و حال آنکه شما بر اعراض بودید و چون گرفتیم عهد شما را

لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ

که نریزید خونهای یکدیگر را و بیرون نکنید یکدیگر را

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

از سراهای شما پس اعتراف کردید شما بکرم و حال آنکه شما حاضر بودید گواه آن شدید

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ

پس شما اینهایند که میکشید یکدیگر را و بیرون میکنید

فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ

گروهی را از شما از سراهای ایشان یاری میدهید بر ایشان بگناه

والعدوان وان يأتوكم اسارى تفادوهم

وبيداوي واگر آيند درحالتي كه وستگير شده باشيد كه بازخريد

وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض

وحال آنكه حرامست برشما بيرون كردن ايشانرا اي پس مي گرويد شما ببعض

الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل

توريت ونمي گرويد ببعض پس نيست جزاي آنكس كه كند

ذلك منكم الا خزي في الحيوة الدنيا ويوم القيمة

آنرا كه گفتم از شما مگر خواري تمام در زندگاني اين جهان ودر روز قيامت

يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عما

باز گردانند ايشانرا بسوي سخت ترين عذاب ونيست خداى تعالى بي آگاه از آنچه

تعملون اولئك الذين اشتروا الحيوة الدنيا

ميكنيد شما ايشان آنانند كه بدل كردند زندگاني اين جهانرا

بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم

بعوض آخرة پس منقطع نشود از ايشان عذاب ونه ايشان

ينصرون ولقد اتينا موسى الكتاب ع

ياري كرده شوند وبتحقيق داديم موسيرا توريت

وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم

واز پي در آورديم از زمان پسين او بپيغمبرانرا وداديم عيسى پسر مريم را

البينات وايدناه بروح القدس افكلما

معجزات وتقويت كرديم اورا بجبرائيل يا بانجيل اي هرگاه

جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم

آيد بشما فرستاده بآنچه دوست ندارد نفسهاي شما تكبر نماييد

ففريقا

فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ

پس گروهی را دروغ نسبت کردند و گروهی را میکشید و گفتند دلهای ما در غلاف اند

بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا

نه بلکه دور گردانید ایشان را خدا بکفر ایشان پس اندک چیزی از تکالیف می گروند و چون

جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ

بر ایشان توریت از نزد خداست راست گوی دارنده است آنچه که با ایشانست

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

و بودند از پیش از این طلب نصرت میکردند بر آنانکه کافر شدند

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

پس چون آمد بدیشان آنکه میشناختند کافر شدند بدان پس دوری از رحمت خدا بر

الْكَافِرِينَ ۝ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا

کافرانست بدست آن چیزیست که خریدند یا فروختند بدان نفسهای خود را که کافر شدند

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ

بدانچه فرستاده خدا برای حسد برای آنکه میفرستد خدا از فضل خود بر آنکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ

که خواهد از بندگان او پس سزاوار شدند بخشمی بر خشمی

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا

و مر کافرانراست عذابی خوار کننده و چون گویند مر ایشانرا ایمان آورید

أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ

بانچه فرستاده خدا گویند ایمان آوریم بانچه فرستاده شده بر ما و حال آنکه کافر میشوند

بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ

بدانچه غیر اوست و آن درست درستست در حالتیکه راست دارنده است مر آنرا که با ایشانست بگو چرا

ثمن

تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين

میکشتید پیغمبران خدا از پیش ازین اگر هستید شما ایمان اورندگان

ولقد جاءكم موسى بالبينت ثم اتخذتم العجل

وبتحقیق آمد بشما موسی بامعجزات ظاهر پس بعبادت گرفتید شما گوساله را

من بعده وانتم ظالمون واذ اخذنا ميثاقكم

از پس رفتن او وحال آنکه شما ستمکارانید وچون گرفتیم ما عهد شما را

ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما اتينكم بقوة

وبرداشتیم بر بالای شما این کوه را وگفتیم فرا گیرید آنچه دادیم بشما بجد و عزیمت

واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا في

وبشنوید بسمع قبول گفتند شنیدیم بگوش و نافرمانی نمودیم و بیامیختند نوشانیده شد در

قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به

دلهای ایشان دوستی گوساله را بسبب کفر ایشان بگو بد است چیزی که میفرماید شما را بدان

ايمانكم ان كنتم مؤمنين قل ان كانت لكم

ایمان شما اگر هستید از اهل ایمان بتوریت بگو اگر هست برای شما

الدار الاخرة عند الله خالصة من دون الناس

بازپسین یعنی آخرت نزد خدا خاص ویژه از جز دیگر مردمان

فتمنوا الموت ان كنتم صادقين ولن يتمنوه

پس آرزو کنید مردن را اگر هستید شما راست گویان وهرگز آرزو نکنند آن را

ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين

همیشه بسبب آنکه پیش فرستاده است دستهای ایشان وخدا داناست باحوال ستمکاران

ولتجدنهم احرص الناس على حيوة ومن الذين

وهر اینه خواهی یافت ایشان را حریص ترین مردم بر زندگانی دراز و از آنانکه

اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة وما هو

شرک آوردند دوست میدارد هر یکی ازیشان که کاشکی عمر داده شود هزار سال ونیست او

بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير بما

دور گردانیده او از عذاب کفر اینکه عمر داده شود و خدا بیناست و دانا

يعملون قل من كان عدوا لجبريل فانه نزله على

بعملهای ایشان بگو هر که هست دشمن مر جبرئیل را پس بدرستیکه او فرستاده است

قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى

دل تو بفرمان خدای تعالی و حال آنکه باوردارنده است مر آنرا پیش است از کتب و راه نمودنی

وبشرى للمؤمنين من كان عدوا لله وملئكته

و مژده مر مومنانرا و هر که باشد دشمن مر خدا را و فرشتگان او را

ورسله وجبريل وميكال فان الله عدو للكافرين

و پیغمبران فرستاده و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستیکه خدا دشمن است مر کافرانرا

ولقد انزلنا اليك ايات بينات وما يكفر بها

و بتحقیق فرستادیم بسوی تو آیتهای روشن و منکر نشود آن آیات را

الا الفاسقون او كلما عاهدوا عهدا نبذه

مگر آنانکه در کفر متجاوز الحد باشند ای کافر شدند هر گاه که موکد گردانیدند عهدیرا نیفکندند آنرا

فريق منهم بل اكثرهم لا يؤمنون ولما جاءهم

گروهی ازیشان بل که بیشتر ایشان ایمان نمی‌آرند بتوریت و چون آمد بدیشان

رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق

فرستاده از نزد خدا باوردارنده آنرا که با ایشان است نیفکند گروه

من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله وراء

ازآنکه داده شد ایشانرا توریت نامه خدا را که قرآن است باز

ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ

بس پشت سر انداختند گویی ایشان نمیدانند و پیروی کردند آنرا که میخواندند دیوان

عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ

بر عهد سلیمان و نه بود کافر سلیمان و لیکن دیوان

كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ

کافر بودند می آموزانیدند مردمانرا جادویی و آنچه فرستاده شد بر دو فرشته

بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ

بشهر بابل هاروت و ماروت نام و نمی آموزانیدند هیچکسرا

حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ

تا آنگاه که میگفتند او را بدرستیکه ما آزمایش هستیم پس کافر مشو پس می آموختند

مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ

از ان دو فرشته آنچه جدایی افکنند بدان میان مرد و زن و نه ایشان

بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا

گزند رسانندگانند بان سحر هیچکسرا مگر باذن و اراده خدا و می آموختند آنرا

يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ

که زیان می داشت و سود نمی داشت ایشانرا و بتحقیق دانستند جهودان هر آینه آنکه اختیار کرد سحر را

فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

در آنجهان هیچ نصیب و هر آینه بد است چیزی که میفروختند باو نفسهای خود را

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ

اگر باشند که دانند و اگر ایشان بودندی که گرویدندی بکتاب خدا و پرهیز نمودندی هر آینه جزای

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از نزد خدا بهتر است اگر بودندی که دانستندی ای آنکسانی که ایمان آوردید

ع

لا تقولوا

لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا

خطاب بمؤمنان است مگویید با رسول صلعم باین کلمه و گویید بدل راعنا مهلت ده ما را تا یاد گیریم و بشنوید

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و مر کافران راست عذابی دردناک دوست نمی دارند آنانکه کافر شدند

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ

از اهل کتاب و نه بت پرستان که فرستاده شود بر شما

مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

هیچ نعمتی از پروردگار شما و خدا خاص میگرداند بنبوت خود هر که را میخواهد

ثمن ثلث

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا

و خدا خداوند بخشش بسیار است آنچه بحکمت منسوخ میکنیم در آیات قرآن هیچ آیتی را یا از

نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى

یادها میبریم میاریم حکمی بهتر یا مانند آن در ثواب ای ندانستی که خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ

همه چیزی تواناست ای ندانستی که خدا مرو راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

آسمانها و زمین و نیست شما را از غیر خدا هیچ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ

دوستی و نه هیچ یاری دهنده بلکه میخواهید این که سوال کنید از پیغمبر شما

كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ

چنانچه سوال کردند از موسی پیش ازین و هر که اختیار کند کفر را

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ وَدَّ كَثِيرٌ

بجای ایمان بحقیقت گم کرد میانه راه را و دوست داشت بسیار

مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ

از اهل کتاب ای که باز گردانند شما را پس از گرویدن شما

كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا

با حالت کفر بسبب خواستن از نزد ایشان پس از آنکه

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ

ظاهر شد که قول محمد مر ایشان را حق است پس طریق عفو سپرید و جرم فرو گذارید تا آنکه آرد خدا

بِاَمْرِهٖ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ

بقتل و سبی جزیه بدرستیکه خدا بر همه چیزی تواناست و بپای دارید نماز را

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

و بدهید حق مال را و آنچه پیش فرستید برای شما از نیکی

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَقَالُوا

یابید ثواب آنرا نزد خدا بدرستیکه خدا بآنچه میکنید شما بیناست و گفتند

لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا اَوْ نَصَارٰى

هرگز در نیاید در بهشت مگر آنکه هست جهودان یا ترسایان

۝ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

این مذکور آرزوهای ایشان است مانند این ناطلب است بگو بیارید حجت شما را بدانچه میگوئید اگر هستید شما راست گویان

بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ

آری هر که خالص گرداند نفس خود را برای خدا و حال آنکه نیکوکار باشد پس مر او راست مزد او

۝ عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ع

نزد پروردگار او و هیچ ترسی نیست برایشان در آخرت و نه ایشان اندوهگین شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ

و گفتند یهودان نیستند ترسایان بر چیزی از دین و گفتند

النَّصَارٰى

النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُوْنَ

ترسایان نیستند جهودان برچیزی از دین وحال آنکه میخوانند

الْكِتٰبَ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ

کتاب خدارا همچنان گفتار گفتند درحق مسلمانان آنانکه نمی‌دانند مانند

قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ

گفتار ایشان پس خدا حکم کند میان هردو ایشان روز رستخیز درانچه هستند که دران

يَخْتَلِفُوْنَ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ

خلاف میکنند وکیست ستمکارتر از انکس که بازدارد مسجدهای خدارا اینکه

يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا

یاد کنند دران مسجد نام خدارا وجد نماید در ویرانی آن آن بازدارندگان

كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا

نیست مرایشان را که درآیند در مسجد مگر برحالت ترس ایشان را دراین جهان

خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ

خواریست ومرایشان را دران جهان عذابی بزرگست ومرخدایراست طرف برآمدن آفتاب

وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

وطرف فروشدن پس هرکجا که روآرید پس آنجاست قبله خدا بدرستی که خدا

وَاسِعٌ عَلِيْمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ

تمام عطاست داناست وگفتند گرفت خدا فرزندیرا پاکست او از نقایص بلکه

لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ

اوراست آنچه در آسمانهاست وزمین آن همه چیزها در تحت تصرف اند

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا

نوآورنده آسمانها وزمین است وچون خواهد که تمام کند بدرستیکه او

يقول له كن فيكون ۝ وقال الذين لا يعلمون لولا

گوید مر او را حادث شو پس حادث شود وگفتند آنانکه نمی دانند یهود و نصارا چرا

يكلمنا الله او تاتينا اية كذلك قال الذين

سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید بما معجزه روشن همچنان گفتار گفتند آنانکه

من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا

پیش از ایشان بودند از اسلاف مانند گفتار ایشان مانندست دلهای ایشان در قساوت بتحقیق روشن

الايات لقوم يوقنون ۝ انا ارسلناك بالحق

گردانیدیم معجزات را برای گروهی که بیگمان اند بدرستیکه فرستادیم ترا بحکمت

بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن اصحاب الجحيم ۝ ولن

وصواب مژده دهنده وبیم دهنده وپرسیده نخواهند شد از اهل دوزخ وهرگز

ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع

خشنود نشوند از تو جهودان ونه ترسایان تا آنگاه که متابعت کنی

ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت

دین ایشان را بگو بدرستیکه دین خدا که اسلام است اینست راه راست وهر اینه اگر متابعت کنی

اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من

مشتهیات او نهارا پس از آنکه آمد بتو از دانش که دین نیست ترا از عذاب

الله من ولي ولا نصير ۝ الذين اتيناهم الكتاب

خدا هیچ دوستی ونه هیچ یاری دهنده آنانکه دادیم مر ایشان را نامه آسمانی

يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به

میخوانند آنرا چنانچه استحقاق خواندن اوست ایشان ایمان دارند بآن

ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون ۝ يا بني اسرائيل

وهر که کافر شود پس ایشان ایشانند زیان کاران ای پسران یعقوب

ع

اذكروا

ثمن

اذكروا نعمتى التى انعمت عليكم وانى فضلتكم

یاد کنید نیکوییرا که نیکویی کردم بدان بر شما واگه من فضیلت دادم

على العالمين ۝ واتقوا يوما لا تجزى نفس عن

بر اهل زمانه شما وحذر کنید روزیرا که نگذارد هیچ تن از

نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها

تنی هیچ چیزرا ونه بپذیرند ازان نفس هیچ فدایی ونسود نکند اورا

شفاعة ولا هم ينصرون ۝ واذ ابتلى ابرهيم

هیچ خواهشی ونه ایشان یاری کرده شوند ویاد کن چون آزمود ابراهیم را

ربه بكلمات فاتمهن قال انى جاعلك للناس

پروردگار او بسخنان پس تمام کردانید او همهرا گفت خدا بدرستیکه من گردانیدم ترا برای مردمان

اماما قال ومن ذريتى قال لا ينال عهدى

سردار گفت ابراهیم وبعضی از فرزندان من نیز گفت خدا نیابد ومیسر نشود سرداری

الظالمين ۝ واذ جعلنا البيت مثابة للناس

ستمکاران بر خود وغیر ویاد کن چون گردانیدیم ما خانه کعبه جای باز گشتن برای مردم

وامنا واتخذوا من مقام ابرهيم مصلى و

وسبب ایمن وچون گفتیم که گیرید ازان جایگاه که اثر قدم ابراهیم بروست جای نمازی

عهدنا الى ابرهيم واسمعيل ان طهرا بيتى

واشارت فرمودیم سوی ابراهیم واسمعیل که پاک گردانید از بتان خانه مرا

للطائفين والعاكفين والركع السجود ۝

برای زایران ومقیمان ورکوع کنندگان وسجده کنندگان

واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا بلدا امنا وارزق

وچون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان این شهر مکه را شهری با امن وروزی ده

اهله من الثمرت من امن منهم بالله واليوم

ساکنان اورا از انواع میوه اهر کہ ایمان آرد از ایشان بخدا وبروز

الاخر قال ومن كفر فامتعه قليلا ثم اضطره

بازپسین گفت خدا کہ نیز کسی کہ کافر باشد پس بهره داری اندک بخشم پس ناچار ارم اورا

الى عذاب النار وبئس المصير واذ يرفع ابرهيم

سوی عذاب نار وبد جای بازگشتن وچون بر افراشت ابراهیم

القواعد من البيت واسمعيل ربنا تقبل منا

بنیادها را از خانه کعبه واسمعیل نیز حال آنکه میگفتند پروردگارا قبول کن

انك انت السميع العليم ربنا واجعلنا مسلمين

این کار را از ما که تو شنوائی بضمایرها ای پروردگار ما بگردانی ما را ثابت بر اسلام

لك ومن ذريتنا امة مسلمة لك وارنا

برای تو واز فرزندان ما نیز جماعتی فرمان بردار ترا ونمای ما را

مناسكنا وتب علينا انك انت التواب الرحيم

مواضع عبادت وتوبه ده ما را از هر چه بد بود بدرستیکه توئی توبه دهنده مهربان

ربنا وابعث فيهم رسولا يتلوا عليهم اياتك

ای پروردگار بفرست در میان ایشان فرستاده از ایشان که خواند بر ایشان ایتهای ترا

ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك

وآموزد ایشان را قرآن وبیان قرآن وپاک گرداند ایشانرا بدرستیکه

انت العزيز الحكيم ومن يرغب عن ملة

توئی قادر غالب درست وراست گفتار وکدام کسست که روی گرداند از دین ابراهیم

ابرهيم الا من سفه نفسه ولقد اصطفيناه

مگر آنکه سبک شمرد نفس خود را وبحقیقت برگزیدیم ما اورا

ع

في الدنيا

فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ إِذْ

درین جهان بدرستیکه او در آنجهان هر آینه از زمرهٔ نیکانست چون

قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

گفت مراو را پروردگار او اسلام آور گفت فرمان بردارم مر پروردگار جهانیانرا

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ

و وصیت کرد بآن کلمه ابراهیم پسران خود و یعقوب پسران خودرا ای پسران من

اللّٰهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

بدرستیکه خدا برگزید برای شما دین اسلام پس باید که نمیرید شما مگر در آن حال که شما

مُسْلِمُونَ ۝ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ

در اسلام ثابت باشید آیا که بودید شما حاضران که نزدیک شد یعقوب را

الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي

مردن چون گفت مر پسران خودرا چه پرستید شما از پس وفات من

قَالُوا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ وَإِلٰهَ آبَائِكَ إِبْرٰهِيمَ

گفتند می پرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم

وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

و اسمعیل و اسحاق خدای یگانه و ما مراورا

مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

فرمان برداریم آن همه آن جماعتی بودند که بحقیق رفتند مر آن طایفه راست آنچه اندوختند

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

و مر شما راست آنچه کسب کردید و نه پرسند شمارا از آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا

که میکردند و گفتند باشید جهودان یا ترسایان تا راه راست یابید

قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو بلکه متابعت میکنیم ملت ابراهیم را حال آنکه مایل است از باطل بسوی حق و نه بود او از اهل شرک

قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى

گویید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرستاده شد بما و آنچه فرستاده شد

اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ

بابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان نوادگان

وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ

و آنچه داده شد بموسی و عیسی را و آنچه داده شد دیگر پیغمبران را از نزد

رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

پروردگار ایشان جدا نمیکنیم ما میان هیچ یکی از ایشان و ما مر خدا را فرمان برداریم

فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ

پس اگر ایمان آرند بآنچه ایمان آوردید شما بآن پس راه راست یافته اند و اگر

تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ

اعراض کنند بدرستی ایشان در مخالفت اند پس زود باشد که کفایت کند ترا ایشان

اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ

خدا و او شنوا است دانا رسانیده دین خدا را و کیست نیکوتر

مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا

از خدا از جهت دین شریعت و ما مر او را پرستنده ایم بگو یهود و نصاری را آیا حجت میکنید با ما

فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

در کار خدا و او پروردگار ما و پروردگار شما است و مار است جزای کردارهای ما و مر شما راست

اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ اَمْ تَقُولُونَ

جزای کردارهای شما و ما مر او را بنیت پرستنده ایم تا نه که میگویید شما

ان

الجزو
ع

إِنَّ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
بدرستیکه ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان یعقوب
كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارٰى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ وَمَنْ
بودند جهودان یا ترسایان بگوی شما داناترید یا خدا و کیست
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
ستمکارتر از آنکه پنهان داشت گواهی را که نزد اوست از قبل خدا و خدا
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا
آگاه است از آنچه میکنید شما آن پیغمبران گروهی بودند منقرض شدند مر ایشان راست
كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
آنچه عمل کرده است و مر شما راست آنچه اندوخته اید و نه پرسند شما را از آنچه
كَانُوا يَعْمَلُونَ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا
بودند که میکردند زود بود که گویند بیخردان از مردم چه
وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ
گردانید ایشان را از قبله ایشان آن قبله که بودند بر حالهٔ توجه بر آن بگو مر خدا راست از سوی آمدن
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
و فرو شدن مغرب راه مینماید هر که میخواهد سوی راه راست مؤدی بسلامت
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
و چنانکه راه نمودیم گردانیدیم شما را جماعت که برگزیده و پایمردم تا باشید
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
گواهان بر مردم دیگر و باشد پیغمبر بر شما
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا
گواه و نه گردانیدیم قبله آن قبله که هستی برو یعنی کعبه

الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه

مگر آنکه تمیز کنیم کسی را متابعت نماید پیغمبر را از آنانکه بگردد بر دو پاشنه خود

وان كانت لكبيرة الا على الذين هدى الله

و بدرستی که هست این حالت کبیره مگر بر آنکه راه نمود خدا ایشان را

وما كان الله ليضيع ايمانكم ان الله بالناس لرءوف

و نبات نمود و نیست خدا که ضایع گرداند نماز شما که سوی بیت المقدس است بدرستیکه خدا بر مردمان مهربان است

رحيم قد نرى تقلب وجهك في السماء فلنولينك

بخشاینده بتحقیق می بینیم گردانیدن روی ترا در جانب آسمان پس هر آینه تمکین دهیم ترا

قبلة ترضها فول وجهك شطر المسجد الحرام

از قبله که پسندیده داری آنرا پس مقابل گردان روی ترا بجانب مسجد حرام

وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الذين

و هر کجا از بحر و بر بوده اید که نماز کنید پس مقابل گردانید روی شما بجانب او و بدرستیکه آنانکه

اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم

داده شده اند ایشان را توریت هر آینه میدانند که آن پیغمبر است گردانندهٔ سوی کعبه از پروردگار ایشان

وما الله بغافل عما يعملون ولئن اتيت الذين

و خدا آگاه است بآنچه میکنند ایشان و بخدا که اگر آری تو بآنکه

اوتوا الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما

داده اند ایشان را توریت هر برهان قاطع را از آنکه کعبه قبله است متابعت نمایند قبله ترا و نیستی

انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض

تو متابعت کننده قبله ایشان را و نیست بعضی از ایشان متابعت نماینده قبله بعضی را

ولئن اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم

و بخدا که اگر متابعت کنی رایهای باطل ایشان را پس از آنکه آمد بتو از دانش یکا دین

إِنَّكَ إِذاً لَمِنَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

بدرستی تو آنگاه هر آینه از ستمکاران باشی آنانکه دادیم ایشانرا توریت

يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقاً

میشناسند محمد را برسالت چنانکه میشناسند پسران خویش را و بدرستیکه گروهی

مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

از ایشان هر آینه نهان میدادند کار محمد را و ایشان میدانند که آن حق از پروردگار تست

ع

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ

پس هر آینه مباش از شک آرندگان و مر هر گروهی را قبله ایست که آن

مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ

هر یکی رو آرنده است بدان پس مسابقت نمائید شما سوی نیکیها هر کجا باشید از جهات مختلفه آرد

بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعاً إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شما را خدا برای جزا همه بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

و از هر کجا بیرون آئی پس مقابل گردان روی ترا سوی

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ

مسجد حرام و بدرستیکه آن کار بر آینه راستست از پروردگار تو و خدا آگه ست

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

از آنچه میکنید شما و از هر کجا بیرون آئی پس

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ

مقابل گردان روی ترا سوی مسجد حرام وهر کجا باشید نماز کنید

فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

پس مقابل کنید رویهای شمارا سوی او تا نباشد مردمان را

عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

برشما حجتی مگر آنانکه ستم کردند برخود از یهود پس مترسید از ایشان

وَاخْشَوْنِي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

و بترسید از من و تا تمام کردانم نعمت خودرا برشما و تا مگر شما

تَهْتَدُونَ كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا

راه بیابید از ضلالت چنانچه فرستادیم در میان شما [illegible] از شما که میخواند

عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

برشما آیتهای ما را و پاک میکرداند شما را وی آموزاند شما را معانی قران

مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ

آنچه نبود که [illegible] بدانید پس یاد کنید مرا بطاعت تا یاد کنم شما را برحمت

وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

و سپاس [illegible] مرا و ناسپاسی مکنید مرا ای آنانکه ایمان آوردید

اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ع

یاری خواهید از خدا بر بازداشتن و نماز بدرستیکه خدا با صبر کنندگانست

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ

و نه گوئید مرآنکس که کشته شد در راه خدا که [illegible] مردگان

بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

بلکه ایشان زنده اند ولیکن نمیدانید شما و هر اینه می آزمائیم شما را

بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ

بچیزی از خوف و گرسنگی و کم کردانیدن از مالها

وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ

و تنها و میوها و مژده ده صبر کنندگانرا آنکه

ثمن

اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون

چون رسد بدیشان رسنده دشواری و محنت گویند بدرستی ما ثابت ایم صبر او و بدرستی که ما بسوی او بازگردندگانیم

اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة

آن صابران بر ایشان است ثناها از پروردگار ایشان و بخشایش

واولئك هم المهتدون ان الصفا والمروة من

و ایشان ایشانند راه یافتگان بدرستی که این دو کوه که صفا و مروه است از

شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح

نشانهای دین خداست پس هر که قصد کند خانهٔ کعبه را یا زیارت کند پس هیچ بزه نیست

عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله

بر او از آنکه گرد برآید دو کوه دو کوه و هر که بجا آرد نیکی را پس بدرستی که خدا

شاكر عليم ان الذين يكتمون ما انزلنا

جزا دهنده اوست و داناست بدرستی آنانکه نهان میدارند از آنکه فرستادیم

من البينات والهدى من بعد ما بيناه للناس

از دلایل روشن و دلایل راه راست پس از آنکه بیان کردیم برای مردم

في الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون

در نامهٔ آسمانی ایشانرا نفرین کند از رحمت خدا و نفرین کنند ایشانرا نفرین کنندگان

الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب

مگر آنانکه توبه کردند و صلاح آوردند و بیان کردند آنرا که پوشیده بودند قبول توبه

عليهم وانا التواب الرحيم ان الذين كفروا

کنم و منم توبه قبول کننده مهربانم بدرستی آنانکه نگرویدند

وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله

و مردند و حال آنکه کافر بودند آنانکه بر ایشان است دور گردانیدن خدا

وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ

و نفرین فرشتگان و مردمان همه حال آنکه جاوید باشندگان در آن سبک نکرداند

عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا

از ایشان عذاب و نه ایشان را مهلت دهند و خدای شما خدایست یگانه

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ

نیست خدایی مگر او بخشاینده مهربان بدرستیکه در آفرینش آسمانها

وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي

و زمین‌ها و آمد شد شب و روز و کشتی که

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ

میرود در دریا بانچه نفع میرساند مردمان را و دراینچه فرستاد خدا از

السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ

آسمان از آب پس زنده گردانید بسبب زمین پس از مردن آن و بث

فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ

در آن از هر جنبنده و گردانید بادها از جهات و ابری که

الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

رام کرده است میان آسمان و زمین هر آینه دلالتست مر گروهی را که اهل خرد اند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ

و از مردمان که میگیرد بخدا از غیر خدا امثالی و همتایی دوست میدارند ایشان

كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى

چون دوست داشتن خدا را و آنانکه ایمان آوردند سخت‌ترند بدوستی مر خدا را و چون ببینند

الَّذِينَ ظَلَمُوا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ

آنانکه ستم کردند بر خود چون ببینند عذاب را بدرستیکه قدرت و غلبه مر خدا راست

جَمِيعًا

جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ

همه وبدرستیکه خدای سخت عذابست وچون بیزار شوند آنانکه

ٱتُّبِعُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ

متبوع اند یعنی ست از آنانکه که تابع اند وآنانکه دیده باشند عذاب را وبریده شود

بِهِمُ ٱلْأَسْبَابُ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً

ازیشان اسبابها وگویند آنانکه تابع اند اگر کاشکی بودی مارا بازگشتی بدنیا

فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا۟ مِنَّا كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ

تا بیزار شدیمی ازیشان ای چنانچه بیزار شدند ایشان از ما اینچنین بنمودند نمایدایشان را خدا

أَعْمَالَهُمْ حَسَرَٰتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ

کارهای ایشان را پشیمانیها برایشان ونه اند ایشان بیرون آیندگان از

ٱلنَّارِ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِى ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا ع

آتش ای مردمان بخورید آنچه در زمین است مباح

طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ إِنَّهُۥ لَكُمْ

پاک از شبهه ومتابعت منمایید گامهای دیوان بدرستیکه او مرشمارا

عَدُوٌّ مُّبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ

دشمنیست هویدا بدرستیکه میفرماید به بدی وکار بغایت زشت

وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

وآنکه گویید بر خدا آنچه نمی دانید وچون گویند مرایشان

ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

که متابعت نمایید آنرا که فرستاد خدا گویند نه که متابعت میکنیم یافتیم بران طریق

ءَابَآءَنَآ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا

پدران خود را آیا پیروی کنند پدران را اگرچه باشند پدران ایشان که ندانند هیچ چیز را از دین ونه

يهتدون ۝ ومثل الذين كفروا كمثل الذى ينعق

طريق ثواب را   و داستان آنانكه   كافر شدند   چون داستان آنكست كه بانگ

بما لا يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمى

بر زدان گوسفند را كه گوسفند گى نشنود مگر خواندن او   و آواز دادن ايشان كرانند و گنگانند   كورانند

فهم لا يعقلون ۝ يا ايها الذين امنوا كلوا من

پس ايشان اهل خرد نيستند   اى آنكسانى   كه   ايمان آورديد   بخوريد   از

طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه

حلالها   آنچه روزى داديم شما را   و سپاس داريد مر خدا را   اگر هستيد شما تحقيق او را

تعبدون ۝ انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم

مى پرستيد   بدرستيكه   حرام كرد   بر شما كه نخستين يافت   و خون را   و گوشت

الخنزير وما اهل به لغير الله فمن اضطر غير باغ

خوك را   و آنچه رفع صوت كنند بدان نزد غير   خدا را   پس هر كه آيد حال آنكه غير ستم كننده

ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ۝ ان

و نه تجاوز كننده   پس هيچ بزه نيست بر او   بدرستيكه خدا   آمرزگار است   مهربان است

الذين يكتمون ما انزل الله من الكتاب

بدرستيكه آنانكه   نهان ميدارند   آنرا كه فرستاد   خدا   از توريت و انجيل

ويشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون فى

و اختيار ميكنند   بجاى او   بهاى   اندك را   اين گروه   آنچه   نخورند

بطونهم الا النار ولا يكلمهم الله يوم القيمة

حال آنكه در شكمها   مگر آتش را   و سخن نگويد با ايشان   خدا   روز   قيامت

ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ۝ اولئك الذين

و نه گويد ثناى ايشان   و مر ايشانرا   عذابى   دردناك   اين آن   آنانند

اشتروا

اشتروا الضلالة بالهدى والعذاب بالمغفرة

که بدل کردند گمراهی را بجای راه راست و عذاب خدا را بعوض آمرزش

فما اصبرهم على النار ذلك بان الله نزل

پس صبور اند ایشان بران آتش عذاب بسبب این است که بدرستیکه خدا فرستاد

الكتاب بالحق وان الذين اختلفوا في

کتاب آسمانی را بصدق و ثواب و بدرستی که آنکه خلاف کردند در

الكتاب لفي شقاق بعيد ليس البر ان تولوا

ایمان تمامی کتاب ها هر اینه در مخالفت دور از ثواب نیست نیکو از تمام آنکه مقابل کردانید

وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر

روهای شما را از بر آمدن آفتاب و جای فرو شدن ولیکن نیکی

من امن بالله واليوم الاخر والملئكة

آنکس که گروید بخدا و بروز قیامت و بر فرشتگان

والكتاب والنبيين واتى المال على حبه ذوي

و کتاب و پیغمبران و بدهد مال را بر حالت دوستی خداوند

القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل

خویشی را و بی پدران و بیچارگان و مسافران

والسائلين وفي الرقاب واقام الصلوة واتى

و خواهندگان و در معاونت بندگان یعنی بها و ادا کرد نماز را و داد

الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصبرين

حق مال را و آنها که وفا کننده اند بانچه ملتزم شستند چون ملتزم شوند خاصه صبر کنندگان

في البأساء والضراء وحين البأس اولئك الذين

در سختی و گزند و هنگام جهاد کردن آنان اند که

ربع
ثمن ع

صدقوا واولئك هم المتقون ۝ يا ايها الذين امنوا

صادق اند و ایشان اند ایشان پرهیزکاران ای آنکسانی که ایمان اورده

كتب عليكم القصاص في القتلى الحر بالحر

واجب کرده شد بر شما قصاص مکافات در حق کشتگان آزاد بعوض آزاد

والعبد بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي له

و بنده بعوض بنده بعوض بنده و ماده بجای ماده پس هر که فرو گذاشته شود

من اخيه شيء فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان

از جهت برادر چیزی را پس باید پیروی کردن از جانب نیکوئی و گذاردن دیت از جانب نیکوئی قصاص

ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن اعتدى بعد

این گفتیم بجهت قصاص را آسان کرده شد از پروردگار شما و مهربانی پس هر که از حد تجاوز کند پس از گفتیم

ذلك فله عذاب اليم ۝ ولكم في القصاص حيوة

پس مر او را عذابی دردناک و شما راست در میان ارباب قتل زندگانی

يا اولي الالباب لعلكم تتقون ۝ كتب عليكم

ای خداوند خیرخواه نموده شد تا شما پرهیزکار باشید در عمل نبشته شد بر شما

اذا حضر احدكم الموت ان ترك خيرا الوصية

چون حاضر آید یکی از شما را وفات اگر بگذارد مال بسیار را اندرز

للوالدين والاقربين بالمعروف حقا على المتقين ۝

مر پدر و مادر را و خویشان نزد بعدل از ثلث واجب شد بر پرهیزکاران

فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه على الذين

پس هر که وصیت را بدل کند پس از آنکه بشنود پس مر بزه آن بر آنان بودند

يبدلونه ان الله سميع عليم ۝ فمن خاف من موص

که تغییر کنند آنرا بدرستی که خدا شنوا و دانا پس هر که ترسد از وصیت کننده را

ع

جنفا او اثما فاصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله

پس بزه بطريق كار آورند پس صلح دهد آورندگان را پس هيچ گناه نيست برو بدرستيكه خدا

غفور رحيم يا ايها الذين امنوا كتب عليكم

آمرزگارست مهربان اى آنكسانيكه ايمان آوريد واجب شد برشما

الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم

روزه داشتن چنانكه واجب شده برآنانكه پيش اززمان شما تا مگر شما

تتقون اياما معدودات فمن كان منكم مريضا

پرهيزكار باشيد در روزها شمرده شده پس هركه باشد از شما بيمار

او على سفر فعدة من ايام اخر وعلى الذين

يا برحالت سفر پس برويست از روزهاى ديگر و برآنانكه

يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا

طاقت دارند و افطار كنند لازم است يك بيچاره هر روز پس هركه اداكرد نيكى راكرد

فهو خير له وان تصوموا خير لكم ان كنتم

پس بهتر است اورا وآن روزه داريد بهتر است مرشما را اگر هستيد

تعلمون شهر رمضان الذى انزل فيه القران

كه دانيد فايده روزه را ماه رمضان آنست كه فرو فرستاده شد دران ماه كتاب

هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان

حال آنكه مردمان را و دلالت روشن از جنس راه بسبب هدايت

فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضا

پس هركه در حضر باشد از شما درين ماه پس بايد كه روزه دارد و هركه باشد بيمار

او على سفر فعدة من ايام اخر يريد الله بكم اليسر

يا برحالت سفر بروايست شمرده از روزهاى ديگر ميخواهد خدا بشما آسانى را

ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا

ونمی خواهد بشما دشواری را وتا تمام گردانید شما روزه را وتا بزرگ داریند

الله على ما هديكم ولعلكم تشكرون وإذا سألك

خدارا بر آنانکه راه نمود شمارا وتا مگر شما شکر گویید وچون پرسند بندگان من

عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا

بندگان من از من پس بدرستی من نزدیکم پاسخ دهم بحال قول سائل چون

دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون

خواند مرا پس باید که فرمان برید مرا وگروند بمن تا مگر ایشان یابند بمصالح

أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم هن

مباح کرده شده شمارا شب روز مجامعت بازنان شما ایشان

لباس لكم وأنتم لباس لهن علم الله أنكم كنتم

از غایت امیزش پوشش اند وشما از الجهت پوشش اید ودانست خدا که شما میکردید

تختانون أنفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن

خطا خویش را از ثواب پس قبول کرد توبه شمارا وجرم فرو گذاشت پس اکنون

باشروهن وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا

نزدیکی کنید بازنان خود وبجویید آنرا که تقدیر کرده شد خدا برای شما وبخورید وبیاشامید

حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود

تا هویدا شود برای شما رشته که اول صبح صادق است از رشته سیاه [illegible]

من الفجر ثم أتموا الصيام إلى الليل ولا تباشروهن

از بامداد پس تمام گردانید روزه داشتن تا شب ومباشرت مکنید بازنان

وأنتم عاكفون في المساجد تلك حدود الله

وحال آنکه شما معتکفانید در مسجدها آن احکام که ذکر کردیم با خدا

فلا

ثمن

فلا تقربوها كذلك يبين الله اياته للناس

بس نزدیک نشوید همچنان بیان کند خدا دلایل شریعت برای مردمان

لعلهم يتقون ۝ ولا تاكلوا اموالكم بينكم

تا مگر ایشان پرهیزکار باشند و مخورید مالهای شما را در میان شما

بالباطل وتدلوا بها الى الحكام لتاكلوا فريقا

بی وجه شرع و میندازید کارها و مالها بسوی حاکمان تا بخورید بعضی را

من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون ۝

از مالها مردم را بدروغ یا سوگند و حال آنکه شما میدانید بدی

يسئلونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس

می پرسند ترا از ماه ها تو بگو آن ماهی توقیت نهاده است مر مردمان را

والحج وليس البر بان تاتوا البيوت من ظهورها

و حج را و نیست نیکو به آنکه درآیید بخانها از پس آن خانها

ولكن البر من اتقى واتوا البيوت من ابوابها

ولیکن نیکو از پرهیزکاری نمود و درآیید درخانها از درهای آن

واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝ وقاتلوا في

و بترسید از خدا تا مگر رستگار شوید و کارزار کنید و بکشید در

سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا ان

راه دین خدا آنانکه کارزار کنند شما را و از حد تجاوز مکنید بدرستیکه

الله لا يحب المعتدين ۝ واقتلوهم حيث ثقفتموهم

که خدا دوست ندارد ستمکاران را و بکشید ایشانرا هرکجا یابید ایشان را

واخرجوهم من حيث اخرجوكم والفتنة اشد

و بیرون کنید ایشان را از آنجا که بیرون کردند شما را و شرک ایشان سخت بترست

مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ

از کشتن شما وکارزار مکنید ایشان را نزد مسجد حرام تا آنگاه که کارزار کنند

فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

دران مسجد پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشان را همچنین است پاداش ناگروندگان

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى

پس اگر باز ایستند از شرک پس بدرستیکه خدا آمرزگارست مهربان وکارزار کنید تا آنگاه

لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا

که نباشد شرکی وباشد بردارئ مر خدایرا پس اگر باز استند

فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ

پس نیست جزای ستم مگر بر ستمکاران این ماه حرام بدل ماه

الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ

حرام است وحرمتها را مساوات است دران پس هرکه ستم کند بر شما

فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس ستم کنید برو بمانند آنچه ستم کرده است بر شما وبترسید از خدا

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وبدانید که خدا با پرهیزکارانست ونفقه کنید در راه خدا

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ

ومیندازید دستهای خود را در معرض هلاک ونیکوئی کنید بدرستیکه خدا

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ

دوست میدارد نیکوکاران را وتمام گردانید شرایط حج وعمره را برضای خدا پس اگر باز داشته

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ

پس بر شما بود آنچه میسر است از قربان ومتراشید سرهای خود را تا که برسد

الْهَدْيُ

الهدی محله فمن کان منکم مریضا او به اذی

قربانی بجای کشتن پس هر که باشد از شما بیمار یا بدو رنجی بود

من راسه ففدیة من صیام او صدقة او نسك

از سر و مانند جراحتی پس بر وست فدیه بحلق محتاج از بدل روزه یا طعام شست مسکین یا نصف صاعی

فاذا امنتم فمن تمتع بالعمرة الی الحج فما استیسر

پس چون ایمن باشید پس هر که برخورد بسبب عمره تا وقت حج پس بر وست انچه دست دهد

من الهدی فمن لم یجد فصیام ثلثة ایام فی الحج

از قربانی پس هر که نیابد پس بر وست روزه سه روزه در ایام احرام حج

وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة کاملة ذلك

و هفت روزه چون باز گردید با وطن این روزه ها ده است تمام انچه نقصیم از قربان این حکم

لمن لم یکن اهله حاضری المسجد الحرام واتقوا الله

هر انکس را که نباشد کسان او متوطن مسجد حرام بلکه میان ایشان و بترسید از خدا

واعلموا ان الله شدید العقاب ۝ الحج اشهر ع

و بدانید بدرستیکه خدا سخت تر عقوبت است زمان حج ماه ها

معلومات فمن فرض فیهن الحج فلا رفث ولا

دانسته پس لازم گرداند در نفس خود حج را پس هیچ مباشرت نیست

فسوق ولا جدال فی الحج وما تفعلوا من خیر

و نیست هیچ معصیت و نه مخاصمه در حج و انچه کنید از نیکی

یعلمه الله وتزودوا فان خیر الزاد التقوی واتقون

داند آنرا خدا و توشه بردارید بدرستیکه بهترین توشه پرهیزکاری است و بترسید از من

یا اولی الالباب ۝ لیس علیکم جناح ان تبتغوا

ای خداوند خردها نیست بر شما هیچ بزه در انچه بجوئید

فضلا من ربكم فاذا افضتم من عرفات فاذكروا

روزی زمان از پروردگار شما پس چون برگردید از عرفات پس یاد کنید اورا

الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هدىكم

خدارا نزد مشعر حرام و یاد کنید اورا چنانکه راه نمود شمارا

وان كنتم من قبله لمن الضالين ثم افيضوا من

هر آیینه بودید شما پیش از آن از اهل جهالت پس بازگردید

حيث افاض الناس واستغفروا الله ان الله غفور

از آنجا که میگردند مردمان و آمرزش خواهید از خدا بتحقیق خدا آمرزنده است

رحيم فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله كذكركم

مهربانست پس وقتی که تمام کنید عبادت لوازم در حج شما پس یاد کنید خدا چون یاد کردن شما

اباءكم او اشد ذكرا فمن الناس من يقول ربنا

پدران خودرا یا قوی تر یاد کردنی پس از مردمانست کسی که میگوید ای پروردگار ما

اتنا في الدنيا وما له في الاخرة من خلاق ومنهم

بده مرا الخ یعنی در این جهان و نیست اورا در آنجهان هیچ نصیب و از ایشان کسیست

من يقول ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة

کسی که میگوید ای پروردگار ما بده مارا در این جهان صحت و کفاف و در آنجهان

حسنة وقنا عذاب النار اولئك لهم نصيب

ثواب و نگاه دار مارا از عذاب دوزخ آنانکه این دعا کنند مر ایشانراست حصه

مما كسبوا والله سريع الحساب واذكروا الله

از آنچه کار کردند و خدا زود شمارست خلایق را و یاد کنید خدا

في ايام معدودات فمن تعجل في يومين فلا اثم

در روزهای شمرده یعنی سه روز پس از عید قربان پس هر که شتاب کند رفتن در این دو روز اول پس هیچ

ثمن نصف ع

عليه

عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ ٱتَّقَىٰ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ

گناهی نیست برو وهرکه باستند پس برو هیچ جرمی نیست مرکسی راکه به پرهیزد وبترسید از خدا

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن

وبدانید که شما سوی حکم او گرداند شمارا وازمردمانست کسی

يُعْجِبُكَ قَوْلُهُۥ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ

از شگفت آرد ترا گفتار او درباب زندگانی این جهان وبگواهی ورد خدا براینچه

مَا فِى قَلْبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ ٱلْخِصَامِ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِى

دردل اوست وحال آنکه سخت ترست درخصومت وچون غایب شود بشتابد در

ٱلْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ ٱلْحَرْثَ وَٱلنَّسْلَ

زمین تا فساد کند دران وهلاک گرداند کشت را نتاج حیوانرا

وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْفَسَادَ وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ

وخدا دوست ندارد تباهی را وچون گویند مراورا بترس از خدا

أَخَذَتْهُ ٱلْعِزَّةُ بِٱلْإِثْمِ فَحَسْبُهُۥ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ

باعث شود او را تکبر وحمیت وجاهلیت بگناه پس بسنده است اورا آتش دوزخ وهرآینه بد بستریست

ٱلْمِهَادُ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ٱبْتِغَآءَ

بد فراشیست آتش وازمردمانست کسی که میفروشد نفس خودرا برای جستن

مَرْضَاتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ رَءُوفٌۢ بِٱلْعِبَادِ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ

خشنودی خدا وخدا مهربانست بربندگان ای آنکسانی

ءَامَنُوا۟ ٱدْخُلُوا۟ فِى ٱلسِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ

که ایمان آورید درآیید در اسلام بقیاد طاعت همه ومتابعت منمایید گامهای

ٱلشَّيْطَٰنِ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ فَإِن زَلَلْتُم مِّنۢ بَعْدِ

دیوانرا بدرستیکه او مرشمارا دشمن هویداست پس اگر بلغزید شما پس از آنکه

مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

آمد شما دلالت روشن بس بدانید که خدا غالبست بر همه درست کار

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ

آیا هیچ انتظار نمی کشند مگر آنرا که بیاید بدیشان عذاب خدا در سایه‌ها از ابر

وَالْمَلٰئِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

و فرشتگان که موکل اند و گذارده شود کار هلاک ایشان و بحکم خدا باز گردانیده شود کارها

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ

بپرس از پسران یعقوب که چند دادیم ایشانرا از معجزه روشن و هر که

يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

تغییر کند عرض نایل خدارا پس از آنکه آمد بوی شناختن آن پس بدرستی که خدا سخت عقوبت

الْعِقَابِ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

آراسته کرده شد برای آنکه کافر شدند زندگانی این جهان

وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا

و افسوس میکنند از آنانکه ایمان آوردند و آنانکه پرهیزکاری نمودند

فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ

بالای ایشان روز رستخیز و خدا روزی میدهد هر که را میخواهد بی

حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ

اندازه بودند مردمان از عهد آدم تا زمان نوح یک گروه متفق پس فرستاد خدا

النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ

پیغمبرانرا بشارت دهندگان و بیم کنندگان و فرستاد بایشان

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا

کتاب آسمانی و صواب درست تا حکم کند درمیان مردمان در آنچه خلاف کردند

فيه

فيه وما اختلف فيه الا الذين اوتوه من بعد
دران وخلاف نکردند دران مگر آنانکه دادند ایشان را آن کتاب
ما جاءتهم البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين
پس از آنکه آمد بدیشان دلایل روشن بسبب ستم وحسد در میان ایشان پس راه نمود خدا آنرا
امنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه والله
که ایمان آوردند بدانچه خلاف کردند دران از حق بفرمان او وخدا
يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ام حسبتم
راه نماید کسی را که خواهد سوی راه راست آیا که پنداشتید شما
ان تدخلوا الجنة ولما ياتكم مثل الذين خلوا
که در روید در بهشت وهنوز نیامد بشما داستان آنانکه گذشتند
من قبلكم مستهم الباساء والضراء وزلزلوا
از پیش زمان شما رسید بدیشان سختی وگزند ومضطرب گشته اند
حتى يقول الرسول والذين امنوا معه متى
تا غایتی که گوید پیغمبر فرستاده شده وآنانکه ایمان آوردند برو چه وقت خواهد بود
نصر الله الا ان نصر الله قريب يسئلونك
یاری دادن خدا بدان بدرستی که یاری فرمودن خدا نزدیکست می پرسند ترا
ماذا ينفقون قل ما انفقتم من خير فللوالدين
چه چیز نفقه میکنند بگو آنچه نفقه کنید از مال نیک پس مر پدر و مادر راست
والاقربين واليتامى والمساكين وابن السبيل
وخویشان نزدیکتر را وکودکان بی پدر را وبیچارگان ومسافران
وما تفعلوا من خير فان الله به عليم كتب عليكم
وآنچه کنید از نیکی پس بدرستیکه خدا بدان داناست نبشته شد بر شما

الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا

کارزار با کفار وآن مخالف بر شمارا وشاید که نخواهید شما چیزیرا

وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

وآن بهتر بود مرشمارا وشاید که دوست دارید چیزیرا وآن بدتر بود مرشمارا

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ ع

وخدا میداند مصالح شما وشما نمی دانید می پرسند ترا از

الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ

ماه باحرمت رجب از کارزار کردن دران بگو کارزار دران ماه بود گناه وبازداشتن

عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ

از دین خدا وناگرویدن بخدا ومنع از مسجد حرام وبیرون کردن

أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ

اقامت آنانکه سزاوارانند نزد خدا وشرک گناه بزرگ است

مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ

از کشتن وهمیشه باشند که کارزار کنند باشما تا بازگردانند شمارا

عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن

از دین شما بکفر اگر توانند وهرکه رجوع کند از شما از

دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

دین خود پس مرد واو برحالت کفر باشد پس آن جمع باطل است کار ایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

درین جهان وآن جهان وایشان ملازمان آتش اند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

دران جاودان باشند بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند وآنانکه از ملکها مهاجرت کردند

وجاهدوا

ثُمن

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ

وکوشش نمودند در راه خدا اینان امیدوارند بخشایش

اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ

خدا را وخدا آمرزگار است ومهربان می پرسند ترا از انچه عقل را ببرد

وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا

واز قمار بگو در شکر وقمار بزه بزرگست وسود مند اینهاست وبزه آن دو کار

أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۝

بزرگست از سود اینها ومی پرسند ترا که چه چیز نفقه میکنند

قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

بگو انچه زیاده است از قدر حاجت همچنان روشن کرداند خدا بر شما آیتها را تا مگر شما

تَتَفَكَّرُونَ ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

اندیشه کنید درین جهان وآن جهان ومی پرسند ترا از

الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ

کار بی پدران بگو اصلاح آوردن مال بهترست وآنکه امیزش نماید اینان را

فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ

پس ایشان برادرانند شما وخدا میداند وتمیز میکند تباه کار را از بسامان کار واگر خواستی

اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ

خدا در مشقت افکندی شمارا بدرستیکه خدا بر انچه بخواهد غالب ودانا است ونه بخواهید زنان بت پرست را

حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ

تا انگاه که گروند بخدا وهرآینه بهترست کنیزک بهترست از آن حره بت پرست واگر

أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ

بشگفت آرد شمارا از زنان ومدهید مردان بت پرست را تا انگاه که گروند بخدا وهرآینه بنده

مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰٓئِكَ يَدْعُونَ

ازان خدا بهترست از مرد مشرک آزاده واگرچه بشگفت شمارا ایشان میخوانند

اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ

بانچه عاقبت آتش بود وخدا میخواند بهشت وامرزش بتوفیق او

وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ ع

وبیان کند آیتهای خودرا برای مردم تا مگر ایشان یاد آرند حقیقت کاررا ومی پرسند ترا

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ اَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِي الْمَحِيضِ

ازحایض شدن زن بگو آن حیض نجسیت پس دوری گزینید از مجامعت زنان درزمان حیض

وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ

ونزدیکی مکنید بایشان تا آنکه پاک شوند پس چون غسل کنند پس بیایید بر ایشان

مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

ازانجا که فرمود شمارا خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توبه کارانرا

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ

ودوست میدارد پاکانرا زنان شما کشت زارند شمارا پس بیایید بکشت زار خودرا

فَاْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ

یعنی از زنان مفیدست از هر طور که خواهید وپیش فرستید برای نفس خود

۝ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وبترسید ازخدا وبدانید که شما فرارسنده آیید بخدا ومژده ده مومنانرا

وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا

ونگردانید سوگند خدارا برای خیرها یعنی بر سر خیرها که سوگند کنید اینکه نیکی کنید وپرهیزگاری کنید

وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

وبسامان آرید درمیان مردم کاررا وخدا شنونده است دانا عقاب نفرماید شمارا

الله

اللهُ باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما
خدا بی اختیار در سوگندهاء شما ولیکن عقاب فرماید شما را بانچه
كسبت قلوبكم والله غفور حليم للذين
اندوخته است دلهاء شما و خدا آمرزگارست تا گناه بردبار است
يؤلون من نسائهم تربص اربعة اشهر فان
که سوگند میخواهند از زنان خود وطی نکنند چهار ماه پس اگر
فاءو فان الله غفور رحيم وان عزموا الطلاق
باز گردانند از ان سوگند پس بیشتیکه خدا امرزگارست مهربان و اگر دل نهند بر رفع عقد نکاح
فان الله سميع عليم والمطلقات يتربصن
پس بدرستیکه خدا شنواست دانا و زنان طلاق داده شده چشم دارند
بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل لهن ان يكتمن
تنهائی خود را سه بار پاک یا سه حیض و حلال نباشد مر ایشان را که نهان دارند انرا
ما خلق الله في ارحامهن ان كن يؤمن بالله
که آفریده خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا
واليوم الاخر وبعولتهن احق بردهن في
و روز باز پسین و شوهران ایشان سزاوارترند برجعت باز انها در
ذلك ان ارادوا اصلاحا ولهن مثل الذي
مدت عدت اگر خواهند که شوهران و زنان بسامان آوردن و مر زنان راست مانند انچه
عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة
بر زنان بمعروف شرع مردانراست بر زنان زیادتی از رتبت
والله عزيز حكيم الطلاق مرتان فامساك
و خدا درست کار درست گفتار طلاق رجعی یا شرعی دو بار پس رجعت است

ع

بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا

نگاه داشتن بازها کردن یا نیکوئی و روا نباشد مر شمارا که فرا گیرید یا علم

مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

از آنچه داده شد زنان را چیزی مگر که ترسند که جای ندارند او امر و نواهی خدا

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

پس اگر ترسید شما که حاکمانید که بجای ندارد احکام خدا را پس رنج بده نیست بر ایشان

فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا

در آنچه بازی خرد برین شوهر را آنچه گفتم احکام خداست پس تجاوز نکنید از آن

وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و هرکه تجاوز کند احکام خدا را پس آنان ایشان ستمکاران

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا

پس اگر طلاق دهد پس حلال نباشد پس از آن تا در نکاح آورد شوهری را

غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا

جز آن شوهر پس اگر طلاق دهد پس رنج بزه نیست بر زن و مرد که رجوع کنند

إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

اگر توانند که بجای آورد احکام خدا را و آنچه گفتم اشرایع دین خداست

يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ

هویدا میکرداند برای گروهی که دانند و چون طلاق دهید شما زنان را پس نزدیک آیند

أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ

که برسد مدت خود را پس نگاه دارید ایشان را تا مگر رجعت کند بشرع یا رها هید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ

بشرع تا مدت و نگاه ندارید ایشان را بران کنند بطویل عدت و هرکه کند

ذلك

ثلث ع

ثمن

ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا

آنرا پس بحقیقت ستمکار ستم کرد بر خود و نه گیرید آیتهای خدارا محل افسوس

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ

و یاد کنید اصناف نعمت خدا را بر شما و آنرا که فرستاد بر شما

مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا

از قرآن و سنت رسول و حال آنکه پند میدهد شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید

أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ

که خدا بر همه چیزی داناست و چون طلاق دهید زنان را پس رسند

أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا

عدت ایشان را پس باز ندارید ایشان را که بخواهند شوهران که بدیشان محبت دارند

تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ

چون رضای جانبین شد بمهر و کفو آنچه گفتم از امر و نوای پند بری سود

كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَزْكَى

بان هر که هست از شما ایمان می آرد بخدا و روز بازپسین آنچه گفتم بهتر است

لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ

شما را و پاک تر و خدا میداند مصالح شما را و شما نمی دانید و مادران مطلقه

يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ

شیر دهنده فرزندان خود را دو سال تمام این حکم مر آنکس راست که خواهد که تمام گرداند

الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

شیر دادن را و بر آنکس راست که فرزند ازوست روزی زنان و جامه ایشان

بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ

بحسب طاقت تکلیف نکند هیچ تن را مگر بقدر توانائی باید که گزند نرساند

وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ

هیچ مادری بپدر را بسبب فرزند ونه پدر مادر را بسبب فرزند وزیادتی وبر وارث پدر میراث

مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا

مانند آنچه گفتیم پس اگر خواهند که باز گردانند فرزند را جدا از دو سال پس از راضی شدن ازیشان

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ

ومشاورت هر دو پس هیچ بزه نیست بران دو کس واگر خواهید شما که طلب

تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا

شیر دادن کنید برای فرزندان شما پس هیچ بزه نیست بر شما چون

سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا

تسلیم مرضعه کنید انچه بدو خواهید بطیب نفس وبترسید از خدا وبدانید

أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ

که خدای بانچه میکنید شما بیناست وآنانکه قبض روح کنند از شما

وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ

ویگذارند زنانرا نگاه دارند آن زنان تنها خودرا چهار

أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ

ماه وده روز پس چون رسند عدت ایشان پس هیچ بزه نیست

عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ

بر شما در انچه کنند از زنان در باب خود بعرف شرع وخدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ

بانچه میکنید شما آگاه است وهیچ بزه نیست بر شما در انچه تصریح کنید

بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ

بآن از خواستن زنان یا پنهان دارید در ضمایر شما داناست خدا

أَنَّكُمْ

أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا

که بدرستی شما یاد آرید که ایشان را ولیکن وعده نه دهید وطی

إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ

مگر که گویید گفتاری بتعریض و نه به تصریح و دل نه نهید بر عقد

النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

نکاح زنان تا که رسد عدت باخر آن و بدانید که خدای

يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

میداند آنچه در ضمایر شماست پس بترسید ازو و بدانید که خدا

ع غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

آمرزگارست بتعجیل مستعجل نیست هیچ بزه نیست بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ

مادام که مباشرت نکرده باشید یا معین کنید برای ایشان مهری تا و بدهید زنان را آنچه

عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا

بدان متمتع شوند بر توانگرست و درویش است مقدار نفع رسانید

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ

بحسب عدالت ولازم بر نیکوکاران و اگر طلاق دهید ایشان را

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً

پیش از آنکه نزدیکی کنید ایشان را و حال آنکه یقین کرده باشید برای ایشان مهری را

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي

پس بر شما بود نیم آنچه یقین کرده باشید مگر عفو کنند یا عفو آنکه

بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ

بدست اوست بر بند زنان ولی نکاح یعنی زوج و آنکه عفو کنید و همه کاه تن دهید بر پرهیزکاری

وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وترک مکنید مروت را درمیان شما بدرستی که خدا بانچه میکنید بیناست

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلَوٰةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا

محافظت نمائید بر نمازها ودر اوقات هر نماز نه با فاصله بهتر نماز میانه و برخیزید

لِلّٰهِ قَانِتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا

برای خدا در حالتی که ایستاده آید پس اگر ترسید پس نماز گذارید پیاده یا بر ظهور ستبان پس چون

أَمِنتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ایمن شوید یاد کنید خدارا چنانچه اموزانید شمارا انچه نبودید که بدانید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً

وآنانکه بنهایت عمر رسیده اند از شما وبگذارند زنانی راکه باید که وصیت کنند

لِّأَزْوَاجِهِم مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ

وصیت کردن زنانی نفع رسانید بر نفقه و مسکن تا یکسال پس اگر بیرون اید

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ

پس رنج بزه نیست بر شما درانچه کرده باشند درباب خویشتن

مِن مَّعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ

از انچه موافقت شرع بود و خدا غالبست درست کار و مر زنان

مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ كَذَٰلِكَ

نفع رسانید بحسب توانا لازم شده بر پرهیزکارانرا همچنان

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ أَلَمْ تَرَ

هویدا گرداند خدا برای شما آیتهای خودرا تا مگر شما دریابید ای نمی بینی

إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ

بسوی آنانکه بیرون آمدند از سراهای ایشان وحال آنکه هزاراند

ثمن ع

حَذَرَ

حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ

ازبیم مردن پس گفت مرایشانرا خدا بمیرید پس زنده گردانید

اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

بدرستیکه خدا خداوند بخشایش است بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَشْكُرُونَ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ

سپاسداری نمی نمایند وکارزار کنید در دین خدا وبدانید

اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا

خدا شنواست دانا کیست آنانکه وام دهد خدارا یعنی

حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ اَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّٰهُ

نیک عمل کند پس زیاده گرداند خدا او را برای او زیادتی بسیار وخدا

يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ

تنگ میگرداند وفراخ میگرداند وبجزای او باز گردانند شمارا ای محمد نیستی بگروه اشراف

مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ

از پسران یعقوب از پس زمان موسی چون گفتند مر پیغمبری که ایشانرا بود

ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ قَالَ هَلْ

برانگیز برای ما پادشاهی کارزار کنیم در راه دین خدا گفت آن نبی ایشان

عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوا

اگر نبشته شود بر شما کارزار که کارزار نکنید

قَالُوا وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا

گفتند وچه مانع آید مارا که کارزار نکنیم در راه دین خدا وبتحقیق بیرون کردند مارا

مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

از سرایهای ما وازفرزندان ما پس چون نبشته شد برایشان کارزار

تولّوا الّا قليلاً منهم والله عليم بالظّالمين ۝

اعراض کردند مگر اندکی ازیشان وخدا داناست بحال ستمکاران

وقال لهم نبيّهم انّ الله قد بعث لکم طالوت

وگفت مرایشان را پیغمبر ایشان بدرستی که خدا بتحقیق فرستاد برای شما طالوت

ملکاً قالوا انّى يكون له الملك علينا ونحن

بپادشاهی گفتند چگونه مرد مراورا پادشاهی برما وما

احقّ بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال

که سزاوارتریم بپادشاهی ازو ونه دادند اورا فراخی از مال گفت آن پیغمبر

انّ الله اصطفه عليكم وزاده بسطة فى العلم

بدرستی که خدا برگزید اورا برشما وفزون گردانید اورا فراخی در دانش

والجسم والله يؤتى ملكه من يشاء والله واسع

وبقوت وخدا میدهد پادشاهی را بهر که میخواهد وخدا بسیار عطاست

عليم ۝ وقال لهم نبيّهم انّ اية ملكه ان يأتيكم

دانا وگفت مرایشان را پیغمبر ایشان بدرستی که نشان پادشاهی اینست که آید بشما

التّابوت فيه سكينة من ربّكم وبقيّة ممّا

صندوق توریت درانست آرامش از پروردگار شما وباقی مانده ازانچه

ترك ال موسى وال هرون تحمله الملئكة

گذاشت اتباع موسی واتباع هارون برمیدارند اورا فرشتگان وبیارند

انّ فى ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين ۝ فلمّا

بدرستی که درآمدن معجزه است برای شما اگر هستید شما پس آنگاه

فصل طالوت بالجنود قال انّ الله مبتليكم

که جدا شد از مقدس طالوت ازبیت با لشکرها گفت بدرستی که خدا آزمایش کننده شما

ع

بنهر

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ

شما را بجوی پس هر که نوشید از آن نهر پس نیست از اتباع من و هر که نه چشید از آن

فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا

پس بدرستیکه او از اتباع منست مگر آنکس که برآورد مقدار گرفتن کف دست پس بیاشامیدند

مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ

بطریق مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت طالوت و آنانکه

آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ

ایمان آورند با او گفتند آن هیچ توانائی نیست ما را امروز با جالوت

وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ

و لشکرهای او گفتند آنانکه یقین تمام داشتند که ایشان رسند خدا را

كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ

بسا از گروهی اندک که غالب آیند بگروه بسیار بتوفیق

اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

خدا و خدا یار صبرکنندگانست و چون بیرون آمدند برای قتال جالوت

وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ

و لشکرهای او بگویند ای پروردگار ما ریزان گردان بر ما شکیبائی و ثابت گردان

أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ

قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران شکستند قوم جالوت

بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ

بیاری خدا و کشت داود جالوت و داد او را خدا

الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ

پادشاهی و پیغمبری و علم فقه و آموزانید او را از آنچه میخواست و اگر نه گردانیدن خدا

الجزو ٣

النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

مردمانرا بعضی ازیشان بعضی دیگر هرآینه طور تباهی میشدند در زمین ولیکن خدا

ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا

خداوند بخشایش است بر جهانیان اینها که یاد کردیم آیتهای خدا اند میخوانیم انرا

عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ تِلْكَ

بر تو بصدق و صواب بدرستیکه تو هرآینه از پیغمبران آن رسل مذکورین بیان

الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ

صورة آن رسل فضیلت دادیم بعضی را بر بعضی ازیشان کسیست که سخن گفت

اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ

خدا چون موسی و برافراشت بعضی را مراتب بسیار و دادیم با عیسی پسر

مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ

مریم را معجزات روشن و تقویت فرمودیم اورا بروح پاک جبرییل واگر

شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ

خواستی خدا بایکدیگر کارزار نمی کردند آنانکه از پس ایشان بودند از پس آنکه

مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

آمد ایشانرا نشانهای روشن بر نبوت ولیکن اختلاف کردند پس ازیشان

مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

کسی بود که بگروید و ازیشان کسی بودی که کافر شد واگر خواستی خدا

اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بایکدیگر کارزار کردند ولیکن خدا میکند آنچه میخواهد ای آنکه

آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ

ایمان آورید نفقه کنید از آنچه روزی دادیم از پیش از آنکه آید

ع

يوم

يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ

روز که خرید در آن روز ونه دوستی ونه خواهش وکافران

هُمُ الظَّالِمُونَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

ایشان ستم کاران اند معبود نیست مگر او زنده پاینده بخود

لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

قرار نگیرد او را خواب سبک ونه خواب گران مر او راست هر چیزی که در آسمانست وانچه

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

در زمین است کیست آن کس که خواهش کند شفاعت را نزد او مگر بفرمان او

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ

میداند آنرا که پیش از اهل ایمان وانچه بعد ایشان ونداند

بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ

هیچ چیز را از دانش او مگر آنرا که خواست که داند وتمام فرا رسید علم او که گویند آسمانها

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

وزمین ودشوار نیامد او را نگاه داشتن آسمان وزمین واو بزرگوار است بزرگ قدر

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ

نیست هیچ الزام در دین تحقیق هویدا شد راه راست از گمراهی

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ

پس هر که نگرود بخدا باطل شیطان وگرود بخدا پس تحقیق

اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

دست زد به بند استوار تر هیچ گسستن نیست مر آنرا

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ

وخدا شنواست دانا وخدا دوست ویار ونگهدار آنانکه ایمان آوردند بیرون می آرد

مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَوْلِيَاۤؤُهُمُ

از تاریکیهای شبهت بروشنی نور یقین وآنکه نگرویدند یاران ایشان

الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ

معبودان باطل اند بیرون آورند ایشانرا از روشنی فطرت بسوی شک وشبهت

اُولٰۤئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ اَلَمْ

ایشان ملازمان آتش اند ایشان دران جاودان باشند ای

تَرَ اِلَى الَّذِى حَاۤجَّ اِبْرٰهِيمَ فِى رَبِّهِ اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ

نکرستی بآنکس که حجت گفت ابراهیم آنکه داده اورا خدا

الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحْيِى وَيُمِيتُ

پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار منست که زنده میکرداند ومی میراند

قَالَ اَنَا اُحْيِى وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِى

گفت من زنده گردانم ومی میرانم گفت ابراهیم پس بدرستیکه خدا می آرد

بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

آفتابرا از جای برآمدن مشرق پس بیار تو آنرا از جای فروشدن آن پس متحیر

الَّذِى كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آنکه کافر بود وخدا راه ننماید گروه ستمکارانرا

اَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا

یا ندیدی بمانند آنکه گذشت بر دیهی وآن افتاده بود بر سقفهای خود

قَالَ اَنّٰى يُحْيِى هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ

گفت عزیر ازکجا زنده گرداند اهل این دیه را خدا پس از مردن آن پس میرانید اورا خدا

مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ

صد سال پس برانگیخت اورا گفت خدایا ملکی چند مدت ماندی گفت درنگ کردم

يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ

یک روز یا برخی از روزی گفت خدا که درنگ کردی صد سال پس بنگر

اِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ اِلَى

سوی که طعام خورکا انجیر بود و انگور و آشامیدنی که متغیر نشده است پس از صد سال و بنگر سوی آن

حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ

حمار چگونه عظام افتاده اند تا گردانیم ترا دلالتی برای مردمان و بنگر با استخوانهای آن حمار

كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ

که چگونه ترکیب میکنیم اورا پس می پوشانیم اورا گوشتی پس چون روشن شد مر اورا

ثمن

قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ

گفت عزیر میدانم که بدرستی که خدا بر همه چیزی تواناست و یاد کن چون گفت ابرهیم

رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ

ای پروردگار من نما که چگونه زنده میکردانی مردگانرا گفت خدا آیا باور نمیداری گفت ابرهیم

بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ

ای ولیکن پرسیدم تا آرمیده شود دل من گفت خدا پس فراگیر چهار عدد را از

الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ

مرغان پس میل ده آنهارا سوی خود پس بنه از گروهی بر هر کوهی از کوهها

مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ

ازان چهار مرغ جزء را پس بخوان انرا تا بیایند سوی تو بشتاب و بدانکه

ع

اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

که خدا غالبست ا براچه خواهد درست کار درست گفتار داستان آنکه خرج میکنند ایشان

اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ

مالهای خودرا در راه دین خدا چون داستان دانه ایست که برویاند هفت

سنابل في كل سنبلة مائة حبة والله يضعف

خوشه را در هر خوشه بود صد دانه وخدا این افزونی دهد

لمن يشاء والله واسع عليم الذين ينفقون

کسی را که خواهد وخدا بسیار عطاست دانا باستحقاق آنانکه نفقه میکنند

اموالهم في سبيل الله ثم لا يتبعون ما انفقوا

اموال خودرا در راه خدا پس از پی در نمی آرند آنرا که دادند

منا ولا اذى لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف

منتی ونه رنجی وتعییر مر ایشان راست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان هیچ خوف نیست

عليهم ولا هم يحزنون قول معروف ومغفرة

بر ایشان ونه ایشان غمگین شوند بازگردانیدن بگفتار نیکو وعفو از و

خير من صدقة يتبعها اذى والله غني حليم

بهترست از دادنی که از پی در آید آزار رنجی وخدای بی نیازست [illegible] نماید بعقوبت

يا ايها الذين امنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن

ای آنکسانی که ایمان آورید باطل مگردانید آنچه بمستحق داده باشید بمنت نهادن

والاذى كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن

ورنجانیدن چون آنکسی که دهد مال خودرا نمایش مردم اورا ونه گرود

بالله واليوم الاخر فمثله كمثل صفوان عليه

بخدا وبروز بازپسین پس داستان او چون داستان سنگی است که بر او

تراب فاصابه وابل فتركه صلدا لا يقدرون

بود خاک پس برسد بآن بارانی بزرگ قطره پس بگذارد آنرا پاک از غبار توانا نباشند بر چیز

على شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم الكافرين

بر چیزی از آنچه حاصل کرده باشند وخدا راه ننماید گروه کافرانرا

ومثل

ومثل الذين ينفقون اموالهم ابتغاء مرضات

و داستان آنکه نفقه میکنند مالهای این را برای جستن خشنودی

الله وتثبيتا من انفسهم كمثل جنة بربوة

خدا و ثابت گردانیدن نفسهای خود را چون داستان بستانیست در جای بلند

اصابها وابل فاتت اكلها ضعفين فان لم

آن باغ را باران سخت پس بدهد بستان بار خود را دو چند پس اگر نه

يصبها وابل فطل والله بما تعملون بصير ايود

رسد باران بزرگ قطره پس کفایت میکند باران اندک و خدا آنچه میکنید شما بیناست ای دوست دارد

احدكم ان تكون له جنة من نخيل واعناب

یکی از شما که باشد مر او را بستانی از خرمابنان و انگورها

تجرى من تحتها الانهار له فيها من كل الثمرات

میرود از زیر آن جویها او را باشد در آن از هر میوها

واصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فاصابها

و برسد او را پیری و او را باشد فرزندان خود پس برسد بوستانها را

اعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله

گردباد در و آتش پس بسوزد بستانها همچنین بیان کند خدا

لكم الايات لعلكم تتفكرون يا ايها الذين

مر شما را کتاب تا مگر شما باندیشید ای آنانکه

امنوا انفقوا من طيبات ما كسبتم ومما

مومنان آید صدقه دهید از چیزها حلال آنچه کسب کردید از آنچه

اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا الخبيث

بیرون آوردیم مر شما را از زمین و صدقه مکنید فرومایه

ع

مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ اِلَّا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ

ازان بدهید شما ونباشید گیرنده آن مگر آن که سمند گیرید در آن

وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ

وبدانید که خدا تعالی بی نیازست ستوده دیو وعده کنند آن

الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً

درویش وبفرماید شما را به بدکاری وخدا وعده کند شما را آمرزش

مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ

ازو وتونگری وخدا فراخ کارست دانا بدهد حکمت

مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوتِيَ

آنرا که خواهد وهرکه داده شد حکمت بدرستیکه داده شد

خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝

خیری بسیار وپند نگیرند مگر خداوند خرد

وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ

وانچه نفقه کنید از نفقه یا نذر کنید از نذری بدرستیکه خدا تعالی

يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ

داند آنرا ونیست مر ستمکاران را از یاری اگر آشکارا دهید صدقه را

فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ

پس نیکوست واگر پنهان دهید آنرا وبدهید درویشان را پس آن

خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا

خیرست مر شما را وبپوشد از شما از گناهان شما وخدا بدانچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

میکنید آگاه است نیست برتو راه نمودن ایشانرا ولیکن خدا تعالی

ثمن

يهدي

يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ

راه نماید آنرا که خدا خواهد و آنچه نفقه کنید از بهتر مال پس شمارا ست

وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوا

و نه نفقه کنید مگر طلب خشنودی صورت خدا و آنچه نفقه کنید

مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝

از بهتر مال سوی شما و شمارا ستم نکنند

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

مر درویشانرا آنانکه بازداشته شدند در راه خدا نتوانند

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ

رفتن در زمین پندارد آنرا جاهل که بی نیازاند از جهة

التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

ناکردن سوال بشناسی شما بروهادشان نخواهند از مردمان

ع

إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝

بالحاح و آنچه نفقه کنید از نیکی پس بدرستیکه خدای بدان داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا

آنانکه نفقه کنند مالهای شان بشب و روز بنهان

وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

و آشکارا پس ایشانراست مزدشان نزد خداوند و نه بیم

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا

برایشان و نه ایشان اندوه خورند آنانکه میخورند ربو

لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ

نه ایستند مگر چنانچه بایستند آنانکه دیوانه گردانیده باشد اورا دیو

مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا

از دیوانکی این بسبب انکه ایشان کفتند که بیع چون ربوه است

وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ

وحال انکه حلال کرد خدا بیع را وحرام کرد ربارا پس هرکه آید بدو پند دادن

مِنْ رَبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ

از خدای او پس باز ایستد او پس اوراست انچه کذشت وکار او سوی خداست وهرکه باز

عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ربع

کردد بار رجوع کند سوی ربا پس ایشانند اهل دوزخ ایشان دران جاودان باشند

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

کم کند خدای تعالی ربوارا وبرویاند صدقات را وخدای دوست ندارد

كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيمٍ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

وندارد هر کافر بزه کاری بدرستیکه آنانکه بکرویدند وکردند

الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ

نیکیها وبرپای داشتند نمازرا وبدادند زکواة را مرایشانراست

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

مزده شان نزد پروردکارشان ونیست ترسی برایشان ونه ایشان اندوه خورند

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ

ای آنانکه بکرویدند بترسید از خدای تعالی وبکذارید ودوست دارید انچه باقی

مِنَ الرِّبٰوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

از ربا اکر هستید شما کروندکان پس اکر نکنید چنین

فَاْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ

پس یقین کنید بجنک از خدا وپیغمبر اورا واکر توبه کنید شماراست

رؤوس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون وان

سرهای مالهای شما ستم نکنید و ستم کرده نشوید و اگر

كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا

باشد درویشی مهلتی باشد تا در رسد توانگری را و اگر صدقه کنید

خير لكم ان كنتم تعلمون واتقوا يوما ترجعون

بهتر است مر شما را اگر هستید شما دانایان و بترسید از آن روز که باز گردند شما را

فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم

تا در آن سوی خدا پس داده شود هر تنی را آنچه کرده بودند و ایشان

لا يظلمون يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين

ستم کرده نشوند ای آنانکه بگرویدند چون وام دهید بدامی

الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم

سوی هنگام پیدا کرده پس بنویسید آنرا و گو که بنویسد میان شما

ع

كاتب بالعدل ولا ياب كاتب ان يكتب

نویسنده با عدل با انصاف و ابا نکند نویسنده که بنویسد

كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه

چنانچه در آموخت او را خدا پس بنویسد و املا کند آنکه بر روست

الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فان

قیام وام و بترسد از خدا خداوند خود و نکاهد از و چیزی پس اگر

كان الذي عليه الحق سفيها او ضعيفا او لا

باشد آنانکه بر اوست وام نادان یا ضعیف یا نتواند

يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل

که املا کند او پس املا کند سوی ولی او بانصاف

وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِن رِجَالِكُمْ فَإِن لَمْ

وگواه گیرید دو گواه از مردان پس اگر

يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ

نباشند دو مردی پس یک مردی و دو زنان از آنکه پسندید

مِنَ الشُّهَدَاءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا

از گواهان اگر فراموش کند یکی از این پس یاد آورد یکی از این

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا

دیگری را وابی نکنند گواهان چون خوانده شوند و نه ملال شوند

أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ

آنکه بنویسید آن حق را خورد باشد یا بزرگ تا اجل او آن بیش شما

أَقْسَطُ عِندَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا

عادلتر است نزد خدا و قوی‌تر مر گواهی و نزدیک اینکه بشک نباشید

إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ

مگر که باشد بازرگانی دست بدست یکی یکی دانید آنرا میان شما

فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا

پس نیست بر شما بزه مندی کی ننویسید آنرا و گواه گیرید چون

تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفْعَلُوا

خرید و فروخت کنید و نه رنج داشته شود نویسنده و نه گواه و اگر بکنید

فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

رنج دادن پس بدرستی فسوق باشد بشما و بترسید از خدا و بیاموزاند شما را خدا

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ

و خدا بهر چیزی داناست و اگر باشید بر سفر و نه

تَجِدُوا

تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فان امن بعضكم

يا بيابيد نويسنده پس لازم هست گرو بدست خود وقبض كرده شده پس اگر امن دارد بعضي ازشما

بعضا فليؤد الذي اؤتمن امانته وليتق الله

بر بعضي پس گو اداكند انكه استوار داشته است امانت او وبترسد از خداو

ربه ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فانه

خداوند خويش ونپوشيد شما گواهي را وهر كه پنهان كند انرا پس بدرستيكه

اثم قلبه والله بما تعملون عليم لله ما في السموات ع

او بزه كارست دل او وخدا بدانچه ميكنيد داناست خدايرا انچه در اسمانهاست

وما في الارض وان تبدوا ما في انفسكم او

وانچه در زمين هست واگر پيدا كنيد انچه در تنهاي شماست يا

تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء

بپوشيد انرا حساب كند شمارا بدان خدا پس بيامرزد انرا كه خواهد

ويعذب من يشاء والله على كل شيء قدير

وعذاب كند انرا كه خواهد وخدا بر هر چيزي تواناست

امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمؤمنون

ايمان اورد پيغمبر بدانچه فرستاد سوي او از خداوند خود وگروندگان

كل امن بالله وملئكته وكتبه ورسله

همه ايمان اورند بخدا وفرشتگان وكتابهاي او وپيغمبران او

لا نفرق بين احد من رسله وقالوا سمعنا

جدا كرده نشود ميان هيچكس از پيغمبران او وگفتند شنيديم

واطعنا غفرانك ربنا واليك المصير

وفرمان برديم بيامرزد مرا اي بار خدايا وسوي تو بازگشت همه

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت

لازم نكند خدايتعالى هيچ نفسيرا مگر بطاعت آن مراورا است آنچه بكردار نيكى

وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا

وبران نفس است آنچه بكردار بدى اى بار خدايا بگير مرا اگر فراموش كرديم

او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما

يا خطا كرديم ما اى بار خدايا منه بار بر ما گرانى چنانچه

حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا

نهاده برانكه ازپيش ما بودند اى بار خدايا منه بار ما را آنچه نيست

طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا

توانايى مرا باو درگذار از ما وبيامرز ما را وبرحمت بر ما

انت مولىنا فانصرنا على القوم الكفرين

تو خداوند مايى پس يارى ده ما را بر گروه كافران

سورة آل عمران مدنية كلها وهي مائتا آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا بخشنده مهربان

الم الله لا اله الا هو الحى القيوم نزل عليك

نام بزرگ خدايى نيست خدايتعالى مگر او زنده پاينده فرو فرستاد بر تو

الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل

قرآنرا براستى تصديق كننده آنرا كه پيش او گذشته است وبفرستاد

التورية والانجيل من قبل هدى للناس وانزل

توريت وانجيل ازپيش قرآن راه راست مر مردمانرا وبفرستاد

ثمن ع

الفرقان

الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم

قرانرا بدرستیکه آنانکه کافر شدند بکتابهاء خداي مرایشانرا

عذاب شديد والله عزيز ذو انتقام ان الله

عذابی سخت وخدا ارجمند خداوند کینه کش بدرستیکه خدا

لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء هو

پوشیده نماند برو چیزی در زمین ونه در آسمان او

الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله

آن خدایی که صورت کند شمارا در زهدان مادر خود چنانکه خواهد نیست خدا

الا هو العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك

مگر او ارجمندست بهمتا درست سخن او آنکه فرستاد برتو

الكتاب منه ايات محكمات هن

قرآنرا از اینها است ناسوخ آن

ام الكتاب واخر متشابهات فاما الذين

اصل کتاب ودیگر مانند یکدیگر اما آنانکه

في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء

در دلهاء ایشان کجی است بس از حق سرپی کنند آنرا که مانند هاست ازو ازروی جستن

الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم تاويله الا

دوگروهی وجستن کفر تفسیر او ونمیدانند تفسیر او مگر

الله والراسخون في العلم يقولون امنا به

خدا واستوار شدهء دانایان ور دانش میگویند بگرویدیم بقران

كل من عند ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب

همه از نزدیک خداوند ما ونه بندند مگر خداوندان خردها

وقف منزل

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

ای خداوند ما مگردان دلهای ما را پس از آنکه راهنمودی ما را و ببخش دیده ما را از

لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا إِنَّكَ

نزدیک خود کرامت که تو تویی بخشنده خداوند تو

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

فراهم آرنده مردمانرا روز قیامت نیست شک در آن بدرستیکه خدا خلاف نکند

الْمِيعَادَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

وعده را بدرستیکه آنانکه کافر شده اند هرگز سود نکند از ایشان خواستهای ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ

و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی ایشانند ایشان هیزم

النَّارِ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

آتش دوزخ چون خوی اهل دین فرعون و آنانکه از پیش ایشان بودند

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ

دروغ داشتند علامتهای ما را پس گرفت ایشانرا خدا گناهان ایشان و خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ

سخت عقوبت کننده است بگو مر آنانکه کافر شده اند زود بود غلبه کنند شما

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ قَدْ كَانَ لَكُمْ

و جمع کنند شمارا سوی دوزخ و بد بستریست دوزخ هرآینه بود مر شمارا

آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

نشانی در دو لشکر فراهم آمدند قومی کارزار میکنند در راه خدا

وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ

و قومی دیگر ناگرونده است می بینند ایشانرا دو چند خود در دید اری و خدا

ع

يُؤَيِّدُ

نصف

يؤيد بنصره من يشاء إن في ذلك لعبرة لأولي

برومند بنصرت آنرا كه خواهد بدرستيكه اندران عبرتست مر خداوندان

الأبصار زين للناس حب الشهوات من

بينايها آراسته مردمانرا دوستيء آرزوها از

النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب

زنان و پسران و پوست گاوها بدلداد از زر

والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث

و سیم و اسبان نشان کرده و چارپایان دیگر و کشت زار

ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن

این همه برخورداری زندگانی این جهان و خدا نزدیک او نیکوییء

المآب قل أؤنبئكم بخير من ذلكم للذين

بازگشت بگوای خبر کنم شمارا بهتر ازان مر آنانکه

اتقوا عند ربهم جنت تجري من تحتها الأنهار

پرهیزیدند از کفر نزدیک خدا بوستانها میرود از زیر آن جویها

خالدين فيها وأزواج مطهرة ورضوان من

جاودانه دران و حوران پاکیزه کرده و خشنودی از

الله والله بصير بالعباد الذين يقولون ربنا

خدای و خدا داناست بحالت بندگان آنانکه میگویند ای خداوندا

إننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار

بدرستیکه ما بگرویدیم پس بیامرز مارا برای ما گناهان ما و نگاهدار مارا از عذاب دوزخ

الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين

شکیبایانند و راست گویان و فرمان برداران و نفقه کنندگان مال را

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ

و آمرزش خواهندگان در وقت سحر شاهد است خدا که نیست خدای مگر او

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ

و فرشتگان گواهی دادند و علما و پیغمبران پاینده بداد کردند نیست خدا

إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ

مگر او ارجمند درست سخن بدرستیکه دین نزدیک خدا

الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مسلمانیست و اختلاف نکردند آنانکه داده شدند بتوریت و انجیل

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ

مگر از پس آنچه آمد بدیشان دانستن کشتی گرفته میان ایشان و هرکه نگرود

بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ فَإِنْ حَآجُّوكَ

بحجتها خدا پس هر آینه خدا زود شمار است پس هر بدرستی حجت گویند با تو

فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ

بگو پاکیزه کردم ذات خودرا برای خدا و آنکه پس روی کند و بگو

لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ

مر آنانکه داده شدند توریت و انجیل و آنانکه امی اند آیا اسلام آورده اید

فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس اگر اسلام آوردند پس راه یافتند و اگر رو گردانیدند پس

عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ إِنَّ الَّذِينَ

بر تو است پیغام رسانیدن و خدا بیناست به بندگان بدرستیکه آنانکه

يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ

نگرویدند بایتهای خدا و کارزار کنند پیغمبران را

ثمن ع

يكفرون

بغير حق ويقتلون الذين يأمرون بالقسط من

بنا حق وکارزار کنند آنانکه میفرمایند بعدل از

الناس فبشرهم بعذاب أليم أولئك الذين

مردمان بس مژده ده ایشانرا بعذاب دردناک ایشانند آنانکه

حبطت أعمالهم في الدنيا والآخرة وما لهم

تباه شده اند کردارهای ایشان در دنیا وآن جهان ونیست مر ایشانرا

من ناصرين ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا

از هیچ یاری دهی آیا نمی نگری سوی آنانکه داده شدند بهره

من الكتاب يدعون إلى كتاب الله ليحكم

از کتاب می خوانند ایشانرا سوی تورات خدا تا آورده باشند

بينهم ثم يتولى فريق منهم وهم معرضون ذلك

میان ایشان پس باز می گردند گروهی از ایشان وایشان روی گردانندگانند آنکه گفتند

بأنهم قالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودات

بآنکه ایشان گفتند هرگز نرسد آتش مگر روزها شمرده شده

وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون فكيف

و بفریفت حال در دین شان آنچه بودند دروغ گویندگان پس چگونه

إذا جمعناهم ليوم لا ريب فيه ووفيت كل

چون جمع کنیم ایشانرا در روزی که نیست شک درو وتمام داده شود هر تن را

نفس ما كسبت وهم لا يظلمون قل اللهم

آنچه کرده است وایشان ستم کرده نشوند بگو ای بار خدایا

مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك

خداوند پادشاهی میدهی پادشاهی کسی را که خواهی ومیستانی پادشا

ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك

ازانکه میخواهی وعزیر کنی انرا کهخواهی وخوار کنی انرا که خواهی بدست تست

الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار

نیکی بدرستیکه تو بر همه چیز توانا درآری شبرا در روز

وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت

ودرآری روزرا در شب وبیرون می آری زنده را از مرده

وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير

وبیرون آری مرده را از زنده وروزی دهی انرا کهخواهی بی

حساب لا يتخذ المؤمنون الكافرين أولياء

شمار نگیرند گرویدگان ناگرویدگانرا دوستان و

من دون المؤمنين ومن يفعل ذلك فليس من

از جز گرویدگان وهر که بکند ان دوستی با دشمنان پس نیست از

الله في شيء إلا أن تتقوا منهم تقاة ويحذركم

خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزید از ایشان ترسیدنی ومیترساند شما را

الله نفسه وإلى الله المصير قل إن تخفوا ما في

خدا از عذاب نفس خود وسوی خدا بازگشت بگو اگر بپوشانید انچه در

صدوركم أو تبدوه يعلمه الله ويعلم ما في

سینهای شماست یعنی در دلها یا پیدا کنید داندا ورا خدا ومیداند انچه در

السموات وما في الأرض والله على كل شيء قدير

در آسمانها وانچه در زمین وخدا بر همه چیز تواناست

يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت

روز که بیابد هر تن انچه عمل کرده از بهتر نیکی بجا افکنده شده وانچه کرده

من سوء

ع

مِن سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ

از بدی دوست دارد که بود میان ان و میان او راهی دور و بیم میکند شما

اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ

خدا از خود و خدا مهربان رووهد بر بندگان بگوای محمد اگر بودید شما دوست میدارید

اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

خدارا پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شمارا خدا و ببخشد گناهان شمارا

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن

و خدا امرزنده است و بخشنده بگو فرمان برید خدا و پیغمبررا پس اگر

تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

رو بگردانید پس بدرستیکه خدا دوست ندارد ناگرویدگانرا بدرستیکه خدا برگزیده

آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

آدم را و نوح را و آل ابراهیم را و آل عمران را بر عالمیان

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ قَالَتِ

برگزید بعضی ازیشان از بعضی و خدا شنواست دانا چون گفت

امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

زن عمران ای خدای من نذر کردم مرترا انچه در شکم من است

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا

ازاد کرده است پس بپذیر از من که تو تویی شنوا و دانا پس چون

وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بنهاد در یده را گفت ای که خداوند من که من بنهادم فرزند ماده و خدا داناتر است

بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا

بدانچه بنهاد و نزاد و نیست نری از خواص چون ماده زاده شد و من نام کردم اورا

مريم وإني أعيذها بك وذريتها من الشيطان

مریم وکه من او را باز داشت خواهم از تو بتو و فرزند او را از شیطان

الرجيم فتقبلها ربها بقبول حسن وأنبتها نباتا

رانده پس بپذیرفت خدای او بذیرفتنی نیکو و رویانیدش رویانیدنی

حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا

نیکو وضامن بود بس زکریا هرگاه که در آمد برایشان زکریا

المحراب وجد عندها رزقا قال يا مريم أنى لك

در محراب و یافت نزد آنرا روزیی گفت ای مریم از کجا مر ترا

هذا قالت هو من عند الله إن الله يرزق من

این گفت اوست از نزد خدا که خدا روزی میدهد هر را

يشاء بغير حساب هنالك دعا زكريا ربه

که خواهد بجز شمار از آنجا بخواند زکریا پروردگار خود را

قال رب هب لي من لدنك ذرية طيبة

گفت خدایا ببخش مرا از نزد خود اولاد پاک

إنك سميع الدعاء فنادته الملائكة وهو

که تو شنونده خواستن هستی پس آواز دادند او را فرشتگان و حال آنکه

قائم يصلي في المحراب أن الله يبشرك بيحيى

او استاده بود که نماز میکرد در محراب که خدا مژده می دهد ترا به یحیی

مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا ونبيا

راست کردار ندگان بسخن از خدا و مهتری و بازدارنده خود را از زنان و پیغمبری

من الصالحين قال رب أنى يكون لي غلام

از نیکان گفت ای خدا که کجا باشد مرا پسر

ثمن

وقد

وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ط قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ
وبدرستی برسید بمن پیری وزن من هست نازاینده گفت چنین خدا میکند

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ط قَالَ آيَتُكَ
انچه خواهد گفت ای خدا بگردان برای من ایته گفت نشانه تو انست

أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ط وَاذْكُر رَّبَّكَ
که سخن نگویی مردمان سه روز مگر باشارت و یاد کن خدای خود را

ع كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
بسیار وتسبیح نماز بگذار بشبانگاه وبامداد و یاد کن که گفت فرشتگان

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
ای مریم بدرستیکه خدا برگزید ترا وپاک گردانید ترا وترا برگزیده

عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
بر زنان جهانیان ای مریم فرمان بردار مر آفریننده خود را وسجده کن

وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ
ورکوع آر با نماز گذاران این از خبرهای پنهانست

نُوحِيهِ إِلَيْكَ ط وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ
که پیغمبر ستیم سوی تو ونه بودی نزد ایشان وقتیکه می انداختند قلمهای خود

أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ص وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝
که کدام یکی از ایشان کفیل شود مریم ونه بودی نزد ایشان آنوقت که خصومت کردند

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ
چون گفتند فرشتگان ای مریم که خدا مژده دهد مر ترا

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا
بسخنی ازو نام او مسیح است عیسی ابن مریم روشناسی

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ

در دنیا ودران جهان واز نیکوکاران وسخن گوید مردمان

فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَتْ رَبِّ

در گهواره واندر دو موی واز نیکان گفت ای خداوند من

أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ

میباشد مرا فرزند ونرسیده مرا آدمی گفت همچنین

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

خدا پیدا میکند انچه میخواهد چون خواهد کردن کاری بدرستی میگوید مر او را بشو

فَيَكُونُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ

پس میشود وبیاموزاند او را کتاب وسخن صواب وتوریت موسی

وَالْإِنْجِيلَ ۝ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ

وانجیل عیسی وفرستاده شده بسوی پسران یعقوب که من آورده ام شما را

بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ

نشانه از خدای شما که من پیدا کنم شما را از گل مانند صورت

فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ

پس دم میدهم اندرون پس باشد مرغی زنده بفرمان خدا وبری میگردانم کور نابینا

وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ

وپاک میسازم وزنده میکنم مردگان را بفرمان خدا وبیاگاهانم

بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

بانچه میخورید وانچه می نهید در خانهای شما بدرستیکه دران هر آینه

لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

آیت است مر شما را اگر هستید شما گروندگان وراست کردارنده مر انرا که درمیانست

يَدَيَّ

ثلث ثمن

يدي من التورية ولاحل لكم بعض الذي

از توريت وتا حلال كنم مرشما را بعضي آنانكه

حرم عليكم وجئتكم باية من ربكم فاتقوا الله

حرام كرده برشما وآوردم نشانه از خداوندشما پس بترسيد از خدا

واطيعون ان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا

وفرمان برداري كنيد بدرستيكه خدا خداوند منست وخداوند شماست پس بپرستيد اورا اين راه

صراط مستقيم فلما احس عيسي منهم الكفر

راهيست است پس چون دريافت عيسي ازيشان كافري را

قال من انصاري الي الله قال الحواريون نحن

گفت از ياري كنندهٔ من بسوي خدا گفتند مخلصان عيسي يار بودند ياري

انصار الله امنا بالله واشهد بانا مسلمون

كردوم خدا بگرويديم باخدا وگواه باش كه ما گردن نهندگانيم

ربنا امنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا

خداوندما گرويديم بدانچه فرستاده تو وپيروي كرديم ما بابيغمبران پس بنويس ما را

مع الشاهدين ومكروا ومكر الله والله خير

با گواهي دهندگان وفريب دادوند وفريب داد خدا وخدا بهتر

الماكرين اذ قال الله يا عيسي اني متوفيك

فريب دهندگانست چون گفت خدا اي عيسي بدرستيكه من ميرانندهٔ توام

ورافعك الي ومطهرك من الذين كفروا

وبردارنده توام بسوي خود وپاك كننده ام از آنانكه كافر شدند

وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا

وگرداننده آنانكه پيروي توبودند بالاي آنانكه كافر شدند

ع

إلى يوم القيمة ثم إلى مرجعكم فأحكم بينكم فيما

سوی روز قیامت پس بسوی من بازگشت شما پس حکم کنم میان شما در آنچه

كنتم فيه تختلفون ۝ فأما الذين كفروا

بودید شما درو اختلاف مینمودید پس اما آنانکه نگرویدند

فأعذبهم عذابا شديدا في الدنيا والآخرة وما

پس عذاب کنم ایشان را عذابی سخت درین جهان و دران جهان و نیست

لهم من ناصرين ۝ وأما الذين آمنوا وعملوا

مر ایشان را از یاری دهندگان و آنانکه بگرویدند و بکردند

الصالحات فيوفيهم أجورهم والله لا يحب

نیکیها پس تمام گزارد مزدهای ایشان را و خدا دوست ندارد

الظالمين ۝ ذلك نتلوه عليك من الآيات

ستمکاران را اینکه همی خوانیم بر تو از آیات

والذكر الحكيم ۝ إن مثل عيسى عند الله كمثل

و پندی استوار بدرستیکه مانند آفرینش عیسی نزد خدا چون مانند

آدم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون ۝

آدم بیافرید آدم را از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد

الحق من ربك فلا تكن من الممترين ۝ فمن

راستی از خداوند تو پس مشو از گمان کنندگان پس هر که

حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل

حجت آرد با تو در آن حق از پس چیزی که آمد بتو از علم پس بگو

تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا

ای محمد بیایید تا بخوانیم پسران خود را و پسران شما و زنان ما

ونساءكم

ع

وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل

وزنان شما وتنهاء ما وتنهاء شما است پس زاری کنیم پس بگردانیم

لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ

لعنت خدا بر دروغ زنان بدرستیکه این حدیث است

الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

راست ونیست هیچ خدا مگر خدا وبدرستیکه خدا اوست ارجمند

الْحَكِيمُ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝

ومحکم کار است پس اگر بگردانید پس که خدا داناست تباه کاران

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا

بگو پس محمد ای خداوندان نام نام بیائید سوی سخنی برابر میان ما

وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا

ومیان شما اینک نه پرستیم مگر خدا وانباز نگیریم بدان چیزی

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن

ونه نگیرد بعضی از ما بعضی را خدایان از جز خدا پس اگر

تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ يَا أَهْلَ

روی بگردانید پس بگوئید گواه باشید که ما گروندگانیم نهادگانیم خدا ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ

کتاب چرا حجت میکنید در ابراهیم وحال آنکه فرستاده نشده است

التَّوْرَاةُ وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

توریت وانجیل مگر از پس او آیا مگر شما عقل ندارید

هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ

آگاه باشید شما ایشانید که حلال گردید در آنچه مر شما راست بآن دانش پس چرا

تحاجون فيما ليس لكم به علم والله يعلم وانتم
حجت می آرید درانچه نیست مرشمارا بدان دانش وخدا میداند وشما
لا تعلمون ما كان ابرهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن
نمیدانید نبود ابراهیم جهود ونه ترسا ولیکن
كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين ان اولى
بود دین باو وگردن نهاده مرخدایرا ونه بود از انبازگران بدرستیکه سزاوارتر
الناس بابرهيم للذين اتبعوه وهذا النبي والذين
مردمان با براهیم آنانکه پیروی کردند اورا واین پیغمبر وآنانکه
امنوا والله ولي المؤمنين ودت طائفة من
بگرویدند وخدا دوستدار گرویدگانرا دوست دارد گروهی از
اهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون الا
خداوند نام که گمراه کردندی شما وگمراه نکنند مگر
انفسهم وما يشعرون يا اهل الكتاب لم تكفرون
تنهاء ایشان وآگاهی ندارند ای خداوند توریت چرا کافر گردید
بايات الله وانتم تشهدون يا اهل الكتاب
بایتهاء خدا وشما ان بر وحال آنکه شما شاهد اید ای خداوند کتاب
لم تلبسون الحق بالباطل وتكتمون الحق وانتم
چرا می پوشید حق را بباطل وپنهان میکنید حق را وشما
تعلمون وقالت طائفة من اهل الكتاب امنوا
از اهل علم اید وگفتند گروهی از خداوند توریت بگروید
بالذي انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا
آنانکه فرستاده شد بر آنانکه بگرویدند اول روز وکافر شوید

ع

آخره

ثمن

آخره لعلهم يرجعون ولا تؤمنوا الا لمن تبع

آخر روز تا مگر ایشان بازگردند واستوار مدارید مگر کسی را که پیروی کند

دينكم قل ان الهدى هدى الله ان يؤتى احد مثل

دین خود را بگوای محمد که راه راست راه خداست که بدهد هرکسی همچنانکه

ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم قل ان الفضل

بداد شمارا یا محاجه کنند نزد خداوند شما بگوای محمد که افزونی رحمت

بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم يختص

بقدرت خداست بدهد اورا انرا خواهد وخدا فراخست داناست خواص کند

برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ومن

برحمت چون انرا که خواهد وخدا خداوند افزونی بزرگ واز

اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار يؤده

مردمان نامه از امانت دهی ترا بدل بانقیر بازدهد

اليك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يؤده اليك

انرا بسوی تو وازیشان کسی است آن نتوان آنرا بیک دینار نگذارد آنرا بتو

الا ما دمت عليه قائما ذلك بانهم قالوا ليس

مگر که پیوسته برسر واستاده آن که ایشان گفته اند نیست

علينا في الاميين سبيل ويقولون على الله الكذب

از امتان محمد علیه السلام درراه ومیگویند بر خدا دروغ

وهم يعلمون بلى من اوفى بعهده واتقى فان الله

وایشان میکنند آری هرکه وفاکند بعهده خود وبپرهیزد بدرستیکه خدا

يحب المتقين ان الذين يشترون بعهد الله

دوست دارد متقیان را بدرستیکه آنانکه بخرند بپیمان خدا

وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

وسوگندان بهایی اندک ایشانند نیست بهره مرایشان را در آخرت

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ

وسخن نگوید با ایشان خدا روز قیامت و نه نگرد بسوی ایشان روز قیامت و نه پاکیزه کند ایشان را

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ

ومر ایشان را عذاب دردناک وبدرستیکه از ایشان هر آینه گروهی اند که بپیچانند زبانهای خویش را

بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ

بکتاب ازو از توریت از

الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ

توریت وبگویند او از بر خدا

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

از نزد خدا ومیگویند بر خدا دروغ وایشان میدانند

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

نه بود مر آدمی را بدهد او را خدای کتاب وپیغمبری

وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ

ونبوة پس میگوید مردمان را باشید شما بندگان من از جز

اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

خدا ولیکن که خدای بدانچه بودید میدانید

الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ

کتاب و توریت فرماید ونه فرماید شما را

تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ

بگیرید شما فرشتگان را وپیغمبران را خدایان آیا میفرماید شما

بالكفر

ع

بالكفر بعد اذ انتم مسلمون ۝ واذ اخذ الله ميثاق

بركافري پس چون شما گروندگان وچون بگرفت خداي پيمان

النبيين لما اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم

پيغمبران هر آينه چيزي از كتاب واين دين خود پس بيايد شما

رسول مصدق لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه

پيغمبري راست دارنده مرا از شما هر آينه بگرويد بدان زيادتي دهيد او را

قال ءاقررتم واخذتم على ذلكم اصري

گفت اقرار شما وبگيريد شما بران عمل من

قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا معكم من

گفتند اقرار كرديم گفت پس گواه شويد ومن با شمائم از

الشاهدين ۝ فمن تولى بعد ذلك فاولئك هم

گواهان پس هر كه رو بگرداند پس ايشانند ايشان

الفاسقون ۝ افغير دين الله يبغون وله اسلم

تباه كارانند آيا جز دين خدا همي جستجو دهند ومر او گردن نهادند

من في السموات والارض طوعا وكرها واليه

كه در آسمانها وزمين بخوشي وناخوشي وسوي او

يرجعون ۝ قل امنا بالله وما انزل علينا وما انزل

گردانيده شويد بگواي محمد بگرويديم بخدا وانچه فرو فرستاده شد برما وانچه فرستاد

على ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط

بر ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وفرزندان يعقوب

وما اوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم

وانچه مانند موسي وعيسي وپيغمبران همه از خداي خويش

لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون ومن

جدا نكنيم میان یکی از ایشان وما مر او را گردن نهندگان وهرکه

يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في

غیر اسلام دینی پس هرگز پذیرفته نشود از او واوست در

الاخرة من الخاسرين ۝ كيف يهدي الله قوما

آخرت از زیانکاران چگونه می‌آید خدا گروهی

كفروا بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول حق

کافر شدند پس از ایمان ایشان وگواهی دادند که پیغمبر علیه السلام حق است

وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم الظالمين

وبیامد ایشانرا حجتها پیدا وخدا راه ننماید گروه ستمکارانرا

اولئك جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملائكة

ایشان جزای ایشانند که بر ایشان لعنت خدا وفرشتگان

والناس اجمعين ۝ خالدين فيها لا يخفف عنهم

ومردمان همه جاودانند در آنجای نفرین سبک نکردانند از ایشان

العذاب ولا هم ينظرون الا الذين تابوا من بعد

عذاب ونه ایشان فرمان دهند مگر آنانکه توبه کردید از پس

ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۝ ان الذين

آن ونیکوکاری بدرستی خدا آمرزیده وبخشایش بدرستی که آنانکه

كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل

کافر شدند پس ایمان زیاده گردید کافر را هرگز پذیرفته نشود

توبتهم واولئك هم الضالون ۝ ان الذين كفروا

توبه ایشان وایشانند گمراهان که آنانکه کافر شدند

وماتوا

الجزو
۴

وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض

بميرند ايشان كافرانند پس هرگز پذيرفته نشود از يكى از ايشان

ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب اليم

و باز خرند خويشتن را بدان و ايشانند مر ايشانرا عذاب دردناك

وما لهم من ناصرين لن تنالوا البر حتى تنفقوا

و نيست مر ايشانرا از يارى كردن

مما تحبون وما تنفقوا من شىء فان الله به عليم

از انچه دوست دارند و انچه بر آينه كنيد از چيزى پس بدرستيكه خداى بدان داناست

كل الطعام كان حلا لبنى اسرائيل الا ما حرم

همه طعام بود حلال مر ايشانرا يعقوب را مگر انچه حرام كرد

اسرائيل على نفسه من قبل ان تنزل التورىة قل

يعقوب بر نفس خود از پس آنكه فرستاده شد توريت بگوى اى محمد

فاتوا بالتورىة فاتلوها ان كنتم صادقين فمن

پس بيارند توريت را پس بخوانيد آنرا اگر هستيد شما راست گويان پس هر كه

افترى على الله الكذب من بعد ذلك

افترا كند از جهون شد بر خدا دروغ گو از پس آن

فاولئك هم الظالمون قل صدق الله فاتبعوا

پس ايشانند ايشان ستمكاران بگوى اى محمد راست گفت خداى پس رويد

ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين ان

كيش ابراهيم مسلمانى و نبود از بت پرستان بدرستيكه

اول بيت وضع للناس للذى ببكة مباركا

نخست خانه كعبه فراخت راه نمايد مردمانرا آن خانه كه در مكه واقع است مبارك

وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۝ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ

وراه راست هرجهانیانرا درو نشانها روشنست جای مقام ابراهیم

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

وهرکه ازودرآمد او بوده باشد ایمن ومرخدایرا بر مردم قصد خانهٔ کعبه

مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ

هرکه توانا آمد سوی او ازراه را وهرکه نگرود بفریضت حج پس مر خدای

غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ

بی نیازست ازهمه عالمیان گفت ای صاحب کتاب چرا میپوشید

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ

نشانهای خدا وخدا گواهست برانچه میکنید بگو ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ

توریت چرا بازگردانید از راه خدا کسیرا بگروید بخدا

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

بجوئید آنرا کجی وشما گواهان اینید ونیست خدا بی خبر ازانچه

تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا

میکنید ای آنانکه بگرویدند اگر فرمان برداری کنید گروهی

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

از آنانکه داده شدند توریت بازگردانند شمارا پس از ایمان شما

كَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ

ناگرویدگان وچگونه کافر شوید وحال آنکه شما میخوانید خوانده میشود برشما

آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ

آیتهای خدا ودرمیان شماست پیغمبر او وهرکه چنگ درزند بحبل الله آن پس

هدی

هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

راه راست بسوی راست مؤدی بسعادت ای آنانکه بگرویدند بترسید خدا

حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا

چنانچه سزای ترسیدنست ونه میرید شما مگر شما مسلمان باشید وچنگ درزنید

بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

برسن خدا که حبل المتین است همه شما را وپراکنده مشوید ویاد کنید نعمت خدا را

عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

که بر شماست چون بودید شما دشمنان پس سزاوار میان دلهای شما

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ

پس بامداد کردند برحمت خدا برادران یکدیگر وبودید شما بر کناره مغاکی از

النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

آتش دوزخ پس رهانید شما را از آن همچنین که بیان میکند خدا مر شما را

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

دلایل تا مگر شما راه راست یابید وبرآینه باید که باشد از شما گروهی

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ

میخوانند بسوی نیکی ومیفرمایند به نیکویی وباز آرند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا

از زشتیها وایشانند ایشان رستگاران ونه باشید همچو

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

آنانکه پراکنده گشتند واختلاف کردند از پس آنکه بیامد ایشان را

الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ

آیتها وحجتها وایشانند ایشان را عذاب بزرگ روزی که سفید گردند

وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ

رویها وسیاه شوند رویها پس آنانکه سیاه شوند

وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

رویهای ایشان آیا کافر شدید پس از ایمان خود پس بچشید عذابرا

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ

بدانچه بودید شما کافر شدید واما آنانکه سپید شوند رویهای ایشان

فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

پس در رحمت خدا ایشان دران جاودان باشند اینست آیتهای خدا

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ

که میخوانیم آنرا برتو ای محمد براستی ونیست خدای که خواهد ظلم مرعالمیانرا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ

ومر خدایرا آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است وبسوی خدا

تُرْجَعُ الْأُمُورُ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

بازگردانند کارها هستید شما بهترین گروهی برون آورده شده مر مردمانرا

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

میفرمایند به نیکوئی وبازدارند از منکر ترسی

وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ

وبگرویدند بخدا واگر بگرویدند اهل کتاب هرآینه بود

خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

بهتر مرایشانرا ازیشان گرویدگان وبیشتر ایشان بی فرمانند

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ

هرگز گزند نکنند شمارا مگر اندک رنجی واگر کارزار کنند پشتها برشما

ثمن ع

الادبار ثم لا ینصرون ۝ ضربت علیهم الذلة

گردانند پس یاری کرده نشوند نهادند برایشان خواری

این ما ثقفوا الا بحبل من الله وحبل من الناس

هرجا که گرفته شوند مگر بعهدی از خدا وعهدی از مومنان

وباؤ بغضب من الله وضربت علیهم المسکنة

وبازگشتند بخشم از خدا ونهاده شد برایشان درویشی

ذلك بانهم کانوا یکفرون بایات الله ویقتلون

این بانکه بودند کافر بنشانهای خدا ومیکشتند

الانبیاء بغیر حق ذلك بما عصوا وکانوا یعتدون

پیغمبرانرا بناشناس آن بدانچه نافرمانی کردند وبودند که تجاوز کردند

لیسوا سواء من اهل الکتاب امة قائمة

نیستند کافران از اهل کتاب گروهی استاده میخوانند

یتلون ایات الله اناء اللیل وهم یسجدون ۝

آیتها خدا در ساعتهای شب وایشان سجده میکنند

یؤمنون بالله والیوم الاخر ویامرون بالمعروف

میگروند بخدا وبروز بازپسین ومیفرمایند به نیکوئی

وینهون عن المنکر ویسارعون فی الخیرات

وباز دارند از بدی ومی شتابند در خیرات

واولئك من الصالحین ۝ وما یفعلوا من خیر

وایشانند از نیکان وانچه میکنند از نیکی

فلن یکفروه والله علیم بالمتقین ۝ ان الذین

پس هرگز ناسپاس کرده نشود اورا وخدا داناتر پرهیزکارانرا بدرستی آنانکه

كفروا لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من

هرگز باز ندارد ازیشان ازیشان مالهای ایشانرا ونه فرزندان ایشانرا

الله شيئا واولئك اصحاب النار هم فيها خالدون

خدا چیزی وایشانند ایشان اهل دوزخ آتش ایشان دران جاودان باشند

مثل ما ينفقون في هذه الدنيا كمثل ريح فيها صر

مانند آنچه نفقه میدهند درین زندگانی این جهان چون مانند باد که دران سرمایه

اصابت حرث قوم ظلموا انفسهم فاهلكته وما

برسد کشت گروهی ستم کردند نفسهای ایشان پس هلاک کردند

ظلمهم الله ولكن انفسهم يظلمون يا ايها الذين

وستم نکند ایشانرا خدا ولیکن تنهای ایشان ستم کردند ای آنانکه

امنوا لا تتخذوا بطانة من دونكم لا يالونكم خبالا

بگرویدند مگیرید دوستی نهانی از درون شمای مومنان تقصیر نکنند شمان از رنج

ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من افواههم وما

ودوست دارند آنچه رنج افتد تحقیق ظاهر شد دشمنانگی از دهنهای ایشان وآنچه

تخفي صدورهم اكبر قد بينا لكم الايات

پنهان دارد دلهای ایشان بزرگتر تحقیق بیان کردیم مر شمارا حجتها را

ان كنتم تعقلون ها انتم اولاء تحبونهم ولا

اگر شما دریابید شما اند دوست میدارید ایشانرا

يحبونكم وتؤمنون بالكتاب كله واذا لقوكم

ودوست نمیدارند شمارا وبگروید باکتاب جمله آن وچون رسند بشما

قالوا امنا واذا خلوا عضوا عليكم الانامل

گویند بگرویدیم وچون خلوت کنند میخایند برشما سرهای انگشتان

من الغيظ

مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ

از خشم بگو بمیرید از خشم بدرستیکه خدا داناست بداتها

الصُّدُورِ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ

که در دلهاست اگر برسد بشما نیکی اندهگین کند واگر

تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا

برسد شمارا بدی خوشدل شوید بان واگر شکیبا کنید وبرهیزید

لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

زیان نکند شمارا مکروحیله ایشان هیچ بدرستیکه خدا انچه میکنند

ع

مُحِيطٌ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ

داناست وچون بامداد کردند ازکسان تو جای کردند کرویدکان

مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ هَمَّتْ

نشستکانیان برای کارزار کردن وخدا شنواست داناست جون اهنک کردند

طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى

دو کروه ازشما اینکه بددلی کنند وخدای یار و مددکار ایشان است ودبر

اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ

خدای بیارند کرویدکان وبدرستیکه یاری داد شمارا خدا

بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

بجنگ بدر وشما خواران بس بترسید ازخدا تامکر شما سپاس کاری کنید

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ

جون کفتی مرکرویدکان را بس نبود شمارا که مدد دهند

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ

آن شمارا بسه هزار از فرشتکان فروفرستادکان

بلى ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا

آري اگر شكيبائي كنيد وبپرهيزيد وبيايند شما از جوشيدن ايشان اين

يمددكم ربكم بخمسة الاف من الملئكة مسومين

مدد كند شمارا خداوند شما به پنج هزار از فرشتگان نام بردگان

وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن

ونه گردانيد خدا اورا مگر مژده دهنده مر شمارا وتا بيارامد

قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز

دلهاي شما بدان ونيست ياري مگر از نزد خدا ارجمند

الحكيم ليقطع طرفا من الذين كفروا او

نيكو كار تا ببرد گروهي از آنانكه نگرويدند

يكبتهم فينقلبوا خائبين ليس لك من الامر

يا نگونسار گرداند تا باز گردند بي بهرگان نيست مر ترا از كار

شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون

چيزي تا توبه دهد بر ايشان يا عذاب كند ايشان را پس ايشان ستمكارانند

ولله ما في السموات وما في الارض يغفر لمن

ومر خدايراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمين بيامرزد هر كرا

يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم

خواهد وعذاب كند آنرا كه خواهد وخدا آمرزنده ومهربان

يا ايها الذين امنوا لا تأكلوا الربوا اضعافا

اي گروه گرويدگان مخوريد ربارا يك گروه

مضاعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون

بسيار گروه وبترسيد خدايرا مگر شما رستگار شويد

ثمن ع

واتقوا

ربع

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَأَطِيعُوا

وبترسید آتش را آتشی که ساخته شده مرناگرویدگانرا وفرمان برید

اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَسَارِعُوا

خدارا ورسول را نیز تا مگر شما بخشیده شوید وشتابی کنید

إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ

سوی آمرزش از پروردگار شما وشتابید سوی بهشت فراخهای چند پهنای آسمانهاست

وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

وزمین آماده شد پرهیزکارانرا آنانکه نفقه کنند

فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ

در فراخی وتنگی وفرو خورندگان خشم خشم وعفو کنندگان از

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ

از مردمان وخدا دوست دارد نیکوکارانرا وآنانکه

إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ

چون کردند ناشایسته یا ستم کردند تنهای ایشان یاد کنند خدارا

فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

پس آمرزش خواهند مرگناهان خودرا وکیست که بیامرزد گناهان را

إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

مگر خدا ونایستند برانچه بکنند وایشان میدانند

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ

ایشانند پاداش ایشان آمرزش از خداوندشان وبوستانهای

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ

میرود از زیر آن جویها جاودانه دران ونیکوست

اجر العاملين ۝ قد خلت من قبلكم سنن فسيروا

مزد و کارکنندگان وراستی که گذشته از پیش شما سنتها و پس بروید

في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين ۝

در زمین پس بنگرید چگونه بود سرانجامه دروغ زنان

هذا بيان للناس وهدى وموعظة للمتقين ۝

این قرآن حجت مردمانرا وراه نمودنی وپندی پرهیزکارانرا

ولا تهنوا ولا تحزنوا وأنتم الأعلون إن كنتم مؤمنين ۝

وسست مشوید واندوهناک مشوید وشما برترانید اگر هستید شما گرویدگان

إن يمسسكم قرح فقد مس القوم قرح مثله وتلك

اگر بشما رسد خستگی پس رسید گروهی را خستگی مانند او وآن

الأيام نداولها بين الناس وليعلم الله الذين آمنوا

روزها میگردانیم آن را درمیان مردمان وتا پدید کند خدا آنانکه بگرویدند

ويتخذ منكم شهداء والله لا يحب الظالمين ۝

وبگیرد از شما شاهدان وخدا دوست ندارد ستمکارانرا

وليمحص الله الذين آمنوا ويمحق الكافرين ۝ أم

وتا پاک گرداند خدا آنانکه بگرویدند وتا بازگرداند کافرانرا آیا

حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين

پنداريد اندر شوید در بهشت وهرگاه که پدید کند خدا آنانکه

جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ۝ ولقد كنتم

غزو کردند از شما وپدید شکیبایانرا وبتحقیق شما بودید

تمنون الموت من قبل أن تلقوه فقد رأيتموه

آرزوی بردید موت را از پیش که بیفگنید اورا پس بدرستی بدیدید اورا

وأنتم

ع

وانتم تنظرون ۝ وما محمد الا رسول قد خلت من
وشما بنگرید ونیست محمد مگر فرستاده تحقیق گذشته اند از
قبله الرسل افاين مات او قتل انقلبتم على
پیش او فرستادگان پس اگر بمیرد یا کشته شود برگردید
اعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله
بر دو پاشنه خویش وهرکه برگردد بر دو پاشنه خویش پس زیان نرساند خدا
شيئا وسيجزي الله الشاكرين ۝ وما كان لنفس
چیزیرا وزود جزای دهد خدا سپاس دارانرا ونه بود مگر تنی را
ان تموت الا باذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب
آنکه بمیرد مگر بفرمان خدا نوشتنی جدا کرده وهرکه خواهد پاداش
الدنيا نؤته منها ومن يرد ثواب الاخرة نؤته
این جهان بدهیم اورا از دنیا وهرکه خواهد پاداش آن جهان بدهیم
منها وسنجزي الشاكرين ۝ وكاين من نبي قاتل
اورا از انجه در بهشت وزود جزا دهیم شکر گویندگانرا وچندان از پیغمبران کارزار کرد
معه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم في
با او سپاه بسیار پس سستی نکردند بدانچه رسید ایشانرا در
سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب
راه خدا وضعیف نگشتند وفروتنی نکردند وخدا دوست دارد
الصابرين ۝ وما كان قولهم الا ان قالوا ربنا
شکیبانرا ونه بود گفتار ایشان مگر که گفتند ای پروردگار
اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا في امرنا وثبت اقدامنا
بیامرز مارا گناهان مارا وورگذار در گذشتن کارها واستوار دار پایها مارا

وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ

ویاری ده مارا بر گروه ناگرویدگان پس بداد ایشانرا خدا ثواب

الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

دنیا وعطا کرد نیکوئی آخرت وخدا دوست دارد نیکوکارانرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ

ای آنانکه بگرویدند اگر فرمان برید آنانکه نگرویدند بازگردانند

عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ

بر پاشنهای شما پس گردید شما زیان زده کان بلکه خدا دوست دار شما

وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

وآن بهترین یاری کنندگانست زود افکنیم در دلها آنانکه

كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ

نگرویدند ترس بانچه انباز کردند بخدا انچه نفرستاده است

بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝

بدان حجتی وبازگشتن ایشان آتش دوزخ وبد آرامگاهیست ستمکارانرا

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ

وبدرستیکه راست گویندگان خدا وعده چون میکشتند کافرانرا بفرمان اوست

حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ

تا انگاه شما گشتید ومخالفت کردید در امر کار وعاصی شدید

مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ

از پس انچه نمود شمارا انچه دوست داشتید از شما کسی طلبد

الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ

دنیا وکسی خواهد انجهان پس بازگرداند شمارا

ع

ثمن

عنهم

عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ

از ایشان تا بیازماید شمارا و بدرستی که آن در گذشت از شما و خدا خداوند افزونی

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ

بر گرویدگان چون بر می رفتند و نگرویدید بسوی او و احدی فرا ازوی

أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ

کسی و پیغمبر میخواند شمارا در سپس پاداش شما پس مکافات کرد

غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ

اندوه بعد از اندوهی تا اندوه نخورید برانچه فوت شد از شما و نه انچه برسید بشما

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ

و خدا داناست بانچه شما میکنید پس فرو فرستاد بر شما از پس

الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِّنكُمْ وَطَائِفَةٌ

اندوه ایمنی خوابی که بپوشد گروهی را از شما و گروهی دیگر

قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

بس خوش کرد ایشانرا تنهای ایشان گمان بردند بخدا جز راستی

ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن

گمانی اهل جاهلیت را همی گفتند آیا هست مارا از کار از

شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم

چیزی گفت بدرستیکه فرمان همه مر خدایراست پنهان کنند در تنهای ایشان

مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

آنچه آشکارا نمی توانند کرد مر ترا میگویند اگر بودی مارا از کار

شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

چیزی کشته نشدیم اینجا بگو اگر بودید شما در خانهای شما

لئن الذين كتب عليهم القتل الى مضاجعهم

هرآینه بیرون آمدندی آنانکه نبشته شد برایشان کارزار سوی خوابگاه شما

وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في قلوبكم

وتا بیازماید خدا آنچه در دلهای شما وتا پاک گرداند آنچه در دلهای شما

والله عليم بذات الصدور ۝ ان الذين تولوا — ع

وخدا داناست آنچه در سینهها باشد بدرستیکه آنانکه بگشتند

منكم يوم التقى الجمعان انما استزلهم الشيطان

از شما روز احد که دو گروه بدرستیکه لغزانیدایشان را شیطان

ببعض ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله

بشامت بعضی که کردند وبتحقیق درگذشت خدا از ایشان بدرستیکه خدا

غفور حليم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تكونوا

آمرزنده است بردبار ای آن گروه گرویدگان مباشید

كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم اذا ضربوا

همچو آنانکه نگرویدند وگفتند مر برادران خود را چون بدید کردند

في الارض او كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا

در زمین یا بودند غازیان اگر بودی نزد ما نمردندی

وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم

وکشته نگشتندی تا بگرداند خدا آن پشیمانی در دلهای شما

والله يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ۝

وخدا زنده کند ومیراند وخدا بدانچه میکنید بیناست

ولئن قتلتم في سبيل الله او متم لمغفرة من الله

واگر

ورحمة

وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ

واگر بميريد يا كشته شويد

لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ۝ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ

هر آينه سوى خدا برانگيزند شمارا پس از آنچه بخشش از خدا برگرديدى

وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ

واگر بودى تو ساطيه درشت خوى وسخت دل هر آينه پيداكندى از

حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

گرد مرا تو پس درگذار از ايشان وآمرزش خواه مر ايشانرا ومشاورت نما ايشانرا

فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

در كار پس چون آهنگ كنى پس بسپار بخدا بدرستيكه خدا

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِن يَنصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

دوست ميدارد متوكلانرا اگر يارى كند شمارا خدا پس نيست غلبه كننده

لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن

واگر باز دارد ان شمارا پس كيست آنكه يارى دهد شمارا از

بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا كَانَ

پس ان وبر خدا كار خود بسپاريد گرويدگان ونبود سزاوار

لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

مر پيغامبرانرا آنكه خيانت كند وهركه خيانت كند بيايد بدانچه خيانت كند روز رستخيز

ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

پس داده شود هر تنى را آنچه كردند وايشان ستمكاران نيستند

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ

آيا هركه متابع باشد خشنودى خدا چون آنكس كه باز گردد بخشم از خدا

ثمن

وماوىه جهنم وبئس المصير هم درجات عند

وجای او دوزخ وبد کذرکاه است ایشان پایکاه باشند نزد

الله والله بصير بما يعملون لقد من الله على المؤمنين

خدا وخدا بیناست بدانچه میکنند تحقیق منت نهاد خدا بر کرویدکان

اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم اياته

چون فرستاد درایشان پیغمبران از تنهای ایشان میخواند برایشان ایات

ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان

وپاک کرداند ایشانرا وبیاموزاند ایشانرا قران وحکمت حدیث یا معارف عقلیه

كانوا من قبل لفي ضلال مبين اولما اصابتكم

وبدرستیکه بودند ازپیش هراینه درکمراهی هویدا چون برسد شما

مصيبة قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو

مصیبتی بدرستیکه برسید شما دوچندان کفتید بلا ازکجا رسید این بکو این

من عند انفسكم ان الله على كل شيء قدير وما

از نزد تنهای شماست بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست وانچه

اصابكم يوم التقى الجمعان فباذن الله وليعلم

رسید بشما روز آنکه دوکروه روی بروی آوردند پس بفرمان خدا وتا بداند

المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا

کرویدکانرا وتا بداند آنانکه نفاق ورزیدند وکفتند مرایشانرا بیایید

قاتلوا في سبيل الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا

کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید یا بازدارید کفتند اکر بدانیم کارزار

لاتبعناكم هم للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان

هرآینه متابعت کنیم شمارا ایشان مرکافرانرا آنروز نزدیکترند از ایشان مراهل ایمانرا

يقولون

يقولون بافواههم ما ليس في قلوبهم والله اعلم

میکویند بدهنهای خویش انچه نیست در دلهاء ایشان وخدا داناترست

بما يكتمون ۝ الذين قالوا لاخوانهم وقعدوا

بدانچه پنهان کنند آنانکه کفتند مر برادرانرا ونشستند و میکفتند

لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن انفسكم

اکر اطاعت کردندی مارا کشته نکشتندی بکو پس بازدارید از تنهاء شما

الموت ان كنتم صادقين ۝ ولا تحسبن الذين

مرکرا اکر هستید شما راست کویان ومپندارید البته آنانکه

قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم

کشته شدند در راه خدا مردند بلکه زندکانند نزد خداوند ایشان

يرزقون ۝ فرحين بما اتيهم الله من فضله

رزق داده شوند دران حال کشاده ماند بدانچه عطا کرد ایشانرا خدا از افزونی خود

ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم

ومسرور میشوند باآنانکه نرسیده اند بایشان از پس ایشان

الا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ يستبشرون

آنکه هیچ ترسی نیست برایشان ونه ایشان اندوهکین باشند شادی مینمایند

بنعمة من الله وفضل وان الله لا يضيع اجر

ونعمتی از خدا وصاحب فضل وبدرستی خدا ضایع نمیکند مزده

المؤمنين ۝ الذين استجابوا لله والرسول من

مومنان آنانکه استجابت کردند مر خدارا وپیغمبر از

بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا منهم واتقوا

پس آنکه رسید ایشانرا خستکی مر آنکه که نیکوئی کردند از ایشان وپرهیزکاری

نصف ع

اجرٌ عظيمٌ ۝ الذين قال لهم الناس انّ الناس

مژده بزرگست آنانکه گفت مرایشانرا مردمان بدرستیکه مردمان

قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانًا وقالوا

که گرد آورده مرشمارا پس بترسید ایشانرا پس زیاده کرد ایشانرا ایمان وگفتند

حسبنا الله ونعم الوكيل ۝ فانقلبوا بنعمةٍ

بسنده آید مرا خدا ونیکو وکیلست پس بازگشتند بنعمت

من الله وفضلٍ لم يمسسهم سوءٌ واتّبعوا رضوان

از خدا وافزونی نرسید ایشانرا بدی وپیروی کردند خشنودی

الله والله ذو فضلٍ عظيمٍ ۝ انّما ذلكم الشيطان

خدا وخدا خداوند افزونی بزرگست جز این نیست که آن شیطان

يخوّف اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم

میترساند دوستان خودرا پس مترسید اورا وبترسید از من اگر هستید شما

مؤمنين ۝ ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر

گرویدگان واندوهگین نکرداند ترا آنانکه بشتابند در کفر

انّهم لن يضرّوا الله شيئًا يريد الله الّا يجعل لهم

بدرستیکه ایشان هرگز زیان نرسانند خدارا چیزی میخواهد خدا اینکه نکرداند مرایشانرا

حظًّا في الآخرة ولهم عذابٌ عظيمٌ ۝ انّ الذين

بهره در آنجهان ومرایشانرا عذاب بزرگ بدرستیکه آنانکه

اشتروا الكفر بالايمان لن يضرّوا الله شيئًا

خریدند کفررا بایمان هرگز زیان نکنند خدارا چیزی

ولهم عذابٌ اليمٌ ۝ ولا يحسبنّ الذين كفروا

ومرایشانرا عذاب سخت دردناک ونه پندارید آنانکه نگروند

انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا

که مهلت میدهیم مر ایشان را بهتر مر نفسهای ایشانرا جز این نیست که مهلت میدهیم تا زیاده کنند

اثما ولهم عذاب مهين ما كان الله ليذر

گناهها و مر ایشانرا عذاب خوار کننده نه بوده است خدا بگذارندهٔ

المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من

گرویدگان بر آنچه که شما هستید بران تا جدا کند پلیدیرا از

الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن

پاکی و نیست که خدا که خبردار کننده شمارا بر پوشیده ولیکن

الله يجتبي من رسله من يشاء فامنوا بالله

خدا بگزیند از پیغمبران هرکه راخواهد پس بگروید بخدا

ورسله وان تؤمنوا وتتقوا فلكم اجر عظيم

و فرستادهٔ او واگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید پس شما مزده بزرگ

ولا يحسبن الذين يبخلون بما اتاهم الله من

و نه پندارند آنانکه بخیلی میکنند بدانچه داده باویشان خدا از

فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون

کرم خود اوست بهتر مرایشانرا بلکه او بدترست مرایشانرا زود باشد که طوق کرده شوند

ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث السموت

آنچه بخل کردند بآن روز قیامت و مر خدایرا میراث آسمانها

والارض والله بما تعملون خبير لقد سمع الله

و زمین و خدا بچیزی که میکنند خبردارست بتحقیق شنیده خدا

قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء

گفته آنانکه گفتند بدرستیکه خدا درویش است و ما بی نیازیم

ثمن ع

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاۤءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ

زود بنویسیم انچه کفتند وکشتن ایشان پیغمبرانرا بنا حق ومیکوییم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ

بچشید عذاب سوزان را آن بدانچه پیش فرستاد دستهای شما

وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ

وبدرستی خدا نیست ستمکار مر بنده کانرا آنانکه کفتند بدرستی

اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا

خدا پیمان کرده است سوی ما که استواری نداریم پیغمبریرا تاکه بیارد مرا

بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاۤءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ

قربانی بخورد آنرا آتش بکو بتحقیق آمد شمارا رسل از

قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ

پیش من بحجتها و بدانچه کفتند شما پس چرا کشتید ایشانرا اکر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ

هستید شما راست کویان پس اکر دروغ داریدترا پس بتحقیق کرده شدید

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاۤؤُا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

پیغمبر از پیشتر بیامدن بحجتها ونبذها

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَاۤئِقَةُ الْمَوْتِ

ونامه روشن هرجنبنده را بچشد مرک

وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ

وهرآینه تمام بدهد مزدهای شمان روز قیامت پس هرکه دور کرد انید

عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

از آتش و داخل کند در بهشت پس رستکاری یافت و نیست زندکانی

الا

إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
مگر برخورداری فریبنده آزموده شوید شما در خواستهای شما و تنهای شما

وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
و هر آینه بشنوید از آنانکه داده شدند کتاب را از

قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ
پیش شما و از آنانکه انباز کردند رنجی بسیار و اگر

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝
صبر کنید شما و بترسید پس هر آینه این ایست از استواری کارها

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و چون بگیرد خدا پیمان آنانکه داده شدند کتاب

لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
هر آینه بیان کرده شوند برای مردمان و نه پوشند آنرا پس بینداختند آنرا

ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا
پس پشت خود و خریدند او بهای اندک را پس بدست آنچه

يَشْتَرُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا
میخرند مپندارید آنانکه شادمانند بدانچه آمدند

وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا
و دوست میدارند که بستایند ایشانرا بدانچه نکردند پس

تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مپندارید ایشانرا رستگاری از عذاب و ایشانرا عذاب

أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ
دردناک و مر خدایرا پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر

ع

كل شيء قدير ۝ إن في خلق السموت والارض
بر هر چیزی تواناست بدرستیکه در آفرینش آسمانها و زمین
واختلاف الليل والنهار لايت لاولي الالباب ۝
و در آمد شد شب و روز هر آینه نشانهاست مر صاحبان خرد را
الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم
آنانکه که یاد کنند خدا را استاده و نشسته و بر تکیه کرده بر پهلو
ويتفكرون في خلق السموت والارض ربنا ما
و اندیشه کنند در آفریدن آسمانها و زمین ای پروردگار ما نه
خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۝
بیافریدی تو این آفرینش باطل پاکی ترا پس نگاه دار مرا از آتش دوزخ
ربنا انك من تدخل النار فقد اخزيته وما للظلمين
ای خداوند ما هر کرا در آری در آتش پس او را خوار کردی و نیست ستمکارانرا
من انصار ۝ ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان
از یارانی ای پروردگار ما بتحقیق بشنیدیم نداکننده میخواند برای ایمان
ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا
که بگروید بپروردگار خود پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز مارا گناهان مارا و در گذار از ما
سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ۝ ربنا واتنا ما وعدتنا
بدیهای ما و بمیران مارا با نیکوکاران ای خداوند ما و بده مارا آنچه وعده کرده تو
على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف
بر پیغمبران خود و رسوا مگردان مارا روز رستخیز بدرستیکه تو خلاف نکنی
الميعاد ۝ فاستجاب لهم ربهم اني لا اضيع عمل
وعده را پس اجابت کرد مرایشانرا خداوند ایشان بدرستیکه من ضایع نمیکنم کرده

عامل

عامل منكم من ذكر او انثى بعضكم من بعض

کار کننده از شما از نر یا ماده برخی از شما از برخی

فالذين هاجروا واخرجوا من ديارهم واوذوا في

پس آنانکه هجرت کردند و بیرون کرده شدند از خانهای و گزند رسیده

سبيلي وقتلوا وقتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم

در راه من و کارزار کردند و کشته شدند هر آینه در گذارم از ایشان بدیهای ایشان

ولادخلنهم جنات تجري من تحتها الانهار

و درآرم ایشانرا به بهشت که میرود از زیر آن جویها

ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب

پاداش از نزدیک خدا و خدا نزد اوست نیکوئی پاداش

لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد

فریب ندهد ترا گشتن آنانکه نگرویدند در شهرها

متاع قليل ثم ماواهم جهنم وبئس المهاد

برخورداریست اندک پس بازگاه ایشان دوزخ و بد آرامگاهیست دوزخ

لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنات تجري من

لیکن آنانکه بترسند پروردگار خود را ایشانراست بوستانها میرود از

تحتها الانهار خالدين فيها نزلا من عند الله

زیر آن جویها جاودانه دران عطا از نزد خداست

وما عند الله خير للابرار وان من اهل الكتاب

وآنچه از نزد خدا بهترست مر نیکوکارانرا و بدرستیکه از خداوندان توریت

لمن يؤمن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم

کسیست که میگرود بخدا و آنچه فرستاده شده بسوی شما و آنچه فرستاده شده بسوی ایشان

خاشعين لله لا يشترون بآيات الله ثمنا قليلا

ترسكارانند مرخدايرا نمي خرند بآيات خدا بهاي اندك

اولئك لهم اجرهم عند ربهم ان الله سريع

ايشان مرايشانرا مزدايشان نزد خدا بدرستيكه خدا زود

الحساب يا ايها الذين امنوا اصبروا وصابروا

حساب است اي گروه مومنان صبر كنيد وشكيبائي نمائيد

ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون

وآماده باشيد وبترسيد از خدا شايد كه شما رستگار شويد

سورة النساء مدنية وهي مائة وسبعون وست آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا بخشنده ومهربان

يا ايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من

اي مردمان بترسيد خداوند خودرا آنكه آفريد شمارا از

نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما

تن واحد وآفريد ازان جفت اورا وبراكنده كرد ازيشان

رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله الذي تساءلون

مردان بسيار وزنان وبترسيد خدارا آنكه برسند

به والارحام ان الله كان عليكم رقيبا وآتوا

بدان وخويشاوندان بدرستيكه خداست بشما ديدبان وبدهيد

اليتامى اموالهم ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب

بي پدران را خواستهاشانرا وبدل مكنيد پليدرا بپاكي

ثلث

ثمن ع

ولا تأكلوا

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

ومخورید مالهای ایشانرا آمیخته بمالهای خود بدرستیکه او بوده است گناه

كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا

بزرگ واگر بترسید که نتوانید زیاده کردن در بی‌پدران پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ

آنچه خوش آید شمارا از زنان دوگانه وسه گانه وچهارگانه

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

پس اگر بترسید که عدل نتوانید پس اختیار کنید یکیرا یا آنچه مالک شود دستهای شما

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ

این فروتر اینکه عدول نکنید وبدهید زنانرا کابینهای ایشان

نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

هدیه پس اگر خوش کنند برشما از چیزی ازو تن را پس بخورید

هَنِيئًا مَرِيئًا وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي

سازگار گوار خوش گوار ونه دهید کم خردان مالهای شما آنکه

جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ

گردانیده است خدا سوی شما پای دارا وبهره دهید دران وبپوشانید ایشانرا

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ

وبگوئید ایشانرا گفتار نیک وبیازمائید بی‌پدرانرا تا چون

إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

برسند حد نکاح پس اگر دیدید ازیشان راه راست پس بدهید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ

سوی ایشان مالهای ایشان ومخورید آنرا از روی تجاوز واتلاف که

يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن

بزرگ شوند وهرکه باشد توانگر پس عفت ورزد وهرکه

كان فقيرا فلياكل بالمعروف فاذا دفعتم اليهم

باشد فقیر پس بخورد بنیکوئی پس چون بدهید ایشانرا

اموالهم فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا

مالهای ایشان پس گواه گیرید برایشان و بسندست خدا گواه بندگان

للرجال نصيب مما ترك الوالدان والاقربون

مردمانرا بهره کی هست ازانچه ماند پدران وخویشان

وللنساء نصيب مما ترك الوالدان والاقربون

ومرزنانرا بهره ازانچه بگذاشت پدران وخویشاوندان

مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا واذا

ازانچه کم باشد ازو یا بسیار بهره پدید کرده شد وچون

حضر القسمة اولوا القربى واليتامى والمساكين

حاضر شوند بقسمت خداوندان خویش وبی پدران ودرویشان

فارزقوهم منه وقولوا لهم قولا معروفا وليخش

پس بدهید ایشانرا ازو وگویید مرایشانرا گفتار نیک واگر ترسد

الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا

آنانکه اگر گذارند از پس ایشان فرزندان ضعیف

خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا

بترسید برایشان پس بترسید خدارا وبگویید گفتار درست

ان الذين ياكلون اموال اليتامى ظلما انما ياكلون

بدرستیکه آنانکه میخورند مالها بی پدران جزاین نیست که میخورند

فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا يُوصِيكُمُ اللّٰهُ

در شکمهای خود آتش وزود اندازند در آتش افروخته امر میکند شمارا خدا

ع

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ

در فرزندان شما مرد را مانند بهره دو زن پس اگر زنان

نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ

زنان زبر دو زنان پس مر ایشانراست دو بخش از سه بخش آنچه گذاشت و اگر

كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ

باشد یک پس مر اوراست همه نصف و مر پدر و مادر را مر هر یکی

وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ

از آن هردو سدس از آنچه گذاشته اگر باشد مر اورا

وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ

فرزند پس اگر نباشد مر اورا فرزند و میراث گیرد اورا مادر و پدر او

فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ

پس مادر اورا سه یک باشد پس اگر باشد مر اورا برادران مادر و پدر پس مادر اورا

السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

سدس یک از پس وصیتی که وصیت کرده شده باشد بآن یا وامی

آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ

پدران شما و پسران شما نمی که کدام ایشان

أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ

نزدیک تر مر شمارا سودی فریضه کرده است از خدا بدرستیکه خدا

ثمن

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ

بوده است دانا استوارکار و مر شمارا نیمه آنچه گذارند زنان شما

إن لم يكن لهن ولد فإن كان لهن ولد فلكم الربع
اگر نباشد مر ایشان را فرزند پس اگر باشد مر زنان را فرزند پس شما راست چهار یک
مما تركن من بعد وصية يوصين بها أو دين ولهن
از آنچه بگذارند از پس وصیت وصیت کرده باشند بآن یا وامی و مر ایشان را
الربع مما تركتم إن لم يكن لكم ولد فإن كان لكم
چهار یکست از آنچه بگذارید شما اگر نباشد بر شما را فرزند پس اگر باشد مر ایشان را
ولد فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية
فرزند پس ایشان را هشت یک آنچه گذاشتند از پس وصیت آن
توصون بها أو دين وإن كان رجل يورث كلالة
وصیت کنید بآن یا وامی و اگر باشد مردی وارث و الدین نداد
أو امرأة وله أخ أو أخت فلكل واحد منهما
یا زن و مر اورا برادر یا خواهر مادری پس هر یکی را از ایشان
السدس فإن كانوا أكثر من ذلك فهم
ششم یک پس اگر باشد بسیار ازین پس ایشان
شركاء في الثلث من بعد وصية يوصى بها أو دين
انبازانند در سه یک از پس وصیت وصیت کند بآن یا وامی
غير مضار وصية من الله والله عليم حليم تلك
غیر زیان کرده شده وصیتست از خدا و خدا داناست بردبار این
حدود الله ومن يطع الله ورسوله يدخله
اندازهای خداست و هر که فرمان برد خدا را و رسول او را در آورد ایشان را
جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها
به بوستانها که میرود از زیر آن جویها جاودانه در آن

وذلك

وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وآن رستگاری بزرگ است وهر که نافرمانی کند خدا را وپیغمبر او را

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ

ودرگذارد اندازهای او را درآورد او را آتش جاودانه ودرآن مر او را

ع عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِن

عذاب خوارکننده وازنان که بیایند زنا بد از

نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنكُمْ

زنان شما پس گواه دهید بر ایشان چهار از شما

فَإِن شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

پس چون گواه دهند پس بازدارید در خانها تا که

يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

بمیراند ایشان را مرگ یا بگرداند خدا ایشان را راه

وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِن تَابَا وَأَصْلَحَا

وآن دو که بیایند بفعل قبیح از شما پس بیازارید ایشان را پس اگر توبه کنند ونیکوکار

فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا إِنَّمَا

پس روی بگردانید از ایشان بدرستیکه خدا است توبه پذیرنده مهربان جز این نیست

التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ

که بازگشت توبه بر خدا مر آنانکه میکنند بدی بنادانی

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ

پس باز توبه میکنند از نزدیک پس ایشانند توبه پذیرد از خدا

عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

بر ایشان وهست خدا دانا ومحکم کار ونیست قبول توبه

للذين يعملون السيئات حتى اذا حضر احدهم

آنانکه بکنند بدیها تا چون بیاید یکی ازیشان

الموت قال انی تبت الان ولا الذين يموتون

مرگ گوید بدرستیکه توبه کردم اکنون ونه آنانکه بمیرند

وهم كفار اولئك اعتدنا لهم عذابا اليما يا ايها

وحال آنکه ایشان کافرانند ایشانند ساختیم ما ایشانرا عذابی دردناک ای

الذين امنوا لا يحل لكم ان ترثوا النساء كرها

آنانکه بگرویدند روا نیست شمارا اینکه میراث گیرید زنانرا بنا خواست

ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما اتيتموهن

وباز مدارید تا ببرید بهره آنچه داده‌اید ایشانرا

الا ان ياتين بفاحشة مبينة وعاشروهن

مگر که بیایند بناشایسته پیدا وزندگانی کنید با ایشان

بالمعروف فان كرهتموهن فعسى ان تكرهوا

به نیکویی پس اگر ناخواهید ایشانرا پس شاید که ناخواهان باشید

شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا وان اردتم

چیزیرا وگرداند خدا درو بهتر بسیار واگر خواهید

استبدال زوج مكان زوج واتيتم احديهن

بدل کردن زنی بجای زنی وداده باشید یکی ازیشان

قنطارا فلا تاخذوا منه شيئا اتاخذونه

بره پس نه گیرید ازان چیزی بستانید

بهتانا واثما مبينا وكيف تاخذونه وقد افضى

دروغ کرده شده وبزه پیدا وچگونه میگیرید ارا وبدرستیکه رفته باشد

بعضکم

ع

بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۝

بهره از شما سوی بهره وگرفته اند از شما پیمان استوار

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا

و بزنی نخواهید آنچه نکاح کرده اند پدران شما از زنان مگر آنکه

قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ

تحقیق گذشت بدرستیکه او بود ناخوب کاری و دشمن و بد راهیست

سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ

راهی حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما

وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

و خواهران شما و خواهر پدران شما و خواهران مادران شما و دختران برادر

وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ

و دختران خواهر و مادران شما آنکه شیر دادن شمارا

وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ

و خواهران شما از شیر خوارگی و مادران زنان شما

وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

و دختران زنان شما آن دختران در کنار شما تربیت یابند از زنان شما آنانکه

دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ

درآمده باشند بدیشان پس اگر نباشند که شما درآمدید بایشان پس نیست بزه

عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ

بر شما و زنان پسران شما آنانکه از پشتهای شما

وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

و اگر جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه تحقیق گذشت

الجزو ٥

إن الله كان غفورا رحيما والمحصنات من

بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان وزنان ایشان زناشوهرها اند از

النساء إلا ما ملكت أيمانكم كتاب الله عليكم

زنان مگر آنچه گرفت دستهای شما فریضه کرد خدا بر شما

وأحل لكم ما وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم

و حلال کردانید آنچه ورای این است اینست اینکه بجویید بخواستهای شما

محصنين غير مسافحين فما استمتعتم به منهن

پاک زنان جز پلید دامنان پس آنچه برخوردار شدید شما بآن از ایشان

فآتوهن أجورهن فريضة ولا جناح عليكم فيما

پس بدهید ایشان را کابینهای ایشان پدید کرده و بزه و باکی نیست بر شما در آنچه

تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله كان عليما

خشنود گردیدید شما بدان از پس پدید کرده شده بدرستیکه خدا هست دانا

حكيما ومن لم يستطع منكم طولا أن ينكح

و محکم کار و هرکرا استطاعت نیست از شما از روی توانایی اینکه زن کند

المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت أيمانكم

نیک زنان ازو گرویدگان پس زن کند آنچه را مالک است دستهای شما

من فتياتكم المؤمنات والله أعلم بإيمانكم

از پرستاران شما گرویدگان همه و خدا داناتر است بگرویدن شما

بعضكم من بعض فانكحوهن بإذن أهلهن

بهره شما از بهره پس زن کنید ایشان را بدستوری صاحبان ایشان

وآتوهن أجورهن بالمعروف محصنات غير

و بدهید ایشان را مزد ایشان به نیکویی زنان پاکدامان جز

مسافحات

مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ

پلید دامنان ونه گیرندگان دوستان پس چون اگر محصن شوند

فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى

پس اگر بیایند بزنا پس بر ایشان است نیمه آنچه بر

الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

زنان پاک دامنان از عذاب آن مر آنرا بترسد عذاب را

مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

از شما و اگر شکیبائی کنید بهتر است مر شما را و خدا آمرزگار

رَحِيمٌ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ

و مهربان بخشاینده اراده میکند خدا تا بیان کند مر شما را و راه نماید شما را راههای

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

آنانکه از پیش شما و توبه کند بر شمان و خدا دانا

حَكِيمٌ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ

محکم کار و خدا میخواهد که توبه کند و دهد بر شما و بخواهد

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ع

آنانکه پیروی کردند خواهش نفس اینکه کج شوید خمیدنی بزرگ

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ

میخواهد خدا اینکه سبک گرداند بر شما و آفریده شده مردم را

ضَعِيفًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ

سست ای آنانکه بگرویدند مخورید مال ایشان را

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ

در میان یکدیگر بانچه حلال نباشد مگر اینکه باشد بازرگانی در خشنودی

مِنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

از شما ونکشید ناحق تنهای شما بدرستیکه خدا هست بشما بخشاینده

وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ

وهرکه بکند آن از روی تعدی از حد گذشتن وستمی پس زود باشد که درآریم اورا

نَارًا وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِن تَجْتَنِبُوا

درآتش وهست آن بر خدا سهل وآسان اگر دور باشید گناهان

كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

بزرگ آنچه بازداشته شدند ازان بپوشانیم ازشما بدیهای شما

وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ

ودرآریم شمارا درموضع بزرگ وآرزو مکنید آنچه افزونی کرد

اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا

خدا بدان برخی رااز شما بر برخی مردمانرا بهره است آزانچه بکردند

وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن

وزنانرا بهره آزانچه بکردند وبخواهید ازخدا از

فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا

فضل او بدرستیکه خدا هست بهمه چیزی دانا وبرای هریک گردانیدیم

مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ

میراث خواران ازانچه گذاشتند مادر وپدر وخویشاوندان وآنانکه

عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

بستند پیمانها خویش پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستیکه خدا

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى

هست بر همه چیز گواه مردان استادگان بر

ع

النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا

زنان بدانچه افزونی کرد خدا بهره ایشان بر بهره وبدانچه نفقه میدهند

من اموالهم فالصالحات قانتات حافظات

از مالهای ایشان پس زنان پاکدامن فرمان بردارند نگاهدارندگان

للغيب بما حفظ الله والتي تخافون نشوزهن

مر نهانی را بدانچه نگاهداشت خدا وآنانکه زنان بترسند بی فرمانی کردن را

فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن

پس پند گویید ایشان را وباز دارید ایشان را در خوابگاهها وبزنید ایشان را

فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله

پس اگر فرمان کنند شما را پس مطلبید برایشان راه بیدادی بدرستیکه خدا

كان عليا كبيرا وان خفتم شقاق بينهما

هست برتر بزرگ واگر بترسید ناسازکاری میان هر دو

فابعثوا حكما من اهله وحكما من اهلها ان

پس بفرستید داوری از کسان او وداوری از خویشان زن اگر

يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما ان الله كان

خواهید نیکوکاری سازکاری افکند خدا میان ایشان بدرستیکه خداهست

عليما خبيرا واعبدوا الله ولا تشركوا به

دانا آگاه وبپرستید خدا را وانباز نیارید بدان

شيئا وبالوالدين احسانا وبذي القربى

چیزیرا وبپدر ومادر نیکوئی کردن وبخویشوندان

واليتامى والمساكين والجار ذي القربى

وبی پدرانرا ودرویشانرا وهمسایه خویشانرا

ثمن

وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ

و با همسایه بیگانه و یاران سفر و راه روان راه

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ

و هر که در تصرف دستهای شما بدرستیکه خدا دوست نمیدارد کسی را

كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ

بهت کردن کننده نازنده آنانکه بخل ورزند و فرمان کنند

النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ

مردمانرا به بخل و میپوشند انچه داده است بایشان خدا از

فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ

نعمت خویش و ساختیم مر بی فرمانانرا عذاب خوارکننده و آنانکه

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ

نفقه میکنند مالهای خودرا برای دیدن مردمان نمیگرویدند

بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

بخدا و نه بروز بازپسین و هر که باشد دیو رانده

لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا

مر او را همنشین پس بد است نزدیک و چه چیز بودی برایشان اگر ایمان آوردندی

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ

بخدا و بروز بازپسین و هزینه کردندی از انچه روزی داد ایشانرا خدا

وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا إِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

و هست خدا بایشان دانا بدرستیکه خدا ستم نکند همسنگ بوجه ذره

وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ

و اگر باشد وزن ذره نیکی افزون گرداند تو برتو و بدهد از نزد او

اجرا

اجرا عظيما ۝ فكيف اذا جئنا من كل امة
مزد بزرگ وچگونه وقتی که بیاریم از هر گروهی
بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا ۝ يومئذ
گواهی وبیاوردیم ترا برایشان گواه آن روز
يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى
دوست دارند آنانکه بی فرمانی کردند وبی فرمانی کردند رسول را اگر راست کرده شود
بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا ۝ يا ايها
بدیشان زمین دیگر ونه پوشند خدارا سخنی ای
الذين امنوا لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى
گروه گرویدگان نزدیک مشوید نمازرا وحال آنکه شما مستان باشید
حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابرى
تا وقتی که بدانید آنچه میگویید ونه اهل جنابت مگر روندگان
سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على
راه تا آن بشوئید واگر باشید بیمار یا بر
سفر او جاء احد منكم من الغائط او لمستم
سفر یا بیاید یکی از شما از حدث یا بپاسید
النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا
بزنان پس نیابید آب را پس آهنگ کنید بخاک پاک
فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان
پس مسح کنید رویهای خودرا ودستها را بدرستیکه خدا هست
عفوا غفورا ۝ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا
درگذارنده وآمرزنده آیا ننگری سوی آنانکه یاداده شدند از نامه بهره

٤

مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

از علم توریت می خریدند گمراهی را و می خواهند

أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

آن که گم کنید ای مومنان راه را و خدا داناتر است با دشمنان شما

وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ

و بسنده است خدای دوست و بسنده است خدا یاری دهنده از آنانکه

هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ

برگشتند می گردانند سخن از جایگاههای وی و میگویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا

شنیدیم ما و بی فرمانی کردیم و بشنو جز شنیده شده و نگهدار ما را در حالت گردانیدن

بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا

بر زبانها خود و فرمان بردار کردیم در دین مسلمانی و اگر ایشان گفتند

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

شنیدیم ما و فرمان بردار شدیم و بشنو و نگر ما را هر اینه بودی بهتر مر ایشان را

وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

و راست تر و لیکن براند است ایشان را خدا بنا گرویدگی ایشان پس نگروند

إِلَّا قَلِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا

مگر اندک ای کسانیکه داده شدند توریت بگروید

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ

بدانچه فرستادیم ما استوار دارنده مر انرا که با شماست از پیش آنکه محو کنیم

وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا

رویهای شما پس باز بر پشتهای آن یا نفرین کنیم شما را چنانکه لعنت کردیم

أَصْحَابَ

ثمن ع

اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا

یاران روز شنبه را وهست با وعید حکم خدا بوده وبودنی واخواهد بود

ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما

بدرستیکه خدا نیامرزد آنانکه انبار گیرند باو وبیامرزد آن را

دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله

جز آن هست هر کرا خواهد وهرکه انبار گیرد با خدا

فقد افترى اثما عظيما الم تر الى الذين

بس بدرستیکه افترا کرد وبرباقته بزه بزرگ آیا ننگری تو سوی آنانکه

يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء

میستایند تنهای را ایشان بلکه خدا پاکیزه کند هرکرا خواهد

ولا يظلمون فتيلا انظر كيف يفترون

وستم رسیده نخواهند شد بمقدار رشته نگاه کن چگونه افترا میکنند

على الله الكذب وكفى به اثما مبينا الم تر

بر خدا دروغ را وبسنده است باو گناهی بزرگ آیا ننگری تو

الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون

سوی آنانکه داده شدند بهره از کتاب توریت میگروند

بالجبت والطاغوت ويقولون للذين

با سحرات وفرمان بردار آرزوهای نفس ومیگویند مر آنانرا

كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا

نگرویدند این گروه قریش کفار هادی‌ترند از آنانکه بگرویدند

سبيلا اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله

راه را از جهت راه حق ایشانند آنانکه رانده است از رحمت خدا وهرکه راند خدا

فلن تجد له نصيرا ام لهم نصيب من الملك

پس نگر نیابی تو مراورا یاری کننده یا مر ایشانرا بهره از پادشاهی

فاذا لا يؤتون الناس نقيرا ام يحسدون الناس

پس اکنون ندهند مردمانرا مقدار یا حسد می برند مردمانرا

على ما اتيهم الله من فضله فقد اتينا ال ابرهيم

بر انچه داد ایشانرا خدا از فضل خود پس بتحقیق دادیم ما اولاد ابرهیم را

الكتاب والحكمة واتيناهم ملكا عظيما

توریت و سخن صواب علم حلال و حرام و دادیم ایشانرا پادشاهی بزرگ

فمنهم من امن به ومنهم من صد عنه وكفى

پس از ایشان کسی که گروید بوی و [illegible] از ایشان کسی که بازگشت ازو و بسندست

بجهنم سعيرا ان الذين كفروا باياتنا سوف

بدوزخ سوزان بدرستیکه آنانکه کافر شدند بایتهای ما [illegible] سرانجام

نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا

درآریم ایشانرا آتش همه آنچه پخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم ایشانرا پوستهای

غيرها ليذوقوا العذاب ان الله كان عزيزا

ورای آنها که سوخته اند تا بچشند عذابرا بدرستیکه خدا هست غالب

حكيما والذين امنوا وعملوا الصالحات

استوارکار وآنانکه گرویدند وکردند نیکیها

سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار

زود درآریم ایشانرا ببهشت میرود از زیر آن جویها

خالدين فيها ابدا لهم فيها ازواج مطهرة

جاودانه دران همیشه مر ایشانرا دران زنهای پاکیزه

وندخلهم ظلا ظليلا ۝ ان الله يامركم ان تؤدوا

ودرآريم ايشانرا سايه پاينده كان سايه كه بي جوشند كه بدرستيكه خدا ميفرمايد اينكه وا دهيد

الامانات الى اهلها واذا حكمتم بين الناس

امانتها سوي اهل آن وچون حكم كنيد ميان مردمان

ان تحكموا بالعدل ان الله نعما يعظكم به

اينست حكم كنيد بعدل براست بدرستيكه خدا نيكو پند ميدهد شمارا بان

ان الله كان سميعا بصيرا ۝ يا ايها الذين امنوا

بدرستيكه خدا هست شنوا است بينا است اي گروه گرويدگان

اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر

فرمان بريد خدايرا وفرمان بريد فرستاده را وخداوندان فرمان را

منكم فان تنازعتم في شيء فردوه الى الله

از شما پس اگر ناهموار شويد در چيزي پس گردانيد اورا سوي خدا

والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم

وپيغمبر اگر هستيد گرويدگان بخدا وبروز بازپسين

الاخر ذلك خير واحسن تاويلا ۝ الم تر الى

اين بهتر است ونيكوتر سرانجام آيا نگاه نكني سوي

الذين يزعمون انهم امنوا بما انزل اليك

آنانكه گمان برند بدرستيكه ايشان گرويدند بدانچه فرستاده شد سوي تو

وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكموا

وانچه فرستاده شد از پيش تو ميخواهند اينكه داوري كنند يكديگر

الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد

سوي ديو وحال آنكه مامور بودند كه كافر شوند بدو وميخواهد

ع

الشّيطان ان يضلّهم ضلالا بعيدا واذا قيل لهم

شیطان دیو آنکه گمراه کرداندشان را گمراهی دور وچون گفته شد مرایشان را

تعالوا الى ما انزل الله والى الرّسول رايت

بیایید سوی آنچه فرستاد خدا وطرف فرستاده دیدی تو ای محمد

المنافقين يصدّون عنك صدودا فكيف اذا

منافقان را بگروند از تو گشتنی پس چگونه بود چون

اصابتهم مصيبة بما قدّمت ايديهم ثمّ جاؤك

برسد ایشان را مصیبتی بدانچه پیش فرستاد دستهای ایشان پس بیایند ترا

يحلفون بالله ان اردنا الّا احسانا وتوفيقا

سوگند میخورند بخدا آنکه نخواهیم ما مگر نیکوئی وچیزی نزدیک کردن

اولئك الّذين يعلم الله ما فى قلوبهم فاعرض

آن گروه آنانند که میداند خدا آنچه در دلهای ایشان پس روی بگردان

عنهم وعظهم وقل لهم فى انفسهم قولا بليغا

از ایشان وپند ده ایشان را وبگو مر ایشان را در تنهای ایشان گفتار رسنده

وما ارسلنا من رسول الّا ليطاع باذن الله ولو انّهم

ونه فرستادیم ما از هیچ فرستاده مگر تا فرمان بردار کرده شود بحکم خدا واگر ایشان

اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم

چون ستم کردند تنهای ایشان بیایند بر تو پس آمرزش خواهند خدا را وآمرزش خواستی ایشان را

الرّسول لوجدوا الله توّابا رحيما فلا وربّك لا

رسول هرآینه یافتندی خدا را توبه پذیرنده مهربان نیست کار بر دست خدای تو ای محمد

يؤمنون حتّى يحكّموك فيما شجر بينهم ثمّ لا

نگروند تا دور کنند ترا در آنچه خلاف افتد میان ایشان پس نیابند

يجدوا

يجدوا في أنفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا

در تنهاي ايشان تنگي وناپسندي از آنچه حكم كني تو وگردن بنهند

تسليما ولو أنا كتبنا عليهم أن اقتلوا أنفسكم

گردن نهند واگر ما بنوشتيمي ما بر ايشان كه بكشيد تنهاء شما

أو اخرجوا من دياركم ما فعلوه إلا قليل منهم ولو

يا بيرون رويد از خانهاء شما ونكردندي آنرا مگر اندك از ايشان واگر

أنهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا لهم وأشد

ايشان بكردندي آنچه پند دهنده آيد بدان هرآينه بود بهتر مر ايشانرا وسخت تر

تثبيتا وإذا لآتيناهم من لدنا أجرا عظيما

از روي استواري واكنون بدهيم ايشانرا از نزد خود مزدي بزرگ

ولهديناهم صراطا مستقيما ومن يطع الله

وهرآينه راه نموديم ايشانرا راه راست وهركه فرمان بردارد خدارا

والرسول فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم

وفرستاده را پس ايشانند با آنانكه منت نهاد خدا بر ايشان

من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين

از پيغمبران وراست گويان وگواهان وكشتگان راه خدا ونيكوكاران

وحسن أولئك رفيقا ذلك الفضل من الله

وچه نيكواند اين جماعت همنشينان آنست فضل از خدا

وكفى بالله عليما يا أيها الذين آمنوا خذوا حذركم

وبسندست خدا دانا بمقاصد وثبات اي گروه آنانكه بگرويدند بگيريد پرهيز خويش

فانفروا ثبات أو انفروا جميعا وإن منكم لمن

پس بيرون رويد گروه گروه ياسير كنيد همه يكجا شده وبدرستي از شما هرآينه

ثمن ع

لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللّٰهُ

کسیست که درنگ نماید پس اگر رسد شمارا مصیبتی گفت تحقیق منت نهاد خدا

عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ

برما چون نباشیم با ایشان گواهان واگر رسد بشما افزونی

مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ

از خدا هرآینه بگویند چنانکه گوئی نبوده میان شما ومیان وی

مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

دوستی ای کاشکی من بودمی با ایشان پس رستمی رستنی بزرگ

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ

پس باید که کارزار کنند در راه خدا آنانکه میخریدند زندگانی

الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ

این جهانرا بآنجهان وهرکه بکشد در راه خدا پس کشته شود

أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَا لَكُمْ لَا

یا غالب آید پس زود باشد که بدهیم ما اورا مزد بزرگ وچیست مرشمارا

تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

کارزار نمیکنند در راه خدا ومنع میکرده‌اند ضعیفان از مردمان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

وزنان وکودکان آنانکه میگویند ای پروردگار ما بیرون آر مارا

مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

از این دیه ظالم اهل آن وبکن مارا از نزد خود

وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا

دوست وبکن مارا از نزد خود یاری دهنده آنانکه بگرویدند

يُقَاتِلُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ

کارزار کنند در راه خدا و آنانکه نگرویدند کارزار کنند

فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ

در راه دیوان پس کشید ای مومنان دوستان دیوان را

اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ

ع

بدرستی که وسوسه دیو هست ضعیف آیا نگردی سوی آنانکه

قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ

گفته شد مرایشانرا باز دارید دستهای خود را و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة مال را

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ

پس چون فریضه کرده شد برایشان کارزار تا وقتی که گروهی ازیشان میترسند

النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا

مردمانرا مانند سزاوار ترسیدن خدا یا سخت تر ترس و گویند ای خداوند ما

لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلَى اَجَلٍ قَرِيبٍ

چرا فریضه کردی بر ما کارزار چرا از ما نداد تا رانچ سوی مهلت نزدیک

قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا

بگو برخورداری این جهان اندکست و آنجهان بهترست مرکسیرا که پرهیزکرد و

تُظْلَمُونَ فَتِيلًا اَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ

ستم رسیده نخواهید مقدار رشته که بر دانه خرماست هرجا که باشید دریابد شمارا مرگ

وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ

و اگرچه باشید در کوشکها افراشته و اگر رسد شمارا نیکی

يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

میگویند این از نزد خداست و اگر رسد ایشانرا بدی

يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله فمال

میگویند این از نزد تو بگوای محمد همه از نزد خداست پس چیست

هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ما

مر این گروه را درنیابند و فهم نمیکنند سخنی را آنچه

اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك من

برسد ترا از نیکی پس از خداست وآنچه برسد ترا از

سيئة فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا

بدی پس از تن تست و فرستادیم ما ترا مر مردمانرا پیغمبری

وكفى بالله شهيدا من يطع الرسول فقد

و بسنده است بخدا گواه هرکه فرمان بردارد پیغمبر را پس بتحقیق

اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك عليهم

فرمان بردار خدا را و هرکه روی گرداند پس نفرستادیم ترا برایشان

حفيظا ويقولون طاعة فاذا برزوا من عندك

نگاهبانان و میگویند فرمان بریم پس چون بیرون روند از نزد تو

بيت طائفة منهم غير الذي تقول والله

بشب باید کر بگویند گروهی از ایشان جز آنکه میگوئی وخدا

يكتب ما يبيتون فاعرض عنهم وتوكل

مینویسند آنچه میگویند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن

على الله وكفى بالله وكيلا افلا يتدبرون القرآن

بر خدا و بسنده است خدای کاردان پس چرا نه اندیشند در قرآن

ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا

واگر بودی از نزد ورای خدا برآینه یافتندی درین اختلاف

كثيرا

كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ

بسیار. وچون آمد ایشانرا کاری از ایمنی یا ترس

أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي

چون آشکار کنند بدو واگر باز برند سوی پیغمبر وسوی خداوندان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا

فرمان ازیشان هرآینه بدانند آنرا آنانکه استخراج میکنند ازیشان واگرنه

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ

افزونی خدا بودی برشما وبخشایش او هرآینه پیروی میکردید شیطانرا

إِلَّا قَلِيلًا ۝ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا

مگر اندک پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نشده مگر

نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ

تن تو وانگیز کن مومنانرا شاید که خدا باز دارد

بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ

عذاب آنانکه نگرویدند وخدا سخت ترست در عذاب وسخت ترست

تَنْكِيلًا ۝ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ

هرکه درخواست کند شفاعتی نیکو باشد مراورا

نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ

بهره ازیشان وهرکه درخواهد شفاعت بدی باشد

لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ۝

مراورا نصیبی ازیشان وهست خدا بر همه چیز توانا ست

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا

وچون سلام دهند شمارا سلام دادنی پس برآوردید شما نیکوترین ازان یا بدل کنید آنرا

ثُمن

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝ اَللّٰهُ لَا

بدرستیکه خدا هست بر همه چیز حساب دارنده خدا نیست

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

بحق معبود مگر او برآینه فراهم آرد شمارا سوی روز قیامت نیست شک درو

وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ۝ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِينَ

وکیست راست دارنده‌تر از خدا سخن پس چیست شمارا در منافقان

فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا

دو گروه و خدا باز گردانید شمارا بدانچه کردند آیا میخواهید که راه نماید آنرا

مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

آنرا که گمراه کرد خدا و هرکه را گمراه کرده است خدا پس نیابی مر اورا راه

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً

دوست میدارند اگر کافر شوید چنانچه کافر شدند پس باشید برابر

فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ

پس مگیرید از ایشان دوستان تا هجرت کنید در راه

اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

خدا و اگر بگردانند پس بگیرید ایشانرا و بکشید هرجا

وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

یابید ایشانرا و مگیرید از ایشان دوست داری و نه یاری

اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

مگر آنانکه پیوندند سوی گروهی میان شما و میان ایشان

مِيثَاقٌ اَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ

پیمان یا بیایند شمارا که تنگ شده باشد دلهای ایشان که

نصف

يقاتلوكم

يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ

که کارزار کنند شمارا یا کارزار کنند گروه اینرا و اگر خواهد خدا هر آینه برگمارد ایشانرا

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

بر شما پس هر آینه کارزار کنندی با شما پس اگر کناره گیرند از شما پس کارزار نکنند

وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ

و بیفکنند سوی شما صلح و وفا پس نکند خدا مر شمارا بر ایشان

سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ

راهی زود باشد که بیابید گروهی دیگر میخواهند که ایمن باشند از شما

وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا

و ایمن شوند از گروه اینها هرگه باز گردند سوی جنگ باز گردانیده شوند

فِيهَا فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ

دران پس اگر کناره نگیرند از شما و نیفکنند سوی شما صلح و وفا

وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ

و فرو نگیرند دستهای ایشان پس بگیرید ایشانرا و بکشید ایشانرا هر جا که دریابید

وَاُولٰۤئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَمَا

ع

و ایشانند دادیم مر شمارا بر ایشان حجتی هویدا و نبود

كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ

مومنی را که بکشد مومنی را مگر خطا و هرکه بکشد

مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ

مومن را بخطا پس آزاد کردن باید بنده مومنه و دیه تمام

اِلٰۤى اَهْلِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ

سوی اهل او مگر که صدق کنند پس اگر باشد از قوم

عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ

دشمنی مر شمارا واوست گرویده پس برو است ازاد کردن بنده گرویده واگر

كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ

باشد از گروهی میان شما ومیان ایشان پیمانی پس دیت باشد بهرده

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

سوی اهل او وآزاد کردن بنده گرویده پس هرکه نیابد

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ

پس روزه داشتن دو ماه پیوسته بازگشتن از خدا وباشد

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

خدا دانا استوارکار وهرکه بکشد مومنی را قصد کننده

فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ

پس پاداش او دوزخ است جاوید اندران وخشم خدا برو

وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وبراند اورا وآماده ساخت براو عذاب بزرگ ای گرویدگان

آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا

چون بزنید شما در راه خدا پس پیدا کنید و

تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

مگویید مرکسی را که بیفکند سوی شما آشتی نیستی تو مومن

تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ

بجویید شما متاع زندگانی این جهان نزد خدا غنیمتها

كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

بسیار است همچنین بودید شما از پیش پس منت نهاد خدا برشما

فتبينوا

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا لَا يَسْتَوِي

پس روشن کنید نیکو بدرستیکه خدا بود بدانچه میکنید آگاه برابر نیستند

الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ

نشستگان از گرویدگان جز خداوندان رنج وسختی

وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

وجهاد کنندگان در راه خدا بخواستهاشان وتنهای شان

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى

برتفضیل داد خدا جهاد کنندگان را بمالها وتنهاء خود بر

الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى

نشستگان بارگاهی وهمه را وعده کرد خدا نیکو

وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا

وتفضیل داد خدا جهاد کنندگانرا بر نشستگان مزدی

عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ

بزرگ درجات ازو وآمرزش وبخشایش وهست

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ع

خدا آمرزنده وبخشاینده بدرستیکه آنانکه بمیرانند شان فرشتگان

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ

ستم کنندگان را تنهاء ایشان گفتند درچه بودید شما گفتند بودیم ما سستان ورزمین

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً

گفتند آیا نبود زمین خدا فراخ

فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ

پس هجرت کنید دران پس ایشان اند جایگاه ایشان دوزخ است وبد بازگشت

مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ
دوزخ مگر ازسستان از مردان وزنان

وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ
فرزندان که نتوانند چاره سازی بیرون شدن ونمیشناسند

سَبِيلًا فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ
راه پس ایشانند شاید که خدا درگذرد ازیشان

وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
وهست خدا آمرزنده وهرکه هجرت کند در راه خدا

يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ
بیابد در زمین جای گشتن بسیار وفراخ وهرکه بیرون اید

مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ
از خانه خود هجرت کننده سوی خدا وپیغمبر اورا پس دریابد اورا

الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ
مرگ پس ثابت شد مزد او بر خدا وهست خدا

غَفُورًا رَحِيمًا وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
آمرزنده وبخشاینده وچون بروید در زمین پس نیست

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَوٰةِ إِنْ
برشما بزه که کم کنید از نماز اگر

خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ
بترسید آنکه بکشند شمارا آنانکه نگرویدند بدرستیکه ناگرویدگان

كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ
بودند مرشمارا دشمنی پیدا وچون باشی تو درایشان

ع

فاقمت لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم

پس استاده کنی مرایشانرا نماز پس باستند گروهی از ایشان

معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا

با تو و بگیرند سلاحهای خویش پس چون سجده کنند پس باشند

من ورائكم ولتأت طائفة اخرى لم

از پس پشت شما و بیایند گروه دیگر

يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم

نماز نکردند پس بگذارند با تو و بگیرند نشان الایتی

واسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون

و سلاحهای خویش و دوست دارند آنانکه کافر شدند اگر غافل شوید

عن اسلحتكم وامتعتكم فيميلون عليكم

از سلاحهای خویش و کالای پس میل کنند بر شما

ميلة واحدة ولا جناح عليكم ان كان بكم

حمله یک و نیست بزه بر شما اگر هست بشما

اذى من مطر او كنتم مرضى ان تضعوا اسلحتكم

آزاری از باران یا بودید شما بیمار که بنهید سلاحهای خویش

وخذوا حذركم ان الله اعد للكافرين عذابا

و بگیرید آلات نگاهداشت خود را بدرستیکه خدا آماده کرد برای کافران عذاب

مهينا فاذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله

خوار کننده پس چون بگذارید نماز پس یاد کنید خدارا

قياما وقعودا وعلى جنوبكم فاذا اطمأننتم

استاده و نشسته و بر پهلوهای خود پس چون بیارامید

فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ إِنَّ الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

پس بگذارید نماز را که نماز هست برگرویدگان

كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا ۝ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ إِن

نوشته وقت کرده وسستی مکنید در جستن گروه اگر

تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ

بوید شما دردمنده پس ایشان دردمنده شوند همچنانکه دردمنده میشوید

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

و امیدوارید از خدا آنچه امید ندارند ایشان وهست خدا دانا

حَكِيمًا ۝ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ

استوارکار بدرستیکه فرستادیم سوی تو قرآن براستی

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَىٰكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن

تا حکم کنی میان مردمان بر آنچه نمود ترا خدا و مباش

لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ۝ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

برای خیانت کنندگان دشمن وآمرزش خواه از خدا بدرستیکه هست خدا

غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَلَا تُجَٰدِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

آمرزنده مهربان وخصومت مکن از آنکه خیانت کنند

أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۝

تنها خود را بدرستی که خدا دوست ندارد هرکه هست خیانت کننده بده کار

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ

میپوشند ایشان از مردمان پنهان نشوند از خدا

وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ

و او هست با ایشان چون میازند آنچه نمی پسندد از گفتار

ع

وكان

وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاۤءِ

وهست خدا بانچه میکنند درکیرنده شما یید ای کروه

جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ

خصومت کردید ازیشان در وقت زندکانی کیست خصومت کند

اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ

خدارا ازیشان روز رستخیز یا کیست باشد برایشان

وَكِيلًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوۤءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ

بذیرفتار وهرکه بکند بدی یا ستم برنفس خود و بس

يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ

آمرزش کند از خدا بیابد خدا آمرزنده وبخشاینده وهرکه

يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ

بکند بدی بس چیزی نیست که بکند اورا بر تن خود وهست خدا

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيۤئَةً اَوْ

دانا واستوارکار وهرکه کند بدی صغیره

اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيۤئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا

یا کناه کبیره بس بنداردو بد وبنداری بس تحقیق برداشت دروغی را وکناه

ع مُبِينًا ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ

ظاهررا واکرنه افزونی خدا برشما بودی ورحمت

لَهَمَّتْ طَاۤئِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا

هرآینه قصدکردی کروهی ازیشان که کمراه کنند ترا ونه

يُضِلُّونَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ

کمراه کنند مکر تنهای خود ونه زیان رسانند ترا از چیزی

وَاَنزَلَ اللّٰهُ عَلَيكَ الكِتَابَ وَالحِكمَةَ

و فرستاد خدا بر تو قرآن و سخن راست

وَعَلَّمَكَ مَا لَم تَكُن تَعلَمُ وَكَانَ فَضلُ اللّٰهِ عَلَيكَ

و بیاموزانید برا انچه بدانستی تو از خود و هست فضل خدا بر تو

عَظِيمًا ۝ لَا خَيرَ فِي كَثِيرٍ مِن نَجوٰيهُم اِلَّا مَن اَمَرَ

بزرگ نیست خیر در بسیاری از راز گفتن ایشان مگر کسی است بفرماید

بِصَدَقَةٍ اَو مَعرُوفٍ اَو اِصلَاحٍ بَينَ النَّاسِ

بصدقه دادن یا نیکو کردن یا اصلاح آوردن میان مردمان

وَمَن يَفعَل ذٰلِكَ ابتِغَاءَ مَرضَاتِ اللّٰهِ فَسَوفَ

و هر که بکند آن از برای جستن خشنودی خدا پس دهیم

نُؤتِيهِ اَجرًا عَظِيمًا ۝ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن

اورا مزد بزرگ و هر که خلاف کند پیغمبر را از

بَعدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الهُدٰى وَيَتَّبِع غَيرَ سَبِيلِ المُؤمِنِينَ

پس انکه ظاهر شد مر اورا راه راست و پیروی کند جز راه گرویدگان

نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَت مَصِيرًا

و اگذاریم اورا انچه روی گرفت و درآریم آتش دوزخ و بد هست بازگشتن

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغفِرُ اَن يُشرَكَ بِهِ وَيَغفِرُ مَا دُونَ

بدرستی خدا نیامرزد که انباز آورده شود باو و بیامرزد انچه جز است

ذٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشرِك بِاللّٰهِ فَقَد

هر که راخواهد و هر که شرک آرد بخدا پس بدرستی

ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ اِن يَدعُونَ مِن دُونِهِ

گمراه شد گمراه شدنی دور نمی خوانند از ورای حق

الا

إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

مگر زنان کافرا وینمی پرستند مگر دیو لعنت کرده شده

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا

نفرین کرد اورا خدا وگفت هر آینه بگیرم از بندگان تو بهره

مَفْرُوضًا وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ

پدید کرده وهر آینه گمراه کردانم ایشانرا و هر آینه بفرمایم ایشانرا تا بگروانم ایشانرا

فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ

تا ببرند گوشهای چهارپایان وهر آینه بفرمایم ایشانرا تا بگردانند ایشان

خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ

آفرینش خدا وهرکه بگیرد دیورا دوست از جز

اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ

خدا پس تحقیق زیان کرد زیان کردنی پیدا وعده می دهد ایشانرا و امید میدهد

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا أُولَئِكَ

ونه وعده دهد ایشانرا دیو مگر فریب ایشانند

مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

که جایگاه ایشان دوزخ است ونیابند آزان دوزخ خلاص گریزگاه

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

وآنکسی که بگرویدند ونیکو شایسته کردند زود باشد که در آریم ایشانرا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

به بوستانی که میرود از زیر آن جویها جاودانه

فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ

دران همیشه وعده خدا راستست ونیست راست گوتر از خدا

قيلا ۝ ليس بأمانيكم ولا أماني أهل الكتاب

در سخن نیست بآرزوهای شما و نیست بآرزوی صاحب کتاب

من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له من دون الله

هر که عمل کند بدی پاداش داده شود بدان و نیابد مراورا از جز خدا

وليا ولا نصيرا ۝ ومن يعمل من الصالحات من

دوست داری و نه یاری کننده و هر که کند از نیکیها از

ذكر أو أنثى وهو مؤمن فأولئك يدخلون

مرد یا زن و او ست گرویده پس ایشانند در آیند

الجنة ولا يظلمون نقيرا ۝ ومن أحسن دينا

در بهشت و ستم رسیده نشوند مقدار پوست خرمه و کیست نیکوتر از جهت دین

ممن أسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة

از آنکه بگذارد روی خود مر خدای را و او نیکوکار باشد و پیروی کرد گروه

إبراهيم حنيفا واتخذ الله إبراهيم خليلا ۝ ولله

ابراهیم را دوست بگرفت خدا ابراهیم را دوست و مر خدای راست

ما في السموات وما في الأرض وكان الله

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و هست خدا

بكل شيء محيطا ۝ ويستفتونك في النساء

بهر چیزی احاطه کننده و فتوی میخواهند از تو در زنان

قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب

بگوی ای محمد خدا فتوی کند شما را در ایشان و آنچه خوانده شود بر شما در کتاب

في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب

در پی پدران زنان آنانکه نمی دهید ایشان را آنچه نوشته شد

ع

هن

لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

مرایشانرا ورغبت میکنید که بزنی کنید ایشانرا وسستانیداز

مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ

کودکان وانکه تمام مربے بدرانرا بعدل

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ

وانچه بکنید از نیکی پس بدرستیکه خدا هست بآن دانا واکر

امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا

زنی بترسد از شوی خود بے فرطیرا یا روی کردانیدن پس نیست

جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ

بزه بر ایشان که صلح کنند درمیان آنهردو صلح کردنی واشتی

خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا

بهترست وحاضر کرده شد تنها بخیلی را واکر نیکوی کنید

وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ

وبپرهیزید پس بدرستیکه خدا هست بانچه میکنید آکاه وهرکز

تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

نتوانید که عدل ورزید میان زنان واکر حریص کنید

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ

پس میل مکنید تمام میل را وبکذاریدآنرا همچو آویخته

وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

واکر صلح کنید وبپرهیزید پس بدرستیکه خدا هست آمرزنده وبخشاینده

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ

واکر جدا شوند بی نیاز کند خدا هریک را از جود فراوان وهست خدا

ثمن

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

فراخ واستوارکار و مرخدایراست انچه در اسمانهاست وانچه در زمین

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

وبتحقیق وصیت کردیم آنانکه داده شدند کتاب از پیش شما

وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ

و مر شمارا اینکه بترسید خدارا واگر بی فرمانی کنید پس مر راستی مرخدایراست

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا

انچه در اسمانهاست و زمین وهست خدا بی نیاز

حَمِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ

ستوده و مرخدایراست انچه در اسمانها وانچه در زمین است وبسنده است

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ

خدا کاردان اگر بخواهد ببرد شمارا ای مردمان

وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ

وبیارد دیگرانرا وهست خدا بران توانا هرکه

كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا

باشد میخواهد پاداش این جهان پس نزد خدا ثواب این جهان

وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وانجهان وبوده است خدا شنوا وبینا ای گروه

آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ

گرویدگان باشید استاده بعدل گواه مرخدایرا واگرچه

عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ

بر تنهای شما یا مادر و پدر وخویشاوندان که باشند

ع

غنيا

غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ

توانگر وفقیر پس خدا سزاوارتر است بدیشان پس پیروی مکنید آرزوهای نفس را

أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

که عدل کنید واگر روبگردانید یا اعراض کنید پس بدرستیکه خدا که هست بآنچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ

میکنید آگاه ای آنانکه گرویدند گروید بخدا

وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ

وفرستاده او وبنامه آنانکه فرستاده بر پیغمبر

وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ

وکتابی آنانکه فرستاده از پیش وهرکه کافر شود

بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ

بخدا وفرشتگان وکتبها وپیغمبران وبروز

الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

رستخیز پس تحقیق گمراه شد گمراه شدن دور بدرستیکه آنانکه گرویدند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا

پس کافر شدند باز ایمان آوردند پس باز کافر شدند پس زیادت کردند کافری را

لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

نباشد خدا بیامرزد مرایشانرا ونه راه نماید ایشانرا راه راستی

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا الَّذِينَ

مژده ده منافقانرا بدانکه مرایشانرا عذابی دردناک آنانکه

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

بگرفتند کافرانرا دوستان از جز گرویدگان

أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

آیا جویند نزد ایشان عزت پس بدرستیکه عزت مر خدایراست همه

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ

وبتحقیق فرستاد بر شما در کتاب اینکه چون بشنوید

آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا

آیتها خدا کافر شوید بدان واستهزا کرده شوید بدان پس منشینید

مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا

با ایشان تا بیهوده میگویند در سخن جز او بدرستیکه شما اکنون

مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي

مانند ایشانید بدرستیکه خدا جمع کننده است منافقانرا وکافرانرا در

جَهَنَّمَ جَمِيعًا الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ

دوزخ همه آنانکه منتظر میباشند بشما پس اگر هست

لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ

مر شمارا فتح از خدا میگویند آیا نبودیم با شما واگر

كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ

باشد مر ناگرویدگانرا بهره گفتند آیا نه غلبه کردیم بر شما

وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ

وباز داشتیم از مومنان پس خدا حکم کند میان شما روز

الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

قیامت وهرگز نگرداند خدا مر کافرانرا بر گرویدگان

سَبِيلًا إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ ع

راهی بدرستیکه منافقان می فریبند خدارا واوست

خَادِعُهُمْ

خادعهم واذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى

فریبدهد جزایشان وچون برخیزند سوی نماز برخیزند کاهلان

يراؤن الناس ولا يذكرون الله الا قليلا

مینمایند مردم را یاد نکنند خدایرا مگر اندک

مذبذبين بين ذلك لا الى هؤلاء ولا الى

جنبندگان میان آن نیست مگر ایشان ونه سوی

هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا

ایشان وهرکه گمراه کند خدا پس هرگز تو نیابی مراورا راهی

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء

ای آنانکه بگرویدند مگیرید ناگرویدگانرا دوستان

من دون المؤمنين اتريدون ان تجعلوا لله

از جز گرویدگان ومیخواهید وبگردانید مرخدایرا

عليكم سلطانا مبينا ان المنافقين في

بر شما حجتی پیدا بدرستیکه منافقان در

الدرك الاسفل من النار ولن تجد لهم

پایه زیرترین از آتش وهرگز نیابی مرایشانرا

نصيرا الا الذين تابوا واصلحوا واعتصموا بالله

یاریگری مگر آنانکه توبه کردند وصلح آوردند چنگ درزدند بخدا

واخلصوا دينهم لله فاولئك مع المؤمنين

واخلاص آوردند بدین خود مرخدایرا پس ایشانند باگرویدگان

وسوف يؤت الله المؤمنين اجرا عظيما

وزود باشد که بدهد خدا گرویدگانرا مزدی بزرگ

الجزو ٦

ما يفعل الله بعذابكم ان شكرتم وامنتم

نه كند خدا عقوبت شمارا اگر سپاسداری كنيد وبگرويد

وكان الله شاكرا عليما لا يحب الله الجهر

وهست خدا پاداش دهنده دانا دوست ندارد خدا ستيزكار

بالسوء من القول الا من ظلم وكان الله سميعا

به بدی از گفتار مگر آنكه ستم كرده شود وهست خدا شنوا

عليما ان تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا عن سوء

ودانا اگر پيدا كنيد بهتر يا پنهان داريد يا درگذاريد از بدی

فان الله كان عفوا قديرا ان الذين يكفرون

پس بدرستيكه خداست درگذارنده توانا بدرستيكه آنانكه نگرويدند

بالله ورسله ويريدون ان يفرقوا بين الله

بخدا وفرستادهء او وميخواهند اينكه جدايی افكنند ميان خدا

ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض

ورسول او وميگويند گرويديم ببهره ونگرويديم ببهره

ويريدون ان يتخذوا بين ذلك سبيلا

وميخواهند كه بگيرند ميان آن راهی

اولئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين

اين اند ايشان نگرويدگان راست وبساختيم مرنا گرويدگان را

عذابا مهينا والذين امنوا بالله ورسله

عذاب خواركننده وآنانكه ايمان آوردند بخدا ورسول او

ولم يفرقوا بين احد منهم اولئك سوف

ونه جدايی كردند ميان يكی از ايشان اين اند زود باشد

يؤتيهم

يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا

می دهد ایشان را مزدهای ایشان و هست خدا آمرزنده و بخشاینده

يَسْئَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ

میخواهند از تو خداوندان نامه که فرو آری بر ایشان

كِتَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ

کتابی از آسمان پس بدرستیکه خواستند موسی را بزرگ

مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ

از ان پس گفتند بنما مرا خدا آشکارا پس بگرفت ایشان را

الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ

آواز جبرئیل بستم کردن ایشان پس بگرفتند گوساله را از

بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ

پس آنکه آمد ایشان را حجتها پیدا پس درگذاشتیم از ان

وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ

و دادیم موسی را حجتی پیدا و برافراشتیم زبر ایشان

الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ

کوه طور به پیمان ایشان و گفتیم مر ایشان را در آیید در را

سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا

سجده کنان و گفتیم مر ایشان را نه درگذارید در روز شنبه و بگرفتیم ما

مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ

از ایشان پیمانه استوار پس بشکستن ایشان را پیمان ایشان

وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَآءَ

و کفر ایشان بآیتها خدا و کشتن ایشان پیغمبران

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا

ناحق و گفتار ایشان دلهاء ما در غلافست بلکه مهر نهاد خدا بر ایشان

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ

بکفر ایشان پس نگرویدند مگر اندک و بکفر ایشان گفتار ایشان

عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ

بر مریم دروغی بزرگ و گفتار ایشان ما کشتیم مسیح

عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ

عیسی پسر مریم پیغمبر خدا و نکشتند او را و نه بردار کردند او

وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي

و لیکن مانند کرده شد مر ایشان را و آنانکه خلاف کردند در وی هر آینه

شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا

در شک اند ازو نیست مر ایشان را بدان از دانش مگر پیروی کردند گمان و نه

قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا

کشتند او را بیقین بلکه برداشت او را خدا سوی او و هست خدا دست

حَكِيمًا ۝ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ

استوارکار و نیست از اهل کتاب مگر هر آینه بگرود

بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝

بدان از پیش مرگ او و روز قیامت باشد بر ایشان گواه

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

پس بستم از آنانکه جهود شدند حرام کردیم ما بر ایشان پاکیها

اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ۝

حلال کرده شده برایشان و بگردانیدن ایشان از راه خدا بسیار

وَاَخْذِهِمُ

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَوٰا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ

وگرفتن ایشان ربا را وبدرستیکه بازداشته شده اند ازو وخوردن ایشان مالها

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا

مردمان بباطل وساختیم ما مرکافرانرا ازیشان عذابی

أَلِيمًا ۝ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ

دردناک لیکن استواران در دانش ازیشان وگرویدگان

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ

بگرویدند بدانچه فرستاده شد سوی تو وانچه فرستاده شد از پیش تو

وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَوٰةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَالْمُؤْمِنُونَ

وبرپای دارندگان نماز ودهندگان زکواة وگرویدگان

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

بخدا وبروز قیامت ایشانند زود بدهیم شان مزدی بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ

بدرستیکه ما فرستادیم سوی تو چنانچه فرستادیم سوی نوح وپیغمبران

مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ

از پس او ووحی کردیم ما سوی ابراهیم واسمعیل واسحاق

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ

ویعقوب وفرزندان یعقوب وعیسی وایوب ویونس

وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا

وهارون وسلیمان وبدادیم داوود را زبور وپیغمبرانرا

قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ

بدرستیکه قصه کردیم شان برتو از پیش وپیغمبرانیکه نکردیم

ثمن ع

نَقصُصهُم عَلَيكَ وَكَلَّمَ اللهُ مُوسىٰ تَكلِيمًا ۝ رُسُلًا

نکردیم قصه بر تو وسخن گفت خدا موسی کلام کردنی پیغمبرانی

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللهِ حُجَّةٌ

مژده دهندگان وبیم کنندگان تا نباشد مردمانرا بر خدا حجتی

بَعدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللهُ عَزِيزًا حَكِيمًا لٰكِنِ اللهُ

پس پیغمبران وهست خدا ارجمند استوارکار لیکن خدا

يَشهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيكَ أَنزَلَهُ بِعِلمِهِ وَالمَلٰئِكَةُ

گواهی دهد بانچه فرستاد سوی تو فرستاد آنرا بدانش خود وفرشتگان

يَشهَدُونَ وَكَفىٰ بِاللهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

گواهی میدهند وبسندست بخدا گواه بدرستیکه آنانکه نگرویدند

وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللهِ قَد ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

وبازکردند از راه خدا تحقیق گمراه شدند گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَم يَكُنِ اللهُ لِيَغفِرَ لَهُم

بدرستیکه آنانکه نگرویدند وستم کردند نباشد خدا تا بیامرزد ایشانرا

وَلَا لِيَهدِيَهُم طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

وراه نماید ایشانرا راهی مگر طریق دوزخ جاودانه

فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ

دران همیشه وهست این بر خدا آسان ای مردمان

قَد جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالحَقِّ مِن رَبِّكُم فَآمِنُوا

تحقیق آمد شمارا رسول براستی از خداوند شما پس بگروید

خَيرًا لَكُم وَإِن تَكفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

بهتر مر شمارا واگر کافر شوید پس بدرستیکه خدایراست در آسمانها

وَالأَرضِ

والارض وكان الله عليما حكيما يا اهل الكتاب

در زمين است وهست خدا دانا استواركار اى صاحب كتاب

لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق

مكنيد غلاف در دين شما و مگوييد

انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته

القاها الى مريم وروح منه فامنوا بالله ورسله

ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله

بازايستيد بهتر مرشما را جز اين نيست خدا خدا

واحد سبحانه ان يكون له ولد له ما في السموات

يكى است پاكست او كه باشد مراو را فرزندى مراورا آنچه در آسمانها

ع

وما في الارض وكفى بالله وكيلا لن يستنكف

وآنچه در زمين وبسنده است بخدا گواه هرگز ننگ دارد

المسيح ان يكون عبدا لله ولا الملئكة

مسيح كه باشد بنده مرخدايرا ونه فرشتگان

المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر

نزديك شدگان وهركه ننگ دارد از بندگان او وبزرگ كند

فسيحشرهم اليه جميعا فاما الذين امنوا وعملوا

پس زود باشد برانگيزد ايشانرا سوى او همه پس اما آنانكه بگرويدند وكردند

الصالحات فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله

نيكيها پس تمام دهد مزدهاى ايشان وزيادت دهد ايشانرا از افزونى خود

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ

و اما آنانکه ننگ کردند و بزرگی کردند پس عقوبت کندشان

عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

عذابی دردناک و نه یابند مر ایشانرا از جز خدا دوستی

وَلَا نَصِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ

و نه یاری کری ای مردمان بتحقیق بیامد شمارا دلیل

مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا فَأَمَّا

از خدای شما و فرستادیم سوی شما روشنایی پیدا پس اما

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ

آنانکه بگرویدند بخدا و چنگ در زدند بدان پس درآوردشان

فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا

در بخشایش از و و افزونی و راه نمایدشان سوی او راه راست

مُّسْتَقِيمًا يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي

می پرسند از تو بگو خدا پیدا کند شمارا در

الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ

کلاله اگر مردی هلاک شد نیست مر او را فرزندی مر او را

أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ

خواهر باشد پس او را نیمه آنچه بگذاشته است و او میراث یابد اگر نباشد

يَكُن لَّهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا

مر او را فرزندی پس اگر باشند دو خواهران پس ایشانرا

الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً

دو ثلث از آنچه بگذاشته و اگر بوده اند برادران مردان و زنان

فللذكر

ربع

ثمن ع

فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا
پس مر ترا بهره همچو بهره دو ماده پیدا کند خدا مر شما را اگر گمراه شدید

سورة المائدة مدنية وهي — وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ — مائة وعشرون آية
وخدا بر همه چیزی دانا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدا بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
ای آنانکه ایمان آوردید تمام کنید عهدها حلال کرده شد مر شما را

بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي
چهارپایان دشتی مگر آنچه خوانده شود بر شما جز داریدگان

الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا
وشما حرم باشید بدرستیکه خدا حکم کند بدانچه میخواهد ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
آنانکه بگرویدند مدارید حلال نشان کرده خدا و نه ماه

الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ
حرام و نه قربانی و نه گردن بندها و نه قصدکنندگان خانه

الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
کعبه میجویند فضلی از پروردگار خود وخشنودی و چون

حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ
حلال شوید پس صید کنید وکسب مکنید از شما گروهی

أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
اگر بازداشتندشان از مسجد حرام اگر از حد بگذرید و نیکو کنید

عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

بر نیکوئی و به پرهیزیدن و نه ایشان میدهند بر بزه و بیداد کردند

وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ حُرِّمَتْ

و بترسید خدا بدرستیکه خدا سخت عقوبت است حرام کرده شد

عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ

بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه کشته شود بجز نام خدا

بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ

بدان و خفه کرده و زلیکن با چوب زده و از بالای فرو افتاده و بیرون زده

وَمَا اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ

و آنچه بخورد دده مگر آنچه بسمل کنید و آنچه بسمل کرده شود بر راه‌ها

وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ

و هر که ای او شان بیفرمانیست امروز

يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

بهانست نگرویدند از دین شما پس مترسید شما ایشانرا

وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ

بترسید مرا امروز تمام مر شما را دین شما و تمام کردم

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ

بر شما نعمت و پسندیدیم مر شما را مسلمانی از روی دین پس هر که

اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

در گرسنگی جز میل کنندهٔ مر گناه را پس بدرستیکه خدا آمرزنده

رَحِيمٌ يَسْئَلُونَكَ مَاذَا اُحِلَّ لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ

بخشاینده می پرسند از تو چه چیز حلال کرده شد مر شما را بگو حلال کرده شد مر شما را

الطيبات

الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

پاکیزها وانچه بیاموزانید از سگها شکاری کنندگان

تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ

بیاموزیدشان ازانچه بیاموخت شمارا خدا پس بخورید ازانچه نگاه دارند

عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ

برشما ویاد کنید نام خدارا وبترسید از خدا

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ

بدرستیکه خدا زود شمارست امروز حلال کرده شد مرشمارا

الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ

پاکیها وخورش آنانکه داده شد کتاب حلالست

لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ

مرشمارا خورش شما حلالست مرایشانرا وپارسا از

الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

گرویدگان از آنانکه داده شدند کتاب

مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

از پیش شما چون بدهیدشان کابینشان پاکدامنان

غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ

غیر زناکنندگان ونگیرندگان دوستان وهرکه کافر شود

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

بایمان بتحقیق باطل شود کردار او واوست در آنجهان از

الْخَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ

ازیان کاران ای آنانکه بگرویدند چون بایستید سوی نماز

ع

فاغسلوا وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا

پس بشوئید رویهای خویش را و دستهای خویش تا آرنجها و مسح کنید

برءوسكم وارجلكم الى الكعبين وان كنتم

بسرهای خویش و پاهای شما سوی هر دو استخوان شتالنگ و اگر باشید

جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء

جنب پس نیکو بشوئید خود را و اگر بودید شما بیماری یا بر سفر یا بیاید

احد منكم من الغائط او لمستم النساء فلم تجدوا

یکی از شما از قضای حاجت یا بسایید زنان را پس نیابید آبی

ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم

آبی پس تیمم کنید بخاک پاک پس مسح کنید بروهای خویش

وايديكم منه ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج

و دستهای خویش ازو انچه میخواهد خدا بکرداند بر شما از تنگی

ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم لعلكم

و لیکن میخواهد تا پاک کند شما را و تمام کند نعمت خود را بر شما تا مگر شما

تشكرون ۝ واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه

سپاسداری کنید و یاد کنید نعمت خدا بر شما و عهد او را

الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا

آنانکه عهده شما بدان چون گفتید شنیدیم ما و فرمان بر کردن نهادیم و بترسید

الله ان الله عليم بذات الصدور ۝ يا ايها الذين

از خدا بدرستیکه خدا دانا بدانچه در دلهاست ای آنانکه

امنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط ولا

بگرویدند باشید استادگان مر خدایرا گواها بعدل و داد و کسب مکنید

يجرمنكم

يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا

وكرنكنيد ازشما دشمن داشتن كروهى برآنكه عدل نكنيد داد كنيد

هو اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير

اوست نزديك تر براى پرهيزكارى وبترسيد خدارا بدرستيكه خدا آگاه

بما تعملون وعد الله الذين امنوا وعملوا الصلحت

بدانچه ميكنيد وعده خدا آنانكه بگرويدند وبكردند نيكيها

لهم مغفرة واجر عظيم والذين كفروا وكذبوا

مرايشان را آمرزش ومزدى بزرگ وآنانكه نگرويدند ودروغ داشتند

بايتنا اولئك اصحاب الجحيم يايها الذين

آيات مارا ايشانند ياران دوزخ اى آنانكه

امنوا اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم قوم ان

ايمان آوردند ياد كنيد نعمت خدا برشما چون ايشان كروهى

يبسطوا اليكم ايديهم فكف ايديهم عنكم

كه بگسترند سوى شما دستهاى ايشان پس باز داشت دستهاى ايشان از شما

واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ولقد

وبترسيد از خدا وبر خدا پس توكل كنيد اى مومنان وبتحقيق

اخذ الله ميثاق بنى اسرائيل وبعثنا منهم اثنى

بگرفت خدا پيمان پسران يعقوب وبرانگيختيم از ايشان دوازده

عشر نقيبا وقال الله انى معكم لئن اقمتم

نقيب وگفت خدا من كه باشمايم اگر برپا داريد

الصلوة واتيتم الزكوة وامنتم برسلى

نماز وبدهيد زكوة مال وبگرويد بپيغمبران من

ثمن ع

وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ

و یاری کنندگان وام دهید خدارا وامی نیکو براینه کفارت کنم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

از شما بدیهای شما و هراینه درارم شمارا دربهشت که میرود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ

زیر آن جویها پس هرکه کافر شود پس ان از شما پس برستیکه

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ

گمراه را برابر راه پس بما پیمان خودرا لعنت کردیم شمارا

وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

و بگردانیدم دلهایشان سخت میگردانند سخن از

مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ

بجایگاههای خود و فراموش کردند بهره ازانچه یاد کرده شدند بدان و همیشه فرو شود

تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ

بر خیانتی ازیشان مگر اندک ازیشان پس بگذار

عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَمِنَ

ازیشان و روی بگردان بدرستیکه دوست دارد نیکوکارانرا و از

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

آنانکه گفتند ما ترسایانیم بگرفتیم ما عهد ایشان پس فراموشیه

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

کردند نصیبی ازانچه یاد کرده شدند بدان پس بیفکندیم درمیان ایشان دشمنانگی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ

و خشم دل بسوی روز قیامت و زود باشد بیاگاهاند شمارا خدا

بِمَا كَانُوا

بما كانوا يصنعون ۝ يا أهل الكتاب قد جاءكم
بدانچه بودند میکردند ای مردمان صاحب کتاب تحقیق آمد شمارا
رسولنا يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون
پیغمبر ما پیدا کند مرشمارا بسیار آز آنچه بودید شما پنهان
من الكتاب ويعفوا عن كثير ۝ قد جاءكم من الله
از کتاب ودرگذارد از بسیاری تحقیق آمد شمارا از خدا
نور وكتاب مبين ۝ يهدي به الله من اتبع
روشنایی وکتاب پیدا راه نماید بدان خدا هرکه پیروی کند
رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات
خشنودی او راهها سلامت وعافیت وبیرون آرد شمارا از تاریکیها
الى النور باذنه ويهديهم الى صراط مستقيم ۝
سوی روشنایی بفرمان خود وراه نمایدشان سوی راه راست
لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن
برآینه تحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر
مريم قل فمن يملك من الله شيئا ان اراد ان
مریم بگو ای محمد پس کیست ملک گیرد از خدا چیزی که خواهد که
يهلك المسيح ابن مريم وامه ومن في الارض
هلاک کند مسیح پسر مریم را ومادر اورا وآنچه در زمین
جميعا ولله ملك السموات والارض وما بينهما
همه ومر خدایرا پادشاهی آسمانها وزمین ومیان ایشان
يخلق ما يشاء والله على كل شيء قدير ۝ وقالت
بیافریند آنچه خواهد وخدا بر همه چیز تواناست وگفت

الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ

جهودان وترسایان ما پسران خدایم ودوستان او بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ

پس چرا عذاب کند شمارا بگناهان شما بلکه شما آدمی از آنکه بیافرید

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ

بیامرزد کسیرا که خواهد وعذاب کند کسیرا که خواهد ومر خدایرا پادشاهی

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

آسمانهاست وزمین وآنچه میان ایشان وبسوی او بازگشت است

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ

ای مردمان توریت بتحقیق آمد شمارا پیغمبر ما پیدا کند مر شمارا

عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ

بر سست شدن از پیغمبر تا بگویید نیامد مارا از مژده دهنده

وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ

ونه بیم کننده پس بتحقیق آمد شمارا بشارت دهنده وبیم کننده وخدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

همه چیزی تواناست وچون گفت موسی برای گروه خود ای گروه

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ

یاد کنید نعمت خدارا بر شما چون بگردانید در شما پیغمبران

وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ

وبگردانید شمارا پادشاهان وبداد شمارا آنچه نداد یکی از جهانیان از

الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي

ای گروه درآیید زمین پاکیزه کرده آنکه

ع

كتب

كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰىٓ أَدْبَارِكُمْ

فریضه خدا مر شمارا وگردید بر پشتهای شما

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ قَالُوا يَا مُوسٰىٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا

پس بگردیدند زیانکارانرا گفتند ای موسی در زمین گروهی

جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا

بگرکشندگان وما هرگز در نیاییم دران زمین تا بیرون ایند ازان

فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ قَالَ رَجُلَانِ

پس اگر بیرون آیند ازان پس ما باشیم در آیندگان گفت دو مرد

مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ

از آنانکه میترسند منت نهاد خدا برایشان در آیید برایشان

الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ

دررا پس چون درآیید اورا پس هرآینه شمان غلبه کنندگان وبر خدا

فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ قَالُوا يَا مُوسٰىٓ إِنَّا

پس توکل کنید اگر هستید گرویدگان گفتند ای موسی ما

لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ

هرگز در نیاییم اورا همیشه مادام که باشند ایشان دران پس برو تو

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ قَالَ

وخداوند تو پس کارزار کنید که ما اینجا نشینندگانیم گفت

رَبِّ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ

خداوند من که من نیم مالک مگر تن خودرا وبرادر من پس حکم کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ قَالَ فَإِنَّهَا

میان ما ومیان گروه تباهکاران گفت پس اگر

نصف ثمن ع

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا

حرام کرده شده برایشان چهل سال متحیر میکردند در زمین پس

تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ

اندوه مخورید بر گروه تباهکاران وبخوان برایشان دو پسران

آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ

آدم براستی چون پس پذیرفته شد از یکی ازیشان ونه

يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ

پذیرفته شد از دیگری گفت هراینه کشتم ترا گفت جز این نیست میپذیرد

اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي

خدا از پرهیزکاران اگر بگسترانی بدست خویش تا بکشی

مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ

مرا نیم گسترنده بدست خویش سوی تو هراینه بکشم ترا که من میترسم

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي

خدا را که پروردگار جهانیان که من میخواهم که اختیار کنی به بزه من

وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ

بستانی از یاران آتش وآنست پاداش

الظَّالِمِينَ ۝ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ

ستمکاران پس فرمان بردار کرد مر او را تن او در کشتن برادر خویش پس کشت او را

فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ

پس بامداد از زیانکاران پس بفرستاد خدا زاغی میکاوید

فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ

در زمین تا بنماید او را چگونه بپوشید عورت برادر خود گفت

يَا وَيْلَتَى

يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ

اي ولي من عاجز گشتم كه باشم همچو اين زاغ

فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ مِنْ

پس بپوشم عورات برادر خود پس بامداد كرد از پشيمانان از

أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ

بهره اين فريضه كرديم ما بر پسران يعقوب هركه بكشد

نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا

تني را بغير تني يا تباهي در زمين پس چنانستي

قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ

بكشد مردمانرا همه وهركه زنده دارد آنرا پس چنانستي كه زنده دارد مردمانرا

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ

همه وبتحقيق بيامدند شماي پيغمبران ما بحجتها پس

إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

بدرستي بسيار ازيشان پس آن در زمين هر آينه اسراف كنند

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بدرستي پاداش آنانكه جنگ ميكنند كانند بخدا وفرستاده اورا

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا

وبشتابند در زمين تباهي را كه كشته شوند يا بردار كرده شوند

أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا

يا بريده شود دستهاي ايشان وپايهاي ايشان از خلاف يا نفي كرده شوند

مِنَ الْأَرْضِ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ

از زمين آن مرايشانرا خواري عذاب در دنيا ومرايشانرا

ع

فی الاخرة عذاب عظیم ۝ الا الذین تابوا من قبل

در این جهان عذاب بزرگ مگر آنانکه توبه کردند از پیش

ان تقدروا علیهم فاعلموا ان الله غفور رحیم ۝

که قادر شوند برایشان پس بدانید بدرستیکه خدا آمرزنده بخشاینده

یا ایها الذین امنوا اتقوا الله وابتغوا الیه

ای آنانکه بگرویدند بپرهیزید خدارا وبجوئید سوی او

الوسیلة وجاهدوا فی سبیله لعلکم تفلحون ۝

نزدیکی وکارزار کنید در راه او تامگر شما برهید

ان الذین کفروا لو ان لهم ما فی الارض جمیعا

بدرستیکه آنانکه نگرویدند اگر بدرستیکه مرایشانرا آنچه در زمین است همه

ومثله معه لیفتدوا به من عذاب یوم القیمة

و مانند او با او تا بازخرند خودرا بدان از عذاب روز رستخیز

ما تقبل منهم ولهم عذاب الیم ۝ یریدون ان یخرجوا

آنچه بدیرفته نشود ازیشان ومرایشانرا عذاب دردناک میخواهند که بیرون آیند

من النار وما هم بخارجین منها ولهم عذاب

از آتش ونه باشند ایشان بیرون آیندگان ازان ومرایشانرا عذاب

مقیم ۝ والسارق والسارقة فاقطعوا ایدیهما

همیشه مرد دزد وزن دزد پس ببرید دستهای ایشان

جزاء بما کسبا نکالا من الله والله عزیز حکیم ۝

باداش بدانچه کردند هردو وعقوبت از خدا وخدا ارجمند استوارکار

فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان الله یتوب

پس هرکه توبه کند از پس ستم خویش وبصلاح آرد کارش خدا توبه دهد

عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ

بر او بدرستیکه خدا آمرزنده وبخشاینده انه بدانید بدرستیکه خدا مراورا

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

پادشاهی آسمانها وزمین عذاب میکند هرکه را خواهد

وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا

وبیامرزد هرکه را خواهد وخدا بر هر چیزی تواناست ای

الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي

پیغمبر اندوهناک نکند ترا آنانکه می شتابند در

الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ

کفر از آنانکه گفته اند بگرویدیم بدهنهای ایشان ونه

تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ

گرویده دلهای ایشان واز آنانکه جهودان شدند شنوندگان

لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ

مر دروغ را شنوندگان مر گروهی که دیگرانند که دیگرانرا نه آمدند بر تو

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ

میگردانیدند سخنان از پس جایهای خود میگویند

إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا

اگر داده شوید این پس بگیرید واگر داده نشوید پس بترسید

وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ

وهرکه را خواهد خدا آزمودن او پس هرگز توانا نشوی تو مر اورا از خدا

شَيْئًا أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يُطَهِّرَ

چیزی ایشانند آنانکه نمیخواهد خدا که پاک کند

قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة

دلهاء ایشان مرایشانرا دراین جهان باداش ومرایشانرا دران جهان

عذاب عظيم ۝ سماعون للكذب اكالون

عذاب بزرگ شنوندگان مردروغرا خورندگانند

للسحت فان جاؤك فاحكم بينهم او اعرض

مرحرام را پس اگر بیایند برتو پس حکم کن درمیان ایشان یاروی بگردان

عنهم وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا

ازیشان واگر روی بگردانی ازیشان پس هرگز زیان نکنند بچیزی

وان حكمت فاحكم بينهم بالقسط ان الله يحب

واگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان بعدل بدرستیکه خدا دوست دارد

المقسطين ۝ وكيف يحكمونك وعندهم

دادگران را وچگونه حکم کنند ترا ونزد ایشان

التورية فيها حكم الله ثم يتولون من بعد ذلك

توریت دران حکم خدا پس روی بگردانند از پس این

وما اولئك بالمؤمنين ۝ انا انزلنا التورية

ونه ایشانند بگرویدگان اما فرستادیم توریت

فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين

دران راه راست وروشنایی حکم میکنند دران پیغمبران آنانکه

اسلموا للذين هادوا والربانيون والاحبار

اسلام آوردند مرآنانکه جهود شدند وخداپرستان وعلمای جهودان

بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه

بدانچه نگاه داشته شده اند از کتاب خدا وبودند برو

ثمن ع

شهداء

شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا

گواهان پس مترسید شما از مردان و بترسید مرا و مخرید

بآياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك

باحکام من بهای اندک و هرکه نکند حکم بانچه فرستاد خدا پس ایشانند

هم الكافرون ۝ وكتبنا عليهم فيها ان النفس

ایشان ناگرویدگان و فریضه کردیم برایشان دران یعنی در توریة که تن

بالنفس والعين بالعين والانف بالانف والاذن

بتن و چشم بچشم و بینی ببینی و گوش

بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن

بگوش و دندان بدندان و جراحتها جراحتها برابری پس هرکه

تصدق به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما انزل الله

تصدق کند باو پس او کفارت گناهان مراورا و آنکه حکم نکند بانچه فرستاد خدا

فاولئك هم الظالمون ۝ وقفينا على آثارهم بعيسى

پس ایشانند ایشان ستمکاران و در آوردیم بر اثر ایشان بعیسی

ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية

پسر مریم راست دارنده آنرا که پیش دست او از توریت

وآتيناه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما

و دادیم اورا انجیل دران راه راست و روشنائی و راست دارنده آنرا

بين يديه من التورية وهدى وموعظة للمتقين

پیش دست او از توریت و راه نمای

فيه ومن لم يحكم بما انزل الله

وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فاولئك هم

و گو حکم کنند اهل انجیل بانچه فرستاد خدا پس ایشانند ایشان

الفاسقون وأنزلنا إليك الكتاب بالحق

تباه کاران و فرستادیم سوی تو کتاب براستی

مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا

مروه دهنده مرآنرا که پیش دست او از کتاب ونگاهبان

عليه فاحكم بينهم بما أنزل الله ولا تتبع أهواءهم

بر و پس حکم کن میان ایشان آنچه فرستاد خدا و نه پیروی کند آرزوهاء ایشان

عما جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة

از آنچه آمد ترا از راستی مر هر گروهی را گردانیدیم از شمان راه شریعت

ومنهاجا ولو شاء الله لجعلكم أمة واحدة

و راه راست و اگر خواهد خدا هر آینه گرداند شمارا گروهی یک

ولكن ليبلوكم في ما آتاكم فاستبقوا الخيرات

ولیکن تا بیازماید شمارا درآنچه آمد شمارا پس بشتابید سوی خیرات

إلى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم فيه

سوی خدا بازگشت شما همه پس آگاه کند شمارا بدانچه بودید شما در وی

تختلفون وأن احكم بينهم بما أنزل الله ولا

اختلاف کردید و این که حکم کند میان ایشان بدانچه فرستاد خدا و

تتبع أهواءهم واحذرهم أن يفتنوك عن

پیروی مکن خواستهاء دل شان ترا و بر پرهیز شان را که در فتنه افکنند ترا از

بعض ما أنزل الله إليك فإن تولوا فاعلم أنما

بهره آنچه فرستاد خدا سوی تو پس اگر روبگردانند پس بدان که

يريد الله أن يصيبهم ببعض ذنوبهم وإن كثيرا

میخواهد خدا که برساند شان را به بهره گناهان شان وبدرستی بسیاری

من الناس

ثلثاع

وقف منزل

مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ

از مردمان هرآينه تباه كاران آيا پس حكم جاهليت را ميجويند

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

وكيست نيكوتر از خدا از جهت حكم مر گروهی را كه تدبر ميكنند ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ

آنانكه بگرويدند مگيريد جهودان و ترسايان دوستان

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ

بعضی‌شان دوستان بعضی و هركه برگردد ايشان را از شما پس گرو اوست

مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ فَتَرَى الَّذِينَ

از ايشان هرآينه كه خدا راه ننمايد گروه ستمكاران را پس ميبينی تو آنانكه

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ

در دلهای ايشان ميشتابند در ايشان ميگويند ميترسيم

أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ

كه بدبرسد مارا گردش زمان پس شايد كه خدا كه بيارد فتح و نصرت

أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ

يا كاری از نزديك او پس بامداد كردند برآنچه پنهان داشتند در تنهای ايشان

نَادِمِينَ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ

پشيمانی وميگويند آنانكه بگرويدند ايشانند آنانكه

أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ

سوگند خوردند بخدا كوشش سوگندهای ايشان كه ايشان هرآينه باشمايند باطل شد

أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

كردارهای ايشان پس بامداد كردند زيانكاران گشتند ای آنانكه بگرويدند

مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ

که میگرداند از شما از دین خویش پس زود باشد که بیاید خدا

بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ

بگروهی دوست دارد ایشانرا و دوست دارند ایشان اورا متذلل بر گرویدگان سخت دل

عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

بر ناگرویدگان جهاد کنند در راه خدا و نترسند

لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

از ملامت ملامت کنندگان آن از فضل خدا بدهد آنرا هرکه را خواهد و خدا

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ

فراخ کننده دانا بدرستیکه جز این نیست دوست شما خدا و پیغمبر اورا و آنانکه

آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ

بگرویدند آنانکه بپا دارند نماز و بدهند زکوة مال

وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و ایشان غلبه کنندگان و هرکه دوست گیرد خدارا و پیغمبر اورا

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

و آنانکه بگرویدند پس که گروه خدای ایشان غلبه کنندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا

ای آنانکه بگرویدند مگیرید آنانکه بگرفتند

دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

دین شمارا افسوس و بازی از آنانکه داده شدند توریت

مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم

ازپیش شما و ناگرویدگان دوستان و بترسید خدای اگر هستید شما

ثمن ع

وقف غفران

مؤمنين

مؤمنين ۝ وإذا ناديتم إلى الصلوة اتخذوها

گرویدگان و چون بخوانید سوی نماز بگیرند آنرا

هزوا ولعبا ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ۝ قل

بافسوس و بازی آن آنکه ایشان گروهی اند که خرد ندارند بگوی ای محمد

يا أهل الكتاب هل تنقمون منا إلا أن آمنا

ای اهل کتاب آنچه ناپسند باشند از ما مگر آنکه بگرویدیم

بالله وما أنزل إلينا وما أنزل من قبل وأن

بخدا و آنچه فرستاده شد سوی ما و آنچه فرستاده شد از پیش که

أكثركم فاسقون ۝ قل هل أنبئكم بشر من

بیشتر شما تباه کاران بگو ای محمد خبر میدهم شما را بر بدی ازان

ذلك مثوبة عند الله من لعنه الله وغضب

پاداش نزدیک خدا آنکه نفرین کند ازو خدا و خشم کند

عليه وجعل منهم القردة والخنازير وعبد

برو و بکند از ایشان بوزنها و خوکان و پرستندگان

الطاغوت أولئك شر مكانا وأضل عن سواء

بت ایشانند بتر جای گاه و گمراه ترند از میان راه

السبيل ۝ وإذا جاءوكم قالوا آمنا وقد دخلوا

راست و چون بیایند شما را گفتند بگرویدیم ما و بدرستیکه درآیند

بالكفر وهم قد خرجوا به والله أعلم بما

در ناگرویدن و ایشان بیرون شدند بآن و خدا داناترست بدانچه

كانوا يكتمون ۝ وترى كثيرا منهم يسارعون

بودند پنهان دارند و می بینی تو بسیاری را از تو میشتابند

فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا

در بزه وبیدادی کردند وخوردنشان حرام هرآینه بدست انچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

بودند بد کردند اگر باز نداردندشانرا خداپرستان ودانشمندان

عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا

از گفتارشان دروغ را وخوردن رشوت را هرآینه بدست انچه

كَانُوا يَصْنَعُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ

بودند میکردند وگفتند جهودان دست قدرت خدا بسته اند

غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ

بسته شده باد دستهای ایشان ورانده شده بودند بانچه گفتند بلکه دست قدرتش گشاده

يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

نفقه میدهد چنانچه خواهد وهرآینه زیادت کند بسیاری را ازیشان

مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا

انچه فرستاده شده بسوی تو از خداوند تو بیدادی وناسپاسی وافکندیم ما

بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا

میان ایشان دشمنایگی وخصومت سوی روز قیامت هرگاه که

أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي

برافروختند آتشی مر جنگ را فرو میرانند آنرا خدا ومیشتابند در

الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ وَلَوْ أَنَّ

زمین بفساد وخدا ندارد دوست تباهکارانرا واگر چنانچه

أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

خداوند کتاب بگرویدندی وپرهیزکردندی هرآینه کفارت کنیم ازیشان بدیهای ایشان

وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ

وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰاتِ النَّعٖيمِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ

وهرآینه درآریم شان دربوستانها با نعمت وناز واگر ایشان بپای داشتندی توریت را

وَالْاِنْجٖيلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا

وانجیل وانچه فرو می آید سوی ایشان از خداوندشان هرآینه بخورندی

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ

از زبر ایشان واز زیر پای خویش ازیشان گروهی اند راست رو

ع وَكَثٖيرٌ مِنْهُمْ سَٓاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ

وبسیار ازیشان بدست انچه میکنند ای فرستاده بگو

بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا

برسان انچه فرستاده شده سوی تو از پروردگار تو واگر چنین نکردی پس

بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ

تبلیغ نکرده باشی رسالتهای اورا وخدا نگاه میدارد ترا از شر مردمان بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ۝ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ

ننماید راه کافران را بگو ای اهل کتاب

لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقٖيمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجٖيلَ

نیستید بر چیزی از دین تا وقتیکه اقامت کنید توریت را وانجیل را

وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزٖيدَنَّ كَثٖيرًا

وتا زمانیکه انچه فرستاده شده بسوی شما از آفریدگار شما وهرآینه زیادت میکند بسیاری را

مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا

ازیشان انچه منزل میشود بتو از پروردگار تو بیدادی وناگرویدگی

فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ۝ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا

پس اندوه مخور بر زیادتی کفر بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند

وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ

و آنانکه دین یهود گرفتند و صابیان و ترسایان هرکه ایمان آرد

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

بخدا و روز بازپسین وکند عمل پسندیده کان پس هیچ ترس بر ایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و نه ایشان اندوهگین شوند هر آینه گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را

وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا

و فرستادیم سوی ایشان پیغمبران هرگاه آمد بر ایشان پیغمبری بانچه

تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝

نخواست نفسهای ایشان گروهی را تکذیب کردند و گروهی را قتل کردند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ

و می پنداشتند اینکه نباشد بلای و محنتی پس کور شدند و کر شدند پس رجوع کرد

اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ

خدا توبه را بر ایشان پس دیگر بار کور شدند و کر بسیار از ایشان و خدا

بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ

بیناست بانچه ایشان میکنند بدرستیکه کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا

هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

او مسیح پسر مریم است و گفت مسیح ای بنی اسرائیل

اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

بپرستید خدارا که پروردگار من و پروردگار شما بدرستیکه هرکه شرک کرد بخدا

فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا

پس بتحقیق حرام کرد خدا برو بهشت و جای او دوزخ است و نیست

ثمن

لِلظَّالِمِينَ

لِلظّٰلِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ

ونيست ستمكاران را از يارى كنندگان برآينه كافر شدند آنانكه گفتند بدرستيكه

اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اِلٰهٌ وَاحِدٌ

كه خدا از سه الهيست وحال آنكه نيست ذاتى واجب مستحق عبادت مگر خداى يگانه

وَاِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

واگر باز نايستند از آنچه ميگويند برآينه برسد آنانكه كافر شدند

مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ

از ترسايان دردناك آيا رجوع نميكنند بخدا و آمرزش نخواهند ازو

وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ

و خدا آمرزنده و مهربانست نيست مسيح پسر مريم مگر فرستاده خدا

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا

بدرستيكه گذشته اند پيش ازو فرستادگان و مادر او بسيار صديق بود بودند

يَاْكُلَانِ الطَّعَامَ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ

كه طعام ميخوردند بنگر چگونه بيان ميكنيم براى ايشان دلايل توحيد

ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

پس باز نگر درحال ايشان چگونه برميگردانند بگو ترسايانرا مى پرستيد بدون

اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ

خدا آنرا كه بذات خود مالك نيست براى شما نه زيان ونه سود را و خدا اوست

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي

شنوا و دانا بگواى اهل كتاب غلو مكنيد در

دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا اَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ

دين خود غلوى كه ناحق باشد و نه پيروى كنيد هواهاى قوم را

ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَآءِ

تحقیق گمراه شدند پیش ازین و بعنا و گمراه ساختند بسیاری را و ثابت بودند بر ضلالت خود از طریق

السَّبِيلِ ۝ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَى ع

راست لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از فرزندان یعقوب بر

لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا

زبان داود و بر زبان عیسی مریم این لعنت بسبب آن بود که بی فرمانی کردند

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُنكَرٍ

و بودند از حد در گذشتند بودند که نهی نمیکردند از عمل زشت

فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ

که میکردند هر آینه بدست آنچه بودند که میکردند بینی بسیاری از اهل کتاب

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ

دوستی میکنند آنانکه کافر شدند هر آینه بد چیزیست که از پیش فرستاد

أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ

نفسهای ایشان اینکه خشم گرفت خدا بر ایشان و در عذاب ایشان

خَالِدُونَ ۝ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ

جاودان هستند و اگر باشند یهود که ایمان آرند بخدا و پیغمبر خود

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ

و آنچه فرستاده شد به وی بدان پیغمبر نگرفتندی کافرانرا بدوستی و لیکن

كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ

بسیاری از یهودان خارج اند از دایرهٔ ایمان هر آینه می یابی تو سخت ترین مردمان

عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

از روی دشمنی مر آنانکه گرویدند جهودان را و آنانکه شرک آوردند

وَلَتَجِدَنَّ

الجزو ٧

وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

و برانیه میبابی نزدیکترین ایشان از روی دوستی با مومنان آنانکه ایمان آوردند

قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ

میگویند بدرستیکه ما ترسایانیم دانایان و راست گویانند

وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا مَا

و عابدان صومعه نشینند سبب آنکه ایشان گردن کشی نمیکنند و چون میشنوند علمای حبشه انچه

أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

فرستاده شده برسول می بینی چشمهای ایشان از رقت دلهای ریزد باشک

مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا

از انچه شناختند از سخن راست میگویند پروردگارا ایمان آوردیم پس بنویس مارا

مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا

از گواهان و چیست مارا که ایمان نیاریم بخدا و انچه آمد مارا

مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ

از خدا و حال اینست ما طمع میداریم آنکه درآرد مارا و بهشت ای پروردگار ما با گروه

الصَّالِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي

صالحان پس جزا داد ایشانرا خدا بانچه گفتند بوستانها میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

از زیر درختان آن جویها جاودان باشند دران و اینست پاداش

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

نیکوکاران و آنانکه کافر شدند و بدروغ داشتند آیتهای مارا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آن گروه اصحاب دوزخ اند ای گروه مومنان

ع

لا تحرموا طيبات ما احل الله لكم ولا تعتدوا

حرام مكنيد پاكيزه چيزهايي كه حلال كردانيد خدا شما را وتجاوز مكنيد

ان الله لا يحب المعتدين وكلوا مما رزقكم الله

بدرستيكه خدا دوست ندارد آنرا كه از حد مكذرند پس بخوريد ازانچه روزي داده است شما را خدا

حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون

حلال و پاكست و بترسيد از خدا آنكه شما بدو گرويدگانيد

لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن

نگيرد شمارا خدا بلغو در سوگندهاي شما وليكن

يؤاخذكم بما عقدتم الايمان فكفارته اطعام

مواخذه كند شمارا بآنكه بنديد سوگندها را پس كفارت شكستن آن طعام دادن

عشرة مساكين من اوسط ما تطعمون اهليكم

ده مسكين است از ميانه آنچه ميدهيد اهل خود را

او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام

يا كفارت پوشش ده درويش كفارت آزاد كردن بنده است پس هركه نيابد بدين شرط پس روزه داريد

ثلثة ايام ذلك كفارة ايمانكم اذا حلفتم

سه روز بپايه اين كفارت سوگندان شماست چون سوگند خوريد و بشكنيد

واحفظوا ايمانكم كذلك يبين الله لكم اياته

ونگاه داريد سوگندان خود را همچنين بيان ميكند خدا مر شمارا نشانهاي خود

لعلكم تشكرون يا ايها الذين امنوا انما

شايد كه شما شكر كوييد اي زمره مومنان جز اين نيست

الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس

قمار و بتان كه نصب كردند براي عبادت و تيرهاي قداح پليد است

من عمل

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

از عمل شیطان پس بپرهیزید ازین پلید بهاتا شاید که شما رستگار باشید

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ

جز این نیست که میخواهد شیطان که در افکند میان شما دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

و خصومت در خوردن خمر و باختن قمار و باز دارد شما را از

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

یاد کردن خدا و از گزاردن نماز پس آیا هستید شما باز ایستادگان

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا

و فرمان برید خدا را و فرمان داری کنید رسول را و حذر کنید از مخالفت

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ

پس اگر اعراض کنید از امر و نهی پس بدانید آنکه بر رسول ماست رسانیدن

الْمُبِينُ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

روشن نیست بر آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا

گناهی از آنچه خوردند چون پرهیز کنند از شرک و ثبات ورزند در ایمان و کنند کارهای نیک

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا

پس پرهیز نمایند و ایمان آرند پس از محرمات پرهیز کنند [illegible]

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ای آنانکه بگرویدید

لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ

هر آینه می آزماید شما را خدا بچیزی که از صید میرسد بان دستهای

ع

وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ

ونیزه های شما تا ببیند خدا المکس آنکه ازوی میترسد درغیب پس که

اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

درحد بگذرد و شکار کند بعد ازین ابتلا پس اوراست عذابی دردناک ای آنانکه

آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ

ایمان آورده اید مکشید شکار را وحال آنکه شما محرم بحج وعمره باشید وهرکه بکشد

مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ

از شما دانسته پس واجبست جزایی مانند آنچه کشته است از چارپایان حکم کند

بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ

بآن صاحب عدل از شما یعنی اهل مکه در حالتیکه آن جزا قربانی باشد رسنده بکعبه یا کفارت

طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ

طعام دادن مسکین یا برابر طعام که میدهند روزه داشتن تا بچشد کشنده گرانی

وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ

وسختی کار خود را درگذشت عفو کرد خدا از آنچه درگذشت وهرکه بازگردد پس انتقام کشد

اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ

خدا ازو وخدا غالبست در حکم خود وخداوند انتقامست حلال کرده شد مر شما را

صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ

شکار دریا وطعام دریا برخورداری شما وبرای کاروانیان شما وحرام کرده

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ

شد بر شما شکار بیابان هرگاه که باشید شما احرام گرفته گان وبترسید از خدا

الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ

آن خدا که بسوی آن جمع کرده خواهید شد گردانید خدا کعبه را

ثمن

البیت

البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدي

بيت حرام سبب قيام امور مردمان در دين وگردانيد ماه حرام را وگردانيد قربانی

والقلائد ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في

وذوات قلايد اسم سبب انچه گفته شد برای آنست تا بدانيد بدرستيكه خدا ميداند انچه در

السموت وما في الارض وان الله بكل شيء

آسمانهاست ودر زمين وبدرستيكه خدا برهمه چيزها

عليم ۝ اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله

داناست بدانيد كه خدا سخت عقوبت است وبدرستيكه خدا

غفور رحيم ۝ ما على الرسول الا البلاغ والله

آمرزگارست مهربان نيست بر رسول مگر رسانيدن پيام احكام وخدا

يعلم ما تبدون وما تكتمون ۝ قل لا يستوي ع

ميداند انچه آشكارا ميكنيد وانچه پنهان ميداريد بگو ای محمد نيست مساوی

الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث

پليد وپاك واگر بشگفت آورد ترا بسياری خبيث

فاتقوا الله يا اولي الالباب لعلكم تفلحون ۝

پس بترسيد از خدا ای خداوندان عقلهای صافی شايد كه شما رستگار باشيد

يا ايها الذين امنوا لا تسئلوا عن اشياء ان

ای آنانكه ايمان آورده‌اند مپرسيد از چيزها كه اگر

تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين

ظاهر كرده شود بر شما اندوهگين كرداند شما را واگر بپرسيد از چيزها كه پرسيدی از آن

ينزل القران تبد لكم عفا الله عنها والله

در وقتی كه فرود آيد قرآن آشكار شود برای شما عفو كرد خدا از آن وخدا

غفور حليم قد سألها قوم من قبلكم ثم اصبحوا

آمرزگارست بردبارست بتحقیق بپرسیدند آن چیزها گروهی پیش از شما پس گشتند بان سوالها

بها كافرين ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة

از کافران یقین نکرده است خدا از ناقه گوش شکافته و نه ناقه بحیره

ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا

و نه ناقه که پیوسته بود و نه حمایت کننده و لیکن آنانکه کافر شدند

يفترون على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون

افترا میکنند بر خدا دروغ را و بیشتر کافران نمیدانند

واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول

و چون گویند مرایشانرا ای سرگشتگان بیایید بسوی آنچه فرستاده است خدا و بیایید برسول

قالوا حسبنا ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان

گویند بس است ما را آنچه یافته ایم بران پدران خود را اگرچه هستند

اباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون يا ايها

پدران ایشان نمیدانند چیزی را و نمی یابند راه را ای

الذين امنوا عليكم انفسكم لا يضركم من

آنانکه گرویدگان بر شماست محافظت نفسهای شما زیان نرساند شما را آنکه

ضل اذا اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم

آنکسی که گمراه شد چون یافته باشید بسوی خداست بازگشت شما همه پس خبر خواهد داد

بما كنتم تعملون يا ايها الذين امنوا شهادة

شما را بآنچه بودید که عمل میکردید ای آنکسانی که گرویدید گواهی

بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية

وصیت در میان شما چون حاضر شود یکی از شما را علامت مرگ بهنگام وصیت کردن

اثنان

اثنان ذوا عدل منكم او اخران من غيركم ان

دو تن خداوندان عدل از اقارب شما یا از مسلمانان یا دو تن دیگر از غیر شما چون

انتم ضربتم في الارض فاصابتكم مصيبة الموت

شما سفر کنید در زمین پس برسد بر شما رسیدن مرگ

تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله ان

باز میدارید آن دو تن را از پس نماز دیگر پس قسم خورند بخدا اگر

ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا

شک دارید شما ما بدل نمیکنیم باین بهای اندک را و اگرچه باشند مشهود خویش و نه

نكتم شهادة الله انا اذا لمن الاثمين فان

نمی پوشیم گواهی خدای را بدرستیکه ما آن وقت از بزه کاران باشیم پس اگر

عثر على انهما استحقا اثما فاخران يقومان

اطلاع یافته شود بر آنکه این دو گروه کسب کردند گناهرا پس دو گواه دیگر بر خیزند

مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان

بجای آن دو خاین از آنانکه خیانت بسبب ایشان واقع شد بر گواهان ورثه آنانکه

فيقسمان بالله لشهادتنا احق من شهادتهما

پس سوگند خورند بخدا هر اینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی دو تن

وما اعتدينا انا اذا لمن الظالمين ذلك ادنى

و ما ستم نمیکنیم بدرستیکه ما آن وقت از ستمکاران باشیم این حکم کردیم نزدیکتر

ان ياتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا ان ترد

که بیایند گواهان بگواهی بر وجهی که حق آنست و نزدیک تر است که بترسند آنکه رد کرده شود

ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله

سوگند بعد از سوگند ایشان و بترسید از خدا و بشنوید و خدا

ثمن ع

لا يهدي القوم الفاسقين ۝ يوم يجمع الله الرسل

راه ننمايد گروه فاسقان را ياد كن روزي كه جمع كند خدا پيغمبران را

فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت

پس گويد به چه چيز اجابت كرده شديد گويند هيچ علم نيست ما را بدرستيكه تو

علام الغيوب ۝ اذ قال الله يا عيسى ابن مريم

داننده علمهاي نهاني ياد كن چون گفت خدا اي عيسي پسر مريم

اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك

ياد كن نعمت مرا بر تو و بر مادر تو ياد كن چون تقويت كردم

بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا

بجبرئيل سخن ميگويي با مردم در گهواره و سخن ميگويي

واذ علمتك الكتاب والحكمة والتورية

در حالت كهولت آموختم ترا كتاب و حكمت و معاني حقايق توريت

والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير باذني

وانجيل و ياد كن كه ميسازي از گل مانند هيات مرغ بدستور من

فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني وتبرئ الاكمه

پس ميدميد دران صورت پس ميشود آن صورت مرغي زنده بفرمان من و بيرون مي آري كور مادرزاد

والابرص باذني واذ تخرج الموتى باذني واذ

و پاك ميكني علت پيسي ابرص را بفرمان من و چون بيرون مي آري مرده كان را از قبور شان زنده بفرمان

كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات

و چون بازداشتيم شر بني اسرائيل را از تو وقتيكه آمده بايشان بمعجزهاي روشن

فقال الذين كفروا منهم ان هذا الا سحر مبين

پس گفتند آنانكه كافر شده اند از ايشان نيست اين ابرو احيا مگر جادوي روشن

واذ

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
ویاد کن ای محمد که امر کردم مر حواریان را آنکه ایمان آرید بمن وبفرستادهٔ من
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۝ إِذْ قَالَ
گفتند ایمان آوردیم تو گواه باش ما آنکه ما گردن نهادگانیم یاد کن انرا گفتند
الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
حواریان ای عیسی پسر مریم هیچ فرمان تو میبرد پروردگار تو
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ
آنکه فرو فرستد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت عیسی بترسید از خدا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا
اگر هستید شما باور دارندگان گفتند میخواهیم که بخوریم از آن طعام
وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ
و آرام گیرد دلهای ما و بدانیم که تو راست گفتهٔ با ما و باشیم
عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ
بر آن مائده از گواهان گفت عیسی پسر مریم ای خداوند ما
رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
فرو فرست بر ما خوانی از آسمان تا باشد ما را
عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا
عید مر اولمان ما را و آنرا که از پس ما آیند و باشد آن خوان آیتی علامتی از قدرت تو وروزی گردان ما را
وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا
و تو بهتر روزی دهندگانی گفت خدا بدرستیکه من فرو فرستنده ام
عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ
این خوان را بر شما پس هر که کافر شود بعد از نزول مائده از شما پس بدرستیکه من عذاب کنم او را

ربع

عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ

عذاب کردنی که آن عذاب نکنم یکی را از عالمیان یاد کن چون گفت خدا

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی مر مردمانرا که بگیرید مرا

وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ

و مادر مرا دو خدا از ورای خدا سزای پاکیست گفت عیسی تنزیه میکنم ترا نسزد مرا

لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

آنکه بگویم آنچه مرا سزاوار نباشد اگر بودم که گفتم

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي

پس بدرستیکه دانسته آنرا تو میدانی آنچه در نفس منست و نه میدانم آنچه در

نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ مَا قُلْتُ لَهُمْ

ذات تست بدرستیکه تو دانا پوشیدهاء نگفتم مر ایشانرا

إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

مگر آنچه تو امر کردی مرا بآن آنکه بپرستید خدارا که پروردگار من و پروردگار شماست

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا

و بودم برایشان گواه مادام که بودم در ایشان پس آنگاه

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ

که فرا گرفتی مرا بودی تو نگاهبان برایشان و تو

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ

بر همه چیزها گواه اگر عذاب کنی ایشانرا پس بدرستیکه ایشان بندگان تواند

وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

و اگر بیامرزی ایشانرا پس بدرستیکه تو غالبی و دانا در هر حکمتی

ع

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ

گفت خدا این روزیست که در این روز سود دهد راستگویانرا راستی ایشان مر ایشانراست

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بهشتها که میرود زیر درختها نهرها جاوید باشند در آن

أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

همیشه خشنود گشت خدا از ایشان و خشنود گشتند ایشان از خدا این دخول رستگاری بزرگ است

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

مر خدایراست پادشاهی آسمان و زمین و آنچه در میان ایشانست و او بر همه چیزها

سورة الأنعام مكية وهي — قَدِيرٌ — مائة وخمس وستون آية

توانا است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا بخشاینده مهربان و آمرزگار

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

همه ستایشها مر خداییراست آن خداوندی که بیافرید آسمانها را و زمین و پیدا کرد

الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

تاریکی را و روشنی را پس آنانکه کافر شدند با پروردگار خود

يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ

برابر میدارند بتانرا اوست خدا آنکسی که بیافرید شما را از گل پس حکم کرد مدتی

أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ

چون بسر آید اجل زندگی و مدتی نام برده و معین بنزدیک او پس شما شک می آرید و اوست

اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ

خداوند مطلق در آسمانها و زمینها میداند پنهان شما و آشکار شما

ثمن ع

ويعلم ما تكسبون ۝ وما تأتيهم من آية من آيات

ومیداند آنچه میکنید از خیر و شر و نمی آید بکافران از آیتی از آیتها

ربهم إلا كانوا عنها معرضين ۝ فقد كذبوا

پروردگار ایشان مگر آنکه هستند از آن آیت اعراض کنندگان پس بدروغ داشتند

بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا

قرآنرا آن هنگام که آمد بدیشان پس زود باشد که بیاید بدیشان خبرها آنچه بودند

به يستهزءون ۝ ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم

بدان استهزا میکردند آیا ندیدند چند هلاک کردیم پیش از ایشان

من قرن مكناهم في الأرض ما لم نمكن لكم

از گروه گذشتگان گروهی که هلاک کردیم ۝ در زمین مکان دادیم آنچه ندادیم شما را

وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار

و فرستاده بودیم بارانرا برایشان پی درپی و گردانیده بودیم جویها

تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم

میرفت زیر درختان پس هلاک کردیم ایشانرا بگناه ایشان

وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ۝ ولو نزلنا

و بیرون آوردیم از پس هلاک ایشان گروهی دیگر و اگر بفرستیم

عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال

بر تو نوشته در ورقی پس بسایند بدستهای خود هرآینه خواهند گفت

الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين ۝ وقالوا

آنانکه کافرانند نیست این مگر جادویی روشن و گفتند کافران

لولا أنزل عليه ملك ولو أنزلنا ملكا لقضي

چرا فرو نفرستند بر محمد فرشته و اگر ما فرو فرستیم فرشته هرآینه حکم کرده شود

الأمر

ع

الامر ثم لا ينظرون ولو جعلناه ملكا

بهلاک همه خلق پس مهلت داده نشوند واگر گردانیم رسول فرشته را

لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون

هر آینه گردانیدیم او را بمثل صورت مرد وهر آینه پوشیده سازیم برایشان آنچه بر خود پوشیده کردند

ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين

وهر آینه افسوس کرده شد به پیغمبران از پیش تو پس فرود آمده است بآنانکه

سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون قل سيروا

سخریه کردند از رسل جزای آنچه بوده اند که بدان استهزا میکردند بگو که سیر کنید

في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين

در زمین گاه بیمین و گاه بشمال پس بنگرید چگونه بوده است آخر کار تکذیب کنندگان

قل لمن ما في السموت والارض قل لله كتب

بگو ای محمد مر کراست آنچه در آسمان نهاده و زمین را بگو که مر خدای راست نوشته

على نفسه الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب

خدا بر نفس خود رحمت را هر آینه جمع خواهید کرد تا روز رستخیز نیست شک در

فيه الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون

در و آنانکه زیان کردند نفسهای خود را پس ایشان ایمان نخواهند آورد

وله ما سكن في اليل والنهار وهو السميع

و مر خدای راست آنچه آرام دارد در شب و روز و اوست شنوا

العليم قل اغير الله اتخذ وليا فاطر السموت

دانا بگو آیا غیر خدا را فرا گیرم دوست بر آرنده آسمانها

والارض وهو يطعم ولا يطعم قل اني امرت

و زمین است و او خوراند خلق را و روزی داده نشود بگو بدرستیکه مامور شدم

اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
تا كه باشم اول كسي كه گردن نهد حكم خدا را براستي و مرا ميگويند كه مباش
الْمُشْرِكِينَ قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
از شرك آرندگان بگو بدرستيكه من ميترسم اگر عاصي شوم از پروردگار خود از عذاب
يَوْمٍ عَظِيمٍ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
روز بزرگ هر كه بگردانند خداي عذاب را ازو دران روز پس بدرستيكه بروي بخشيده
وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ
واين بخشش خدا رستگاريست هويداست واگر برساند برتو خدا سختي
فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ
پس هيچ بازدارنده نيست آنرا مگر او خدا واگر برساند بتو نيكي پس او
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
بر همه چيز تواناست واوست قهر كننده غالب بر بندگان خود
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً
واوست محكم كار ودانا در تدبير خود بگو كدام چيزست بزرگتر از جهت گواهي
قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِيَ اِلَيَّ هٰذَا
بگو خدا گواهست ميان وميان شما وبمن وحي كرده اين
الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ
قرآنرا تا بيم كنم شمارا بقرآن وهر كرا رسيده باشد آيا شماييد كه گواهي ميدهيد
اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا
بدرستيكه هستند با خدا خدايان ديگر بگو گواهي نميدهم براين بگو جز اين نيست
هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
كه او خدائيست يگانه وبدرستيكه من بيزارم ازانچه بوي شرك ميداريد

ثمن

الَّذِينَ

ع

الذين آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون

آنانكه داديم مايشانرا كتاب ميشناسند ميشناسند چون خودرا

أبناءهم الذين خسروا أنفسهم فهم لا يؤمنون

پسران خودرا آنانكه زيان كاران شدند در نفسهاي خود پس ايشان ايمان نمی آرند

ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو كذب

وكيست ستمكارتر از كسيكه افترا كند و بربندد برخدا دروغ را يا تكذيب كند

بآياته إنه لا يفلح الظالمون ويوم نحشرهم

آيات اورا كه بدرستيكه رستگار نشوند ستمكاران وياد كن روزيكه حشر كنيم ايشانرا

جميعا ثم نقول للذين أشركوا أين شركاؤكم

همه پس گوئيم مرآنانرا كه شرك آوردند كجا اند خدايان شما كه شريك ميدانستيد

الذين كنتم تزعمون ثم لم تكن فتنتهم

آنانرا كه بوديد كه گمان می برديد پس نباشد معذرت ايشان

إلا أن قالوا والله ربنا ما كنا مشركين

مگر آنكه گويند بخدا كه پروردگار ما نبوديم ما از شرك آورندگان

انظر كيف كذبوا على أنفسهم وضل عنهم

بنگر چگونه دروغ ميگويند بر نفس خود وگم گشت از ايشان

ما كانوا يفترون ومنهم من يستمع إليك

آنچه بودند افترا ميكردند و از كفار كسانی هستند كه گوش فرا ميدارند بسوی تو

وجعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي

وافگنديم بر دلهای ايشان پوششها تا فهم نكنند آنرا ونهاديم

آذانهم وقرا وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها

در گوشهای ايشان گرانی واگر ببينند هر معجزه را ايمان نمی آرند بدان

حتى اذا جاؤك يجادلونك يقول الذين كفروا

تا چون بیایند بتو جدال و خصومت کنند با تو گویند آنانکه که کافرند

ان هذا الا اساطير الاولين وهم ينهون

نیست این کتاب تو مگر افسانهای پیشینیان و کافران باز میدارند مردم را

عنه وينئون عنه وان يهلكون الا انفسهم وما

از ایمان برسول و دور میشوند بعضی از او و این که هلاک میکنند مگر نفسهای خود را و نه

يشعرون ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا

می دانند و اگر ببینی تو چون بازداشته شده باشند بر آتش پس گویند

يا ليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا ونكون

کاشکی ما باز گردانیده شویم و تکذیب نکنیم آیات پروردگار ما را و باشیم از جمله

من المؤمنين بل بدا لهم ما كانوا يخفون من

دارندگان بلکه ظاهر شده است ایشان را آنچه بودند که می پوشیدند

قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم

پیش ازین در دنیا و اگر ایشان را باز گردانند بدنیا هر آینه باز گردند بسوی چیزی که نهی کرده شدند از او و بدرستیکه ایشان

لكذبون وقالوا ان هي الا حياتنا الدنيا

دروغ گویانند و گفتند نیست این زندگانی مگر زندگانی ما در دنیا

وما نحن بمبعوثين ولو ترى اذ وقفوا على

و نیستیم ما برانگیختگان از قبور و اگر ببینی تو چون بازداشته کافران را

ربهم قال اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال

بحکم خدا گوید خدا آیا نیست این بعث و نشر راست و درست گویند بلی بحق پروردگار ما گوید خدا

فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون

پس بچشید عذاب من بآنچه که بودید که کافری شدید

ع

قد خسر

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللّٰهِ حَتّٰى اِذَا

بدرستيكه زيان كردند آنانكه تكذيب كردند ديدن خدارا تا چون بيايد

جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى

بديشان قيامت ناگهان گويند اى حسرت وپشيمانى ما برانچه

مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْ

تقصير كرديم درحيوة دنيا وايشان بردارند گناهان خودرا بر پشتهاى خود

اَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۝ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ

بدانيد كه بد بارست باركناهى كه ميكنند ونيست زندگانى دنيا مگر بازى كودكان

وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ اَفَلَا

وهر آينه سراى آخرت براى كسانى كه پرهيز ميكنند آيا

تَعْقِلُونَ ۝ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِى يَقُولُونَ

تعقل نميكنند تحقيق ما ميدانيم بدرستيكه اندوهگين ميكرداند ترا آنچه ميگويند

فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ

در تكذيب تو وبدرستيكه ايشان تكذيب نميكنند ترا وليكن ايشان ستمكاران

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

بآيات هاى خدارا از روى عناد وبدرستيكه كه تكذيب كردند پيغمبران

مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُوذُوا حَتّٰى

پيش از تو پس شكيبائى نمودند برانچه ايشانرا تكذيب كردند وبدايشان رنج بردند

اَتٰيهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ

رسانيدند تا وقتى كه در آمد بديشان يارى كردن ما ونيست تغيير دهنده مر وعدهاى خدارا وهر آينه

جَاءَكَ مِنْ نَبَإِى الْمُرْسَلِينَ ۝ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ

آمد بتو از خبر فرستادگان اگر چنانست كه گران باشد بتو

إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي ٱلْأَرْضِ

رو گردانیدن ایشان پس اگر میتوانی که بجویی سوراخی از زمین

أَوْ سُلَّمًا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُم بِـَٔايَةٍ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ

یا نردبانی بید آلیتی بآسمان در آیی پس بیاری برای ایشان آیتی و اگر خواستی خدا هرآینه

لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَاهِلِينَ ۝

جمع کردی همه ایشان را بر راه هدایت پس مباش از نادانان

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ

جز این نیست که اجابت میکنند دعوت ترا آنانکه میشنوند قبول و مردگان را برانگیزاند

ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

خدا پس بسوی او بازگردانند همه را از برای جزا و میگفتند چرا فرو نمی فرستند بر او

ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً

آیتی از پروردگار او بگو ای محمد که خدا قادر است برانکه فرو فرستد آیتی

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي

و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در

ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُ

زمین و نه هیچ پرنده که در هوا پرد ببالهای خود مگر که ایشان امتانند

لَكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي ٱلْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ

مثل شما فرو نگذاشتیم در لوح محفوظ هیچ چیزی را پس

إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا

بسوی پروردگار خود حشر کرده شوند و آنانکه دروغ داشتند آیتهای مارا

صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ

کرانند از شنودن و گنگانند از گفتن در تاریکیهای کفر و جهل هرکه خواهد که خدا گمراه کرده اندازد او

نصف

ثمن

وَمَن يَشَأْ

ع

وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ

إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ بر راه راست بگو ایشان را چه می‌بینید

السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

قیامت آیا غیر خدا میخوانید اگر هستید شما راست گویان

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ

نه چنانست که بتان را خوانید بل که او را میخوانید پس دفع کند از شما در دنیا آنچه او را بکشف بخوانید اگر

شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

خواهد و فراموش میکنید در وقت دعا آنچه شریک ساخته اند و بدرستیکه فرستادیم رسولان

إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ

با امتان اینها پیش از تو پس گرفتیم ایشان را سختی و تنگی

وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ

بیماری و آفتها تا باشد که ایشان زاری کنند کاشکه پس چرا نه وقتی آمد بدیشان

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

عذاب ما زاری بکردند ولیکن سخت شده بود دلهای ایشان

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا

و آراسته بود برای اینها ابلیس آنچه بودند بعمل می آوردند پس هنگام

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ

که فراموش کردند کافران آنچه داده شده بودند پس بگشادیم برای اینها درها

كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ

همه چیزها تا وقتی که شاد شدند تا بدین داده بودند و بگرفتیم ایشان را

بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ

ناگهان پس ایشان بعد از معاینه پشیمان شدند پس بریده شد آخران گروه

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

گروهی که ستمکار اند و حمد مر خدای را که پروردگار عالمیان است بگو چه میکنید

إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى

اگر بگیرد خدا شنوایی شما تا کر شوید و بینایی شما تا کور شوید و مهر نهند بر

قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ

دلهای شما کدام خدا است غیر الله بیارد بشما آنچه گرفته است نگاه

كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

که ما چگونه گردانیم آیتها را پس کافران اعراض کنند از آن

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً

بگو ای محمد چه می بینید و چه کنید اگر بیاید عذاب خدا ناگهان

أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ

یا آشکارا هلاک شوند بدان عذاب مگر گروه ظالمان

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ

و نفرستادیم پیغمبرانرا مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان

فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

پس هر که ایمان آرد و اصلاح کار خود کند پس هیچ ترس نیست برایشان عذاب و ایشان

يَحْزَنُونَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ

اندوهگین شوند و آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را برسیدن ایشان

الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ

عذاب بسبب آنکه بودند از دایره تصدیق بیرون بگو نمیگویم شما را که نزدیک من است

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ

خزینهای روزی خدا و من نمیدانم غیب را و نمی گویم

لكم

ع

لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل

شما را که از جنس فرشته‌ام متابعت نکنم مگر آنچه را که وحی کنند بمن بگو ازرای شک

يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون

کور باشند تا بینا و بینا ایا هیچ فکر نمیکنید

وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم

و بیم کن بآن چیزی که بتو وحی میکنند آنکسانرا که میترسند ازآنکه حشر کنندشان بجزای خداوندشانرا

ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون

نیست مر ایشانرا از جز خدای دوستی و شفیع تا باشند ایشان پرهیزند

ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي

و مران مجلس مجلس خود آنرا که میخوانند پروردگار خود را بامداد و شبانگاه میخواهند

يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شيء

برای دعا بذکرد و رضای خود را نیست بر تو از حساب اعمال ایشان چیزی

وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم

و نیست از حساب عمل تو بر ایشان چیزی تا تو برانی ایشانرا پس باشد

فتكون من الظالمين وكذلك فتنا بعضهم

پس باشد از ظالمان و همچنانکه پیش ازمودیم فقرا باغنیا بحیان

ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله عليهم من بيننا

آزمودیم برخی به برخی تا گویند نزدیکان این گروه اند منت نهاد خدا برایشان از میان ما

أليس الله بأعلم بالشاكرين وإذا جاءك

آیا نیست خدایتعالی داناتر بشکر گویندگان و چون بیاید بتو

الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم

آنانکه ایمان دارند بآیتها پس بگو سلام بر شما باد

ثمن ع

كتب ربكم على نفسه الرحمة انه من عمل

نوشت پروردگار شما بر نفس خود بخشش وبخشایش را بدرستیکه هر که کند

منكم سوء بجهالة ثم تاب من بعده واصلح فانه

از شما کاری بد بنادانی پس توبه کند بعد از آن وباصلاح آرد کار خود را

غفور رحيم ۝ وكذلك نفصل الايات ولتستبين

بدرستیکه او آمرزنده است مهربانست مر ایشانرا وهمچنانکه تفصیل میکنیم آیات قرآنرا وتا روشن شود

سبيل المجرمين ۝ قل انى نهيت ان اعبد الذين

راه گناه کاران بگو بدرستیکه مرا نهی کرده‌اند از آنکه پرستم آنانرا

تدعون من دون الله قل لا اتبع اهواءكم قد

که می پرستند بجز خدا بگو من پیروی نمیکنم آرزوهای شما بدرستیکه

ضللت اذا وما انا من المهتدين ۝ قل انى على بينة

گمراه شوم چون متابعت شما کنم ونباشم از جمله راه یافتگان بگو بدرستیکه من بر حجتی عقلیه ودلیل

من ربى وكذبتم به ما عندى ما تستعجلون

روشنی از پروردگار من وتکذیب میکنید شما او دلیل مرا نیست نزدیک من آنچه شتاب مینمایید

به ان الحكم الا لله يقص الحق وهو خير

بدان عذابست حکم در تعجیل وتاخیر عذاب مگر خدا را میگوید خبر ها راست واو بهترین

الفاصلين ۝ قل لو ان عندى ما تستعجلون به

کارگذارست بگو اگر نزدیک من بودی آنچه شتاب میکنید از عذاب هر آینه

لقضى الامر بينى وبينكم والله اعلم با

گذارده شده بودی کار میان من ومیان شما وخدا داناترست

لظالمين ۝ وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها

بحال ستمکاران ونزدیک اوست خزینها غیب نمی‌دانند آنرا

الا هو

إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ
مگر او و میداند خدا آنچه در بیابان است و آنچه در دریاست و نیفتد هیچ ورقی از درخت
إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ
مگر بداند خدای آنرا و نیفتد دانه در تاریکی زمین و نه تری است
وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي
و نه خشکی است مگر در کتابی روشن و اوست خداوند
يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
که میخواباند شمارا متوفی کرده اند بشب و میداند خدا آنچه کسب کنید در روز
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ
پس برانگیزد شمارا از خواب در روز تا وقتی که تمام کرده شود اجل نام برده یعنی مرگ پس بسوی
مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ
بسوی اوست بازگشت شما پس آگاه کند شمارا از خواب با آنچه بودید که عمل میکردید و اوست
الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
قاهر و غالب بر بندگان خود و فرو میفرستد بر شما فرشتگان که نگاه دارند

ع

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا
تا وقتی که بیاید یکی را از شما مرگ جان او را بردارند فرشتگان ما و این فرشتگان تقصیر
وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ
نمیکنند در قبض ارواح تا چیزی نماید پس باز گردانیده شوند مردمان بعد از موت بحکم خدا آنکه خداوند
أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ
ایشانست بحق است بدانید که مر او راست حکم در آن روز و او شتاب کننده ترین حساب کنندگان
قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
بگو کیست که میرهاند شمارا از تاریکیها بیابان و از ظلمات دریا بخوانید بخدای

تضرعا وخفية لئن انجانا من هذه لنكونن من

خود را از روی زاری آشکارا و پنهان مگر نجات دهد خدا ایتعالی ما را ازین محنت و شدت هر آینه باشیم ما از

الشاكرين قل الله ينجيكم منها ومن كل كرب

شکر گویندگان بگو ای محمد خدا نجات میدهد شما را از ظلمات بحر و بر و از هر اندوهی و غمی

ثم انتم تشركون قل هو القادر على ان يبعث

پس اکنون شما بشرک رجوع میکنید ... بگو اوست توانا بر آنکه فرستد

عليكم عذابا من فوقكم او من تحت ارجلكم

بر شما عذابی از زبر شما یا عذابی از زیر قدم شما

او يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر

یا در آمیزد شما بازهم گروه گروه و بچشاند خدا بعضی را از شما رنج و سختی بعضی بنگر

كيف نصرف الآيات لعلهم يفقهون

چگونه میگردانیم اینها را باشد که ایشان بدانند

وكذب به قومك وهو الحق قل لست

دروغ میدارند عذاب را با او قوم تو که کفار قریش اند و آن عذاب کتاب حق است صدقت بگو نیستم من

عليكم بوكيل لكل نبإ مستقر وسوف

بر شما نگاهبان مر هر خبری را از وعده و وعید وقتی است و زود باشد

تعلمون واذا رأيت الذين يخوضون في آياتنا

که بدانید آنرا و چون ببینید آنکسانرا که خوض میکنند در آیتهای ما پس

فاعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره

اعراض کن از ایشان تا وقتیکه در آیند در سخنی غیر قرآن

واما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد

و اگر فراموش گرداند بر تو شیطان پس منشین پس از آنکه

الذكرى

الذكرى مع القوم الظالمين وما على الذين

یا وکیل سخن جدایرا با گروه ستمکاران و نیست بر آنکه

يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى

پرهیز نمود از خوض کردن از شما اهل خوض از چیزی ولیکن بر ایشان میدهند

لعلهم يتقون وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا

ایشانرا پند داده باشد که پرهیز کنند و بگذار از آنانکه گرفتند دین خود را بازی

ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به أن

و مشغولی و فریب داده است ایشانرا زندگانی دنیا و پند ده ایشانرا بقرآن تا

تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله

تسلیم کرده نشود و هلاک نفس کافری بسبب آنچه کرده است نیست مر آن نفس گرفتار شده جز خدا

ولي ولا شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ

دوستی که مدد تواند کرد و نه خواهد کرد اورا از عذاب خلاص و اگر فدا دهد آن نفس اگر فدای که باشد تا خود را از عذاب

منها أولئك الذين أبسلوا بما كسبوا لهم شراب

خود از فدیه قبول نکنند از آن گروه آنکه که تسلیم شدند ملائکه عذاب بسبب آنچه بودند مر ایشانرا آشامیدنی

من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون قل

از عذاب جوشانیده و عذاب دردناک بجهت آنکه ایشان بودند که کافر شدند بگو ای محمد

أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد

آیا ما پرستیم از غیر خدا آنچه مارا سود نکند و زیان ندهد مارا و یا باز گردیم

على أعقابنا بعد إذ هدانا الله كالذي استهوته

بر پاشنهای خود بعد از آنکه راه نمود مارا خدا مانند کسی که برده باشند اورا

الشياطين في الأرض حيران له أصحاب يدعونه

دیوان در زمین متحیر مانده مر اورا یاران از روی شفقت میخوانند اورا

ع

إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا

بسوی راست راه میگویند بیا بجانب ما بدرستیکه خدا چنین اسلام اوست و راه راست و فرموده شد مارا

لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَاتَّقُوهُ

تا گردن نهیم مر کسیرا که پروردگار عالمیانست و آنکه برپا دارید نماز را و بترسید از خدا

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ

در احوال آن و اوست آن خداوندی بسوی جمع کرده خواهید شد و اوست آنکس که بیافرید

السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن

آسمانها را و زمین ها را برای اظهار حق و یاد کن روزی که خدا گوید بباش

فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي

پس بباشد سخن او راست و مر او راست پادشاهی در آن روز که دمند در

الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ

صور اوست داننده غیب که عالم ملکوتست و دانای شهادت که عالم ملکست و اوست خداوند حکمت

الْخَبِيرُ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا

دانا و چون گفت ابراهیم مر پدر خود را آزر را یا فرا میگیری بتان را که خود

آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَكَذَٰلِكَ

تراشیده بخدا بدرستیکه من میبینم ترا و گروهی را که متابع تواند در گمراهی چنانکه بد و نموده بودیم همچنین

نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ

مینمودیم ابراهیم را عجایب و بدایع آسمانها را و زمینها و تا باشد

مِنَ الْمُوقِنِينَ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا

از بی گمانان پس چون در آمد و تاریک شد بر وی شب دید ستاره درخشان

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

گفت ابراهیم اینست پروردگار من پس هنگام ستارگان فرو رفت گفت دوست نمیدارم فرو روندگان را

ثمن ثلث

فلما

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ

پس چون دید ماه را برآینده و تابنده گفت آیا اینست پروردگار من پس آن وقت که رو بغروب نهاد گفت

يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

اگر راه ننماید مرا پروردگار من هرآینه باشم از گروه گمراهان

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ

پس چون دید آفتاب را برآینده گفت اینست پروردگار من که میگویند آفتاب بزرگتر

فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

پس چون میل بزوال برو ظاهر شد گفت ای قوم من بیزارم ازآنچه انبازی میگیرید بخدا

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ

بدرستیکه من خالص کردم دین خود را متوجه ساختم مرا بکسی که بیافرید آسمانها

وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَحَاجَّهُ

و زمین را در حالتی که مائلم از همه ادیان باطله بدین توحید و نیستم من از شرک آورندگان و حجت جستن برو

قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا

قوم وی گفت با من حجت باطله میگویید در وحدانیت خدا و حال آنکه خدا راه نموده است و نمی

أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي

ترسم ازآنچه شما شرک آورید بدان مگر آنکه خواهد پروردگار من

شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

چیزیرا رسیده است پروردگار من همه چیزها را از جهت علم آیا یاد نمیکنید و پند نمیگیرید

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ

و چگونه ترسم ازآنچه انبازی گرفتیم شما و نمی ترسید از آنکه

أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

شرک آورید شما بخدا آنچیزیرا که فرو فرستاده است خدا بر شما کتابی و حجتی

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

پس کدام ازین دو گروه سزاوارترانند بایمن اگر هستید شما که دانید آنرا

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ

آنکسانند که ایمان آوردند و نیامیختند ایمان خود را بشرک آن گروه مرایشان راست

لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا

از خلود دوزخ وایشان راه یافتگانند وآنچه گذشت و برهان ما دادیم آنرا

إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنَّ

با براهیم بر قوم خود برمیداریم بپایهای بلند هرکه را میخواهیم بدرستیکه

رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

پروردگار تو حکیم است و دانا وبخشیدیم مرا براهیم را پسر نام او اسحاق و نبیرا و که اسرائیل

كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ

هریکی را ازین هر دو راه نمودیم و نوح راه نموده بودیم پیش از ابراهیم و از ذریه نوح

دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ

داود را و پسر او سلیمانرا و ایوب را و یوسف بن یعقوب را و موسی را

وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و برادر او هارون را و همچنانکه ابراهیم جزا دهیم نیکوکارانرا

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِنَ

و دیگر راه نمودیم ذکریا را و پسر او یحیی را و عیسی را و الیاس را همه از

الصَّالِحِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا

پیغمبران پسندیده کارانند و دیگر راه نمودیم اسمعیل را و الیسع را و یونس را و لوط را

وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ

و همه را فضیلت دادیم بنبوت بر عالمیه و جن و انس و هدایت دادیم بعضی از پدران پیغمبرا

ع

وإخوانهم

وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ

بعضى از برادران ايشان و بر گزيديم اين پيغمبرانرا و راه نموديم ايشانرا براه راست

مُسْتَقِيمٍ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِى بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ

اين دين كه دين خداست راه نموديم بدان دين هر كه را ميخواهد از

عِبَادِهِ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بندكان خود و اگر اين پيغمبران شرك آرند هر آينه باطل كرديده از ايشان آنچه ايشان كردند

اُولٰئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ

آن گروه يعنى انبيا آنانند كه داديم ايشانرا كتاب و حكمت

وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا

و پيغمبرى پس اگر كافر شوند بكتاب اين گروه معاندان قريش پس هر آينه كه بر گماشتيم

بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ اُولٰئِكَ الَّذِينَ

گروهى را و نيستند بدين چيزها كافران آن گروه آنانند

هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ

كه راه نمود خدا پس طريق ايشان اقتدا كند بگو اى محمد با كافران كه نمى خواهم از شما

عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمِينَ وَمَا

بر پيغام رسانيدن خدا از دين نيست تبليغ من مگر پندى مر عالميانرا و

قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى

تعظيم نكرديم جهودان خدايرا چنانچه سزاى تعظيم او باشد چون گفتند نفرستاده است خدا بر

بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِى

هيچ بشرى هيچ چيز از وحى بگو كه فرستاده كتاب آنرا كه آمد

جَاءَ بِهِ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ

موسى يعنى در حاليكه بود روشنائى دهنده و راه نماينده مردمانرا شما كردانيد آنرا

قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم

صحیفها آشکارا میکنید آنرا میخواهید و اینهای سازید بسیاری را و آموخته شده اید

ما لم تعلموا انتم ولا اباؤكم قل الله ثم ذرهم

آنچه راه اسلام ندانسته اید نه شما و نه پدران شما بگو ای محمد خدای فرو فرستاد و پس بگذار ایشانرا

في خوضهم يلعبون وهذا كتاب انزلناه

کردار باطل خود بازی میکنند و این قران کتابیست فرو فرستادیم آنرا بابرکت

مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر ام

و یا دو دارنده آنچه پیش از وی بوده است در کتب و تا بیم کنید این کتاب اهل مکه را

القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالاخرة

و هر که را گرد اگرد مکه است و آنکه ایمان آورده اند باخرت

يؤمنون به وهم على صلاتهم يحافظون ومن

ایمان آورده اند بکتاب و ایشان که بر نماز خود محافظت مینمایند و کیست

اظلم ممن افترى على الله كذبا او قال اوحي

ستمکارتر از آنکه افترا کند بر خدا دروغی یا گوید وحی میکنند

الي ولم يوح اليه شيء ومن قال سانزل مثل

بمن و نکرده اند وحی بدو چیزی و کیست ظالم تر از آنکس که گفت مانند آنچه خدای نازل کرد

ما انزل الله ولو ترى اذ الظالمون في غمرات

و اگر ببینی چون باشند ظالمان در سکرات

الموت والملائكة باسطوا ايديهم اخرجوا

و شدتهای مرگ و فرشتگان مرگ گسترانندگان دستهای خود را میگویند بیرون آرید

انفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم

روحهای خود را امروز جزا داده خواهید بعذاب خوار کننده بسبب آنکه

تقولون

تقولون على الله غير الحق وكنتم عن اياته

گفتند بر خدای چیزی ناراست بود و بودید از آیات او

تستكبرون ولقد جئتمونا فرادى كما

گردن کشی میکردید و بدرستیکه آمدید برای جب بسوی ما تنها چنانکه

خلقناكم اول مرة وتركتم ما خولناكم وراء

آفریده بودیم شما را نخستین بار و بگذاشتید آنچه عطا داده بودیم شما را از

ظهوركم ومانرى معكم شفعاءكم الذين

پس پشت شما و نه می بینیم با شما شفیعان شما را آنانکه

زعمتم انهم فيكم شركاؤا لقد تقطع بينكم

گمان بردید بدرستیکه ایشان در تربیت شما شریکان شمااند بدرستیکه بریده شد پیوند شما

وضل عنكم ما كنتم تزعمون ان الله فالق

وگم شد از شما آنچه بودید که گمان بردید بدرستیکه خدا شکافنده

الحب والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج

تخم شکافنده دانه است بیرون آرد زنده را از مرده و بیرون می آرد

الميت من الحي ذلكم الله فانى تؤفكون

مرده را از زنده این زنده کننده و میراننده خداست پس کجا گردانیده شوید

فالق الاصباح وجعل الليل سكنا والشمس

شکافنده عمود صبح است و گردانیده شب را آرامگاه و ساخت آفتاب

والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز العليم

و ماه نشانها شما را این کار تقدیر خداوند ماست غالب و داناست

وهو الذى جعل لكم النجوم لتهتدوا بها

و اوست خداوندی که بیافرید مر شما را سیارها تا راه یابید بسبب آنها

ع

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

در تاریکیها شب بیابان و در دریا بدرستیکه روشن ساختیم نشانها قدرت برای گروهی

يَعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

که دانند و اوست آنکس که بیافرید شمارا از تن یک

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

پس شمارا قرارگاه است وجای وو بدرستیکه بیان کردیم آیتها واحدانیت خود برای گروهی

يَفْقَهُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا

که فهم کنند و اوست فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم

بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ

بآن آب رستنیها هر چیزی پس بیرون آوردیم ازین چیزی سبز بیرون می آریم

حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ

ازین گیاه سبز دانه بر یکدیگر مرکب شده و بیرون آریم از خرمابنان از شکوفه وغنچه وی شاخها نزدیک بیکدیگر

وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

و بوستانها از انگور و زیتون و درخت انار بعضی ببعضی مانند ایم

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ

و نه مانند یکدیگر اند در طعم میوه بنگرید بمیوه هر درختی بیرون می آرد ثمره خود و در رسیدن وی و پختگی

إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلُوا

بدرستیکه در اینجا یاد کردیم نشانها مر گروهی را که بگرویدند و ساختند کافران

لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ

برای خدا انبازان دیو ازا و حال اینکه او آفرید مر ایشانرا و دروغ بافتند بهتان کافران برای او

وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۝

پسران و دختران عزیز و عیسی آنکه علم باشد پاکی است مر اورا پاک خدا و برترست از آنچه صفت میکنند او را از پسر و فرزند

ع

بديع

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ

اوست بديد آرنده آسمانها وزمين از كجا باشد وچگونه بود اورا

وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

فرزندي وحال اينست كه نيست او زني وبيافريد همه چيزيرا

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ

واو بر همه چيز داناست اوست اينكه بدين صفتهاي خدا موصوفست پروردگار شما هيچ معبودي

اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ

نيست الا او آفريننده همه چيزها پس پرستيد اورا واو بر همه

شَيْءٍ وَكِيلٌ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

چيزها نگاهبانست درنيابد اورا ديدها واو دريابد خداوند

الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ قَدْ جَاءَكُمْ

ديدهارا واوست نيكوكار ودانا بدرستيكه آمد بشما

بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ

بينائيهاي روشن از پروردگار شما پس هركه ببيند منفعت او مر اوراست وهركه نابينا شود

فَعَلَيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ وَكَذٰلِكَ

پس ضرران بدوست ونيستم من برشما نگاهبان ومثل اين گردانيم

نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ

آيتهاي قرآنرا تا بگويند اهل مكه خواندي وبيان كنيم براي

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اِتَّبِعْ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

گروهي كه ميدانند پيروي كنيد كه وحي كرده شود بتو از پروردگار تو

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ

هيچ معبودي سزاي نيست الا او وروي بگردان از شرك كنندگان واگر

شَاءَ اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

خواستی خدا هرگز شریک نیاوردندی و نگردانیدیم ترا بر کافران نگاهبان

وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ

و نیستی تو برایشان نگاهبان و دشنام مدهید آنانرا

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ

که می پرستند بجز خدا پس دشنام گویند خدا را از روی ظلم از

عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ

بیدانشی همچنانکه بیاراسته ایم برای هر گروهی کردار ایشانرا پس بسوی پروردگار ایشانست

مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ

بازگشت ایشان پس خبر دهد ایشانرا بانچه بودند که عمل میکردند و سوگند خوردند بخدا

جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا

سخت ترین سوگندان ایشان اگر آید بایشان نشانه هر آینه ایمان آرند بدان بگو جز این نیست

الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَا اِذَا جَاءَتْ

که آیتها نزدیک خداست و چه چیز دانا کرد شما را برستیکه معجزه چون بیاید

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَنُقَلِّبُ اَفْئِدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ

بدین آن نخواهند گروید و میگردانیم دلهای ایشانرا و دیدهای ایشانرا همچنانکه

يُؤْمِنُوا بِهِ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

ایمان نیاوردند بدو چون آیات ظاهر شد نخستین بار و میگذاریم ایشانرا در بیراهی خود که سرگشته روند

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَا اِلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى

و اگر ما چنانکه فرو فرستادیم بسوی کافران فرشتگانرا و سخن میگفتندی با ایشان مردگان

وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا

و جمع میکردیم برایشان هر چیزی را گروه گروه و نبودند که ایمان آرندی

الجزو ۸۰ ع

الا ان

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

مگر آنکه خواهد خدای تعالی ولیکن بیشتر کفار نمی دانند

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ

و همچنانکه گردانیدیم ما برای هر پیغمبری دشمنی گردن کشی

ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ

از انس و جن وسوسه میکنند بعضی از ایشان برای بعضی دروغ آراسته

ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ

سخن را از برای فریب و اگر خواهد آفریدگار تو نکردندی دشمنی به پیغمبران پس بگذار ایشان را

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا

و آن دروغها بر بافتند و برای آنکه میل کنند بآن دلها آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم

نمی گروند بآخرت و برای آنکه پسندند آنرا و برای آنکه کسب کنند آنچه ایشان

مُّقْتَرِفُونَ ۝ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ

کننده اند کسب آیا بغیر خدا مطلب کنم کسی را که حکم کند میان من و شما و اوست آنکه

أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ

فرو فرستاد بشما قرآن را بیان کرده شده و آنانکه دادیم ایشان را

ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ

کتاب میدانند آنکه قرآن فرو فرستاده شده از پروردگار تو

بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ

براستی پس مباشید از شک آرندگان و تمام شد حجت آفریدگار تو

رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ

از راستی و از روی عدالت هیچ کس نیست تبدیل دهنده مر اخبار او را

وهو السميع العليم وان تطع اكثر من في الارض

واوست شنوا و دانا واكر فرمان بري بيشتر كسانرا بر روي زمين

يضلوك عن سبيل الله ان يتبعون الا الظن

آنكه كمراه كردانند ترا از راهي كه بخداي رسد بيرون نمي كنند مكر كمان خود را

وان هم الا يخرصون ان ربك هو اعلم من يضل

ونيستند ايشان دروغ ميكويند بدرستيكه پروردكار تو داناتر است بآنكس كه كمراه شود

عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين فكلوا مما ذكر

از راه وي و او داناتر است براه يافتكان پس بخوريد از آنچه ياد كرده شد

اسم الله عليه ان كنتم بآياته مؤمنين وما لكم

نام خدا براو اكر هستيد شما بآيتها او كرويدكان وچيست مر شما را

الا تاكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل

نخوريد از آنچه ياد كرده شده است نام خدا برو و بدرستيكه تفصيل كرده

لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه وان

براي شما آنچه حرام كرده بر شما مكر آنچه بيچاره شده باشيد بسوي آن محرمات و بدرستيكه

كثيرا ليضلون باهوائهم بغير علم ان ربك

كه بسياري از مردمان كمراه ميكنند خلق را بآرزوهاي خويش بي دانشي بدرستيكه پروردكار تو

هو اعلم بالمعتدين وذروا ظاهر الاثم وباطنه

داناتر است بآنها كه از خدا دركذرانند ترك كنيد آشكارا كناه و پنهاني آنرا

ان الذين يكسبون الاثم سيجزون بما كانوا

بدرستيكه آنانكه كسب ميكنند كناه را زود باشد كه جزا داده شوند بآنچه هستند

يقترفون ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه

كه كسب ميكنند و مخوريد از آنچه ياد نكرده اند نام خدا را بر وي

ع

وانه لفسق وان الشياطين ليوحون الى اوليائهم

وبدرستیکه خوردن فسق است وبدرستیکه دیوان وسوسه میکنند بدوستان خود از کافران

ليجادلوكم وان اطعتموهم انكم لمشركون

تا خصومت کنند با شما واگر فرمان برید شما ایشانرا بدرستیکه شما مشرکان باشید

اومن كان ميتا فاحييناه وجعلنا له نورا

آیا آنکس بود مرده پس زنده کردانیم باسلام وودادیم اورا نوری که

يمشي به في الناس كمن مثله في الظلمات

میرود بآن نور درمیان مردمان مانند کسیست که صفت اویست در تاریکیها مانده نیست

ليس بخارج منها كذلك زين للكافرين ما كانوا

بیرون آینده ازان همچنان که آراسته اند ایمان اورا ورده مینی بکافران

يعملون وكذلك جعلنا في كل قرية اكابر

آنچه بودند که میکنند وهمچنانکه آفریدیم در همه دیهی بزرگانی

مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون الا بانفسهم

کناهکاران آن موضع اند تا مکر کنند دران موضع ومکر نمیکنند مگر بنفسهای خود

وما يشعرون واذا جاءتهم اية قالوا لن نؤمن

ونمیدانند ایشان وچون آید بکفار قریش آیتی از قرآن کویند ایمان نمی آریم

حتى نؤتى مثل ما اوتي رسل الله الله اعلم

تا وقتی که بدهند مارا مانند آنچه داده شده اند پیغمبران خدا خدا داناتر است

حيث يجعل رسالته سيصيب الذين

آنجا که می نهند پیغامهای خودرا زود باشد که برسید آنکسانی را

اجرموا صغار عند الله وعذاب شديد بما

که جرم شدند خواری ورسوایی نزدیک خدا وعذابی که سخت است بسبب آنچه

وقف منزل

كانوا يمكرون ۝ فمن يرد الله ان يهديه يشرح

بودند که مکر کردند پس هرکرا خواهد خدای که اورا راه نماید بگشاید

صدره للاسلام ومن يرد ان يضله يجعل

دل اورا برای قبول اسلام و هرکرا خواهد که اورا فرو گذارد بگرداند

صدره ضيقا حرجا كانما يصعد في السماء كذلك

دل اورا تنگ سخت گوی که بالا میرود در آسمان همچنانکه تنگ میگرداند

يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون ۝ وهذا

دل کافرانرا میگرداند خدای عذاب بردلهای آنکه نمی گروند واین اسلام

صراط ربك مستقيما قد فصلنا الايات لقوم

راهی است پسندیده پروردگار تو راست بدرستیکه بیان کردیم قرآنرا برای گروهی

يذكرون ۝ لهم دار السلام عند ربهم وهو

که پند میگیرند مر ایشانراست بهشت نزدیک پروردگار ایشان

وليهم بما كانوا يعملون ۝ ويوم يحشرهم جميعا

و او ناصر ایشانست بسبب آنچه بودند میکردند و یاد کن روزیکه حشر کنیم ایشانرا همه ایشان

يا معشر الجن قد استكثرتم من الانس وقال

ای گروه دیوان بدرستیکه بسیار یافته اند از آدمیان و گویند

اولياؤهم من الانس ربنا استمتع بعضنا ببعض

دوستان شیاطین از آدمیان ای پروردگار ما برخوردار یافت بعضی از بعضی

وبلغنا اجلنا الذي اجلت لنا قال النار مثواكم

و رسیدیم ما وقتیکه بدان که مقرر کرده بودی برای ما گوید آتش آرامگاه شماست

خالدين فيها الا ما شاء الله ان ربك حكيم عليم

جاوید باشید در آن آتش مگر آنچه خواهد خدا بدرستیکه پروردگار تو حکیم و داناست

ثمن

وكذلك

ع

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا

و همچنانکه مسلط گردانیم بعضی از ظالمان را بر بعضی آنچه بودند

يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ

کسب می کنند ای گروه دیوان و آدمیان آیا نیامد شما

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

پیغمبران از شما بخوانند بر شما کتاب و بیم کنند شما را

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

دیدن آن روز را شما در خواب که روز قیامت گویند گواهی میدهیم بر نفسهای خود و فریفته کرده بود ایشان را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا

زندگانی دنیا و گواهی دادند بر نفسهای خود بدرستیکه ایشان بودند

كَافِرِينَ ۝ ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ

کافران برای این است این فرستادن رسولان که نیست آفریدگار تو هلاک کننده ساکن

الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ

شهرهای بسبب ظلم که کنند و ازان شهرها غافلان باشند و هر عمل کننده را مراتب

مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ

در ثواب و عقاب برای عملها که کردند و نیست پروردگار تو از آنچه مردمان میکنند و پروردگار تو بی نیاز

الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

خداوند رحمت اگر خواهد خدا ببرد شما را و جای نشین شما سازد

مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ

از پس شما هر کرا خواهد همچنان پیدا کرد شما را از ذریه

قَوْمٍ آخَرِينَ ۝ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ

قوم دیگر بدرستیکه آنچه شما را وعده داده اند هر آینه آمدنیست و نیستید شما

بمعجزين ۞ قل يا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل

به عاجز بگوای گروه من عمل کننده هر یک بر حالت خود بدرستیکه من عمل کننده ام

فسوف تعلمون من تكون له عاقبة الدار

پس زود باشد که بدانید آنکس را که باشد مر اورا عاقبت پسندیده در سرای آخرت

انه لا يفلح الظالمون ۞ وجعلوا لله مما ذرا من

بدرستیکه رستگاری نشود ستمکاران را و ما قرار گردانیدند برای خدا از آنچه خدا آفریده است از

الحرث والانعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم

کشت زارها و از چهار پایان بهره پس گفتند این نصیب مر خدای راست با دعای باطل ایشان

وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل

و این نصیب دیگر برای شریکان پس آن نصیب باشد برای بتان بزعم ایشان پس نمی رسد

الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم ساء

بخدا و آن نصیبه که مر خدای راست به بتان ایشان بد حکمت

ما يحكمون ۞ وكذلك زين لكثير من

که ایشان میکنند و مانند این آرایش می آرایند برای بسیاری

المشركين قتل اولادهم شركاؤهم ليردوهم

از مشرکان کشتن فرزندان ایشان را شریکان ایشان تا هلاک کنند ایشان را

وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه

و تا پوشیده گردانند برای ایشان دین ایشان را و اگر خواستی خدا نکردی مشرکان

فذرهم وما يفترون ۞ وقالوا هذه انعام وحرث

پس بگذار ایشان را با افترا که میکنند و گفتند این نصیبه ما چهار پایان و کشت

حجر لا يطعمها الا من نشاء بزعمهم وانعام حرمت

نخورند آنرا مگر آنکه ما خواهیم بگمان خود و چهار پایان اند که حرام کرده شد

ظهورها وانعام لا يذكرون اسم الله عليها

پشت ایشان وچهارپایان اند که یاد نمیکنند نام خدارا بروی

افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون وقالوا

آن افترا میکردند بر خدا زود باشد که جزا دهد ایشان را بسبب آنچه بودند و گفتند

ما في بطون هذه الانعام خالصة لذكورنا

آنچه در شکمهاء این چهارپایان است خالص این مردان مارا

ومحرم على ازواجنا وان يكن ميتة فهم

وحرام است بر زنان واگر باشد مرده پس مردان اند روا انرا

فيه شركاء سيجزيهم وصفهم انه حكيم عليم

برانند زود باشد که شما بدین صفت کردن ایشان که او محکم کار اند دانا

قد خسر الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم

بدرستیکه زیانکار شدند آنانکه بکشتند فرزندان خودرا از نادانی بی دانش

وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا

وحرام کردند آنچه روزی داد ایشان را خدا بدروغ گفتن بر خدا بدرستیکه گمراه شدند

وما كانوا مهتدين وهو الذي انشا جنات

ونه بودند راه یافتگان واوست آنکه بیافرید بوستانها

معروشات وغير معروشات والنخل

بایه است چون رز وغیران جز معروشات یعنی خرمان ودرختان

والزرع مختلفا اكله والزيتون والرمان

وکشت بخلاف یکدیگر میوه آن وزیتون وانارها

متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره اذا اثمر

مانند یکدیگر وجز مانند درمزه بخورید از بارها او چون بار آرد

ربع
ثمن ع

وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

بدهيد حق اورا كه روز درودن آن و اسراف مكنيد كه او دوست ندارد

الْمُسْرِفِينَ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا

اسراف كنندكانرا و از چهارپايان ستوران باركش و كوسفندان بخوريد

مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

از آنچه روزى كرد شمارا خدا و نه پيروى كنيد فرمان وسوسه ديوان

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ

كه او مر شمارا دشمنيست پيدا هشت كونه جفتان از ميش نر و ماده

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ

و از بز نر و ماده بكو اى محمد دو نران از ميش حرام كرد

الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ

يا دو ماده يا آنچه فراهم آمد برو رحمهاى دو ماده

نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَمِنَ الْإِبِلِ

آكاه كنيد مرا بدانش از هستيد شما راست كويان و از اشتران

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

نر و ماده و از كاوان نر و ماده بكو اى محمد او ويرا نزار اسير كاو حرام كرده

أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ

يا دو ماده يا آنچه فراهم آمد برو رحمها دو ماده

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ

يا بوديد شما حاضران چون وصيت كرد شمارا خداى بدين پس كيست ستمكارتر

مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

از آنچه بربافت بر خداى دروغ تا كمراه كند مردم را جز دانسته

إِنَّ اللَّهَ

ع

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُل لَّا أَجِدُ فِيمَا

که خدا راه ننماید گروه ستمکاران را بگو ای محمد نمی یابم در آنچه

أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ

وحی کرده شد سوی من حرام کرده بر خورنده بخورد مگر که باشد

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ

مرداری یا خونی ریختنی یا گوشت خوک پس که آن

رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ

پلیدیست یا فرمانی که نام برده شد مر جز خدا بدان پس هر که بیچاره کرده شد

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَعَلَى

بجز بی فرمان از حد گذرنده پس که پروردگار تو آمرزنده بخشاینده و بر

الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ

آنانکه جهود شدند حرام کردیم ما

وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ

بر ایشان پیه هر دو مگر آنچه برداشت

ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ

پشتهای ایشان یا روده کاهها یا آنچه آمیخته بودی با استخوان این

جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ فَإِن كَذَّبُوكَ

پاداش کردیم شما ستم کردن ایشان و که ما راست گویانیم پس اگر دروغ دار دارند ترا

فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ

پس بگو ای محمد خداوند شما خداوند بخشایش و فراخ است باز داشته نشود عذاب او

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

از گروه گناه کاران زود باشد که بگویند آنانکه انباز آوردند

لو شاء الله ما أشركنا ولا آباؤنا ولا حرمنا

اگر خواستی خدا هرگز نیاوردی ونه پدران ما ونه حرام کردی

من شيء كذلك كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا

از چیزی همچنین دروغ زن داشتند آنانکه از پیش ایشان تا چشیدند

بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا إن

عذاب ما بگوای محمد هست نزد شما از دانش پس بیرون کنید تا ما را که روی

تتبعون إلا الظن وإن أنتم إلا تخرصون قل

نگرویدید شما مگر گمان را ونیستید شما مگر دروغ گویندگان بگوای محمد

فلله الحجة البالغة فلو شاء لهداكم أجمعين

پس مر خدای راست حجت استوار پس اگر خواهد هر آینه راه نمودی شما همه

قل هلم شهداءكم الذين يشهدون أن الله

بگوای محمد بیاید گواهان خود را آنانکه گواهی دهند که خدا

حرم هذا فإن شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع

حرام کرده این پس اگر گواهی دهند پس گواهی مده با ایشان ومپس روی مکن

أهواء الذين كذبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون

خواستهای آنانکه دروغ داشتند آیت ما را وآنانکه ایمان نیارند

بالآخرة وهم بربهم يعدلون قل تعالوا أتل ما

بدان جهان وایشان بخداوند خویش برابر میکنند بگوای محمد بیایید تا خوانم آنچه

حرم ربكم عليكم ألا تشركوا به شيئا

حرام کردم خداوند شما بر شما که انباز مگوید بدان چیزی

وبالوالدين إحسانا ولا تقتلوا أولادكم من

ودر بجای مادر وپدر نیکویی کنید ومکشید فرزندان خود را از بیم

ثمن ع

املاق

إملاق نحن نرزقكم وإياهم ولا تقربوا الفواحش

درویشی ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و نزدیک مشوید بزنا

ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم

آنچه آشکارا باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید تنی را آنکه حرام کرد

الله إلا بالحق ذلكم وصاكم به لعلكم تعقلون

خدا مگر براستی و اینست شما وصیت کرد بدان تا باشد شما بیافتید

ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى

و نزدیک مشوید مال یتیم بی پدر مگر آنکه نیکوترست تا برسد سخن و تمام

يبلغ أشده وأوفوا الكيل والميزان بالقسط

پیمانه را و ترازو بعدل و راستی

لا نكلف نفسا إلا وسعها وإذا قلتم فاعدلوا

تکلیف نکنیم تنی را مگر بتوانستی او و چون بگویید پس عدل کنید

ولو كان ذا قربى وبعهد الله أوفوا ذلكم

و اگر باشد خداوند خویشی و بعهد خدا وفا کنید اینست

وصاكم به لعلكم تذكرون وأن هذا

که فرمود شما را بدان تا مگر شما پند گیرند و بدرستی که این راه

صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل

منست راست پس روی کنید او را و پس روی مکنید راههای را

فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصاكم

پس پراگنده کند شما از راه اینست آن که فرمود شما را

به لعلكم تتقون ثم آتينا موسى الكتاب

بدان تا مگر شما بپرهیزید پس بدادیم ما موسی را کتاب تمام

تماما على الذي أحسن وتفصيلا لكل شيء

برآنكه نيكوئى كرد گروه موسى وبيان مر هر چيزى را

وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون

وراه نماينده ورحمت وبخشايش مگر ايشان بديدار خداوند خويش بگروند

وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه

واين توريت كتاب وقرآن فرستاديم تا به بركت پس پيروى كنيد

واتقوا لعلكم ترحمون أن تقولوا إنما

وبترسيد تا مگر شما رحمت كرده شوند كه گويند بدرستيكه فرستاده شد

أنزل الكتاب على طائفتين من قبلنا

كتاب بر دو گروه از پيش ما

وإن كنا عن دراستهم لغافلين أو تقولوا لو أنا

واگر بوديم از خواندن ايشان هر آينه از بيخبران يا نيز گويند اگر بدرستيكه

أنزل علينا الكتاب لكنا أهدى منهم فقد

فرستاده شدى بر ما كتاب هر آينه بودمى راه يابنده‌تر از ايشان پس بدرستيكه

جاءكم بينة من ربكم وهدى ورحمة فمن أظلم

بيايد شما را پيدا از خداوند شما وراه راست ورحمتى پس هر كه ستم كند

ممن كذب بآيات الله وصدف عنها

از آنكه دروغ‌زن داشتند بآيات خدا وروى گردانيد از آن

سنجزي الذين يصدفون عن آياتنا سوء

زود باشد كه پاداش دهيم آنانكه كه روى گردانيد از آيات ما بدين عذاب

العذاب بما كانوا يصدفون هل ينظرون

بدانچه بودند روى گردانند نه بنيند

ع

الا ان

ربك او ياتي
يا بيايد

الا ان تاتيهم الملئكة او ياتي بعض ايات
مگر بيايد شما فرشتگان يا بيايد خداوند تو بهره علامات
ربك يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا
از خداوند تو روزي كه بيايد بهره علامات از جهتها از خداوند تو سود ندارد تنى را
ايمانها لم تكن امنت من قبل او كسبت
گرويدن آن نبود گرويد از پيش ازين تا كرده باشد
في ايمانها خيرا قل انتظروا انا منتظرون ان
در ايمانها خود اخلاص بگو اي محمد چشم بداريد كه ما چشم دارند گانيم بدرستيكه
الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست منهم
آنانكه بگذاشتند دين خود و بودند گروه گروه نيستى تو از ايشان
في شيء انما امرهم الى الله ثم ينبئهم بما كانوا
در چيزي بدرستيكه كارايشان بسوي خدا پس بياگاهاند شما بد انچه بودند
يفعلون من جاء بالحسنة فله عشر امثالها
ميكردند هركه بيارد نيكي با توحيد پس مراورا است ده چندان
ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا
وهركه بيارد بدي را پس نيست جزا مگر هم چندان وايشان
يظلمون قل انني هدىني ربي الى صراط مستقيم
ستمكار نشوند بگو اي محمد كه من آنم كه راه نمود مرا خداوند من سوي راه راست
دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين
دينى درستى ملت ابراهيم مسلمان بود ونه بود از مشركان
قل ان صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب
بگو اي محمد بدرستيكه نماز من وحج من وقربان من وزندگاني من ومردن من مرخدايرا كه پروردگار

العالمين لا شريك له وبذلك امرت وانا

جهانیان نیست شریک انباز مر او را و برین فرمودند مرا و من

اول المسلمين قل اغير الله ابغي ربا وهو رب

نخستین از مخلصان بگوی ای محمد بجز خدا بجویم خداوندی و اوست خداوند

كل شيء ولا تكسب كل نفس الا عليها

هر چیز و نکسبید کار بد هر تنی را مگر بر آن

ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم

و بر ندارد بردارنده بار دیگری پس سوی خداوند شما بازگشت شما

فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون وهو الذي

پس آگاه کند شما را بدانچه بودید در آن خلاف میکردند و اوست آنکه

جعلكم خلائف الارض ورفع بعضكم

گردانید شما را خلیفتان زمین و بر داشت بهره از شما

فوق بعض درجات ليبلوكم في ما اتاكم

زبر بعضی درجات پایگاها تا بیازماید شما را در آنچه داد شما را

ان ربك سريع العقاب وانه لغفور رحيم

بدرستی خداوند تو زود عقوبت و هر آینه که آمرزنده و بخشاینده

سورة الاعراف مكية وهي مائتان وخمس آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا بخشاینده و مهربان

المص كتاب انزل اليك فلا يكن في

قسم بر آلام و ملک صدق و این کتاب فرو فرستاده شد بسوی تو پس نباشد در

نصف

ثمن

صدرك

صدرك حرج منه لتنذر به وذكرى للمؤمنين

دل تو تنگی از و تا بیم کنی بدان و پندی مر گرویدگان را

اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا من

پس روی کنید آنچه فرستاده شد سوی شما از خداوند شما و پیروی مکنید از

دونه اولياء قليلا ما تذكرون وكم من

جز او دوستان اندک آنچه پند گیرند و چند از

قرية اهلكناها فجاءها بأسنا بياتا او هم

دیها هلاک کردیم ما آنرا پس بیامد آنرا عقوبت ما بگاهی شب یا ایشان بودند

قائلون فما كان دعواهم اذ جاءهم بأسنا الا

روز خفتگان پس نبود خواندنشان چون بیامدشان عقوبت ما مگر گفتند

ان قالوا انا كنا ظالمين فلنسئلن الذين

که ما بودیم ستمکاران پس هر آینه بپرسیم آنانکه

ارسل اليهم ولنسئلن المرسلين فلنقصن

فرستاده شد سوی ایشان و هر آینه بپرسیم فرشتگان و پیغمبران را پس قصه کنیم

عليهم بعلم وما كنا غائبين والوزن يومئذ

بر ایشان بدانستن و نبودیم ما غایبان و سنجیدن آن روز

الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك هم

راست است پس هر که ترازوی گران شود ترازوی وی پس ایشانند ایشان

المفلحون ومن خفت موازينه فاولئك الذين

رستگاران و هر که سبک شود ترازوی او پس ایشانند آنانکه

خسروا انفسهم بما كانوا بآياتنا يظلمون ولقد

زیان کردند تنهای خود را بدانچه بودند نشانهای ما ستمکاران و هر آینه

مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ

جای دادیم شما را در زمین و کردیم مر شما را در آن معیشتها

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَا

اندک اند سپاس داری کنند و بدرستی بر آینه بیافریدیم ما شما را پس صورت

ع

كُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

کردیم شما را پس بگفتیم مر فرشتگان را سجده کنید مر آدم را پس سجده

إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ

کردند مگر ابلیس نه بود از سجده کنندگان گفت

مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ

چه چیز باز داشت ترا اینکه سجده نکردی چون بفرمودیم ترا گفت که من بهتر

مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝

ازو بیافریدی مرا از آتش و بیافریدی او را از خاک

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ

گفت پس فرود شو از آن بهشت و نباشد مر ترا که تکبر کنی

فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝ قَالَ أَنْظِرْنِي

در آن پس بیرون شو که تو ای از خواران گفت مهلت ده مرا

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ قَالَ

سوی آن روز برانگیختن گفت که تو ای از مهلت دادگانی گفت

فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

و را آنچه گمراه کردی مرا هر آینه نشینم مراین ترا در راه تو که راست است

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

پس بیایم شان از پیش دست ایشان و از پس ایشان

وعن

وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ

واز دست چپ ایشان واز ونیابی بیشتر ایشان

شَاكِرِينَ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُمًا مَدْحُورًا

شکرکننده گان گفت بیرون ازان دوکروه عیب کرده دوکروه

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ

هرآینه آنرا که پس روی کنید ترا ازیشان هرآینه پر کنم دوزخ از شما همه

وَيَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

وای آدم آرام گیر تو وجفت ترا در بهشت

فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

پس بخورید از هرجا بخواهید و نزدیک مشوید این درخت را

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ

پس باشید از ستمکاران پس وسوسه کرد مرایشان دیو

لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ

تا پیدا کند مرایشان را آنچه پوشیده شده ازیشان از عورتهای ایشان وگفت

مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ

باز نداشت شما از خداوند شما از این درخت لمرکه

تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ وَقَاسَمَهُمَا

بباشید شما هردو فرشته یا بباید از جاودانه وسوگند خورد

اِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍ

هرآینه که من مرشمارا از نیکوخواهان پس هردو بفریفت بغرور

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

پس هرگاه که بخوردند بچشیدند ازان درخت جدا شده مرایشان را عورت ایشان ودر ایستادن

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا

تا برهم نهند برخویشتن برده واز برگ بهشت و ناگاه ندا کردشان خداوندشان

أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا

نه باز داشتم شمارا از این درخت و نه گفتم مر شمارا

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا

بدرستی دیو که مر شمارا دشمنی پیدا گفتند ای خداوند ما ظلم کردیم بر تنهای خود

وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

واگر نه بیامرزی ما مارا و رحمت نکنی هرآینه باشیم از زیان کاران

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

گفت فرود روید بعضی از شما مر بعضی را دشمن و مر شمارا در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

آرام جایی و برخورداری تا روز هنگام گفت دران زمین زنده باشید و دران

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا

و بمیرید و ازان بیرون آورده شوید ای فرزندان آدم بدرستیکه فرستادیم

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ

بر شما پوششی تا بپوشد عورت شما و آرایش پوشش

التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

پرهیزکاری است بهتر است از نشانها خدا تا مگر ایشان پند گیرند

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم

ای فرزندان آدم در فتنه نکند دیو چنانچه بیرون آورده مادر و پدر شمارا

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا

از بهشت بکشید ازیشان پوشش ایشان تا دیده شود ایشانرا عورت ایشان که ای

ع

انه یریکم

ثمن

إِنَّهُ يَرَىٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

می‌بیند شما را اوست و خویشاوندان او از آنجا که نمی‌بینید ایشان را

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

که ما کردیم دیوان را دوستان مر آنانکه نمی‌گروند

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا

و چون بکردندی

وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

و خدا فرموده بدان بگو ای محمد که خدا نفرماید بناشایسته

أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَمَرَ رَبِّي

ای گویند بر خدا آنچه نمی‌دانند بگو ای محمد فرموده خداوند من

بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

براستی و بپا دارید روی خود را نزدیک هر مرکب نمازی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

و دعا خوانید در حالی که باخلاص باشید مر او را بدین چنانکه بیافرید شما را ارروند

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ

گروهی راه راست و گروهی مر او سزاوار برایشان گمراهی

إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

هر آینه ایشان بگیرند گرفتند دیوان را دوستان از جز

اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ يَا بَنِي آدَمَ

خدا و می‌پندارند ایشان راه یافتگان ای فرزندان آدم

خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

بگیرید و بیارایید نزدیک هر نمازی بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ قُلْ مَنْ

و اسراف مکنید بدرستیکه او ندارد دوست اسراف کنندگان را بگوای محمد از

حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ

حرام کرده آرایش خدا آنکه بیرون آورد برای بندگان خود را وحلالها را

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

از روزی بگوای محمد آن مرآنانکه بگرویدند در زندگانی دنیا

خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

بگناه خالص اند روز قیامت همچنین جدا کنیم حجتها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا

مر گروه را که بدانند بگوای محمد که حرام کرد خداوند من ناشایستها آنچه

ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ

پیداست ازان وآنچه پنهان وبزه وبیدادی بجز حق

وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

وکه انباز گیرندگان بخدا آنچه فرستاد بدان حجتی

وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

وگویید بر خدا آنچه نمی دانید وهر گروهی را

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

مهلی است پس چون بیاید اجل ایشان نه پس تر شوند ساعتی را

وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

و نه پیش گیرند ای فرزندان آدم بیایند هرآینه شما را

رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى

پیغمبران از شما قصه کردند بر شما آیات ما پس هرکه بپرهیزد

وأصلح

وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ

وبصلاح باشد پس نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین و آنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ

دروغ داشتند حجتهاء مارا و برکشی کردند وازان ایشانند

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

یاران اهل آتش ایشان دران جاودانه پس کیست ستمکارتر از آنکه

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ

بربافت بر خدا دروغی یا دروغ زن دارد حجتهاء او ایشانند

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ

دررسانند ایشانرا نصیبشان از کتاب تا چون بیاید ایشانرا

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ

فرستادون بمیرانید ایشانرا گویند کجایند باشند شما می پرستید

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ

از جز خدا گویند گم شدند از ما و گواهی دادند بر

أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ قَالَ ادْخُلُوا فِي

تنهاء خویش بدرستیکه ایشان بودند کافران گفت درروید در

أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

گروهی بدرستیکه بگذشتند از پیش شما از پریان و آدمیان

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ

در آتش هرگاه که درروید گروهی نفرین کنند هرامت دیگر

إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ

چون درروند دران جمله گفت پسینیان

لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا

مر پیشینیان را خداوند ما اینان گمراه کردند ما را پس ده ایشان را عذاب دو چند

ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا

از آتش گفت مر هر دو چند ولیکن نمی

تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ

دانید وگویند پیشینیان مر پسینیان را پس نیست و نبود مر شما را

عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

بر ما از افزونی پس بچشید عقوبت بدانچه بودید

تَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

میکردید که آنانکه دروغ زن داشتند حجتهاء ما را و برتری جستند

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

از آن گشاده نشود مر ایشان را درها آسمان و نه درآیند

الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ

بهشت تا در رود که اشتر در سوراخ سوزن و همچنین پاداش

نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۝ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

کافران را مر ایشان را از آتش دوزخ بستر و از زبر ایشان

غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ

پوششها و همچنین پاداش ستمکاران و آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

بگرویدند و کردند نیکیها تکلیف نکنیم تنی را

إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا

مگر طاقت وار ایشانند یاران بهشت ایشان دران

ع

خالدون

خَالِدُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي

جاودان باشند و بكشيديم انچه در سينه ايشان واز غل غش يعني كينه

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

ميرود از زير ايشان جويها وبگويند سپاس مر خدايرا آنكه

هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا

راه نمود مارا اين ونبوديم كه راه يافتگان يافتمي اگر نه كه راه نمودي

اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا

خدا بدرستي بيامدند پيغمبران خداوند ما براستي وآواز

أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

داده شويد كه بهشت ميراث داديم برانچه بودند ميكرديد

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ

وآواز دهد اهل بهشت اهل ياران آتش كه هر آينه

وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

يافتيم ما انچه وعده كرد مارا خداوند ما براستي پس يافتيد شما انچه

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

وعده كرد خداوند شما براستي گويند آري يافتيم پس آواز دهد آواز دهنده ميان ايشان

أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ يَصُدُّونَ

كه لعنت خدا كند بر ستمكاران آنانكه روي ميگردانيدند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

از راه خدا بجويند آنرا كژي وايشان بدان جهان

كَافِرِينَ ۝ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ

كافران وميان ايشان پرده وبر باره

رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ

مردان باشند که بشناسند همه ایشان بنزدیکی روی ایشان وآواز دهند یاران

الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ

بهشت که سلامت باد برشما درنرویده آنرا وایشان

يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ

امیدوار باشند وچون گردانیده شود چشمهای ایشان برای اهل

النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

آتش گویند ای خداوند ما مگردان مارا باگروه ستمکاران

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ

وآواز دهند یاران بارها مردانرا بشناسند بسان روی ایشان

قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

گویند انچه سود نکند از شما گرد کردن شما ونبودید شما گردن کشی میکردید

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

وایشانند آنانکه سوگند خوردند درنگیرد ایشانرا خدا برحمت

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ

درروید بهشت ترسی وخوفی نیست برشما ونه شما

تَحْزَنُونَ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

اندوهگین وآواز دهند اهل یاران آتش اهل بهشت

أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

که بریزید برما از آب یا ازانچه روزی کرد شمارا خدا

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا

گویند که خدا حرام کرد هردو چیز بر کافران آنانکه بگرفتند

ثمن ثلث

ع

دينهم

دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ

دين خود را بازي وبافسوس شان زندگاني اين جهان پس امروز

نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا

فراموش كنيم شان چنانچه فراموش كردند ديدار روز خويش اين روز قيامت و انچه بودند

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ

حجتها منكر ميشوند وبدرستيكه بياورديم شان كتابي را

فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

جدا كرديم ما بر دانشي راه راست و بخشايش مر گروه گرويدگان

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ

هست انچه نظر ميكنند مگر عاقبت آن امروز و بيايند باآن بگويند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

آنانكه فراموش كردند آنرا از پيش بدرستيكه بيامدند پيغمبران خداوند ما

بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ

براستي هيچ هستيد شمان مارا از شفاعت خواهان تا شفاعت كنند مارا يا از گردانيده

فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ

شويم پس كنيم جز آنانكه بوديم ما ميكرديم بدرستي زيان كاران تنها خود را

ع

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ

وگمراه شد از ايشان انچه بودند دروغ ميساختند بدرستيكه خداوند شما خدا

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ

آنكه آفريد آسمانها وزمين در شش روز

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ

پس قرار بر عرش بپوشيد تاريك شب روز روشنائي روز را ميجويد از

حثيثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات

روز خورشید و ماه و ستارگان مسخر کرده

بأمره ألا له الخلق والأمر تبارك الله رب

بفرمان او و مر اوراست آفرینش و کار پاک خدای پروردگار

العالمين ادعوا ربكم تضرعا وخفية

جهانیان بخوانید خداوند خودرا بزاری و پنهان

إنه لا يحب المعتدين ولا تفسدوا في الأرض

که او دوست ندارد از حد گذرندگان را و تباهی مکنید در زمین

بعد إصلاحها وادعوه خوفا وطمعا إن رحمت

پس بصلاح آوردنشان و بخوانید او را بترس و امیدوار که بخشایش

الله قريب من المحسنين وهو الذي يرسل

خدا نزدیکست از نیکوکاران و اوست آنکه بفرستاد

الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى إذا أقلت

بادها پراگنده پیش دست از رحمت خویش تا چون بردارد

سحابا ثقالا سقناه لبلد ميت فأنزلنا به

ابری گران باران آب و بیم براندیم بزمینی مرده پس فرستادیم بدان

الماء فأخرجنا به من كل الثمرات كذلك

آب پس بیرون آریم بدان از همه میوها همچنین

نخرج الموتى لعلكم تذكرون والبلد

بیرون آریم مرده را تا مگر شما پند گیرید و زمین

الطيب يخرج نباته بإذن ربه والذي خبث

روینده بیرون آریم گیاه او بفرمان خدای آنکه پلیدست

لا يخرج

ع

لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ

بیرون نیاید مگر بدشواری همچنین بگردانیم آیات

لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

مر گروهی را که سپاس داری کنند بدرستیکه فرستادیم ما نوح را سوی گروه او

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ

پس گفت ای گروه پرستید خدای نیست مر شمارا از او

غَيْرُهُ ۝ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

غیر که من ترسیم بر شما عذاب روز بزرگ

۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

گفت مهتران گروه او و ما هرآینه می‌بینیم ترا در گمراهی هویدا

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ

گفت ای گروه من نیست بمن گمراهی ولیکن پیغمبرای ام

مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي

از خداوند جهانیان می‌رسانم شمارا پیغامهای خداوند من

۝ وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و نصیحت میکنم مر شمارا و دانم از خدا آنچه نمی‌دانید

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ

یا شگفت داشتید که بیاید شمارا پندی از پروردگار شما بر

رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ

مردی از شما تا بیم کند شمارا و تا به پرهیزید و تا مگر شما

تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ

رحمت کرده شوید پس دروغ زن داشتند پس برهانیدیم اورا و آنانکه با او

ع

فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ

در کشتی و غرق کردیم ما آنانکه دروغ داشتند نشانهای ما که ایشان بودند

كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ

گروهی کوران و سوی عادیان برادر ایشان هود را گفت ای گروه من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

بپرستید خدای را نیست شما را از خدای جز او پس نترسید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ

گفت مهتران آنانکه کافر شدند از گروه او ما هر آینه می بینیم ترا

فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ

در

يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي

خداوند خویش پیغامها شما را می رسانم

ثمن

وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ

و منم مر شما را نیکو خواهی استوار یا شگفت داری که بیاید شما را

ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ

پندی از پروردگار شما بر مردی از شما تا بیم کند شما را

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ

و یاد کنید چون بکرد شما را خلیفتان از پس گروه نوح

وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

زیادت کرد شما را در آفرینش فراخی در علم پس یاد کنید بزرگی خدا

لعلكم

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ

تا مگر شما برهید گفتند بیاوردی مارا بپرستیم خدا را

وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا

بیگانگی و بگذاریم آنچه بودند می پرستیدند پدران ما پس بیار بدانچه

تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ قَدْ وَقَعَ

وعده ای مارا اگر هستی تو از راست گویان گفت بدرستی نیست

عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي

بر شما از خداوند شما پلیدی و خشم خصومت کنید با من

فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ

اندر نامهان که نام میکردید آنرا شما و پدران شما آنچه بفرستاد

اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ

خدا بدان از حجتی پس منتظر باشید که من با شما از

الْمُنْتَظِرِينَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

چشم دارندگان پس برهانیدیم ما اورا و آنانکه با او برحمت

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

و بخشایش از ما و ببریدیم ما فر آنانکه دروغ زن داشتند حجتهای ما

وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا

و نه بودند گرویدگان و بسوی ثمودیان برادرشان صالح را

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست شما را از خدا جز او

قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ

بدرستی بیاید حجتی از خداوند شما اینست ماده اشتر خدا

لكم آية فذروها تأكل في أرض الله ولا

شما حجتی پس بگذارید اورا تا بخورد در زمین خدا ونه

تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب أليم واذكروا

بسایند آنرا ببدی پس بگیرد شمارا عذاب دردناک و یاد کنید

إذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبوأكم في

چون بکرد شمارا خلیفتان از پس عادیان وجای داد شمارا در

الأرض تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون

زمین بسازید از زمینهای نرم کوشکها و می تراشید

الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا في

کوهها خانها پس یاد کنید بزرگی خدا و تباهی مکنید در

الأرض مفسدين قال الملأ الذين استكبروا

زمین تباهی کنندگان گفت گروه آنانکه بزرگ منشی داشتند

من قومه للذين استضعفوا لمن آمن منهم

از گروه او مرآنانکه ضعیف کرداینده بگرویدند ازایشان

أتعلمون أن صالحا مرسل من ربه قالوا إنا

میدانید شما بدرستی صالح پیغمبرست از پروردگار خو گفتند که ما

بما أرسل به مؤمنون قال الذين استكبروا

بدانچه فرستاده شده بدو گروندگان گفت آنانکه بزرگ کردند

إنا بالذي آمنتم به كافرون فعقروا الناقة

ما آنانکه گرویدند شما بدو ناگرویدگان پس بکشتند ناقه را

وعتوا عن أمر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا

و بیفرمانی از فرمان خداوند خویش و گفتند ای صالح بیار

بما تعدنا

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ

بدانچه میکنی مارا اگر هستید از پیغمبران پس بگرفت ایشانرا

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ فَتَوَلَّىٰ

جون جنبیدن زمین پس بامداد در خانهای خود برای حقیقت مرده را پس روی بگردانید

عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ

ازیشان وگفت ای گروه من بدرستیکه میرسانیدم شمارا ولیکن

رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ۝

دوست ندارد نصیحت کنندگان را ولو

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا

ولوط چون گفت مر گروه خودرا تا شناخت انچه

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

نکردند شما بدان ازو یکی از جهانیان که شما هرآینه میآیید

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

ومردمانرا بشهوت از جز زنان بلک شما گروهی

مُسْرِفُونَ ۝ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

اسراف کنندگان ونه بود پاسخ گروه او مگرکه گفتند

أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝

بیرون آرید ایشانرا از دیه خویش که ایشان مردمانی اند پاک میشوند

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝

پس برهانیدیم اورا واهل اورا مگر زن اورا بود از پس ماندگان

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

وبباراندیم برایشان باران پس ببین چگونه بود

ع

عاقبة المجرمين ۝ وإلى مدين أخاهم شعيبا
سرانجام كار كافران و سوى مدين فرستاديم برادر ايشان شعيب

قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله
گفت اى قوم پرستيد خداى را نيست شما را از خداى

غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فأوفوا الكيل
جز او بدرستى بيامد شما را حجتى از پروردگار شما پس تمام كنيد پيمانه را

والميزان ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا
و ترازو و نه كم دهيد مردمان را چيزها ايشان و

تفسدوا في الأرض بعد إصلاحها ذلكم
تباهى مكنيد در زمين پس از اصلاح آوردن آن

خير لكم إن كنتم مؤمنين ۝ ولا تقعدوا بكل
اين بهتر شما را اگر هستيد شما گرويدگان و منشينيد بهر

صراط توعدون وتصدون عن سبيل الله
راهى وعده كنيد و روى مگردانيد از راه خدا

من آمن به وتبغونها عوجا واذكروا إذ كنتم
هر كه بگرود بدان و ميجوييد كژى و ياد كنيد چون بوديد

قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة
اندك پس بسيار كردند و بنگريد چگونه بود سرانجام

المفسدين ۝ وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي
تباهكاران و اگر باشد گروهى از شما بگرويدند بآنكه

أرسلت به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى
فرستاده شد بدان و گروهى نگرويدند پس شكيبايى كنيد تا

يحكم الله

الجزو ۹

يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين ۝ قال الملأ

حكم كند خداي ميان ما واوست بهترين حكم كنندگان گفت گروه

الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب

آنانكه گردن كشيه كردند از گروه برآينه بيرون آريم ترا اي شعيب

والذين آمنوا معك من قريتنا أو لتعودن

وآنانكه بگرويدند با تو از ديه خويش يا هر آينه باز گرديد

في ملتنا قال أولو كنا كارهين ۝ قد افترينا على

در دين ما گفت اگر بوديم كارهان بدرستي بر بافتيم بر

الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد إذ نجانا

خدا دروغ اگر باز آييم در دين شما پس چون برهاند مارا

الله منها وما يكون لنا أن نعود فيها إلا أن

خدا از آن ونه باشد كه باز گرديم در آن مگر كه

يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على الله

خواهد خدا پروردگار ما فراخ است پروردگار هر چيزي دانش بر خداي

توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق وأنت

توكل كرديم خداوند حكم كن ميان ما وميان گروه ما براستي وتويي

خير الفاتحين ۝ وقال الملأ الذين كفروا من

بهترين حكم كنندگان وگفت گروه آنانكه كافر شدند از

قومه لئن اتبعتم شعيبا إنكم إذا لخاسرون ۝

گروه او اگر پس روي كنيد شعيب را بدرستيكه شما چون بر آينه زيان كاران باشيد

فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۝

پس بگرفت ايشان را جنبيدن زمين پس بامداد كردند در خانهاي خويش بر آينه خفتگان

الذين كذبوا شعيبا كأن لم يغنوا فيها الذين

آنانکه دروغ زن داشتند شعیب را چنان پنداشتی که نبودند دران آنانکه

كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين فتولى

دروغ زن داشتند بودند ایشان زیانکاران پس روی بگردانید

عنهم وقال يا قوم لقد أبلغتكم رسالات

ازیشان وگفت ای گروه من بدرستی برسانیدم شمارا پیغامها

ربي ونصحت لكم فكيف آسى على قوم كافرين

خداوند خود ونیکوخواهی کردم شمارا پس چگونه غم خوری بر گروهی کافران

وما أرسلنا في قرية من نبي إلا أخذنا أهلها

وانچه فرستادیم در دهی از پیغمبری مگر که بگرفتیم اهل انرا

بالبأساء والضراء لعلهم يضرعون ثم

بعذاب درویشی وبرنج وتا مگر ایشان زاری کنندگان پس

بدلنا مكان السيئة الحسنة حتى عفوا وقالوا

بدل کردیم ما بجای بدی نیکی را تا که بسیار شدند وگفتند

قد مس آباءنا الضراء والسراء فأخذناهم

بدرستی برسید پدران ما برنج وسختی پس بگرفتیم ما ایشانرا

بغتة وهم لا يشعرون ولو أن أهل القرى

ناگهان وایشان نمیدانستند واگر بدرستی اهل دیهها

آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء

ایمان آوردندی وپرهیزکاری کردندی هر اینه بگشادیمی بر ایشان برکتها از آسمان

والأرض ولكن كذبوا فأخذناهم بما

واز زمین ولیکن دروغ زن داشتند پس بگرفتیم ما ایشانرا بدانچه

ع

كانوا

كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ
بودند می کردند پس ایمن شدند اهل دیها که بیاید ایشانرا
بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى
عذاب شب گذشته وایشان خفتگان بودند یا ایمن بودند اهل دیها
أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ
که آمد ایشانرا عذاب در چاشتگاه و ایشان بازی کردند پس ایمن شدند مکر
اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۝
خدا پس ایمن نشوند مکر خدا مگر گروه زیانکاران
أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا
و نه راه نماید مر آنانکه میراث گرفتند زمین از پس اهل آن
أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى
که خواهیم ما برسانیم شان گناهان ایشان و مهر کنیم بر
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ
دلهای ایشان پس ایشان نشنوند آن دیهای قصه کنیم
عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بر تو از خبرهای آن و بدرستی نیامدند پیغمبران ایشان
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ
حجتها پس نبودند تا بگرویدند بر آنچه دروغ گفتند از
قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝
پیش همچنین مهر کند خدا بر دلهای کافران
وَمَا وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا
و نیافتیم ما بیشتر ایشان برآینه تباه کاران پس برانگیختیم

ع

لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

مِن بَعدِهِم مُوسىٰ بِآيَاتِنَا إِلىٰ فِرعَونَ وَمَلَائِهِ

از پس ایشان موسی را بحجتها خود بسوی فرعون وگروه او

فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُر كَيفَ كَانَ عَاقِبَةُ المُفسِدِينَ

پس ستم کردند بدان پس ببین چگونه بود سرانجام تباه کاران

وَقَالَ مُوسىٰ يَا فِرعَونُ إِنِّي رَسُولٌ مِن رَبِّ العَالَمِينَ

وگفت موسی ای فرعون که من ام پیغمبری از پروردگار جهانیان

حَقِيقٌ عَلىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الحَقَّ قَد جِئتُكُم

سزاوارست بر آنکه مگر گویم بر خدا مگر راستی وبدرستیکه بیاوردم شما

بِبَيِّنَةٍ مِن رَبِّكُم فَأَرسِل مَعِيَ بَنِي إِسرَائِيلَ

حجتی معجز از پروردگار شما پس بفرست با من فرزند یعقوب

قَالَ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَأَلقىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ

گفت اگر هستی تو از راست گویان پس بیفکند عصاء خود پس ووچون

ثُعبَانٌ مُبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

ماری بزرگ شد پیدا وبکشید دست خود پس چون آن سفید شد مر بیند کانرا

قَالَ المَلَأُ مِن قَومِ فِرعَونَ إِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

گفت گروهی از گروه فرعون که این برآینه جادویی دانا

يُرِيدُ أَن يُخرِجَكُم مِن أَرضِكُم فَمَاذَا تَأمُرُونَ

میخواهد که بیرون آرد شمارا از زمین شما پس می آرفرمائید

قَالُوا أَرجِه وَأَخَاهُ وَأَرسِل فِي المَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گفتند مهلت ده تا اورا وبرادر اورا بفرست در شهرها گردکننده بیایند

يَأتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرعَونَ

بیایند بهر جادویی دانا وبیایند ساحران فرعون

جِئتَ بِآيَةٍ فَأتِ بِهَا إِن كُنتَ

آوردی نشانی پس بیار آنرا اگر هستی

ع

قالوا

ثمن

قالوا ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين قال نعم

گفتند مارا هر اینه مزدی بی اگر باشیم ما غلبه کنندکان گفت آری

وانكم لمن المقربين قالوا يا موسى اما ان

وشما باشید هر آینه از مقربان گفتند ای موسی یا آنکه

تلقي واما ان نكون نحن الملقين قال القوا

تو بیفکنی ویا آنکه باشیم ما افکنندکان گفت بیفکنید

فلما القوا سحروا اعين الناس واسترهبوهم

پس هر گاه بیفکندند جادو کردند چشمها مردمان را وبترسانیدند ایشان را

وجاؤ بسحر عظيم واوحينا الى موسى ان الق

وبیاوردند جادویی بزرگ وحی کردیم بسوی موسی که بیفکن

عصاك فاذا هي تلقف ما يافكون فوقع الحق

عصای خود را پس چون وی شد فرو می برد انچه دروغ می ساختند پس ثابت شد حق

وبطل ما كانوا يعملون فغلبوا هنالك وانقلبوا

وباطل شد انچه بود می کردند پس مغلوب آنجا وباز گشتند

صاغرين والقي السحرة ساجدين قالوا امنا

خواران وافکنده شدند ساحران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم

برب العالمين رب موسى وهرون قال فرعون

با پروردکار جهانیان پروردکار موسی وهارون گفت فرعون

امنتم به قبل ان اذن لكم ان هذا لمكر

که ایمان آوردند بوی پیش آنکه دستوری دهم مرشما را این مکاریست

مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها اهلها فسوف

که مکار کردند در شهر تا بیرون آرید ازان اهل آنرا پس زود باشد

تعلمون لأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف
تا بدانید هر آینه دستهای شما و پایهای شما از خلاف یکدیگر
ثم لأصلبنكم أجمعين قالوا إنا إلى ربنا
پس بیاویزیم شما را همه گفتند که ما سوی خداوند خویش
منقلبون وما تنقم منا إلا أن آمنا بآيات
بازگردندگان و کینه نکشی از ما مگر ایمان آوردیم بحجتها
ربنا لما جاءتنا ربنا أفرغ علينا صبرا وتوفنا
خداوندما که ای بیاید مارا ای خداوندما بدین بریز بر ما شکیبایی و بمیرانید
مسلمين وقال الملأ من قوم فرعون أتذر موسى
مسلمانان و گفت گروهی از گروه فرعون امیدواری موسی
وقومه ليفسدوا في الأرض ويذرك وآلهتك
و گروه اورا تا تباهی کنند در زمین و بگذارد ترا و خدایان ترا
قال سنقتل أبناءهم ونستحيي نساءهم وإنا
گفت روا باشد که بکشیم پسران ایشان را و زنده بگذاریم زنان ایشان و ما
فوقهم قاهرون قال موسى لقومه استعينوا
زبر ایشان قهرکنندگان گفت موسی مرگروه خودرا یاری خواهید
بالله واصبروا إن الأرض لله يورثها من
بخدا و صبر که زمین مرخدایراست میراث دهد آنرا
يشاء من عباده والعاقبة للمتقين قالوا
که خواهد از بندگان خود و سرانجام کار پرهیزکاران راست گفتند
أوذينا من قبل أن تأتينا ومن بعد ما جئتنا
رنجانیده شویم از پیش که بیایید بر ما و از پس آنچه بیاوردی

ع

قال عسى

ع

قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
گفت عیسی شاید بود خداوند شما که هلاک کند دشمنان شما را و زنده کند خلیفه شما را
فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ
در زمین پس بنگرید چگونه کار میکنند و بدرستیکه
اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرٰتِ
بگرفتیم ما اهل فرعون بقحط سال و تنگی از میوه‌ها
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ
تا باشد شما پند گیرید پس چون بیامد ایشان را نیکی
قَالُوا لَنَا هٰذِهٖ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى
گفتند مارا این و اگر برسد ایشان را بدی فال بد زنند بموسی
وَمَنْ مَعَهٗ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
و آنکه با او بدان که فال بد ایشان نزد خدا ولیکن
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ
بیشتر ایشان نمیدانند و گفتند هر گاه که آری بما بدان از
اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ فَاَرْسَلْنَا
آیتی تا جادو کنی بما بدان پس نیستیم ما مر ترا بگرویدگان پس فرستادیم ما
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
بر ایشان عذاب طوفان و ملخ و شپش و غوکان
وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
و خون علامتها پیدا کرده پس بزرگ منشی کردند و بودند
قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسٰى
گروهی کافران و آن گاه که بیامد بر ایشان عذاب گفتند ای موسی

ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت

بخوان مارا خداوند خودرا بدانچه عهد کرد نزد تو اگر بازداری

عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك

از ما عذاب هراینه بگرویدیم مرترا و هراینه بفرستیم با تو

بني اسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز الى اجل

فرزندان یعقوب پس هرگاه که باز داشتیم ازایشان عذاب سوی مهلتی

هم بالغوه اذا هم ينكثون فانتقمنا منهم فاغرقناهم

ایشان رسیده آن بودند چون ایشان عهد شکستند پس کینه کشیدیم ازیشان پس غرق کردیم

في اليم بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غفلين

در دریا بدانچه ایشان دروغ زن داشتند بآیات ما وبودند ازیشان غافلان

واورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق

و میراث دادیم گروهی را آنانکه بودند ضعیف کرده شده جای برآمد آفتاب

الارض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت

زمین وجای فروشدن آن آنکه برکت کردیم دران وتمام شد سخن وعده

ربك الحسنى على بني اسرائيل بما صبروا ودمرنا

خداوند تو نیکوی بر فرزندان یعقوب را بدانچه شکیبا کردند وهلاک کردیم

ما كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون

آنچه بود میکرد فرعون وگروه او آنچه بودند نهال میکردند

وجاوزنا ببني اسرائيل البحر فاتوا على قوم

و بگذاریم ما فرزندان یعقوب را از دریا بیامدند بر گروهی

يعكفون على اصنام لهم قالوا يموسى اجعل لنا

که مقیم بودند بر پرستش بتانی که مرایشان را گفتند ای موسی بگردان مارا

ربع

الها

إلها كما لهم آلهة قال إنكم قوم تجهلون

خدای چنانچه مرایشان را خدایان گفت که شما گروه نمیدانید

إن هؤلاء متبر ما هم فيه وباطل ما كانوا

بدرستیکه ایشان هلاک کردانیده ایشان درو و باطل انچه بودند

يعملون قال أغير الله أبغيكم إلها وهو

میکردند گفت جز خدا بجویم شمارا خدا واوست

فضلكم على العالمين وإذ أنجيناكم من آل

فضل نهاد شمارا بر جهانیان وچون برهانیدیم شمارا از آل

فرعون يسومونكم سوء العذاب يقتلون

فرعون که میکشانیدند بدی عذاب میکشتند

أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء

پسران شمارا وزنده میکذاشتند زنان شما ودران آفت

من ربكم عظيم وواعدنا موسى ثلاثين ليلة

از پروردگار شما بزرگ ووعده کردیم ما موسی را سی شب

وأتممناها بعشر فتم ميقات ربه أربعين

وتمام کردیم آنرا بده ورنگ پس تمام کرده وعده خداوند او چهل شب

ليلة وقال موسى لأخيه هارون اخلفني في قومي

وگفت موسی مر برادران خودرا هارون را خلیفه کن در گروه من

وأصلح ولا تتبع سبيل المفسدين ولما جاء

وبصلاح باش و پس روی مکن راه تباهکاران وهرگاه که بیاید

موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب أرني أنظر

موسی مر وعده مارا وسخن گفت با او خداوند او گفت ای پروردگار من بنمای مرا تا ببینم

ثمن ع

إِلَيْكَ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ

سوی تو گفت هرگز نبینی ولیکن بهبین سوی کوه پس اگر

اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ

آرام گیرد بجای خویش زود باشد که ببینی مرا پس هر گاه تجلی فرود آمد خداوند مر کوه را

جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ

بکرد اورا پاره پاره و بیفتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکیست ترا

تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ يَا مُوسَىٰ

بازگشتم سوی تو و منم نخستین گرویدگان گفت ای موسی

إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي

که من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای خود و سخن خویش

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا لَهُ

پس بگیر آنچه بدادیم ترا و باش از شکر کنندگان و فرض کردیم مراو

فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا

در لوحها از همه چیزی پندی و سد کردی

لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

مر هر چیزی را پس بگیر آنرا به نیروی و بفرمان گروه خود را تا بگیرند

بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ سَأَصْرِفُ

به نیکویی زود باشد سرای تباهکاران زود باشد که بگردانم

عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

از آیات خود را آنانکه بزرگ منشی کردند در زمین بجز حق

وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ

واگر ببینند واگر ببینند راه

الرُّشْدِ

ع

الرشد لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبيل

راست نگیرند اورا راهی واگر ببینند راه

الغي يتخذوه سبيلا ذلك بانهم كذبوا

کمره بگیرند اورا راهی اینست بدانکه ایشان دروغ زن داشتند

باياتنا وكانوا عنها غافلين والذين كذبوا

بنشانهای ما وبودند ازان غافلان وانانکه دروغ زن داشتند

باياتنا ولقاء الاخرة حبطت اعمالهم هل

بنشانها ودیدار روز بازپسین باطل میشود کردارهای شان هیچ

يجزون الا ما كانوا يعملون واتخذ قوم موسى

پاداش کرده نشود مگر آنچه بودند میکردند وبگرفت گروه موسی

من بعده من حليهم عجلا جسدا له خوار

از پس او از پیرایهای خویش گوساله تن اورا مر اورا بانگ گاو

الم يروا انه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا

که نه بینند که او سخن نگوید بایشان ونه راه نماید شان راهی

اتخذوه وكانوا ظالمين ولما سقط في ايديهم

بگرفتند اورا وبودند ستمکاران وچون افکنده در دستهای ایشان

وراوا انهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا

وبدیدند که ایشان بدرستیکه گمراه شدند گفتند آنکه رحمت نکردی بر ما خداوند ما

ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ولما رجع

ونیامرزد مارا هرآینه بودی از زیان کاران وچون بازگشت

موسى الى قومه غضبان اسفا قال بئسما

موسی سوی گروه خویش اندوهگین گفت بد است آنچه

خلفتموني من بعدي أعجلتم أمر ربكم وألقى

خلاف کردند از پس من تا شتاب کردند شما فرمان خداوند خویش و بیفکند

الألواح وأخذ برأس أخيه يجره إليه قال

تختها و بگرفت سر برادر خود میکشید او را سوی گفت

ابن أم إن القوم استضعفوني وكادوا يقتلونني

ای پسر مادر من که گروه سست پنداشتند مرا و خواستند مرا و بکشند مرا

فلا تشمت بي الأعداء ولا تجعلني مع القوم

با گروه ستمکاران

الظالمين ۝ قال رب اغفر لي ولأخي وأدخلنا

گفت خداوند من بیامرز مرا و برادر مرا و اندر آور ما را

في رحمتك وأنت أرحم الراحمين ۝ إن الذين

در رحمت خود و تویی بخشندگان هر آینه بدرستیکه آنانکه

ع

اتخذوا العجل سينالهم غضب من ربهم وذلة

بگرفتند گوساله زود باشد که دریابد ایشان را خشم از خداوند ایشان و خواری

في الحيوة الدنيا وكذلك نجزي المفترين ۝

در زندگانی این جهان و همچنین پاداش دهیم دروغ سازان را

والذين عملوا السيئات ثم تابوا من بعدها

و آنانکه بکردند بدی باز گشتند از پس آن

وآمنوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ۝

و ایمان آوردند بدرستیکه پروردگار تو از پس آن آمرزنده بخشنده

ولما سكت عن موسى الغضب أخذ الألواح

و چون ساکن شد از موسی خشم بگرفت تختها

وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

و در نسخه آن بود راه راست و بخشایش مر آنکه ایشان مر خداوند خویش را می‌ترسند

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا

و برگزید موسی گروه خود را هفتاد مرد برای میقات ما

فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ

پس چون بگرفت ایشان را عذاب گفت ای خداوند من اگر خواستی

أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

هلاک کردیی شان از پیش بدانچه کردند

السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ

نادان از ما نیست آن مگر فتنهٔ تو و گمراه کنی بدان آنرا

تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

که خواهی و راه نمایی آنرا که خواهی توای خداوند ما پس بیامرز مارا

وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاكْتُبْ لَنَا

و ببخشا و تویی بهترین آمرزندگان و بنویس مارا

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

درین دنیا نیکی و دران جهان که ما راه یافتیم ما سوی تو

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ

گفت عقوبت خویش برسانم بدان آنرا که خواهم و بخشایش من فراخ شده

كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ

هر چیزی پس زود باشد که بنویسم آنرا مر آنانکه بترسند و بدهند

الزَّكَوٰةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

زکوة مال و آنکه ایشان بآیات ما ایمان آوردند آنانکه

ثمن

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ

پیروی کنند پیغامبران آن پیغمبری را آن بیابد صفت او

مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ

نبشته نزدخود در توریت وانجیل بفرماید

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ

این را بنکوئی وبازدارد شان از ناپسند وحلال کند مرایشان را

الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ

پاکیها وحرام کرد برایشان پلیدیها وی نهد ازیشان

إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ

گرانی ایشان وغلها آنکه بود برایشان پس آنکه

اٰمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي

گرویدند بدان وتوقیر کردند ویاری کردند وپس روی کردند نور یعنی قرآنرا

أُنْزِلَ مَعَهُ أُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ع

آنکه فرستاده شد باو ایشان رستگاران بگوای محمد ای مردمان

إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ

بدرستیکه منم پیغمبر خدا بجانب شما جمله آنکه مراورا پادشاهی

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

آسمانها وزمین نیست خدا مگراو زنده کننده ومیراننده

فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ

پس بگروید بخدا وپیغمبراو پیغمبری که امی است ای آنکه بگروید

بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

بخدا وسخنان او وپیروی کنید اورا تا مگر شما راه یابندگان

ومن

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ

واز قوم موسی گروه اند که راه یابند بحق وبدان عدل میکنند

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا

وبکردیم ایشانرا دوازده قبیله امتان

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰٓ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُۥٓ أَنِ

وحی کردیم بسوی موسی چون آب خواست ازو گروه او که

اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا

بزن عصای خودرا برسنگ پس روان شد ازو دوازده

عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا

چشمها بدرستیکه بدانست هر گروهی آب خور وسایه کردیم

عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ

برایشان ازابر وفرستادیم برایشان ترانگبین

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا

گفتیم بخورید از پاکیها آنچه روزی کردیم شمارا وانچه ستم کردند برما

وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قِيلَ

ولیکن بودند برتنهای خویش ستمکاران وچون گفته شود

لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ

مرایشانرا آرام گیرند این دیهی وبخورید ازان دیه از هرکجا

شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

خواهید وبگویید لااله الا الله ودرآیید درها سجده کنان

نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٔاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ

تا بیامرزیم مرشمارا گناهان شما وزود زیادت نیکوکارانرا پس بدل کردند

ع

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا

آنانکه ستم میکردند ازیشان بدو بگفتار جز آنانکه گفته شد و مر ایشان را پس فرستادیم

عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۝ وَسْئَلْهُمْ

بر ایشان عذابی از آسمان بدانچه بودند ستم کردند و بپرس ایشان را

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

از دیه آنکه بود نزدیک دریا چون بر گذشتند بگذشتند

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا

در شنبه چون بیامدندشان ماهیهای ایشان روز شنبه ایشان باب خوردن

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ

و روزی که شنبه نمی شمردند نیامدید بر ایشان همچنین مبتلا کنیم شان

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ

بدانچه بودند تباهی میکردی و چون گفت گروه ازیشان چرا پند میدهید

قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

گروه را خدا هلاک کننده ایشان یا عذاب کننده ایشان عذابی سخت

قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ فَلَمَّا

گفتند عذر آوردنست سوی خداوند شما و تا مگر ایشان بترسند پس چون

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ

فراموش کردند آنچه کرده شد بدان برهانیدیم آنانکه باز داشتند از

السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا

بدی و بگرفتیم آنانکه ستم کردند بعذاب سخت بدانچه

كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا

بودند تباهی کنند پس چون سر باز زدند از آنچه شدند باز داشته ازو بگفتیم

لهم

ثمن

لهم كونوا قردة خاسئين ۝ وإذ تأذن ربك

مرايشانرا بوید بشیه بوزنکان نومیدان وچون اگاه کرد خداوندتو

ليبعثن عليهم إلى يوم القيامة من يسومهم

هرآینه بفرست برایشان سوی آن روز قیامت از بچشاید

سوء العذاب ط إن ربك لسريع العقاب صلے وإنه

بدی عذاب بدرستیکه خداوندتو زود عقوبت وا و

لغفور رحيم ۝ وقطعناهم في الأرض أمما ج منهم

هرآینه آمرزنده است بخشاینده وبکردیم در زمین امتان از ایشان

الصالحون ومنهم دون ذلك ز وبلوناهم

نیکوان واز ایشان جز اینت وبیازمودیم ایشان بنیکیها

بالحسنات والسيئات لعلهم يرجعون ۝

به نیکیها وبدیها تا مکر ایشان بازکردند

فخلف من بعدهم خلف ورثوا الكتاب

پس خلیفه کرد از پس ایشان قول را میراث کرفتند کتابرا

يأخذون عرض هذا الأدنى ويقولون

که میکروند کالا این اندک تر ومیکویند

سيغفر لنا ج وإن يأتهم عرض مثله يأخذوه ط ألم

زود باشد که بیامرزد مارا واکر بیاید کالا مانند بستانندانرا آیا نه

يؤخذ عليهم ميثاق الكتاب أن لا يقولوا

کرفته شد برایشان پیمان کتاب نکویند

على الله إلا الحق ودرسوا ما فيه ط والدار الآخرة

بر خدا مکر حق وخواندند انچه اندروست وسرای اخر

خير للذين يتقون افلا تعقلون والذين يمسكون

بهتر مر آنکسانیکه بترسند پس چرا نمی فهمند و آنانکه چنگ در زنند

بالكتاب واقاموا الصلوة انا لا نضيع اجر

بکتاب خدا بپا دارید نماز را بدرستیکه ما ضایع نکنیم مزد

المصلحين واذ نتقنا الجبل فوقهم كانه ظلة

نیکوکاران وچون برداشتیم کوه را زبر ایشان چنانستی ابریست

وظنوا انه واقع بهم خذوا ما اتيناكم بقوة

وگمان بردند که او افتنده است بدیشان بگیرید آنچه بدادیم شما بنیرو

واذكروا ما فيه لعلكم تتقون واذ اخذ

ویاد کنید آنچه درویست تا مگر شما بترسید وچون بگرفت

ربك من بني ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم

خداوند تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشان وگواه شدیم

على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا ان

بر تنهای خویش گفت هستم پروردگار شما گفتند آری گواهی شدیم ما که

تقولوا يوم القيمة انا كنا عن هذا غافلين او

گویند روز قیامت که ما بودیم ازاین غافلان

تقولوا انما اشرك اباؤنا من قبل وكنا ذرية

یا گویند که شرک آوردند پدران ما از پیش وبودیم ما فرزندان

من بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون وكذلك

از پس ایشان پس هلاک کردی بدانچه کردند تباه کنندگان وهمچنین

نفصل الايات ولعلهم يرجعون واتل عليهم

جدا کنیم نشانها خویش تا مگر ایشان بازگردند وبخوان برایشان

نصف

ع

نبا الذي

نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ

چون آنانکه بدادیم اورا حجتها پس بیرون شد ازان پس پی او پیوست

الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ شِئْنَا

شیطان پس گشت داننده آیات از گمراهان اگر میخواستیم ما

لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ

برآینه برمیداشتیم بسبب آیات ولیکن بواسطه دیانت بسوی زمین و پیروی کرد

هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ

از روی خود را پس صفت او مانند سگ است اگر کنی بر او زبان از

يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

دهن خود بیرون افکند یا اگر گذاری بیرون افکند این مثل که گفته شد مثل گروهی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ

که از روی جحود دروغ میشمردند آیتهای مارا پس بخوان بر ایشان خبری تا مگر ایشان

يَتَفَكَّرُونَ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا

تفکر نمایند بد مثلی است مثل گروه آنانکه تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ

آیات مارا بر نفسهای خود بودند که ستم کردند هر که راه نماید خدا

فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

پس او راه یافته است و هر کرا گمراه سازد پس آن گروه ایشانند زیان کاران

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

و بدرستی که بیافریدیم برای دوزخ بسیاری از دیوان و آدمیان

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا

مر ایشان را دلهاست و در نمی یابند بآن و مر ایشان را چشمهاست نمی

يبصرون بها ولهم اذان لا يسمعون بها اولئك

می‌بینند بآن و مر ایشانرا گوشهاست نمی‌شنوند بآن آن گروه

كالانعام بل هم اضل اولئك هم الغافلون

مانند چهارپایان اند بلکه گمراه تر آن گروه ایشانند غافلان

ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين

و مر خدای راست نامهای نیکو پس بخوانید او را بدان و بگذارید آنانرا که

يلحدون في اسمائه سيجزون ما كانوا يعملون

میل کنند در نامهای او زود باشد که جزا داده شود بدانچه بودند عمل کردند

وممن خلقنا امة يهدون بالحق وبه يعدلون

و از آنها آفریدیم گروهی ایشان راه می‌نمایند بحق و بدان عدل میکردند

والذين كذبوا باياتنا سنستدرجهم من

و آنانکه تکذیب کردند آیتها کلام را زود باشد که بگیریم ایشانرا

حيث لا يعلمون واملي لهم ان كيدي متين

از آنجا نمی‌دانند و زمان ایشانرا بدرستیکه گرفتن سخت است

اولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة ان هو

آیا فکر نکردند ای معاندان صحبت مرا با و ایشانرا از هیچ نوع دیوانگی نیست او

الا نذير مبين اولم ينظروا في ملكوت السموات

مگر بیم کننده پیدا آیا نظر کردند بدیده استدلال در ملک عظیم آسمانها

والارض وما خلق الله من شيء وان عسى ان

و در ملک زمین و نگرستند در آنچه آفرید خدا از چیز و در آنکه شاید نظر نکردند آنکه

يكون قد اقترب اجلهم فباي حديث بعده

باشد بتحقیق نزدیک رسیده مدت قتال ایشان پس بکدام سخن بعد از قران

ع

يؤمنون

يُؤْمِنُونَ مَن يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
ایمان خواهند اورد هر که را گمراه گرداند خدا پس هیچ راه نماینده نیست اورا و میگذاریم کافرانرا

ثمن

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
در گمراهی ایشان که سرگردان می گردند می پرسند ترا از ساعت کی است پیدا

اَيَّانَ مُرْسٰيهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا
کردن او بگو خبر این نیست بگو دانش ظهور ساعت نزدیک پروردگار منست اشکارا نکند

وقف منزل

يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ
روز قیامت در وقت او مگر او و امانت پوشیده در آسمانها

وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْئَلُونَكَ كَاَنَّكَ
و در زمین نمی اید بشما مگر ناگهانی می پرسند از تو گویا که تو مهربانی

حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ
از آن بگو جز این نیست علم قیامت نزدیک خداست ولیکن

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي
بیشتر مردمان نمی دانند بگو من نمی توانم از برای خود

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ
منفعتی و نه رفع مضرتی مگر انچه خواهد خدا و اگر بودی من دانستمی

الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
غیب را هر آینه طلب بسیار کردمی از مال و نرسیدی بمن

ع

السُّوءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
بدی نیم مگر بیم کننده مژده دهنده برای گروهی که گرویدند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
اوست آنکه که بیافرید شما را از تن یک که ازوست و بیافرید ازو جفت

منها زوجها ليسكن اليها فلما تغشىها

وی جفت او که خواهد تا آرام گیرد آدم بوی پس آنهنگام بوسید آدم حوا را

حملت حملا خفيفا فمرت به فلما اثقلت دعوا

بار گرفت حوا باری سبک پس میگذشت بازباز پس آنهنگام گران شد حوا آن آدم

الله ربهما لئن اتيتنا صالحا لنكونن من

بخواندند خدا را که پروردگار ایشانست اگر بدهی ما را فرزندی درست خلقت برآینه باشیم از

الشاكرين فلما اتىهما صالحا جعلا له شركاء

سپاسداران پس آنهنگام که عطا کرد خدای ایشان صالح گردانیدند برای خداوند شریک

فيما اتىهما فتعالى الله عما يشركون ايشركون

در آنچه داد آدم و حوا را پس بزرگست خدای تعالی از آنچه انباز میگیرند آیا انباز میگیرند

ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ولا يستطيعون

که بیافریند چیزی و ایشان آفریده شده اند و نمی توانند بتان

لهم نصرا ولا انفسهم ينصرون وان تدعوهم

برای پرستندگان و نه نفسهای خود را یاری دهنده و اگر بخوانید شما ای مسلمانان بتان را

الى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم ادعوتموهم

سوی دین اسلام پیروی نمیکنند شما را یکسانست بر شما و اگر بخوانید ایشان را

ام انتم صامتون ان الذين تدعون من دون الله

یا خاموش باشید بدرستیکه آنانکه میپرستند بجز خدا

عباد امثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم ان

بندگانند مثل شما پس بخوانید ایشان را پس باید که اجابت کنند شما را اگر

كنتم صادقين الهم ارجل يمشون بها ام لهم

هستید شما راست گویان آیا این بتان را پایهاست که بروند بدانها یا ایشان را

أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ

دستهاست فراگیرندبان بایشان را و دیده هاست که می بینند بدان بایشان

لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ

گوشهاست بشنوند بدان بگو ای محمد بخوانید دنبازان خود را پس

كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ

کوشید پس مهلت بدر سپتیه یار من الله است آن الی که فرو فرستاد

الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَالَّذِينَ

قرآن را وخدا دوست بندگان شایسته است وانها که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا

شما می خوانید بدون خدا نمی توانند یاری دادن شمارا ونه

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا

نفسهای خود را که یاری کنند واگر بخوانید ای مومنان کافران را سوی راه راست نمی

يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

شنوند و می بینی ای محمد ایشان را که می نگرند بسوی تو وحال آنکه نمی بینند ترا

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

بایدکه فراگیر آسانی را وامر کن به نیکویی وروی بگردان از نادانان

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

وهرگاه که برانگیزد ترا ازجهت دیو ازجای بردنی پس پناه گیر بخدا

إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ

بدرستی که خدا شنونده داناست بدرستی آنانکه پرهیز کردند چون میرسد بدیشان وسوسه

مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

از دیو سرکش یاد کنند خدای را پس ایشان بینندگانند

وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

وبرادران كفار مي كشند كافران را در گمراهي پس نمي ايستيد

وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ اِنَّمَا

وچون نياري به كافران آيتي از قران گويند چرا بر هم نيافتي وبرنگزيدي بگواي محمد

اَتَّبِعُ مَا يُوحٰى اِلَيَّ مِنْ رَبِّي هٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

جز اين نيست كه من پيروي مي كنم آنچه را كه وحي كرده ميشود بمن از پروردگار من اين قران دلهاست از پروردگار من

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ

وراه نماينده است وبخشاينده بر گروه كه مي گروند وچون خوانده شود قران

فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَاذْكُرْ

پس بشنويد مر آنرا وخاموش باشيد شايد كه رحمت كرده شويد وياد كن

رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

اي محمد پروردگار خود را در دل خود بزاري وبترسكاري وفروتر از آواز بلند

مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ

از در بامدادها وشبانگاهها ومباش

مِنَ الْغَافِلِينَ اِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

از جمله غافلان آنانكه نزديك آفريدگار تو گردن نمي كشند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

از پرستش حق وتنزيه مي كنند ذات اورا ومر اورا خاص سجده مي كنند

سورة الانفال مدنية وهي سبعون وخمس آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداي مهربان بخشنده

واجب سجده تلث

يسئلونك

يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ

می پرسند ترا از حکم غنیمتهای کفار بگو غنیمتهای کفار مر خدای راست و رسول او را

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ

پس بترسید از خدا و صلاح آرید آنچه میان شما و فرمان برید خدای را

وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

و فرستادهٔ او را اگر هستید شما مومنان بغیر این نیست که مومنان آنانکه

إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان

آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ الَّذِينَ

آیتها زیاده کرداند از ایشان ایمان ایشان و بر پروردگار خود توکل کنند ای مومنان کامل

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ أُولٰئِكَ

وانها باشند بپای دارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را نفقه میکنند آن گروه

هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ

ایشانند بایمان درست مر این مومنان راست مرتبهای نزدیک آفریدگار ایشان و آمرزش

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ

و روزی بزرگ چنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانهٔ تو

بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۝

براستی و صواب و بدرستی که گروهی از گرویدگان هر آینه کارهند

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ

جدل میکنند با تو در راستی و صواب بعد از انکه روشن شد بر ایشان گویا آرند میشوند

إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ

بسوی مرگ و ایشان نگرند و یاد کنید آنرا که وعده داد شما را خدا

اِحدَی الطَّآئِفَتَینِ اَنَّهَا لَکُم وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَیرَ

یکی از دو گروه از شمارست وشما دوست میدارید آنکه غیر خداوند

ذَاتِ الشَّوکَةِ تَکُونُ لَکُم وَیُرِیدُ اللّٰهُ اَن یُحِقَّ

شوکت وصلاح یعنی کاروان باشد شمارا ومیخواهد خدا آنکه ثابت گرداند حق

الحَقَّ بِکَلِمَاتِهِ وَیَقطَعَ دَابِرَ الکَافِرِینَ ۝ لِیُحِقَّ الحَقَّ

آیاتی که وراست مجازات الوهیت فرستاده وببرد وبرکند بنیاد کافران تا ظاهر کند دین اسلام را

وَیُبطِلَ البَاطِلَ وَلَو کَرِهَ المُجرِمُونَ ۝ اِذ تَستَغِیثُونَ

وزایل گرداند کفررا واگرچه نخواهند بدکاره باشند آنرا کافران ویاد کنید آنرا که فریاد خواستید

رَبَّکُم فَاستَجَابَ لَکُم اَنِّی مُمِدُّکُم بِاَلفٍ مِنَ المَلٰٓئِکَةِ

از پروردگار خود پس اجابت کرد خدا مرشمارا با آنکه من مدد کننده ام شمارا بهزار تن از فرشتگان

مُردِفِینَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشرٰی وَلِتَطمَئِنَّ

ویکدیگر در آیندگان وگردانید این خدا امداد را مگر از برای مژدگانی شما وتا آرام گیرد

بِهِ قُلُوبُکُم وَمَا النَّصرُ اِلَّا مِن عِندِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیزٌ

بدان دلهای شما ونیست قدرت ونصرت مگر نزدیک خدا بدرستیکه خدا غالب است

حَکِیمٌ ۝ اِذ یُغَشِّیکُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنهُ وَیُنَزِّلُ ع

راست کارست یاد کنید آنرا که درکشید در شمان خواب سبک برای امنی حاصل از نزدیک او

عَلَیکُم مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لِیُطَهِّرَکُم بِهِ وَیُذهِبَ

وفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک گرداند شمارا بآن آب وببرد

عَنکُم رِجزَ الشَّیطَانِ وَلِیَربِطَ عَلٰی قُلُوبِکُم

از شما وسوسه شیطان وتا به بندد بر دلهای شما

وَیُثَبِّتَ بِهِ الاَقدَامَ ۝ اِذ یُوحِی رَبُّکَ اِلَی المَلٰٓئِکَةِ

وبرای آنکه ثابت گرداند بدان باران قدمهای شما وچون وحی کرده پروردگار تو بسوی فرشتگان

أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ

من با شمام ام ... در انداز بس استوار سازید یعنی دل دهید مومنان را زود باشد که در افکنم در دلهای ایشان

الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ

آنانکه ... ترس ... بس بزنید ای ملایکه کافرانرا ... ای بر زبر گردنها

وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ

و بزنید ... از ایشان ... یعنی ببرید همه انگشتان این ضرب بر ایشان بسبب آنست که ایشان مخالف کردند خدایرا

وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

و فرستاده او را ... و هر که خلاف کند ... خدا را ... و فرستاده او را پس هرآینه که خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

سخت ... عقوبت است ... ای کافران ... پس بچشید آنرا عاجلا ... و بدرستیکه مر کافران

عَذَابَ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ

آجلا عذاب آتش دوزخ است ... ای آنکه ... گرویدید ... چون به بینید آنرا که

الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ۝ وَمَنْ

کافر اند انبوه و در پیوسته ... پس مگردانید بر ایشان پشتهارا ... و هر که

يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا

بگرداند بدایشان در آن روز پشت خود را ... مگر برگردیده باشد ... مر جنگ را ... یا پناه جوی باشند

إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ

بسوی گروهی هم از مسلمانان پس بدرستیکه باز گردد بخشمی بزرگ از خدا ... و باز گشت وی دوزخ باشد

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ

و بد جای باز گشتنی است ... پس شما نکشید ایشانرا ... ولیکن ... خدای ایشانرا کشت

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ

و نیفکندی تو ای محمد آن مشت خاک بر روی ایشان چون بیفکندی ولیکن خدا بیفکند ... تا عطا دهد

المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع عليم

مومنان را از نزد خود عطا نیکو بدرستیکه خدا شنواست داناست

ذلكم وان الله موهن كيد الكافرين

اینست کار که دید بدرستیکه خدای هست سست کننده مکر کافران را

ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا

اگر طلب فتح کردید پس آمد بشما فتح واگر باز ایستید

فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن تغني

پس آن بهترست مر شما را واگر باز گردید مسلمانان باز گردیم منهزمت ایشانرا دفع نکند

عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع

از شما جماعت شما چیزی را واگرچه بسیار باشند بدرستیکه خدا با مومنانست

المؤمنين يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله

ای آنکه ایمان آوردید فرمان برید خدا را

ورسوله ولا تولوا عنه وانتم تسمعون

و فرستاده او و بر مگردید از او و حال آنکه شما میشنوید

ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون

و مباشید مانند آنانکه گفتند شنیدیم و حال آنکه نمیشنوند

ان شر الدواب عند الله الصم البكم

بدرستیکه بدترین جنبندگان در زمین نزدیک خدا کرانند از شنوان حق گنگان از گفتن

الذين لا يعقلون ولو علم الله فيهم خيرا لا

آنانکه در نمی یابند واگر دانستی خدا در ایشان نیکوی هر آینه

سمعهم ولو اسمعهم لتولوا وهم معرضون

بشنوانیدی ایشانرا واگر بشنوانیدی ایشانرا هر آینه گشتندی از ایمان کنندگان و اعراض کنندگان

ثمن ع

يا ايها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
ای آنکسانیکه ایمان آوردند اجابت کنید مر خدا را و مر فرستاده او را
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ
چون بخواند شما را رسول بچیزی که زنده گرداند شما را و بدانید آنرا که خدا جدا کند
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
میان مرد و دل او و آنرا که بسوی او حشر خواهید شدن
وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
و بپرهیزید از گناهی که نرسد آنکسانیکه ستم کردند از شما
خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاذْكُرُوا
خاصه و بدانید آنکه خدا سخت عقوبت است و یاد کنید
إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
آنرا که شما اندک بودند بیچارگان در زمین که می ترسیدند
أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ
از آنکه بربایند شما را کافران پس جای داد شما را خدا و تقویت کرد شما را بیاری کردن خود و روزی داد
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
از نعمتهای پاکیزه تا شاید که شما سپاس داری کنید ای آنکسانیکه
آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ
ایمان آورده اید خیانت مکنید خدا را و رسول را و خیانت منمایید در امانتها
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
که شما میدانید و بدانید آنکه مالهای شما و فرزندان شما
ع فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
فتنه اند و بدانید آنکه خدا نزدیک اوست مزدی بزرگ ای آنکسانیکه

آمنوا إن تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر

ایمان آورده اید اگر بترسید از خدا سازد برای شما فرقی که بدان جدا شود باطل و بپوشد

عنكم سيئاتكم ويغفر لكم والله ذو الفضل

از شما بدیهای شمارا و بیامرزد شمارا و خداوند فضل

العظيم وإذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك

بزرگ است و یاد کن آنرا که مکر میکردند بتو آنانکه کافر شدند تا حبس کنند ترا

أو يقتلوك أو يخرجوك ويمكرون ويمكر الله

تا بکشند ترا و تا بیرون کنند ترا از مکه و ایشان مکر میکنند و مکر ایشان جزا دهد خدا

والله خير الماكرين وإذا تتلى عليهم آياتنا

و خدا بهترین جزا دهندگان مکاران را و چون خوانده شود بر ایشان و متابعان او آیتهای ما

قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا إن هذا

گویند بدرستیکه شنیدیم ما اگر خواهیم هر آینه گوییم ما مانند این این نیست

إلا أساطير الأولين وإذ قالوا اللهم إن كان

مگر قصهای پیشینیان نوشته و یاد کن آنرا که گفتند بار خدایا اگر هست

هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة

این قرآن راست و درست از نزدیک تو پس بباران بر ما سنگ ریزه

من السماء أو ائتنا بعذاب أليم وما كان الله ليعذبهم

از آسمان یا بیار بر ما عذابی دردناک و نیست خدا عذاب کننده ایشان

وأنت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون

و حال آنکه تو در میان و نیست خدا عذاب کننده ایشان و حال آنکه ایشان استغفار میکنند

وما لهم ألا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد

و چیست ایشانرا آنکه عذاب نکند ایشانرا خدا و حال ایشان باز میدارند از مسجد حرام

الحرام

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ

و نیستند ایشان متولیان مسجد نیستند سزاوار تولیه مگر پرهیزکاران

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ

ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست دعاء مشرکان نزدیک

الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ

خانه خدا مگر که صفیر زدن و دست بر دست کوفتن پس بچشید کافران عذاب را

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

بانچه بودید که کفری ورزید بدرستیکه کافران نفقه میکنند

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا

خواستهاء خود را تا بازدارند مردمانرا از راه خدا پس زود باشد که نفقه کنند مال

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ

خود را پس باشد آن نفقه برایشان پشیمانی و غم پس مغلوب کرده شوند در آخر کار و آنانکه

كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ

ثابت شدند بر کفر بسوی دوزخ رانده شوند تا جدا گرداند خدا ناپاک را که کافرست

مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ

از پاک که مومن است برخی بر برخی پس وارد همه را

ع جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

پس وارد همه را در دوزخ آن گروه ایشانند زیانکاران

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

بگو برای آنهاکه کافر اند اگر باز استند بیامرزیده شود مر ایشانرا آنچه گذشته است

سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

و اگر باز گردند پس بدرستیکه گذشته است سنت الهی در پیشینیان

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

وکارزار کنید ای مومنان تا وقتی که نباشد شرکت و باشد دین خالص

كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

همه مر خدا را پس اگر باز ایستند از کفر پس تحقیق خدا بانچه شما میکنید بیناست

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ

واگر اعراض از قبول حق کنند پس بدانید آنکه بدرستی خدا یار و معین شماست و نیک یاری است خدا

وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ

و نیک یاری دهنده است و بدانید ای مومنان آنچه غنیمت گرفته اید از کافران از هر چه اسم شی بران اطلاق توان کرد

خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ

پس بدرستی خدا راست پنج یک آن و رسول را و خویشان رسول را و یتیمان مسلمانان و درویشان

وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ

محتاجان را و مسافران مسلمان را اگر هستید شما ایمان آورده اید بخدا و آنچه فرستاده ایم بر

عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ

بنده ما که محمد است روز بدر که جدا شدند حق از باطل که در و بود روزی که رو برو آوردند دو گروه و خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ

همه چیز تواناست یاد کنید آنرا که بودید شما بکنار وادی نزدیک بمدینه و دشمنان شما بودند

بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ

بکنار وادی دورتر از مدینه و سواران کاروان زیرتر از شما

وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ

واگر وعده قتال بودی میان شما هرآینه خلاف می کردند در وعده خود ولیکن تا حکم کند

اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ

خدای کاری را که بود کاین در علم او برای آنکه تا هلاک شود هر که هلاک شود از حجت روشن

الجزو ١٠

ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم

وبزيد وهركه ميزيد از حجتي هويدا وبدرستيكه خدا شنواست داناست

اذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم

چون بنمود ترا خداي ايشانرا در خواب تو اندكي واگر خدا بنمودي ايشانرا

كثيرا لفشلتم ولتنازعتم في الامر ولكن الله

بسياري هرآينه بددل ميشديد وهرآينه نزاع كرديد در كار قتال وليكن خداي

سلم انه عليم بذات الصدور واذ يريكموهم

سلامت داشت شمارا بدرستيكه او داناست بانچه كه در سينهاست وآنرا ياد كنيد اي اصحاب بنمود خدا

اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم في اعينهم

دشمنان شمارا چون ملاقات كرديد در چشمهاء شما اندكي واندك گردانيد شمارا در چشمهاء دشمنان

ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع

تا براند خدا حكمي را كه آن هست بودني در علم وبسوي خدا بازگردانيده شود

ع الامور يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة

كارها اي گروه مومنان چون بهم رسيد گروهي را از كافران

فاثبتوا واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون

برجاء خود ثابت قدم وياد كنيد خدايرا ياد كردن بسيار مگر باشيد شما كه ظفر يابيد

واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا

وفرمان بريد خدايرا وفرستاده اورا وخلاف مكنيد كه از مخالفت بددل شويد وبقوت

وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين

وبرود دولت وقوت شما وشكيبائي كنيد بدرستيكه خدا با صابرانست

ولا تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم بطرا

ومباشيد مانند آنانكه بيرون آمدند از سراها ومنزلهاي خويش

وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ

از روی سرکشی و برای نمایش خلق و باز دارند مردمانرا از راه خدا و خدا

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

بانچه ایشان میکنند عالمست و یاد کنید انرا که بیاراست برای کافران شیطان عملهای ایشانرا

وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ

و گفت ابلیس هیچ غلبه کننده نیست بر شما امروز از مردمان و من فریادرس شمام

لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ

پس انهنگام که بدیدند آن هر دو گروه بازگشت شیطان بر دو پاشنه خود

وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ

و گفت من بیزارم از شما بدرستیکه من می بینم انچه شما نمی بینید

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَقُولُ

بدرستیکه من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست انرا یاد کنید که

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ

چون گفتند منافقان و آنانکه در دلهای ایشانست شکی بفریفت این گروه مومنانرا

دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

دین ایشان و هر که توکل کند بر خدا پس بدرستیکه خدا غالبست حکم کننده است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ

و اگر میدیدی چون قبض میکردند ارواح آنرا که کافر شدند فرشتگان

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

میزدند عمود آتشین بر رویهای ایشان و پشتهای ایشان و بچشید عذاب

الْحَرِيقِ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ

سوزانرا این ضرب و عذاب بسبب این عملهاست که پیش فرستاده دستهای شما و دیگر بسبب انست که نیست خدا

بظلّام

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ
ستم کننده بر بندگان همچو عادات متابعان فرعونست وچون عادات آنها که
قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
پیش از فرعونیان بودند کافر شدند بنشانهای خدا پس بگرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
بدرستیکه خدا با قوت وقدرتست سخت عقوبت این عقوبت بر منکران نشانها بسبب اینست که خدا
ع
لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
نبود گرداننده وتبدیل کننده نعمتی را که انعام کرده است بر گروهی تا وقتی که او نکرده است تا بگردانند
مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ كَدَأْبِ آلِ
تبدیل آن حالی را که در نفسهای ایشانست وبدرستیکه خدا شنواست داناست همچو صنع آل
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
فرعونست وآنانکه پیش از ایشان تکذیب کردند بآیات
رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
پروردگار خود را پس هلاک کردیم ایشانرا بگناهان ایشان وغرق گردانیدیم در دریای قلزم
فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ
اتباع فرعون را وهر گروه بودند ستمکاران بدرستیکه بدترین جنبندگان بر روی زمین
عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
نزدیک خدا آنانند که راسخ کفر شدند در پس ایشان ایمان نمی آرند
الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
دیگر بدترین جنبندگان آنانند که عهد بسته با ایشان در اگذار پس میشکنند عهد خود را
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي
در هر باری که عهد میکنند وایشان پرهیز نمیکنند پس اگر دریابی ایشانرا در

الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم يذكرون

در جنگ پس رمیده گردان آنرا که از پس ایشانند از اعدا باشد که پند گیرند

وإما تخافن من قوم خيانة فانبذ إليهم على

و اگر بترسی دریابی از گروهی که باز عهد دارند پس بیفکن بسوی ایشان برابر

سواء إن الله لا يحب الخائنين ولا يحسبن

علم نقض عهد بدرستیکه خدا دوست نمیدارد خیانت کنندگان و مپندار ای محمد

الذين كفروا سبقوا إنهم لا يعجزون وأعدوا

آنانکه کافر شدند که ایشان از پیش گرفتن با عذاب ما بدرستیکه ایشان عاجز نمی‌آیند ای مؤمنان

لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل

برای نقصان عهد آنچه توانید از سلاح و مرکب خواب و دیگر آماده کنید از اسپ

ترهبون به عدو الله وعدوكم وآخرين

اسپان تا بترسانید بدان دشمنان خدایرا و دشمن خود را و دیگر بترسانید

من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا

از جز کافران که شما نمیدانید ایشانرا خدا میداند ایشانرا و آنچه نفقه میکنید

من شيء في سبيل الله يوف إليكم وأنتم

از چیزی که دارید در راه خدا تمام کرده شود بشما جزای آن و شما ستم دیده

لا تظلمون وإن جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل

نخواهید شد و اگر میل کنند مشرکان بصلح و اسلام پس تو هم میل کن بمصالحه و توکل کن

على الله إنه هو السميع العليم وإن يريدوا أن

بر خدا بدرستیکه خدا هست شنوا است بر اقوال ایشان و داناست و اگر خواهند که بفریبند ترا

يخدعوك فإن حسبك الله هو الذي أيدك

بصلح از جنگ خود باز دارد پس بدرستیکه خدا بسنده است ترا آن خدا که قوت داد ترا بیاری کردن خود

عُشر

بنصره

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ

و همه مومنان و بپیوند الفتی بدوستی میان دلهای ایشان اگر

أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ

خرج میکردی آنچه که در زمین است همه از متاع بهودی تا بعث تالیف کنید آنرا در میان

قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

دلهای ایشان ولیکن خدا الفت داد الفت کرد میان دلهای ایشان بدرستیکه او غالب

حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ

و ماراست بحکمت و داناست ای پیغمبر بسنده تراست خدای و آنانکه پیروی کردند

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ

از گرویدگان ای پیغمبر رغبت ده حریص کنندگان تحریص کننده مومنانرا

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ

و کارزار کردن بکفار اگر باشد از شما بیست صبر کنندگان در معرکه

يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا

قیامت غالب شوند بدویست نفر از مشرکان و اگر باشد از شما صد تن غالب شوند بیابند

أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

الفی بر هزار تن از آنانکه کافر شدند بسبب آنکه که ایشان گروهی اند نمی دانند

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

اکنون سبک گردانید خدا از شما و دید و دانست آنکه در شما سستی است بدین ضعیف

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ

پس اگر باشد از شما صد تن شکیبا غالب شوند دویست تن

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ

و اگر بود از شما هزار کس غالب شوند بر دو هزار بامر خدا و یاری

وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ

وخدا با صابرانست نسزد ونشاید مر پیغمبر را باشد مر او را

لَهُ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي الْاَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ

اسیران از ایشان فرا گیرید تا بسیار بکشد از ایشان زمین میخواهید شما خواسته

الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

دنیا وخدا میخواهد برای شما صواب آخرت وخدا غالبست ودانا

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا اَخَذْتُمْ

واگر نه حکمی وفریضه از خدا منسبق گرفته است بر آینه برسد بشما در آنچه فرا گرفتید

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا

عذاب بزرگ پس بخورید از آنچه گرفته اید غنیمت وفدیه از اسیران خوردنی حلال

وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ

وبترسید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان ای پیغمبر

قُلْ لِمَنْ فِي اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِي

بگو مرکسی را که در دست شما اند از اسیران اگر داند خدا در

قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ

دلهای شما نیکوئی از ایمان واخلاص بدهد شما را بهتر از آنچه فرا گرفتند از شما وبیامرزد

لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ

شما را وخداست آمرزنده مهربان واگر خواهند اسیران خیانت با تو کردن

فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

پس بدرستیکه خیانت با خدا پیش از این بکفر پس خدا ترا توانائی داد بر ایشان وخدا داناست

حَكِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

بر حال بندگان حکیم بر احوال ایشان بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند وهجرت کردند وجهاد کردند

ع

بِاَمْوَالِهِمْ

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا

و به نفسهای خویش در راه خدا و آنانکه جا دادند مهاجران

وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ

و نصرت کردند حضرت رسول را آن گروه بعضی از ایشان دوستان بعضی دیگراند و آنانکه

آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ

ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست شما را از تولیه ایشان در میراث هیچ چیز

حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ

تا وقتی که هجرت کنند و اگر عزمها حسرت طلب نصرت کردند از شما در دین پس بر شماست

النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا

یاری کردن ایشان مگر بر گروه از منکران که باشد میان شما و میان ایشان عهد و پیمانی و خدا بانچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

شما میکنید از وفای عهد و نقض عنایت و آنانکه کافر شدند برخی از ایشان دوستان

بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ

برخی دیگراند اگر نکنید این را از موده هم حاصل شود فتنه در زمین و فسادی

كَبِيرٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي

بزرگ است در دین و آنانکه گرویدند بخدا و رسول و هجرت بودند و جهاد کردند در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ

راه خدا و آنانکه بعد از تصدیق و تسلیم اهل هجرت را یاری کردند پیغمبر را آن گروه ایشان

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ

مومنان براستی مر ایشان راست آمرزش از خدا و روزی نیکو بی رنج منت و آنانکه

آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ

ایمان آوردند از پس صلح حدیبیه و هجرت کردند و جهاد کردند با شما پس آن گروه

منكم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض

جمله از شما اند و خداوندان خویشیها یعنی اقربا برخی از ایشان سزاوارترند به بعضی

فى كتاب الله ان الله بكل شىء عليم

دیگر میراث گرفتن در حکم خدا بدرستیکه خدا بر همه چیز داناست

سورة التوبة وهى مائة وعشرون وتسع آية

براءة من الله ورسوله الى الذين عاهدتم من

این بیزاریست از خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بستید با ایشان از

المشركين فسيحوا فى الارض اربعة اشهر

مشرکان پس سیر کنید در زمین چهار ماه

واعلموا انكم غير معجزى الله وان الله مخزى الكافرين

و بدانید که شما نه اید که عاجز کنندگان خدا باشند و این نیز بدانید که خدا رسوا کننده کافرانست

واذان من الله ورسوله الى الناس يوم الحج الاكبر

و آگاه ساختن از خدا و رسول او بسوی آدمیان روز حج بزرگ

ان الله برىء من المشركين ورسوله فان تبتم

آنکه خدا بیزارست از مشرکان و پیغمبر او نیز بیزارست از مشرکان پس اگر باز

فهو خير لكم وان توليتم فاعلموا انكم غير

گردید از کفر پس آن بازگشت بهترست مر شما را و اگر برگردید از توبه و ترک کفر نکنند پس بدانید آنکه شما نه عاجز

معجزى الله وبشر الذين كفروا بعذاب اليم

کنندگان خدا و بشارت ده آنانکه کافر شدند عذاب دردناک

الا الذين عاهدتم من المشركين ثم لم ينقصوكم

پس آنانکه عهد کردید با ایشان از شرک آرندگان پس ایشان که کم نکردند

ربع

ثمن

شیئا

شيئا ولم يظاهروا عليكم احدا فاتموا اليهم
از عهد با شما و یاری نکردند بر قتال یکی را از دشمنان پس تمام کنید بسوی ایشان
عهدهم الى مدتهم ان الله يحب المتقين فاذا
عهد ایشان تا مدتی که مقرر شد برای ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکاران را پس
انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث
چون بگذرد ماهها حرام پس بکشید مشرکان را که نقض عهد کردند با ایشان
وجدتموهم وخذوهم واحصروهم واقعدوا
هر جا که یابند در حل و حرم باسیری بگیرید ایشان را و بازدارید ایشان را از طوف مسجد حرام و بنشینید
لهم كل مرصد فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا
برای ایشان بر همه مهری پس اگر باز گردند از شرک و بپا دارند نماز را و بدهند
الزكوة فخلوا سبيلهم ان الله غفور رحيم
زکوة اموال خود را پس خالی کنید راه ایشان را بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان
وان احد من المشركين استجارك فاجره حتى
و اگر یکی از مشرکان قرض می باید کرد بعد از انقضاء شهر حرام زنهار خواهد از تو پس
يسمع كلام الله ثم ابلغه مامنه ذلك بانهم
سازد او را تا بشنود کلام خدا را که قرآنست پس اگر اسلام بیارد و گرنه برسان او را بجای که موضع امن است این امان
قوم لا يعلمون كيف يكون للمشركين عهد
دادن بسبب آنست که ایشان گروهی اند نمیدانند خدا را چگونه باشد مشرکان را عهدی
عند الله وعند رسوله الا الذين عاهدتم
نزدیک خدا ونزدیک رسول او مگر آنانکه عهد بسته اید
عند المسجد الحرام فما استقاموا لكم فاستقيموا
نزدیک مسجد حرام پس مادام که ایشان استقامت می ورزند بر عهد خود برای شما

لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ

نیز مستقیم باشید ایشان را بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکاران را چگونه باشد عهد مشرکان و حال آنست که اگر ایشان

لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

اگر ظفر یابند بر شما نگاه نمیدارند در باب شما هیچ حق قرابتی و وفای عهدی خشنود گردانید شما را بزبانهای خویش

وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ اشْتَرَوْا

و سر باز زنند دلهای ایشان و بیشتر ایشان بیرون روندگان اند از فرمان و بدل قرآن خریدند

بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ

که بهای اندک دارد پس اعراض کردند از راه خدا بدرستیکه

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا

که ایشان بد کاریست آنچه بودند که میکردند نگاه نمیدارند یهود در شان هیچ مومنی قرابتی

ذِمَّةً وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا

و نه عهدی و آن گروه ایشانند از حد درگذرندگان پس اگر باز گردند و بپا دارند

الصَّلوٰةَ وَآتَوُا الزَّكوٰةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ

نماز را و بدهند زکوة را پس ایشان برادر شمااند در اسلام و بیان میکنیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ

آیتها برای گروهی که فهم کنند و اگر بشکنند سوگند و پیمانهای خود را

مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ

از پس آنکه عهد کنند با شما و طعن کنند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را

إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ أَلَا تُقَاتِلُونَ

بدرستیکه ایشان را عهد و پیمان نیست در حقیقت مر ایشان را باز ایستند آیا کارزار نمیکنید

قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ

با گروهی که بشکنند پیمانها که با شما بسته بودند در مدینه و قصد کردند به بیرون کردن رسول علیه السلام

بدؤكم

بدءوكم اول مرة اتخشونهم فالله احق ان

وحال اینکه نقض عهد را که ابتدا کردند نخستین بار ایا شما میترسید از محاربه ایشان پس خدا سزاوارتر است

تخشوه ان كنتم مؤمنين قاتلوهم يعذبهم الله

آنکه بترسید از عقاب وی اگر هستید شما باور دارندگان کارزار کنید با مشرکان تا عذاب کند ایشان را خدا

بايديكم ويخزهم وينصركم عليهم ويشف صدور

بدستهای شما و رسوا کند ایشان و نصرت دهد شما را بر ایشان و شفا دهد سینهای

قوم مؤمنين ويذهب غيظ قلوبهم ويتوب

گروهی را مومنان و ببرد خدا بنصرت شما بر کفار اندوه دلهای ایشان را که بواسطه از کفار

الله على من يشاء والله عليم حكيم ام حسبتم

ملول شده اند و توبه دهد خدا بر هر که خواهد و خدا داناست حکم کننده است بقبول توبه ایا پنداریذ

ان تتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم

ای مومنان آنکه شما بگذارند و نمی بینند خدا آنانرا که جهاد کنند از شما در راه

ولم يتخذوا من دون الله ولا رسوله ولا

و فرا نگیرند بجز خدا و پیغمبر فرستاده او و بدون

المؤمنين وليجة والله خبير بما تعملون ما كان

مومنان دوست نهانی که ایشان کنند اسرار وی و خدا داناست آنچه شما میکنید نسزد و روا نباشد

للمشركين ان يعمروا مساجد الله شاهدين

مر مشرکانرا آنکه عمارت کنند مسجدها خدایرا در حالیکه گواهان باشند

على انفسهم بالكفر اولئك حبطت اعمالهم

بر نفسهای خویش بکفر که آن ظاهرست آن مشرکان که تباه شده است و باطل بواسطه

وفي النار هم خالدون انما يعمر مساجد الله

شرک عملهای ایشان و در آتش دوزخ ایشان جاوید باشند بسبب کفر جز این نیست که عمارت کند مسجدها خدایرا

ع

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى

آنکس که بگرویده باشد بخدا و بروز قیامت و بپا داشته باشد نماز را و داده باشد

الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ

زکواة را و نه ترسیده باشد در بهبود مگر از خدا پس شاید که آن گروه آنکه باشند

يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ

از راه یافتگان ایا داریدا اهل سقایه حاجیانرا

وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

وا زبار عمارت مسجد حرام را همچو آنکس که ایمان آورده است بخدا و بروز آخر

وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

و جهاد کرده است در راه خدا برابر نیستند نزدیک خدا و خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا

نماید گروه ستمکارانرا آنانکه بگرویدند و هجرت کردند

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

و جهاد کردند در راه خدا بذل کردند مالهای خودرا و نفسهای خودرا

اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ

بزرگ ترانند در جهاد نزد خدا و آن گروه ایشانند ظفر یافتگان

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ

مژده دهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمت از او و خشنودی و بوستانها مر ایشانرا و در ان نعمتی دایم

فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ

در حالتی که این گروه جاوید باشند در ان همیشه بدرستیکه خدا نزدیک اوست

اَجْرٌ عَظِيمٌ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوٓا اٰبَآءَكُمْ

مزدی بزرگ ای انکسانیکه ایمان آورده اید فرا مگیرید پدران خودرا

وَاِخْوَانَكُمْ

واخوانكم اولياء ان استحبوا الكفر على

وبرادران خودرا دوستان اگر برگزینند کفررا بر

الايمان ومن يتولهم منكم فاولئك هم

ایمان وهرکه دوست دارد ایشانرا پس آنگروه دوستدار

الظالمون قل ان كان اباؤكم وابناؤكم

ستمکاران باشند بگو ای محمد اگر هستند پدران شما وفرزندان شما

واخوانكم وازواجكم وعشيرتكم واموال

وبرادران شما وزنان شما وخویشان شما ومالهاکه کسب

اقترفتموها وتجارة تخشون كسادها

کردید وبازرگانی که میترسید از ناروایی ان

ومساكن ترضونها احب اليكم من الله

ومسکنها وپسندیدآنرا دوست بسوی شما از خدا

ورسوله وجهاد في سبيله فتربصوا حتى

ورسول او واز جهاد کردنها در راه او وچشم دارید تابیارد خدا

ياتي الله بامره والله لا يهدي القوم الفاسقين

عقوبت خودرا وخدا بهدایت ننهد مرگروه فاسقانرا

ع

لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم

بدرستیکه یاری شما خدا در موطنها بسیار وروز

حنين اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم

حنین چون بشگفت آورد شمارا لشکر شما پس دفع نکرد از شما

شيئا وضاقت عليكم الارض بما رحبت

چیزیرا وتنگ شد بر شما زمین با فراخی

ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ

پس پشت بدشمن کردید از حرب پس فرو فرستاد پس خدا رحمت خود را بر

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا

فرستاده خود وبر مومنان وفرستاده لشکرها ندیدید شما ایشان را

وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

وعذاب کرد آنانکه کافر بودند وآنچه یاد است ناگرویدگان

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

پس توبه میدهد خدا از پس این که بر هر که خواهد وخدا

غَفُورٌ رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ

آمرزنده وبخشاینده ای آنانکه گرویدند جز این نیست که مشرکان

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا

پلیدانند پس نزدیک نشوند بمسجد حرام پس از این سال گذشته برات

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن

واگر بترسید درویشی پس زود باشد که توانگر سازد شما را خدا از

فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا

فضل خود اگر خواهد بدرستیکه خدا داناست حکم کننده است بکشید ای مومنان آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا

ایمان نیارند بخدا ونه بروز قیامت وحرام نگیرند

حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ

که حرام کرده است خدا وپیغمبر او ونمی پذیرند دین راست از

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن

آنانکه داده کتاب تا وقتی بدهند جزیه از

ع

وهم صاغرون ۝ وقالت اليهود عزير ابن الله

دست خود واین خوار شدگان وگفتند جهودان عزیز پسر خداست

وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم

وگفتند ترسایان عیسی پسر خداست اینچه گفتند اینست

بأفواههم يضاهئون قول الذين كفروا من

بزبانها ایشان مشابه سازند با سخن آنانکه کافر شدند از

قبل قاتلهم الله أنى يؤفكون ۝ اتخذوا أحبارهم

پیش لعنت کرد خدا ایشان چگونه برگردانیده شوند گرفتند علماها خود را

ورهبانهم أربابا من دون الله والمسيح ابن

وعباد خود را خدایان بجز خدا وعیسی پسر

مريم وما أمروا إلا ليعبدوا إلها واحدا لا إله

مریم وفرموده نشده اند مگر آنکه فرمان برند وپرستند خدای یک هیچ معبودی

إلا هو سبحانه عما يشركون ۝ يريدون

مستحق نیست مگر اوست پاکست او از آنچه انباز میکردند بخواهند آنکه

أن يطفئوا نور الله بأفواههم ويأبى الله إلا

فرو نشانند نور خدا را بپاره دهنهای خویش ونمیخواهد خدا مگر آنکه

أن يتم نوره ولو كره الكافرون ۝ هو الذي

تمام گرداند روشنایی واگرچه کاره باشند کافران اوست آنکه شاید

أرسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره

خود فرستاده فرستاده خود را بقرآن وبدین راست تا ظاهر گرداند

على الدين كله ولو كره المشركون ۝

بر دینها همه واگرچه کراهت دارند مشرکان

نصف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ

اي آنكه اينكه ايمان آوردند بدرستيكه بسياري از عالمها يهود

لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

هر آينه ميخورند اموال مردمان برشوت وبازگردانند وميدارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ

از راه خدا وآنانكه عزيز دارند زررا

وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ

ونقره را ونفقه نميكنند در راه خدا پس بشارت ده ايشانرا بعذاب

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى

دردناك روزي كه گرم كرده شود بران گنجها در آتش دوزخ پس داغ

بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ

بران دينارها ودرمها سوزان پهلوي ايشان وپشتهاي ايشان اينست آنچه گنج نهاده

لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ إِنَّ

براي نفسهاي خود پس بچشيد آنچه بوديد ميكرديد ذخيره بدرستيكه

عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ

گرشمار ماهاي پسنديده است نزديك خدا دوازده ماه است در لوح خدا

اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ

روزي بيافريد آسمان وزمين ازين دوازده

حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ

ماه حرمت درست شمار ماهها پس مكنيد درچهار ماه بر نفسهاي خود

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ

وكارزار كنيد با مشركان با همه ايشان چنانچه كارزار ميكنند با شما

كَافَّةً

ع

كافة واعلموا ان الله مع المتقين ۝ انما النسئ

همه ایشان و بدانید آنکه خدا با پرهیزکارانست جزین نیست ماهی بازپی

زيادة في الكفر يضل به الذين كفروا

دیگر افزونیست در کفر گمراه بدان آنانکه کافر شدند

يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا عدة ما

حلال میدارند سنه سالی و حرام میدارند سنه را در سالی دیگر تا موافق کنند

حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء

شمار که حرام کرده است خدا پس حلال میکردند آنچه حرام خدا آراسته شده مر ایشانرا بدین

اعمالهم والله لا يهدي القوم الكافرين ۝ يا ايها

کردارهای ایشان و خدا هدایت ندهد گروه کافرانرا ای

الذين امنوا ما لكم اذا قيل لكم انفروا في

آنانکه بگرویدند چیست شما را گویند مر شما را بجهادی تمام در

سبيل الله اثاقلتم الى الارض ارضيتم بالحيوة

راه خدا درنگ کنید سوی زمین ایا راضی شدید در زندگانی

الدنيا من الاخرة فما متاع الحيوة الدنيا

دنیا از ثواب آخرت پس برخورداری زندگانی دنیا

في الاخرة الا قليل ۝ الا تنفروا يعذبكم عذابا

در آخرت مگر اندک پس بیرون روید پس شمارا عذابی

اليما ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه شيئا

دردناک و بدل کند شمارا بقومی غیر شما و زیان رسانید شمارا چیزی

والله على كل شيء قدير ۝ الا تنصروه فقد

و خدا بر همه چیز تواناست اگر نصرت میدهید پس بدرستیکه

نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ

نصرت کرد او را خدا چون قصد بیرون کردند آنانکه کافران در حالت دو بودند

اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ اِنَّ

بوقتی که بودند در غار چون گفت پیغمبر مر یار خود را اندوه مخور بدرستیکه

اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

که خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا رحمت خود را بر او خدا و بر رسول خود را ابنکر[illegible]

لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى

و ملایک که شما ندیدید ایشان را و کردانید سخن آنانکه کافر شدند فروتر

وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اِنْفِرُوا

و کلمه خدا بلند ترست و خدا غالبست دانا بیرون روید

خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ

نفر و سبکباران و کرانباران و جهاد کنید بمالها خود و نفسها خود

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

در راه خدا این بهترست مر شما را اگر هستید شما که بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ

اگر بودی خواسته نزدیک و سفری هر آینه بیرون تو میکردند

وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ

و لیکن دور شد برایشان مسافت بمشقت و زود باشد

بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ

که سوگند بخدا اگر توانستیم هر آینه بیرون می آمدیم با شما هلاک کنند

اَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَفَا اللّٰهُ

نفسها خود و خدا میداند که ایشان دروغ گویانند عفو کناد خدا

ع

عنك

عَنكَ لِمَ اَذِنتَ لَهُم حَتّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
از تو چرا دستوری دادی ایشان را باز استادن مر ایشان را تا روشن مر ترا آنانکه راست گفتند
وَتَعلَمَ الكاذِبِينَ لا يَستَأذِنُكَ الَّذِينَ يُؤمِنُونَ
وتو دانستی دروغ گویان را نمی طلبند از تو آنکه اینکه ایمان آوردند
بِاللهِ وَاليَومِ الاٰخِرِ اَن يُجاهِدُوا بِاَموالِهِم وَاَنفُسِهِم
بخدا وبروز قیامت آنرا جهاد کنند بمالهای خود ونفسهای خود
وَاللهُ عَلِيمٌ بِالمُتَّقِينَ اِنَّما يَستَأذِنُكَ الَّذِينَ لا
بدرستیکه خدا داناست بپرهیزکاران جز این نیست دستوری میخواهند آنانکه
يُؤمِنُونَ بِاللهِ وَاليَومِ الاٰخِرِ وَارتابَت قُلُوبُهُم
ایمان نمیدارند بخدا وبروز بازپسین ودر شک افتاده دلهای ایشان
فَهُم فِي رَيبِهِم يَتَرَدَّدُونَ وَلَو اَرادُوا الخُرُوجَ لَاَعَدُّوا
پس ایشان در شک خود میگردند واگر خواستندی منافقان بیرون آمدن هر آینه آماده
لَهُ عُدَّةً وَلٰكِن كَرِهَ اللهُ انبِعاثَهُم فَثَبَّطَهُم
میکرداند برای خود بعور ولیکن کراهت داشت خدا برانگیختن ایشان پس باز داشت ایشان را
وَقِيلَ اقعُدُوا مَعَ القاعِدِينَ لَو خَرَجُوا فِيكُم ما
وگفته شد بنشینید در خانها با نشستگان اگر بیرون آمدندی درمیان شما
زادُوكُم اِلّا خَبالًا وَلَاَوضَعُوا خِلالَكُم يَبغُونَكُمُ
شمارا مگر تباهی وهر آینه دری افتند درمیان شما می جستند برای
الفِتنَةَ وَفِيكُم سَمّاعُونَ لَهُم وَاللهُ عَلِيمٌ
فتنه ومیان شما جاسوسانند مر ایشان را وخدا داناست
بِالظّالِمِينَ لَقَدِ ابتَغَوُا الفِتنَةَ مِن قَبلُ وَقَلَّبُوا
بستمکاران هر آینه طلبیدند فتنه را از پیش ودیگر گون کردانیدند

ثمن

لك الامور حتى جاء الحق وظهر امر الله وهم

براي تو كارها تا بيامد نصرت الهي ظاهر شد كار خدا وايشان

كارهون ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني

ناخواهند كان نصرت وازيشان كسي هست كه گويد دستوري ده مرا ودر فتنه ميفكن مرا

الا في الفتنة سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكافرين

مگر بدان كه در فتنه افتاده اند كه نفاق است وبدرستي كه دوزخ احاطه كننده است بكافران

ان تصبك حسنة تسؤهم وان تصبك مصيبة

اگر برسد بتو اي محمد در بعضي غزوها برايد ايشان را واگر برسد بتو جراحتي

يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل ويتولوا وهم

گويند بدرستي ما گرفتيم كار خودرا از پيش وبرگردند از مجلسها خود وايشان

فرحون قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو

شادان باشند بگو اي محمد نرسيد ما را مگر آنچه نوشته است خدا براي ما در لوح او

مولنا وعلى الله فليتوكل المؤمنون قل هل

وسازند كارهاي ما وبر خدا بايد كه توكل كنند مومنان بگو اي محمد مرايشان را

تربصون بنا الا احدى الحسنيين ونحن نتربص

آيا چشم ميداريد ما مگر يكي از دو چيز نيكو وما چشم ميداريم بشما

بكم ان يصيبكم الله بعذاب من عنده او

آنكه برساند بشما خدا عذابي از نزد او

بايدينا فتربصوا انا معكم متربصون قل

بدستهاي ما پس انتظار بريد آنرا كه ميخواهيد بدرستي كه با شما منتظريم بگو

انفقوا طوعا او كرها لن يتقبل منكم انكم

نفقه كنيد بطوع رغبت خواه بكره هيچ واحد قبول كرده نخواهد از شما بدرستي كه شما

ع

كنتم

كنتم قوما فاسقين ۝ وما منعهم ان تقبل منهم

هستید گروهی بیرون رفتگان وباز نداشت ایشان را از آنکه قبول کرده شود ازیشان

نفقاتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله

نفقهای ایشان مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا وبفرستاده وی

ولا يأتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون

ونمی آیند به نماز جماعت مگر ایشان کاهلانند ونفقه نمیکنند

الا وهم كارهون ۝ فلا تعجبك اموالهم ولا

مگر ایشان ناخواهند پس ترا بشگفت نیاورد مالهای ایشان ونه

اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة

فرزندان ایشان جزین نیست که میخواهد خدا تا عذاب کند ایشان را در زندگانی

الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ۝ ويحلفون

دنیا وبیرون رود جانهای ایشان وایشان کافران باشند وسوگند میخورند

بالله انهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم

بخدا آنکه ایشان از شما اند ونیستند ایشان از شما ولیکن

قوم يفرقون ۝ لو يجدون ملجأ او مغارات او

گروهی اند میترسند از شما اگر بیابند پناهی یا غارها

مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون ۝ ومنهم من

یا سوراخی که توانند خزید هر آینه روی میکنند بدان وایشان شتابند شتابنده وکسی هست که عیب میکند

يلمزك في الصدقات ۝ فان اعطوا منها رضوا

ترا در صدقها پس اگر داده شوند از صدقات خشنود شوند

وان لم يعطوا منها اذا هم يسخطون ۝ ولو انهم

واگر داده نشوند آنگاه ایشان خشم گیرند واگر ایشان بسندند

رَضُوا مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ

آنچه دهد ایشان را خدا و فرستاده او و گویند مارا بس خدا

سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ

زود باشد که دهد خدا از فضل خود و فرستاده او بدرستیکه ما بسوی خدا

رَاغِبُونَ ۝ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَاكِينِ

بازگردیدگانیم جزین نیست که صدقات مر درویشان را و بیچارگان

وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ

و عمل شدگان بران و قومی که آورده شده است دلها ایشان در گشت دلی

وَالْغَارِمِينَ وَفِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً

و دیگر وام داران و دیگر در راه خدا و دیگر برای رهگذری فرض کرده

مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ

از خدا و خدا داناست حکم کننده و از ایشان منافقان آنانکه

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ

می آزارند پیغمبر را و میگویند که او مردی شنواست بگو شنونده خیر است

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ

مر شما را تصدیق میکنند بخدا و تصدیق میکنند مومنان را و رحمت است مر آنکه را

لِلَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ

ایمان آوردند از شمان و آنانکه می آزارند فرستاده

اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ

خدا برا مرایشان راست عذاب دردناک سوگند میخورند بخدا مر شما را

لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَحَقُّ اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا

خشنود گردانند از خدا و رسول او سزاوارترند آنکه خشنود سازند ویرا اگر هستید

ثلث ثمن ع

مؤمنين

ثمن

مُؤمِنِينَ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

مومنان ایا نمی دانند آنکه هرکس که خلاف کند بخدا و با رسول او را

فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

پس سزاوار تراست مراو را اتش دوزخ جاوید باشند دران در دوزخ رسوایی بزرگ است

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ

حذر کنند منافقان انکه فرود امده شود بر ایشان سورة قران

تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ

انسورة مومنان را بانچه در دلهای ایشان بگو ای محمد افسوس دارید بدرستیکه خدا بیرون کننده است

مَا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا

انچیز را که حذر می کنند و بپرس ایشان را که چه می کنید هر اینه می گویند جز این نیست

نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

خوض می کردیم و بازی می کردیم بگو ایشان را ایا بخدا و بسخنان وی و فرستاده وی

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ

هستید استهزا می کنید عذر می گویید بدرستی که اظهار کفر کردید

بَعْدَ اِيمَانِكُمْ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ

بعد از انکه ایمان کرده بودید اگر عفو کنیم از گروهی از شما که توبه کنند و عذاب کنیم

طَائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ اَلْمُنَافِقُونَ

گروهی بسبب انکه ایشان گناه کاران مردان منافق اند مردان منافق اند

وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَاْمُرُونَ

و زنان منافق اند برخی از ایشان از برخی دیگران اند می فرمایند

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ

بانچه که کفر است و بازمی دارند از نیکوی که ایمان است و فرامی گیرند

أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ

دستها و خود را فرامش کردند خدا را پس فرو گذاشت ایشانرا خدا بدرستیکه منافقان ایشانند

الْفَاسِقُونَ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

بیرون رفتگان وعده داده است خدا مردان منافق را و زنان منافقرا

وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ

و ناگرویدگانرا آتش دوزخ جاوید باشند در آن بس است ایشانرا

وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

و دور کرد ایشانرا خدا و مر ایشانراست عذاب پاینده ای آنانکه هستید شما از پیش شما

كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

بودند سخت تر از شما از قوة و بیشتر بودند از مال و فرزندان

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا

پس بهره گرفتند نصیب خویش پس بهره گرفتید شما نصیب خویش چنانکه تمتع یافتند

اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ

آنانکه بودند از پیش شما بهره خویش و خوض کردید

كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

همچو خوضی خوض نموده اند آن گروه نابود شد و تباه گشت کردارهای ایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ

و آخرت و ایشانند ایشان زیان کاران آیا نیامد مر ایشانرا

نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

آنانکه جز عذاب از پیش ایشان گروهی نوح و عاد و ثمود

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ

و گروه ابراهیم و اصحاب مدین که قوم شعیب و اهل دیهها

ع

أَتَتْهُمْ

أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ

آمد بدیشان فرستادگان با حجتها روشن پس نبود خدا ستم کننده ایشان

وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ

ولیکن بودند ایشان بر نفسها خود ستم کردند و از مومنان

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و مومنه و برخی از ایشان دوستان و برخی میفرمایند به نیکوئی

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ

و فرمان بردارست از بدی و کفر و بپا میدارند نمازرا و میدهند

الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ

مال زکوة را بدان و فرمان برند خدایرا و پیغمبر اورا آن گروه

سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ اللّٰهُ

زود باشد که رحمت کند خدا بدرستیکه خدا غالبست داناست وعده داده خدا

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

مومنانرا و زنان مومنه را بوستانها میرود از زیر آن جویها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ

جاوید باشند دران و وعده داد ایشانرا مسکنها پاکیزه و خوش در بهشتهای پاینده

عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ أَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

و خشنودی از خدا بزرگ این خشنودی از وست فیروزی

الْعَظِيمُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

ع

بزرگ ای پیغمبر جهاد کن با کافران و با منافقان

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و درشت باش بر ایشان و بازگشت ایشان دوزخ است و بازگشتیه دوزخ ست

يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر

سوگند میخورند بخداوند نگفتند وبراینه گفتند کلمه کفر

وكفروا بعد اسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما

وکفر ظاهر ساختند بعد اظهار اسلام ایشان وقصد یق کردند انچه نیافتند وکینه نداشتند

نقموا الا ان اغنىهم الله ورسوله من فضله فان

مومنان بی نیاز کرد ایشانرا خدا وفرستاده او از فضل خود پس اگر

يتوبوا يك خيرا لهم وان يتولوا يعذبهم الله عذابا

توبه کنند بهتر مرایشانرا واگر برگردند از توبه عذاب کند ایشانرا خدا عذاب

اليما في الدنيا والاخرة وما لهم في الارض من ولي

دردناک در دنیا وآخرت بسوختن ونیست ایشانرا در زمین دوستی که

ولا نصير ومنهم من عاهد الله لئن اتىنا من فضله

دست گیرد ونه یاری واز ایشان کسیست که عهد کرد بخدا اگر بدهد مارا از فضل خویش

لنصدقن ولنكونن من الصالحين فلما اتىهم

مالی صدقه دهیم وهر آینه باشیم جمله از شایستگان پس چون داد ایشانرا

من فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون فاعقبهم

از فضل خویش بخیلی کردند وروی گردانیدند وایشان اعراض کنندگانند پس از پی

نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله

نفاقی در دلهای ایشان بسوی تا روزی که ببینند بانچه خلاف کردند با خدا

ما وعدوه وبما كانوا يكذبون الم يعلموا ان

انچه وعده کرده بود وبسبب انکه بودند دروغ گفتند ایا نمی دانند انکه

الله يعلم سرهم ونجوىهم وان الله علام الغيوب

خدا میداند انچه پنهان وانچه راز میگویند وایا نمیدانند که خدا داننده نهانهاست

الذين

ثمن ع

الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات

آنانکه عیب میکنند افزون دهندگان را از گرویدگان در ادای صدقات

والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم

و آنانکه که نمی یابند مگر بقدرت و طاقت خود پس افسوس می دارند از ایشان

سخر الله منهم ولهم عذاب اليم استغفر لهم

جزای وعید خدا ایشان را و مر ایشان را عذابیست دردناک استغفار کن برای ایشان

او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم سبعين مرة

که منافقان اند یا آمرزش مخواه برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد مرتبه

فلن يغفر الله لهم ذلك بانهم كفروا بالله ورسوله

پس آمرزش نخواهد کرد مر ایشان را بسبب آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او

والله لا يهدي القوم الفاسقين فرح المخلفون

و خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را شاد گشتند پس ماندگان

بمقعدهم خلاف رسول الله وكرهوا ان يجاهدوا

از نشستن خویش بر خلاف رسول خدا بکراهت این آنکه جهاد کنند

باموالهم وانفسهم في سبيل الله وقالوا لا تنفروا

بمالهای خود و نفسهای خود در راه خدا و گفتند بیرون مروید

في الحر قل نار جهنم اشد حرا لو كانوا يفقهون

در گرما بگو آتش دوزخ سخت تر است از حرارت اگر باشند که بدانند بدان آتش است

فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا

پس کو که بخندند اندکی و بگریند بسیار پاداشت دهد ایشان آنچه بودند

يكسبون فان رجعك الله الى طائفة منهم

که کسب می کردند پس اگر باز دارد ترا خدا بسوی گروهی از منافقان

فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا
پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن پس بگو که بیرون نمی آیید با من هرگز
وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ
و کارزار نکنید با من دشمنی را بدرستی که شما خوشدل شدید به نشستن
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۝ وَلَا تُصَلِّ
اول بار پس بنشینید باره باز پس ماندگان و نماز مگذار
عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
بر هیچ یکی از منافقان که بمیرد هرگز و مایست بر سر گور او بدرستی که
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
کافر شدند بخدا و رسول او و بمردند و حال آنکه ایشان رفتگانند از ایمان
وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
و ترا تعجب نسازد مال های منافقان و فرزندان ایشان جز این نیست که می خواهد خدا
أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
آنکه عذاب کند ایشان را بدان در دنیا و بیرون رود روح های ایشان
كَافِرُونَ ۝ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ
کافران باشند و چون فرستاده شود سورهٔ قران آنکه ایمان آورید بخدا
وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ
و جهاد کنید در خدمت پیغمبر او و دستوری جویند از تو خداوندان مال
مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝ رَضُوا
از ایشان و گویند بگذار ما را باشیم با نشستگان خورسند شوند
بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
بآنکه باشند با باز پس ماندگان و مهر نهاده شده است بر دلهای ایشان پس ایشان

لَا يَفْقَهُونَ

ع

لا يفقهون لكن الرسول والذين امنوا معه

فهم نمیکنند لیکن فرستاده خدا وآنانکه ایمان آوردند با او

جاهدوا باموالهم وانفسهم واولئك لهم

جهاد کردند بمالهای خود ونفسهای خود وآن گروه مرایشان راست

الخيرات واولئك هم المفلحون اعد الله لهم

نیکوئیها وایشانند فیروزی یافتگان آماده ساخته است خدا برایشان

جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها

بوستانها که میرود از زیر آن جویها جاوید باشند دران

ذلك الفوز العظيم وجاء المعذرون من الا

اینست رستگاری بزرگ وآمدند عذر گویندگان از

عراب ليؤذن لهم وقعد الذين كذبوا الله

بادیه نشینان تا دستوری دهند مرایشان را در تخلف ونشستند آنانکه دروغ گفتند بخدا

ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب

ورسول او زود باشد برسد آنانکه کافر شدند از عذاب

اليم ليس على الضعفاء ولا على المرضى ولا على

دردناک نیست بر ناتوانان ونه بر بیماران ونه بر

الذين لا يجدون ما ينفقون حرج اذا نصحوا

آنانکه نیابند چیزیرا که نفقه کنند گناهی چون نیکوخواهی کنند مر

لله ورسوله ما على المحسنين من سبيل والله

خدایرا ورسول اورا نیست بر نیکوکاران هیچ عتابی از راه خدا

غفور رحيم ولا على الذين اذا ما اتوك لتحملهم

آمرزنده است مهربان ونیست بر آنانکه در وقتی که چون بیایند سوی تو تا بارکنی ایشان را

قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ
دستوری یکفتی تو درین وقت جز ینرا که سوار کنم شمارا بران برکشتند از پیش تو و چشمهای ایشان
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝ اِنَّمَا
روان میشدند از اشک از روی آزار جهت آنکه نیابند آنچه خرج کنند دران جز ینرا
السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ
معاتبه و ملامت بر آنانست ایشان دستوری می جویند از تو و حال آنکه توانکرانند
رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى
راضی شدند بآنکه باشند با زنان و کودکان و مهر نهاد خدا بر
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا
دلهای ایشان پس ایشان نمیدانند جون
رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ
بازگردید بسوی ایشان بگوای محمد عذر نخواهید باز نخواهیم داشت شمارا جز
نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
خدا از اخبار شما و ببیند خدا کار شما و فرستاده او
ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
پس گردیده خواهید شد بسوی دانای پوشیده و آشکارا پس خبر خواهد داد شمارا بانچه
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ
بودید میکردید زود باشند که سوگند بخورند بخدا برای شما جون بازگردید
اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ
بسوی ایشان تا روی بگردانید از ایشان پس اعراض کنید از ایشان بدرستیکه پلیدانند
وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَحْلِفُونَ
وجای ایشان دوزخ باداش آنچه بودند که کسب میکردند سوگند میخورند

الجزو ۱۱

لکم

لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

مخالفان برای شما تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خشنود شوید مومنان پس بدرستیکه خدا

لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ

خشنود نمیشود از گروه فاسقان بازنشینان سخت ترانند

كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ

از کفر و نفاق و سزاوارترانند بانکه ندانند اندازها فرو فرستاده

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ

خدا بر پیغمبر خود و خدا داناست از حکمت و از اهل بادیه کسیست

مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ

که فرا گیرد برای شما آنچه نفقه کنند تاوان و انتظاری برد شما گردشهای روزگار

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ

برایشان گردش بد روزگار و خدا شنواست و دانا و از اهل بادیه کسیست

مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

که میگرویدند بخدا و بروز قیامت و فرا میگیرند آنچه نفقه می کنند

قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا

قریب نزدیک خدا و بدعای پیغمبر باصلوات بسبب

قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

نزدیکیست برایشان زود باشد که درآورد خدا در رحمت بدرستیکه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

آمرزنده بخشاینده و پیش گیرندگان پیشینیان از مهاجران

وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ

و انصار و آنانکه متابعت کردند باحسان خشنود خدا

ع

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

ازیشان وخشنود شدند ازیشان وآماده کرد برای ایشان بوستانها زیر

تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ

درختان جویها جاوید باشند دران همیشه پیروزی

الْعَظِيمُ ۝ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ

بزرگ وازانها گرداگرد از اهل بوادی منافقانند

وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ

واز مدینه قوی اند که خو کرده نفاق با در نفاق نمیدانی ایشان را

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلَى

ما میدانیم ایشان را زود باشد که عذاب کنیم دو نوبت پس گشته شوند سوی

عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا

عذاب بزرگ وقومی دیگر که نزد بعض اعتراف کردند بگناهان خود بیامیختند

عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

کردار نیکرا وبعمل دیگر بد شاید که خدا آنکه توبه بپذیرد برایشان

اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً

بدرستیکه خدا آمرزنده است بخشاینده فراگیر از مالهای ایشان زکوة

تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ

تا پاک گردانی ایشان را وزیاده گردانی حسنات ایشان ودعا گوی برایشان بدرستیکه دعاء تو

سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ

آرامش بود وخدا شنواست ودانا است آیا نمی دانند آنکه خدا

هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَاْخُذُ الصَّدَقَاتِ

اوست قبول میکند توبه از بندگان خود فراگیرد صدقاتهای ایشان

وَاَنَّ اللّٰهَ

وان الله هو التواب الرحيم ۝ وقل اعملوا فسيرى

و بیمند انرا که خدا اوست توبه پذیرنده مهربان و بگو عمل کنید پس زود باشد

الله عملكم ورسوله والمؤمنون وستردون

که خدا کار شما ببیند و فرستاده او و گرویدگان نیز عمل میکنید و زود باشد

الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۝

سوی داننده نهانی و آشکارا پس بیاگاهاند شمارا بانچه بودید که عمل می کردید

واخرون مرجون لامر الله اما يعذبهم واما

و دیگران تا خیر شدگان برای فرمان خدا یا عذاب کند و یا

يتوب عليهم والله عليم حكيم ۝ والذين

جواب دهد ایشان را و خدا داناست حکم کننده و آنانکه

اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين

فرا گرفتند و بنا نهادند مسجد برای ضرر و ستیزه کفر و برای تفرقه در میان

المؤمنين وارصادا لمن حارب الله ورسوله

مومنان و آن جمع میباشند مر آنکس را که حرب میکرد با خدا و با رسول او

من قبل وليحلفن ان اردنا الا الحسنى والله

پیش ازینها و سوگند میخورند نخواستیم مگر نیکو و خدا

يشهد انهم لكاذبون ۝ لا تقم فيه ابدا لمسجد

گواهی میدهد بدرستیکه ایشان دروغ گویانند بایست برای نماز دران مسجد هرگز براستیکه

اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم

بنا نهاده شده است بر پرهیزکاری از نخستین روز سزاوارترست که قیام کنی

فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب

در و دران مسجد موسس بر تقوی دوست دارند آنکه پاک ورزند و خدا دوست میدارد

المطهرين ۝ أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله

با کان را   آیا هر کس اساس افکند   بنیاد خود را   بر   ترسکاری   از خدا

ورضوان خير أم من أسس بنيانه على شفا جرف

و در خشنودی او   بهتر است   و آنکس اساس نهاد   بنیاد خود را   بر کناره ودی شکافته شده

هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم

آن زمین درست کرد   در آتش افکند در دوزخ   و خدا   نمی‌نماید راه نماینده گروه

الظالمين ۝ لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في

ستمکاران را   همیشه است   بنا و ایشان   آنانکه   بنا و نهادند شک در

قلوبهم إلا أن تقطع قلوبهم والله عليم حكيم ۝

دلهای ایشان   مگر آنکه پاره پاره کرده شود دلهای ایشان   و خدا   داناست حکم کننده

إن الله اشترى من المؤمنين أنفسهم وأموالهم

بدرستی که خدا   بخرید   از   گرویدگان   نفسهای ایشان و مالهای ایشان

بأن لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون

بآنکه   مر ایشان راست بهشت   کارزار میکنند   در   راه   خدا پس می‌کشند

ويقتلون وعدا عليه حقا في التوراة والإنجيل

و کشته میشوند   وعده داده است بر وی وعده ثابت   در انجیل توریت   و انجیل

والقرآن ومن أوفى بعهده من الله فاستبشروا

و قرآن   و کیست   وفا کننده‌تر   بعهد خود   از خدا   پس شادمان باشند

ببيعكم الذي بايعتم به وذلك هو الفوز

بخرید   فروخت خود   آنکه   متابعت کردید بان   و اینست   از رستگاری

العظيم ۝ التائبون العابدون الحامدون السائحون

بزرگست   ای بازگروندگان پرستندگان ستایندگان روزه‌داران

ثمن ع

الرّاكعون السّاجدون الآمرون بالمعروف

رکوع کنندگان سجده کنندگان فرمایندگان بایمان

والنّاهون عن المنكر والحافظون لحدود الله

و بازدارندگان از کفر و نگاه دارندگان مر احکام خدا

وبشّر المؤمنين ماكان للنّبيّ والّذين آمنوا

و بشارت ده مومنانرا هیچ نباشد مر پیغمبر را و آنانرا که گرویدند

أن يستغفروا للمشركين ولو كانوا أولي قربى

آنکه طلب آمرزش میکنند برای شرک آرندگان و اگرچه هستند خداوندان قرابت

من بعد ما تبيّن لهم أنّهم أصحاب الجحيم وما

از پس آنکه روشن شود مرایشانرا که ارباب شرک ملازمان دوزخ اند و نبود

كان استغفار ابرهيم لأبيه إلّا عن موعدة

آمرزش خواستن ابراهیم از پدر خود مگر از برای وعده کردن

وعدها إيّاه فلمّا تبيّن له أنّه عدوّ لله تبرّأ

وعده کرده بود مر پدر خود را پس آن هنگام روشن کرد مر او را آنکه پدر او دشمن است مر خدا را بیزاری کرد

منه إنّ ابرهيم لأوّاه حليم وما كان الله ليضلّ

از او بدرستی که ابراهیم بسیار زاری کننده بردبار بود و نیست خدا که ضایع سازد

قوما بعد إذ هداهم حتّى يبيّن لهم ما يتّقون

گروهی را بعد از آنکه راه نمود ایشانرا تا روشن گرداند برای ایشان آنچه واجب است

إنّ الله بكلّ شيء عليم إنّ الله له ملك السّموات

بدرستی که خدا بر همه چیز داناست بدرستی که خدا مر اوراست پادشاهی آسمانها

والأرض يحيي ويميت وما لكم من دون الله

و زمینها زنده گرداند و میراند زندگانرا و نیست مر شمارا از بدون خدا

مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَد تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
کارسازی و نه یاری بدرستی که توبه پذیرد خدا بر پیغمبر خود و از مهاجران
وَالْأَنصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ
و انصار آنانکه پیروی کردند او را در زمان عسرت از پس آنکه
مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
نزدیک بود که میل کنند و از جای برود دلهای گروهی از ایشان پس در گذشت بر ایشان
إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا
که با ایشان بدرستی که بسیار رافت کننده و مهربان و دیگر بران سه تن که باو بازپس شدند
حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین با وجود گشادگی وسعت
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ
و تنگ شد بر ایشان نفسهای ایشان و دانستند آنکه پناهی از خشم خدا
اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
مگر هم بوی پس چون توبه دادند بر ایشان تا توبه کردند بدرستی که خدا اوست
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
قبول کننده توبه و مهربان ای گروه مومنان بترسید از خدا
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ
و باشید با راست گویان روا نیست و نشاید مر اهل مدینه را
وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ
و آنانکه گرداگرد ایشانند از بادیه نشینان آنکه تخلف کنند از حکم رسول
اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
خدا و نرسد ایشان را رغبت بنفسهای خود از نفس وی سبب این است

لا يصيبهم

لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ

نرسد ایشان را تشنگی و نه رنجی و نه گرسنگی در راه

اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ

خدا و نه نهند مکانی را از مکه که کفار بخشم کافران و نه بیابند

مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ

از دشمن هیچ اخذی مگر نوشته شود برایشان برای کرداری نیک

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنْفِقُونَ

بدرستی که خدا ضایع نمی گرداند مزد نیکوکاران را و نفقه نکنند

نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا

نفقه اندک و نه نفقه بزرگ و قطع نکنند در بیرون هیچ اب

إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا

مگر که نوشته شده برای ایشان تا خواهد ایشان را خدا نیکوترین انچه که در حق خدا

ربع

يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا

می دانسته و روا نیست تا باید مرمومنان را آنکه بیرون روند پیغمبر را همه ایشان

نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي

از هر جمع کثیر از ایشان گروهی تا طلب دانش کنند در

الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ

دین و تا بیم کنند گروه خود را چون باز گردانند بسوی ایشان تا باید که

ع

يَحْذَرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ

ایشان حذر نمایند ای آن کسانی که گرویده اید کارزار کنید انانکه

يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً

با نزدیک شما اند از ناگرویدگان و باید که بیابند و فهم کنند در شما درشتی خود

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

وبدانند که خدا با پرهیزکاران است وچون فرستاده شود

سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهِ

پاره از قران پس کسی هست که گوید کیست از شما اگه بیفزود اورا این سورت

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ

گرویدگانی پس انکه گرویده اید پس زیاده گردان یقین وایشان

يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

شادمان می شوند واما انانکه در دلهای ایشان بیماری شک

فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝

پس زیاده می کند شکی سوی شک ایشان وبمردند ایشان کافران

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ

ایا نه بینند منافقان اگر ایشان مبتلا می شوند در هر سالی یکبار یا

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِذَا مَا

دو بار پس از ظهوران توبه نمی کنند ونه ایشان پند می گیرند وچون

أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ

فرود آید ایتی از قران نظر کنند برخی از ایشان سوی برخی دیگر ایا می بیند شما

مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ

یکی از مسلمانان پس بازگشتند از پیغمبر بگردانید خدای دلهای ایشان بسبب انکه

قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ

گروهی اند درنمی یابند هرآینه بدرستی که آمد بشما فرستاده از

أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

شما یعنی از جنس شما دشوار بود بر او آنچه در رنج افتید حریص است اسلام شما

ثمن ع

بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ

بگرویدگان مهربان است بخشنده پس اگر برگردند پس بگو بسنده است ١٥

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ

خدا بسیج معبودی بحق نیست مگر وی بروی توکلت کردم و او خداوند

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

سورة يونس مكية وهي مائة وعشر آية

عرش بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدا مهربان بخشاینده

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ أَكَانَ

یعنی انا الله رحمان این سورة قرآن برحکمت آیا هست

لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ

مر مردمانرا شگفتی آنکه ما وحی کردیم بسوی مردی ایشان آنکه بیم کن

النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ

مردمانرا و مژده ده آنانرا که گرویدهاند که مر ایشانراست پیش روی نیک

عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ

نزدیک خدا پروردگارشان گفتند ناگرویدگان بدرستی که جادوی است

مُبِينٌ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

آشکارا بدرستیکه پروردگار شما الله است آنخداوندی که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

و زمین ها در مقدار شش روز بر عرش عظیم

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ

میسازد امر کائنات هیچ شفاعت کننده نیست مگر پس از دستور دادن خدا آنخداوندی

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
پروردگار شما پس بپرستید اورا آیا پند نمیگیرید بسوی اوست بازگشت
جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
همه وعده داده خدا درست بدرستیکه اول بیافرید خلق را پس باز مردن زنده
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
گرداند تا جزا دهد آنانکه بگرویدند و عملها پسندیده کردند بعدل خود
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
و آنانکه کافر شدند مر ایشان را آشامیدنی آب گرم دوزخ و عذاب
اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
دردناک آنچه بودند کافر شدند اوست آنخداوندی که گردانید آفتاب را
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
روشنی و ماه را نور و تقدیر کرد هر یک را منزلها تا بدانید شمار
السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ
سالها و بدانید حساب ماه و روزها نیافرید خدا آنچه مذکور شد مگر براستی
يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ
روشن میکند دلایل قدرت خود را برای گروهی که میدانند بدرستیکه در آمد
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
شب و روز یک دیگر و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین ها
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
هر آینه مر گروهی را ترسنده بدرستیکه آنانکه امید ندارند
لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا بِهَا
دیدار مارا و خشنود شدند و زندگانی دنیا و آرام گرفتند بدان

وَالَّذِينَ

والذين هم عن آياتنا غافلون أولئك مأواهم

بودن ایشان و آنانکه ایشان از آیات ما بی خبر اند آن گروه جای بودن

النار بما كانوا يكسبون إن الذين آمنوا وعملوا

دوزخست بانچه بودند کسب میکردند بدرستیکه آنانکه ایمان و کردند

الصالحات يهديهم ربهم بإيمانهم تجري من

کارهای شایسته راه نماید ایشانرا پروردگار ایشان بموجب ایمان میرود از

تحتهم النار في جنات النعيم دعواهم فيها

زیر ایشان جویها در بوستانها با نعمت خدا و بهشتیان دران

سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام وآخر دعواهم

بهشت سلام باپاکی تراپاد خدایا و درود ایشان در بهشت سلم بود و آخر دعا ایشان

ع

أن الحمد لله رب العالمين ولو يعجل الله للناس

حمد خدایرا گویند پروردگار عالمیان و اگر تعجیل کند خدای برای مردمان

الشر استعجالهم بالخير لقضي إليهم أجلهم فنذر

اجابت چنانچه شتافتن ایشانست بسرعت دعای خیر بسوی ایشان اجل ایشان پس میگذاریم

الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون

آنانکه امید ندارند دیدار مارا در گمراهی ایشان سرگردان میروند

وإذا مس الإنسان الضر دعانا لجنبه أو قاعدا

و چون برسد بآدمی سختی و رنجی بخواند مارا و فتی تکیه کرده باشد

أو قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كأن لم يدعنا

بپهلوی خود باشد نشسته باشد ایستاده پس چون برداریم از رنج و مضرت او را بود از کفر که آیا

إلى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما

او نخوانده است مارا که او رسیده بود همچنین مر اسراف کنندگان الخ

كانوا يعملون ولقد اهلكنا القرون من قبلكم

هستند که عمل میکنند و بدرستیکه اهل قرنها را هلاک کردیم ما گروهی از پیش شما

لما ظلموا وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا

آنگاه ظلم کردند و آمد بدیشان پیغمبران ایشان حجتها و نه بودند

ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين ثم جعلناكم

که ایمان آورند همچنین پاداش کنیم گروهی کافران پس کردیم شما را

خلائف في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون

خلیفتان در زمین از پس ایشان پس بنگریم چگونه میکنید

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين لا يرجون

و چون برخوانند بر ایشان حجتها پیدا گفت آنانکه امید ندارند

لقاءنا ائت بقران غير هذا او بدله قل ما يكون

دیدار ما را بیایید با قرآنی جز این یا بگردان او را بگو ای محمد انچه نباشد

لي ان ابدله من تلقاء نفسي ان اتبع الا ما يوحى

مرا که بدل کنم او را از ذات نفس خود که متابعت کنم مگر انچه وحی کرده

الي اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم

سوی من که من میترسم که عاصی شوم خدایرا عذاب از روز

عظيم قل لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا

بزرگ بگو ای محمد خواهد خدا انچه بخواندمی بر شما و نه آگاه

ادريكم به فقد لبثت فيكم عمرا من قبله

کردم شما را بدان پس بدرستیکه درنگ کردم در میان شما عمری از پیش او

افلا تعقلون فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا

عقلت و نیابید پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا بربافد بر خدای دروغ

ثمن

او كذب

أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

یا دروغ داشتند نشانهاء او را که اوست بدبد کافرانرا

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا

ومیپرستیدند از جز خدا آنکه زیان نکند ایشان ونه

يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ

سود کند ومی گویند اینها شفیعان ما اند نزد خدا

قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي

بگو ای محمد که خبر میکنید خدارا بدانچه نداند در آسمانها ونه در

الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَمَا

زمین پاکست برتر است از آنچه انباز می آرند ونه

كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا

بودند مردمان مگر گروهی یکی پس اختلاف کردند واگر چرا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ

سخنی نبود سابق شده از خداوند تو قضا کرده شدی میان ایشان در آنچه

يَخْتَلِفُونَ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

درو اختلاف میکردند ومیگویند اگر نه فرستاده شده بروی نشانها

مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا إِنِّي

از خداوند او پس بگو ای محمد که علم غیب مر خدایرا پس چشم دارید که من

مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ

با شما از چشم دارندگان وچون بچشانیم مردمانرا

رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ

رحمت از پس تنگی که رسید برایشان مرایشانرا بکر

ع

فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ

در نشانهای ما بگوی ای محمد خدای زود تر مکر بر سیت که رسولان ما مینویسند

مَا تَمْكُرُونَ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

آنچه شما مکر میکنید اوست آنکه بر و سیر شمارا در دشت و دریا

حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ

تا چون باشید شما در کشتی و بروند بدیشان باد پاک خوش

وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ

و شادمان باشند بدان و بیاید بادی سخت و بیاید ایشان

الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا

موج از هر جایگاه و پندارید که ایشان در گرفته شده بدیشان بخوانند

اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ

خدا پاکان مر اورا دین اگر برهانی مارا ازین هستیم

لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ

از شکر کنندگان پس چون برهانید ایشان

يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا

فساد میکنند در زمین بناحق ای مردمان که

بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ

شکر کن شما بر تنهای شما منفعت زندگانی دنیا پس

إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

سوی ما بازگشت پس خبر کند شمارا بدانچه بودند که میکنند

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

که مانند زندگانی دنیا چون فرو فرستادیم اورا از آسمان

فاختلط

فاختلط به نبات الأرض مما يأكل الناس

وآميزد بدان رسته زمين از آنچه بخورند مردمان

والأنعام حتى إذا أخذت الأرض زخرفها وازينت

و ستوران تا چون بگيرد زمين زينت خويش و آرايش

وظن أهلها أنهم قادرون عليها أتاها أمرنا ليلا

و يقين گمان شود مردمانرا كه ايشان قادر شدند بدان بيايد فرمان شب

أو نهارا فجعلناها حصيدا كأن لم تغن بالأمس

يا روز پس كنيم ترا درو دروده چنان نيستي سود

كذلك نفصل الآيات لقوم يتفكرون

همچنين بيدا كنيم نشانها گروهي را كه انديشه تفكر كردند

والله يدعوا إلى دار السلام ويهدي من يشاء

و خدا ميخواند سوي سراي بهشت و راه نمايد آنرا كه خواهد

إلى صراط مستقيم للذين أحسنوا الحسنى

سوي راه راست مر آنانكه نيكوي بهشت است

وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة

و ديدار خدا و نه برسد بر روهاء ايشان گردي و نه خواري

أولئك أصحاب الجنة هم فيها خالدون

ايشانند ياران بهشت ايشان دران جاودان باشند

والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة

و آنانكه كردند بديها پاداش بديها

بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم

مانندان و در رسد در ايشان خواري نيست مر ايشانرا از خدا از نگاه دارد

ع

نصف

كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا

گويى كه پوشيده شده رويهاى ايشان پاره از شب تاريكى

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَوْمَ

ايشانند ياران آتش ايشان دران جاودان باشند و روز

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ

بنا كرديم ايشان را جمله پس گوييم مرآنانكه انباز آوردند بشناسيد جاى شما

أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ

شما شريكان شما پس جدا كرديم ميان ايشان و گفت شريكان ايشان

مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا

الخ بوديد شما كه مارا مى پرستيد پس بسنده است بخدا گواهى ميان ما

وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ هُنَالِكَ

و ميان شما كه بوديم از بندگان شما غافلان آنجا بيازمايد

تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ

هر تن را الخ پيش فرستاده و ترند برند سوى خدا خداوند ايشان

الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ

حق را و گم شده از ايشان الخ بودند كه دروغ ميگفتند بگواى محمد از روزى دهد شما

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

از آسمان و زمين يا آنكه پادشاهى دارد گوشها و چشمها

وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

و هركه بيرون آرد زنده از مرده و بيرون آرد مرده را از

الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ

زنده و اگر كار را بد ميكند كار پس زود تر بگويند خدا پس بگو الخ

ثمن ع

افلا تتقون ۝ فذلكم الله ربكم الحق فماذا

پس بر نپرهیزید پس دوست مر شما را خدا پروردگار حق است پس چون

بعد الحق الا الضلال فانى تصرفون ۝ كذلك

پس حق مگر بی راهی از کی واز گردانیدن شما همچنین

حقت كلمت ربك على الذين فسقوا انهم لا

سزاوار تر شده سخن خداوند تو بر آنانکه فاسق شدند که ایشان نمی

يؤمنون ۝ قل هل من شركائكم من يبدؤا

گروند ایمان نیارند بگوای محمد هست از شریکان شما از بیارند

الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده

خلق را پس واز گردند شما بگوای محمد خدا بیافرید خلق را پس واز گرداند

فانى تؤفكون ۝ قل هل من شركائكم من

پس کجا همی واز گردانند شما بگوای محمد از شریکان شما پس آنکس

يهدى الى الحق قل الله يهدى للحق افمن يهدى

که راه نماید سوی حق بگوای محمد خدا راه نماید مر حق را آنکس که راه نماید

الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدى الا ان

سوی حق را براستی و متابعت که راه نماید مگر آنکه را نماید مگر جهت کراکه

يهدى فما لكم كيف تحكمون ۝ وما يتبع اكثرهم

راه نماید مر شما را چگونه حکم میکنید و متابعت می کند بیشتر ایشان

الا ظنا ان الظن لا يغنى من الحق شيئا ان

مگر گمانرا که گمان وی بنا رهست بی نیاز کند از حق چیزی که

الله عليم بما يفعلون ۝ وما كان هذا القرآن

خدای داناست بدانچه میکنند و نه بود این قرآن

أن يفترى من دون الله ولكن تصديق الذى

که بربافته شود از جز خدا ولیکن راست تصدیق آنکه

بين يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه

میان دستها دست او وبیان کند کتاب نیست شک درو

من رب العالمين ۝ ام يقولون افتريه قل فأتوا

از پروردگار جهانیان یا میگویند بربافته بگوای محمد بیارید

بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله

سوره مانند آن وبخوانید آنرا که بتوانید از جز خدا

ان كنتم صادقين ۝ بل كذبوا بما لم يحيطوا

اگر بودید شما راست گویان بلکه دروغ زنان برانچه نتوانستند

بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب

علم آن ونیامد بایشان سرانجام همچنین دروغ زن کردند

الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة

آنانکه ازپیش ایشان پس بنگر چگونه بود سرانجام

الظالمين ۝ ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا

ستمکاران وازیشان ان از ایمان بیارد بوی وازیشان نمان

يؤمن به ۝ وربك اعلم بالمفسدين ۝ وان كذبوك

نیارد بوی پروردگار تو داناست بتباه کاران واگر دروغ زن کنند ترا

فقل لى عملى ولكم عملكم انتم بريؤن

بگوای محمد مرا کار من ومر شما را کار شما وشما ومن بیزارم

مما اعمل وانا برئ مما تعملون ۝ ومنهم من

برانچه ومن بیزارم برانچه میکنند وازیشان از

ع

يستمعون

يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا

می شنوند سوی تو تو توانی شنوانید کران را واگر بودند

لا يعقلون ومنهم من ينظر اليك افانت

در نیابند وازایشان از می نگرد سوی تو تو توانی

تهدي العمي ولو كانوا لا يبصرون ان الله لا

راه نماید کوران را واگر ایشان بودند نمی بینند که خدا

يظلم الناس شيئا ولكن الناس انفسهم

ستم نکند مردمان را چیزی ولیکن مردمان تنهای خویش

يظلمون ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا

ستم کاران شده آنروز انگیزد ایشان را چنانستی نه درنگ کردند مگر

ساعة من النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين

ساعتی از روز وازشناسند میان ایشان بدرستی زیان کارشد آنکه

كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين واما

دروغ کننده خدای واگر بودند راه یافتگان واگر

نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا

بنمایم ترا بهری آنکه وعده کردیم ایشان را یا بازگشت پس سوی ما

مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ولكل

بازگشت ایشان پس خدا گواه است برانچه می کنند وهر گروهی

امة رسول فاذا جاء رسولهم قضي بينهم

پیغمبر پس چون بیاید پیغمبران قضا کرده میان ایشان

بالقسط وهم لا يظلمون ويقولون متى هذا

عدل وایشان نه ستم کاران اند ومی گویند که باشد این

الوعد ان كنتم صادقين قل لا املك لنفسي

وعده اگر هستید شما راست گویان بگوای محمد پادشاهی نداریم مرتن خود را

ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا

زیانی ونه سودی مگر آنچه خواهد خدا مر هر گروهی را مهلتی است چون

جاء اجلهم فلا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون

بیاید مهلت ایشان پس نمانند ساعتی و پیشتر رانند

قل ارايتم ان اتىكم عذابه بياتا او نهارا ما

بگوای محمد چه بینید که بیاید شما عذاب او شبی یا روزی آنچه

ذا يستعجل منه المجرمون اثم اذا ما وقع امنتم به

چه خیر شتاب از و کافران پس چون آنچه بیافتند ایمان آرید بدان

الئن وقد كنتم به تستعجلون ثم قيل للذين

بدرستی بودید شما بدان شتاب می کردند پس گفته شد مرانانکه

ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل تجزون الا بما

ستم کردند بچشید عذاب جاودان هست جزا کنید مگر آنچه

كنتم تكسبون ويستنبئونك احق هو

بودید شما می کردند و می خبر پرسند از تو حق اوست

قل اي وربي انه لحق وما انتم بمعجزين ولو ان

بگوای محمد که ای خداوند که او مر حق و نیستید شما عاجز ماندگان و اگر هرکه

لكل نفس ظلمت ما في الارض لافتدت

مر هر تنی که ظلم کرده آنچه در زمین اگر خبر ند

به واسروا الندامة لما راوا العذاب وقضي

بدان پنهان کنند ندامت وآن گاه بینند عذاب و حکم کرده شود

ثمن ع

بينهم

بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۝ الا ان لله ما في

ميان ايشان بعدل وايشان ستم كرده نشوند اكنون كه خداي راست آنچه در

السموات والارض الا ان وعد الله حق ولكن

آسمانها وزمين اكنون كه وعده خدا حق است وليكن

اكثرهم لا يعلمون ۝ هو يحيي ويميت واليه

بيشتر ايشان نمي دانند اوست زنده كننده وميراننده وسوي او

ترجعون ۝ يا ايها الناس قد جاءتكم موعظة

بازگشت كرده شويد شمارا اي مردمان بدرستي كه بيامد بشما پندي

من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى

از پروردگار شما شفا را آنچه كه در سينه هاي وراه نمايد

ورحمة للمؤمنين ۝ قل بفضل الله وبرحمته

ورحمت مر گرويدگان را بگواي محمد فضل خدا ورحمت او

فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون ۝ قل

پس بدان شادي كنند اوست بهتر از آنچه جمع كنند بگواي محمد

ارايتم ما انزل الله لكم من رزق فجعلتم

خبر كنيد مرا آنچه فرستاده خدا مر شمارا از روزي گردانيده شما

منه حراما وحلالا قل آلله اذن لكم ام

از و بعضي حرام وبعضي حلال بگواي محمد خدا داده شمارا گوش مر شمارا يا

على الله تفترون ۝ وما ظن الذين يفترون

بر خداي بر بافتند دروغ وچه گمان دارند آنانكه بر بافتند

على الله الكذب يوم القيمة ان الله لذو فضل

بر خداي دروغ آن روز قيامت كه خدا خداوند فضل است

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

بر مردمان ولیکن بسیار ایشان شکر نه کنند

وَمَا تَكُونُ فِي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا

و نباشی تو در کاری و آنچه بخوانی از و از قرآن و نی

تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ

کنید از کار مگر بودیم ما بر شما گواهی چون

تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ

فرو افتند در و و آنچه در حدیث از پروردگار تو از هم سنگ

ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۤءِ وَلَا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ

مورچه در زمین و نه در آسمان و نه خوردتر از این است

وَلَا اَكْبَرَ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاۤءَ

و نه بزرگ تر مگر در کتاب پیدا بدانکه که دوستان

اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا

خدا ترس نباشد برایشان و نه ایشان اندوهگین آنانکه بگرویدند

وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

و بودند پرهیزکاران مر ایشان را مژدی در زندگانی دنیا

وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ

و در آنجهان بدل نکند مر سخنان خدا است اوست

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ

رستگاری بزرگ و نه اندوهگین ترا گفتار ایشان که عزت

لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي

مر خدایرا جمله اوست شنوا و داناست بدانکه خدا از در

السَّمٰوٰتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ

آسمانها واز در زمین ونه متابعت آنانکه

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ

میخوانند از جز خدا شریکان که متابعت نمیکنند

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ هُوَ الَّذِي

مگر گمانرا ونه ایشان مگر دروغ زنان اوست آنکه

جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا

بیافرید مر شمارا شب تا بیارامید درو وروز بیننده

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ قَالُوا

که در اینست نشانها مر گروهی بشنوند گفتند

اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي

بگرفت خدا فرزندی پاکست او اوست بی نیاز مراورا انچه در

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِندَكُم مِّن

آسمانها وانچه در زمین که نیست نزدیک شما از

سُلْطَانٍ بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

حجتی برین ای میگویید بر خدا انچه ندانید

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

بگوای محمد آنانکه بربافتند بر خدای دروغ نرهید

لَا يُفْلِحُونَ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

منفعتی در دنیا پس بسوی ماست بازگشت ایشان

ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

پس بچشانیم عذاب سخت بدانچه بودند که کافر شدند

ثمن ثلث ع

واتل عليهم نبأ نوح إذ قال لقومه يا قوم إن كان

برخوان برایشان خبر نوح چون گفت مر گروه خویش را ای گروه اگر باشد

كبر عليكم مقامي وتذكيري بآيات الله فعلى

بزرگ می آید بر شما ایستادن من و پند دادن من بنشانهای خدا پس بر

الله توكلت فأجمعوا أمركم وشركاءكم ثم

خدا توکل کردم پس جمع شوید بر کار خویش و شریکان خویش پس

لا يكن أمركم عليكم غمة ثم اقضوا إلي ولا

نباشد بر کار خویش بر شما پوشیده پس هلاک کنید سوی من و

تنظرون فإن توليتم فما سألتكم من أجر

مهلت مدهید مرا پس اگر روی گردانیدید پس نخواهم شما را از مزدی

إن أجري إلا على الله وأمرت أن أكون من

نیست مزدی مگر بر خداست و فرموده شد مرا که من باشم از

المسلمين فكذبوه فنجيناه ومن معه في الفلك

مسلمانان پس دروغ گردانیدند اورا پس برهانیدیم اورا و آنکه با او در کشتی

وجعلناهم خلائف وأغرقنا الذين كذبوا

و گردانیدیم ایشان را خلیفگان و غرق کردیم ما آنانکه دروغ زن کردند

بآياتنا فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ثم

بنشانهای ما پس بنگر چگونه بود سرانجام کافران پس

بعثنا من بعده رسلا إلى قومهم فجاءوهم بالبينات

بفرستادیم از پس او پیغمبر فرستادگان سوی گروه ایشان پس بیاوردند بشان حجتها

فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل كذلك

پس نبودند ایمان آوردند بدانچه دروغ زن کردند بدو از پیش همچنین

نطبع

نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

مهر نهاد بر دلها کافران پس برانگیختیم از پس ایشان

مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا

موسی و هارون سوی فرعون و مهتران او نشانها

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ

پس بزرگ منشی کردند و بودند گروهی کافران پس چون بیامد بدیشان

الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ

راستی از نزدیک ما گفتند که این جادویست پیدا گفت

مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ ۖ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا

موسی میگویید مر حق را پس آنگاه بیامد شما جادویست این

يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا

و برنبرد جادوان گفتند بیامدی بما تا بگردانی ما را از آنچه

وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي

یافتیم ما برو پدران خویش و بباشد مر شما را بزرگی در

الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

زمین و نیستیم ما مر شما را گرویدگان و گفت فرعون

ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ

بیارید بمن بهر جادوی دانا پس چون بیامدند جادوان گفت

لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ

مر ایشان را موسی بیفکنید آنچه شما افکنید پس چون بیفکندند گفت

مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ

موسی آنچه آوردید بدو جادویی که خدا باطل کند ترا بدرستی خدا

لا يصلح عمل المفسدين ويحق الله الحق

صلاح نيارد كار تباه كاران ودرست كند خدا حق را

بكلماته ولو كره المجرمون فما آمن لموسى

سخنان خود واگر دشواري كافران پس حق ان تصديق نكرد موسى را

الا ذرية من قومه على خوف من فرعون وملائهم

مگر فرزندان از گروه او بر ترسي از فرعون ومهتران ايشان

ان يفتنهم وان فرعون لعال في الارض وانه

كه عقوبت شان وكه فرعون متكبر است در زمين وكه او

لمن المسرفين وقال موسى يا قوم ان كنتم آمنتم

از آنكه كافر است وگفت موسى اي گروه اگر هستيد شما بگرويدي

بالله فعليه توكلوا ان كنتم مسلمين فقالوا

بخدا پس برو توكل كنيد اگر هستيد شما مسلمانان پس گفتند

على الله توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم

بر خدا توكل كرديم خداوندا مگردان ما را آزمايش مر گروه

الظالمين ونجنا برحمتك من القوم الكافرين

ستمكاران وبرهانيديم ما برحمت خويش از گروه كافران

واوحينا الى موسى واخيه ان تبوآ لقومكما

ووحي كرديم ما بسوي موسى وبرادران او كه بسازند مر گروه خود را

بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة واقيموا الصلوة

بمصر خانها وكنيد خانهاي شما قبله بسوي مشرق وبپا داريد نماز را

وبشر المؤمنين وقال موسى ربنا انك آتيت

ومژده ده مر گرويدگان را وگفت موسى پروردگارا كه تو بدادي

فرعون

فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

فرعون را ومهتران اورا آرایش ومالها در زندگانی دنیا

رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ

خداوند تا گمراه شدند از راه تو خداوندا ببر بر

أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ

مالهای ایشان وسخت ان بر دلهای ایشان پس ایمان نیارند تا ببینند

يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا

عذاب دردناک گفت بدرستی که اجابت کرده شده دعای شما

فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

پس راست مید وپیروی مکنید راه آنانکه ندانند

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

وسیاه وی فرزندان یعقوب از دریا پس دررسید ایشان فرعون

وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ

ولشکر او از عدگرازو ودشمن تا چون که دررسید اورا حراق غرق

قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُوا

گفت ایمان آوردیم که او نیست خدا مگر آنکه ایمان آورده بدو فرزندان

إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ آلْئٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ

یعقوب وهم از مسلمانان الکنون بدرستیکه عاصی بودی

قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

پیش ازین وبودی تو از کافران پس امروز درافکنیم در غلبه

لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

تا باشی مرآنرا که پس تر باشد نشانی وبدرستی بسیاری از مردمان

ثمن ع

عن آياتنا لغافلون ۝ ولقد بوأنا بني إسرائيل

از نشانهاء ما غافلانند وبدرستی فرود آوردیم فرزندان یعقوب

مبوأ صدق ورزقناهم من الطيبات فما اختلفوا

فرود آوردن راست وروزی کردیم ایشانرا از پاکیها پس اختلاف نکردند

حتى جاءهم العلم إن ربك يقضي بينهم يوم

تا بیامدشان دانش که خدای تو حکم کند میان ایشان روز

القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ فإن كنت

قیامت در آنچه بودند درو اختلاف کردند پس اگر باشی تو

في شك مما أنزلنا إليك فسئل الذين

در شکی در آنچه فرستادیم سوی تو بپرس آنانکه

يقرءون الكتاب من قبلك لقد جاءك

میخوانند کتاب را از پیش تو بدرستی بیامدند

الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۝

حق را از خداوندتو پس مباش از شک کنندگان

ولا تكونن من الذين كذبوا بآيات الله

و مباش از آنانکه دروغ گفتند نشانها خدا

فتكون من الخاسرين ۝ إن الذين حقت

پس باشی از زیانکاران بدرستی آنانکه واجب شد

عليهم كلمت ربك لا يؤمنون ۝ ولو جاءتهم

برایشان سخن خداوندتو ایمان نیارند واگر بیایدایشانرا

كل آية حتى يروا العذاب الأليم ۝ فلولا

هر آیتی تا ببینند عذاب دردناک پس اگر چرا

كانت

كانت قرية آمنت فنفعها ايمانها الا قوم يونس

نه بود دیهی که ایمان آوردی که سود کردی ایمان ایشان مگر گروه یونس

لما آمنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحيوة

آنگاه که بگروند برداشتیم از ایشان عذاب خواری در زندگانی

الدنيا ومتعناهم الى حين ولو شاء ربك لآمن

دنیا و برخورداری ایشان تا آنگاه و اگر خواهد خداوند تو هر آینه ایمان

من في الارض كلهم جميعا افانت تكره

آوردی آنکه در زمین همه ایشان جمله توی تو داری بکره

الناس حتى يكونوا مؤمنين وما كان لنفس

مردمان تا باشند گرویدگان و نه بود هیچ تنی را

ان تؤمن الا باذن الله ويجعل الرجس على

که ایمان آرد مگر بفرمان خدا و بکند پلیدی عذاب بر

الذين لا يعقلون قل انظروا ماذا في السموات

آنانکه در دنیا نه بینند بگوی ای محمد بنگرید آنچه چیز است در آسمانها

والارض وما تغني الآيات والنذر عن قوم

و زمین و آنچه بی نیاز است نشانها و بیم کننده از گروه

لا يؤمنون فهل ينتظرون الا مثل ايام

که ایمان نیارد پس هست که چشم میدارند مگر مانند چون روزها

الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا اني معكم

آنانکه بچون بگذشتند از پیش ایشان بگوی ای محمد پس بنگرید که من با شما ام

من المنتظرين ثم ننجي رسلنا والذين آمنوا

از چشم دارندگان پس برهانیدیم پیغمبران و آنانکه بگرویدند

كذلك حقا علينا ننج المؤمنين قل يا ايها

بچنین رست برما برهانیدیم گرویدگان بگو ای محمد ای

الناس ان كنتم في شك من ديني فلا اعبد

مردمان اگر هستید شما در گمان شک از دین من پس نمی پرستیم

الله الذي يتوفىكم وامرت ان اكون

خدا را آنکه بمیراند شما را و فرموده شد مرا که باشم

من المؤمنين وان اقم وجهك للدين

از گرویدگان و که بپای و روی خود را مر دین خود را

حنيفا ولا تكونن من المشركين ولا تدع

مسلمانی را و نه باشند از مشرکان و بخوانند

من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان

از جز خدا آنچه سود نکند ترا و برساند زیان رنج پس اگر

فعلت فانك اذا من الظالمين وان يمسسك

کنی تو پس که تو باشی از ستمکاران و اگر برسد ترا

الله بضر فلا كاشف له الا هو وان يردك

خدا رنجی پس باز دارنده مر او را مگر اوست و اگر بخواهد ترا

بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء

نیکی پس بازدارنده فضل او را برساند بدان آنرا که خواهد

من عباده وهو الغفور الرحيم قل يا ايها

از بندگان و اوست آمرزنده بخشاینده بگو ای محمد ای

الناس قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى

مردمان بیامد شما را حق از پروردگار شما پس هر که راه

الذين تعبدون من دون الله ولكن اعبد

آنکه می پرستید از جز خدا ولیکن می پرستم

ع

فانما

فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ

پس که راه نماید مرتن خود را و هر که گمراه شد پس که گمراه شد

عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى

بر این آن و نیستم که من بر شما بر ذیرفته و متابعت کن آنچه وحی کرده

إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ

سوی تو و صبر کن تا حکم خدا و اوست بهترین

سورة هود عم مكية وهي مائة وثلث وعشرون آية الْحَاكِمِينَ

حکم کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا مهربان بخشاینده

الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ

پس خدای بی بیم نام اوست محکم کرده آیتهای او پس جدا کرده شده از

لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي

نزد حکیم بهتر آگاه که پرستید مگر خدای که من

لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

مر شما را از و بیم کننده و مژده دهنده که استغفار کنید خداوند خویش را

ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى

پس توبه کنید سوی او برخورداری شما را و برخورداری نیکو سوی

أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ

هنگام مسمی نام برده و بدهد هر خداوند افزونی فضل او و اگر

تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

روی گردانید پس که می‌ترسم بر شما عذاب آن روز بزرگ

إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ
سوی خدا بازگشت شماست کنید واوست بر هر چیزی تواناست بدانکه ایشان
يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ
دو تا می کنند جامهای خودرا تا پنهان شوند ازو بدان تا آنگاه
يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
بپوشند یعنی در میکشند جامهای خویش میداند آنچه پنهان میکنند و آنچه آشکارا میکنند
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي
که او داناست بدانچه در سینهاست
الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
مگر بر خدا روزی دهد و بداند خفتن جای آنرا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ
و مردمان جای آنرا هر در کتاب پیدا واوست
الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
آنکه آفرید آسمانها و زمین در شش روز
وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ
و هست عرش او بر آب پیش از ازبهر آن تا بیازماید شمارا کدام شما نیکوکارتر
عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ
کاری واگر گفتی تو که شما برانگیخته شوید از پس
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا
مرگ هرآینه گویند کافر شدند هست مگر
سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلٰى
اینست جادویی پیدا واگر تاخیر کنید ازیشان عذاب سوی

الجزو ١٢

أُمَّةٍ

ع

اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ اَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ

گروهی بریده کرده شمرده گویند کیان انچه باز میدارید عذاب آن مگر روزی بیاید بدیشان

لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

نیست بازگردانیده ازیشان عذاب وفرود آید براچه بودند بدان

يَسْتَهْزِؤُنَ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً

افسوس میکردند واگر بچشانیم ما مردمان را از ما رحمت

ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ وَلَئِنْ

ونعمت پس بکشیم آنرا ازو که او نوامید و رحمت ناسپاس واگر

اَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

بچشانیم اورا نعما زیان شدن رسیده باشد میگویند برفت ترس

السَّيِّئَاتُ عَنِّي اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ اِلَّا الَّذِينَ

بدیها ازمن که او تازنده است فخور مگر آنانکه

صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

صبرکردند وبکردند نیکیها ایشانند مرایشانرا امرزنده

وَاَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى

ومزدی بزرگ شاید بودن تو گذارنده ای محمد بهری انچه وحی کرده

اِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَا

سوی تو وتنگ شود بدان دل تو که گویند چرانه

اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ اِنَّمَا اَنْتَ

فرستاده آید برو گنجی یا چرا نیامد باو فرشته که توای بتو

نَذِيرٌ وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اَمْ يَقُولُونَ

بیم کننده وخدا بر همه چیز گواهست یا میگویند

افتريٰه قل فاتوا بعشر سور مثله مفتريات

بر بافتند این قران بگوای محمد پس بیایند ده سورتی مانند او دروغ بر بافت

وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم

و بخوانید از توانید پرستیدند از جز خدا اگر هستید شما

صادقين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما

راست گویان پس اگر اجابت نکنند مر شمارا پس بدانید بس

انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم

فرستاده شد بدانش خدا واگر نیست خدا مگر اوست پس هست شما

مسلمون من كان يريد الحيوة الدنيا وزينتها

مسلمان گردند گردن نهادند از هر که بود خدا زندگانی دنیا و آرایش آن

نوف اليهم اعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون

تمام بدهیم سوی ایشان کردار ایشان دران و ایشان دران کم کرده نشوند

اولئك الذين ليس لهم في الاخرة الا النار

ایشانند آنانکه نیست مر ایشان را در آن جهان مگر آتش

وحبط ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا يعملون

و باطل شد آنچه میکردند دران دنیا و باطل است آنچه بودند میکردند

افمن كان على بينة من ربه ويتلوه شاهد

پس هر آینه باشد بر حجتی از خداوند خویش و میخواند گواه

منه ومن قبله كتاب موسى اماما ورحمة

مر جبرئیل از او و بر که پیش آن کتاب توریت موسی پیش او و رحمة

اولئك يؤمنون به ومن يكفر به من الاحزاب

ایشانند و بگرویدند بوان و هر که کافر شود از کافران

فالنار

فالنار موعده فلا تك في مرية منه انه الحق

پس آتش وعده گاه اوست پس مباش ای محمد در شک ازو که او حق است

من ربك ولكن اكثر الناس لا يؤمنون

از پروردگار تو ولیکن بیشتر مردمان نمیگروند

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا اولئك

و هرکه ستمکارتر بود ازانکه بر بافتند بر خدا دروغی ایشانند

يعرضون على ربهم ويقول الاشهاد هؤلاء

عرض کرده شوند بر خداوندشان و میگویند گواهان ای فرشتگان اینها

الذين كذبوا على ربهم الا لعنة الله على

آنانکه دروغ بر خداوند خویش کرد لعنت خدا بر

الظالمين الذين يصدون عن سبيل الله و

ستمکاران آنانکه روی بگردانند از راه خدا

يبغونها عوجا وهم بالاخرة هم كافرون اولئك

و بجویند آنرا کژی و ایشان بر آنجهان ایشان کافرشدند ایشانند

لم يكونوا معجزين في الارض وما كان لهم

باشند عاجزشدگان در زمین و نیست بود مر ایشانرا

من دون الله من اولياء يضاعف لهم العذاب

از جز خدا از دوستان افزوده اند مر ایشانرا عذاب

ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون

الجه بودند خواستند شنید حق و نه بودند که ببینند بهشت

اولئك الذين خسروا انفسهم وضل عنهم

ایشانند آنانکه زیان کردند نفسهای خود را و گمراه شد ازیشان

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ

آنچه بودند بر می‌بافتند در دنیا حقا که ایشان در آن جهان ایشان

الْأَخْسَرُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

زیانکاران باشند که بدرستی آنانکه بگرویدند و بکردند نیکیها

وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ

و فروتنی کردند بسوی خداوند خویش ایشانند یاران بهشت ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ

دران باشند جاودان مانند گروهند کافران و مسلمان چون نابینا و کوران

وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

و بینا و شنوا هست که برابر باشند مانند پس پند گیرند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ

و بدرستی فرستادیم نوح را سوی گروه که من مر شما را بیم کننده

مُبِينٌ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

پیدا که پرستید مگر خدا را که من میترسم بر شما را

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب که روز دردناک پس گفت مهتران آنانکه کافر شدند

مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ

از گروه او آنچه مردم آدمی مانند ما و نه بینیم ترا

اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا

که پس روی کنند ترا مگر آنانکه ایشان فرومایه تر ما را در ظاهر و بداری دند

نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

بینیم مر شما را بر ما از افزونی بلکه گمان بریم شما را دروغ زنان

قال يا قوم

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

گفت ای گروه ببینید شما اگر باشم بر حجتی از پروردگار خویش

وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا

و بداد مرا رحمت از نزدیک او پوشیده کرده شد بر شما برسیدم شما بوت

وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ

و شما مر آنرا کارهایند ای گروه و نهم نخواهم از شما را

عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا

برو مالی نیست مزد من مگر بر خدا و نیستم من

بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي

گرداننده آنانکه بگرویدند که ایشان خواهند خداوند خویش را ولیکن

أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي

می بینم شما را گروهی جاهلانند و ای گروه من از یاری دهید مرا

مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَا

از خدا اگر برانم ایشانرا پس چرا پند نگیرید و نه

أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

گویم مر شما را نزدیک خزاین خدا و نه دانم

الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ

غیب و نه گویم که من فرشته ام و نه گویم مر آنانکه

تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ

خوار دارند چشمهای شما برآینه ندهد ایشانرا خدا بهتر خدا

أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا

دانا بدانچه در تنهای ایشان که من آنگاه من آنزد که ستمکاران گفتند

يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا

اى نوح بدرستيكه ما را خصومت كردى بسيارى خصومت بما پس بيار بما

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ

بدانچه وعده ميكنى اگر هستى تو از راست گويان گفت كه بيارد شما

بِهِ اللّٰهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

بدان خدا اگر خواهد و نيستيد شما عاجز آرندگان و نه سود دارد شما

نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللّٰهُ

دعوت بحد من اگر خواهم كه خداى برشما را اگر هست خدا

يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بخواهد كه گمراه كند شما را اوست پروردگار شما و سوى شما بازگشت نويد

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي

يا ميگويند قوم نوح بربافته است بگواى محمد كه بربافت او را دروغ پس بر من است گ

وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ

و من بيزارم از انچه جرم ميكنند وحى كردند سوى نوح كه او

لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ

هرگز نگرود از گروه خود را مگر آنكه بدرستيكه بگرود پس غم مخوريد

بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا

بدانچه بودند ميكنند و بكن كشتى خود ديدن ديدن چشمها

وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ

و از فرمان و نه مراجعت من در آنانكه ستم كردند كه ايشان

مُغْرَقُونَ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ

غرق شدگان و بكردانيد كشتى و هر بارى كه بگذاشتند بروى

ملا من

مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا

مهتران از گروه او افسوس کردند تشارا ازو گفت اگر افسوس کنید از ما

فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ فَسَوْفَ

پس افسوس کنیم از شمارا چنانچه افسوس میکنید زود باشد

تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ

که بدانید از هرچه که بیاید بدو عذاب خوار کننده او را و گردانیده شود برو

عَذَابٌ مُقِيمٌ حَتَّى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ

عذاب دایم تا چون بیاید فرمان و صبر از روی تنور براید

قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ

گفتیم بردار دران کشتی از هر جفتی دو نر ماده و فرزندان

اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ

و عیال خود مگر آنکس که پیش رفته است برو گفتار بهلاک شدن و آنکس که بگرویده و نه گرویده

مَعَهُ اِلَّا قَلِيلٌ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ

با او مگر اندک و گفت برنشینید دران بنام خدا

مَجْرِيهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

بزن آن و بازداشتن آن که خداوند من امرزنده است مهربان

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ

و آن کشتی میرود بدیشان در نوح همچو کوهها و بخواند نوح

ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا

پسران خود را و هست در کناره کوه ای فرزندان برنشین با ما و لا

تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ قَالَ سَاٰوِي اِلٰى جَبَلٍ

سماے با کافران گفت زود بود که نرم شود سوی کوه

ربع ثمن

يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

نگاهدارد مرا از آب گفت نگاهداشت و روز از فرمان خدا

إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ

مگر آنکه رحمت کرد خدا و بگردانید میان ایشان موج پس بود از

الْمُغْرَقِينَ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ

غرق شدگان وگفت ای زمین فرو بر آب خویش و ای آسمان

أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى

باریدن باران و آب کم شده آن آب و خلاصی یافت فرمان خدا و قرار گرفتن بر

الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَى

جودی وگفته شود دوری مر گروه ستمکاران و بخواند

نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ

نوح خداوندرا پس گفت نوح خداوند من که پسر از اهل بیت و که

وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

وعده تو راست حق است و توی تو عدل ترین حکم کنندگان

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ

گفت ای نوح که اوست او نیست از اهل تو که کارکننده ام جزنه

صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي

نیک صالح پس نخواه از من آنچه نیست مر ترا بدو دانش که من

أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالَ رَبِّ

از این نهی میکنم که باشی تو از جاهلان نادان گفت خداوند من

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَ

که من میخواهم بتو که نخواهم از تو آنچه نیست مرا بدو بدان دانش

لا تغفرلي

ع

إلا تغفر لي وترحمني أكن من الخاسرين

وا گر که نیامرزد مرا ورحمت کنی مرا باشم از زیانکاران

قيل يا نوح اهبط بسلام منا وبركات عليك

گفته ای نوح فرود آی از کشتی بسوی من بسلامت از ما وبرکات بر تو باد

وعلى أمم ممن معك وأمم سنمتعهم ثم

وبر امتان آنکس که با تو اند فرزندان وامتان وبرخورداری دهیم پس

يمسهم منا عذاب أليم تلك من أنباء الغيب

بیاید ایشان را از عذاب دردناک اینست از خبرها غیب پوشیده

نوحيها إليك ما كنت تعلمها أنت ولا قومك

فرود فرستادیم آنرا سوی تو آنچه هستی تو از آموخته شدی سوی تو ونه گروه

من قبل هذا فاصبر إن العاقبة للمتقين

تو از پیش این قرآن پس صبر کن که بدرستیکه سرانجام مر پرهیزکاران

وإلى عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله

وسوی عاد برادر ایشان هود گفت ای گروه من پرستید خدا

ما لكم من إله غيره إن أنتم إلا مفترون

نیست مر شما را هیچ خدا جز او که نیستید شما مگر دروغ بافتگان

يا قوم لا أسألكم عليه أجرا إن أجري

ای گروه من نخواهم مر شما را بر او مزدی نیست مرا مزدی من

إلا على الذي فطرني أفلا تعقلون ويا قوم

مگر بر آنکه بیافرید مرا پس چرا در نمی یابید وای گروه من

استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يرسل السماء

بیامرزش خواهید خداوند خویش پس توبه کنید سوی تو بفرستاد آسمان

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا

بر شما را باران پیوسته دادم و زیادت کند شما را قوتی سوی قوت شما و نه روی

مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا

گردانید از میان مشرکان گفتند ای هود نیاوردی با ما حجتی بیان و نیستیم

نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

ما گذارندگان بتان خود از گفتار خود و نیستیم ما مر ترا

بِمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا

تصدیق کنندگان که نگوییم مگر رسانیدن تو بهری میان دیوانگی

بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ

برابر گفت که من گواهی میدهم خدا و گواه باشید که من بیزارم

مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا

از آنچه شرک می آرند از جز او حکم میکنید و هلاکت جمله

ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

پس نیاید و نمایش مهلت که من توکل کردم بر خدا خداوند من و پروردگار

مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي

از آنچه هیچ جنبنده مگر اوست بگرفت پیشانی او که خداوند من

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ

بر راه راست پس اگر روی گردانید از خدا پس رسانیدم برسالت شما

مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا

آنچه فرستاده شده بدان سوی شما و خلیفه گرداند خداوند من گروهی

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ

جز شما و نه زیان برسانیدن چیزی که خداوند من بر هر

شيء حفيظ

شيء حفيظ ۝ ولما جاء امرنا نجينا هودا والذين

نگهبان   وچون بیامد   فرمان ما   برهانیدیم   هودرا   وآنانکه

امنوا معه برحمة منا ونجيناهم من عذاب

بگرویدند   باو   برحمت ازما   وبرهانیدیم ایشانرا   از   عذاب

غليظ ۝ وتلك عاد جحدوا بايات ربهم

سخت   واینست   عادیان   منکرشدند   بآیات   خداوندخویش

وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد ۝

وعاصی شدند   پیغمبران اورا   ومتابعت کردند   هرقاهری   منکریرا   کردند

واتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة

وبس روی کیند   دراین   دنیا   عذاب   وآن روز   قیامت

الا ان عادا كفروا ربهم الا بعدا لعاد قوم

کفرکردند   بدانکه عادیان کافرشدن خداوندخویش   بدانکه دوری مرعادیان   گروه

هود ۝ والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم

هود   سوی ثمودیان   برادرایشان   صالح   گفت   ای گروه من

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره هو

پرستید   از خدا   نیست   مرشمارا   از   خدا   جزاو   اینست

انشاكم من الارض واستعمركم فيها

بیافرید   شمارا   از   زمین   وکرد شمارا عمارت کنندگان   دران

فاستغفروه ثم توبوا اليه ان ربي قريب

پس امرزش خواهید   پس توبه کنید   سوی او   که خداوندمن   نزدیک

مجيب ۝ قالوا يا صالح قد كنت فينا مرجوا

اجابت کننده   گفتند   ای   صالح   بدرستیکه بودی درمیان ما   امیدداشت

ع

قَبْلَ هٰذَا أَتَنْهٰنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا

پیش این صلح کنی مارا بخوانی تا آنکه پرستید پدران ما وکه ما

لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ

اندر شک ازانچه بخوانی مارا سوی او در شک گفت ای گروه من

أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ

چه بینید شما اگر هستم بر حجتی از خداوند من و بداد مرا از خود

رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي

سوی حکمتی پس که یاری کند و نگاه بدارد از خدا اگر عاصی شوم برو پس یاد نکنید مرا

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝ وَيَا قَوْمِ هٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

جز زیان کاری وای گروه من این ماده اشتر خدای مر شمارا آیتی

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ

علامتی از معجزها بخورد در زمین خدا ونه برخورداری کنید بدی

فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ

پس بگیرد شمارا عذاب نزدیک پس کشتند آنرا پس گفت صالح

تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ

برخوردار در ان منزلها خویش روز ایست وعده نه

مَكْذُوبٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا

دروغ پس چون بیامد فرمان برهانیدم صالح را

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ

وآنانکه بگرویدند باو نبوت از ما واز خواری

يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ وَأَخَذَ

آن روز که خداوند تو اوست بازومند ارجمند وبگرفت

ثمن

الذين

ع

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ

آنانکه ستم کردند بانگ جبرائیل پس بامداد کردند در خانهای خویش مردمان

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ

بودند هرگز نبود دران بدانکه ثمودیان کافر شدند خداوندشان

أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ

نگرد ثمودیان را و بدرستیکه بیامدند پیغمبران ابراهیم را

بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ

بشارت دادند فرزندان یعقوب گفتند آرام گفت سلام پس درنگ نکرد

أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۝ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ

که بیامدند گوساله کرده پس چون بدید دستهای ایشان که نرسد

إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا

سوی او منکر آمدشان و پنهان کرد از ایشان ترس گفتند

لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ

مترس که ما فرستادیم سوی گروه لوط و زن او

قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِن

استاده بدان پس بخندید پس مژده دادیم آنرا باسحاق و از

وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝ قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ

پس اسحاق و یعقوب گفت ای وای بر من ابزایم من

وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۝

و من پیرازم لوزنه ال واین شوی من بوست صد سال که این چیزی عجب است

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

گفتند عجب میکنی از فرمان خدا و رحمت خدا و برکتان

عليكم اهل البيت انه حميد مجيد فلما

برشما باد اهل بیت ابراهیم که او خداستوده خویش پس چون

ذهب عن ابرهيم الروع وجاءته البشرى

ببرد از ابراهیم ترس وبیامداو بشارت

يجادلنا في قوم لوط ان ابرهيم لحليم اواه منيب

خصومت میکردند با ما در گروه لوط براستی ابراهیم بردبار آه کننده بازگردنده

يا ابرهيم اعرض عن هذا انه قد جاء امر ربك

ای ابراهیم روی بگردان از این که او بدرستی بیامد فرمان خدا

وانهم اتيهم عذاب غير مردود ولما جاءت

وکه آمد ایشان برایشان عذاب جز نه باز گردانیده وچون بیامدند

رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقال

بفرستادگان سوی لوط غمگین بود بدیشان وتنگ گشت بدیشان دل او وگفت

هذا يوم عصيب وجاءه قومه يهرعون

این امروز سخت ضعیف تر است وبیامد گروه لوط که میشتافتند

اليه ومن قبل كانوا يعملون السيات قال

سوی او واز پیش آمده بودند میکردند بدیها گفت

يا قوم هؤلاء بناتي هن اطهر لكم فاتقوا

ای گروه ریما دختران صفت ایشان پاکتر ایشان را پس بترسید

الله ولا تخزون في ضيفي اليس منكم رجل

خدارا ونه اندوهگین در مهمانان من ایست از شما یکمرد

رشيد قالوا لقد علمت ما لنا في بناتك من

معروف کنید گفتند بدرستی دانسته ایجه ما را در دختران تو از

ع

حَقٍّ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝ قَالَ لَوْ اَنَّ لِي بِكُمْ

حق ونه تو هر اینه برانی آنچه نخواهی گفت اگر بشدی مرا بشما

قُوَّةً اَوْ اٰوِي اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝ قَالُوا يَا لُوطُ

برومند یا بازگردم سوی رکنی سخت گفتند ای لوط

اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ

که ما فرستادیم خداوند هرگز نرسد سوی تو پس سیر با اهل خویش

بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا

بپاره از شب و نه باز پس وارد از شما یکی مگر زن

امْرَاَتَكَ اِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا اَصَابَهُمْ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ

تو که او برسد آن زن را آنچه برسد ایشان را که وعده هلاکت ایشان

الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا

سحردم نیست سپیده دم نزدیک پس چون بیامد فرمان ما کردیم

جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً

برتر آنرا زیر آن و بارانیدیم ما بر ایشان سنگ

مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا

از سنگ گل زیر یکدیگر نهاده نشان کرده بصوحی نزدیک خدای تو و نیست

هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ

ع

این از ستمکاران دور و سوی مدینه برادران شان

شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ

شعیب گفت ای گروه من بپرستید خدا را نیست مر شما را از

اِلٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

خدا جز او و نه کم مکنید حقهای مردمان و در پیمانه و ترازو

إِنِّي أَرَاكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

که من می‌بینم شما را فراخی و نعمت و که من می‌ترسم بر شما عذاب

يَوْمٍ مُحِيطٍ ۝ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

آن روز فراگیرنده شما را و ای گروه من تمام سنجید پیمانه و ترازو

بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا

بعدل و کم مکنید مردمان را چیزهای ایشان و تباهی مکنید

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ

در زمین تباهکاران طاعت و ثواب خدا بهتر است مر شما را

إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ

اگر هستید شما گرویدگان و نیستم من بر شما نگاهبان

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ

گفتند ای شعیب ایمان تو می‌فرماید که ترک کنیم

مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ

آنچه پرستیدند پدران یا آنکه مکنیم در خواستها خویش را آنچه بخواهیم

إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

که تو تویی بردبار رسیده گفت ای گروه چه بینید

إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا

اگر هستم بر حجتی از پروردگار من و روزی داد مرا ازو روزیی

حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ

نیکو حلال و نه خواهم من که خلاف کنم شما را سوی آنچه نهی کنم شما را

عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا

ازو که خواهم مگر نیکویی کردن میان خود آنچه توانستم توانم و نیست

توفيقي

ثمن نصف

تُوفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

توفيق من مگر بخدا بر او توکل کرديم و سوی او باز کرديم

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ

واي گروه من بر آمدي از شما خلاف وعداوت که برسد شما را مانند

مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ

آنچه برسد گروه نوح يا گروه هود يا گروه صالح

وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

و نيست گروه لوط از شما دور و آمرزش خواهيد خداوند خويش

ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ قَالُوا يَا

پس توبه باز گرديد سوی او زيرا که خداوند بخشاينده دوست دارنده گان من گفتند ای

شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ

شعيب آنچه نفقه ندانم بسياری از آنچه ميگوئی که ما می بينيم ترا

فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا

در ضعيف و گرنه بودی گروه من سنگسار کردندی ترا و نيستی

أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ

بر ما که ای ارجمند گفت ای گروه اگر گروه من عزيز ترند

عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا

بر شما از خدا و گرفتند او را پس پشت خويش پشت

إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

که خداوند من بر آنچه ميکنيد دانا است واي گروه بکنيد بر دين خويش

إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ

که من کننده ام زود بدانيد هر که بيايد او را عذاب

يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا اني معكم

نفرين كند اورا وبركه اوست دروغ كويند وچشم داريد عذاب من كه من با شما

رقيب ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين

چشم دارنده ام وچون بيايد فرمان ما برهانيديم شعيب وآنانكه

امنوا معه برحمة منا واخذت الذين ظلموا

بكرويدند باو برحمت از ما وبكرفت آنانكه ستم كردند

الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين كأن لم

نك جبرائيل پس بامداد كشتند در خانهاي خويش مردمان ودر زانو چنانكه هيچ

يغنوا فيها الا بعدا لمدين كما بعدت ثمود

كوئي دران بدانكه دوري باد مر قوم شعيب چنانكه دور شدند ثموديان از رحمت

ولقد ارسلنا موسى بآياتنا وسلطان مبين

وبدرستي فرستاديم ما موسى را نشانها وحجتي هويدا

الى فرعون وملائه فاتبعوا امر فرعون وما

سوي فرعون را ومهتران او پس متابعت كردند فرمان فرعون را ونيست

امر فرعون برشيد يقدم قومه يوم القيمة

فرمان فرعون بصواب پيش رود كروه او روز قيامت

فاوردهم النار وبئس الورد المورود واتبعوا

پس درآورد ايشان را در آتش وبدست جاي برآمدن در رفته روز پس در پي كرده شد

في هذه لعنة ويوم القيمة بئس الرفد المرفود

در اين لعنت وآن روز قيامت بدست عطا داده اين بانك حريد المرفود

ذلك من انباء القرى نقصه عليك منها

اينست از خبرها شهري كه قصه كنم برتو ازان

ع

قائم

قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوٓا

ایستاده و بعضی درود و انچه ستم کردیم ما ایشان را ولیکن ستم کردند

أَنفُسَهُمْ فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ

تنهاء خود را پس بی نیاز نداشتند از ایشان بتان ایشان آنکه می خواندند پرستید

مِن دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا

از جز خدا از چیزی آنگاه که بیامد فرمان خداوند تو

زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ

و بیفزود ایشان جز هلاکت و همچنین بگرفت خداوند تو

إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ ظَٰلِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ

چون بگیرد شهرها و اهل آن ستم کاران بودند که گرفت او دردناک

شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ

سخت است که در این است نشانی مر آنرا که بترسد عذاب

ٱلْءَاخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ

آنجهان اینست آنروز گرد کرده شوید مر او را مردمان واین است آنروز

مَّشْهُودٌ ۝ وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۝ يَوْمَ

حاضر شدن جمله خلق و نیست و تاخیر نکنیم آنروز مگر مر اجلی شمرده آنروز

يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ فَمِنْهُمْ شَقِىٌّ

بیاید سخن نگوید تنی مگر بفرمان او پس از ایشان بدبخت

وَسَعِيدٌ ۝ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُوا۟ فَفِى ٱلنَّارِ لَهُمْ فِيهَا

و نیک بخت باشند پس اما آنانکه بدبخت شدند در آتش مر ایشانرا در ان

زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ

زیر بخت و بانگ جاودان در ان انجا مادام که آسمانها

والارض الا ما شاء ربك ان ربك فعال لما يريد

وزمین مگر آنچه خواهد خداوند که خداوند کننده است آنرا که خواهد

واما الذين سعدوا ففي الجنة خالدين فيها ما دامت

واما آنانکه نیکبخت شدند در بهشت جاویدان دران تا دام که

السموت والارض الا ما شاء ربك عطاء غير

آسمانها وزمین مگر آنچه خواهد خداوند تو عطایی جز

مجذوذ فلا تك في مرية مما يعبد هؤلاء ما

بریده نیست پس مباش در شک از آنچه میپرستند کیان اینها آنچه

يعبدون الا كما يعبد اباؤهم من قبل وانا

پرستند مگر چنانکه پرستیدند پدران ایشان از پیش که تمام

لموفوهم نصيبهم غير منقوص ولقد اتينا موسى

دهنده ام ایشانرا بهره ایشان جز کم کرده وبدرستی بدادیم موسی را

الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت

توریت پس اختلاف کرده شد درو واگرنه بود سخن که پیش رفته است

من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب

از خداوند تو با حکم کرده شده میان ایشان وکه ایشان اندر شک است ازو در شک افکنده

وان كلا لما ليوفينهم ربك اعمالهم انه بما يعملون

حقا که جمله را البته که تمام بدهد ایشانرا خدای تو کردارها ایشان که او بدانچه میکنند

خبير فاستقم كما امرت ومن تاب معك ولا

آگاه و دانا پس راست باش چنانکه فرموده تو وآنکه توبه کند با تو ونه

تطغوا انه بما تعملون بصير ولا تركنوا الى الذين

بی فرمانی میکنید که او بدانچه میکنید بیناست ونه میل کنید سوی آنانکه

ع

ظلموا

ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله من

ستم کردند پس تا برسد شما را آتش دوزخ و نیست مر شما را از جز خدا از

اولياء ثم لا تنصرون واقم الصلوة طرفي

دوستان خدا یاری داده نشود و بپا دارید نماز را در کناره

النهار وزلفا من الليل ان الحسنات يذهبن

روز و تمام نماز شام را از شب که نیکوها و وقت نماز ببرد

السيئات ذلك ذكرى للذاكرين واصبر

بدیها کفر اینست یاد کردن پند منت مر ذکر کنندگان شکیبائی کن ای محمد

فان الله لا يضيع اجر المحسنين فلولا كان

پس اگر خدا ضایع نکند مزده نیکوکاران پس اگر نبودی

من القرون من قبلكم اولوا بقية ينهون

از قرنها از پیش شما خداوند دین و نصرت که نهی کردند

عن الفساد في الارض الا قليلا ممن انجينا منهم

از فساد کردن در زمین مگر اندکی و از انجه برهانیدیم ما از ایشان

واتبع الذين ظلموا ما اترفوا فيه وكانوا مجرمين

پس روی کردند آنانکه ستم کردند انچه استاده بودند در و مشرکان

وما كان ربك ليهلك القرى بظلم واهلها

و نه بود خدای تو که هلاک کند دیهی اهل بستم و ظلم و اهل آن مصلح

مصلحون ولو شاء ربك لجعل الناس امة

و نیکوکاران بودند و اگر خواهد خداوند تو هر اینه بکردی مردمان را گروهی

واحدة ولا يزالون مختلفين الا من رحم

یعنی یک گروه بر دین مسلمانی و همواره و همیشه دو گروه میباشند مگر هر که را ببخشود

تنهن

رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ

خداوند تو و از برای این آفریدشان و تمام شد سخن خداوند تو هر آینه پر کنم

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَكُلًّا نَقُصُّ

دوزخ از پریان و آدمیان همه و همه قصه کنم

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ

بر تو از خبرهای پیغمبران آنچه قرار دهیم بدو دل تو

وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

و آمد تو درین سوره درست و پند و یاد کردنی

لِلْمُؤْمِنِينَ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ

مر گرویدگان را و بگوی ای محمد مر آنکسانی را نگرویدند کار کنید بر

مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

دین خود که ما کنندگانیم و چشم داری نمائید که چشم دارندگانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ

و مر خدای راست نهانی آسمانها و زمین و بسوی او بازگشت

الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

کارها همه پس پرست اورا و توکل کن برو و نیست پروردگار تو غافل

سورة يوسف عليه السلام مكية وهي — عَمَّا تَعْمَلُونَ — مائة واحدى عشر آية

از آنچه میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا مهربان بخشاینده

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

الف از ادای لام لطف را رحمت این حجتها قرآن پیدا است بدرستی که فرستادیم او را

قرآنا عربيا لعلكم تعقلون ۝ نحن نقص عليك

قرآنی تازی سخن تا مگر شما دریابید ما قصه کنیم بر تو

احسن القصص بما اوحينا اليك هذا القرآن

نیکوتر قصه‌ها بدانچه وحی کردیم ما سوی تو این قرآن

وان كنت من قبله لمن الغافلين ۝ اذ قال يوسف

واگرچه بودی از پیش او از غافلان چون گفت یوسف

لابيه يا ابت اني رايت احد عشر كوكبا

مر پدر خود را ای پدر من من دیدم یازده ستاره

والشمس والقمر رايتهم لي ساجدين ۝ قال

و آفتاب و ماهتاب دیده من ایشان را مرا سجده کنان گفت یعقوب

يا بني لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا

ای پسر که قصه مکن خواب خود را بر برادران خود پس مکر کنند

لك كيدا ان الشيطان للانسان عدو مبين ۝

مر ترا مکر کردنی که دیو مر مردمان را دشمنیست پیدا

وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من

و همچنین برگزیند ترا پروردگار تو و بیاموزد ترا از

تاويل الاحاديث ويتم نعمته عليك وعلى

تاویل تعبیر خوابها و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر

آل يعقوب كما اتمها على ابويك من قبل ابرهيم

پس روان یعقوب چنانکه تمام کرد آنرا بر پدر تو از پیش ابراهیم

واسحق ان ربك عليم حكيم ۝ لقد كان في

و اسحاق که خداوند تو داناست محکم کار بدرستیکه بود در

يوسف واخوته ايات للسائلين اذ قالوا

يوسف و برادران او نشانها و حجتهاست مر سوال کنندگان را چون گفتند

ليوسف واخوه احب الى ابينا منا ونحن عصبة

مر يوسف را و برادر او را دوست‌تر است سوي پدر ما از ما و ما جماعتيم ده بودند

ان ابانا لفي ضلال مبين اقتلوا يوسف او اطرحوه

بدرستي که پدر ما هر آينه در گمراهي است پيدا بکشيد يوسف را يا بيفکنيد او را

ارضا يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا من بعده قوما

بر زميني خالي مر شما را روي پدر شما و باشيد از پس او گروهي

صالحين قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف والقوه

نيکان گفت گوينده از ايشان مکشيد يوسف را و بيفکنيد او را

في غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة ان

در تاريکي چاه بردارند او را بهره از کاروانيان اگر

كنتم فاعلين قالوا يا ابانا ما لك لا تامنا على

هستيد اين کارکنندگان گفتند اي پدر ما چيست مر ترا استوار نداري ما را بر

يوسف وانا له لناصحون ارسله معنا غدا يرتع

يوسف

ويلعب وانا له لحافظون قال اني ليحزنني ان

و ما مر او را هر آينه نگاه دارندگانيم گفت يعقوب که هر آينه من اندوهگين ميکند مرا

تذهبوا به واخاف ان ياكله الذئب ونحن

که ببريد شما يوسف و مي‌ترسم که بخورد او را گرگ و ما [illegible] باشيم

عصبة انا اذا لخاسرون فلما ذهبوا به واجمعوا

هر آينه زيانکاران باشيم چون بردند يوسف را و بر کار ايستادند

وانتم عنه غافلون قالوا لئن اكله الذئب

و شما ازو غافلان گفتند اگر بخورد او را گرگ

ان يجعلوه

ع

ثلث

أن يجعلوه في غيابت الجب وأوحينا إليه لتنبئنهم

که بیفکنند اورا در تاریکی چاه و وحی کردیم ما سوی او خبر کنی ایشان را

بأمرهم هذا وهم لا يشعرون وجاءوا أباهم

بکار خویش این و ایشان نمی‌دانند و آمدند بر پدر خود

عشاء يبكون قالوا يا أبانا إنا ذهبنا نستبق

ستارگاه میگریستند گفتند ای پدر ما بردیم ما بایکدیگر بجان بستیم

وتركنا يوسف عند متاعنا فأكله الذئب

وبگذاشتیم یوسف را نزد جامهای خود پس خورد اورا گرگ

وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين وجاءوا

ونه تو راست گرنده ست مارا واگر باشیم ما راست گویان وبیاوردند

على قميصه بدم كذب قال بل سولت لكم أنفسكم

بر پیراهن برای یوسف بخونی دروغ آلوده گفت یعقوب بلکه آراسته مر شما را بر تنهای شما

ثمن

أمرا فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون

کاری کردند پس شکیبایی باید کرد نیکو وخدا یاری خواهد ازو بر چیزی که صفت میکنید

وجاءت سيارة فأرسلوا واردهم فأدلى دلوه

پس بیامد کاروان پس فرستادان آبخواهان خود پس فروگذاشت دلو خود را

قال يا بشرى هذا غلام وأسروه بضاعة والله

گفت ای مژده بیوسف ایشان من اویافت این غلام و پنهان کردند بضاعت وخدا

عليم بما يعملون وشروه بثمن بخس دراهم معدودة

داناست بدانچه میکنند و بفروختند اورا به بهای اندک دراهم شمرده

ع

وكانوا فيه من الزاهدين وقال الذي اشتراه

بودند ایشان اندرون از ناخواهندگان و گفت آنکه بخرید اورا

مِن مِصرَ لِامرَأَتِهِ أَكرِمِي مَثوَاهُ عَسَى أَن يَنفَعَنَا

از مصر فرزندان خود را که گرامی کن جایی بود او این غلام شاید که سود دهد ما را

أَو نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ

یا بگیریم او را فرزندی و همچنین جایگاه کردیم مر یوسف را

فِي الأَرضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأوِيلِ الأَحَادِيثِ وَاللّٰهُ

در زمین و تا بیاموزیم او را از تعبیر کردن خوابها و خدا

غَالِبٌ عَلَىٰ أَمرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكثَرَ النَّاسِ لَا يَعلَمُونَ

غالب است بر کار خویش ولیکن بسیار مردم نمیدانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَينَاهُ حُكمًا وَعِلمًا وَكَذَٰلِكَ

و آنگاه که برسید بسختیها دادیم او را حکم و دانش و همچنین

نَجزِي المُحسِنِينَ وَرَاوَدَتهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيتِهَا

پاداش کنیم نیکوکاران و خواست او را آن زن که یوسف در خانه او بود

عَن نَفسِهِ وَغَلَّقَتِ الأَبوَابَ وَقَالَت هَيتَ

از تن خود و دربست درها و گفت فرازای رآیم

لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحسَنَ مَثوَايَ إِنَّهُ

مر ترا گفت باز داشت میخواهم از خدا که اوست خداوند نیکوتر جایگاه بود من که او

لَا يُفلِحُ الظَّالِمُونَ وَلَقَد هَمَّت بِهِ وَهَمَّ بِهَا

رستگاری نباشد ستمکاران و هر آینه قصد کرد زلیخا بدو و نیک کرد یوسف

لَولَا أَن رَأَىٰ بُرهَانَ رَبِّهِ كَذَٰلِكَ لِنَصرِفَ عَنهُ

بدو بطبع اگر نه که دیدی حجت و عبرت پروردگار خود قصد کردی همچنین تا بگردانیم از یوسف

السُّوءَ وَالفَحشَاءَ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا المُخلَصِينَ

بدی و زنا که اوست از بندگان ما بگزیدگان

واستبقا

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ

و یکدیگر سبقت کردند با بدر و بدران زلیخا پیراهن یوسف از پس

وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ

و نیافتند شوهر زلیخا را نزدیک در گفت زلیخا چیست پاداش

مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ

آنکس که خواست بزن تو بدی مگر که در زندان کرده شود یا عقوبتی

أَلِيمٌ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ

دردناک گفت این زلیخا خواست مرا از تن من و گواهی داد گواهی دهنده

مِنْ أَهْلِهَآ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ

از اهل زلیخا اگر باشد پیراهن یوسف دریده از پیش پس راست گفت زلیخا

وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ

و او از دروغ گویانست و اگر باشد پیراهن یوسف دریده از

دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَلَمَّا رَآ

پس پس دروغ گفت زلیخا و اوست یعنی یوسف از راست گویان پس چون بدید

قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ

پیراهن یوسف دریده از پس گفت که او از مکر بزنان شماست

إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا

بدرستی که مکر زنان شماست بزرگ ای روی بگردان از این

وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

و آمرزش خواه ای زلیخا مر گناه خویش را بدرستی که تو هستی از گناه کاران

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ

و گفتند بزنانی که در مدینه بودند که زن عزیز مصر

ع

تُرَاوِدُ فَتٰهَا عَنْ نَفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا

زلیخا میخواهد غلام غلام خویش را از تن او بدرستی بدر آمیده برده زلیخا بدوستی بدرستی

لَنَرٰهَا فِی ضَلٰلٍ مُبِینٍ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَکْرِهِنَّ

که ما میبینیم اورا در گمراهی پیدا پس چون بشنید زلیخا بسگالش زنان

اَرْسَلَتْ اِلَیْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّکَاً وَاٰتَتْ

بفرستاد سوی ایشان و بساخت مر ایشان را بالشها تکیه و بداد

کُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِکِّینًا وَقَالَتِ اخْرُجْ

هر یکی را از ایشان کاردی و گفت زلیخا که بیرون آ

عَلَیْهِنَّ فَلَمَّا رَاَیْنَهٗ اَکْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَیْدِیَهُنَّ

برین زنان پس چون بدیدند یوسف را بزرگ دیدند اورا و ببریدند از همه

وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَکٌ

دستها خود و گفتند معاذ الله نیست این آدمی نیست این مگر فرشته

کَرِیمٌ قَالَتْ فَذٰلِکُنَّ الَّذِی لُمْتُنَّنِی فِیهِ وَلَقَدْ

گرامی کرده گفت زلیخا پس اینست ایشان آنکه ملامت کردید مرا در و و هر آینه

رَاوَدْتُهٗ عَنْ نَفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ یَفْعَلْ

خواستم اورا از تن او پس خود را نگاه داشت و اگر نکند آنچه

مَا اٰمُرُهٗ لَیُسْجَنَنَّ وَلَیَکُونًا مِنَ الصّٰغِرِینَ قَالَ

آنچه فرمایمش ام اورا و هر آینه بزندان کرده شود از خواران گفت یوسف

رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَیَّ مِمَّا یَدْعُونَنِیٓ اِلَیْهِ وَاِلَّا

ای خداوند من زندان دوست تر نزد من از آنچه میخوانید مرا نزد من او و اگر نه

تَصْرِفْ عَنِّی کَیْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَیْهِنَّ وَاَکُنْ

گردانی از من مکر ایشان بود که میل کنم

مِنَ الْجٰاهِلِینَ

ثمن

ع

مِنَ الْجَاهِلِينَ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ

كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ

پس مر ایشانرا

مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ

از پس بدیدند نجایها پیدا برآینه بزندان کند ویرا تا کاری

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي

درآمدند باو بزندان و غلام جوان گفت یکی از ایشان برستیکه من دیدم

أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ

می افشارم انگور برای خمر وگفت دیگر که من دیدم که برمیدارم زبر

رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا

سر خویش طبق نان بخوردند مرغان ازو خبر ده ما را بتعبیر وی که ما

نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ

همی ترا از نیکوکاران گفت نیاید شمارا خورشی

تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ

که روزی داده تو دانرا مگر آگاهی دهم شمارا بتعبیران پیش ازان

يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ

که بیاید شمارا این نامکه از آنچه بیاموخت مرا خداوند من که من کذاشتم دین

قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

گروهی که نگرویدند بخدا وایشان بدان جهان ایشان ناگرویدگان

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

و پیروی کردم دین پدران خود ابراهیم واسحاق ویعقوب

ما كان لنا ان نشرك بالله من شي ذلك من

روا نباشد ما را كه انباز داريم بخدا از چيزي آن از

فضل الله علينا وعلى الناس ولكن اكثر

فضل خدا برما و بر مردمان وليكن بسياري

الناس لا يشكرون يا صاحبي السجن أأرباب

مردمان شكر نكنند اي دو مرد زنداني اي ياران

متفرقون خير ام الله الواحد القهار ما تعبدون

پرستيدن بهتر يا خدا كه يكيست شكننده كارها نمي پرستيد شما

من دونه الا اسماء سميتموها انتم وآباؤكم

از جز مگر گرديد نامها استنام شان شما و پدران شما

ما انزل الله بها من سلطان ان الحكم الا لله

نه فرستاد خدا بدان از انجه حجتي اينست داوري مگر خدايرا

امر الا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم

فرمود كه پرستيد شما مگر او را اين اي محمد دين راست و پاكيزه است

ولكن اكثر الناس لا يعلمون يا صاحبي

وليكن بسياري مردمان نميدانند اي دو مرد

السجن اما احدكما فيسقي ربه خمرا واما الآخر

زنداني اما يكي از شما پس بدهد خداوند خود را مي و اما ديگر

فيصلب فتأكل الطير من راسه قضي الامر

پس بردار كرده شود پس بخورند مرغان از سر او قضا كرده شد الكار

الذي فيه تستفتيان وقال للذي ظن انه ناج

آنكه در او كه خبر پرسيدن و گفت مر آنرا كه گمان در او

رمضان ١٠

٤

مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
ازان هردو یاد کن مرا نزد پروردگار خویش پس فراموش کرد او را دیو
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
یاد خداوند او پس درنگ کرد در زندان هفت سال
وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
و گفت پادشاه که دیدم هفت گاو فربه میخورند ایشانرا
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز تر دیگر
يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ
خشک ای مهتران فتوی دهید مرا در خواب من اگر هستید شما
لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا
مر خواب را تعبیر کننده گفتند خوابها شورنده بی تعبیر و نیستیم
نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ وَقَالَ الَّذِي
ما بتعبیر خوابها شورنده دانندگان و گفت آنکه
نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ
رها بود ازیشان یاد کرد پس از آن فراموشی منم آگاه کنم شمارا
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا
بتعبیر آن پس بفرستید مرا بر یوسف ای راست گوی فتوی ده مرا
فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
در هفت گاو فربه میخورند ایشان هفت گاو لاغر را
وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي
و هفت خوشه سبز و دیگر خشک شاید که

ارجع الى الناس لعلهم يعلمون ۝ قال تزرعون

بازگردم سوی مردمان تا مگر ایشان بدانند گفت یوسف بکارید هفت

سبع سنين دابا فما حصدتم فذروه في سنبله

سال پیوسته پس آنچه بدروید شما بقدر کفاف پس بگذارید اورا در خوشه

الا قليلا مما تاكلون ۝ ثم ياتي من بعد ذلك

مگر اندکی از آنچه بخورید پس بیاید از پس آن

سبع شداد ياكلن ما قدمتم لهن الا قليلا مما

هفت سال قحط میخورند آنچه پیش نهاده باشید مر ایشان را مگر اندکی از آنچه

تحصنون ۝ ثم ياتي من بعد ذلك عام فيه يغاث

نگاه دارید پس بیاید از پس آن در آن سال باران داده شود

الناس وفيه يعصرون ۝ وقال الملك ائتوني

مردمان و در و دشواری ایشان وگفت پادشاه و بیارید

به فلما جاءه الرسول قال ارجع الى ربك

درو پس هرگاه آمد اورا فرستاده شده گفت یوسف بازگرد سوی پروردگار خویش

فسئله ما بال النسوة التي قطعن ايديهن

بپرس او چیست حال زنان آنانکه ببریدند ایشان دستهای خود

ان ربي بكيدهن عليم ۝ قال ما خطبكن

بدرستیکه خداوند من بد سگالش ایشان داناست گفت چیست حال شما

اذ راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش

چون خواستید شما یوسف را از تن او گفتند بازداشت

لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرات

خواهم خدا ندانیم ما برو از هیچ بدی گفت زن

ع

العزيز

الجزء ١٣

الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ

عزیز مصر یعنی زلیخا اکنون آشکار اشد راستی خواستم اورا از تن او

وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ

و بدرستی که یوسف هراینه از راست گویانست آن بدانست تا بداند که من نکردم خیانت بنهانی

بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۝

و بدرستی که خدا راه ننماید مکاش خیانت کنندگان

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا

و بری نمیکنم تن خود را بدرستی که تن ای دل هرآینه فرماینده است به بدی مگر

مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ

آنکه ببخشاید خداوند من که خداوند من آمرزنده است بخشاینده و گفت پادشاه مصر

ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ

بیارید بمن اورا تا برگزینم بر تن خود سخن گفت یوسف گفت ملک تو

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ

روز نزدیک ما جایگیر استوار گفت یوسف بکن مرا بر

خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا

گنجی زمین که نگاه دارنده ام دانا و همچنین جای دادیم

لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ

مر یوسف را در زمین جای ساخت از آن هر جا که بخواهد

نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ

بهره مند کنیم بخشایش خود هر کرا خواهیم ضایع نکنیم مزد

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا

نیکوکاران و هرآینه مزد آن جهان بهتر مر آنکس را که گرویدند

وكانوا يتقون ۝ وجاء اخوة يوسف فدخلوا

و بودند پرهیزکاران و بیامدند برادران یوسف پس در امدند

عليه فعرفهم وهم له منكرون ۝ ولما

برو پس بشناخت ایشان را و ایشان مر او را ناشناسندگان بودند و انگاه

جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من

راست کرد بر بمودن گندم ایشان گفت بیارید بمن برادری که مر شمارست از

ابيكم الا ترون اني اوفي الكيل وانا خير

پدر شما الیمن بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهتر

المنزلين ۝ فان لم تاتوني به فلا كيل لكم عندي

فرود آرندگانم پس اگر نیارید او را بمن بود پس هیچ مر شما را نزدیک من

ولا تقربون ۝ قالوا سنراود عنه اباه وانا

و نباشید نزدیک من گفتند زود باشد که بخواهیم او را از پدر او و ما هر آینه

لفاعلون ۝ وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم

این کار کنندگانیم و گفت یوسف مر خدمتکاران خود را بکنید بضاعتها ایشان

في رحالهم لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم

در جوالها ایشان تا شاید ایشان بشناسند انرا چون باز گردند سوی اهل خویش

لعلهم يرجعون ۝ فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا ابانا

تا شاید ایشان باز گردند پس چون باز گشتند سوی پدر ایشان گفتند ای بابا

منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل وانا

باز داشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما تا ما گندم بپیمائیم و ما

له لحافظون ۝ قال هل امنكم عليه الا كما امنتكم

مر او را هر آینه نگاه دارندگانیم گفت یعقوب استوار دارم شما را برو مگر چنانکه استوار داشتم شما را

علی اخیه

عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ

بر برادر او از پیش پس خدا بهتر است نگاهبان داشتن و او است بخشنده تر

الرَّاحِمِينَ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ

بخشندگان و هرگاه که بگشادند جوالهای گندم خود را و بیافتند بضاعتها که بازگردانیده

رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا

سوی ایشان گفتند ای پدر من نباید فزود این بضاعت ما

رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ

بازگردانید سوی ما و طعام آریم باهل خویش و نگاه داریم برادر خود را و زیادت یابیم

كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ

پیمانه را از بهر او بار داشتن این پیمانه چنین است گفت یعقوب هرگز نفرستم او را

مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي

با شما تا بدهید مرا استواری بعهد از خدا هر آینه بیارید او را بمن

بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ

مگر که در گرفته شود شما پس چون دادند او را استواری خود گفت یعقوب خدا

عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن

بر آنچه میگوییم گواه است و گفت ای پسران من در مروید از آنکه

بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا

در کوی مصر و در روید از درها پراکنده و نکنم

أُغْنِي عَنكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ

بی نیاز از شما از خدا از چیزی نیست حکم کردن مگر خدای را

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

بر او کار خود بسپردم و بر او پس توکل کنندگان

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ

و هرگاه درآمدند از آنجاکه فرموده ایشان را پدر ایشان نبود

يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ

که بی نیاز کند ازیشان از خدا از چیزی مگر حاجتی و اندوهی در تن

يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ

یعقوب که گذارد آنرا و هر آینه او خداوند دانش است مرآنچه آموختیم اورا

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا ع

ولیکن بسیاری مردمان نمیدانند و چون درآمدند

عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ

بر یوسف فرا کشید سوی خویش برادر خود را گفت بدرستیکه من برادر توام

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ ثمن

پس غم مخور بدانچه بودند میکردند برادران تو پس چون ساخت کار ایشان بیرون کندم ایشان

جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

نهاد پیمانه و قبل مشربه در بار برادر خویش پس منادی کرد منادی کننده

أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ قَالُوا وَأَقْبَلُوا

ای کاروانیان بدرستیکه شما دزدانید گفت روی خواستن نهادند

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ

بر ایشان چه چیز میجویید گفتند میجوییم پیمانه مشربه ملک را

وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا تَاللَّهِ

و مر آنراست که بیارد آنرا بار طعام اشتر و من بدان پایندانم گفتند خدا

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا

که بدرستیکه دانسته اید شما که نه آمدیم تا تباهی کنیم در زمین و نه بودیم ما

سارقين

سارقين ۝ قالوا فما جزاؤه إن كنتم كاذبين

دزدان گفتند پس چیست پاداش او هرگاه اگر هستید شما دروغ گویان

قالوا جزاؤه من وجد في رحله فهو جزاؤه

گفتند پاداش وی هرکه یافته شود در جوال او پس او است پاداش وی

كذلك نجزي الظالمين ۝ فبدأ بأوعيتهم

همچنین پاداش دهیم ستمکاران را پس آغاز کرد بجوالهای ایشان

قبل وعاء أخيه ثم استخرجها من وعاء أخيه

پیش از جوان برادر او پس بیرون آورد آن پیمانه را از جوال برادر او

كذلك كدنا ليوسف ما كان ليأخذ أخاه

همچنین حیله ساختیم مر یوسف را نبود یوسف تا بگیرد برادر خود را

في دين الملك إلا أن يشاء الله نرفع درجات

در حکم پادشاه مگر آنکه بخواهد خدا برداریم درجها

من نشاء وفوق كل ذي علم عليم ۝ قالوا إن يسرق

هرکه خواهیم و زبر هر خداوند دانشی داناست گفتند اگر دزدی کرد

فقد سرق أخ له من قبل فأسرها يوسف في

پس بتحقیق دزدی کرد برادری بود او را از پیش این پس پنهان کرد این یوسف در

نفسه ولم يبدها لهم قال أنتم شر مكانا والله

تن خود و پیدا نکرد آنرا مر ایشان را گفت که شما بترید در کرد بجایی او و خدا

أعلم بما تصفون ۝ قالوا يا أيها العزيز إن له

داناتر است بدانچه صفت میکنید گفتند ای پادشاه مصر بدرستیکه مر او راست

أبا شيخا كبيرا فخذ أحدنا مكانه إنا نراك

پدر بزرگ پس بگیر یکی از ما بجای او که ما می بینیم ترا

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَاْخُذَ اِلَّا مَنْ

از نیکوکاران گفت یوسف بازداشت خواهم خدا که بگیریم مگر آنرا

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ اِنَّا اِذًا لَظَالِمُونَ ۝ فَلَمَّا

که یافتیم ما کالای ما نزد او که ما اکنون هر آینه ستمکاران باشیم پس چون

اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ

ناامید شدند از وی گفت بزرگ ایشان نی

تَعْلَمُوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ

دانید پدر بدرستی پدر شما هر آینه بگرفت بر شما استواری از

اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ اَبْرَحَ

خدا و از پیش آنچه تقصیر کردیم در یوسف پس هرگز باز نروم

الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِي اَبِي اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِي وَهُوَ

از زمین تا دستوری دهد مرا پدر من یا حکم خدا مرا و اوست

خَيْرُ الْحَاكِمِينَ اِرْجِعُوا اِلَى اَبِيكُمْ فَقُولُوا

بهترین حکم کنندگان باز گردید سوی پدر خویش پس گویید

يَا اَبَانَا اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا

ای پدر من که پسر تو دزدی کرد و نه گواهی دهیم ما مگر بدانچه

عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۝ وَسْئَلِ الْقَرْيَةَ

بدانیم و نه بودیم ما مر نهانی را نگاهدارندگان و بپرسس اهل این دیه را

الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي اَقْبَلْنَا فِيهَا وَاِنَّا

آنکه بودیم ما در آن دیه و کاروان آنکه پیش آمدیم ما در آن و هر آینه

لَصَادِقُونَ ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا

راست گوییانیم گفت یوسف که بیاراست مر شما را تنهای شما کاری

فصبر

فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ

پس شکیبا کردن نیکو کار من است شاید که خدا که بیارد بمن ایشان را همه که او است

هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَى

او دانا و محکم کار و روی بگردانید از ایشان و گفت ای دریغا

عَلَى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ

بر یوسف و سپید شد دو چشم او از اندوه پس او

كَظِيمٌ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى

اندوه کردن بنده است گفتند بخدا همیشه یاد میکنی یوسف را تا باشی

تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا

فانی یا باشی از هلاک شوندگان گفت بدرستی

أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

که می نیم از اندوه خویش آشکارا و گریستن پنهان من سوی خدا است و بدانیم از خدا آنچه نه

تَعْلَمُونَ ۝ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ

میدانید شما ای پسران من بروید پس آگاهی گویید از یوسف

وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ

و برادر او و نا امید مباشید از رحمت خدا بدرستی که نا امید نشوند

مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوا

از رحمت خدا مگر گروه کافران پس چون در آمدند

عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ

برادران یوسف گفتند ای پادشاه مصر برسید ما را و اهل ما را رنج و گرسنگی

وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ

و بیاوردیم پاره مال اندک پس تمام کن ما را پیمانه بضاعت برما

وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ

کفت صدقه دهندکانرا که خدا پاداش دهد

هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ

بودند چون وبرادران او بایوسف آنچه کردند یوسف هیچ دانید شما

جَاهِلُونَ ۝ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا

منم کفت یوسف تو که هرآینه که تویی کفتند نادان

يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ

بدرستیکه هرکه برما منت خدای بدرستیکه واین برادر منست یوسف

يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

نیکوکاران مزده ضایع نکند پس بدرستیکه خدا وشکیبا شود بپرهیزد

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۝

واکرچه بودیم هرآینه خطاکاران برما خدا برکزید ترا هرآینه بخدا کفتند

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ

مرشمارا خدا بیامرزد امروز برشما هیچ سرزنش کفت یوسف نیست

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا

این ببرید پیراهن بخشایندکان بخشاینده تر واوست

فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي

وبیایید بمن بینا بنده بیاید پدرمن روی بر انرا بیفکنید

بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ

کفت کاروان وچون بیرون امد همه باهل خویش

أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ

بناد ان اکرنیستی که منسوب کنید یوسف بوی که من هرآینه یابم پدرایشان

ثمن

ربع ع

قالوا تالله

قالوا تالله انك لفي ضلالك القديم فلما

گفت بخدا که تو هر آینه در سیتی در گمراهی خود دیرینه پس چون

ان جاء البشير القاه على وجهه فارتد بصيرا

که بیامد مژده دهنده بیفکند پیراهن را بر روی او پس باز گشت بینا شد

قال الم اقل لكم انى اعلم من الله ما لا تعلمون

گفت ایا نه میگفتم مر شمارا که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید شما

قالوا يا ابانا استغفر لنا ذنوبنا انا كنا خاطئين

گفتند ای بابا ما آمرزش خواه مارا گناهان مارا که ما بودیم گناهکاران

قال سوف استغفر لكم ربي انه هو الغفور

گفت زود باشد که آمرزش خواهم مر شمارا از خداوند خود که او اوست آمرزنده

الرحيم فلما دخلوا على يوسف اوى اليه ابويه

بخشاینده پس چون در آمدند بر یوسف فراز کند او در آغوش پدر و خاله

وقال ادخلوا مصر ان شاء الله امنين ورفع

و گفت در آیند در مصر اگر خواهد خدای بیم افتادگان و بر داشت

ابويه على العرش وخروا له سجدا وقال

پدر و خاله خود را بر تخت و در روی در افتادند مر او را سجده کنان و گفت

يا ابت هذا تاويل رءياى من قبل قد جعلها

ای پدر من این تعبیر خوابست که بدیدم ازین پیش بدرستیکه گردانید

ربي حقا وقد احسن بي اذ اخرجني من السجن

خداوند من راست و بدرستیکه نیکو کرد بمن چون بیرون آورد مرا از زندان

وجاء بكم من البدو من بعد ان نزغ

و بیاورد شمارا از دست کنعان از پس آنکه وسوسه کرد

الشيطان بيني وبين اخوتي ان ربي لطيف

دیو میان من ومیان برادران من بدرستیکه [illegible] پروردگار من

لما يشاء انه هو العليم الحكيم رب قد

مر آنرا که خواهد که اوست دانا استوارکار ای خداوند من بدرستیکه

اتيتني من الملك وعلمتني من تاويل الاحاديث

که بدادی تو مرا پادشاهی مصر وبیاموختی مرا از تعبیر خواب ها

فاطر السموت والارض انت وليي في الدنيا

تو آفریننده آسمان ها وزمین توئی دوست ونگاه دارم در این جهان

والاخرة توفني مسلما والحقني بالصالحين

ودر آن جهان بمیران تو مرا بر مسلمانی وبرسان مرا بنیکان

ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت

این گفت از آگاهی ها نهانی وحی فرستادیم سوی تو ونبودی تو

لديهم اذ اجمعوا امرهم وهم يمكرون وما

نزد ایشان چون گرد کردند کار خویش را وایشان میسگالیدند ونیستند

اكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين وما

بیشتر مردمان واگرچه حریص شوی تو بگرویدگان ونه

تسئلهم عليه من اجر ان هو الا ذكر

خواهی ایشان را بر او از مزد نیست که مگر پند است

للعالمين وكاين من اية في السموت والارض ع

مر جهانیان را وچند از نشانی در آسمانها وزمین

يمرون عليها وهم عنها معرضون وما

که میروند بر آن نشانها وایشان از آنها روگردانیدگانند ونه

يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ

گرویدند بسیاری ایشان بخدا مگر که ایشان انباز گیرندگانند

أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ

پس ایمن شدند که بیایدشان پوشنده از عذاب خدا

أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

تا بیایدشان را قیامت ناگهان و ایشان ندانند

قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا

بگوای محمد این دین منست میخوانم سوی خدا بر بینایی من

وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و هر که پس روی کرد و پاکست خدا و نیستم من از انباز گیرندگان

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم

و نه فرستادیم ما از پیش تو مگر مردانی که وحی کرده شد سوی ایشان

مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا

از اهل دیهاء پس سیر نکردند در زمین پس بنگرد

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ

چگونه بود سرانجام آنکه بودند از پیش ایشان و هر آینه

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ حَتَّىٰ

سرای آخرت بهتر مر آنکه را میترسیدند پس بکرام رفتند تا چون

إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا

نوامید شدند پیغمبران و گمان بردند که ایشان بدرستی دروغ گفته شده اند

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا

بیامد مدد ما یاری دادن ما پس رهانیدیم هر که را خواهیم ما و باز داشته نیاید عذاب

عن القوم المجرمين ۝ لقد كان في قصصهم عبرة

از گروه کافران هر آینه بود در یاد کرد ایشان عبرتی

لأولي الألباب ما كان حديثا يفترى ولكن

بر خداوندان خرد را نه بود این قران نوسیده دروغ بافته ولیکن

تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء

راست کوی گرداینده آنرا که پیش اوست و پیدا کردند هر چیزی

سورة الرعد وهي ۝ وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۝ ثلث واربعون آية

وره راست و بخشایش مر گروه گرویدگان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

المر تلك آيات الكتاب والذي أنزل

من خدایم میدانم و می بینم این آیتها قران است و آنکه فرستاده شده است

إليك من ربك الحق ولكن أكثر الناس

بتو از پروردگار تو راست است ولیکن بیشتر مردمان

لا يؤمنون ۝ الله الذي رفع السموات بغير

نگرویدند خدا ایتعالی ایست که بر برد آسمانها بی

عمد ترونها ثم استوى على العرش وسخر

ستونها می بینید آنرا پس قادر شد بر عرش مجید و روان کرد

الشمس والقمر كل يجري لأجل مسمى يدبر

آفتاب و ماهتاب را هر یکی میرود تا روزی نامبرده کند میکند

الأمر يفصل الآيات لعلكم بلقاء ربكم

خداوندکار احجر آیتها تا مگر شما بدیدار پروردگار خود

ثمن ع

توقنون

تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا

بی گمان باشید / و اوست آنکه / کشید زمین را / و بگردانید / دران زمین

رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا

کوه های استوار / و جویها / و از هر / میوه ها / بیافرید / دران

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

دو گونه / جفت دوگان / بپوشاند / شب روز را / هر آینه بدرستیکه / دراین

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ

نشانهاست / مر گروهی را / و در / زمین / پارهاست

مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ

پیوسته یکدیگر / و بوستانها / از انگور / کشت زار / و خرمابنان

صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ

بسیار شاخها / و نه از یک اصل پیوسته / آب داده شوند بآبی / که یک آب است و زیادت

بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

فضل دهیم بهره را / بر بهره / در / خوردن / بدرستیکه دران هر آینه نشانهاست

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا

مر گروهی را / که خرد دارند / و اگر شگفت کنی تو / پس شگفت است / گفتار ایشان / آیا که

كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

که بمیریم و خاک شویم / هر آینه / ما اندر / آفرینش / نو درآییم / ایشانند / آنانکه

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ

کافر شدند / بپروردگار خویش / و ایشانند / که طوقها / درگردنهای ایشان

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و ایشانند / یاران آتش / ایشان دران / جاودان باشند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

و می شتابند ترا   به بدی   پیش از نیکی   و بدرستی که گذشت

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ

از پیش ایشان   مانند عقوبتها   و بدرستی که خداوند تو هر آینه خداوند آمرزش است

لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

مر مردمان را   بر ستم ایشان   و بدرستی که خداوند تو   سخت   عقوبت   کننده است

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

و گویند   آنانکه   کافر شدند   چرا فرستاده   بر او   نشانی

مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ   ع

از پروردگار   بدرستی که تو   بیم کننده   و مر هر گروهی را   راه نماینده است خدا

يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا

میداند   آنچه بار گیرد   هر ماده   و آنچه کم کند رحمها   از ماه   و آنچه

تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ

بیفزاید   و هر چیزی   نزد او   باندازه است   داننده   نهانی

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ

و آشکارا   و آنچه بزرگست   و آنکه برترست   یکسانست   از شما   هر که

أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

پنهان کند   گفتار   و هر که   آشکارا کند آنرا   و هر که او   پنهان کند خود را

بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ

بشب   و رونده است   بروز   مر او راست   نگاه دارندگان   از

بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

پیش روی   و از پس روی   نگاه دارنده او بدیها   از   فرمان خدا

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ

براستیی خدا نگرداند آنچه بگروهی است تا نگردانند آنچه در تنهای ایشان است

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُم

و چون خواهد خدا بگروهی بدی را پس نیست بازدارنده وی را و نیست مر اوشان را

مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

از جز خدا هیچ نگاه دارنده اوست آن خدا که نماید شما را درخشش برق ترسیدن

وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ

و گشاده روی را و بیرون می آرد ابر گران باران و تسبیح کند رعد

بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ

بسپاس و ستایش وی و فرشتگان از ترس خدا و می فرستد

الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ

آتش سوزنده پس برساند بدان آنرا که میخواهد و ایشان پیکار میکنند

فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ

در دین خدا و اوست سخت پیکار کننده مر او راست خواندن براستی و آنکسانکه

يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيْءٍ

میخواهند از جز خدا که ما پاسخ کننده مر ایشان را بچیزی

إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ

مگر چون گستراننده و دو کف دست سوی آب تا برسد آب بدهن او و نیست او

بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَلِلَّهِ

که برسد او را و نیست خواندن ناگرویدگان مگر در گمراهی و مر خدای راست

يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

سجده میکنند آنکه در آسمانها و زمین بفرمان و دشواری

وظلالهم بالغدو والآصال ۩ قل من رب
وسایه ها ایشان بامداد وشبانگاه بگوای محمد کیست پروردگار
السموات والارض قل الله قل افاتخذتم من
آسمانها وزمین بگوای محمد خدا بگوای محمد پس میگیرند از
دونه اولياء لا يملكون لانفسهم نفعا
جز خدا معبودان کر توانایی ندارند مرتن خودرا سود رسانیدن
ولا ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير ام
ونه زیان دور کردن بگوای محمد هست یکسان نابینایان وبینا یا هست
هل تستوي الظلمات والنور ام جعلوا لله
یکسان تاریکیها وروشنایی ای کنند ایشان مر خدا را
شركاء خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم
انبازان که بیافریدند چون آفریدن او پس پوشیده شد آفریدن مرایشان را
قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار
بگوای محمد خدا آفریدگار هست هر چیز را واوست یکی شکننده کامها بندگان
انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها
فرو فرستاد از آسمان آب برفت رودبارها باندازه خویش
فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون عليه
پس برداشت سیلاب کفی برسر آمده وازانچه افروزند او نقره برد
في النار ابتغاء حلية او متاع زبد مثله كذلك
در آتش بجستن پیرایه یا مال کفی مانند او همچنین
يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب
پدید کند خدا راستی را وباطل را پس اگر کفی هست میابرد

سجده فرض

جفاء

جفاء وأما ما ينفع الناس فيمكث في الأرض

جفا واآنچه سود کند مردمان را پس ماند در زمین

كذلك يضرب الله الأمثال للذين استجابوا

همچنین بزند خدا داستان مر آنانکه پاسخ کردند

لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو أن

مر خداوند را نیکویی وآنانکه پاسخ نکردند مر او را اگر بودیستی

لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه لافتدوا به

مر ایشان را آنچه در زمین همه و مانند او با او بر آینه باز خریدندی

أولئك لهم سوء الحساب ومأواهم جهنم

ایشانند مر ایشان را بدی شمار وحساب وجایگاه ایشان دوزخ

وبئس المهاد أفمن يعلم أنما أنزل إليك من

و بد بستر جایگاه بازگشت پس هر که بداند که فرستاده شده سوی تو از

ربك الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر أولوا الأ

خداوند تو راستی چون آنکه او است نابینا اینست که پند گیرند خداوندان

لباب الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون

خردها آنانکه وفا کنند بوعده خدا و نشکنند

الميثاق والذين يصلون ما أمر الله به أن

عهد پیمان وآنانکه پیوستند آنچه فرمان خدا بدو آنکه

يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب

پیوند و بترسند خداوندشان و بترسند و بدی شمار وحساب

والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلوة

وآنانکه صبر کردند جستن روی رضای خداوندشان و بر پای دارند نماز را

ثمن نصف ع

وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون
ونفقه کنند ازانچه روزی کردیم ایشانرا نهان وآشکارا وبدارند
بالحسنة السيئة اولئك لهم عقبى الدار جنات
بنیکی بدی ایشانند مرایشانرا سرانجام سرای بوستانها
عدن يدخلونها ومن صلح من اباىهم وازواجهم
درآیند آنرا وهرکه صلح کند از پدران ایشان وجفتان ایشان
وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم من
وفرزندان ایشان وفرشتگان درآیند برایشان از
كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم
هر دری درود برشما بدانچه صبر کردید پس نیک
عقبى الدار والذين ينقضون عهد الله من
آن عاقبت سرای وآنانکه شکنند پیمان خدا از
بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل
پس پیمان خود وی برند آنچه فرمود خدا بدان کی پیوسته شود
ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنة
وتباهی کنند در زمین ایشانند مرایشانرا نفرین
ولهم سوء الدار الله يبسط الرزق لمن يشاء
ومرایشانرا بدی سرای خدا فراخ کند روزی مرکسیرا که خواهد
ويقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا وما الحيوة
وتنگ کند وشاد شوند بزندگانی دنیا ونیست زندگانی
الدنيا في الاخرة الا متاع ويقول الذين كفروا
دنیا در آنجهان مگر برخورداری ومیگویند آنانکه کافر شدند

ع

لولا

لولا انزل عليه اية من ربه قل ان الله يضل من

اگر نه فرستاده شدی برین نشانها از پروردگار خود بگوای محمد که خدا گمراه کند کسی را

يشاء ويهدي اليه من اناب الذين امنوا وتطمئن

که خواهد و راه نماید سوی او کسی که باز گردد آنانکه بگرویدند بیارامید

قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن

دلهای ایشان بیاد خدا

القلوب الذين امنوا وعملوا الصالحات طوبى

دلها آنانکه بگرویدند و کردند نیکیها خوشی

لهم وحسن ماب كذلك ارسلناك في امة

مر ایشان را و نیکوی بازگشت همچنین فرستادیم ترا در گروهی

قد خلت من قبلها امم لتتلوا عليهم الذي اوحينا

بدرستی که گذشت از پیش ایشان گروهی تا خوانی بر ایشان آنکه فرستادیم

اليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا اله

سوی تو و ایشان کافر شدند بخدای مهربان بگو اوست خداوند من نیست خدای

الا هو عليه توكلت واليه متاب ولو ان

مگر او برو توکل کردم و سوی او بازگشت و اگر بدرستی

قرانا سيرت به الجبال او قطعت به الارض

که قران رانده شود بدان کوهها یا بریده شود بدان زمین

او كلم به الموتى بل لله الامر جميعا افلم يايئس

یا سخن گفته شود بدان مردگان بلکه خدای راست کار جمله آیا نه

الذين امنوا ان لو يشاء الله لهدى الناس

آنانکه بگرویدند که اگر خواهد خدا راه نماید مردمان را

جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا

همه وهمیشه آنانکه کافر شدند ایشانرا بدانچه کردند بیاید

قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ

شکرفی یا فرود آید نزدیک سرای ایشان تا بیاید وعده خدا

إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ

که خدا نکند خلاف وعده وبدرستیکه افسوس کرده شد بپیغمبرانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ

از پیش تو پس مهلت دادیم مر آنانکه کافر شدند پس بگرفتیم ایشانرا

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ

پس چگونه باشد سرانجام عذاب این هرکه اوست ایستاده بر هر تنی

بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ

بدانچه کردند وبکردانند خدا انبازان بگوای محمد نام بر دید ایشانرا

أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ

یا خبر کنید بدانچه نمی داند در زمین یا آشکارا کنید

مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ

از گفتار بل آراسته شد مر آنانکه کافر شدند مکر ایشان

وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

وبازگشت از راه راست وهرکه را گمراه کند خدا پس نیست مر اورا

مِنْ هَادٍ لَّهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ

از راه نماینده مر ایشانرا عذاب در زندگانی این جهان وهر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ مَّثَلُ

آن جهان دشوارتر ونیست مر ایشانرا از خدا از نگاه دارنده مانند

ع

ثمن

الجنة

الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها الانهار

بهشت آنکه وعده پرهیزکاران میرود از زیر آن جویها

اكلها دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا

هر جمله خوردن آنرا همیشه وسایه آن همیشه سرانجام آنانکه بترسیدند

وعقبى الكافرين النار ۝ والذين اتيناهم الكتاب

وسرانجام کافران را آتش وآنانکه دادیم ایشانرا کتاب

يفرحون بما انزل اليك ومن الاحزاب من

شادمان میشوند بدانچه فرستاده شد سوی تو واز گروهها آنکه

ينكر بعضه قل انما امرت ان اعبد الله

منکر میشود بهره او بگو که فرموده شده ام که پرستیم خدا

ولا اشرك به اليه ادعوا واليه ماب ۝ وكذلك

ونه انباز بدان سوی او بخوانم وسوی او بازگشت وهمچنین

انزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت اهواءهم

فرستادیم ما اورا داوری تازی واگر متابعت کنی تو مرادهای ایشان

بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من ولي

پس انچه بیاید بتو از دانش نیست مرترا از خدا از دوستان

ولا واق ۝ ولقد ارسلنا رسلا من قبلك

ونه نگاه دارنده بدرستیکه فرستادیم ما پیغمبران از پیش تو

ع

وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول

وکردیم من برای ایشانرا جفت زنی وفرزندان اورا ونبود مر پیغمبررا

ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب ۝

که بیاید نشانها مگر بفرمان خدا مر هر هنگام نامه

14

يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام

محو کند خدا انچه خواهد وثابت دارد ونزدیک ویاست اصل

الكتاب وان ما نرينك بعض الذي

کتاب واگر بنمایم ترا بعضی آنکه

نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ

وعده کردیم شان یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تو رسانیدن

وعلينا الحساب اولم يروا انا ناتي الارض

وبر ما شمار او نبینند که ما بیاریم زمین

ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب

کم کنیم آنرا از کرانهاء آن وخدا حکم کند نیست پس کرداننده

لحكمه وهو سريع الحساب وقد مكر

مر حکم اورا واوست زود شمار وبدرستیکه مکر کنند

الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما

آنانکه از پیش ایشان پس مر خدایراست مکرها همه میداند آنچه

تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى

میکند هر تنی وسرانجام بدانند کافران مر کراست سرانجام

الدار ويقول الذين كفروا لست مرسلا

سرای ومیگویند آنانکه کافر شدند نیستی تو فرستاده شده

قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده

بگو بسندست بخدا گواه میان من ومیان شما واز نزد او

سورة ابراهيم عم وهي — علم الكتاب — اثنتان وخمسون آية

دانش کتاب

الر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس

سوگند یاد کرد خدا برا کتاب فرستادیم اورا سوی تو تا بیرون آری مردمانرا

من العزيز الحميد الله الذى له ما فى السموت

از ارجمند ستوده خدای آنکه مراورا است در آسمانها

وما فى الارض وويل للكافرين من عذاب

وانچه در زمین دوای مرکافرانرا از عذاب

شديد الذين يستحبون الحيوة الدنيا على

سخت آنانکه بگزیدند زندگانی دنیا بر

الاخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها

آنجهان وبازگردانند از راه خدا ومیجویند

عوجا اولئك فى ضلال بعيد وما ارسلنا

کژی ایشانرا در گمراهی دور ونه فرستادیم

من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم فيضل

از پیغمبر مگر بزبان گروه او تا پیدا کرد مرایشانرا گمراه گرداند

الله من يشاء ويهدى من يشاء وهو العزيز

خدا هرکرا خواهد وراه نماید هرکرا خواهد واوست ارجمند

الحكيم ولقد ارسلنا موسى باياتنا ان

حکم کار وهر آینه فرستادیم موسی را نشانها که

اخرج قومك من الظلمات الى النور وذكرهم

بیرون کرد گروه خودرا از تاریکیها سوی روشنای ویاد کن ایشانرا

الظلمات الى النور باذن ربهم الى صراط

تاریکیها سوی روشنای بفرمان پروردگار ایشان سوی راه

بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ

بروزها خدا که درین است نشانها مر هر شکیبایی

شَكُورٍ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا

شکر کننده و چون گفت موسی مر گروه خود را یاد کنید

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ

نعمت خدای را بر شما چون برهانیدم شما را از آل فرعون

يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ

می چشانیدند شما بدی عذاب و بسمل کردید پسران شما

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ

و زنده میگذاشتند زنان شما و درین است آزمایی از خداوند شما

عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

بزرگ و چون خبر کند خداوند شما اگر شکر کنید شما

لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

برآینه بیفزایم شما را و اگر کافر شوند که عذاب سخت است

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

و گفت موسی اگر کافر شوند شما از در زمین

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ

همه پس اگر خدا بی نیاز است ستوده آیا نه نیامد شما را خبر

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ

آنانکه از پیش شما گروه نوح و عاد و ثمود و آنانکه

مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

از پس ایشان نمیدانند ایشان را مگر خدا بیامدند شان پیغمبران شان

تمتع

بالبینات

بالبينات فردوا أيديهم في أفواههم وقالوا

وگفتند در دهن ایشان دستهای ایشان بس باز کردند بحجتها

إنا كفرنا بما أرسلتم به وإنا لفي شك مما

که ما کافر شدیم بانچه فرستاده اید بدان وکه ما اندر گمان از انچه

تدعوننا إليه مريب قالت رسلهم أفي الله

میخوانید ما را سوی گمان گفت پیغمبران ایشان درگمان خداست

شك فاطر السماوات والأرض يدعوكم

آفریننده آسمانها و زمین میخواند شما را

ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى

تا بیامرزد مر شما را از گناهان شما و باز پس برد شما را سوی هنگام نامبرده

قالوا إن أنتم إلا بشر مثلنا تريدون أن

گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که

تصدونا عما كان يعبد آباؤنا فأتونا بسلطان

باز دارید از انچه بودند پرستند پدران ما بس بیارید بحجتها

مبين قالت لهم رسلهم إن نحن إلا بشر

پیدا گفتند مر ایشانرا پیغمبران نیستیم ما مگر آدمی

مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من

مانند شما ولیکن خدا عطا کند برانرا که خواهد از

عباده وما كان لنا أن نأتيكم بسلطان

بندگان او ونه بود ما را که بیاریم شما را بحجتی

إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

مگر بفرمان خدا وبر خدا بس توکل کنند گرویدگان

ثلث

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا

و چیست ما را که توکل کردیم بر خدا و بدرستی راه راست شریعت داد ما

وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

و هر آینه شکیبائی کنیم بر انچه برانجانیدیم شما را و بر خدا توکل کنند

الْمُتَوَكِّلُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ

توکل کنندگان و گفت آنانکه نگرویدند مر پیغمبران ایشان

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ

هر آینه بیرون کنیم شما را از زمین ما هر آینه در آیند در کیش ما پس وحی کردیم سوی ایشان

رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ

خداوندان هر آئینه نیست کنم ستم کاران و هر آئینه شما را

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ

زمین از پس ایشان آن مر آنرا که بترسد استادن من و ترسد

وَعِيدِ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ مِنْ

و باز بیم کردن و نصرت خواستند و نومید شدند هر گردن کشی از حق روی گرداینده از

وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ

پس او است دوزخ و آب داده شود از آب چون داویم فرو می برد آنرا

وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ

و نتواند شدن و می آید او را مرگ از هر جایگاه

وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

و نیست آن بمرده و از پس او عذاب درشت

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

مانند آنانکه کافر شدند بخداوند خویش کردارهاء ایشان چون خاکستر

ع

اشتدت

اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون

که سخت بود بدان در روز باد سخت یعنی عذاب نتوانند توانائی

مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلل البعيد

بدانچه کردند بر چیزی اینست گمراهی دور

الم تر ان الله خلق السموت والارض بالحق

اسمانها وزمین براستی

ان يشا يذهبكم ويات بخلق جديد وما

اگر خواهد ببرد شمارا وبیافرید آفرید جدید ونیست

ذلك على الله بعزيز وبرزوا لله جميعا فقال

آن بر خدا ارجمند وبیرون آیند مر خدایرا همه پس گفت

الضعفؤا للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا

سستان مرآنانکه بزرگ منشی کردند که ما بودیم مر شمارا پیروان

فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء

نه هید شما وبدربندگان از ما از عذاب خدا از چیزی

قالوا لو هدنا الله لهدينكم سواء علينا

گفتند راه نماید خدا هر آئینه راه نماید شمارا یکسانست برما

اجزعنا ام صبرنا ما لنا من محيص وقال الشيطن

زاری کنیم یا شکیبائی کنیم نا بیست مارا از جای گریختن وگفت دیو

لما قضي الامر ان الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم

آنگاه کرده تمام شود کار که خدا وعده کرد شمارا وعده راست ووعده کردم شمارا

فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطن

پس اختلاف کردم شمارا ونه بود برای برشما از حجتی

ع

إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا

مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت کردید شما مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید

أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي

تنها شما را نیستم من فریادرس و نیستید شما فریادرسان مرا که من

كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ

کافر شده برآنکه انبار گرفتید مرا از پیش که ستمکاران

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

مر ایشان را عذاب دردناک و درآرد آنانکه بگرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نیکیها بوستانها میرود از زیر آن جویها

خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ أَلَمْ

جاوید در آن بفرمان خداوند خود درود ایشان در آن سلام کردن آیا

تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ

نه بینی چگونه بدید کرد خداوند داستان سخن پاک چون درختیست

طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي

پاک بیخ او پایدارست و شاخهای او در آسمان بدهد آن

أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

خورش خود هر وقت برسیدن بی هنگام بفرمان خداوند خویش و پدید میکند خدا داستان

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ

مر مردمان را تا مگر ایشان پند گیرند و داستان سخن

خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ

پلیدیست چون درخت پلیدست براکنده در زیر

الْأَرْضِ

الأرض ما لها من قرار ۝ يثبت الله الذين آمنوا

زمین نیست مر آنرا هیچ قرار و آرام در زمین پایدار خدا آنانکه گرویدند

بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الآخرة

بگفتار درست در زندگانی این جهان و در آن جهان

ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء ۝

و گمراه میکند خدا ستمکارانرا و میکند خدا آنچه میخواهد

ع

ألم تر إلى الذين بدلوا نعمت الله كفرا

آیا نه بینی سوی آنانکه بدل کردند نعمت خدا بکفری

وأحلوا قومهم دار البوار ۝ جهنم يصلونها وبئس

و فرود آوردند گروه ایشان خود را سرای هلاکی دوزخ در آیند آنرا و بدست

القرار ۝ وجعلوا لله أندادا ليضلوا عن سبيله

جای آرام و کنند مر خدایرا مانندان تا گمراه کردند از راه او

قل تمتعوا فإن مصيركم إلى النار ۝ قل لعبادي

بگو برخورداری گیرید پس اگر بازگشت شما سوی آتش بگو ای محمد مر بندگان مرا

الذين آمنوا يقيموا الصلوة وينفقوا مما

آنانکه گرویدند و بر پا دارند نمازرا و نفقه کنند از آنچه

رزقناهم سرا وعلانية من قبل أن يأتي يوم

روزی کردیم ایشانرا نهان و ظاهر از پیش آنکه بیاید روزی که نباشد

لا بيع فيه ولا خلال ۝ الله الذي خلق

خرید در او و نه خلال خدای آنکه بیافرید

السموات والأرض وأنزل من السماء ماء

آسمانها و زمین و فرو فرستاد از آسمان آب

فاخرج به من الثمرت رزقا لكم وسخر لكم

بس بیرون آورد بدو از میوها روزی مر شمارا و نرم کردم مر شمارا

الفلك لتجري في البحر بامره وسخر لكم الانهار

کشتی تا میرود در دریا بفرمان او و مسخر کرد مر شمارا جویها

وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر

و مسخر کرد مر شمارا آفتاب و ماهتاب هردو پیوسته می آیند مسخر کرد

لكم اليل والنهار واتيكم من كل ما سالتموه

مر شمارا شب و روز و بداد شمارا از هر چیزی که خواستید اورا

وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها ان الانسان

و اگر شمرد کنید نعمت خدا نتوانید شمرد آن بدرستی مردم

لظلوم كفار واذ قال ابرهيم رب اجعل

بر آینه ستم کار است ناسپاس و چون گفت ابراهیم خداوند من بکن

هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام

این شهر مکه را ایمن و دور دار مرا و پسران مرا که پرستم بتان را

رب انهن اضللن كثيرا من الناس فمن

خداوند من بدرستی که این بتان گمراه شدند بسیاری از مردمان پس هر که

تبعني فانه مني ومن عصاني فانك غفور رحيم

پس روی کند مرا پس که او از منست و هر که بی فرمانی کند مرا پس بدرستی که من آمرزنده بخشاینده

ربنا اني اسكنت من ذريتي بواد غير ذي

ای پروردگار ما که من فرود آورده از فرزندان من برود بادی جز که

زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة

کشت نزد خانه حرمتش بزرگست خداوندا تا بپا دارید نماز را

فاجعل

فاجعل افئدة من الناس تهوى اليهم وارزقهم

پس بگردان دلها از مردمان که میپوید سوی ایشان و روزی ده ایشان را

من الثمرات لعلهم يشكرون ربنا انك تعلم

از میوها تا مگر ایشان سپاسداری کنند ای پروردگار ما که تو دانی

ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شيء

آنچه پوشیده و آنچه آشکارا و نیست پنهان بر خدا از چیزی

في الارض ولا في السماء الحمد لله الذي

در زمین و نه در آسمان سپاس و ستایش مر خدایرا آنکه

وهب لي على الكبر اسمعيل واسحق ان

بخشید مرا بر بزرگ اسمعیل و اسحاق بدرستیکه

ربي لسميع الدعاء رب اجعلني مقيم الصلوة

خداوند من شنواست دعا بندگان خداوند من بگردان مرا مقیم نماز را

ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء ربنا اغفر لي

و از فرزندان من پروردگار ما و بپذیر دعا خواندن خداوند من بیامرز مرا

ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب

و مر مادر و پدر مرا و مر گرویدگان را روز برخیزد حساب

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون

و مپندارید خدایرا غافل از آنچه می‌کنند ستمکاران

انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار

بدرستیکه عقوبت کند ایشان را مر امروز خود خیره نماید در وی چشمها

مهطعين مقنعي رءوسهم لا يرتد اليهم

شتابندگان فرود برندگان سرهای ایشان باز نیایند سوی ایشان

ع

طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَآءٌ ۝ وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ

چشم زدن ایشان و دلهای ایشان خالی بودن از خرد و بیم کن مردمانرا روز

يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَآ

بیاید ایشانرا عذاب پس بگویند آنانکه ستم کردند ای خداوند من

أَخِّرْنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ

تاخیر ده ما را سوی تا هنگام نزدیک تا پاسخ کنیم خواندن ترا و پیروی کنیم

الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوٓا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم

پیغمبران او نه باشید سوگند میخوردید شما از پیش نیست مر شما را

مِّن زَوَالٍ ۝ وَسَكَنتُمْ فِى مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوٓا

از گشتن و بیارامیدند در جایگاه آرام آنانکه ستم کردند

أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ

تنهای ایشان و پیدا آمد مر شما را چگونه کردیم ما بر ایشان

وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ

و بر کردیم مر شما را داستان و بدرستیکه سگالش سگالش ایشان

وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ

نزد خدا سگالش ایشان و اگرچه بود سگالش ایشان

لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ

از جا رفتی از و کوهها پس مپندارید خدا خلاف کننده

وَعْدِهِ رُسُلَهُٓ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝ يَوْمَ

وعده خود پیغمبران خود که خدا ارجمند و خداوند کینه کشنده روز

تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَٰوٰتُ

گردانیده شود زمین جز زمین و آسمانها

وبرزوا

وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

وهمه جویند خدا را یکی است شکننده کامها است و به بینی تو ای محمد گناهکاران را آنروز

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ

یکدیگر نزدیکان در بندها پیراهنهای ایشان از کندا حیتم

وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ

و نیز پوشند رویهای ایشان آتش تا بدانکه کند خدا بر تنی را

مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ هَٰذَا بَلَاغٌ

آنچه بکرد که خدا زود شمار است این رسانیدن

لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ

مر مردمان را و بیم کرده شوند بدان تا بدانند که اوست خدا

وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

واحد و پند گیرد خدا خودها

سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا مهربان بخشاینده

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝

سوگند با وگفتند امینت نشانها کتاب و قرائت پیدا

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ

ایشان بخورد و برخوردار کنند و مشغول اینها تا مگر بس زود باشد

الجزو ۱۴

يعلمون ۝ وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب
بدانيد ونه هلاک کردیم ما از دیهی مگر اورا کتاب نوشته بود
معلوم ۝ ما تسبق من امة اجلها وما
اجل تقدیر دانسته شود از گروهی اجل خویش وا پس
يستاخرون ۝ وقالوا يا ايها الذى نزل عليه
پس شود وگفتند ای آنکه فرستاده شد بر او
الذكر انك لمجنون ۝ لوما تاتينا بالملئكة
پندی بر آئینه تو دیوانه اگر چرا نمی آری بما فرشتگان
ان كنت من الصادقين ۝ ما ننزل الملئكة
اگر هستی تو از راست گویان انچه فرستادیم فرشتگان
الا بالحق وما كانوا اذا منظرين ۝ انا نحن نزلنا
مگر براستی ونه بودند آنگاه مهلت دادگان که ما ایم فرستادیم
الذكر وانا له لحافظون ۝ ولقد ارسلنا
جبرائیل وکه ما مر اورا نگاهبان دارندگانیم وبدرستی فرستادیم
من قبلك فى شيع الاولين ۝ وما ياتيهم من
از پیش تو در پیشینیان ونه آمدند بدیشان از
رسول الا كانوا به يستهزءون ۝ كذلك
هیچ پیغمبری مگر که بودند بدان افسوس میکردند همچنین
نسلكه فى قلوب المجرمين ۝ لا يؤمنون به
درآریم ما اورا در دلها گناهکاران نمی گرویدند بدان
وقد خلت سنة الاولين ۝ ولو فتحنا عليهم
وبدرستی که گذشت نهاد پیشینیان واگر بگشادیم برایشان

ع

بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون لقالوا

دری از آسمان پس بر بیند درو فرشتگان یا گفتند

إنما سكرت أبصارنا بل نحن قوم مسحورون

که بستر شد بینایی چشم ملک که ما گروهی ایم جادو کران

ولقد جعلنا في السماء بروجا وزيناها للناظرين

وبدرستیکه بکردیم در آسمان برجها وبیاراستیم نگرندگان

وحفظناها من كل شيطان رجيم إلا من

ونگاه داشتیم ما آنرا از هر دیو رانده شده مگر آنکه

استرق السمع فأتبعه شهاب مبين

بدزد شنیدند پس روی ازا مانند ستاره روشن پیدا

والأرض مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا

وزمین بکشیدیم ما آنرا وبیفکندیم ما در ان کوهها وبرویانیدیم ما

فيها من كل شيء موزون وجعلنا لكم فيها

دران از هر چیزی سنجیده وکردیم ما مرشمارا دران

معايش ومن لستم له برازقين وإن من

زندگانیها وآنکه نیستم مراورا روزی دهنده ونیست از هیچ

شيء إلا عندنا خزائنه وما ننزله إلا بقدر

چیزی مگر نزد ما خزینه نگهداشت وآنچه فرستادیم ما مراو بقدر اندازه

معلوم وأرسلنا الرياح لواقح فأنزلنا من

دانسته وبفرستادیم ما که بستن لنگر پس فرستادیم از

السماء ماء فأسقيناكموه وما أنتم له بخازنين

آسمان آب پس آب دادیم اورا ونیستید شما مراورا نگهبان

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

وگر ما مایم زنده کنیم و بمیرانیم و ما میراث میراث گیرندگان

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ

و بدرستی که دانش پیش ماندگان از شما و بدرستی

عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ

دانش پس ماندگان و بدرستی خداوند تو اوست گرد کننده ایشان را

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ ع

که اوست استوارکار دانا و بدرستی بیافریدیم آدمی را

مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ

از گل خشک از عزیزان سیاه گفته و پری بیافریدیم ما او را

مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

از پیش از آتش که گرم بود و چون گفت پروردگار تو

لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ

مر فرشتگان را که من آفریننده ام آدمی را از گل خشک

مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

از عزیزان سیاه گفته پس چون تمام آوردیم او را و در دمیدیم در و

مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

از و جای زنده کردن پس بیفکنید مر او را سجده کنندگان ای سجده کردند فرشتگان

كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَن يَكُونَ

همه شان همگان مگر ابلیس سرباز زد که باشد

مَعَ السَّاجِدِينَ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا

با سجده کنندگان گفت ای ابلیس چه داشت ترا که

نکون

تكون مع الساجدين ۝ قال لم اكن لاسجد

که باشی با سجده کنندگان گفت نباشم من که سجده کنم

لبشر خلقته من صلصال من حما مسنون ۝

مر آدمی را که بیافریدی اورا از گل خشک از گل سیاه گنده

قال فاخرج منها فانك رجيم ۝ وان عليك

پس بیرون شو از آن پس که تو رانده شده وهر آینه بر تو

اللعنة الى يوم الدين ۝ قال رب فانظرني

نفرین کند تا روز دین قیامت گفت خداوند من پس بنگر مرا

الى يوم يبعثون ۝ قال فانك من المنظرين ۝ الى

تا روز که برانگیخته شود گفت پس که تو از درنگ کردگان سوی

يوم الوقت المعلوم ۝ قال رب بما اغويتني

روز هنگام دانسته گفت ای خداوند من بدانچه گمراه کردی

لازينن لهم في الارض ولاغوينهم اجمعين ۝

هر آینه آراسته کنم مر ایشانرا در زمین وهر آینه گمراه کنم اوشانرا تمام

الا عبادك منهم المخلصين ۝ قال هذا صراط

مگر بندگان تو از ایشان بگزیدگان گفت این راه

علي مستقيم ۝ ان عبادي ليس لك عليهم

بر من راست کرد که بندگان من نیست ترا بر ایشان

سلطان الا من اتبعك من الغاوين ۝ وان

حجتی مگر آنکه پس روی کند ترا از گمراهان و بدرستی که

جهنم لموعدهم اجمعين ۝ لها سبعة ابواب

دوزخ وعده گاه ایشان همه مر آنرا هفت دری

ثمن ع

لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

مر هر دري از ايشان بهره ايست بخشي كرده بدرستي كه پرهيزكاران در

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝

بوستانها وچشمه ها درآييد دران بسلامت ايمنان بيم كردكان

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ

وبروز آريم ما انچه در دلهاي شما از غل برادر بر

سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ

تختها روي ازندكان نرسد بايشان دران رنجي ونيست ايشانرا

مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۝ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ

ازان روز بازكردندكان بياكاهان بندكان مرا بدرستي كه ما امرزنده

الرَّحِيمُ ۝ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۝

بخشاينده وهرانيه عقوبت ما اوست عذاب دردناك

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ

واكاه كن ايشانرا از مهمانان ابراهيم چون درآيند برو

فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۝

پس كفتند سلام كفت كه من از شما

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝ قَالَ

كفتند كه مترس كه ما مژده دهيم مرترا بكودكي دانا كفت

أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ

ايا مژده ميدهيد مرا براانكه برسيديم بزرك پس بچه

تُبَشِّرُونَ ۝ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ

مژده مي دهيد كفتند مژده ميدهيم مرترا براستي پس مباش

مِنَ الْقَانِطِينَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
از ناامیدکان گفت وکیست ناامید باشد از رحمت خداوند خود

إِلَّا الضَّالُّونَ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ إِلَّا آلَ لُوطٍ
گفتند که ما فرستاده شدیم سوی گروهی گناهکاران مگر آل لوط

إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا
که ما رهانیدگانیم ایشان را همه مگر زن منافق را تقدیر کردیم ما که آن زن

لَمِنَ الْغَابِرِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝
مر آنرا ماندگان پس آنگاه بیامدند آل لوط فرستادگان

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ
گفت که شما گروه ناشناختگان گفتند بلکه آوردیم بتو

بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ
بدانچه بودند درو بگمان باشند وآوردیم بتو براستی

وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ
وکه ما هرآینه راستگویانیم پس ببر اهل خود را مارد گردش از

اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
شب و پیروی کن پس ایشان و نه نگرند از شما یکی

وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۝ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ
و بشنوید آنجا فرموده شده آید و حکم کردیم ما سوی او

ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ
این کار که در پستان ایشان بریده شده باشد بامدادان

وجاء اهل المدينة يستبشرون قال ان

وبيامدند اهل مدينه سوى شكردند گفت كه

هؤلاء ضيفى فلا تفضحون واتقوا الله ولا

اينها مهمان من اند پس رسوا مكنيد وبترسيد از خدا ونه

تخزون قالوا اولم ننهك عن العالمين قال

اندوهگين كنيد مرا گفتند آيا نه باز داشتيم ترا از جهانيان گفت

هؤلاء بناتى ان كنتم فاعلين لعمرك انهم

دختران من اند اگر هستيد شما نكاح كنندگان بجان تو كه ايشان

لفى سكرتهم يعمهون فاخذتهم الصيحة

اندر مستى وغفلت سرگردان بودند پس بگرفت ايشان را بانگ جبرئيل

مشرقين فجعلنا عاليها سافلها وامطرنا

در وقت پس كرديم ما برتر اين را زير آن وبارانيديم ما

عليهم حجارة من سجيل ان فى ذلك لايات

بر ايشان سنگها از سنگ وگل كه در آن نشانيها

للمتوسمين وانها لبسبيل مقيم ان فى ذلك

بر گرويدگان را براه با بوده مانده كه در آن

لاية للمؤمنين وان كان اصحاب الايكة

نشانيست مر گرويدگان را واگر بودند مردمان بيشه

لظالمين فانتقمنا منهم وانهما لبامام مبين

ستمكاران پس كينه كشيديم ما از ايشان وايشان هر دو بر ره روان پيدا

ولقد كذب اصحاب الحجر المرسلين واتيناهم

وبدرستيكه دروغ زن كردند ياران ثمود پيغمبران را وبداديم ما ايشان را

١ع

اياتنا

ءاياتنا فكانوا عنها معرضين وكانوا ينحتون

نشانها پس بودند ازیشان روی گردانندگان وبودند که بقوت میتراشیدند

من الجبال بيوتا امنين فاخذتهم الصيحة مصبحين

از کوهها خانهای استوار پس بگرفت ایشان را بانگ جبرئیل بامداد

فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون وما خلقنا

پس دفع نکرد ازیشان آنچه بودند که میکردند ونه آفریدیم ما

السموات والارض وما بينهما الا بالحق وان

آسمانها وزمین وآنچه میان هردو ایشان مگر براستی و

ربع

الساعة لاتية فاصفح الصفح الجميل ان ربك

قیامت آمدنیست پس روی بگردان گردانیدن نیکو که بدرستیکه خداوند تو

هو الخلاق العليم ولقد اتيناك سبعا من

اوست آفریدگار دانا وبدرستیکه بدادیم ترا هفت آیت از

المثاني والقران العظيم لا تمدن عينيك

سورة فاتحه وقران بزرگ دو چشم خود

الى ما متعنا به ازواجا منهم ولا تحزن عليهم

سوی آنچه برخوردار کردیم بدو جفتانی ازیشان ونه اندوهگین بر ایشان

واخفض جناحك للمؤمنين وقل اني انا

وفرود آور بر بازوان خود را مرگرویدگان را وبگو که من منم

النذير المبين كما انزلنا على المقتسمين الذين

بیم کننده پیدا چنانچه فرستادیم ما بر قسمت کنندگان آنانکه

جعلوا القران عضين فوربك لنسئلنهم

بگردند قران بگفتار پس بخدای تو برآینه پرسیم ایشان

اجمعين عما كانوا يعملون فاصدع بما تؤمر

همه از آنچه بودند که میکردند پس آشکار کن بدانچه فرموده شدی

واعرض عن المشركين انا كفيناك المستهزءين

و روی بگردان از مشرکان و ما بسنده باشیم ترا افسوس کنندگان

الذين يجعلون مع الله الها اخر فسوف يعلمون

آنانکه بکنند با خدا خدای دیگر پس زود باشد بدانند

ولقد نعلم انك يضيق صدرك بما يقولون

و بدرستیکه ما دانستیم که تو تنگ میشود دل تو بدانچه میگویند

فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين واعبد ربك

پس تسبیح کن بسپاس مر خدایرا و باش از نماز گذارندگان و بپرستید خدای خود را

سورة النحل مكية حتى يأتيك اليقين وهي مائة وثمان وعشرون آية

تا بیاید بی گمان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما

بیاید فرمان خدا پس شتاب مکنید آمدن پاکست او و برتریست از آنچه

يشركون ينزل الملئكة بالروح من امره

انباز میگیرند فرو فرستاد فرشتگان را سوی از فرمان او

على من يشاء من عباده ان انذروا انه لا

بر آنرا که خواهد از بندگان خود که بترسند که او نیست خدا مگر

اله الا انا فاتقون خلق السموات والارض

من مر اطاعت دارند آفرید آسمانها و زمین

ثمن ع

يا الحق

بالحق تعالى عما يشركون خلق الانسان
براستی برترست آزانچه انباز میگویند آفرید آدمی

من نطفة فاذا هو خصيم مبين والانعام
از نطفه آب پس چون اوست بیکار کننده هویدا وچهارپایان

خلقها لكم فيها دفء ومنافع ومنها
بیافرید شان مرشمارا دران گرم شدهست وسودهاست وازان

تاكلون ولكم فيها جمال حين تريحون
میخورید ومرشمارا دران خوبی آنگاه که شبانگاه باز آیند

وحين تسرحون وتحمل اثقالكم الى
وانگاه که فرو برید وبر میدارند بارهای گران برشما سوی

بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق الانفس
شهری نباشید رسندگان مگر جفتها مگر تنهاء خویش

ان ربكم لرءوف رحيم والخيل والبغال
که پروردگار شما هرآئینه مهربان بخشاینده وبیافرید اسبان واستران

والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون
وخران تابرنشینید شان وارایش وبیافرید آنچه نمیدانید

وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء
وبر خدا نموده راه راست وازان راه گردیده هست واگر خواهد

لهديكم اجمعين هو الذي انزل من السماء
نمودی شمارا همه اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان

ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه
آب مرشمارا ازو شراب خوردنیست وازو درخت کوهان کون درو

ع

تسيمون ينبت لكم به الزرع والزيتون

می چرانید مرویانید مر شما را بدان کشت وزیتون

والنخيل والاعناب ومن كل الثمرات ان

وخرمابنان واز انگورها واز هر میوها که

في ذلك لاية لقوم يتفكرون وسخر لكم

دران نشانهاست مرگروهی را که می‌اندیشند بسند ومسخر کرد مر شما را

الليل والنهار والشمس والقمر والنجوم

شب وروز وآفتاب وماهتاب وستارگان

مسخرات بامره ان في ذلك لايات لقوم

نرم کرد کردانیده بفرمان او که دران نشانهاست وگروهی را

يعقلون وما ذرا لكم في الارض مختلفا

که بیافریده در زمین گوناگونه

الوانه ان في ذلك لاية لقوم يذكرون

رنگهای آن که دران نشانهاست مر هر گروهی را پند پذیرنده

وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما طريا

واوست آنکه مسخر کرد دریا را تا بخورید ازو گوشت تازه

وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك

وبیرون آرید ازوی پیرایه که بپوشید آنرا و بینی کشتیها را

مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم

شکافندگان دروی وتا بجوئید از افزونی وی وتا شما

تشكرون والقى في الارض رواسي ان

سپاس داری کنید وافکند در زمین کوهها استوار تا که

تميد بكم

نميد بكم وانهارا وسبلا لعلكم تهتدون

بگرداند وروان کرد جویها را وبدید کرد راهها تا مگر شما راه راست گیرید

وعلامات وبالنجم هم يهتدون افمن يخلق

وعلامتها وبستاره ایشان راه می برند او آنکه آفریند

كمن لا يخلق افلا تذكرون وان تعدوا

همچو آنست که آفریند او پس پند گیرند واگر شمرید

نعمت الله لا تحصوها ان الله لغفور رحيم

نیکوئی خدا را نتوانیدش هر آینه خدا آمرزگار بخشاینده است

والله يعلم ما تسرون وما تعلنون والذين

و خدا میداند آنچه نهانست وآنچه آشکارست وآنانکه

يدعون من دون الله لا يخلقون اموات

میخوانند از جز خدا نه آفرینند مردگانند

غير احياء وما يشعرون ايان يبعثون

جز زندگانی وآنچه میدانند که برانگیخته شوند

الهكم اله واحد فالذين لا يؤمنون

خدای شما خدا یگانه است پس آنانکه نگروند

بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون

بآن جهان دلهای شان ناشناسنده است وایشان گردن کشانند

لا جرم ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون

حقا که هر آینه خدا میداند آنچه نهان میکنید وآنچه آشکارا میکنید

انه لا يحب المستكبرين واذا قيل لهم ماذا

هر آینه وی نه دوست دارد گردن کشان را وچون گفته شود مر ایشان را چیست آنچه

شيئا وهم يخلقون

ع

انزل ربكم قالوا اساطير الاولين ليحملوا

فرو فرستاد پروردگار شما گفتند افسانهاء پیشینیان تا بردارند

اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن اوزار الذين

بارهای گناهان خویش تمام روز قیامت بارهای گناهان آنکه

يضلونهم بغير علم الا ساء ما يزرون قد مكر

گمراه میکنند ایشان‌را بی‌دانش براگه بدست آنچه بردارند بدرستیکه بسگالیدند

الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من القواعد

آنانکه از پیش ایشان پس آمد شکنجه خدا بناهای ایشان از بنیادها

فخر عليهم السقف من فوقهم واتيهم العذاب

پس فرو افتاد بر ایشان سقف از زبر ایشان وآمد بایشان شکنجه

من حيث لا يشعرون ثم يوم القيمة يخزيهم

از جاییکه نه فرایند بار روز قیامت رسوا کند ایشان

ويقول اين شركاءى الذين كنتم تشاقون

وگوید خدا کجااند انبازان من آنانکه خلاف میکردید بارها از بهر ایشان

فيهم قال الذين اوتوا العلم ان الخزى اليوم

گفت آنانکه داده شدند دانش هرآینه رسوایی امروز

والسوء على الكافرين الذين تتوفيهم الملئكة

وبدی بر ناگرویدگان آنانکه جان بردارند فرشتگان

ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل من سوء

ستم کاران نفسهاء خویش پس کردند دهند انچه می آوردیم هیچ از بدی

بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون فادخلوا

آری هرآینه خدای داناست بانچه میکردید پس درآیید

ابواب

ثمن

اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

بدرها دوزخ جاودانگاه دران پس هرآینه جای باش کردن کشان

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا

وگفته شد مرآنانراکه پرهیزکردند انچه فرستاد خداوند شما گفتند بهترست نیکوئی

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ

مرآنانراکه نیکوکردند درین جهان نیکوئیست وهرآینه سرای

الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ جَنَّاتُ عَدْنٍ

بازپسین نیکو هرآینه سرای پرهیزکارانست بهشت باشد

يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا

که درآیند بس میروند اززیر جویها مرایشانرا دران

مَا يَشَاؤُنَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ

انچه خواهند همچنانست پاداش دهد خدا پرهیزکارانرا

اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ

آنانکه جان برگیرند فرشتگان درحالی که ایشان پاک باشند گویند

سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

درود برشما درآیید در بهشت بانچه میکردید

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ

هیچ چشم میدارند مگر آنراکه آیند بایشان فرشتگان یا آید

اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا

فرمان خداوند تو همچنانست کردند آنانکه از پیش ایشان وانچه

ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ستم کرد خدا بایشان ولیکن بودند تنهاء خویشرا ستم کردند

فاصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا
پس رسید ایشان را بدیها آنچه کردند و فرود آمد بایشان آنچه بودند

به يستهزءون ۝ وقال الذين اشركوا لو شاء ع
بدان افسوس میکردند و گفت آنانکه انباز کردند اگر خواهد

الله ما عبدنا من دونه من شيء نحن ولا
خدا آنچه پرستید از جز خدا از چیزی ما و نه

اباؤنا ولا حرمنا من دونه من شيء كذلك
پدران و نه از جز وی از چیزی همچنانست

فعل الذين من قبلهم فهل على الرسل الا
کردند آنانکه از پیش ایشان بودند پس نیست بر پیغمبران مگر

البلاغ المبين ۝ ولقد بعثنا في كل امة رسولا
رسانیدن پیدا و بدرستی فرستادیم در هر گروهی پیغمبری

ان اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم
که پرستید خدا را و دور باشید از بت و دیو پس از ایشانست

من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة
کس راه نمود خدا و از ایشانست کسی که ثابت شد بروی گمراهی

فسيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة
پس بروید در زمین پس بنگرید چگونه بود سرانجام

المكذبين ۝ ان تحرص على هديهم فان الله
دروغ دارندگان اگر حریص باشی بر راه نمودن ایشان پس هر آینه خدا

لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين ۝ واقسموا
نه راه نماید آنرا که گمراه کند و نیست مر ایشانرا از یاری کنندگان و سوگند خوردند

بالله

بالله جهد ايمانهم لا يبعث الله من يموت

بخدا سخت تر سوگندهای شان نه برانگیزد خدا آنرا که میرد

بلى وعدا عليه حقا ولكن اكثر الناس لا

آری بروی است وجز آنکه بیشتر مردمان نمی

يعلمون ۝ ليبين لهم الذي يختلفون فيه

دانند تا بیان کند مر ایشان را آنانکه که اختلاف میکنند دروی

وليعلم الذين كفروا انهم كانوا كاذبين ۝

وتا بداند آنانکه کافر شدند که برآینه ایشان بودند دروغ گویان

انما قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول له كن

برآینه گفتار ما مر چیزی را چون خواهیم اورا اینست که گوییم مر اورا باش

ع فيكون ۝ والذين هاجروا في الله من بعد ما

پس میشود وآنانکه بر هجرت کردند فرمان در راه خدا از پس آنچه

ظلموا لنبوئنهم في الدنيا حسنة ولاجر

ستم کرده شدند برآینه جای دهیم ایشان را درین جهان نیکویی دادنی وهرآینه

الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ۝ الذين صبروا

مزد آن جهان بزرگتر است اگر بودند که میدانند آنانکه شکیبایی کردند

وعلى ربهم يتوكلون ۝ وما ارسلنا من قبلك

بر پروردگارشان اعتماد میکنند وانچه فرستادیم از پیش تو

الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر ان

مگر مردانی که وحی فرستاده شود بایشان پس بپرسید اهل تورات را

كنتم لا تعلمون ۝ بالبينات والزبر وانزلنا

اگر هستی ندانست بحجتها پیدا وکتابها وفرو فرستادیم

إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

سوی تو قرآنرا تا بیدا کنی مردمانرا آنچه فرو فرستاده شد بایشان

وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا

وتا ایشان اندیشه کنند آیا ایمن شدند آنانکه سگالیدند

السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

بدیها ازانکه فرو برد خدا ایشانرا زمین یا آید بایشان

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ

شکنجه ازانجا که ندانند یا گیرد ایشان

فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ

در دلهای ایشان پس نیستند ایشان عاجز کنندگان یا گیرد ایشان یاد کرو بی

فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا

بر آینه پروردگار شما مهربان بخشاینده او نمی‌بینند بآنچه

خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ

آفرید خدا از چیزی بر میگردد سایه‌های وی از سوی راست

وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

و چپ سر بر زمین نهندگان مر خدایرا وایشان خواران و مر خدایرا سجده می‌آرد

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ

آنچه در آسمانها وآنچه در زمینست از جنبنده و فرشتگان

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ

وایشان گردن کشی نکنند میترسند از خداوند خود از زبر ایشان

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ

و میکنند آنچه فرموده میشود و گفت خدا مگیرید دو خدا

نصف

سجده فرض

اثنين

ثمن

اثنين انما هو اله واحد فاياى فارهبون وله

برانیه وی خدای یگانه است از پس من پس بترسید و مر او راست

ما في السموات والارض وله الدين واصبا

آنچه در آسمانها است و زمین است و مر او راست کیش همیشه

افغير الله تتقون وما بكم من نعمة فمن الله ثم

خدای پرسید و آنچه شما است از نیکویی پس از خداست باز

اذا مسكم الضر فاليه تجارون ثم اذا

چون رسد و شما را پس بوی دلیری میکنید باز چون

كشف الضر عنكم اذا فريق منكم بربهم

گشاید سختی و گزنده را از شما چون گروهی از شما بپروردگار خویش

يشركون ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف

انباز میکنند تا کافر شوند بآنچه دادیمشان پس برخورداری یابید پس زود بود

تعلمون ويجعلون لما لا يعلمون نصيبا

که دانید و میکنند مر آنچه را که ندانند بهره

مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون

از آنچه روزی دادیم ایشان را بخدا پرسیده شود از آنچه شما بر میافتید

ويجعلون لله البنات سبحانه ولهم ما يشتهون

و میگویند مر خدای را دختران پاکیست او را و مر ایشان را آنچه آرزو برند

واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا

و چون مژده داده شود یکی از ایشان ماده گشت رویش سیاه

وهو كظيم يتوارى من القوم من سوء ما بشر

و او خشمناک پنهان میشود از گروه از بدی آنچه مژده داده شود

به أيمسكه على هون أم يدسه في التراب ألا

او نگاه داردش بر خواری یا پنهان کندش در خاک بدانکه

ساء ما يحكمون للذين لا يؤمنون بالآخرة

بد است آنچه داوری میکنند مر آنانرا نه گروند بآنجهان رستان

مثل السوء ولله المثل الأعلى وهو العزيز

بد است و خدایرا داستان برتر و اوست ارجمند

الحكيم ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما

و استوار کار و اگر گرفت خدا مردمان بستم ایشان نه

ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم إلى أجل

نامدی بر زمین هیچ جنبنده و لیکن تا پس افگندشان سوی

مسمى فإذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة

نامبرده پس چون آمد زمان ایشان نه پس روند ساعتی

ولا يستقدمون ويجعلون لله ما يكرهون

و نه پیش و میگویند مر خدایرا آنچه ناپسند میدارند

وتصف ألسنتهم الكذب أن لهم الحسنى

وصف میکند زبانهای شان دروغ را که هر اینه ایشانراست نیکویی

لا جرم أن لهم النار وأنهم مفرطون تالله

حقا که هر آینه مر ایشانراست آتش که هر آینه ایشان ماندگان بودند بحق خدا

لقد أرسلنا إلى أمم من قبلك فزين لهم

بدرستیکه فرستادیم سوی گروهها از پیش تو پس آراسته است مر ایشانرا

الشيطان أعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم

دیو کارهای ایشان پس وی دوستان ایشان امروز و مر ایشانراست

ع

عذاب

عذاب اليم وما انزلنا عليك الكتاب الا

عذاب دردناک ونه فرو فرستادیم برتو نامه را مگر

لتبين لهم الذي اختلفوا فيه وهدى ورحمة

تا پیدا کنی مرایشان را آنکه اختلاف کردند دروی ونمودی وبخشودی

لقوم يؤمنون والله انزل من السماء ماء

مرگروهی را که گرویدند وخدا فرو فرستاد از آسمان آب

فاحيا به الارض بعد موتها ان في ذلك لاية

پس زنده گرده بوی زمین را پس مردن دروین هست

لقوم يسمعون وان لكم في الانعام لعبرة

مرگروهی را که بشنوند وهر آینه مرشما را درچهارپایان پندهست

نسقيكم مما في بطونه من بين فرث ودم

میدهیم شان ازانچه در شکمهای ویست از میان سرگین وخون

لبنا خالصا سائغا للشاربين ومن ثمرت

شیری بی امیغ مرآشامندگان را واز میوها

النخيل والاعناب تتخذون منه سكرا

خرمابنان وانگورها میگیرید ازوی نبیذ حرام

ورزقا حسنا ان في ذلك لاية لقوم يعقلون

وروزی نیکو هر آینه درین هست نشانیست مرگروهی را که دریابند بخرد

واوحى ربك الى النحل ان اتخذي من الجبال

والهام داد خداوند بمکسان عسل را که بسازیت از کوهها

بيوتا ومن الشجر ومما يعرشون ثم كلي من

خانها واز درختان وازانچه میخورند باز بخورید از

كُلِّ الثَّمَرَٰتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا

بر میوه‌ها پس درآیت درراها پروردگار خود فرمان برداران

يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

بیرون می‌آید از شکمهاشان آشامیدنی برافزون گونهاروی

فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ

در وی بهتر است مردمان را هرآینه درست نشانیست مرگروهیرا

يَتَفَكَّرُونَ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ

اندیشه کنند و خدا آفرید شمارا پس باز میراند شمارا

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ

و از شمارا برکیست بازگردانیده بفرومایه تر زندگار تا نه نداند

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَاللَّهُ فَضَّلَ ع

پس دانش چیزیرا هرآینه خدا دانا تواناست و خدا فزونی داد

بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا

لختی از شما بر لختی در روزی پس نیستند آنانکه فزونی داده شود

بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ

بازگردانندگان روزی خویش برآنکه مالک شد دستهاشان پس ایشان در وی

سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ

برابراند او پس بنکو خدا فرستاده میشود و خدا کرد مرشمارا

مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ

از تنهاء شما جفتان و آفرید مرشمارا از جفتان شما

بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ

پسران و نبیرگان و روزی داد شمارا از خوشها او پس بناروست

يُؤْمِنُونَ

يؤمنون وبنعمت الله هم يكفرون ويعبدون
میگروند و بنکوئی خدای ایشان ناسپاسی میکنند و می پرستند
من دون الله ما لا يملك لهم رزقا من السموت
از جز خدا آنچه را که نه گردارکند مرایشانرا روزی از آسمان
والارض شيئا ولا يستطيعون فلا تضربوا
و زمین چیزی و نه توانند پس منیت
لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون
از بهر خدا داستان ها بر آئینه خدا میداند و شما نه دانید
ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على
زد یعنی بیدا کرد خدا داستان بنده درم خریده نه توانا شود بر
شيء ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق
چیزی و آنکه روزی دادیمش از ما روزی نیکو پس وی بر آئینه میکند
منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل
نهان و آشکارا هیچ یکسان بود سپاس مر خدایرا نه وجی
اكثرهم لا يعلمون وضرب الله مثلا
بیشتر ایشان نمی دانند و بیدا کرد خدا داستانی
رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء
دو مرد یکی از ایشان گنگ نه تواناست بر چیزی
وهو كل على مولىه اينما يوجهه لا يأت
و اوست برگرانست بر خواجه وی هرکجا فرستندش نه آید
بخير هل يستوي هو ومن يأمر بالعدل
نیکی هیچ برابر بود وی و آنکه فرماید بداد

ثمن

ل

وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ

و وي بر راهي راست باشد وخدايراست ناپيدايي آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

و زمين و نيست كار قيامت مگر همچو نگرستن چشم

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَاللَّهُ

يا وي نزديكتر براينه خدا بر همه چيزي تواناست وخدا

أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا

بيرون آورد شمارا از شكمهاي مادران شان نمي دانستند چيزيرا

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ

و كرد مر شمارا گوش و چشمها و دلها تا شما

تَشْكُرُونَ ۞ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ

سپاس داريد آيا نمي نگريستند بمرغان رام كردگان

فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

در هواي آسمان نميدارد شان مگر خدا هرآينه درين است

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم

نشانيهاست مر گروهيرا كه گرويدند و خدا كرد مر شمارا

مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعَامِ

از خانهاي شما آرامي و كرد از بهر شما از پوستهاي چهارپايان

بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ

خانها كه سبك ميداريد آنهارا روز كوچ كردن شما و روز باشيدن شما

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا

و از پشمهاي گوسپندان و پشمهاي اشتران و مويهاي بزان كالاي

وَمَتَاعًا

ع

وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ

و برخورداری بگاهی وخدا کرد از بهر شما ازانچه آفرید

ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ

سایهها و کرد از بهر شما از کوهها پوششها و کرد

لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم

از شما پیراهنها که نگاه دارد شمارا از گرما و پیراهنها که نگاه دارد شمارا

بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

از جنگ شما همچنین تمام میکند نیکوئی برشما تا مگر شما

تُسْلِمُونَ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝

گردن دهید پس اگر برگردند پس هرآینه بر تو رسانیدن پیدا

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ

میشناسند نیکوئی خدا را باز ناشناخت میکردندش و بیشتر ایشان

الْكَافِرُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ

ناگرویدگان اند و آنروز که برانگیزیم از هر گروهی گواهی باز

لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝

نه دستوری داده شود مرآنانرا که کافر شدند و نه ایشان خشنود کرده شوند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ

و چون ببینند آنانکه ستم کردند عذاب سخت را پس نه سبک کرده شود

عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا

از ایشان و نه ایشان زمان داده بودند و چون ببینند آنانکه انباز گفتند

شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ

انبازان ایشان را گفتند ای پروردگار ما این گروه انبازان ما اند آنانکه

كنا ندعوا من دونك فألقوا إليهم القول

بوديم ميخوانديم از جز تو پس افكنند بسوى ايشان گفتار را

إنكم لكاذبون ۝ وألقوا إلى الله يومئذ السلم

بر آئينه شما دروغ گويانيد و دهند سوى خدا گردن و گم شود از ايشان

وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ الذين كفروا

آنچه مى بود بر مى بافتند آنانكه كافر شدند

وصدوا عن سبيل الله زدناهم عذابا فوق

و بر گشتند از راه خدا افزون كنيم ايشان را شكنجه زبر

العذاب بما كانوا يفسدون ۝ ويوم نبعث

شكنجه بآنچه مى بودند تباهى ميكردند و آن روز برانگيزيم

في كل أمة شهيدا عليهم من أنفسهم وجئنا بك

در هر گروهى گواهى بر ايشان از تنهاى ايشان و بياريم ترا

شهيدا على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب

گواه بر اين گروه و فرو فرستاديم بر تو نامه را

تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى

از بهر پيدا كردن مر هر چيز را و راه نمودنى و بخشودنى و مژده

للمسلمين ۝ إن الله يأمر بالعدل والإحسان

مر مسلمانرا بر آئينه خدا ميفرمايد بداد و نيكوئى كردن

وإيتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر

و دادن ناخويش يعنى صدقه بر خويشان و باز ميدارد از زنا و كار زشت

والبغي يعظكم لعلكم تذكرون ۝ وأوفوا

و ستم كردن پند ميدهد شما را مر شما را شايد پند ميگيريد و وفا كنيد

ع

ثمن

بعهد الله

بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

بپیمان خدا چون عهد کنید شما وسوگندها را

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ

پس استوار کردن آن وبدرستیکه کردید خدایرا برشما

كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا

بدرفتار هرآینه خدا میداند آنچه میکنید ونباشید همچو

كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا

آن زن وبلا کرده رشته خود را از پس تابی تاب پارها

تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ

میگیرید سوگندها شمارا تباهی برشما که نباشد گروهی که وی

هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ

افزونتر از گروهی بود هرآینه می آزماید خدا بوی وهرآینه پیدا کند

لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

برشمارا روز رستخیز آنچه می بودید شما درو فرود شدید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ

واگر خواهد خدا کردی شمارا گروهی یگانه وجز آنکه

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ

گمراه کند آنرا که خواهد وراه راست نماید آنرا که خواهد وهرآینه پرسیده شود

عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

ازانچه می بودید کردید ونگیرید سوگندها شمارا تباهی

بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا

میان شما تا کی بلغزد پای از پس استوار شدن بوی بچشید

السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ

بدیرا باانچه برگشتید از راه خدا ومر شمارا است

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا

شکنجه بزرگ ونه بدل گیرید بعهد خدا بهای

قَلِيلًا ۚ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

اندک هرآینه نزد خدایست اوست بهتر شمارا اگر

تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ

میدانید آنچه نزد شماست بهری شود وآنچه نزد خدایست ماندنیست

وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا

وهرآینه پاداش دهیم هرآینه آنرا که شکیبایی کردند مزدایشان نیکوتر آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى

می بودند کردند هرکه کند کار نیک از مرد یا ماده

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

ووی گرویده بود پس هرآینه زنده کنیم زندگانی پاک خوش وهرآینه پاداش

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاِذَا قَرَاْتَ

دهیم هرآینه مزدایشان نیکوتر آنچه میبود کردند پس چون خوانی

الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝

قرآن را پس پناه جوی بخدا از دیو رانده شده

اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى

هرآینه کار اونیست مراورا حجتی بر آنانکه گرویدند وبر

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ

پروردگار خود اعتماد کنند هرآینه بر کسانیکه وی بر آنانست

يَتَوَلَّوْنَهُ

ع

يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا بَدَّلْنَا

که دوست میدارند او را وآنانکه ایشان بوی انباز میگویند وچون آریم

آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا

آیتی بجای آیتی وخدا داناترست بآنچه فرو فرستد گویند هرآینه

أَنتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ

تو برهافنده بر بستی ایشان ندانند بگو فرو آورد ویرا

رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ

جبرئیل از پروردگار تو براستی تا استوار دارد آنانکه

آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ

گرویدند وراه نمایی ومژده ده مرمسلمانانرا وبدرستیکه

نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ

میدانیم هرآینه ایشان میگویند هرآینه میآموزاندش آدمی زبان

الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ

آنانکه میگرایند بوی جز تازی است واین زبان تازی

مُّبِينٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا

پیدا هرآینه آنانکه نگرویدند بنشانهای خدا تعالی نه

يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَفْتَرِي

راه نماید ایشانرا خدا ومر ایشانراست عذاب دردناک هرآینه بر می بافند

الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

دروغ را آنانکه نگرویدند بنشانهای خدا

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ

واین گروه ایشان دروغ گویانند هرکه کفر آرد بخدا

من بعد إيمانه إلا من أكره وقلبه مطمئن
از پس گرویدن مگر آنکه ستم فرموده شود و دل او آرامیده بود
بالإيمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم
بگرویدن و لیکن هر که گشاده کرد بنا گرویدن سینه را پس بر ایشان
غضب من الله ولهم عذاب عظيم ذلك بأنهم
خشم است از خدا و مر ایشان راست عذاب شکنجه بزرگ اینست برآنکه
استحبوا الحيوة الدنيا على الآخرة وأن الله لا
برگزیدند زندگانی نزدیک تر برآن جهان و که برآینه خدا
يهدي القوم الكافرين أولئك الذين طبع
راه ننماید گروه ناگرویدگان را این گروه آنانکه اندک کرد
الله على قلوبهم وسمعهم وأبصارهم وأولئك
خدا بر دلهاشان و گوشهاشان و بینائیهاشان و این گروه
هم الغافلون لا جرم أنهم في الآخرة هم
ایشان بی آگاهانند حقا که برآینه ایشان در آن جهان ایشان
الخاسرون ثم إن ربك للذين هاجروا من بعد
زیانکاران اند باز برآینه پروردگار تو مر آنانرا که بریدند از خانهای از پس
ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا إن ربك من
که ایشان آزموده کرده شدند باز کارزار کردند و شکیبائی برآینه پروردگار تو از
بعدها لغفور رحيم يوم تأتي كل نفس تجادل
پس وی آمرزگار بخشاینده است آن روز که بیاید تنی بیکار میکند
عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا
از خود ها و تمام داده شود هر تنی را آنچه کرده است و ایشان

يظلمون

ثمن

يظلمون ۝ وضرب الله مثلا قرية كانت

ستم کرده شوند و بیان کرد خدا داستانها دیهی که بودند

آمنة مطمئنة يأتيها رزقها رغدا من كل مكان

بی بیم آرامیده میامدش روزی وی فراخ از هر جای

فكفرت بأنعم الله فأذاقها الله لباس الجوع

پس ناسپاسی کردند نیکوئیها خدا پس چون چشانیدشان خدا پوشش گرسنگی

والخوف بما كانوا يصنعون ۝ ولقد جاءهم

و ترس بانچه میکردند و بدرستیکه آمدشان

رسول منهم فكذبوه فأخذهم العذاب

پیغمبری از ایشان پس دروغ داشتندی پس بگرفتشان شکنجه

وهم ظالمون ۝ فكلوا مما رزقكم الله حلالا

و ایشان ستم کاران پس بخورید از آنچه روزی کرد شمارا خدا شایسته پاک

طيبا واشكروا نعمت الله إن كنتم إياه

پاک و سپاس داری کنید نیکو خدایرا اگر هستید اورا

تعبدون ۝ إنما حرم عليكم الميتة والدم

پرستید هر آینه حرام کرد بر شما مرداررا و خون اورا

ولحم الخنزير وما أهل لغير الله به فمن اضطر

و گوشت خوک را و آنچه آواز برداشته شود در بهر خدا بوی پس هر که بیچاره کرده

غير باغ ولا عاد فإن الله غفور رحيم ۝ ولا

جز ستم کننده و نه از حد در گذرنده پس هر آینه خدا آمرزکار بخشاینده است و نه

تقولوا لما تصف ألسنتكم الكذب هذا

گویید مرآنچه را که وصف میکند زبانهای شما دروغ را این

حلال وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب

شایسته است واین نابایسته تا بربافت کنید بر خدا دروغ را

ان الذین یفترون على الله الکذب لا یفلحون

هر آینه آنانکه بر می‌بافند بر خدا دروغ را نه رهند

متاع قلیل ولهم عذاب الیم وعلى الذین

برخورداری اندک است ومر ایشان راست عذاب دردناک وبر آنانکه

هادوا حرمنا ما قصصنا علیک من قبل وما

جهود شدند ناسایسته کردیم آنچه برگفتیم بر تو از پیش ونه

ظلمناهم ولکن کانوا انفسهم یظلمون

ستم کردیم ایشانرا وبودند بر تنهای خویش ستم کردند

ثم ان ربک للذین عملوا السوء بجهالة ثم

باز هر آینه پروردگار تو مر آنانرا که کردند بدی بنادانی باز

تابوا من بعد ذلک واصلحوا ان ربک من بعدها

توبه کردند از پس این نیکوی کردند هر آینه پروردگار تو از پس آن

لغفور رحیم ان ابرهیم کان امة قانتا لله حنیفا

آمرزگار بخشاینده هر آینه ابراهیم می بود در دین امامی فرمان بردار خدا را

ولم یک من المشرکین شاکرا لانعمه

ونه بود از انباز گویان سپاس دارنده مر نیکوی ویرا

اجتبیه وهدیه الى صراط مستقیم واتیناه

برگزیدش وراه نمودش براه راست ودادیمش

فی الدنیا حسنة وانه فی الآخرة لمن الصالحین

در این جهان نیکوی وهر آینه وی در آن جهان از نیکان باشد

ع

ثم اوحینا

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا

باز وحی فرستادیم بتو یعنی بپیروی کن کیش ابراهیم مسلمان

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ

ونه بود از انبازگویان هرآینه کرده شد سبتی گران

عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

بر آنانکه اختلاف کردند دروی وهرآینه پروردگار داوری کند

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ادْعُ

میان ایشان روز رستخیز وانچه بودند دروی برافروزد بوبوکان بخوان

إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

به راه پروردگار سخن درست استوار وپندی نیکو ونیکانرا

وَجٰدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

بایشان بآن کلمه کروی نیکوتر بود هرآینه پروردگارتو وی داناترست

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بآنکه گمراه شد از راه واوست داناتر بر راه راست گیرندگان

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ

واگر شکنجه کنید پس شکنجه کنید بمانند انچه شکنجه کرده شدید بوی واگر

صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصّٰبِرِينَ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

شکیبائی کنید هرآینه مراورا وی بهتر بود مرشکیبائی کنندگانرا وشکیبائی کن ونیست شکیبائی

إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا

مگر بخدا ونه اندوه خود برایشان ونه باش در تنگی ازانچه

يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ

درسگالند هرآینه خدا با آنانست که پرهیز کردند وآنانکه ایشان

سورة بني اسرائيل مكية وهي محسنون مائة واحدى عشر آية

نیکوکارانند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام

از مسجد حرام

الى المسجد الاقصا الذي باركنا حوله لنريه من

تا مسجد بیت المقدس آنکه برکت دادیم گرداگرد وی تا نمائیمش از

آياتنا انه هو السميع البصير واتينا موسى

نشانهاء برآینه که وی شنوا بیناست و دادیم موسیرا

الكتاب وجعلناه هدى لبني اسرائيل

نامه یعنی توریت و کردیم اورا راهنماینده مر پسران یعقوب را

الا تتخذوا من دوني وكيلا ذرية من حملنا

کی نه گیرید از جز من کاروائی ای فرزندان از برداشتیم

مع نوح انه كان عبدا شكورا وقضينا الى

با نوح برآینه وی بود بنده نیک و پیغام فرستادیم

بني اسرائيل في الكتاب لتفسدن في

بر پسران یعقوب در نامه برآینه تباهی کنید در

الارض مرتين ولتعلن علوا كبيرا فاذا جاء

زمین دو بار و برآینه گردن کشی کردنی بزرگ پس چون آید

وعد اولاهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي

نامید نوید نخستین از دو بار فرستادیم بر شما بندگان که مارا خداوندان

الجزو ١٥

بأس

بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ

جنگ سخت پس بگشتند سرایهاء شما وبود

وَعْدًا مَفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

بودنی کرده شده باز بازگردانیدیم مرشمارا دولت وغلبه برایشان

وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

ومددکردیم شمارا بخواستها وپسران وگردانیدیم شمارا

أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

بیشتر بازی کردن اگر نیکوئی کنید نیکوئی کنید مرتنهاء خودرا

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا

واگر بدی کنید پس مراوراست پس چون آید نوید آنجهان بازانو وبکین کنند

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ

رویهاء شما ودرآیند در مسجد چنانکه دربرآمدند نخستین

مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ

بار وتا هلاک کنند انچه را که درست بافند شاید پروردگار شما که

يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ

بخشاید برشما واگر بازگردید بازگردیم بشکنجه وکردیم دوزخ را

لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي

ازبهر ناگرویدگان زندان هرآینه این پیغام راه مینماید

لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

بانکه راست تربست ومژده میدهد گرویدگانرا آنانکه کنند کارها

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ

نیک که هرآینه برایشانست مزدی بزرگ وهرآینه آنانکه

لا يؤمنون بالآخرة أعتدنا لهم عذابا أليما

نگرویدند بآنجهان آماده کردیم مرایشان را شکنجه دردناک

ويدع الإنسان بالشر دعاءه بالخير وكان

و میخواند مردم به بدی خواندن به نیکی و بود

الإنسان عجولا وجعلنا الليل والنهار

آدمی نیک شتابزده و کردیم شب و روز را

آيتين فمحونا آية الليل وجعلنا آية النهار

دو نشان پس ناپدید کردیم نشان تیره را و کردیم نشان روز را

مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا

بینا روشن تا بجویید فزونی از پروردگار شما و تا دانید

عدد السنين والحساب وكل شيء فصلناه

شمار سالها و شمردن ماهها و هر چیز را جدا کردیمش

تفصيلا وكل إنسان ألزمناه طائره في عنقه

جدا کردنی و هر آدمی را لازم کردیمش کار وی در گردن وی

ونخرج له يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا

و بیرون آریم مر او را روز رستخیز نامه ببیندش از گشاده

اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك

گویند بخوان نامه تو بس است تن تو امروز بر تو

حسيبا من اهتدى فإنما يهتدي لنفسه ومن

گواه هر که راه راست گیرد پس هر آینه راه میگیرد از بهر تن خود و هر که

ضل فإنما يضل عليها ولا تزر وازرة وزر أخرى

گمراه شود هر آینه گم میشود بروی عقوبت و بال آن و نه بردارد بردارنده باری دیگری را

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا وَإِذَا أَرَدْنَا

ونه بوديم شكنجه كنندگان تا پيغمبري وچون خواهيم

أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا

كه هلاك كنيم ديهي را فرمايم نازپروردگان ويرا بسباب فرمايه كنند در وي پس واجب

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا وَكَمْ

شد بر ايشان گفتار شكنجه پس هلاك كنيم شان هلاك كردني وچند اكه

أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ

هلاك كرديم از ديهي گروهها از پس نوح وبس است

بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا مَّن كَانَ

پروردگار تو بگناهان بندگان خود آگاه بينا هركه بود خواهم

يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ

آنجهان شتابانيم از زودي اورا آنجه خواهم بازكنيم

ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

مراورا دوزخ درسوزش نكوهيده دوركرده

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ

وهركه خواهد آنجهان وكوشش وي كوشيدن ووي گرويده بود

فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا كُلًّا نُّمِدُّ هَٰؤُلَاءِ

پس ايشان گروه بود كوشش يا ورتسپيخ داده هريكي فرو بارانيم آن گروه را

وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ

واين گروه را از بخشش خداوند تو وآنجه بود دهش پروردگار تو

مَحْظُورًا انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

بازداشته بنگر چگونه افزون نهاديم لختي ازشان بر لختي

وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا

وهرآینه آنجهان بزرگترست به بارگاهها وبزرگ تفضیل دادن

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا

مکن با خدا خدای دیگر تا نشینی نکوهیده

مَخْذُولًا وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ

فروگذاشته وحکم کرد پروردگار تو که نه پرستید مگر او را و

وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ

بمادر وپدر نیکوکردن اگر برسد هرآینه نزد تو بزرگی سال

اَحَدُهُمَا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا اُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا

یکی ازیشان یا هردوایشان پس مگوی مرایشانرا ملال مکن وبانگ برمزن

وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ

وبگو مرایشانرا گفتاری گرامی وفرودار ازبهرایشان بال

الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي

نرم ساری از بخشودگی وبگوای پروردگار من ببخشا برایشان چنانچه پروردگار مرا

صَغِيرًا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا

خرد پروردگار شما داناترست بآنچه در تنهای شماست واگر باشید

صَالِحِينَ فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا وَاٰتِ

نیکوکاران پس هرآینه وی بود مرتوبه کنندگانرا آمرزگار وبده

ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

باخویشتن را واجب وی وبیچاره را وراه گذرنده

وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا اِخْوَانَ

وگزاف کاری مکن گزاف کاری هرآینه که گزاف کاران بودند برادران

ثمن ع

الشياطين

الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا
دیوان وبود دیو مرخداوندرا نیک ناسپاس
واما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك
واگر دوری گردانی برآینه ازیشان ازبهر جستن بخشایشی از پروردگار تو
ترجوها فقل لهم قولا ميسورا ولا تجعل
امید میداری آنرا پس بگو مرایشانرا گفتاری ومکن
يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها
دست بسته تا گردن خود ونه گسترانش
كل البسط فتقعد ملوما محسورا ان
همه گسترانیدن تا بنشینی سرزنش کرده پشیمانی زده برآینه
ربك يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه
پروردگار تو فراخ کند روزی مرآنرا که خواهد وتنگ کند برآینه وی
كان بعباده خبيرا بصيرا ولا تقتلوا اولادكم ع
بود بندگان خود آگاه بینا ونه کشته شود فرزندان شمارا
خشية املاق نحن نرزقهم واياكم ان
ازترس درویشی ما روزی دهیم ایشانرا وشمارا برآینه
قتلهم كان خطئا كبيرا ولا تقربوا الزنى
کشتن ایشان بود گناهی بزرگ ونه نزدیک شود پلیدکاری
انه كان فاحشة وساء سبيلا ولا تقتلوا
برآینه وی بود کار زشت وبدست براه ونکشید
النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل
آن تنرا آنکه مردیرا حرام کرد خدا مگر بواجب وهرکه کشته شود

مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف

ستم کرده پس بدرستیکه کردیم ولایت استخفاد قصاص پس گزاف کاری نکند

في القتل انه كان منصورا ولا تقربوا مال اليتيم

در کشتن هر آینه وی بود یاری کرده شده و نه نزدیک بخواسته یتیم

الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا

مگر بانکه وی نیکوتر بود تا برسد بغایت قوت وی و وفا کنید

بالعهد ان العهد كان مسئولا واوفوا الكيل

و تمام کنید بعهد هر آینه عهد بود پرسیده شده و وفا کنید و تمام پیمانه

اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك خير

چون بپیمایید بترازو راست اینست بهتر است

واحسن تاويلا ولا تقف ما ليس لك به

و نیکوتر بعاقبت و بدم مرو آنچه ترا نیست بوی

علم ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان

دانش هر آینه گوش و چشم و دل همه آنها بود

عنه مسئولا ولا تمش في الارض مرحا انك

از وی پرسیده شده و نرود در زمین بنشاط هر آینه

لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا

هرگز نتوانی زمین را و هرگز نرسی کوهها را بدرازی

كل ذلك كان سيئه عند ربك مكروها

همه اینست بود بدی وی نزد خداوند تو و ناپسندیده

ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة

اینست از آنچه که وحی کرده بتو پروردگار تو از دانش نکو

ولا

ع

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ

و نه کونی   با   خدا خدای دیگر   افکنده شوی   در دوزخ

مَلُومًا مَدْحُورًا ۝ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ

سرزنش کرده   رانده   او برگزیده شما را   پروردگار شما   پسران

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا

و گرفت   از فرشتگان   مادگان هر آینه شما   میگویند   گفتاری

عَظِيمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوا

بزرگ   و بدرستیکه   گردانیدیم   درین   بنج   تا پند گیرند

وَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اٰلِهَةٌ

و نیفزاید ایشانرا   مگر رمیدن   بگو اگر بودی   با وی   خدایانی

كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ

چنانچه   میگویند   آنگاه جستندی   بخداوند عرش

سَبِيلًا ۝ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

راه   پاکست وی   پاک میگویم و بلندست   از آنچه میگویند   بلندی بزرگ

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

بپاکی صفت میکنند او را   آسمانها   هفت گانه   و زمین   و آنانکه در ایشانند

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا

و نیست هیچ چیزی   مگر بپاکی یاد میکند   با ستایش وی   و لیکن

تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ وَاِذَا

در نمی یابید   بپاکی یاد کردن ایشان   هر آینه وی بود   بردبار آمرزگار   و چون

قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ

خوانی   قرآن را   کنیم   میان تو   و میان   آنانکه

لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا على

نگرويدند بآنجهان پرده وكرديم بر

قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا وإذا

دلهاشان پوششها آنكه بفهمند در گوشهاشان گرانى وچون

ذكرت ربك في القرآن وحده ولوا على

ياد كنى پروردگار خودرا در قرآن بيكانگى بازگردند بر

أدبارهم نفورا نحن أعلم بما يستمعون به إذ

پشتهاشان رميدگى ما داناتريم بآنچه ميشنوند بوى چون

يستمعون إليك وإذ هم نجوى إذ يقول الظالمون

گوش ميدارند سوى تو وچون ايشان رازگويندگان چون گفتند ستمكاران

إن تتبعون إلا رجلا مسحورا انظر كيف

نميپيروى ميكنيد مگر مردى جادوى كرده شده را بنگر چگونه

ضربوا لك الأمثال فضلوا فلا يستطيعون

زدند براى تو داستانها پس گم شدند نميتوانند

سبيلا وقالوا أإذا كنا عظاما ورفاتا أإنا

براهى وگفتند آيا چون شويم استخوانها و پوسيده آيا ما

لمبعوثون خلقا جديدا قل كونوا حجارة أو

برانگيخته شدگانيم آفريده نو بگو باشيد سنگها يا

حديدا أو خلقا مما يكبر في صدوركم

آهن يا آفريده ديگر از آنچه بزرگ آيد در سينههاشما

فسيقولون من يعيدنا قل الذي فطركم

پس زود بود كه گويند كه بازگرداند مارا بگو آنكه آفريد شمارا

ثمن ربع

اول

أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ

نخستین بار پس زود بجنبانند سوی تو سرهای شان و گویند

مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

کی است او بگوی شاید که بود نزدیک آن روز که بخواند شما را

فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا

پس پاسخ کنید بستایش و گمان برید نه درنگ کردید مگر

قَلِيلًا وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

اندکی و بگو مر بندگان مرا تا بگویند آن کلمه که وی نیکوتر است

إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

هر آینه دیو میان ایشان هر آینه دیو بود

لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ

مر آدمیان را دشمن پیدا پروردگار شما داناتر است بشما اگر

يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ

خواهد ببخشاید شما را یا اگر خواهد شکنجه کند شان و نه فرستادیم ترا

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

بر ایشان نگاهبان و پروردگار تو داناتر است بآنکه در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ

و زمین است بدرستیکه افزون نهادیم برخی از پیغمبران بر

بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ

برخی و دادیم داود را کتاب زبور بگو بخوانید آنانکه

زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ

گفتند از جز وی پس نتوانند گشادن کردند و سختی

عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

از شما و نه گردانیدنی این گروه زنان اند میخوانند

يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

میجویند به پروردگار خویش نزدیکی کدام ایشان نزدیک تر و امید میدارند

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ

بخشش اورا و میترسند از شکنجه او و هر آینه شکنجه خداوند تو بود

مَحْذُورًا ۝ وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا

بترسیدنی و نیست هیچ دیهی مگر ما هلاک کنندگانیم

قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا

پیش از روز رستخیز یا شکنجه کننده ایم شکنجه کردنی سخت

كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَمَا مَنَعَنَا

بود در نامه لوح محفوظ نبشته و نه باز داشت مارا

اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّا اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ

که فرستیم نشانها مگر آنکه دروغ گوی داشت بوی پیشینیان

وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا

و دادیم قوم صالح را ماده شتر نشانی روشن پس ستم کردن بوی و نه

نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ اِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ

میفرستیم آیتها را مگر از بهر ترسیدن و چون گفتیم مر ترا

اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي

هر آینه پروردگار تو در است بمردمان و نه کردیم الخواب را آنکه

اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ

نمودیم مگر آزمایش مر مردمانرا و آن درخت نفرین کرده شد

في

ع

فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا

در قرآن و می‌ترسانیم پس نمی‌افزاید ایشان را مگر از حد بیرون رفتنی

كَبِيرًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

بزرگ و چون گفتیم مر فرشتگان را سجده کنید از بهر آدم

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ

پس سجده بر زمین نهادند مگر ابلیس گفت از سجده آدم مر آن را که آفریدی

طِينًا قَالَ أَرَأَيْتَكَ هٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ

از گل گفت چه بینی این است که گرامی کردی

عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ

بر من اگر زمانی دهی مرا تا روز رستخیز هر آینه بیخ بکنم

ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

بر نهم و بیخ بر کنم فرزندان او را مگر اندکی را وگفت برو پس هر که پس روی کند ترا از ایشان

فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا وَاسْتَفْزِزْ مَنِ

پس اینه دوزخ پاداشت شماست پاداشتنی تمام کرده و سبک گردان آن را

اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ

که توانی از ایشان بآواز خود وگردآر بر ایشان

بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

سواران خود و پیادگان خود را و انباز کن با ایشان در خواستها

وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا

و فرزندان و نوید ده ایشان و نه نوید دهد ایشان دیو مگر

غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ

فریفتنی بندگان منست نیست مر او را بر ایشان

وكفى بربك وكيلا ۝ ربكم الذي يزجي لكم

وبس است پروردگار تو نگاهبان پروردگار شما آنکه میراند از بهر شما

الفلك في البحر لتبتغوا من فضله انه كان

کشتی در دریا تا جویید از من افزونی وی و هر آینه وی بود

بكم رحيما ۝ واذا مسكم الضر في البحر

بشما همیشه بخشاینده و چون رسد شما را گزند در دریا

ضل من تدعون الا اياه فلما نجاكم

گم شود آنکه میخوانید مگر او را پس چون رهانید شما را

الى البر اعرضتم وكان الانسان كفورا ۝

بخشکی روی گردانید و بود آدمی ناسپاس

افامنتم ان يخسف بكم جانب البر او يرسل

یا ایمن شدید که فرو برد شما را کرانه خشکی یا فرستد

عليكم حاصبا ثم لا تجدوا لكم وكيلا ۝

بر شما مر شما را نگاهبان

ام امنتم ان يعيدكم فيه تارة اخرى فيرسل

یا ایمن شدید که باز گرداند در وی باری دیگر پس فرستد

عليكم قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم

بر شما شکننده از باد پس آب فرو برد شما را بانچه کفر آوردید

ثم لا تجدوا لكم علينا به تبيعا ۝ ولقد

بر ما بوی پس روی و بدرستیکه

كرمنا بني ادم وحملناهم في البر والبحر

گرامی کردیم فرزندان آدم را و برداشتیم ایشان در خشکی و دریا

ثمن

ورزقناهم

ع

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ

وروزی دادیم شان از خوشها و پاکیها و فضل نهادیم شان بر بسیاری از آنها

مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ

که آفریدیم فزونی دادنی آن روز که خوانیم هر گروهی را بنام امام ایشان

فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ

پس هر که داده شود نامهٔ وی بدست راست وی پس این گروه خوانند

كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا وَمَنْ كَانَ فِي

نامهٔ خود را و نه ستم کرده شوند باندازه و هر که بود درین

هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

جهان نابینا پس وی در آن جهان کورتر بود و گمتر راه

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا

و بدرستی خواستند که در فتنه افکنند از آنچه که وحی فرستادیم

إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ

سوی تو تا بر بافتی بر ما جز او و آنگاه هر آینه گرفتندی

خَلِيلًا وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ

دوستی و گر نه آن بودی استوار داشتیمی هر آینه نزدیک بودی

تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذًا لَأَذَقْنَاكَ

که گرایی بر ایشان گرایشی اندک آنگاه هر آینه چشانیدیمی تو

ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ

دو مانند عذاب و دو مانند عذاب گور باز نیابی

لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ

مر ترا بر ما یاری کردن و بدرستی که خواستند که بکردانید

ع

من الارض ليخرجوك منها واذا لا يلبثون

از زمين تا بيرون آرند از وي والكاه نه درنك كنند پس تو

خلافك الا قليلا سنة من قد ارسلنا قبلك

مگر اندكي راه آنكه بدرستيكه فرستاديم پيش از تو

من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا اقم

از پيغمبران ونه يابي مر راه مارا گردانيدني بپا دار

الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل

نماز را از پس گشتن آفتاب تا تاريكي شب

وقران الفجر ان قران الفجر كان مشهودا

و بخوان بامداد براينه نماز بامداد بود حاضر آمده

ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان

واز شب پس بيدار باش بوي افزوني مرترا شايد كه

يبعثك ربك مقاما محمودا وقل رب ادخلني

باستاند ترا پروردگار تو درجايي ستوده وبگو اي خداوند من درآر

مدخل صدق واخرجني مخرج صدق واجعل لي

درآوردني نيكو وبيرون آر مرا بيرون آوردني نيكو وبكن مرا

من لدنك سلطانا نصيرا وقل جاء الحق

از نزد تو حجتي روشن ياريت وبگو آمد راستي

وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا وننزل

وتباه و نيست شد بيهده براينه باطل است بنياد شده كان و نه فرستيم

من القران ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين

از قرآن آنچه او دوايي وبخشايش مر گرويدگان را

ولا يزيد

ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۝ واذا انعمنا على

وزيادت نكند ستمكاران را مگر زيانكاري و چون نعمت دهيم ما بر

الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر

مردم روي بگرداند و دور شود بجانب خود و چون برسد بدو بدي

كان يؤسا ۝ قل كل يعمل على شاكلته فربكم

درويش باشد نوميد بگو كه اي محمد هر كار كند بر خوي خود پس خداي شما

اعلم بمن هو اهدى سبيلا ۝ ويسئلونك عن

داناترست كسي كه او راست تر است براه و مي پرسند از تو

الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتم من العلم

از جان بگو جان از فرمان خداوند منست و داده نشديد شما از دانش

الا قليلا ۝ ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا

مگر اندكي و هر آينه اگر خواهيم هر آينه ببرد آنرا كه وحي كرديم

اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا ۝ الا

سوي تو پس نيابي مر خود را بدو بر ما هيچ مگر

رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا ۝

رحمتي از خداوند خود فضل خدا است بر تو بزرگ

قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان ياتوا

بگو هر آينه اگر جمع شوند آدميان و پريان بر آنكه بيارند

بمثل هذا القران لا ياتون بمثله ولو كان

مانند اين قران بيارند مانند او باشند بعضي ازيشان

بعضهم لبعض ظهيرا ۝ ولقد صرفنا للناس

مر بعضي را يار و بدرستي كه گردانيديم مر مردمان را

ع

ثمن

فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰى اَكْثَرُ النَّاسِ

دراین قران از هر مثلی پس باز زدند بیشتر مردمان

اِلَّا كُفُورًا ۝ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا

مگر ناسپاس وگفتند هرگز ایمان نیاریم بتو تا که بی برای ما

مِنَ الْاَرْضِ يَنْبُوعًا ۝ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ

از زمین چشمهٔ اب یا باشد ترا بوستان

مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

از خرمایان پس برای جویهاء اب را جنانند اوکت دیی

اَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا

یا فرود آیی از اسمان چنانچه میگوئی بر ما پاره‌ها

اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ۝ اَوْ يَكُونَ

تا بیاری خدا را و فرشتگان را در یا روی یا باشد

لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ

مر ترا خانه از زر یا برسوی در اسمان و هرگز

نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ

استوار نداریم برشدن ترا تا فرود آیی بر ما کتابی بخوانیم اورا

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝

بگوی پاک خدایا پروردگار من نیستم من مگر بردی فرستاده پیغمبری

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى

و باز نداشت مردمان را آنکه بگرویدندی چون آمد بدین قران

اِلَّا اَنْ قَالُوا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝ قُلْ لَوْ

مگر آنکه گفتند فرستاده است خدا آدمی پیغمبر بگوای ار

ع

نصف

كَانَ فِي الأَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ

بودندی در زمین فرشتگان مرافتند درامیده

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَسُولًا قُلْ كَفَىٰ

که فرستادیمی برایشان از آسمان فرشته پیغمبر بگو بسنده است

بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ

بخدا گواه من و میان شما از وست به بندگان خود را

خَبِيرًا بَصِيرًا وَمَن يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن

دانا بینا و هرکرا راه نماید خدا پس او باشد راه یافت و هرکرا

يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ

بی راه کند پس هرگز نیابد برایشان دوست از جز او و برانگیزیم ایشان را

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا

روز قیامت بر رویها ایشان نابینایان و گنگان و کران

مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيرًا

جایگاه ایشان باشد دوزخ هرگاه ساکن شود زیادت کنیم ایشان را

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيٰتِنَا وَقَالُوا

افروزینی آتش باشد پاداش ایشان کافر شدند بعد آیتهاء ما و گفتند او

أَءِذَا كُنَّا عِظٰمًا وَرُفٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

چون باشیم ما استخوان از ما را زنده گردانند با فزونی تو

خَلْقًا جَدِيدًا أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ

او نه ندانند خدا او نه ندانند خدا آنکه ای بیافرید

السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ

آسمانها و زمین را تواناست بر بیافریند همچو ایشان

وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَاَبَى الظَّالِمُونَ

وکرد ویکرد ایشانرا مهلتی نیست شک دروی پس بی بار زد ستمکاران

اِلَّا كُفُورًا قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ

مگر ناسپاسی بگو اگر شما ملک گیرند خزینها روزی

رَبِّى اِذًا لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ

خداوندمن همیدون برآینه نگاه داریدشما اوراازبیم بی توشه شدن و هست

الْاِنْسَانُ قَتُورًا وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ ع

مردم تنگ دل و بدرستیکه بدادیم موسی را نه معجزه

بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ

پیدا پس بپرس از فرزندان یعقوب چون آمد بدیشان پس گفت وی را

لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّى لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا

بوی فرعون من پندارم ترا ای موسی جادو کرده

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ

گفت بدرستیکه بدانستی تو نه فرستاد این آیت را مگر خداوند

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ وَاِنِّى لَاَظُنُّكَ

آسمانها و زمین اینها و من پندارم ترا

يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ

ای فرعون هلاک کرده پس خواست که سبک کند ایشانرا از

الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا وَقُلْنَا

زمین پس غرق کردیم اورا و با او بودند همه را و گفتیم

مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ

از پس او مر فرزندان یعقوب نشینید زمین

فاذا

فاذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا ۝ وبالحق

بس چون بیاید وعده آنجهان بیاریم شمارا همه وبراستی

انزلناه وبالحق نزل وما ارسلناك الا مبشرا

فرستادیم اورا وبراستی فرود آید وفرستادیم ترا مگر مژده دهنده

ونذیرا ۝ وقرآنا فرقناه لتقرأه على الناس على مكث

وبیم کننده وقران پراگنده کردیم تا بخوانید اورا بر مردمان بر آهستگی

ونزلناه تنزیلا ۝ قل آمنوا به او لا تؤمنوا ان

وبفرستادیم اورا فرستادنی بگو بگروید بدو یا نگروید بدرستی

الذين اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون

آنانی که داده شدند توریت را از پیش او چون خوانده شود بر ایشان بیفتند

للاذقان سجدا ۝ ويقولون سبحان ربنا ان كان

بر زنخها سجده کننده وگویند پاکست از عیبها خداوند ما هر آینه

وعد ربنا لمفعولا ۝ ويخرون للاذقان يبكون

وعده تمام کرده وبیفتند اورا بر زنخها گریندگان

ويزيدهم خشوعا ۝ قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن

وزیادت کند ایشان فروتنی بگو ای محمد خدای را بنام الله یا بخوانید بنام رحمن

ايا ما تدعوا فله الاسماء الحسنى ولا تجهر

بهر کدام نامی که خوانند پس اوراست نامهای نیکوتر وبلند مخوان

بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك

نماز خود وپنهان مخوان بدان وبجو میان هر دو

سبيلا ۝ وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم

راهی وبگو سپاس مر خدای را که نگرفت فرزندی را ونیست

سجده فرض

يكن له شريك في الملك ولم يكن له
مر اورا انبازی در پادشاهی و نیست مر اورا
ولي من الذل وكبره تكبيرا
دوستی از اهل خواری و بزرگی یاد کن اورا بزرگی یاد کردنی

سورة الكهف مكية وهي مائة واحدى عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای مهربان بخشاینده
الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم
سپاس مر خدای را که فرو فرستاد بر بنده خود کتاب را و کرد
يجعل له عوجا قيما لينذر بأسا شديدا من
مر اورا با فرض درست تا بیم کنند از عذاب سخت از
لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات
قضای او و مژده دهد گرویدگان را آنانی که میکنند نیکی
ان لهم اجرا حسنا ماكثين فيه ابدا وينذر
باشد مر ایشان را مزدی نیک درنگ کنندگان در وی همیشه و بیم کند
الذين قالوا اتخذ الله ولدا ما لهم به من علم ولا
آنانی که گفتند گرفت خدا فرزندی نیست مر ایشان را بدو از هیچ دانش و نه
لآبائهم كبرت كلمة تخرج من افواههم ان
پدران ایشان را بزرگ سخن بیرون از دهنهای ایشان که
يقولون الا كذبا فلعلك باخع نفسك على
گویند مگر دروغ را پس شاید بود هلاک کننده تن خود بر

ثمن ع

آثارهم

آثارهم إن لم يؤمنوا بهذا الحديث أسفا ۝ إنا

پی های ایشان اگر نگروند برین قرآن از اندوه ما

جعلنا ما على الأرض زينة لها لنبلوهم أيهم

بکردیم ما انچه بر زمین است آرایش مرآنرا تا بیازماییم ایشانرا که کدام ایشان

أحسن عملا ۝ وإنا لجاعلون ما عليها صعيدا

نیکوتر بکار و ما هرانیه کننده کاییم انچه بر روی زمین است خاکی

جرزا ۝ أم حسبت أن أصحاب الكهف

خورده وخشک بروده پنداشتی یاران شکاف کوه

والرقيم كانوا من آياتنا عجبا ۝ إذ أوى الفتية إلى

ونامها بودند از علامتهای ما شگفت چون بار امدند جوانان سوی

الكهف فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة

شکاف پس گفتند ای خداوند ما ما را از نزدیک خود رحمتی

وهيئ لنا من أمرنا رشدا ۝ فضربنا على آذانهم

وبساز ما را از نزدیک خود راه راست پس ببردیم بخوابانیدیم بر گوشهای ا

في الكهف سنين عددا ۝ ثم بعثناهم

در غار سالها بشمار پس بر انگیختیم ایشانرا

ع

لنعلم أي الحزبين أحصى لما لبثوا أمدا ۝

تا بدانیم که کدام در گروه نگاه دارنده تر آنرا درنگ کردند غایی

نحن نقص عليك نبأهم بالحق إنهم فتية

ما قصه کنیم بر تو خبر ایشانرا براستی بدرستی که ایشان جوانانی

آمنوا بربهم وزدناهم هدى ۝ وربطنا على

بودند که گرویده بودند بخدا خود و زیادت کردیم ایشانرا راه ایمان و سخت کردیم بر

قلوبهم إذ قاموا فقالوا ربنا رب السموات

دلهاء ایشان چون برخواستند پس گفتند پروردگار ما خداوند آسمانها

والأرض لن ندعوا من دونه إلها لقد قلنا

و زمین هرگز نخوانیم ما از جزاو بخدای را اگر بر استی بخوانیم

إذا شططا هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه

وگرفت باشیم تا آنگاه خدا محالی این گروه تا قوم گرفتند از جزاو

آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن

بخدا چرا نیارند برایشان حجتی پیدا پس کیست

أظلم ممن افترى على الله كذبا وإذ اعتزلتموهم

ستمکارتر از آنکه میگوید بر خدا دروغ و چون جدا شدید از ایشان

وما يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف ينشر لكم

و پرستند ایشان مگر خدایرا گفتند در آمد سوی آن غار تا گسترد برشما

ربكم من رحمته ويهيئ لكم من أمركم مرفقا

پروردگار شما از رحمت خود و بسازد برای شما از کار شما آسانی

وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن كهفهم

و بینی آفتابرا چون بر می آید میگشت از غار ایشان

ذات اليمين وإذا غربت تقرضهم ذات الشمال

در دست راست و چون فرو می شد میگشت از ایشان سوی دست چپ

وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله

و ایشان بودند در فراخی ازو این است از علامتها خدا هرکرا راه نماید خدا

فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا

پس او است راه یافته و اگر گمراه کند پس هرگز نیابی مراورا دوستی

مرشدا

ع

نصف القرآن
بين التاء واللام

مرشدا ۝ وتحسبهم ايقاظا وهم رقود ونقلبهم

راه نماینده و پنداری ایشان را بیداران وایشان خفته اند و می گردانیم ایشان را

ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه

پهلوهای دست راست و پهلوهای دست چپ سگ ایشان گسترده دو بازوی

بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت منهم فرارا

بآستانه خود اگر مطلع شوی بر ایشان هر آینه باز گردی از ایشان گریز

ولملئت منهم رعبا ۝ وكذلك بعثناهم ليتساءلوا

و پر کرده میشدی از ایشان از ترس و همچنین زنده کردیم ایشان را تا بپرسند

بينهم قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا يوما او

میان ایشان گفت گوینده از ایشان چند بودید شما گفتند درنگ کردیم یک روز یا

بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما لبثتم فابعثوا

گفتند خدای شما داناتر است بر آنچه بودید درنگ شما بفرستید

احدكم بورقكم هذه الى المدينة فلينظر ايها

یکی را با سیمهای شما این سوی شهر پس بنگرد کدام پاکیزه

ازكى طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا

خوردنی پس بیارد بروزی از او و کو لطف کن

يشعرن بكم احدا ۝ انهم ان يظهروا عليكم

و کو خبر مکن بشما گروه ایشان دست یابند بر شما

يرجموكم او يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا

سنگسار کنند یا باز گردانند شما را در کیش خود بر نهید آنگاه

اذا ابدا ۝ وكذلك اعثرنا عليهم ليعلموا ان

هرگز و همچنین در رسانیدیم بر ایشان تا بدانند که

وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا اِذْ

وعده خدای راست وبدرستی قیامت باشد نیست شک دران چون

يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا

بیکار کردند میان خود کار خود را پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنا کردنی

رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ

خدا ایشان داناترست بر ایشان گفتند آنانکه غلبه کردند بر کار خود هر آینه بگیریم

عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ

بر ایشان را مسجدی سرانجام میگویند ایشان سه بودند چهارم ایشان سگ ایشان

وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ

ومیگویند پنج تن بودند ششم ایشان سگ ایشان بودند گمانی پنهان

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي اَعْلَمُ

ومیگویند هفت تن بودند وهشتم ایشان سگ ایشان بود بگو پروردگار من داناترست

بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَاءً

بشمار ایشان نداندشان مگر اندکی پس بیکار مکن در ایشان مگر بیکار پیدا

ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا وَلَا تَقُولَنَّ

ونه پرس در ایشان از ایشان کسیرا ومگو مر

لِشَايْءٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ

بچیزی من کننده ام آنرا فردا مگر گویی که خواهد خدا ویاد کن

رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي

خدا خود را چون فراموش کرده باشی وبگو شاید راه نماید مرا پروردگار من

لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ۝ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ

بصوابتر ازین سخن راست وبماندند در غار ایشان

ثمن

ع

ثلث

ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا قل الله اعلم

سه صد سال و در افزودند نه بگو خدا داناتر است

بما لبثوا له غيب السموت والارض ابصر به

بدانچه مر او را نهان آسمانها و زمین چه بیناست

واسمع ما لهم من دونه من ولي ولا يشرك

و شنواست نیست مر ایشان را از جز او هیچ دوستی و شریک نکند

في حكمه احدا واتل ما اوحي اليك من كتاب

در حکم خود کسی را و بخوان آنچه وحی کرده سوی تو آن کتاب

ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا

پروردگار تو گرداننده نیست مر وعدهای خود را و هرگز نیابی از جز او

واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغدوة

و باز دار تن خود را با آنکه میخوانند پروردگار خود را بامداد

والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم

و شبانگاه آرایش زندگانی افتد او رو و دیگران چشم خود را از ایشان

تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا

بجویی آرایش آرایش دنیا جهان و طاعت مدار آنرا غافل کردیم

قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره

دل او را از یاد کردن خود و پس روی کرد کار او ضایع و بیاده شد

فرطا وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن

و بگو راست و هرکه پروردگار شما هرکه خواهد گو بگرود

ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظلمين نارا

و هرکه خواهد کافر شود ما وعده کردیم بر ستمکاران آتش

ثلث

أحاط بهم سرادقها وإن يستغيثوا يغاثوا بماء

درگرفت برایشان براپرده آن واگر فریاد خواهند فریاد رسند و شود بآبی

كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت

چون خوب بریان کند بد شراب و بد ترا

مرتفقا ۝ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات

آسایشگاهست آنانی که بگرویدند و بکردند نیکیها

إنا لا نضيع أجر من أحسن عملا ۝ أولئك لهم

ما ضایع نکنیم مزد آنکه نیکوی کار را ایشانند مرایشانراست

جنات عدن تجري من تحتهم الأنهار يحلون

بوستانها مقیم برود زیر ایشان جویها آب پیرایه کرده شوند

فيها من أساور من ذهب ويلبسون ثيابا

در انجا از یاره و زرنها از زر و بپوشند جامها

خضرا من سندس وإستبرق متكئين فيها

سبز از دیبا و استبرق تکیه کنندگان در انجا

على الأرائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا

بر تختهای خود نیکو پاداشت و نیکو در این آسایش گردن

واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لأحدهما

و بزن مرایشانرا صفت دو مرد بکردیم مایکی ازیشان

جنتين من أعناب وحففناهما بنخل وجعلنا

دو بوستان از انگورها گرد داگرد ایشان بخرماستان و بکردیم ما

بينهما زرعا كلتا الجنتين آتت أكلها ولم تظلم

میان ایشان کشته زار هردو بوستان دادند میوه خود را و کم نکردند

ع

منهما

مِنهُ شَيئًا وَفَجَّرنا خِلالَهُما نَهَرًا ۝ وَكانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقالَ

ازو چیزیرا و بشکافتیم میان ایشان جوی و بود ازان مر اورا بس گفت

لِصاحِبِهِ وَهُوَ يُحاوِرُهُ أَنا أَكثَرُ مِنكَ مالًا وَأَعَزُّ

مر یار خودرا و او سخن باز میداد مرا ز تو بخواسته و عزیزترم

نَفَرًا ۝ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظالِمٌ لِنَفسِهِ قالَ ما أَظُنُّ

بجماعت و درآمده در بوستان خود و او بود خصومت کننده مر تن خودرا گفت نپندارم

أَن تَبيدَ هٰذِهِ أَبَدًا ۝ وَما أَظُنُّ السّاعَةَ قائِمَةً وَلَئِن

هلاک شود این هرگز و نه پندارم و ساعت را بپاید و اگر

رُدِدتُ إِلىٰ رَبّي لَأَجِدَنَّ خَيرًا مِنها مُنقَلَبًا ۝

بازگردانیده شوم من سوی خدای من هر آینه بیابم بهتر ازان گشتن جای

قالَ لَهُ صاحِبُهُ وَهُوَ يُحاوِرُهُ أَكَفَرتَ بِالَّذي

گفت مر اورا یار او و او سخن باز آرد با او کافر شدی تو بکسی

خَلَقَكَ مِن تُرابٍ ثُمَّ مِن نُطفَةٍ ثُمَّ سَوّاكَ رَجُلًا ۝

آفرید ترا از خاک پس از آب منی پس بیافرید ترا مردی جز او

لٰكِنّا هُوَ اللهُ رَبّي وَلا أُشرِكُ بِرَبّي أَحَدًا ۝ وَلَو

خداوند پروردگار من و شرک نیارم من بپروردگار خود یکی را و چرا نه

لا إِذ دَخَلتَ جَنَّتَكَ قُلتَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ

چون درآمدی تو در بوستان خود گفتی تو آنچه خواست خدا باشد نیست نیرو

إِلّا بِاللهِ إِن تَرَنِ أَنا أَقَلَّ مِنكَ مالًا وَوَلَدًا ۝

مگر خدای اگر بینی مرا من کمترم از تو بخواسته و فرزند

فَعَسىٰ رَبّي أَن يُؤتِيَنِ خَيرًا مِن جَنَّتِكَ وَيُرسِلَ

پس شاید پروردگار من بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

بران آتشی از آسمان پس بامداد کند خاکی آتش

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا

بامداد آب کران برسوند پس هرگز نتوانی مر اورا جستن

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ

و در گرفته شود میوه از پس بامداد گردی زد دست بر دست خود بر آنچه هزینه کرده بود

فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي

و او افتاده بود بر و بر باد داشتها نها جا نهاد و میگفت ای کاشکی

لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ

من نه شرک بیاوردمی بخدا از خود کسیرا و نه بودند مر اورا گروهی یاری دادند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ

از جز خدا و نه بود یاری دهنده انجا کار داشتن

لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا وَاضْرِبْ لَهُمْ

مر خدا یراست است او بهتر است در ثواب و بهتر در عاقبت و بزن مر ایشان را

مَثَلَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

صفت زندگانی این جهان چون آبی فرستادم اورا از آسمان بس در آمیخت

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ

بدو گیاه زمین پس بامداد گرد شکسته و خشک بریزد اورا بادها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا الْمَالُ وَالْبَنُونَ

و هست خدا بر هر چیزی توانا هست مال

زِينَةُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

آرایش زندگانی دنیا و رنج نماز بهتر است

ع

ثمن

عند

عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ۝ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ

نزدیک خدای تو ازان روز براریم کوهها

وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

و بینی زمین را پیدا و حشر ناکنند و برایشان نزار بس الهیمان یح

اَحَدًا ۝ وَعُرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا

کسی را و عرض کرده شد بر پروردگار تو صف بدرستیکه آمدید بما چنانچه

خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ

بیافریدیم ماشما را اول بار آری گفتند شما هرگز کرده ایم برای شما

مَوْعِدًا ۝ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ

وعده جای و نهاده شود نامها پس بینی امادهکارانرا

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا

کیفر پرستندگان ازانچه درو بودند و گویند ای وای بر ماچه بود اینهارا این

الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّا

نامه را نمی گذارد گناه خورد را و نه بزرگ را مگر که

اَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ

همی برد آنرا و بیابند آنچه کنند حاضر و ستم نکند

رَبُّكَ اَحَدًا ۝ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ

خدای تو هیچکس را و چون گفتیم مر فرشتگان را سجده کنید مر آدم را

فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ

پس سجده کردند مگر دیو بود از پریان پس نافرمانی کرد

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِ اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ اَوْلِيَاءَ مِنْ

از فرمان خدای خود او بگرد و فرزندان او را و دوستان از

ع

دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا
جز من واین ن برشما را دشمن بد مر کافران را بدیست
أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
حاضر نکردیم ایشان را بیافریدن آسمانها و زمین و نه آفریدن
أَنْفُسِهِمْ ۝ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝ وَيَوْمَ
نهاد ایشان و نیستم من گیرنده بیراه کنندگان یار و آن روز
يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
گوید بخوانید انبازان مرا که دانستید شما بخوانند ایشان را
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝ وَرَأَى
پس پاسخ نکنند مر ایشان را و کنیم میان ایشان بوده و ببینند
الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا
گناهکاران آتش را پس بدانند که ایشان در افتند آنجا و نیابند
عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ
از آنجا گشتنی و بدرستیکه پدید کردیم ما درین قرآن مر مردمان را
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝
از هر مثلی و هست مردم بسیار بچیزی در آشکارا
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
و باز نداد مردمان را که گرویدندی چون آمد بدیشان محمد قرآن
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
و آمرزش خواهند از خداوند خود مگر آنکه بیاید بر ایشان راه پیشینگان
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
تا بیاید بر ایشان عذاب دو باروی و نفرستیم ما پیغمبران را

ع

إِلَّا

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا

مگر مژده دهندگان و بیم کنندگان و میکاوکنندگان آنکسانی که کافر شدند

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

بناراستی تا باطل کنند بر و مسلمانی را و گرفتند علامتهای مرا

وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ

و آنچه بیم کرده شدند بافسوس و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بعلامتها

رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا

خداوند خود پس روی بگردانید از آن و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده دو دست او ما

جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي

کردیم بر دلهای ایشان پوششها تا در نیابد اورا در

آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن

گوششهای ایشان گرانی و اگر بخوانی مود سوی دین مسلمانی پس هرگز

يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ

راه نیابند اکنون هرگز و خداوند تست آمرزنده خداوند رحمت

لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَل

اگر بگیرد ایشان را از آنچه کرده کردند هر آینه بشتابدی مر ایشان را عذاب هست

لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْئِلًا وَتِلْكَ

مر ایشان را وعده گاه هرگز نیابند از جز او پناهی و آن

الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم

دیهها هلاک کردیم ایشان را آنگاه ستم کردند و کردیم هلاک کردن ایشان را

مَّوْعِدًا وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى

وعده شده و چون گفت موسی مر یوشع را مگر متوجه تا بدهم

ع

أبلغ مجمع البحرين أو أمضي حقبا فلما بلغا مجمع

فراهم دادن دو دریا ما بروم سالها پس چون رسیدند فراهم آمدند

بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا

میان دو دریا فراموش کردند ماهی ایشان پس گرفت راه خود را در دریا سوراخی

فلما جاوزا قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا

پس چون بگذشتن گفت موسی مر یوشع را بده ما را چاشت ما بدرستی بدیدیم ما

من سفرنا هذا نصبا قال أرأيت إذ أوينا

از سفر خود این رنج گفت یوشع چه گویی تو چون در آمدیم

إلى الصخرة فإني نسيت الحوت وما أنسانيه

سوی سنگ بر من فراموش کردم ماهی را و زیادت نه برد ماهی را

إلا الشيطان أن أذكره واتخذ سبيله في

مگر دیو که یاد کردمی او را و بگرفت راه خود را در

البحر عجبا قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على آثارهما

دریا شگفتی گفت آن بجستیم پس بازگشتند بر پیهای خود

قصصا فوجدا عبدا من عبادنا آتيناه رحمة

قصص پس یافتند بنده از بندگان بدادیم او را رحمتی

من عندنا وعلمناه من لدنا علما قال له موسى

از نزدیک ما و بیاموختیم او را از نزد خود علمی را گفت مر او را موسی او

هل أتبعك على أن تعلمن مما علمت رشدا

پس روی کنم ترا بر آنکه بیاموزی مرا از آنچه آموختی او را از آنجا آموخته شد

قال إنك لن تستطيع معي صبرا وكيف تصبر

گفت که تو هرگز نتوانی با من شکیبایی کردن و چگونه صبر کنی

على ما لم

على ما لم تحط به خبرا ۝ قال ستجدنى ان شاء
بر آنچه درنگرفتی بر و دانش گفت سرانجام بیابی مرا اگر خواهد

الله صابرا ولا اعصى لك امرا ۝ قال فان
خدا صبرکننده و نافرمانی نکنم ترا در کار گفت اگر پس

اتبعتنى فلا تسئلنى عن شىء حتى احدث
روی کنی مرا پس مپرسی مرا از چیزی تا که پیدا کنم

لك منه ذكرا ۝ فانطلقا حتى اذا ركبا فى
مر ترا ازان یادکردن پس برفتند تا چون برنشستند در

السفينة خرقها قال اخرقتها لتغرق اهلها
کشتی بشکافت آنرا گفت موسی بشکافتی آنرا تا غرق کنی اهل اورا

لقد جئت شيئا امرا ۝ قال الم اقل انك لن
بدرستی آوردی تو چیزی عجب گفت خضر آیا نه گفتم تو هرگز نتوانی

تستطيع معى صبرا ۝ قال لا تؤاخذنى بما نسيت
با من صبرکردن گفت موسی مگیر مرا بدانچه فراموش کردم

ولا ترهقنى من امرى عسرا ۝ فانطلقا حتى
و مرسان از کاری بدشواری پس برفتند تا

اذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا
چون بدیدند کودکی را پس بکشت اورا گفت چرا کشتی تو تنی

زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا
پاک را بناحق بدرستی آوردی تو چیزی نیکو

قال الم اقل لك انك لن تستطيع معى صبرا
گفت چه نه گفتم مر ترا بدرستی که تو هرگز نتوانی تو با من صبرکردن

ع

الجزو ١٦

قال ان سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني

گفت اگر پرسم من ترا از چیزی پس این پس مباش تو هم صحبت ما

قد بلغت من لدني عذرا فانطلقا حتى اذا اتيا

تحقیق رسیدی از نزدیک من بعذری پس روان شدند تا چون بیامدند

اهل قرية استطعما اهلها فابوا ان يضيفوهما

اهل دیهی که طلب طعام کردند از اهل آن پس قبول نکردند این که مهمانی کردندی ایشان را

فوجدا فيها جدارا يريد ان ينقض فاقامه قال

پس یافتند در آنجا دیوار خواست اینکه بشکند پس استاده کرد او را گفت

لو شئت لتخذت عليه اجرا قال هذا فراق

اگر بخواهی تو برآینه دیگری تو از وی مزدوری گفت این دوری است

بيني وبينك سأنبئك بتأويل ما لم تستطع

میان ما و میان تو اکنون آگاه کنم ترا بتبدیل چیزی که نتوانستی تو

عليه صبرا اما السفينة فكانت لمساكين

بر او صبر پس بود آنکه کشتی بر جو که باشد و مسکینان را

يعملون في البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم

کار میکنند در دریا پس خواستم من این که عیب دار کنم آنرا و بود پس ایشان

ملك يأخذ كل سفينة غصبا واما الغلام

بادشاهی که میگیرد همه کشتیها را بزور و ستم و بر جو که باشد یعنی کودک

فكان ابواه مؤمنين فخشينا ان يرهقهما

پس بود پدر و مادر او ایمان آرنده پس ترسیدیم ما این که برساند ایشان را

طغيانا وكفرا فاردنا ان يبدلهما ربهما خيرا

بنافرمانبرداری و کافری پس خواستیم ما این که عوض دهد ایشانرا خداوند ایشان بهتر

رمه ۱

مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ

ازان پاك ونزديك تر مهربان وهرچه كه باشد وديوار پس بود

لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ

مردو كودك بے پدران در شهر وبود زير وي گنج

لَهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۝ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَا

مراين نرا وبود پدرايشان نيك مرد صالح است پروردگار تو اينكه برسانند

اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ وَمَا

بقوت ايشان را وبيرون آرد گنج ايشان را بخشيده از خداوند تو

فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ

و ما نكرديم آنرا از فرمان خود اين تفسير نيست كه نتوانستي بر او

صَبْرًا ۝ وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاَتْلُوْا

صبر وميپرسند ترا از خداوند دو قرون بگو زود باشد كه بخوانيم

عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ۝ اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ

بر تو ازان ياد كردن كه ما جاي ساختيم مر او را در زمين

وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝ فَاَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى

و داديم ما او را از هر چيزي سببي كه رشد سبب تا

اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ عَيْنٍ

چون رسيد وقت فرو شدن آفتاب و يافت آنرا كه فرو ميشود در چشمه

حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ

و يافت نزديك از مردمان گفتند اي ذو القرنين

اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝

كه عذاب كني اما آنكه بر گرد ايشان نيكويي

ع

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى

میگفت اما آنکه ستم کند بر خود بود که عذاب کنیم اورا پس رو گردد شوی سوی

رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ

خدای خود پس عذاب کند اورا عذابی منکر و اما آنکه بگرود

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ

و کند نیکی را پس او را باشد پاداش نیکویی و زود بگوییم اورا

مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّى إِذَا بَلَغَ

از کار خود آسانی پس روی کرد سبب را تا چون برسید

مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ

جای بر آمدن آفتاب بیافت آنرا که میرفت بر گروهی نه

نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذَلِكَ وَقَدْ

کرد مرایشان را از فرود ترسید بدر را همچنان پرورده

أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّى

در گرفتیم بدانچه نزدیک بود نگاهی پس رفت در راهی تا

إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

چون برسید میان دو کوه بیافت از پشت از دو کوه قومی را

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ

نخواهند دریابند سخن را گفتند ای ذوی القرنین

إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

یاجوج و ماجوج تباه کار در زمین

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

او کنم ترا مزدی بر آنکه بکنی میان ما و میان ایشان

سدًّا قال

قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني بقوة اجعل

ذوالقرنین گفت انچه دست بی کرد در راه خداوند من بهتر است یاری کنید مرا به نیرو بکنم

بينكم وبينهم ردما اتوني زبر الحديد

میان شما و میان ایشان برادی بیارید بدهید آهن

حتى اذا ساوى بين الصدفين قال انفخوا حتى

تا چون برابر شد میان دو گوش کوه گفت بدمید تا

اذا جعله نارا قال اتوني افرغ عليه قطرا

چون بگردد آتش گفت بدهید مرا بریزیم برو گداز

فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا له

پس نتوانستند [illegible] مراورا

نقبا قال هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد

سوراخ کردن گفت این رحمت است از خداوند من پس چون بیاید وعده

ربي جعله دكاء وكان وعد ربي حقا وتركنا

خداء من بکند اورا پاره وهست وعده خداء من درست وره‌ا کردیم

بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور

بهری از ایشان از روز موج زده در بهری از ایشان و دمیده شد در صور

فجمعناهم جمعا وعرضنا جهنم يومئذ

پس گرد کردیم ایشان را گرد کردنی و عرضه کنیم دوزخ را آن روز

للكافرين عرضا الذين كانت اعينهم في

برای کافران عرض کردنی آنانکه بودند چشمهای ایشان

غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون

پوششها از توحید من وبودند که نمی‌توانستند

ع

سَمْعًا أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا

شنیدن ونپداشتند آنانیکه کافر شدند که بگیرند

عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ

بندگان مرا از جز من دوستان ساختیم برای ناگرویدگان

لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ

نزلی آوردی بگو او خبر کنم شما را بزیان کار

أَعْمَالًا الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

کارها آنکسانی که گم شد کردارشان در زندگانی اینجهان

وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا أُولَٰئِكَ

وایشان پندارند کایشان کار نیکو میکنند ایشانند

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ

آنانی کافر شدند بآیتها خدای خود و دیدار او پس باطل شد

أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ذَٰلِكَ

کارایشان پس نه ایستانیم مرایشان را روز قیامت سنجیده آن

جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

پاداش ایشان دوزخ ازانکه کافر شدند و گرفتند آیتها مرا

وَرُسُلِي هُزُوًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و پیغمبران مرا افسوس بدرستیکه آنانیکه بگرویدند و کردند نیکوها

كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا خَالِدِينَ

هست مرایشان را بوستانها بهشت روزی

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا

لكلمات

لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ

وعدها سخن خدا واگر بیاریم ما بچنان

رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

زیادتی بگو که من آدمی ام

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ

چون شما وحی کرده شد سوی که معبود شما خدا یکی است پس هر که

كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

باشد امید دارد دیدار خدا خود پس نیکوکار کند کار نیک و انبار نکند

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

سورة مريم عليها السلام مكية وهي ثمان وتسعون آية

پرستیدن خدا کسی را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا مهربان بخشاینده

كهيعص ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ

یاد کن رحمت خدا خود بندهٔ خود را

زَكَرِيَّا ۝ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ

زکریا چون بخواند خدای خود را آوازی پوشیده گفت ای خداوند من

إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا

ضعیف گشت استخوانها از من درگرفت بر من بر پیری

وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي خِفْتُ

و نه بودم بخواندن تو

الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا

پس من وهست زن من نازاینده

ثمن ع

فهب لي من لدنك وليا ۝ يرثني ويرث من

پس ببخش مرا از نزد خود دوستی میراث برد ازمن و میراث از

آل يعقوب واجعله رب رضيا ۝ يا زكريا

فرزندان یعقوب وکن اورا از خدا پسندیده ای زکریا

إنا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له

ما مژده میدهیم ترا بکودکی نام شد اورا یحیی نکردیم اورا

من قبل سميا ۝ قال رب أنى يكون لي غلام

ازپیش او همنام گفت خداوند من از کجا شود مرا کودکی

وكانت امرأتي عاقرا وقد بلغت من الكبر

و هست زن من نازاینده و بدرستیکه برسیدم از پیری

عتيا ۝ قال كذلك قال ربك هو علي هين

سخن پیری گفت همچنین است گفت خدای تو بر من آسانست

وقد خلقتك من قبل ولم تك شيئا ۝ قال

بدرستیکه آفریدیم ترا از پیش ازین و نبودی تو چیزی گفت

رب اجعل لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس

ای خدا بکن مرا نشانه گفت نشانه تو که سخن نگوئیم با مردمان

ثلاث ليال سويا ۝ فخرج على قومه من

دست برون آمد بر قوم خود از

المحراب فأوحى إليهم أن سبحوا بكرة

محراب اشارت کرد سوی ایشان که و تسبیح کنید بامداد

وعشيا ۝ يا يحيى خذ الكتاب بقوة وآتيناه

و شبانگاه ای یحیی بگیر کتابرا به نیرو و بدادیم اورا

الحكم

ع

الحكم صبيا ۝ وحنانا من لدنا وزكوة وكان

حكمت در كودكى و مهربانى از نزديك ما و افزونى بود

تقيا ۝ وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا

پرهيزكار نيكوكار بود به مادر و پدر و نه بود گردن كشنده نافرمان

وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم

درود باد برو از روز بزاد و از روز بميرد و از روز

يبعث حيا ۝ واذكر في الكتاب مريم اذ

برانگيخته شود زنده و ياد كن در كتاب مريم را چون

انتبذت من اهلها مكانا شرقيا ۝ فاتخذت

يكسو شد از كسهاء خود بر جايى كه مشرق گرفت از پيش

من دونهم حجابا فارسلنا اليها روحنا

ايشان پرده بفرستاديم بسوى مريم جبرايل را

فتمثل لها بشرا سويا ۝ قالت اني اعوذ

صورت گشت او را بصورت آدمى بوده است اندام گفت من باز داشت خواهم

بالرحمن منك ان كنت تقيا ۝ قال انما انا

بخدا از تو اگر هستى پرهيزكار گفت كه من

رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا ۝

پيغمبر خداى توام تا بخشم ترا كودكى پاكيزه

قالت انى يكون لي غلام ولم يمسسنى

گفت از كجا باشد مرا كودكى و نه ترسيده است

بشر ولم اك بغيا ۝ قال كذلك قال ربك

بمن آدمى و نه بوده ام بدكار گفت همچنين است گفت خداى تو

ربع

هو علي هين ولنجعله آية للناس ورحمة

او برمن آسانست وبكنيم اورا نشانه مرمردمانرا ورحمتي

منا وكان امرا مقضيا فحملته فانتبذت

ازو هست كاري قضا كرده برداشت اورا يكسو برو

به مكانا قصيا فاجاءها المخاض الى جذع

اورا جاي دور بياورد اورا درد سوي تنه

النخلة قالت يا ليتني مت قبل هذا وكنت

درخت خرما گفت اي كاشكي من مرده بودمي پيش ازين وبودمي

نسيا منسيا فناديها من تحتها الا تحزني

چيزي فراموش گشته آواز داد اورا از زير او اندوه مخور

قد جعل ربك تحتك سريا وهزي اليك

بكرد خداي تو زير تو جوئي وبجنبان سوي خود

بجذع النخلة تساقط عليك رطبا جنيا

سر درخت خرما بيفتد بر تو تر وتازه

فكلي واشربي وقري عينا فاما ترين من

بخور وبياشام وروشن كن فرزند چشم خود آنگاه ببيني آن

البشر احدا فقولي اني نذرت للرحمن

آدميان يكي را بگو كه من بنذر كردم براي خداي

صوما فلن اكلم اليوم انسيا فاتت به

خاموش بودن سخن نگويم امروز با آدمي بياورد اورا

قومها تحمله قالوا يا مريم لقد جئت شيئا فريا

بر قوم او برداشت گفتند اي مريم بدرستيكه بياوردي چيزي عجب

يَا أُخْتَ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا

اي خواهر هارون نبود مادر و پدر تو مردي بد ونه

كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا

بود مادر تو بدكار اشارت كرد سوي او گفتند

كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝ قَالَ

چگونه سخن گوئيم ازهست در گهواره كودك گفت عيسى

إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي

من بنده خدايم بداد مرا كتاب وبكرد مرا

نَبِيًّا ۝ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي

پيغمبر وبكرد مرا مبارك هرجا كه باشم وفرمود مرا

بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝ وَبَرًّا

نماز كردن وزكوة دادن هرچند باشم

بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝ وَالسَّلَامُ

ومهربان فريد مرا در من ونكرد مرا گردن كشي بدبخت درود باد

عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ

برمن ازروز كه زاده شوم وآن روز بميرم وآن روز برانگيخته شود

حَيًّا ۝ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ

زنده اينست عيسى پسر مريم سخن راست

الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ

آنكه درو شك كنند نسزد مر خدايرا كه گيرد هيچ

وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ

فرزندي پاكست چون خدايرا چون بگزارد كاريرا كه گويد اورا

كن فيكون وان الله ربي وربكم فاعبدوه
باش وخداوند شماست وخدای خدای من وخداوند شما پرستیده او را

هذا صراط مستقيم فاختلف الاحزاب من
اینست راه راست مختلف شوند گروهها از

بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم
میان ایشان وای مر آنکسانی که کافر شدند از حاضر شدن روزی

عظيم اسمع بهم وابصر يوم ياتوننا لكن
بزرگ چو شنواست برایشان ودانا است آن روز بیایند حق که هستند

الظالمون اليوم في ضلال مبين وانذرهم
ستمکاران امروز در گمراهی پیدا وبیم کن ایشان را

يوم الحسرة اذ قضي الامر وهم في غفلة وهم
روز قیامت چون گذارده شود در نادانی بودند وایشان

لا يؤمنون انا نحن نرث الارض ومن عليها
نگرویدند تا برکت گیریم زمین را وآنکه برزمینست

والينا يرجعون واذكر في الكتاب ابراهيم
وبسوی ما باز گردانیده شود ویاد کن آمدن کتاب ابراهیم را

انه كان صديقا نبيا اذ قال لابيه يا ابت
او بود راست گوی پیغمبر چون گفت مر پدر خود را ای پدر مرا

لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني
چرا پرستی آنچه نشنود ونه بیند وسود نکند

عنك شيئا يا ابت اني قد جاءني من العلم
از تو چیزیرا ای پدر بدرستیکه آمد بمن از دانش

ثمن

ع

مالم

مَالَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِىٓ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

الخ نيامد بتو پس پيروي کن مرا تا نمايم ترا راه راست

يَآ اَبَتِ لَاتَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

اي پدر من مپرست شيطان را بدرستيکه ديو

كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا يَآ اَبَتِ اِنِّىٓ اَخَافُ اَنْ

هست مر خدا را نافرماني اي پدر من ميترسم که

يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ

برسد بتو عذابي از خداي بخشاينده

لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ

مر ديو را ياري گفت او ناخواه مي شود تو از

اٰلِهَتِىْ يَآ اِبْرٰهِيْمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ

بتان من اي ابراهيم اگر باز نايستي سنگسار کنم ترا

وَاهْجُرْنِىْ مَلِيًّا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ

و دور باش از من مدتي دراز گفت درود باد بر تو زود باشد آمرزش خواهم ترا

رَبِّىٓ اِنَّهٗ كَانَ بِىْ حَفِيًّا وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ

از خداي خود که اوست بمن مهربان و دور شوم از شما و از آنکه پرستيد

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّىْ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ

از جز خدا و ازو بخوانم خداي خود را شايد که نباشم بخواندن

رَبِّىْ شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ

خداي خود را بدبخت چون دور شد از ايشان و آنچه مي پرستيدند

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ

از جز خدا و بخشيديم اورا اسحاق و يعقوب

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا

وهریکی را کردیم پیغمبر وبخشیدیم ایشانرا از رحمت خود

وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي

وکردیم ایشانرا ثنای نیکو بلند ویاد کن

ع

الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ

در کتاب موسیرا او بود پاکیزه وبود

رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

پیغمبر شریعت اورا آواز دادیم اورا از گوشه کوه

الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ

دست راست ونزدیک کردیم اورا از گوینده وبخشیدیم اورا از

رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

رحمت ما برادر او هارون پیغمبر ویاد کن در کتاب

إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا

اسمعیل را که او بود راست وعده وبود پیغمبر

نَبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ

شریعت وبود فرمایندۀ کسان خود را بنماز کردن وزکوة دادن

وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

وبود نزدیک خدا پسندیده ویاد کن درکتاب

إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ

ادریس را که او بود راست گوی پیغمبر وبرداشتیم اورا

مَكَانًا عَلِيًّا ۝ أُولٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

برجای بلند ایشان آنکسان نعمت کرد خدا برایشان

مِنَ

سجده واجب

مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ

از پیغمبر از فرزندان آدم و از آن که برداشتیم با

نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ

نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنکه ان

هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ

راه نمودیم و برگزیدیم چون خوانده شود برایشان آیتها

الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا فَخَلَفَ مِن

خدا درروی افکند سجده کنندگان و گریان بایستادن از

بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

پس ایشان توبه ضایع کردند نماز را پس روی کردند

الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا إِلَّا مَن

کامها دلرا زود باشد ببینند راهی را مگر آنکه

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

توبه کند و بگرود و بکند کار نیک ایشان درشوند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا جَنَّاتِ عَدْنٍ

در بهشت و ستم نکنند برایشان چیزی بوستانها مقیم

الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ

آنکه وعده کرد خدا بندگان خود را پنهان او وهست

وَعْدُهُ مَأْتِيًّا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا

وعده او آینده نشنوند دران بیهوده مگر

سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

سلامی و ایشانرا باشد روزی ایشان دران بامداد و شبانگاه

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ

آن بوستانی بدهیم از بندگان خود اگر باشد

تَقِيًّا ۝ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ

پرهیزکار و فرو نیاییم مگر فرمان خدای تو او راست آنچه میان

أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ

دست ماست و آنچه پس ماست و آنچه میان اینست و نیست خدای تو

نَسِيًّا ۝ رَبُّ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

فراموش کننده پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان ایشان

فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

بندگی کن اورا و شکیبایی کن بندگی او دانی اورا نامی

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ

و گوید مردم چون من بمردم زود باشد بیرون آرند

حَيًّا ۝ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ

زنده او نبند نکرد مردم که ما آفریدیم

قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ

پیش ازین و نبود چیزی حق خدای تو و حشر کنیم ایشانرا

وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

و دیوانرا پس حاضر آریم گرداگرد دوزخ بدو زانو افتاده

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى

پس بکشیم از هر گروهی که ایشان سخت بر

الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَى

خدا نافرمانی کردن پس ما داناتریم بآنکه ایشان سزاوار

تمنع

بها

بِهَا صِلِيًّا ۝ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ

بدان بدو در شدن وهيست از شما مگر نه در شود بدو زخ جست

عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا

بر خداى تو واجب قضا كرده بس برهانيديم آنرا پرهيز كارانرا

وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

و بگذاريم ستمكارانرا دراينجا بزانو افتاده و چون خوانده برايشان

آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

آيتهاى ما پيدا گويند آنانرا كافران مر

آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ

گرويدگان را كدام از دو گروه بهترست جاى ايشان و نيكوتر

نَدِيًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ

مجلس و چند هلاك كرديم پيش از ايشان از مردمانى كه ايشان

أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ

نيكوتر بكار خانه بجامه بس بگو هر كه بود در بيراهى

فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

بگو بكشد اورا خدا بخشيدنى تا چون بينند آنچه وعده كرده شود

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ

يا عذاب و يا رستخيز زود بود كه بدانند كيست او

هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۝ وَيَزِيدُ اللَّهُ

بجاى بتر جاى و بتر بلشكر

الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ

و از خبرهاى نيكو مانده است نيك باشند

خير عند ربك ثوابا وخير مردا افرايت

بهشت نزدیک خدایتو باداش بهتر است بازگردانیدن دیدی

الذي كفر باياتنا وقال لاوتين مالا وولدا

آنرا کافر شد بعلامتهای ما وگفت داده شوم خواسته فرزند

اطلع الغيب ام اتخذ عند الرحمن عهدا كلا

از مطلع پنهان یا گرفت نزدیک خدا عهد حقا

سنكتب ما يقول ونمد له من العذاب مدا

نبشتیم آنچه میگوید و مدد و فزاییم اورا از عذاب زیادتی

ونرثه ما يقول ويأتينا فردا واتخذوا من دون

و میراث بریم آنچه گوید و بیاید بما تنها و گرفت از جز

الله الهة ليكونوا لهم عزا كلا سيكفرون

خدا معبودان و تا باشند ایشانرا نزدیکی حقا کافر شوند

بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا الم تر انا

پرستیدن شان و باشند بر ایشان مخالف او نبینی که ما

ارسلنا الشياطين على الكافرين تؤزهم ازا

فرستادیم دیوانرا بر کافران بر انگیزد ایشانرا برانگیختنی

فلا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا يوم نحشر

شتاب مکن بر ایشان اینست شمار ایشانرا شماری ازدین روز حشر کنیم

المتقين الى الرحمن وفدا ونسوق المجرمين

پرهیزکارانرا سوی خدا گروه گروه برانیم کافرانرا

الى جهنم وردا لا يملكون الشفاعة الا

سوی دوزخ تشنه نتوانند شفاعت کردن مگر

من اتخذ

مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ

آنک گرفت نزدیک خدا پیمانی و گفتند بگرفت خدا

وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ

فرزند بدرستیکه آوردید چیزی منکر که خواهد آسمانها بشکافند

مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ أَنْ

ازین سخن و بشکافتن زمین و بیفتند کوهها شکسته آنکه

دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ

بخواندند مرخدایرا فرزندی و در نسزد مرخداوند که بگیرد

وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي

فرزند است همه آنچه در آسمانها و زمینست مگر آینده گان

الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ

خدا بنده بدرستی بدرست ایشان و بشمرد ایشانرا شمردنی و همه گان

آتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بیایند روز قیامت تنها بدرستیکه آنانکه بگرویدند و کردند

الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ

نیکیها زود بوده بکند ایشانرا خداوند دوستی آسان کردیم قرآنرا

بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝

بزبان تو تا مژده دهی پرهیزگارانرا و بیم کنی گروه قوی خصومت

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ

و چند هلاک کرد پیش ازیشان از گروهها آدمی بینی ازیشان هیچ کس

سورة طه مكية وهي مائة ۝ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝ وخمس وثلثون آية

یا بشنوی ازیشان آوازی

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

طه ما انزلنا عليك القرآن لتشقى الا تذكرة

نام سوره ایست نفرستادیم بر تو قرآن تا رنج بینی مگر پند باشد

لمن يخشى تنزيلا ممن خلق الارض والسموت

آنراه نرسید فرو فرستاده اید از آنکه آفرید زمین و آسمانها

العلى الرحمن على العرش استوى له ما فى السموت

بلندتر خدا بر عرش مستویست قادر اوراست آنچه در آسمانهاست

وما فى الارض وما بينهما وما تحت الثرى وان

وآنچه در زمین وآنچه میان آنهاست وآنچه زیر ثریٰ است واگر

تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله لا

آوازه کنی سخن گفتن که او داند نهان و پوشیده را خدایست

اله الا هو له الاسماء الحسنى وهل اتيك حديث

هیچ معبود مگر اوست نامها نیکوتر وآمد بتو حدیث

موسى اذ رأى نارا فقال لاهله امكثوا انى

موسی چون دید او آتش را پس گفت مر کسان خودرا درنگ کنید که من

انست نارا لعلى اتيكم منها بقبس او اجد

دیدم آتش را شاید که من بیارم نزد شما از و برسته آتش یا یابم

على النار هدى فلما اتيها نودى يموسى انى

بر آتش راهی چون آمد آتش او آواز داده شد ای موسی منم

انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس

خدای تو بیرون کن نعلین خودرا که تو بوادی پاکیزه

ثمن نصف ع

ع

طُوًى ۝ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۝ إِنَّنِي

نام طوی است و من گزیدم ترا بشنو و آنچه منم

أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ

خدا است هیچ معبود مگر من بندگی کن مرا و بپا دار نماز را

لِذِكْرِي ۝ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا

یاد من که قیامت آینده است میخواهی برسید

لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۝ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا

وا آنجزا تا باشد داده شود هر نفسی را بدانکه سعی نکند باز دارد ترا

مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ۝ وَمَا

از آن که نگرویده بپس روی کرد کام خود را و هلاک شوی و چیست

تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا

آن در دست تو ای موسی گفت آن عصای منست و تکیه کنم

عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ

بر آن میافشانم بدان برگوسپندان خود مرا در و حاجها

أُخْرَىٰ ۝ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ۝ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ

دیگر گفت بیفکن ای موسی بیفکند او را پس آن

حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا

گفت بگیر او را مترس گفت بگیر او را مترس زود ود بود

سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ

که گردانیم او را بحالتی که بود از نخست فراهم کن دست خود را سوی پهلو

تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ۝ لِنُرِيَكَ

که بیرون از راه سپید نیستی علامتی دیگر تا بنمایم ترا

مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

از علامتها بزرگتر بشنو اى فرعون كه

طَغَى قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي

گراه شده است گفت اى خدا بگشاى مرا دل مرا اسان گردان

أَمْرِي وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي

كار مرا بگشا بستگى از زبان من دريابند سخن مرا

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي هَارُونَ أَخِي اشْدُدْ

بكن مرا وزيرى از كسان من هارون برادر من سخت كن

بِهِ أَزْرِي وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

بدو پشت مرا وانباز كن اورا دركار من تا تسبيح كنيم ترا بسيار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

و ياد كنيم ترا بسيار كه تو هستى بما دانا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى وَلَقَدْ مَنَنَّا

گفت داده شد مراد تو اى موسى بدرستيكه من نهاديم

عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى

كه بر تو بار ديگرى چون وحى كرديم سوى مادر تو انچه وحى كرده شد

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ

كه بيندا اورا در تابوت اندر افكند اورا در دريا

فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ

بيفكند او دريا بكناره بگيرد اورا دشمنى مرا و دشمنى

لَهُ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى

اورا برافكندم بر تو دوستى از من تا پرورده شوى بر

عينى

عَيْنِي ۝ اِذْ تَمْشِي اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ

ديدهٔ من ميرفت خواهر تو اي گفت اوره نمونی کنم شما را

عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ اِلَى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ

بر آنکه بپرورد او را بازگردانيم ترا سوی مادر تو تا روشن شود

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ

چشمهای او اندوهگين نشود و بکشتی تنی را برهانيديم ترا از

الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۝ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي اَهْلِ

غم بيازموديم ترا آزمودنی درنگ کردی سالها در مردمان

مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى ۝ وَاصْطَنَعْتُكَ

مدينه پس آمدی بر اندازه ای موسی و برگزيدم ترا رسالت

لِنَفْسِي ۝ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاٰيَاتِي وَلَا تَنِيَا

بتو و برادر تو بنشانهای که ميکنيد در رسانيدن

فِي ذِكْرِي ۝ اِذْهَبَا اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغَى ۝

بپيغام ميشويد ای فرعون او بيراه شد

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشَى ۝

بگوييد او را سخنی نرم کو او پند گيرد تا بترسد

قَالَا رَبَّنَا اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ

گفتند ای خدای ما ميترسيم که بتو زيانی بر ما يا از

يَطْغَى ۝ قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِي مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَاَرَى

حد کند گفت مترسيد که من با شمايم ميشنوم ميبينم

فَاْتِيَاهُ فَقُولَا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا

بيايند بتو بگوييد ما پيغمبران خدای تو يعقوب را برما

بني اسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك باية من
فرزندان یعقوب را که من ایشان ایشان را بدرستیکه آوردیم ترا نشانی از
ربك والسلام على من اتبع الهدى انا قد
خدا درود برآنکه پیروی کند راه راست را که وحی
اوحي الينا ان العذاب على من كذب وتولى
کرده شده است ما که عذاب برآنکه دروغ کند وروی بگرداند
قال فمن ربكما يا موسى قال ربنا الذي اعطى
گفت کیست خدای شما ای موسی گفت پروردگار ما است بداد
كل شيء خلقه ثم هدى قال فما بال القرون
هر چیزیرا آفرینش او پس راه نمود گفت پس بود حال آن قوم
الاولى قال علمها عند ربي في كتاب لا يضل
پیشینگان گفت دانش نزدیک پروردگار من در کتاب گم نکند
ربي ولا ينسى الذي جعل لكم الارض مهدا
خدا و فراموش نکند آنکه بکرد مرشما را زمین را بستری
وسلك لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء
و بکرد برای شما دران راهها و فرو فرستاد از آسمان آبی
فاخرجنا به ازواجا من نبات شتى كلوا وارعوا
بیرون آوردیم بوی گونها از گیاه پراکنده متفرقه بخورید و بچرانید
انعامكم ان في ذلك لايات لاولي النهى
چهارپایان که هست آن نشانها مرخداوندان خرد را
منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم
از زمین بیافریدیم شمارا و دران باز گردانیم شمارا و از ان بیرون آریم شمارا

ثمن

ع

تَارَةً أُخْرَىٰ ۝ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ

بار دیگر و بدرستی نمودیم اورا حجتها ما همه دروغ زن داشت

وَأَبَىٰ ۝ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

و سرباز زد گفت او آمدی بما بیرون آری از زمین ما بجادوی خود

يَا مُوسَىٰ ۝ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا

ای موسی بیاریم تو بجادوی همچو تو بکن میان ما

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا

و میان خود وعده که خلاف نکنیم اورا ما و نه تو جای هموار

سُوًى ۝ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ

گفت وعده شما روز عید است و اگر جمع کرده اند

النَّاسُ ضُحًى ۝ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝

مردمانرا چاشتگاه برگشت فرعون گرد کرد مکر پس آمد

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

گفت ایشانرا موسی وای شما دروغ میگویید بر خدا دروغ

فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ۝

هلاک کند شمارا بعذابی و نومید شد آنکه دروغ گفت

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ۝ قَالُوا

در کرویت کردند کارخود را میان خود و پنهان کردند رازرا گفتند

إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ

این دو جادو میخواهند که بیرون کنند شمارا از

أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ۝

زمین شما بجادو خود و ببرند راه شما بهتررا گرداننده

فاجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد افلح اليوم

گرد کنید پس بیاید زدین و بدرستیکه برست امروز

من استعلى قالوا يا موسى اما ان تلقى واما ان

آنکه بتواند گفتند ای موسی یا تو افکنی یا ما

نكون اول من القى قال بل القوا فاذا حبالهم

افکنیم نخستین کسی را افکنید گفت نه کرستها افکنیم چون رسنهاوایشان

وعصيهم يخيل اليه من سحرهم انها تسعى

و عصاهاوایشان نزا شتابد سوی از جادوی که او میرود

فاوجس في نفسه خيفة موسى قلنا لا تخف

بدانست و میکرد در دل خود ترسی موسی گفتیم مترس

انك انت الاعلى والق ما في يمينك تلقف ما

که تو برتری بیفکنید آنچه اندر دست فرو برد آنچه

صنعوا انما صنعوا كيد ساحر ولا يفلح الساحر

کرده باشند که آنچه کردند ساز کنند جادوست ونه رهند جادو

حيث اتى فالقي السحرة سجدا قالوا امنا برب

آنجا که بود افکنده شدند جادوان سجده کنان گفتند بگرویدیم بخدای

هرون وموسى قال امنتم له قبل ان اذن لكم

هارون و موسی گفت او بگرویدند بدو پیش از آنکه دستوری دهم شمارا

انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلاقطعن

او مهتر شماست آنکه بیاموخت جادویی بهرم دردستهای

ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم

شمارا و پایها شما از جانب راست و بغیر دار کنم شمارا

فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا

در درختان خرما هرآینه بدانید از شما سختی عذاب

وَأَبْقَىٰ ۝ قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ

و پاینده‌ترم گفتند اختیار نکنیم ترا بر آنکه آمد بما از علامتها حق

وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي

و آنکه آفریده ما را بگزار آنچه تو گذارنده جز قضا کنند

هَٰذِهِ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا

این زندگانی دنیا بگرویدیم بخدا تا بیامرزد ما را

خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ

گناهان ما را و آنچه بسته داشتی ما را بر او از جادوئی خدا

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ

بهتر است و باقی‌تر او بیاید بخدا خود گنهکار او را باشد

جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا

دوزخ نمیرد در آن و زنده و او بیاید بخدا گرویده

قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ

کرده باشد نیکیها ایشان را باشد پایگاهها

الْعُلَىٰ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

بلند بوستانها مقیم میرود از زیر آن جویهای آب جاودانه

فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا

باشند در آن و آن پاداش آنکه پاک شد بدرستی وحی کردیم

إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا

ای موسی که ببر بندگان مرا بزن ایشان را راهی

ثلث ثمن ع

فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ فَأَتْبَعَهُمْ

در دریا خشک مترس آن دررسیدن و بیم داری دررسیدن برایشان

فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

فرعون لشکر او برسید برایشان از دریا انچه رسید برایشان

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

و گم کرد فرعون قوم خود را و راه ننمود ای فرزندان یعقوب

قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ

برهانیدیم شما را از دشمنان شما و وعده کردیم بکوشش

الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ

کوه دست راست و فرستادیم برشما ترنگبین و مرغ بریان

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ

بخورید از خوشیها انچه روزی کردیم شما را در حد نگذرانید درو

فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي

فرود آید برشما خشم من و آنکه فرود آید برو خشم من

فَقَدْ هَوَىٰ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

و آنکه ساز زند و من آمرزنده ام آنرا توبه کند بگرود و بکند

صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ

نیکی پس راه یافته گردد و شتابانید مرا از قوم تو

يَا مُوسَىٰ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ

ای موسی گفت ایشان برا اثر من آیند بشتافتم رو بتو

رَبِّ لِتَرْضَىٰ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ

ایخدا تا خشنود شود گفت ما بدرستیکه بیازموزیم قوم ترا از پس رفتن تو

وَأَضَلَّهُمُ

وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ فَرَجَعَ مُوسٰى اِلٰى قَوْمِهٖ

بی راه کرده ایشان را سامری بازگشت موسی سوی قوم خود

غَضْبَانَ اَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ

خشم آلوده اندوهناک گفت ای گروه من وعده نکرده بود مر شما خدای شما

وَعْدًا حَسَنًا اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ

وعده نیکو آیا دراز شد بر شما عهد یا خواستید

اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ

که فرود آید بر شما خشمی از خدای شما خلاف کردید

مَوْعِدِي قَالُوا مَا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا

وعده مرا گفتند خلاف نکردیم وعده ترا بتوانائی ما

وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَا اَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا

و لیکن ما برداشتیم گرانها از پیرایه قوم بیفکندیم آنرا

فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا

همچنین بیفکند سامری بیرون آورد ایشان را گوساله

جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَا اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوسٰى

آورده بود بانگی گفتند اینست معبود شما و معبود موسی

فَنَسِيَ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ

فراموش کرد او نبینند که باز نتوانست سوی ایشان سخنی نتوانست

لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ

ایشان را زیانی و نه سود و هر آینه گفت ایشان را هارون از

قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي

پیش آنکه برای قوم که در فتنه افتادید شما بدو که خدای شما رحمت است پس پیروی کنید مرا

وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۝ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ
و فرمان برید مرا گفتند همیشه باشیم برو مقیمان

حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ يَا هَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ
تا باز آید سوی ما موسی گفت ای هارون چه باز داشت ترا

إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۝ أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝
چون دیدی این را بی راه شدند چرا متابعت ننمودی او نافرمانی فرمان مرا

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ
گفت ای پسر مادر من مگیر ریش مرا و نه سر مرا که من ترسیدم

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
که گوئی جدا کردی میان فرزندان یعقوب و چشم نداشتی

قَوْلِي ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسَامِرِيُّ ۝ قَالَ بَصُرْتُ
سخن مرا گفت چیست کار تو ای سامری گفت دیدم

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
آنچه ندیدند برو بگرفتم مشتی خاک از پی اسپ جبرئیل علیه السلام

فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۝ قَالَ فَاذْهَبْ
انداختم اندران گوساله او را و همچنین آراسته کرد مرا تن من گفت بشو

فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوٰةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ
که ترا است در زندگانی که گوئی بیامیزد که

لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي
ترا است وعده خلاف کنند او را و بنگر سوی معبود خود و آنکه

ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ
بودی برو مقیم بسوزیم پس بباد بر دهیم او را در دریا

نسفا

نسفا انما الهكم الله الذي لا اله الا هو

نیارید داوری ایمعبود شما خداست آنکه نیست هیچ معبود مگر او

وسع كل شيء علما كذلك نقص عليك

بدانست همه چیز را بدانش همچنین قصه کنیم بر تو

من انباء ما قد سبق وقد اتيناك من لدنا ذكرا

از خبر انچه پیش شده است و بدادیم ترا از نزدیک خود یاد کردنی

من اعرض عنه فانه يحمل يوم القيمة وزرا

هر که روی گرداند ازو او بردارد روز قیامت گرانی

خالدين فيه وساء لهم يوم القيمة حملا يوم

جاودانه باشند درو و بدبست ایشانرا روز قیامت گرانی ازروز

ينفخ في الصور ونحشر المجرمين يومئذ زرقا

بدمد در صور و انگیزیم کافرانرا ازروز سرخ چشم

يتخافتون بينهم ان لبثتم الا عشرا نحن اعلم

پنهان گویند میان خود درنگ نکردند مگر ده روز ما داناتر ایم

بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة ان

بدانچه گویند چون گوید بهترین ایشانرا براه راست

لبثتم الا يوما ويسئلونك عن الجبال فقل

درنگ نکردید مگر یکروز می پرسند ترا از کوهها بگوای

ينسفها ربي نسفا فيذرها قاعا صفصفا

بپراکند کندانرا خداء من برکندنی بگذارد آنرا دشتی هامون

لا ترى فيها عوجا ولا امتا يومئذ يتبعون

نبینی دران کژی و نه بلندی ازروز پس روی کنند

ثمن ع

الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن

خواننده واكر نيست اورا ونرم شدند آوازها مرخدايرا

فلا تسمع الا همسا يومئذ لا تنفع الشفاعة

پس نشنوى مكر آواز نرم آن روز سود نكند شفاعت

الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا يعلم ما

مكر آنكه دستورى داد اورا خداى وپسنديده باشد او سخن ميداند آنچه

بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما

پيش ايشان است وآنچه پس ايشان است ومحيط نشوند ايشان بدو بدانست

وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل

واسير شدند رويها مرزنده را پاينده را بدرستيكه نااميد شد آنكه

ظلما ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا

برداشت ستم وهركه بكند از نيكيها واو باشد كرويده نه

يخاف ظلما ولا هضما وكذلك انزلناه قرانا

ترسد از ستم ونه كم كردن وهمچنين فرستاديم اورا قرآنى

عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون

تازى وبدبدكرديم درو از بيم كردن مكر ايشان بپرهيزند

او يحدث لهم ذكرا فتعالى الله الملك الحق ولا

يا نو كنند ايشانرا يادكردى برترست خداى پادشاه بحق

تعجل بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه

ومشتاب بخواندن قرآن از پيش از آنكه كذارده شود بسوى تو وحى او

وقل رب زدني علما ولقد عهدنا الى ادم من

وبكو اى خداى من زياده كن مرا دانش وبدرستيكه عهد كرديم سوى آدم از

قبل

ع

قبل فنسي ولم نجد له عزما ۝ وإذ قلنا للملائكة

پیش ازین فراموش کرد ونیافتیم او را دران نهادنی چون گفتیم وفرشتگان را

اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى ۝ فقلنا

سجده کنید مر آدم را سجده کردند مگر ابلیس سرباز زد و گفتیم

يا آدم إن هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما

ای آدم این دشمنیست ترا و مر جفت ترا بیرون نکند شما را

من الجنة فتشقى ۝ إن لك ألا تجوع فيها ولا

از بهشت و بسختی افتاد ترا هست که گرسنه نشوی درانجا

تعرى ۝ وأنك لا تظمأ فيها ولا تضحى ۝ فوسوس

و برهنه نشوی و تو تشنه نشوی درانجا و نه تابد ترا و وسوسه کرد

إليه الشيطان قال يا آدم هل أدلك على شجرة

سوی او دیو گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت

الخلد وملك لا يبلى ۝ فأكلا منها فبدت لهما

جاودانگی و پادشاهی کهنه نشود هرگز نخوردند پس خوردند از درخت گندم پیدا آمد

سوآتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة

عورتهای ایشان را عورت وایشان و میدوختند برخود از برگ درخت بهشت

وعصى آدم ربه فغوى ۝ ثم اجتباه ربه فتاب

و نافرمانی شد آدم خدایرا راه راست پس دست برداشتش برگزید پروردگار او و توبه داد او

عليه وهدى ۝ قال اهبطا منها جميعا بعضكم

برو و راه نمود گفت فرو روید از بهشت جمله بعضی از شما

لبعض عدو فإما يأتينكم مني هدى فمن اتبع

مر بعضی را دشمنیست بیاید بشما از من راه راست هر که پس روی کند

هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ

راه برا گمره نشود وانجه بیند و هر که روی گرداند

عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُ

از یاد کرد من او را باشد زندگانی تنگ و انگیزیم

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ۝ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ

روز قیامت نابینا گفت الهی چرا حشر کردی مرا نابینا

وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ۝ قَالَ كَذَٰلِكَ الْيَوْمَ تُنسَىٰ

بدرستی بوده ام در دنیا گفت همچنین آمد امروز نگذارون

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِن بِآيَاتِ

و همچنین پاداش کنیم آنرا اسراف کنند و نگرود بآیتها

رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ۝ أَفَلَمْ يَهْدِ

خداوند خود و عذاب آنجهان سخت تر و باقی تر و راه ننمود

لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

ایشانرا چند هلاک کردیم پیش از ایشان از مردمان بروند

فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي

در جایگاه خود که هست در ان نشانها مر خداوندان

النُّهَىٰ ۝ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ

خرد هارا و جز انکه وعده است که رفته است از خدای خود بودی

لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۝ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ

همواره عذاب ایشانی و هم بردد شکیبایی کن برانچه میگویند تسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

ستایش خدای خود پیش از طلوع افتاب و پیش از فرو شدن افتاب

أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ

آمد ترا آیتهای ما فراموش کردی آنرا و همچنین

ومن آناء

وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ

واز ساعتهای شب تسبیح کن و کرانهای روز مگر تو خشنود شوی

تَرْضَىٰ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ

مکش دو چشمان خود را سوی آنچه برخوردار کردیم بدو

أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

جفت از ایشان آرایش زندگانی دنیا تا بیازماییم ایشان را درو

وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَوٰةِ

و روزی خدای تو بهتر است و باقی تر بفرما کسان خود را بنماز کردن

وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ

نخواهیم از تو روزی ما روزی دهیم ترا

وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ

و سرانجام پرهیزگاریست و گفتند چرا نیارد بما علامتی

مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

از خدای خود را و نه آمد بدیشان پیدا آنچه کتبها پیشینگانست

ع

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا

و اگر ما هلاک کردیم ایشان را بعذابی از پیش ازو گفتندی

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ

خداوندا چرا نفرستادی سوی ما پیغمبر پس پیروی آیتهاترا

مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا

از پیش خوار شدیم و رسوا شدیم بگو همگان چشم دارید چشم دارید

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ

زود بود که بدانید که خداوندان راه راست کیست راه

اهتدى

سورة الانبياء عليهم السلام مكية وهي مائة واثنا عشر آية

با همه ورست

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون

نزدیک آمد مردمانرا شمارا ایشان وآزان در غفلتی روی گردانیده

ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه

بیاید بدیشان ازهیچ پندی از هیچ خدای ایشان تو مگر شنیدند

وهم يلعبون لاهية قلوبهم واسروا النجوى

وایشان بازی میکنند مشغول بود دلها ایشان ونهان میداشتند اورا

الذين ظلموا هل هذا الا بشر مثلكم أفتأتون

آنکسانیکه ستم میکردند نیست او مگر مردی همچو مانند شما فرو می آید

السحر وانتم تبصرون قال ربي يعلم القول في السماء

بجادوی وشما می بینید گفت خدای من بداند گفتار را در آسمان

والارض وهو السميع العليم بل قالوا اضغاث

وزمین واوست شنوا ودانا نه که میگفتند شوریده

احلام بل افتريه بل هو شاعر فليأتنا بآية كما

خوابها نه بساخت که اورا لکن شاعرست گو بیان نشانی چنانکه

ارسل الاولون ما امنت قبلهم من قرية

فرستاده شدند پیشینیان نگرویدند پیش از ایشان از دیه

اهلكناها افهم يؤمنون وما ارسلنا

هلاک کردیم ایشانرا بگروند ونه فرستادیم

الجزو ١٧

قبلك

قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل الذكر

پیش از تو مگر مردانی وحی فرستاده شود سوی ایشان پرسید از مردمان توریت

ان كنتم لا تعلمون ۝ وما جعلناهم جسدا لا

اگر شما نمیدانید و نه کردیم ایشانرا تنی که نخورند

يأكلون الطعام وما كانوا خالدين ۝ ثم صدقناهم

طعام را و نه بودند جاودان پس راست کردیم ایشانرا

الوعد فانجيناهم ومن نشاء واهلكنا المسرفين ۝

وعده برهانیدیم ایشانرا و آنرا که خواستیم و هلاک کردیم اسراف کنندگانرا

لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا

بدرستیکه فرستادیم سوی شما کتابی درو ذکر شما پس

تعقلون ۝ وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة

خردمندی نکنند و چند بشکستیم از مردمان دیه بودند ستم کار

وانشأنا بعدها قوما اخرين ۝ فلما احسوا بأسنا

ع

و پیدا کردیم پس از و قومی دیگر چون بدانستند عذاب ما

اذا هم منها يركضون ۝ لا تركضوا وارجعوا الى

ایشان و زان جای که میدویدند بدوید و باز گردید سوی

ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون ۝

آنچه نعمت کرده شدید درو و جایگاه خود مگر شما را پرسند

قالوا يا ويلنا انا كنا ظالمين ۝ فما زالت تلك

گفتند ای وای برما ما بودیم ستم کاران همیشه بود آن دعای ایشانرا

دعويهم حتى جعلناهم حصيدا خامدين ۝ وما

مگر ما بکردیم ایشانرا درو مرده و نه

خلقنا السماء والارض وما بينهما لاعبين لو اردنا

آفریدیم آسمانرا و زمین را و آنچه میان ایشانست بازی کنندگان اگر خواستیمی

ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين

آنکه بگرفتیمی بازی بگرفتیمی از نزدیک یا آنکه بودیم کنندگان

بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فاذا هو

نه که بردیم براستی بر باطل بشکند آنرا همیدون او بود

زاهق ولكم الويل مما تصفون وله من في

بیداشد و شمارا عذاب از آنکه صفت بیان کنید و اوراست آنکه در

السموات والارض ومن عنده لا يستكبرون

آسمانها و زمین و آنکه نزد اوست بزرگ منشی نکنند

عن عبادته ولا يستحسرون يسبحون الليل

از پرستیدن او و نه مانده شوند تسبیح کنند شب

والنهار لا يفترون ام اتخذوا الهة من الارض

و روز و سستی نکنند یا گرفتند خدایان از زمین

هم ينشرون لو كان فيهما الهة الا الله لفسدتا

ایشان زنده کنند اگر بودی در میان زمین و آسمان مگر خدا هرآئینه تباه گردند

فسبحان الله رب العرش عما يصفون لا يسئل

پس پاکست خدا پروردگار تخت بزرگ از آنچه صفت کنند پرسیده نشود

عما يفعل وهم يسئلون ام اتخذوا من دونه

آنچه کند و ایشان پرسیده شوند یا گرفتند از جز او

الهة قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي

خدایان بگو تا بیارید حجت خود اینست یاد کرد از آنها من است

وذکر

وذكر من قبلي بل اكثرهم لا يعلمون الحق

و یاد کرد از پیش من اکثر ایشان نمیدانند دانند براستی

فهم معرضون ۝ وما ارسلنا من قبلك من رسول

پس ایشان روی گردانندگان و نه فرستادیم از پیش تو هیچ پیغمبری

الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون ۝

مگر او را وحی سوی او مگر نیست خدا مگر من پس پرستید مرا

وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد

و گفتند بگرفت خدا فرزند پاکست ذکر خدای بندگانند

مكرمون ۝ لا يسبقونه بالقول وهم بامره

گرامی کردگان پیش دستی نکنند او را بگفتار و ایشان بفرمان

يعملون ۝ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يشفعون

میکنند میداند آنچه پیش ایشان و آنچه پس ایشانست و نه شفاعت کنند

الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ۝ ومن

مگر آنرا بپسندید و ایشان از بیم او ترسندگانند و هرکه

يقل منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم

گوید از ایشان که منم خدای از جز او پس آنست پاداش او شده دوزخ

كذلك نجزي الظالمين ۝ اولم ير الذين كفروا

همچنین پاداش دهیم ستمکاران را آیا نه دیدند کافر شدند

ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما

که آسمانها و زمین بودند آمدی پس بگشادیم ایشان را

وجعلنا من الماء كل شيء حي افلا يؤمنون ۝

و کردیم از آب هر چیزی زنده او چرا انی گروید

ثمن ع

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا

وکردیم درزمین کوهها تا بجنبد بریشان وکردیم

فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا

دران راه درکوه تا مگرشان راه بهشت یابند وکردیم

السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

آسمان را پوشش نگاه داشته وایشان از نشانیها روگرداننده گان

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

واوست آنکه بیافریدشب وروز را وآفتاب وماهتاب را

كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ

همه درچرخ تسبیح میکنند ونه کردیم مرآدمی را از

قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ كُلُّ

پیش تو جاودانه واگر بمیرد پس ایشان جاودانه خواهند هر

نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ

تنی چشنده مرگ را وسازماینده شما را بشر وبه بهتر

فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

آزمودنی وسوی ماست بازگشت وچون ببیند ترا آنانکه کافر شدند

إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ

ونگیرند ترا مگر بافسوس اینست آنکه یاد میکند خدایان خود را

وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ

وایشان آفریده شد خدا ایشان ناگرویدگان آفریده شد مردم

مِنْ عَجَلٍ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ وَيَقُولُونَ

از شتاب زودی زود بنمایم شما را پس شتاب مکنید میکنند وی گویند

متى هذا الوعد إن كنتم صادقين لو يعلم
که خواهد بود این وعده اگر هستید راست گویان آنکه بدانند
الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم
آنانکه کافر شدند آنگاه تمام کنند از رویهای ایشان
النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون بل
آتش و نه از پشتهاشان و نه ایشان را یاری کرده شود نه که
تأتيهم بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها
بیاید بدیشان ناگاه پس سرگشته گرداند پس نتوانند باز بر آن
ولا هم ينظرون ولقد استهزئ برسل من قبلك
و نه ایشان زمان داده شوند و بدرستیکه که افسوس کردند بپیغمبران از پیش تو
فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون
پس گرفت بآنها که افسوس کردند از ایشان آنچه بودند بدان افسوس میکردند
ع
قل من يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن
بگوی ای محمد کیست نگاه دارد شما را شب و روز از خدا
بل هم عن ذكر ربهم معرضون أم لهم آلهة
نه که ایشان از یاد کرد پروردگار خود روی گردانیدگانند یا مر ایشان را خدایانند
تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر أنفسهم
که باز دارند ایشان را از جز ما نتوانند یاری کردن تنهای ایشان
ولا هم منا يصحبون بل متعنا هؤلاء وآباءهم حتى
و نه ایشان از ما زینهار داده شوند نه که برخوردار دادیم این را و پدران ایشان را تا
طال عليهم العمر أفلا يرون أنا نأتي الأرض
دراز شد بر ایشان زندگانی نمی‌بینند که ما بیاریم بر زمین کم

نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ قُلْ إِنَّمَا

آنرا از کنارها پس ایشان غلبه کنندگانند بگو ای محمد بدرستیکه بیم

أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا

بوحی کردن و نتوانی شنوانیدن کرانرا خواندن چون

مَا يُنذَرُونَ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ

بیم کنند و اگر برسد ایشانرا دمیدن از عذاب

رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

پروردگار تو هرآینه گویند ای وای ما که ما بودیم ستمکاران

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

و نهاده شود ترازوها براستی برای روز رستخیز و ستم کرده نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ

و هیچ را بچیزی و اگر باشد هم سنگ دانه از سپندان

أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ

بیاوردیم ما آنرا و بسنده ایست بما شمار کنندگان و بدرستیکه بدادیم ما موسیرا

وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

و هارونرا کتاب کننده حلال و حرام روشنائی و پندی مر پرهیزکارانرا

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ

آنانکه ترسند از پروردگار خود بنهانی و ایشان از قیامت

مُشْفِقُونَ ۝ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ

ترسندگان و این نام و برکت داده بفرستاده

أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ

شما اید مر اورا ناشناسندگان و بدرستیکه بدادیم ما ابراهیم را

ثُمن

رُشْدَهُ

ع

رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ

راه راست از پیش و بودیم بر وی دانان چون گفت مر پدر خود را

وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

و گروه خود را چیست این صورتها آنکه شما را آنرا پرستندگانید

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ قَالَ لَقَدْ

گفتند یافتیم ما پدران خود را مرانرا پرستندگان گفت بدرستیکه

كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

بودید شما و پدران شما در گمراهی پیدا

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

گفتند یا آمدی ما را براستی یا توئی از بازی کنندگان

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي

گفت بلکه پروردگار شما خداوند آسمانها و زمین آنکه

فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

بیافرید ایشان را و منم بر آن از گواهی دهندگان

ربع

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا

و بخدا که هر آینه شکالش کنم بتان شما را پس از آنکه برگردید

مُدْبِرِينَ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ

بعیدگان بکرد ایشان را پاره پاره مگر بزرگتر مر ایشان را تا مگر ایشان را

إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا

سوی باز گردند گفتند که کرد آن خدایان ما

إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ

که او هر آینه آن ستمکاران گفتند شنیدیم ما جوانی که عیب میکند

يُقَالُ لَهُ إِبْرَٰهِيمُ ۝ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ

گفته شود مراورا ابراهیم گفتند بیارید باُن بر چشم مردمان

لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝ قَالُوا ءَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا

تا مگر ایشان گواهی دهند گفتند تو کردی ای

بِـَٔالِهَتِنَا يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۝ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا

خدایان ما ای ابراهیم گفت نه که بکرد اورا بزرگست ایشانرا

فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنطِقُونَ ۝ فَرَجَعُوٓا إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ

پس پرسید ایشانرا اگر هستند سخن میگویند باز گشت سوی تنهای خود

فَقَالُوٓا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّٰلِمُونَ ۝ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ

پس گفتند که شما شما اید ستمکاران پس نگونسار کرده شوند بر

رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ۝ قَالَ

سرهای ایشان بدرستیکه میدانید که نیستند اینها که سخن میگویند گفت او

أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا

پرستید از جز خدا ازاو که سود کند شمارا چیزی

وَلَا يَضُرُّكُمْ ۝ أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن

و نه زیان کند شمارا تف مر شمارا و بدانچه می پرستید از

دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوٓا

جز خدا پس چرا اندیشید گفتند بسوزید اورا و یاری کنید

ءَالِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ۝ قُلْنَا يَٰنَارُ كُونِى بَرْدًا

خدای خودرا اگر بودید شما کنندگان گفتیم ای آتش شو سرد

وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ۝ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ

و سلامت بر ابراهیم و خواهید بد و مکر پس کردیم ما ایشانرا

الا

الاخسرين ۝ ونجيناه ولوطا الى الارض التى

زیانکاران   وبرهانیدیم ما اورا   واو سوی زمین   آنکه

باركنا فيها للعالمين ۝ ووهبنا له اسحق

برکت کردیم ما   دران وبر جهانیان را   وبخشیدیم مر اورا   اسحاق

ويعقوب نافلة وكلا جعلنا صالحين ۝ وجعلنا

ویعقوب   نبیره   همه   کردیم ما   نیکان   وکردیم ما

هم ائمة يهدون بامرنا واوحينا اليهم فعل

ایشان را پیشرو   ازراه نمایندکان   بفرمان ما   ووحی کردیم ما   سوی ایشان که کنند

الخيرات واقام الصلوة وايتاء الزكوة

نیکیها   وبپا دارند   نمازرا   وبدهند   زکوة را

وكانوا لنا عابدين ۝ ولوطا اتيناه حكما وعلما

وبودند   مارا   پرستندکان   ولوط   بدادیم ما اورا داوری   ودانش

ونجيناه من القرية التى كانت تعمل الخبائث

وبرهانیدیم ما اورا   از   دیه   آنکه   بود   میکردند   بدیها

انهم كانوا قوم سوء فاسقين ۝ وادخلناه

کهایشان   بودند   کروه   بد   کناهکاران   ودرآوردیم ما اورا

فى رحمتنا انه من الصالحين ۝ ونوحا اذ نادى

دربخشایش خود   که اوست   ازنیکان   ونوح را   چون داویم

من قبل فاستجبنا له فنجيناه واهله من

ازپیش   پس پاسخ کردیم ما اورا   پس برهانیدیم   اورا ومردمان اورا از

الكرب العظيم ۝ ونصرناه من القوم الذين

اندوه   بزرگ   یاری کردیم اورا   ازکروه   آنانکه

ع

كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوم سوء فأغرقناهم

دروغ زن داشتند نشانهای ما را ایشان بودند گروه بد پس غرق کردیم

أجمعين وداود وسليمان إذ يحكمان في الحرث

همه وداود وسلیمان چون حکم کردند در کشته زار

إذ نفشت فيه غنم القوم وكنا لحكمهم شاهدين

چون گردیدند در و گوسپند گروهی و بودیم ما حکم ایشان را گواه دیدندگان

ففهمناها سليمان وكلا آتينا حكما وعلما

پس فهم کنانیدیم ترا بر سلیمان وهمه را دادیم داوری ودانایی

وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا

و فرمان بردار کردیم با او کوهها را تسبیح میکردند و مرغان بودیم ما

فاعلين وعلمناه صنعة لبوس لكم لتحصنكم

کنندگان و بیاموختیم کردن زره مر شما تا نگاه دارد

من بأسكم فهل أنتم شاكرون ولسليمان

از جنگ شما پس هستید شما سپاس دارا و مر سلیمان را

الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض التي

باد را سخت شکننده میرود بفرمان او سوی زمین آنکه

باركنا فيها وكنا بكل شيء عالمين ومن

برکت کردیم ما در آن و بودیم همه چیزی دانایان واز

الشياطين من يغوصون له ويعملون عملا

دیوان آنکه غوطه مرا او و بکنند کردار

دون ذلك وكنا لهم حافظين وأيوب إذ نادى

جز آن و بودیم ما مر ایشان را نگاهدارندگان وایوب چون آواز داد

ربه

رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

پروردگار خود را من برسید رنج و تویی بخشاینده‌گان

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ

پس پاسخ کردیم ما او را پس بگشادیم آنچه بود ویرا آنچه رنج و بدادیم او را

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ

اهل او و مانندایشان با ایشان بخشایش از نزد ما و پند داده

لِلْعَابِدِينَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ

مر پرستندگان و اسمعیل و ادریس و ذو الکفل را

كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا

همه از شکیبندگان و درآوردیم ایشان را در بخشایش خود

إِنَّهُم مِّنَ الصَّالِحِينَ وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ

که ایشانند از نیک مردان و خداوند ماهی چون برفت

مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي

خشمناک پس گمان برد که نه اندازه کردیم برو پس آواز داد در

الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

تاریکی که نیست خدا مگر تو پاکست ترا خدایی من

كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

بودم از ستمکار پس پاسخ کردیم ما او را برهانیدیم او را

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَّا

از غم و اندوه و همچنین برهانیدیم گرویدگان را و زکریا

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ

چون آواز داد پروردگار خود را ای پروردگار من مرا تنها و تویی بهترین

الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى

میراث برندگان پس پاسخ کردیم ما مر او را و بخشیدیم ما مر او را یحیی

وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي

و بصلاح آوردیم ما او را زوجه او که ایشان بودند که کوشیدند در

الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا

خیرات نیکیها و میخواندند ما را رغبت کننده و ترسایان و بودند مر ما را

خَاشِعِينَ ۝ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا

فروتنی کنندگان و آنکه نگاه بداشت فرج خود را پس بدمیدیم ما

فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝

در آن از روح خود ما و بکردیم ما پسر او را نشانه مر جهانیان را

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

براستی این گروه شما گروهی یکیست که منم پروردگار شما

فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا

پس مرا پرستید کارها ایشان میان ایشان همه سوی ما

رَاجِعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

بازگردندگان اند پس هر که کند از نیکیها و او باشد گرویده

فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝ وَحَرَامٌ

ناسپاس کرده نشود مر کار او را و براستی ما نوشته شدگان و حرام

عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّى

کردیم بر دیه و هلاک کردیم ما ایشان را این همه بازگردانیده تا

إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ

چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از همه گروه

ع

يَنْسِلُونَ

ينسلون ۝ واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصة

برستندگان ونزدیک شد وعده راستین پس ناگهان برون خود

ابصار الذين كفروا يا ويلنا قد كنا في غفلة

چشمها آنانکه کافر شدند ای وای برما بدرستیکه بودیم در فراموشی

من هذا بل كنا ظالمين ۝ انكم وما تعبدون

ازاین نه که بودیم ما ستمکاران بدرستیکه شما وانچه پرستیدید

من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون ۝

ازجز خدا دوزخ شما مرآنرا درایندگان

لو كان هؤلاء الهة ما وردوها وكل فيها خالدون ۝

اگر بودی آنها خدایان اندرو در دوزخ وهمه دران جاودانگان

لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون ۝ ان الذين

مرایشانرا دران بانگ خر وایشان دران نشنوند آنانکه

سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون ۝

پیش مرایشانرا ازما نیکویی ایشانند ازان دور شوندگان

لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت

نشنوند آواز وایشان دران آرزو برد

انفسهم خالدون ۝ لا يحزنهم الفزع الاكبر

بر تنهای خود جاودانگان اندوهگین نمیداردشانرا شورش بزرگ

وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم

پیش آیند فرشتگان این روز شما آنانکه بودند

توعدون ۝ يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب

میکردند این روز درنوردیم آسمانهارا چون درنوردیدن سجل برای نبشته

كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا

چنانچه آغاز کردیم آغاز کردنی آفرینش را آفریدیم اورا وعده کرد برما کرما

كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ

بودیم کنندگان وبدرستیکه واجب کردیم در زبور از پس

الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۝

یاد کرد که زمین میراث بربندگان نیکوکاران بدرستیکه

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ

که در درین هر آینه بعلام رساینده است مرگروه پرستندگان را ونفرستادیم ما ترا

إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ

مگر بخشایش مرجهانیان را بگوای محمد که وحی کرده شده سوی من که خدا اما وشما

وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ

خدا ایست یکی پس هستید شما گردن نهادگان پس آنکه روی گردانید پس بگو آگاه کردم شما

عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝

بر برابری ونه دانم که نزدیک باد پس انچه ووعده کردم شمارا

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝

براستی بر دوند آشکارا از گفتار او وبداند انچه پنهان میکنند

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝

ونه دانم شاید بوده از آزمایش است شمارا برخورداری سوی هنگام

قُلْ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ

بگوای محمد ای پروردگار خدا حکم کن براستی پروردگار ما بخشایش ویاری ده برانچه

سورة الحج مكية وهي تَصِفُونَ ۝ ثمان وسبعون آية

صفت میکنند

یا ایها

ونصف
ثمن ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا مهربان بخشنده

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ

ای مردمان بپرهیزید از پروردگار شما که جنبیدن زمین گاه قیامت

شَيْءٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا

چیزی بزرگ آن روز ببینید آنرا مشغول شوند هر که ایشیر دهند از آنچه

اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ

شیر دهی و بنهند زنی که زنی باردار بار حمل خویشرا و ببینی مردمانرا

سُكَارٰى وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ

مستی و نه باشند آن ترا مستان از خمر ولیکن عذاب خدا

شَدِيدٌ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ

سخت و کیست مردمان و کیست بکار کند در خدا بی

عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ

دانش و پس روی هر که دیو رانده را مر واجب شد برو

اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ

که دوست دوست گرد او براستی که گمراه کند و راه نماید سوی عذاب

السَّعِيرِ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ

دوزخ افروخته ای مردمان اگر هستید در گمان که باشید از

الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

انگیختن پس براستی بیافریدیم شمارا از خاک پس از آب منی

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ

پس از خون بسته پس از پاره گوشت آفریده شده جز از آفریده شده

لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى

تا پدید کنیم | مر شما را | و بپای کنیم | در زهدانها | در انچه خواهیم | سوی

أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّ

اجلی نام برده | پس بیرون | آریم شما را کودکی خورد | پس بر آینه برسید | بقوت

كُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى

و از شما | کیست | میرانده شود | از شما | کیست باز گردانیده شود

أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا

و وار | ترین زندگانی | بمن داند | از پس دانش | چیزی

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

و بینی | زمین را چو | از خشک مرده شده | پس چون | بفرستادیم | بران آب

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

تازه گردد | و برآید | و برویاند | از هر گونه | و رستنی | زیبا

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ

این است | بر آنکه خدا است | او درست است | و روی او است | زنده کند مردگان را و او است

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ

بر همه | چیز | تواناست | و بدانکه رستخیز | آینده | نیست شک

فِيهَا ۝ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ

دران | و بدانکه خدا | برانگیزد آنرا | در گور کرده است | و از مردمان

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ

کیست | پیکار کند | در خدا | بی دانش | و نه راه راست | و نه کتاب

مُنِيرٍ ۝ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ

روشن | کننده | دوم باز کردن | تا گمراه شود از | راه خدا | مر او را

فِي الدُّنْيَا

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ

در اینجهان وسواری وبچشانیده روز قیامت عذاب

الْحَرِيقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللّٰهَ

سوزان این است بدانچه پیش کرد دست تو و بدانکه خدای

لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّٰهَ

نیست ستم کننده مر بندگان خود را و از بندگان کسیست پرستد خدا را

عَلٰى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ

بر حرف ایستاده برسد او را بهتر فراخ و ستیه بیارامد بدان و اگر

أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا

برسد او را آزمایش گردد بر روی خویش زیانکار شده در جهان

وَالْآخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝ يَدْعُوا

و آخرت او زیان کاری پیدا میخوانند

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ

از جز خدا آنچه نه زیان کند او را و سود نکند او را این است

هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ

او بی راهی دور او را میخوانند مر آنرا زیان او نزدیکتر است

مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝ إِنَّ

از سود او هر آینه بد رستیست بد خداوندی درستیست خدا است

اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

در آرد آنانرا بگرویدند و بکردند نیکیها

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ

بوستانها که می آرد از زیر آن جویها براستی خدا کند

ع

مَا يُرِيدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا

انچه خواهد هر که باشد بنداردِ که یاری نکند خدا در جهان

وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ

و در آخرت پس مدد کند برسن بسوی آسمان پس برایشه بود

فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذٰلِكَ

پس بنگر هیچ می آورد سگالش اوست انچه خشم میکند و همچنین

أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ

فرو فرستادیم اورا نشانها روشن و بدرستی خدا که راه نماید آن

يُرِيدُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ

راه خواهد بدرستی آنانکه بگرویدند و آنانکه راست گویی و سجده از کیش بگشتند

وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ

و ترسایان و مجوسان آنکه انبازان اند که

اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ

خدای برتر کند میان ایشان روز قیامت بدرستی خدا بر هر

شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي

چیزی گواه او نه بینی که خداست که سجده کنند مر اورا آنکه در

السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

آسمانها و آنکه در زمین و آفتاب و ماهتاب

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ

و ستارگان و کوهها و درختان و جنبندگان و بسیار

مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ

از مردمان و بسیار واجب شد بر ایشان عذاب و هرکه

ثمن

ومن يهن الله

سجدة فرض

يهن الله فما له من مكرم ان الله يفعل ما يشاء

خوار کند خدا پس نیست مر اورا از گرامی کننده براستی خدا میکند آنچه خواهد

هذان خصمان اختصموا في ربهم فالذين كفروا

اینها اند دو ستیزه کننده که ستیزه کنند در پروردگار ایشان پس آنانکه کافر شدند

قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق

بریده شد برای ایشان جامها از آتش ریخته شود از زبر

رؤسهم الحميم يصهر به ما في بطونهم والجلود

برسرهای ایشان آب گرم سوخته شود بدو آنچه در شکمهای ایشان و پوستها

ولهم مقامع من حديد كلما ارادوا ان يخرجوا

مر ایشان راست گرزها از آهن هرگاه خواهند که بیرون آیند

منها من غم اعيدوا فيها وذوقوا عذاب الحريق

از ان از اندوه بازگردانیده شوند دران و بچشید عذاب سوزان

ان الله يدخل الذين امنوا وعملوا الصالحات

براستی خدا در آرد آنانرا که گرویدند و کردند نیکیها

جنات تجري من تحتها الانهار يحلون فيها

بوستانها که میرود از زیر آن جویها پیرایه کرده شوند دران

من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها

از دستینها از زر و مروارید و جامهای ایشان دران

حرير وهدوا الى الطيب من القول وهدوا

ابریشم است و راه نموده شدند سوی آن کلمه پاک از گفته که لا اله الا الله و راه نموده شدند

الى صراط الحميد ان الذين كفروا ويصدون

سوی کلمه پاک ستوده براستی آنانکه کافر شدند و باز میدارند

عَن سَبِيلِ اللّٰهِ وَالمَسجِدِ الحَرامِ الَّذِي جَعَلنٰاهُ
از راه خدا و برلب مکه آنکه گردانیدیم اورا
لِلنّاسِ سَوآءً العٰاكِفُ فِيهِ وَالبادِ وَمَن يُرِد
مردمان یکسان بودند در وی روستایی و آنکه خود
فِيهِ بِاِلحادٍ بِظُلمٍ نُذِقهُ مِن عَذابٍ اَلِيمٍ ۝ وَاِذ بَوَّأنا
درو پای بلغزیدن از راه ستمکاری بچشانیم اورا از عذاب دردناک و چون جایگاه دادیم
لِاِبرٰهِيمَ مَكانَ البَيتِ اَن لا تُشرِك بِي شَيئًا
مر ابراهیم را جایگاه خانه من بدانکه انباز منکنی بمن چیزی را
وَطَهِّر بَيتِيَ لِلطّآئِفِينَ وَالقآئِمِينَ وَالرُّكَّعِ
و پاک داری خانه من بجای طواف کنندگان و ایستندگان و رکوع کنندگان
السُّجُودِ ۝ وَاَذِّن فِي النّاسِ بِالحَجِّ يَاتُوكَ رِجالًا
و سجود کنندگان را و آگاهی ده مردمان را بحج کردن بیایند بتو مردان
وَعَلىٰ كُلِّ ضامِرٍ يَاتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝
و بر همه ستوران بیایند از هر راهی دور
لِيَشهَدُوا مَنافِعَ لَهُم وَيَذكُرُوا اسمَ اللّٰهِ فِي
تا حاضر آیند سودها مر ایشان را و یاد کنند نام خدای در
اَيّامٍ مَعلُوماتٍ عَلىٰ ما رَزَقَهُم مِن بَهِيمَةِ الاَنعامِ
روزها دانسته بر آنچه روزی دهیم ایشان را از قربانی چهارپایان
فَكُلُوا مِنها وَاَطعِمُوا البآئِسَ الفَقِيرَ ۝ ثُمَّ
پس بخورید از آن و طعام دهید خواهندگان را و درویشان پس
لِيَقضُوا تَفَثَهُم وَليُوفُوا نُذُورَهُم وَليَطَّوَّفُوا
روا کنند آنچه پاکیزه کنند شان و تمام کنند نذرهای ایشان و تا طواف کنند

ع

بالبيت

بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ

و با خانهٔ کهنه آنکه بزرگ دارد حرمتها و حجِ خدا

فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ

پس اوست بهتر مر او را نزدیک پروردگار خود و حلال کرد مر شمارا چهارپایان

إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ

مگر آنچه خوانده شود بر شما پس پرهیز کنید ناستوده را از پلیدی از

الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۝ حُنَفَاءَ لِلَّهِ

بتان پرهیزید از گفتار دروغ یکبار گردگان مر خدای را

غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا

جز انباز آرندگان بدو و که انباز آرد بخدا پس چنانستی

خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ

برو در افتاد از آسمان پس ربایند او را مرغان یا بیفکند او را

الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ

باد در جایی دور اینست آنکه بزرگ دارد

شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝ لَكُمْ

نشانهای طاعت خدا پس اینست از پرهیزکاری دلهاء مر شمارا

فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ

دران نافع سعی کودها نام برده پس فرود آمدند سوی خانه

ع الْعَتِيقِ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا

بلند و مر هر گروهی را کردیم ما قربان جا تا یاد کنند

اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ

نام خدا بر آنچه روزی داد ایشانرا از قربانی ستوران پس خدای شما

الٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝ اَلَّذِينَ

خدااست یکی پس او را گردن نهند و مژده ده مر یاری کنندگان طاعت را آنانکه

اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

چون یاد کنند خدا را بترسند دلهای ایشان را و شکیبائی کنندگان

عَلٰى مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

برانچه برسد ایشان را و بپا دارند نماز را و از انچه روزی کردیم ایشان را

يُنْفِقُونَ ۝ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ

نفقه کنند و فربهها بکردیم آنرا مر شما را از نشانهای طاعت

اللّٰهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا

خدا مر شما را دران بهتر پس یاد کنند و نام خدا بدان

صَوَآفَّ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا

صف زده پس چون بیفتد پهلوها پس بخورید ازان و خورش دهند

الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ

و خواهندگان در ایشان را همچنین فرمان بردار کردیم آنرا مر شما را تا مر شما

تَشْكُرُونَ ۝ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا

سپاس داری کنید نرسد خدا گوشت و نه خون آن

وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ

و جز ه برسد او را پرهیزکاری از شما همچنین

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ

فرمان بردار گردانیم مر شما را یاد کنند خدا را برانچه راه نمود شما را

وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ اٰمَنُوا

و مژده ده مر نیکوکاران را باز دارد خدا از آن که بگرویدند

ثمن

ثلث

ع

إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝ أُذِنَ لِلَّذِينَ

هر آینه خدا دوست نداره هر خیانت کاری ناسپاسی را دستوری داده مر آنان را

يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

کارزار کردند بدانکه ایشان ستم کردند و هر آینه خدا بر یاری کردن ایشان

لَقَدِيرٌ ۝ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ

هر آینه توانا آنانکه بیرون شدند از سرایهای خود بی حق

إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللّٰهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ

مگر آنکه گویند پروردگار ما خداوند اگر نه باز داشتن خداوند مردمان را

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ

بعضی ایشان به بعضی فرود سکر شدی صومعها و کلیسا و کنشتها

وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا

و مسجدها یاد کنند در آن نام خدا بسیار

وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

و هر آینه یاری دهنده بر خدا مر آنکس را یاری دهد او را و کر هر آینه خدا هر آینه زورمند ارجمند است

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا

آنانکه اگر جایگاه دهیم ایشان را در زمین بپا دارید نماز را و بدهید

الزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ

زکوة را و بفرمایید نیکویی کردن و باز دارند از ناسپاسات

وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ

و مر خدایرا سرانجام کارها و اگر دروغ زن کنند ترا پس هر آینه

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۝ وَقَوْمُ

دروغ کردند پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود و گروه

إِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ

ابراهیم وگروه لوط ویاران مدینه ودروغ زن داشتند

مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ

موسی پس مهلت دادیم مرکافرانرا پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ

بود آن کار من پس چندین از گروهها هلاک کردیم ما آنانرا وآن بود

ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ

ستمکار پس آن است افتاده بر ستونهاخود وچاه بیرون شده

وَقَصْرٍ مَشِيدٍ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ

کوشکها بلند بران فتاده روندودیده در زمین پس باشد

لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ

مرایشانرا دلهاکه بداند بدان یا گوشها که بشنوند

بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ

بدان پس براستی که این نابینا بینایی وگر نابینا دلهاست

الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

آنکه در سینهاست وشتاب میکنند وترا بعذاب

وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ

وهرگز خلاف نکند خدا ارا وعده خود براستی یکروز از نزد پروردگار تو

كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

چون هزار سال از آنچه می شمرند وچندین از گروهها

أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ

زمان دادیم آنرا وآن بود ستمکار اند پس گرفتیم آنرا وسوی منست

المصیر

ع

المصير قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير

بازگشت همه بگو ای محمد ای مردمان بدرستیکه ما شما را بیم کننده

مبين فالذين امنوا وعملوا الصالحات لهم

پیدا پس آنانکه بگرویدند وکردند نیکیها مر ایشانرا

مغفرة ورزق كريم والذين سعوا في

آمرزش و روزی نیکو و آنانکه کوشیدند در

اياتنا معاجزين اولئك اصحاب الجحيم وما

نشانهای ما عاجز شوندگانند ایشانند یاران دوزخ و نه

ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبي الا

فرستادیم ما از پیش تو از هیچ رسول و نه نبیء مگر

اذا تمنى القى الشيطان في امنيته فينسخ الله

چون بخواندی بیفکند دیو در خوانده شده پس ببرد خدا

ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله اياته

بیفکند دیو پس حکم کند خدا نشانهای خود

والله عليم حكيم ليجعل ما يلقي الشيطان

و خدا داناست استوارکار تا بکند انچه بفکند دیو

فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية

فتنه مر انرا که در دلهای ایشان را بیماری و سیاه شود

قلوبهم وان الظالمين لفي شقاق بعيد

دلهای ایشان و آنکه ستمکاران در خداوندانند وعده آورد

وليعلم الذين اوتوا العلم انه الحق من

و بدانند آنانکه داده شده دانش را بدانکه اوست راستی از

ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وان

پروردگار تو پس بگروید پس فروتنی کند مراو را دلهاء ایشان و راستیه

الله لهاد الذين امنوا الى صراط مستقيم

خدا راه نماینده است آنرا بگرویدند سوی راه راست

ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى

و نه همیشه آنانکه کافر شدند در کار ابد ازو تا

تاتيهم الساعة بغتة او ياتيهم عذاب

بیایدشان ناگهان بیایدشان عذاب

يوم عقيم الملك يومئذ لله يحكم بينهم

روز نازاینده پادشاهی اندروز مر خدایراست حکم کند میان ایشان

فالذين امنوا وعملوا الصالحات في جنات

پس آنانکه بگرویدند و کردند نیکیها در بهشت بوستانها

النعيم والذين كفروا وكذبوا باياتنا

نعمت و آنانکه کافر شدند و دروغ زن شدند بر نشانهاء ما

فاولئك لهم عذاب مهين والذين

پس ایشانند مرایشانراست عذاب خوار و آنانکه

هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا او ماتوا ليرزقنهم

بهجرت کردند در راه خدا پس کشته شوید یا بمیرند هر آینه دهد ایشانرا

الله رزقا حسنا وان الله لهو خير الرازقين

خدا روزی نیکو و خدا هر آینه نیک روزی دهندگان

ليدخلنهم مدخلا يرضونه وان الله لعليم

نادر آورد ایشانرا در آوردنی پسندیده و بدرستی خدا هر آینه خدا دانا

ع
ثمن

حليم

حليم ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به

بردبارست اینست آنکه عقوبت کند مانند آنچه عقوبت کنند بر

ثم بغي عليه لينصرنه الله ان الله لعفو غفور

بستم کرده شود بر او هر آینه یاری دهد او را خدا که خدا هر آینه درگذرنده و آمرزنده

ذلك بان الله يولج الليل في النهار ويولج

اینست آنکه خداست درآرد شب را در روز و درآرد

النهار في الليل وان الله سميع بصير ذلك

روز را در شب و آن خدا شنواست و بینا اینست

بان الله هو الحق وان ما يدعون من دونه

بدان خدا اوست راست آنکه بخوانند از جز اوست

هو الباطل وان الله هو العلي الكبير

نادرست و بدانکه خدای اوست برتر و بزرگ

الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح

او ندیدی که خدا فرستاده است از آسمان آبی پس صبح

الارض مخضرة ان الله لطيف خبير له ما

زمین سبزه براستیکه خدا دوبین آگاه مراوراست آنچه

في السموت وما في الارض وان الله لهو

در آسمانها و آنچه در زمین است براستیکه خداست هر آینه

ع الغني الحميد الم تر ان الله سخر لكم ما

او بی نیازست و ستوده او ندیدی که خداست فرمان بردار کرد شما را آنچه

في الارض والفلك تجري في البحر بامره ويمسك

در زمین است و کشتی میرود در دریا بفرمان او و بازدارد

السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه إن الله

آسمان را که بیفتد بر زمین مگر بفرمان او که خدا

بالناس لرءوف رحيم وهو الذي أحياكم

بمردمان هر آینه مهربان بخشاینده و او است آنکه زنده گردانید شما را

ثم يميتكم ثم يحييكم إن الإنسان لكفور

پس بمیراند شما پس زنده کند شما را هر آینه مردم است هر آینه ناسپاس

لكل أمة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا

و هر گروهی را کردیم ما فرمان جای ایشان بجا آرنده طاعت پس

ينازعنك في الأمر وادع إلى ربك إنك

خصومت نکنند در فرمان و بخوان سوی پروردگار خود هر آینه تو

لعلى هدى مستقيم وإن جادلوك فقل الله

بر تو راه نمودن راست و اگر پیکار کنند با تو پس بگو که خدا

أعلم بما تعملون الله يحكم بينكم يوم

داناتر بدانچه میکنید خدا حکم کند میان شما روز

القيامة فيما كنتم فيه تختلفون ألم تعلم

رستخیز قیامت در آنچه بودید در کردن کردید او ندانی

أن الله يعلم ما في السماء والأرض إن ذلك

که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است هر آینه این است

في كتاب إن ذلك على الله يسير ويعبدون

در لوح محفوظ هست هر آینه این بر خدا آسان است و می پرستند

من دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما ليس

از جز خدا آنچه فرستاده نشد حجتی آنچه نیست

لهم به علم وما للظالمين من نصير واذا تتلى

مرایشان را بدو دانش ونیست مر ستمکاران را ازهیچ یاری دهی وچون خوانده شود

عليهم اياتنا بينات تعرف في وجوه الذين

برایشان نشانهای ما پیدا کننده بشناسند در رویها آنانکه

كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين

کافر شدند ناشناخته خواهد بود بکشتار آیند بدان کسانی

يتلون عليهم اياتنا قل افانبئكم بشر

بخوانند برایشان نشانهای ما بگو ای محمد خبر کنم شما را بدتر

من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا

از آنان آتش است وعده کرده خدای آنانکه کافر شدند

وبئس المصير يا ايها الناس ضرب مثل ع

وبد است جای بازگشت ای مردمان پدید کرده شد داستان

فاستمعوا له ان الذين تدعون من دون

پس بشنوید مر او را براستی آنانکه کرمیخوانند از جز

الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وان

خدا نتوانند آفریدن مگسی وآنکه گرد کنند مر او را واگر

يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه

برباید مگسی چیزی نتوانند رهانیدن

منه ضعف الطالب والمطلوب ما قدروا

ازان مگس ضعیف جوینده وطلبیده بشناختند

الله حق قدره ان الله لقوي عزيز الله

خدا حق شناختن آن براستی خدا نیرومند وارجمند خدا

يصطفي من الملئكة رسلا ومن الناس ان

برگزید از فرشتگان پیغمبران از مردمان بدرستیکه

الله سميع بصير ۝ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم

خدا دانا شنوا بینا میداند آنچه میان ایشان و پس ایشان

والى الله ترجع الامور ۝ يا ايها الذين امنوا

و سوی خدای بازگشت کارها ای آنانکه بگرویدند

اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا

رکوع کنید و سجود کنید و پرستید پروردگار خود را و بکنید

الخير لعلكم تفلحون ۝ وجاهدوا في الله

نیکی تا مگر باشید شما رستگار و بکوشید در خدا

حق جهاده هو اجتبكم وما جعل عليكم

سزای کوشیدن اوست برگزید شما را و نه کرد بر شما

في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو

در کیش رنج تنگی کیش پدر خود ابراهیم اوست

سمكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون

نام کرد شما مسلمانان از پیش برآینه باشد

الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء

پیغمبر گواه بر شما و باشید گواه دهنده

على الناس فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة

بر مردمان پس برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

واعتصموا بالله هو مولكم فنعم المولى ونعم

و چنگ در زنید بخدا اوست خداوند شما پس و نیک خداوند و نیک یاری

سجدة

النصير

الجزو ١٨

سورة المؤمنون مكية النصير وهي مائة وثمان عشرة آية

باري كننده

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدا مهربان بخشاينده

قد افلح المؤمنون ۝ الذين هم في صلاتهم

آنانكه ايشان در كارها خود

خاشعون ۝ والذين هم عن اللغو معرضون ۝

فروتنی كنندگان وآنانكه ايشان از بيهوده روی گردانندگان اند

والذين هم للزكوة فاعلون ۝ والذين

وآنانكه ايشان مر زكوة را كنندگان اند وآنانكه

هم لفروجهم حافظون ۝ الا على ازواجهم

ايشان مر فرجهاء خود را نگاهدارندگانند مگر بر جفتان خود

او ما ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين ۝

يا بآنچه ايشان اند زير دستان پس بدرستيكه جز ملامت كردگانند

فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون ۝

پس هركه بجويد پس آن پس ايشانند ايشان از حد دركذرندگان

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون ۝

وآنانكه ايشان مر امانتها خود را وعهد خود را نگاهدارندگانند

والذين هم على صلواتهم يحافظون ۝ اولئك

وآنانكه ايشان بر كارها خود نگاه ميدارند ايشان اند

هم الوارثون ۝ الذين يرثون الفردوس

ايشان ميراث برندگان آنانكه ميراث گيرند بر بهشت

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

ایشان درآن جاودان وبدرستیکه بیافریدیم ما که مردمانرا

مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً

از میان بنت از گل پس بکردیم ما اورا آب منی

فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

درجایگاه استوار پس بیافریدیم ما آب منی را خون بسته پس بیافریدیم

الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا

خون بسته پاره گوشت پس بیافریدیم پاره گوشت استخوانها پس بپوشانیدیم

الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ

استخوانهارا گوشت پس بیافریدیم آفرینش دیگر پس بابرکت

اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ

خدا نیکوترین آفرینندگان پس بدرستیکه شما از پس آن

ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

هرآینه میرندگانند پس بدرستیکه روز رستخیز انگیخته شوند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا

وبدرستیکه بیافریدیم ما زبر شما هفت آسمان ونبودیم ما

عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ

از آفرینش مردم وفرستادیم ما از آسمان آب باندازه

فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

ساکن کردیم اورا در زمین وما بر بردن او توانا

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

پس آوردیم ما مرشمارا بدو بوستانها از خرماها وانگورها

لكم فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون ۝

مر شما را دران میوها بسیار وازانجا بخورید

وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن

ودرختی بیرون آید از کوه سینا برویاند روغن

وصبغ للاكلين ۝ وان لكم في الانعام لعبرة

ونان خورش مر خورندگان را وهست مر شما را در چهارپایان عبرتی

نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها منافع

بخورانیم شما را ازان چه در شکمهای ایشانست ومر شما را دران سودها

كثيرة ومنها تاكلون ۝ وعليها وعلى الفلك

بسیار وازان بخورند وبرانجا وبر کشتی

تحملون ۝ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال

برداشته شوید وبدرستی بفرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت

ع

يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره

ای گروه بندگی کنید خدای را نیست مر شما را هیچ معبودی جز او

افلا تتقون ۝ فقال الملؤا الذين كفروا

وپرهیز نکنید گفتند از تو آنانکه کافر شدند

من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان

از قوم او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد آنکه

يتفضل عليكم ولو شاء الله لانزل

افزونی جوید بر شما واگر خواستی خدا بفرستادی

ملئكة ما سمعنا بهذا في ابائنا الاولين ۝

فرشتگان را نشنیدیم بدین در پدران ما پیشینان

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ

نیست او مگر مردی بدو دیوانگی چشم دارید بدو تا

حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ فَأَوْحَيْنَا

هنگامی گفت ای خدای من یاری ده مرا آن چه ایکه دروغ زن کنند پس وحی فرستادیم

إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا

سوی او که بکن کشتی بدیدار ما و بفرمان ما چون

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ

بیاید فرمان و بدمد تنور و سیده دم در در آنجا در آن از هر

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

جفتی و کسان خود را مگر آنکه پیش رفتست برو

الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ

وعده از ایشان و مگو با من در کار ظالمان که ایشان

مُغْرَقُونَ ۝ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ

غرق کرد انند که او رست باشی تو آنکه با تو باشد

عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا

بر کشتی بگو سپاس مر خدا را که برهانیدیم ترا

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا

از قوم ستمکاران و بگوای خداوند من بفرست فرود آرندگان

مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

جای برکت و تو بهتر و نیک فرود آرندگانی که بدرستی در این

لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

علامتها و هستیم از بندگان پس بیافریدیم از پس ایشان

قرنا

ثمن ع

قَرْنًا آخَرِينَ ۝ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ
گروهی دیگری پس فرستادیم در آن پیغمبران از ایشان
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا
که پرستید خدا را . مر شما را از هیچ معبودی جز او پس
تَتَّقُونَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
پرهیز کنید و گفت مهتران از گروه آنانکه کافر شدند
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي
و دروغ زن داشتند برسیدن آن جهان و کامرانی دادیم شان را در
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ
زندگانی این جهان نیست این مگر آدمی مانند شما را بخورد
مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝
از آنچه بخورد از آن و بیاشامید از آنچه بیاشامید
وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا
و اگر طاعت دارید آدمی مانند شما را که شما چون
لَخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ
زیانکاران وعده میکند شما را چون شدید
تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۝ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ
خاک و استخوانها شما را بیرون آرید دور دور
لِمَا تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
آزانچه وعده کرده شوید آن مگر زندگانی این جهان . بمیرد
وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
و زنده شدیم و نیستیم زنده گردان نیست او مگر آدمی

افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين

دروغ گفت بر خدا دروغ و نیستیم ما او را گرویدگان

قال رب انصرني بما كذبون قال عما

گفت از اندکی

قليل ليصبحن نادمين فاخذتهم الصيحة

اندک نزدیک گردند پشیمان بگرفت ایشان را بانگ

بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين

براستی بکردیم ایشان را خاشاک خشک دوری مر مردمان ستمکاران

ثم انشانا من بعدهم قرونا اخرين ما تسبق

پس بیافریدیم ما از پس ایشان قومی دیگر پیش نکردیم

من امة اجلها وما يستاخرون ثم ارسلنا

هیچ قومی دیگر پس نکردند پس بفرستادیم

رسلنا تترا كلما جاء امة رسولها كذبوه

پیغمبران خود در پس یکدیگر هرگاه که آمد با امتی پیغمبر ایشان دروغ زن داشتند

فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث

پس فرستادیم بعضی را بر بعضی و کردیم ایشان را حدیث ها

فبعدا لقوم لا يؤمنون ثم ارسلنا موسى

دوری باد گروهی را که نگروند پس بفرستادیم موسی را

واخاه هرون باياتنا وسلطان مبين

و برادر او هارون را بحجها و حجت هویدا

الى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا

ای فرعون و قوم او گردن کشی کردند و بودند

قوما

قوما عالين ۝ فقالوا انؤمن لبشرين مثلنا

قومی برترین گفتند ایمان آریم چون ما

وقومهما لنا عابدون ۝ فكذبوهما فكانوا

وقوم ایشان ومارا بندگی کنندگان دروغ زن داشتند بودند

من المهلكين ۝ ولقد اتينا موسى الكتاب

از هلاک کردگان وبرآینه بدادیم موسی را توریت

لعلهم يهتدون ۝ وجعلنا ابن مريم وامه

تا مگر ایشان راه یابند وگردیدیم پسر مریم ومادر اورا

اية واويناهما الى ربوة ذات قرار ومعين

علامتی وجای ساختیم ایشان را سوی بلند جای آرامیده وآب روان

ع يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا

ای پیغمبران بخورید از پاکیها وبکنید

صالحا اني بما تعملون عليم ۝ وان هذه امتكم

نیکی که من بدانچه میکنید داناست وامت شما را

امة واحدة وانا ربكم فاتقون ۝ فتقطعوا

امت اند ومنم پروردگار شما بترسید از من بر بریدند

امرهم بينهم زبرا كل حزب بما لديهم فرحون ۝

کار خود را میان خود پاره پاره هر گروهی بدانچه نزدیک ایشان شادمان شد

فذرهم في غمرتهم حتى حين ۝ ايحسبون انما

رها کن ایشان را در نادانی ایشان را تا هنگامی او پندارند که ما

نمدهم به من مال وبنين ۝ نسارع لهم

مدد دهیم بدو از خواسته وپسران بشتابانیم ایشان را

فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ

در نیکیها بلکه نه میدانند که آنانکه ایشان

مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ

از بیم خداوند خود بترسیده اند آنانکه ایشان نشانها

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

خداوند خود گرویده اند وآنانکه ایشان بخداوند خود انباز نسازند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ

وآنانکه میدهند آنچه دادند دلهای ایشان ترسیده اند

أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ

ایشان سوی خداوند خود بازگردندگانند ایشانند که شتابند

فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ وَلَا نُكَلِّفُ

در نیکیها ایشان آنرا پیش رسندگانند و در نخواهیم

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ

تنی را مگر طاقت و نزدیک ماست لوح محفوظ بگوید

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ

براستی ایشان ستم کرده نشوند نه دلهای ایشان در غفلتی است

مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا

ازین و ایشان کارها از جز ازیشان آنرا

عَامِلُونَ حَتَّى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ

کنندگانند مهلت دهند چون تا آنگاه بگیریم ما توانگران و منعمان ایشان بناخواستنی گرسنگی

إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا

چون ایشان می خروشیدند مخروشید امروز که شما از ما

لا

لا تنصرون ۝ قد كانت آياتي تتلى عليكم

یاری داده نشوید بدرستیکه بود نشانهای قران خوانده میشود برشما

فكنتم على أعقابكم تنكصون ۝ مستكبرين

پس بودید شما بر پاشنهای خود باز میگشتید ای منکران در حالیکه بزرگ منشان بودند

به سامرا تهجرون ۝ أفلم يدبروا القول أم

بخانه کعبه

جاءهم ما لم يأت آباءهم الأولين ۝ أم لم

بیامد ایشان انچه نیامد پدران ایشان پیشینان

يعرفوا رسولهم فهم له منكرون ۝ أم يقولون

بشناختند رسول خود را پس ایشان محمد را نشناسنده گانند بلکه گویند محمد علیه السلام

به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم للحق

جن دیوانگی بلکه آورد بدیشان قران و اسلام محمد را دشوار دارنده گانند بیشتر ایشان مر قران

كارهون ۝ ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت

دشوار دارنده گانند واگر پیروی کردی خدا خواستهای ایشان هرآینه تباه شدی

السموات والأرض ومن فيهن بل أتيناهم

آسمانها و زمین و آنچه در این هست بلکه بیاوردیم بایشان

بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ۝

نزد ایشان پس ایشان از شرف خود روی گرداننده

أم تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو

بخواهی از ایشان پس ثواب خدای تو بهتر و اوست

خير الرازقين ۝ وإنك لتدعوهم إلى صراط

نیک فاضلتر روزی دهنده گانند که تو ای محمد هرآینه بخوانی ایشان را سوی دین راست

مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

پسندیده   و آنانند   که نگرویدند   بروز قیامت

عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا

از دین مسلمانی   هر آینه کژ روندگانند   و اگر بخشاییم ما   بر داریم ما

مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَلَقَدْ

آنچه بدیشانست   از زیان و رنج   هر آینه سر سخت بودندی در بیراهی خود   سرگردان و متحیر شوند   و بدرستیکه

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا

بگرفتیم ما   ایشان را   بعذاب ناخوشی   و گرسنگی گردن ننهادند   مر خدای خود را   و

يَتَضَرَّعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ

زاری نمیکردند   تا چون   بگشادیم ما   بر ایشان ای اهل مکه دری ناخوشی

شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ

سخت در گرسنگی   چون ایشان دران   گرسنگی نومید ایشند   و او آن خدایست   که بیافرید

لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا

مر شما را   گوش   و چشمها   و دلها   اندکی اند آنکه

تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

شکر   میگویید   و او آن خدایست   که بیافرید شما را   از زمین

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

بدو گرد کرده شوید   و او آن خدایست   زنده کند   و بمیراند

وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و مر او راست   آمد و شد   شب   و روز   پس چرا اندیشه نمیکنید

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا

بلکه   گفتند ایشان   آنچه گفت   پیشینیان   گفتند   چون بمیریم ما

ربع
ثمن ع

وكنا

وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ۝ لقد وعدنا

و باشیم خاکی و استخوانها ما برآینه زنده شویم بدرستیکه وعده کرده شدیم ما

نحن وآباؤنا هذا من قبل إن هذا إلا أساطير

و پدران ما این از پیش قرآن و محمد نیست مگر افسانها

الأولين ۝ قل لمن الأرض ومن فيها إن كنتم

پیشینیان بگوی ای محمد که مراکیست زمین و آنکه در زمین است اگر هستید

تعلمون ۝ سيقولون لله قل أفلا تذكرون ۝

که میدانید زود باشد که میگویند مر خدای راست بگوی ای محمد پس نه پند پذیرید

قل من رب السموات السبع ورب العرش

بگوی ای محمد که کیست خدا آسمانها هفت و کیست خدا تخت بزرگ

العظيم ۝ سيقولون لله قل أفلا تتقون ۝ قل

بزرگ زود باشد که گویند مر خدای راست بگوی ای محمد پس نترسید از عذاب خدا بگوی ای محمد

من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا

که در حکم و قدرت او پادشاهی هر چیزی و او زنهار دهد

يجار عليه إن كنتم تعلمون ۝ سيقولون

و زنهار داده نشود بر وی اگر هستید که شما میدانید زود باشد که گویند

لله قل فأنى تسحرون ۝ بل أتيناهم بالحق

مر خدای راست بگوی ای محمد پس از کجا فریفته میشوید بلکه آوردیم بدیشان قرآن و مسلمانی

وإنهم لكاذبون ۝ ما اتخذ الله من ولد وما

که ایشان برآینه دروغ گویانند نگرفت خدا از هیچ فرزندی و نه

كان معه من إله إذا لذهب كل إله بما

بود و نباشد با او هیچ خدا آنگاه برآینه ببردی هر معبودی آنچه

خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله

بیافرید وهرآینه برتری کردی بعضی بر بعضی پاکست خدا

عما يصفون عالم الغيب والشهادة فتعالى

ازانچه میگویند ازوی دانا ونهان وآشکارات پس دورست

عما يشركون قل رب إما تريني ما يوعدون

ازانچه انباز میگویند بگو ای محمد خدای من اگر بنمایی مرا انچه وعده کرده میشوند

رب فلا تجعلني في القوم الظالمين وإنا

ای خدا پس مکن مرا در گروه ستمکاران ناگرویده گفت خدا

على أن نريك ما نعدهم لقادرون ادفع بالتي

که برآنکه بنماییم ترا انچه وعده کرده ایم ایشانرا هرآینه توانائیم بازدار بدانکه

هي أحسن السيئة نحن أعلم بما يصفون

آن نیکوست کلمه شهادت از بدیها ما داناتریم بدانچه صفت میکنند بدروغ

وقل رب أعوذ بك من همزات الشياطين

وبگو ای محمد ای خدای باز داشت میخواهیم از وسوسها دیوان

وأعوذ بك رب أن يحضرون حتى إذا جاء

وباز داشت میخواهم بتو خدا من که حاضر شوند بمن تا چون بیاید

أحدهم الموت قال رب ارجعون لعلي أعمل

یکی را ازیشان مرگ گوید ای خدای من بازگردانید مرا باشد که من کنم

صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها

نیکی درانچه گذاشتم در دنیا خدا گوید غلط کند نیست که آن سخنیست که او گوینده انست

ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون فإذا نفخ

از پس ایشان دشوارست تا روزی که مرا انگیخته شوند پس چون دمیده شود

ع

ق

في الصور فلا انساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون

در ناقور پس نیست نسب میان ایشان آن روز ونه پرسند

فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون

پس هرگران آید ترازوی او پس ایشان اند وایشان رستگاراند

ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا

وهرکه سبک آید ترازوی پس ایشانند آنانکه زیانکاران

انفسهم في جهنم خالدون تلفح وجوههم

فرابسته شدند در دوزخ خود در دوزخ اند جاودان میسوزد وتباه ایشان

النار وهم فيها كالحون الم تكن اياتي

آتش وایشان دران آتش دویان باشند نبود آیتهاء قران

تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون قالوا ربنا

که خوانده میشود برشما پس بودید بشما بدان دروغ میگرفتید گفتند ای بارخدا

غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما ضالين

غلبه کرده برما بدبختی وبودیم گروهی گمراهان

ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون

ای بارخدا بیرون آر مارا ازان پس اگر بازگردیم پس باشیم ستمکاران

قال اخسئوا فيها ولا تكلمون انه كان

گفت گم شوید دراینجا ونگوئید سخن با من بدرستیکه بود

فريق من عبادي يقولون ربنا امنا فاغفر لنا

گروهی از بندگان من میگویند ای خداوند بگرویدیم ما پس بیامرز مرا

وارحمنا وانت خير الراحمين فاتخذتموهم

ورحمت کن برما وتوئی بهترین بخشندگان پس گرفتید ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنتُم مِّنْهُمْ
با فسوس تا فراموش کردانیدند شما را یاد کردن من و بودید از ایشان

تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ
بخندید من پاداش دادم ایشان امروز بدانکه صبر کردند که ایشان

هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ
ایشان رستگاران و رستگاران گفت خداوند باز فرشته بود دیر شما در زمین شمار

سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ
سالها گویند بودیم روزی یا پاره از روز پس گفت خداوند بپرس

الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ
از فرشتگان گفت درنگ نکردید شما مگر اندکی و دنیا هم اندک است اگر که شما بودید

تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
که میدانید پس پنداشتید شما که آفریدیم ما شما را از بهر بازی که شما با

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
ما باز آورده نشوید پس بزرگوار است خدا که پادشاه راست

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَن يَدْعُ
نیست خدایی مگر او خداوند پروردگار عرش نیکوست و هر که بخواند و بپرستد

مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ
با خدا خدا دیگر را حجتی نیست مر او را بدان پس که شمار او

عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ
نزدیک خدای اوست که او بر نامد نا گرویدگان را و بگو ای محمد خداوندا بیامرزد

تمت سورة المؤمنين وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ وهي اربع وعشرون آية
و ببخشای و تو بهتر و فاضلتر بخشایندگانی

سورة

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشنده

سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها ايات

این پاره ایست از قرآن که فرستادیم ها و فریضه کردیم بیان آوردن آن و فرستادیم جبرئیل را در آن آیتها

بينات لعلكم تذكرون الزانية والزاني

آیتهای روشن حلال و حرام تا مگر شما پند گیرید و حرام را حرام دارید و حلال را حلال دارید

فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة ولا تأخذ

و مرد و زن را پس بزنید هر یکی را از ایشان دو ضرب صد تازیانه و مگیرد

كم بهما رأفة في دين الله ان كنتم تؤمنون بالله

شما بر ایشان در حکم خدا اگر هستید گرویده بخدا

واليوم الآخر وليشهد عذابهما طائفة من

و بروز بازپسین و گواهی دهید حاضر عقوبت ایشان را گروهی از

المؤمنين الزاني لا ينكح الا زانية او مشركة

گرویدگان مرد زانی نکند نکاح مگر زن زناکننده یا کافره

والزانية لا ينكحها الا زان او مشرك وحرم

و زن زناکننده نکاح نکند آنرا مگر مرد زناکننده یا کافره و حرام کرده شد

ذلك على المؤمنين والذين يرمون المحصنات

این بر گرویدگان و آنانکه طعن میکنند زنان پارسا را

ثم لم يأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين

پس نیارند چهار تن گواه پس بزنید ایشان را هشتاد تازیانه

جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك

و نه بپذیرید مر ایشان را گواهی همیشه و ایشانند

هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

ایشان تباه‌کاران مگر آنکه توبه کردند از پس آن

وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ

و نیکویی کردند پس خدا آمرزنده بخشاینده و آنکه

يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ اِلَّا

حرف زنا گفتند زنان خود را و نه باشد مر ایشان را گواهان مگر

اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ

تنها ایشان پس گواهی یکی از ایشان چهار سوگند است بخدا

اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ

که او بر آینه راست گویانست و پنج گواهست که بگوید که لعنت خدا

عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا

بر او باد اگر هست از دروغ زنان و باز دارد از آن زن

الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ

ناخوشی سنگ ریز که سوگند خوردن چهار سوگند بخدا که او

لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ

بر آینه از دروغ زنان هست و پنج گواهی هست که زن گوید خشم خدا

عَلَيْهَا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ

بر آن زن باد اگر هست این مرد از راست گویان و اگر نبودی فضل خدا

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝

بر شما و بخشایش او که خدا توبه پذیرنده است حکم کرده

اِنَّ الَّذِينَ جَاؤُا بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا

که شنیدی دوست ایشان جا آمدند بدروغ جماعتی از شما نه

ع

تحسبوه

تحسبوه شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ

مپندارید از قذف عایشه بتری و شرا شما را بلکه بهتر است مر شما را در توبه و مر هر مردی را

منهم ما اكتسب من الاثم والذى تولى كبره

از ایشان آنچه کرد از بزه و بدی و آنکه سخن قذف گفت و آن عبد الله

منهم له عذاب عظيم لولا اذ سمعتموه ظن

از ایشان مر او راست عذاب بزرگ چرا آنگاه بشنیدند گمان

المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا

بگرویدند و آن مردان گرویدگان و زنان گرویده بتنها بحق نیک و چرا نگفتند این سخن

افك مبين لولا جاءو عليه باربعة شهداء فاذ

دروغی پیداست چرا بیاوردند برو بچهار گواه پس چون

لم ياتوا بالشهداء فاولئك عند الله هم

بیاوردند گواهان پس ایشانند نزد خدا ایشان

الكاذبون ولولا فضل الله عليكم ورحمته

دروغ زنانند و اگر نه فضل خدا بر شما و بخشایش او

في الدنيا والاخرة لمسكم في ما افضتم فيه عذاب

درین جهان و در آن جهان هر آینه رسیدی بشما در آنچه در ایستادید در آن با خویشتن

عظيم اذ تلقونه بالسنتكم وتقولون

عذاب بزرگ چون که میگفتند بر زبانها خویش میگویند

بافواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه

بزبانها خویش آنچه نیست مر شما را بدانش و میپندارید

هينا وهو عند الله عظيم ولولا اذ سمعتموه قلتم

آسان و او نزد خدا بزرگ گناهی بزرگ است و چرا نه چون بشنیدید آنرا گفتند شما را

مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ

نباشد ما را که سخن گوی بدان پاکی تو از همه عیبها این بهتانی دروغی

عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ

بزرگ است پند میدهد شما را خدا که باز گردید از مانند این وهمیشه اگر

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

هستید شما گرویدگان وبیدا میکند خدا مر شما را اروبیخ خود

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ

وخدا داناست وحکیم است تقدیر خویش ایشان دوست میدارند

تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ

که آشکارا شوم فعل بد در ایشان که گرویدند مرایشانراست عذاب

أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

دردناک در جهان تازیانه و در آن جهان آتش وخدا میداند وشما

تَعْلَمُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

ندانید واگر نبودی فضل خدا بر شما وبخشایش او

وَأَنَّ اللّٰهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

که خدا مهربانست بخشاینده ای آنانکه بگرویدند

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

پیروی مکنید وسوسهاء دیورا وهرکه پیروی کند وسوسهاء

الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا

دیورا پس که او بفرماید بر نشستها گفتن بد آنکه شریعت منع کرده است اگر نبودی

فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ

فضل خدا بر شما وبخشایش سلامت و پاک ساری از شما

نصف ثمن ع

من احد

مِنْ اَحَدٍ اَبَدًا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ

هیچ کس هرگز ولیکن خدا پاکیزه کند انکه خواهد و خدا شنواست

عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ

دانا و سوگند نخورد فضل از شما و توانگری که ندهند

يُؤْتُوا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي

نفقه بخداوندان خویش و درماندگان را و روندگان در

سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا اَلَا تُحِبُّونَ

راه خدا و درگذارید و درروی درپاگیرید او دوست ندارید

اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ اِنَّ

که بیامرزد خدا مر شما را و خدا آمرزنده و بخشاینده

الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

که ایشان قذف میکنند زنان پارسا را ساده دلان را گرویدگان

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

لعنت کرده شدند درین جهان و در آن جهان عذاب بزرگ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ

آن روز گواهی دهد بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای ایشان و پاهای ایشان

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ

بدانچه بودند و میکردند آن روز با داشن دهد ایشان را خدا کردار ایشان را

الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝

راستی سزاوار بدانند که خدا اوست راستی پدید کننده حقها

اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ

زنان پلید مر مردمان پلید را و مر مردمان پلید زنان پلید

والطيبات للطيبين والطيبون للطيبات

وزنان پاک مردان پاک ومردان پاک زنان پاک را

أولئك مبرءون مما يقولون لهم مغفرة ورزق

ایشانند تبرا کرده شدگان از آنچه منافقان میگویند مرایشانرا آمرزش است وروزی

كريم يا أيها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوتا

ع

نیک ای آن کسانیکه بگرویدند درمروید خانها

غير بيوتكم حتى تستأنسوا وتسلموا على أهلها

جز خانهای خویش تا آنگاه که دستوری خواهید وسلام گویید بر کسان

ذلكم خير لكم لعلكم تذكرون فإن لم

ازآنشما بهتر است مرشمارا تا مگر شما پند گیرید پس اگر نیابید

تجدوا فيها أحدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم

درآنجا کسی را پس درمروید درآنجا تا دستوری داده شود مرشمارا

وإن قيل لكم ارجعوا فارجعوا هو أزكى

واگر گفته شود مرشمارا پس بازگردید آن پاکیزه ترست

لكم والله بما تعملون عليم ليس عليكم

مرشمارا وخدا بدانچه میکنید داناست نیست برشما

جناح أن تدخلوا بيوتا غير مسكونة فيها

بزه که درروید درخانها جز مساکن بودن مقیم درآنجا

متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما

برخورداری مرشمارا وخدا داند آنچه پدید میکنید از دستوری سلام و آنچه

تكتمون قل للمؤمنين يغضوا من أبصارهم

پنهان میکنید بگوای محمد مرمومنانرا تا بشکنند ازنا یستنی چشمهای خود را

ويحفظوا

وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

ونگاه دارند شرم جاها خودرا پاکیزه ترست مرایشانرا که خدا

خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ

آگاه است بدانچه میکنند وبگو بمحمد مرزنان گرویده را که بپوشند

مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ

از نامحرم چشمها خودرا ونگاه دارند فرجها خودرا وپیدا نکنند

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ

آرایش جاها خویش مگر آنچه پیدا آید از ان بی آنکه خواست وگو بزنند پس پوششها خویش

عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ

بر گریبانها خویش وپیدا نکنند آرایش خودرا مگر شوهران

أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ

یا پدران خودرا یا پدران شوهران خودرا یا پسران خودرا یا پسران

بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي

شوهران خودرا یا برادران خودرا یا پسران خواهران خودرا یا پسران

أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ

برادران خودرا یا زنان اهل دین خودرا یا آنچه پادشاه شد دست راست ایشان

التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ

یا پس روی کنندگان جز خداوند حاجت بشهوت از مردمان یا کودکان خود

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

آنکه کم که نرسیده باشند بر عورات زنان و نزنند

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا

با وجود پایها زمین تا دانسته شود آنچه نهان میکنند از آرایش خود و بازگردید

إلى الله جميعا أيه المؤمنون لعلكم تفلحون

بخدا همه ای گرویدگان تا مگر شما برهید از عذاب

وأنكحوا الأيامى منكم والصالحين من عبادكم

و بزنی دهید بیوندگانی را از شما و نیکان توانگر کنید ایشان را از بندگان خود

وإمائكم إن يكونوا فقراء يغنهم الله من فضله

و پرستاران خود اگر باشند درویشان توانگر کند خدا از زیادتی نیکو

والله واسع عليم وليستعفف الذين لا يجدون

و خدا توانگر است دانا و اگر خویشتن داری جویند ایشان که نیابند

نكاحا حتى يغنيهم الله من فضله والذين

زنان بشوی تا توانگر کند ایشان را خدا از فضل ایشان و که جویند

يبتغون الكتاب مما ملكت أيمانكم

از بندگان مکاتبت از آنچه پادشاه شد دستهای راست شما

فكاتبوهم إن علمتم فيهم خيرا وآتوهم من مال

پس مکاتبت کنید ایشان را اگر دانید شما در ایشان نیکوئی است و بدهید ایشان را از خواسته

الله الذي آتاكم ولا تكرهوا فتياتكم على

که خدا آن را داد شما را و کره گردانید بدستواران خود را بر

البغاء إن أردن تحصنا لتبتغوا عرض الحيوة

زنان کردن اگر خواهید خویشتن کاربازی تا بجوئید خواسته زندگانی

الدنيا ومن يكرههن فإن الله من بعد

این جهان و هر که کره کند ایشان را پس خدا از پس

إكراههن غفور رحيم ولقد أنزلنا إليكم

کره کردن ایشان آمرزنده است و بخشنده هر آینه فرو فرستادیم بشما

آيات

ثمن ع

آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ

حجتها پیدا و نمونه صفتی از آنها که بگذشتند از

قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ

پیش شما و پند است مر پرهیزگاران را خدا روشن کننده آسمانها

وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

و زمین مثل نور گرویده چو طاقی است در دل گرویده آن چراغی است

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ

کی آن چراغی در شیشه است در قندیل که آن قندیل شیشه چون آن ستاره

دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ

درخشان افروخته شود از روغن درختی برکت کرده زیتون نه وقت برآمدن آفتاب

وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ

نه وقت فرو شدن آفتاب خواهد روغن زیت آن درخت بتابد و اگرچه بوی نرسد

نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ

آتش روشنی است بر روشنی راه نماید خدا مر نشان خود هر که را خواهد

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

و بزند میکند خدا مانند و صفتها مردمان را و خدا بر همه چیزی

عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ

داناست در مسجدها و قندیل به دستوری خدا که بنا داده شود و یاد کرده شود

فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

در آن مسجدها نام خدا پاکی یاد کنند مر خدای را در آن بامدادان شبانگاهان

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

مردان مشغول نکند بازرگانی و خرید و فروخت از یاد کردن خدا

واقام الصلوة وايتاء الزكوة يخافون يوما

تتقلب فيه القلوب والابصار ليجزيهم الله

احسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله يرزق

من يشاء بغير حساب والذين كفروا اعمالهم

كسراب بقيعة يحسبه الظمان ماء حتى

اذا جاءه لم يجده شيئا ووجد الله عنده فوفيه

حسابه والله سريع الحساب او كظلمات

في بحر لجي يغشيه موج من فوقه سحاب

موج من فوقه

ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج يده لم

يكد يريها ومن لم يجعل الله له نورا فما له من

نور الم تر ان الله يسبح له من في السموات

ع

والارض

وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ
وزمین مرغان صف زدگان هر همه بدرستی دانسته نماز خود

وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلَّهِ
تسبیح خود وخدا داناست بدانچه میکنید ومر خدا راست

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝
پادشاهی آسمانها وزمین وبسوی خداست بازگشتن همه

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
ندیدی ونه دانسته که خدا میراند ابرها پس باهم میکند میان آن پس

يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ
میکرداند آنرا بر یکدیگر تو بر تو پس می بینی باران را بیرون می آید از میان آن وفرجهای آن

وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
وفرو فرستد از آسمان از کوهها از ژاله پس برساند

بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا
بدان ژاله هرکه خواهد وبگرداند آنرا از هرکه خواهد نزدیک آید

بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ
که درخشندگی برق او برد بینایی‌ها بگرداند خدا شب را

وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝
وروز را که براستی در آن هر آینه از نشانهاست مر خداوند بینایی

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
وخدا بیافرید هر جنبنده از آب پس از ایشان کسیست که برود

عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ
بر دو پا و از ایشان کسیست بر چهار پا بیافرید

على بطنه ومنهم من يمشي

مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا
آنچه خواهد که براستی خدا بر همه چیز تواناست بدرستیکه فرو فرستادیم

آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
آیتها روشن کننده خدا راه نماید آنکس را که خواهد سوی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
راه راست و میگویند که بگرویدیم بخدا و رسول

وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
و فرمان دادیم بر گردند گروهی از ایشان از پس آن

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ
و هستند ایشان گرویدگان چون خوانده شوند سوی خدا

وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
و پیغمبر او تا حکم کند میان ایشان چون گروهی از ایشان

مُعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
روی گردانند و اگر باشد مر ایشان را راستی آیند سوی او

مُذْعِنِينَ ۝ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ
گردن نهندگان در دلهای ایشان بیماریست یا بشک افتند یا

يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ
میترسند که خوف کند خدا بر ایشان و پیغمبر او

بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ
نه که ایشانند ایشان ستمکاران براستی بودند گفتار

الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
گرویدگان چون خوانده شوند سوی خدا و پیغمبر او تا حکم کند

ثلث ع

بينهم

بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا واولئك

میان ایشان بران گویند شنیدیم و فرمان برداریم و ایشانند

هم المفلحون ومن يطع الله ورسوله

رستگاران و هر که فرمان برد خدا را و پیغمبر او

ثمن

ويخش الله ويتقه فاولئك هم الفائزون

و بترسد از خدا و پرهیزد او پس ایشانند ایشان رستگاران

واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم

و سوگند خوانند بخدا کوشش آن ایشان اگر فرمایی ایشان را

ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة

تا بیرون آیند بگو ای محمد سوگند یاد مکنید فرمان برداری شناخته

ان الله خبير بما تعملون قل اطيعوا الله

حقا خدا آگاه هست بر آنچه میکنید بگو ای محمد فرمان برید خدا را

واطيعوا الرسول فان تولوا فانما عليه

و پیغمبر را پس اگر برگردند پس جز این نیست بر وست

ما حمل وعليكم ما حملتم وان تطيعوه

آنچه بر او و بر شما آنچه بر دارید و اگر فرمان برید

تهتدوا وما على الرسول الا البلاغ المبين

راه راست یابید نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن پیدا

وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا

وعده خدا آنانرا که گرویدند از ایشان شما و بکردند

الصالحات ليستخلفنهم في الارض كما

نیکیها بخلیفه کند ایشانرا از زمین چنانچه

استخلف الذین من قبلهم ولیمکنن

خلیفت کردند آنانرا که از پیش ایشان و تا جایگاه کنیم

لهم دینهم الذی ارتضی لهم ولیبدلنهم من

مرایشانرا کیش ایشان آنانکه بپسندند مرایشانرا تا بدل کنید از

بعد خوفهم امنا یعبدوننی لا یشرکون

پس ترس ایشان تا حال که بپرستند مرا انباز میارید

بی شیئا ومن کفر بعد ذلک فاولئک هم

بمن چیزی وهرکه کافر شود پس آن ایشانند ایشان

الفاسقون واقیموا الصلوة واتوا الزکوة

تباه کاران و بپادارند نماز را و بدهید زکوة را

واطیعوا الرسول لعلکم ترحمون لا

وفرمانبرداری کنید پیغمبر را تا مگر شما

تحسبن الذین کفروا معجزین فی الارض

عاجز شوندگانند در زمین

وماویهم النار ولبئس المصیر یا ایها الذین

وجایگاه ایشان آتش وقنع و هرآینه بدست بازگشت دوزخ ای آنانکه

امنوا لیستاذنکم الذین ملکت ایمانکم

گرویدند دستوری خواهد از شما آنانکه زیردستان شمایند

والذین لم یبلغوا الحلم منکم ثلث مرات

وآنانکه نو نرسیدند بخواب از شما سه بار

من قبل صلوة الفجر وحین تضعون ثیابکم

از پیش نماز بامداد وبرهنگام جامهاء خود را

ع

من

مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوٰةِ الْعِشَآءِ ثَلَاثُ

از روی آن وازپس نماز خفتن سه

عَوْرَٰتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ

جامه مرشمارا نیست برشما ونه برایشان بزه

بَعْدَهُنَّ طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

ازپس آن روا بود بگردن برشما بهتری ازشما بربهتری

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَٰتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

اینچنین پیدا کند خدا مرشمارا علامتها وخدای داناست

حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا

ومحکم کار وچون برسند کودکان ازشما باحتلام که دستوری خواهید

كَمَا اسْتَـْٔذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ

چنانکه دستوری بخواهند آنانی ازپیش ایشان اینچنین پیدا کند

اللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالْقَوَٰعِدُ

خدا مرشمارا علامتهای خود وخدا داناست محکم کار اززنان

مِنَ النِّسَآءِ الَّٰتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ

امید ندارند زنان شو را نیست برایشان

جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍ

بزه برنهند جامهاخود جز آشکارا کنندگان

بِزِينَةٍ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

آرایش واگر وران درکشند بهتر بود ایشان را وخدا شنواست

عَلِيمٌ لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

دانا نیست بر نابینا بزه ونه برلنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن

بزه و نه بر بیمار بزه و نه بر تنهاء شما

تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

که بخورید از خانهاء شما یا خانها پدران شما یا خانها

أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

مادران شما یا از خانها برادران شما یا از خانها خواهران شما

أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانها عمه خود یا خانها عمان خود یا خانها

أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم

خالان خود یا خانها خالاهها خود یا آنکه زیر دستان شما

مَّفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

کلید اورا یا دوستان شما نیست بر شما بزه

أَن تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا

آنکه بخورند همه یا پراکنده پس چون در روید بخانها

فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً

پس سلام کنند بر تنهاء خود از نزد خدا برکت کرده

طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

پاکیزه همچنین پدید کرد خدا مر شما را نشانها

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا

تا مگر شما بدانید بخرد براستی گرویدگان آنانکه گرویدند

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ

بخدا و پیغمبر او و چون بودند با او بر کاری گرد آمده

ع

لم يذهبوا

لم يذهبوا حتى يستأذنوه ان الذين يستأذنونك

نروند تا دستور بخواهند ازو براستی آنانکه دستوری خواهند

اولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله فاذا

ایشانند آنانکه بگرویدند بخدا و بپیغمبر او پس

استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت

دستوری خواهند برای بعض کار خود پس دستوری بده مر آنرا خواهی

منهم واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم

از ایشان و آمرزش خواه ایشانرا خدا که خدا آمرزنده است و بخشاینده

لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم

مکنید خواندن پیغمبر میان خود چون خواندن بعضی شما

بعضا قد يعلم الله الذين يتسللون منكم

بعضی را بدرستیکه میداند خدا آنانرا که در میروند از شما

لواذا فليحذر الذين يخالفون عن امره ان

پنهان پس باید که بترسند آنانکه خلاف کنند از فرمان او آنکه

تصيبهم فتنة او يصيبهم عذاب اليم الا ان

برسد ایشانرا آزمایش یا برسد ایشانرا عذاب دردناک آگاه باشید بدرستیکه

لله ما في السموت والارض قد يعلم ما انتم

خدایراست آنچه در آسمانهاست و زمین است بدرستیکه میداند آنچه شما

عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله

برو و آن روز بازگشت کرده شوید بسوی او پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بوده‌اند و خدا

سورة الفرقان مكية وهي — بكل شيء عليم — سبعة وسبعون آية

بر همه چیز داناست

ثمنع

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدا مهربان بخشاینده

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون

برکت کرد انانکه فرستاد فرقانرا بر بنده خود تا باشد

للعالمين نذيرا الذي له ملك السموت

مر جهانیانرا بیم کننده آنکه مراورست پادشاهی آسمانها

والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك

و زمین و نه گرفت و فرزند و نه بود مراورا انباز

في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا

در پادشاهی و بیافرید بر همه چیزی پس اندازه کرد اند اندازه کردنی

واتخذوا من دونه الهة لا يخلقون شيئا وهم

و بگرفتند از جز خدایانرا که نتوانند افرید چیزی و ایشانند

يخلقون ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا

آفریده شد و نتوانند مر تن خودرا زیان کرده و نه

نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا

سود و نتوانند مردن و نه زندن و نه انگیخته ترت

وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتريه

و گفت آنانکه کافر شدند نیست این مگر دروغ جرایافت

واعانه عليه قوم اخرون فقد جاءو ظلما

و یاری بود داورا بر گروهی دیگران پس بدرستیکه بیامدند ستمکاری

وزورا وقالوا اساطير الاولين اكتتبها

و دروغ گفتند و گفتند نبشتها پیشینیان نبشته نبشتند

فهي

فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ
قَلِيلُونَ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ
حَاذِرُونَ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ فَلَمَّا تَرَاءَى
الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ
قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ فَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ
فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ وَأَزْلَفْنَا
ثَمَّ الْآخَرِينَ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ

ع

لهو العزيز الرحيم واتل عليهم نبا ابرهيم

اذ قال لابيه وقومه ما تعبدون قالوا نعبد

اصناما فنظل لها عاكفين قال هل يسمعونكم

اذ تدعون او ينفعونكم او يضرون قالوا بل

وجدنا اباءنا كذلك يفعلون قال افرءيتم

ما كنتم تعبدون انتم واباؤكم الاقدمون

فانهم عدو لي الا رب العالمين الذي خلقني

فهو يهدين والذي هو يطعمني ويسقين

واذا مرضت فهو يشفين والذي يميتني ثم

يحيين والذي اطمع ان يغفر لي خطيئتي

يوم الدين رب هب لي حكما والحقني

بالصالحين

بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي
الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ
وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ وَلَا
تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا
بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ فَكُبْكِبُوا
فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ
قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

وما اضلنا الا المجرمون فما لنا من شافعين
ولا صديق حميم فلو ان لنا كرة فنكون
من المؤمنين ان في ذلك لاية وما كان
اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو
العزيز الرحيم كذبت قوم نوح المرسلين
اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون اني لكم
رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما
اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا
على رب العالمين فاتقوا الله واطيعون
قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون
قال وما علمي بما كانوا يعملون ان حسابهم

ع

نصف

الا على

الا على ربي لو تشعرون وما انا بطارد
المؤمنين ان انا الا نذير مبين قالوا لئن
لم تنته يا نوح لتكونن من المرجومين
قال رب ان قومي كذبون فافتح بيني
وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين
فانجيناه ومن معه في الفلك المشحون ثم
اغرقنا بعد الباقين ان في ذلك لاية
وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو
العزيز الرحيم كذبت عاد المرسلين اذ
قال لهم اخوهم هود الا تتقون اني لكم
رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما

ثمن

اسئلكم عليه من اجر ان اجرى الا على

رب العالمين ۝ اتبنون بكل ريع اية تعبثون ۝

وتتخذون مصانع لعلكم تخلدون ۝

واذا بطشتم بطشتم جبارين ۝ فاتقوا الله

واطيعون ۝ واتقوا الذى امدكم بما تعلمون ۝

امدكم بانعام وبنين ۝ وجنات وعيون ۝

انى اخاف عليكم عذاب يوم عظيم ۝ قالوا

سواء علينا اوعظت ام لم تكن من

الواعظين ۝ ان هذا الا خلق الاولين ۝ وما

نحن بمعذبين ۝ فكذبوه فاهلكناهم

ان فى ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝

ع

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ● كَذَّبَتْ ثَمُودُ

الْمُرْسَلِينَ ● اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا

تَتَّقُونَ ● اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ● فَاتَّقُوا اللّٰهَ

وَاَطِيعُونِ ● وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ

اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ● اَتُتْرَكُونَ

فِي مَا هٰهُنَا اٰمِنِينَ ● فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ● وَزُرُوعٍ

وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ● وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ

بُيُوتًا فَارِهِينَ ● فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ● وَلَا

تُطِيعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ● الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي

الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ● قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ

الْمُسَحَّرِينَ ● مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ

إن كنت من الصادقين قال هذه ناقة لها

شرب ولكم شرب يوم معلوم ولا تمسوها بسوء

فيأخذكم عذاب يوم عظيم فعقروها

فأصبحوا نادمين فأخذهم العذاب إن

في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين

وإن ربك لهو العزيز الرحيم كذبت قوم

لوط المرسلين إذ قال لهم أخوهم لوط

ألا تتقون إني لكم رسول أمين فاتقوا

الله وأطيعون وما أسئلكم عليه من أجر

إن أجري إلا على رب العالمين أتأتون

الذكران من العالمين وتذرون ما خلق

لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم
عادون ۝ قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن
من المخرجين ۝ قال اني لعملكم من القالين ۝
رب نجني واهلي مما يعملون ۝ فنجيناه واهله
اجمعين ۝ الا عجوزا في الغابرين ۝ ثم دمرنا
الآخرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر
المنذرين ۝ ان في ذلك لآية وما كان اكثرهم
مؤمنين ۝ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۝
كذب اصحاب الأيكة المرسلين ۝
اذ قال لهم شعيب الا تتقون ۝ اني لكم
رسول امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝

ثمن ع

وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى
رَبِّ الْعَالَمِينَ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُخْسِرِينَ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِينَ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ
الْمُسَحَّرِينَ وَمَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ
نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا
مِنَ السَّمَاءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّي
اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ
يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ اِنَّ

فِي ذٰلِكَ

ع

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ

رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ بِلِسَانٍ

عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَٰؤُا بَنِي

إِسْرَائِيلَ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ كَذَٰلِكَ

سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ
سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ مَا
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝ ذِكْرَىٰ وَمَا
كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝
وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ
السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ۝ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ
فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ
الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي

يريك حين تقوم وتقلبك في الساجدين
انه هو السميع العليم هل انبئكم على من
تنزل الشياطين تنزل على كل افاك
اثيم يلقون السمع واكثرهم كاذبون
والشعراء يتبعهم الغاوون الم تر انهم
في كل واد يهيمون وانهم يقولون ما لا
يفعلون الا الذين امنوا وعملوا الصالحات
وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما
ظلموا وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب
ينقلبون

سورة النمل مكية وهي ثلث وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ثلث

ثمن ع

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين
هدى وبشرى للمؤمنين الذين يقيمون
الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة
هم يوقنون إن الذين لا يؤمنون بالآخرة
زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون أولئك
الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة هم
الأخسرون وإنك لتلقى القرآن من
لدن حكيم عليم إذ قال موسى لأهله إني
آنست نارا سآتيكم منها بخبر أو آتيكم
بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما
جاءها نودي أن بورك من في النار ومن

حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا مُوسَى
إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَلْقِ عَصَاكَ
فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا
بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ وَأَدْخِلْ يَدَكَ
فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ
آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا
أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

عاقبة المفسدين ۝ ولقد اتينا داود وسليمن
علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا على
كثير من عباده المؤمنين ۝ وورث
سليمن داود وقال يايها الناس علمنا
منطق الطير واوتينا من كل شيء ان هذا
لهو الفضل المبين ۝ وحشر لسليمن جنوده
من الجن والانس والطير فهم يوزعون ۝
حتى اذا اتوا على واد النمل قالت نملة
يايها النمل ادخلوا مساكنكم لا
يحطمنكم سليمن وجنوده وهم لا يشعرون ۝
فتبسم ضاحكا من قولها وقال رب اوزعني

أن أشكر نعمتك التي أنعمت علي وعلى
والدي وأن أعمل صالحا ترضاه وأدخلني
برحمتك في عبادك الصالحين ۝ وتفقد
الطير فقال ما لي لا أرى الهدهد أم كان
من الغائبين ۝ لأعذبنه عذابا شديدا
أو لأاذبحنه أو ليأتيني بسلطان مبين ۝
فمكث غير بعيد فقال أحطت بما لم
تحط به وجئتك من سبإ بنبإ يقين ۝
إني وجدت امرأة تملكهم وأوتيت من
كل شيء ولها عرش عظيم ۝ وجدتها وقومها
يسجدون للشمس من دون الله وزين

لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل
فهم لا يهتدون الا يسجدوا لله الذى
يخرج الخبء فى السموت والارض ويعلم
ما تخفون وما تعلنون الله لا اله الا هو
رب العرش العظيم قال سننظر اصدقت
ام كنت من الكاذبين اذهب بكتابى هذا
فالقه اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون
قالت يا ايها الملؤا انى القى الى كتاب كريم
انه من سليمن وانه بسم الله الرحمن الرحيم
الا تعلوا على واتونى مسلمين قالت يا ايها
الملؤا افتونى فى امرى ما كنت قاطعة امرا

سجدة

ثمن ع

حتى تشهدون قالوا نحن اولوا قوة واولوا
بأس شديد والامر اليك فانظري ماذا
تأمرين قالت ان الملوك اذا دخلوا قرية
افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة
وكذلك يفعلون واني مرسلة اليهم
بهدية فناظرة بم يرجع المرسلون فلما
جاء سليمن قال اتمدونن بمال فما اتان
الله خير مما اتىكم بل انتم بهديتكم
تفرحون ارجع اليهم فلنأتينهم بجنود لا
قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم
صاغرون قال يا ايها الملؤا ايكم يأتيني

بعرشها قبل ان يأتوني مسلمين قال عفريت
من الجن انا اتيك به قبل ان تقوم من مقامك
واني عليه لقوي امين قال الذي عنده علم
من الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد
اليك طرفك فلما راه مستقرا عنده قال
هذا من فضل ربي ليبلوني ءاشكر ام اكفر
ومن شكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر
فان ربي غني كريم قال نكروا لها عرشها
ننظر اتهتدي ام تكون من الذين لا يهتدون
فلما جاءت قيل اهكذا عرشك قالت
كانه هو واوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين

وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها
كانت من قوم كافرين قيل لها ادخلي الصرح
فلما راته حسبته لجة وكشفت عن ساقيها
قال انه صرح ممرد من قوارير قالت رب
اني ظلمت نفسي واسلمت مع سليمن لله
رب العالمين ولقد ارسلنا الى ثمود ع
اخاهم صالحا ان اعبدوا الله فاذا هم
فريقان يختصمون قال يقوم لم تستعجلون
بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون
الله لعلكم ترحمون قالوا اطيرنا بك
وبمن معك قال طائركم عند الله بل انتم

قوم تفتنون ۝ وكان في المدينة تسعة رهط
يفسدون في الارض ولا يصلحون ۝ قالوا
تقاسموا بالله لنبيتنه واهله ثم لنقولن
لوليه ما شهدنا مهلك اهله وانا
لصادقون ۝ ومكروا مكرا ومكرنا مكرا
وهم لا يشعرون ۝ فانظر كيف كان عاقبة
مكرهم انا دمرناهم وقومهم اجمعين ۝
فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا ان في ذلك
لاية لقوم يعلمون ۝ وانجينا الذين امنوا
وكانوا يتقون ۝ ولوطا اذ قال لقومه
اتاتون الفاحشة وانتم تبصرون ۝ ائنكم

لتاتون الرجال شهوة من دون النساء بل
انتم قوم تجهلون فما كان جواب قومه
الا ان قالوا اخرجوا ال لوط من قريتكم
انهم اناس يتطهرون فانجيناه واهله
الا امراته قدرناها من الغابرين وامطرنا
عليهم مطرا فساء مطر المنذرين قل
الحمد لله وسلام على عباده الذين
اصطفى ءالله خير اما يشركون امن
خلق السموات والارض وانزل لكم
من السماء ماء فانبتنا به حدائق ذات
بهجة ما كان لكم ان تنبتوا شجرها

الجزو
٢٠

ءاله مع الله بل هم قوم يعدلون امن جعل
الارض قرارا وجعل خلالها انهارا وجعل
لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا
ءاله مع الله بل اكثرهم لا يعلمون امن
يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء
ويجعلكم خلفاء الارض ءاله مع الله قليلا
ما تذكرون امن يهديكم في ظلمات البر
والبحر ومن يرسل الرياح بشرا بين يدي
رحمته ءاله مع الله تعالى الله عما يشركون
امن يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم
من السماء والارض ءاله مع الله قل هاتوا

برهانكم

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ءَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَاؤُنَا
أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا
مِنْ قَبْلُ إِنْ هٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ قُلْ
سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي
ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا
الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ عَسٰى أَنْ يَكُونَ

ع

ردف لكم بعض الذي تستعجلون وان ربك
لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم لا يشكرون
وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون
وما من غائبة في السماء والارض الا في كتاب
مبين ان هذا القرآن يقص على بني اسرائيل
اكثر الذي هم فيه يختلفون وانه لهدى
ورحمة للمؤمنين ان ربك يقضي بينهم
بحكمه وهو العزيز العليم فتوكل على
لا تسمع الموتى
الله انك على الحق المبين انك لا تسمع
الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين وما انت
بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من

يؤمن

يؤمن بآياتنا فهم مسلمون ۝ وإذا وقع القول

عليهم اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم

ان الناس كانوا بآياتنا لا يوقنون ۝ ويوم

نحشر من كل امة فوجا ممن يكذب بآياتنا

فهم يوزعون حتى اذا جاؤا قال اكذبتم بآياتي

ولم تحيطوا بها علما اماذا كنتم تعملون ۝ ووقع

القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ۝ الم

يروا انا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار

مبصرا ان في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۝

ويوم ينفخ في الصور ففزع من في السموات

ومن في الارض الا من شاء الله وكل اتوه

ع

ثمن

داخرين ۝ وترى الجبال تحسبها جامدة وهى تمر

مر السحاب صنع الله الذى اتقن كل شىء

انه خبير بما تفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله

خير منها وهم من فزع يومئذ امنون ۝ ومن جاء

بالسيئة فكبت وجوههم فى النار هل تجزون

الا ما كنتم تعملون ۝ انما امرت ان اعبد رب

هذه البلدة الذى حرمها وله كل شىء وامرت

ان اكون من المسلمين ۝ وان اتلوا القران

فمن اهتدى فانما يهتدى لنفسه ومن ضل فقل

انما انا من المنذرين ۝ وقل الحمد لله سيريكم

اياته فتعرفونها وما ربك بغافل عما تعملون ۝

سورة القصص مكية وهي ثمان وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۝ تلك ايات الكتاب المبين ۝ نتلوا
عليك من نبا موسى وفرعون بالحق لقوم
يؤمنون ۝ ان فرعون علا في الارض وجعل
اهلها شيعا يستضعف طائفة منهم يذبح
ابناءهم ويستحيي نساءهم انه كان من المفسدين
ونريد ان نمن على الذين استضعفوا في
الارض ونجعلهم ائمة ونجعلهم الوارثين ۝
ونمكن لهم في الارض ونري فرعون وهامان
وجنودهما منهم ما كانوا يحذرون ۝ واوحينا

إلى أم موسى أن أرضعيه فإذا خفت عليه فألقيه
في اليم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك
وجاعلوه من المرسلين ۝ فالتقطه آل فرعون
ليكون لهم عدوا وحزنا إن فرعون وهامان
وجنودهما كانوا خاطئين ۝ وقالت امرأت
فرعون قرت عين لي ولك لا تقتلوه
عسى أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وهم لا يشعرون
وأصبح فؤاد أم موسى فارغا إن كادت لتبدي
به لولا أن ربطنا على قلبها لتكون من
المؤمنين ۝ وقالت لأخته قصيه فبصرت
به عن جنب وهم لا يشعرون وحرمنا

ربع

عليه

عليه المراضع من قبل فقالت هل ادلكم

على اهل بيت يكفلونه لكم وهم له ناصحون

فرددناه الى امه كى تقر عينها ولا تحزن ولتعلم

ان وعد الله حق ولكن اكثرهم لا يعلمون

ولما بلغ اشده واستوى اتيناه حكما وعلما

وكذلك نجزى المحسنين ودخل المدينة

على حين غفلة من اهلها فوجد فيها رجلين

يقتتلان هذا من شيعته وهذا من

عدوه فاستغاثه الذى من شيعته على الذى

من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال

هذا من عمل الشيطان انه عدو مضل

ع

ثمن

مُبِينٌ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي

فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۝

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ

إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ

بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ

تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا

أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ

مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ

يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ

لِيَقْتُلُوكَ

ع

لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ

قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا

وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ

يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ

الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ

تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ

مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى

اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

اجر ما سقيت لنا فلما جاءه وقص عليه
القصص قال لا تخف نجوت من القوم الظالمين
قالت احديهما يا ابت استاجره ان خير من
استاجرت القوي الامين قال اني اريد
ان انكحك احدى ابنتي هاتين على ان تاجرني
ثماني حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما
اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله من
الصالحين قال ذلك بيني وبينك ايما الا
جلين قضيت فلا عدوان علي والله على
ما نقول وكيل فلما قضى موسى الاجل ع
وسار باهله انس من جانب الطور نارا قال

لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنّى اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّى اٰتيكُمْ

مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ

تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا اَتٰيهَا نُودِىَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ

الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ

اَنْ يَا مُوسٰى اِنّى اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمينَ ۝ وَاَنْ

اَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَانٌّ

وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسٰى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ

اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنينَ ۝ اُسْلُكْ يَدَكَ فى جَيْبِكَ

تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ

جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ

مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

ثمن

فاسقين ۝ قال رب اني قتلت منهم نفسا

فاخاف ان يقتلون ۝ واخي هارون هو

افصح مني لسانا فارسله معي ردا يصدقني

اني اخاف ان يكذبون ۝ قال سنشد عضدك

باخيك ونجعل لكما سلطانا فلا يصلون

اليكما باياتنا انتما ومن اتبعكما الغالبون ۝

فلما جاءهم موسى باياتنا بينات قالوا ما هذا

الا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في اباينا الاولين

وقال موسى ربي اعلم بمن جاء بالهدى من عنده

ومن تكون له عاقبة الدار انه لا يفلح

الظالمون ۝ وقال فرعون يا ايها الملا ما علمت

لكم من اله غيري فاوقد لي يا هامان على
الطين فاجعل لي صرحا لعلي اطلع الى اله
موسى واني لاظنه من الكاذبين واستكبر
هو وجنوده في الارض بغير الحق وظنوا
انهم الينا لا يرجعون فاخذناه وجنوده
فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة
الظالمين وجعلناهم ائمة يدعون الى
النار ويوم القيمة لا ينصرون واتبعناهم
في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة هم من
المقبوحين ولقد اتينا موسى الكتاب
من بعد ما اهلكنا القرون الاولى بصائر

للناس وهدى ورحمة لعلهم يتذكرون ۝
وما كنت بجانب الغربي إذ قضينا إلى
موسى الأمر وما كنت من الشاهدين ۝ ولكنا
أنشأنا قرونا فتطاول عليهم العمر وما كنت
ثاويا في أهل مدين تتلوا عليهم آياتنا ولكنا
كنا مرسلين ۝ وما كنت بجانب الطور
إذ نادينا ولكن رحمة من ربك لتنذر قوما
ما أتاهم من نذير من قبلك لعلهم يتذكرون ۝
ولولا أن تصيبهم مصيبة بما قدمت أيديهم
فيقولوا ربنا لولا أرسلت إلينا رسولا
فنتبع آياتك ونكون من المؤمنين ۝

فلما

فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا لولا اوتي
مثل ما اوتي موسى اولم يكفروا بما اوتي موسى
من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا انا
بكل كافرون قل فاتوا بكتاب من عند الله
هو اهدى منهما اتبعه ان كنتم صادقين
فان لم يستجيبوا لك فاعلم انما يتبعون
اهواءهم ومن اضل ممن اتبع هواه بغير
هدى من الله ان الله لا يهدي القوم الظالمين
ولقد وصلنا لهم القول لعلهم يتذكرون
الذين اتيناهم الكتاب من قبله هم به
يؤمنون واذا يتلى عليهم قالوا امنا به انه

نصف
ثمن ع

الحق من ربنا انا كنا من قبله مسلمين اولئك

يؤتون اجرهم مرتين بما صبروا ويدرءون

بالحسنة السيئة ومما رزقناهم ينفقون

واذا سمعوا اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا

اعمالنا ولكم اعمالكم سلام عليكم لا

نبتغي الجاهلين انك لا تهدي من احببت

ولكن الله يهدي من يشاء وهو اعلم

بالمهتدين وقالوا ان نتبع الهدى معك

نتخطف من ارضنا اولم نمكن لهم حرما امنا

يجبى اليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا

ولكن اكثرهم لا يعلمون وكم اهلكنا

من قرية بطرت معيشتها فتلك مساكنهم
لم تسكن من بعدهم الا قليلا وكنا نحن
الوارثين وما كان ربك مهلك القرى
حتى يبعث فى امها رسولا يتلوا عليهم اياتنا
وما كنا مهلكى القرى الا واهلها ظالمون
وما اوتيتم من شىء فمتاع الحيوة الدنيا
وزينتها وما عند الله خير وابقى افلا تعقلون ع
افمن وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه كمن
متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة
من المحضرين ويوم يناديهم فيقول اين
شركاءى الذين كنتم تزعمون قال الذين

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰؤُلَاۤءِ الَّذِينَ اَغْوَيْنَا
اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّاْنَا اِلَيْكَ مَا كَانُوا
اِيَّانَا يَعْبُدُونَ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاۤءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ
لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ
مَاذَا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَ
نْبَاۤءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاۤءَلُونَ فَاَمَّا مَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰى اَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاۤءُ وَيَخْتَارُ
مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا
يُشْرِكُونَ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ

وما يعلنون وهو الله لا اله الا هو له الحمد
في الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون
قل ارايتم ان جعل الله عليكم الّيل
سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله ياتيكم
بضياء افلا تسمعون قل ارايتم ان جعل الله
عليكم النهار سرمدا الى يوم القيمة من اله
غير الله ياتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون
ومن رحمته جعل لكم الّيل والنهار لتسكنوا
فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
ويوم يناديهم فيقول اين شركاءى الذين كنتم
تزعمون ونزعنا من كل امة شهيدا فقلنا

ثمن ع

هاتوا برهانكم فعلموا ان الحق لله وضل عنهم
ما كانوا يفترون ۝ ان قارون كان من قوم
موسى فبغى عليهم واتيناه من الكنوز ما ان
مفاتحه لتنوأ بالعصبة اولي القوة اذ قال
له قومه لا تفرح ان الله لا يحب الفرحين ۝
وابتغ فيما اتيك الله الدار الاخرة ولا تنس
نصيبك من الدنيا واحسن كما احسن الله
اليك ولا تبغ الفساد في الارض ان الله
لا يحب المفسدين ۝ قال انما اوتيته على علم
عندي اولم يعلم ان الله قد اهلك من قبله
من القرون من هو اشد منه قوة واكثر

جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا اُوتِيَ قَارُونُ

اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ

وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

وَلَا يُلَقّٰيهَا اِلَّا الصَّابِرُونَ فَخَسَفْنَا بِهِ

وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ وَ

اَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ

وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

ع

لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ۝
تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون
علوا في الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ۝
من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء
بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات
الا ما كانوا يعملون ۝ ان الذى فرض عليك القرآن
لرادك الى معاد قل ربى اعلم من جاء بالهدى
ومن هو في ضلال مبين ۝ وما كنت ترجوا
ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من
ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين ۝ ولا
يصدنك عن آيات الله بعد اذ انزلت

ثلث

ثمن ع

إِلَيكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا إِلٰهَ

إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ

سورة العنكبوت مكية وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وهي تسع وستون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا

آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا

وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللّٰهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللّٰهِ لَآتٍ

وهو السميع العليم ۝ ومن جاهد فانما يجاهد
لنفسه ان الله لغني عن العالمين ۝ والذين
امنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم
سيئاتهم ولنجزينهم احسن الذي كانوا
يعملون ۝ ووصينا الانسان بوالديه حسنا
وان جاهداك لتشرك بي ما ليس لك
به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم
بما كنتم تعملون ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات
لندخلنهم في الصالحين ۝ ومن الناس من
يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل
فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء

نصر من ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس

الله باعلم بما في صدور العالمين وليعلمن

الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين

وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا

سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين

من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون وليحملن

ع

اثقالهم واثقالا مع اثقالهم وليسئلن

يوم القيمة عما كانوا يفترون ولقد ارسلنا

نوحا الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا

خمسين عاما فاخذهم الطوفان وهم ظالمون

فانجيناه واصحاب السفينة وجعلناها

آية للعالمين وابرهيم اذ قال لقومه اعبدوا
الله واتقوه ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
انما تعبدون من دون الله اوثانا وتخلقون
افكا ان الذين تعبدون من دون الله لا
يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق
واعبدوه واشكروا له اليه ترجعون وان
تكذبوا فقد كذب امم من قبلكم وما على
الرسول الا البلاغ المبين اولم يروا كيف
يبدئ الله الخلق ثم يعيده ان ذلك على الله
يسير قل سيروا في الارض فانظروا كيف بدا
الخلق ثم الله ينشئ النشأة الآخرة ان الله

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَ
يَرْحَمُ مَنْ يَشَآءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَآ أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
اللّٰهِ وَلِقَآئِهِ أُولٰٓئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولٰٓئِكَ
ع لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّآ أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَقَالَ
إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ

وما لكم من ناصرين فامن له لوط وقال اني

مهاجر الى ربي انه هو العزيز الحكيم ووهبنا ثمن

له اسحق ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة

والكتاب واتيناه اجره في الدنيا وانه في

الاخرة لمن الصالحين ولوطا اذ قال لقومه

انكم لتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من

احد من العالمين ائنكم لتاتون الرجال

وتقطعون السبيل وتاتون في ناديكم المنكر

فما كان جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب

الله ان كنت من الصادقين قال رب انصرني ع

على القوم المفسدين ولما جاءت رسلنا

ابرهيم

إِبْرَٰهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوٓا إِنَّا مُهْلِكُوٓا أَهْلِ هَٰذِهِ

الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَٰلِمِينَ قَالَ إِنَّ فِيهَا

لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ

إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَٰبِرِينَ وَلَمَّآ أَنْ

جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ

وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَٰبِرِينَ

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةًۢ بَيِّنَةً

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا

فَقَالَ يَٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْأٓخِرَ

ولا تعثوا في الارض مفسدين ۝ فكذبوه فاخذتهم
الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۝ وعادا وثمود
وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان
اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۝
وقارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى
بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا سابقين ۝
فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه
حاصبا ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من
خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان
الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝
مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل

العنكبوت

الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ اتْلُ مَا أُوحِيَ
إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ إِنَّ
الصَّلٰوةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ
اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ وَلَا
تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي

الجزو
٢١

أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ

وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَا

إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا

يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۝ وَمَا كُنتَ تَتْلُو

مِن قَبْلِهِ مِن كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا

لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۝ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ

عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ

اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا

ع

انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان
في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ۝
قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم
ما في السموت والارض والذين امنوا
بالباطل وكفروا بالله اولئك هم الخاسرون
ويستعجلونك بالعذاب ولولا اجل مسمى
لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا
يشعرون ۝ يستعجلونك بالعذاب وان
جهنم لمحيطة بالكافرين يوم يغشيهم العذاب
من فوقهم ومن تحت ارجلهم ويقول ذوقوا
ما كنتم تعملون ۝ يا عبادي الذين امنوا

إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ كُلُّ
نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا
تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ اللَّهُ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

إِنَّ اللَّهَ

ع

إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ
نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ
وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ إِلَى
الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ
وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا
حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِا
لْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ ۝

ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب
بالحق لما جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين
والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله
سورة الروم مكية لمع المحسنين وهي ستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم غلبت الروم في ادنى الارض وهم من
بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين لله
الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح
المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو
العزيز الرحيم وعد الله لا يخلف الله وعده
ولكن اكثر الناس لا يعلمون يعلمون

ثمن ع

ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ
هُمْ غَافِلُونَ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِىٓ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ
اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ
وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَآءِ
رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَآ
اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ اَسَآؤُا السُّوٓاٰىٓ
اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ

ع

اللّٰه يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه

ترجعون ويوم تقوم السّاعة يبلس

المجرمون ولم يكن لهم من شركائهم

شفعٰؤا وكانوا بشركائهم كافرين ويوم

تقوم السّاعة يومئذ يتفرّقون فامّا الذين

امنوا وعملوا الصّالحات فهم في روضة يحبرون

وامّا الذين كفروا وكذّبوا باياتنا ولقاء

الاخرة فاولئك في العذاب محضرون

فسبحان اللّٰه حين تمسون وحين تصبحون

وله الحمد في السّموات والارض وعشيّا وحين

تظهرون يخرج الحيّ من الميّت ويخرج

الميّت

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَكُمْ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝
وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً
وَرَحْمَةً اِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝
وَمِنْ اٰيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِلْعَالِمِينَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

ع

وطمعا وينزل من السماء ماء فيحي به الارض
بعد موتها ان في ذلك لايت لقوم يعقلون
ومن ايته ان تقوم السماء والارض بامره
ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم
تخرجون وله من في السموت والارض
كل له قانتون وهو الذي يبدؤا الخلق ربع
ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل
الاعلى في السموت والارض وهو العزيز
الحكيم ضرب لكم مثلا من انفسكم ع
هل لكم من ما ملكت ايمانكم من شركاء في
ما رزقناكم فانتم فيه سواء تخافونهم

كخيفتكم

كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ

بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ

نَاصِرِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ

لِخَلْقِ اللّٰهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ

وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ

دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ

ثمن

رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا

بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ اَمْ اَنْزَلْنَا

عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

وَيَقْدِرُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ

السَّبِيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ

وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا

لِيَرْبُوَا فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ

وما اتيتم من زكوة تريدون وجه الله فاولئك
هم المضعفون ۝ الله الذى خلقكم ثم رزقكم
ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم
من يفعل من ذلكم من شىء سبحانه وتعالى
عما يشركون ۝ ظهر الفساد فى البر والبحر
بما كسبت ايدى الناس ليذيقهم بعض
الذى عملوا لعلهم يرجعون ۝ قل سيروا فى
الارض فانظروا كيف كان عاقبة الذين
من قبل كان اكثرهم مشركين ۝ فاقم
وجهك للدين القيم من قبل ان ياتى يوم
لا مرد له من الله يومئذ يصدعون ۝ من كفر

ع

فعليه كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم
يمهدون ليجزى الذين امنوا وعملوا
الصالحات من فضله انه لا يحب الكافرين
ومن اياته ان يرسل الرياح مبشرات
وليذيقكم من رحمته ولتجرى الفلك بامره
ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
ولقد ارسلنا من قبلك رسلا الى قومهم
فجاؤهم بالبينات فانتقمنا من الذين
اجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين
الله الذى يرسل الرياح فتثير سحابا
فيبسطه فى السماء كيف يشاء ويجعله

ثمن

كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فاذا
اصاب به من يشاء من عباده اذا هم
يستبشرون وان كانوا من قبل ان ينزل
عليهم من قبله لمبلسين فانظر الى اثار
رحمت الله كيف يحى الارض بعد موتها ان
ذلك لمحى الموتى وهو على كل شىء قدير
ولئن ارسلنا ريحا فراوه مصفرا لظلوا من
بعده يكفرون فانك لا تسمع الموتى ولا
تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين وما
انت بهادى العمى عن ضلالتهم ان تسمع الا
من يؤمن باياتنا فهم مسلمون الله الذى

خلقكم من ضعف ثم جعل من بعد ضعف
قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة
يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ويوم تقوم
الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة
كذلك كانوا يؤفكون وقال الذين اوتوا
العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله الى
يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم
لا تعلمون فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا
معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا
للناس في هذا القران من كل مثل ولئن جئتهم
باية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا

مبطلون كذلك يطبع الله على قلوب الذين

لا يعلمون فاصبر ان وعد الله حق و لا

سورة لقمان مكية وهي يستخفنك الذين لا يوقنون اربع وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

الم تلك ايات الكتاب الحكيم هدى

ورحمة للمحسنين الذين يقيمون الصلوة

ويؤتون الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون

اولئك على هدى من ربهم واولئك هم

المفلحون ومن الناس من يشترى لهو

الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم

ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ
يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِىٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ
اَلِيمٍ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ
اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ
هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِى مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ

نصف ع

يشكر

يشكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر
فان الله غنى حميد واذ قال لقمان لابنه
وهو يعظه يا بنى لا تشرك بالله ان
الشرك لظلم عظيم ووصينا الانسان
بوالديه حملته امه وهنا على وهن وفصاله
فى عامين ان اشكر لى ولوالديك الى
المصير وان جاهداك على ان تشرك
بى ما ليس لك به علم فلا تطعهما وصاحبهما
فى الدنيا معروفا واتبع سبيل من اناب
الى ثم الى مرجعكم فانبئكم بما كنتم
تعملون يا بنى انها ان تك مثقال حبة

من خردل فتكن في صخرة او في السموت

او في الارض يات بها الله ان الله لطيف خبير

يبني اقم الصلوة وامر بالمعروف وانه

عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك

من عزم الامور ولا تصعر خدك للناس

ولا تمش في الارض مرحا ان الله لا يحب

كل مختال فخور واقصد في مشيك واغضض

من صوتك ان انكر الاصوات لصوت

الحمير الم تروا ان الله سخر لكم ما في السموت ع

وما في الارض واسبغ عليكم نعمه ظاهرة

وباطنة ومن الناس من يجادل في الله بغير

علم

علم ولا هدى ولا كتاب منير ۝ واذا قيل لهم
اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا
عليه اباءنا اولو كان الشيطان يدعوهم
الى عذاب السعير ۝ ومن يسلم وجهه الى
الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة
الوثقى والى الله عاقبة الامور ۝ ومن كفر
فلا يحزنك كفره الينا مرجعهم فننبئهم
بما عملوا ان الله عليم بذات الصدور ۝
نمتعهم قليلا ثم نضطرهم الى عذاب غليظ ۝
ولئن سالتهم من خلق السموت والارض
ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا

يعلمون ۝ لله ما في السموت والارض
ان الله هو الغني الحميد ۝ ولو انما في
الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من
بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات الله
ان الله عزيز حكيم ۝ ما خلقكم ولا بعثكم
الا كنفس واحدة ان الله سميع بصير ۝ الم
تر ان الله يولج الليل في النهار ويولج النهار
في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري
الى اجل مسمى وان الله بما تعملون خبير ۝
ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون
من دونه الباطل وان الله هو العلي الكبير ۝

ع

الم

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ
لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَا
لظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا
رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ
وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

الارحام ۚ وما تدري نفس ماذا تكسب غدا ۖ

وما تدري نفس باي ارض تموت ۚ ان الله عليم

سورة السجدة مكية وهي خبير تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تنزيل الكتاب لا ريب فيه من

رب العالمين ۚ ام يقولون افتريه ۚ بل هو

الحق من ربك لتنذر قوما ما اتيهم من

نذير من قبلك لعلهم يهتدون ۝ الله الذي

خلق السموات والارض وما بينهما في

ستة ايام ثم استوى على العرش ۚ ما لكم

من دونه من ولي ولا شفيع ۚ افلا تتذكرون

ثمن ع

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا
تَعُدُّونَ ۝ ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۝ الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ
مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ
فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا أَإِذَا
ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ
ع بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝ قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ
الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ
رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
إِنَّا مُوقِنُونَ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا
وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ
إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً

سجدة فرض

بما كانوا

بما كانوا يعملون ۝ افمن كان مؤمنا كمن كان

فاسقا لا يستوون ۝ اما الذين امنوا وعملوا

الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما

كانوا يعملون ۝ واما الذين فسقوا فمأويهم النار

كلما ارادوا ان يخرجوا منها اعيدوا فيها

وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذى كنتم به

تكذبون ۝ ولنذيقنهم من العذاب الادنى

ثلث

دون العذاب الاكبر لعلهم يرجعون

ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم اعرض

ع

عنها انا من المجرمين منتقمون ۝ ولقد اتينا

موسى الكتاب فلا تكن فى مرية من لقائه

وجعلناه هدى لبني اسرائيل وجعلنا منهم ايمة
يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا باياتنا يوقنون
ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيمة فيما كانوا
فيه يختلفون اولم يهد لهم كم اهلكنا من
قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ان في
ذلك لايات افلا يسمعون اولم يروا انا نسوق
الماء الى الارض الجرز فنخرج به زرعا تاكل منه
انعامهم وانفسهم افلا يبصرون ويقولون
متى هذا الفتح ان كنتم صادقين قل يوم
الفتح لا ينفع الذين كفروا ايمانهم ولا هم
ينظرون فاعرض عنهم وانتظر انهم منتظرون

ثمن ع

سورة الاحزاب مكية مدنية وهي ثلث وسبعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنا
فقين ان الله كان عليما حكيما واتبع ما
يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون
خبيرا وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا
ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما
جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم
وما جعل ادعياءكم ابناءكم ذلكم
قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو
يهدي السبيل ادعوهم لاباءهم هو اقسط

عند الله فان لم تعلموا اباءهم فاخوانكم
في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما
اخطاتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان
الله غفورا رحيما ۝ النبي اولى بالمؤمنين من
انفسهم وازواجه امهاتهم واولوا الارحام
بعضهم اولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين
والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم
معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا ۝ واذ
اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك ومن
نوح وابرهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا
منهم ميثاقا غليظا ۝ ليسئل الصادقين عن

ع

صِدقِهِم واعدّ لِلكافِرين عذابًا اليمًا يا ايّها

الّذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم

اِذ جاءتكم جنود فارسلنا عليهم ريحًا وجنودًا

لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرًا اذ جاؤكم

مِن فوقكم ومن اسفل مِنكم واذ زاغت الا

بصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون

بالله الظنونا هنالك ابتلى المؤمنون وزلزلوا

زلزالا شديدًا واذ يقول المنافقون والّذين

في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله الّا

غرورًا واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب

لا مقام لكم فارجعوا ويستاذن فريق منهم

النبي يقولون ان بيوتنا عورة وما هي بعورة
ان يريدون الا فرارا ولو دخلت عليهم
من اقطارها ثم سئلوا الفتنة لاتوها وما
تلبثوا بها الا يسيرا ولقد كانوا عاهدوا الله ع
من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله
مسئولا قل لن ينفعكم الفرار ان فررتم
من الموت او القتل واذا لا تمتعون الا قليلا ثمن
قل من ذا الذي يعصمكم من الله ان اراد بكم
سوءا او اراد بكم رحمة ولا يجدون لهم
من دون الله وليا ولا نصيرا قد يعلم الله
المعوقين منكم والقائلين لاخوانهم

هلمّ الينا ولا ياتون البأس الا قليلا اشحة
عليكم فاذا جاء الخوف رايتهم ينظرون
اليك تدور اعينهم كالذى يغشى عليه من
الموت فاذا ذهب الخوف سلقوكم بالسنة
حداد اشحة على الخير اولئك لم يؤمنوا فاحبط
الله اعمالهم وكان ذلك على الله يسيرا
يحسبون الاحزاب لم يذهبوا وان يات
الاحزاب يودّوا لو انّهم بادون فى الاعراب
يسئلون عن انبائكم ولو كانوا فيكم ما
قاتلوا الا قليلا لقد كان لكم فى رسول
الله اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم

الاخر وذكر الله كثيرا ولما را المومنون الا

حزاب قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله

وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا

وتسليما من المومنين رجال صدقوا ما

عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه

ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ليجزي

الله الصادقين بصدقهم ويعذب

المنافقين ان شاء او يتوب عليهم ان

الله كان غفورا رحيما ورد الله الذين

كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله

المومنين القتال وكان الله قويا عزيزا

وانزل

وانزل الذين ظاهروهم من اهل الكتاب
من صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب
فريقا تقتلون وتاسرون فريقا ۝ واورثكم
ارضهم وديارهم واموالهم وارضا لم تطؤها
ع وكان الله على كل شيء قديرا ۝ يا ايها النبي
قل لازواجك ان كنتن تردن الحيوة
الدنيا وزينتها فتعالين امتعكن واسرحكن
سراحا جميلا ۝ وان كنتن تردن الله ورسوله
والدار الاخرة فان الله اعد للمحسنات
منكن اجرا عظيما ۝ يا نساء النبي من يات
منكن بفاحشة مبينة يضاعف لها

الجزو
٢٢

العذاب ضعفين وكان ذلك على الله يسيرا
ومن يقنت منكن لله ورسوله وتعمل
صالحا نؤتها اجرها مرتين واعتدنا لها
رزقا كريما يا نساء النبي لستن كاحد
من النساء ان اتقيتن فلا تخضعن بالقول
فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا
معروفا وقرن في بيوتكن ولا تبرجن
تبرج الجاهلية الاولى واقمن الصلوة
واتين الزكوة واطعن الله ورسوله
انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل
البيت ويطهركم تطهيرا واذكرن ما يتلى

في بيوتكن

ع

فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ

اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ

وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ

وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ

اللّٰهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ

مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا

مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ

لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

فقد ضل ضلالا مبينا وإذ تقول للذي

أنعم الله عليه وأنعمت عليه أمسك

عليك زوجك واتق الله وتخفي في نفسك

ما الله مبديه وتخشى الناس والله أحق أن

تخشاه فلما قضى زيد منها وطرا زوجناكها

لكي لا يكون على المؤمنين حرج في أزواج

أدعيائهم إذا قضوا منهن وطرا وكان أمر الله

مفعولا ما كان على النبي من حرج فيما فرض

الله له سنة الله في الذين خلوا من قبل

وكان أمر الله قدرا مقدورا الذين يبلغون

رسالات الله ويخشونه ولا يخشون أحدا

الا الله وكفى بالله حسيبا ما كان محمد
ابا احد من رجالكم ولكن رسول الله
وخاتم النبيين وكان الله بكل شيء عليما ع
يا ايها الذين امنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا
وسبحوه بكرة واصيلا هو الذي يصلي
عليكم وملئكته ليخرجكم من الظلمات
الى النور وكان بالمؤمنين رحيما تحيتهم
يوم يلقونه سلام واعد لهم اجرا كريما
يا ايها النبي انا ارسلناك شاهدا ومبشرا
ونذيرا وداعيا الى الله باذنه وسراجا
منيرا وبشر المؤمنين بان لهم من الله

فضلا كبيرا ولا تطع الكافرين والمنافقين
ودع اذيهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا
يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المومنات ثم
طلقتموهن من قبل ان تمسوهن فما لكم
عليهن من عدة تعتدونها فمتعوهن وسر
حوهن سراحا جميلا يا ايها النبي انا
احللنا لك ازواجك التي اتيت اجورهن
وما ملكت يمينك مما افاء الله عليك
وبنات خالاتك التي هاجرن معك
وامراة مومنة ان وهبت نفسها للنبي
ان اراد النبي ان يستنكحها خالصة لك

ثمن

وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات

من دون

من دون المؤمنين قد علمنا ما فرضنا عليهم

في ازواجهم وما ملكت ايمانهم لكيلا

يكون عليك حرج وكان الله غفورا رحيما

ترجي من تشاء منهن وتؤي اليك من تشاء

ومن ابتغيت ممن عزلت فلا جناح عليك

ذلك ادنى ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين

بما اتيتهن كلهن والله يعلم ما في قلوبكم

وكان الله عليما حليما لا يحل لك النساء

من بعد ولا ان تبدل بهن من ازواج ولو

اعجبك حسنهن الا ما ملكت يمينك وكان

الله على كل شيء رقيبا يا ايها الذين

ع

اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ اِنٰيهُ وَلٰكِنْ اِذَا
دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
مُسْتَانِسِينَ لِحَدِيثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِنْ وَرَاۤءِ
حِجَابٍ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَا اَنْ تَنْكِحُوا اَزْوَاجَهُ
مِنْ بَعْدِهِ اَبَدًا اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا
اِنْ تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَاۤئِهِنَّ وَلَا

اَبْنَاۤئِهِنَّ

ابنآئهن ولا اخوانهن ولا ابناء اخوانهن ولا
ابناء اخواتهن ولا نسآئهن ولا ما ملكت
ايمانهن واتقين الله ان الله كان على كل
شىء شهيدا ان الله وملئكته يصلون
على النبى يا ايها الذين امنوا صلوا عليه
وسلموا تسليما ان الذين يؤذون الله ورسوله
لعنهم الله فى الدنيا والاخرة واعد لهم
عذابا مهينا والذين يؤذون المؤمنين
والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا
بهتانا واثما مبينا يا ايها النبى قل لازواجك
وبناتك ونساء المؤمنين يدنين عليهن

ع

من جلابيبهن ذلك ادنى ان يعرفن فلا يؤذين
وكان الله غفورا رحيما لئن لم ينته
المنافقون والذين في قلوبهم مرض والمرجفون
في المدينة لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك
فيها الا قليلا ملعونين اينما ثقفوا اخذوا
وقتلوا تقتيلا سنة الله في الذين خلوا من
قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا يسئلك
الناس عن الساعة قل انما علمها عند الله
وما يدريك لعل الساعة تكون قريبا
ان الله لعن الكافرين واعد لهم سعيرا
خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا

ربع

ثمن ع

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا

أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا

أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ۝

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا

كَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ

وَجِيهًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا

سَدِيدًا ۝ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا ۝ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ

ع

منها وحملها الانسان انه كان ظلوما
جهولا ليعذب الله المنافقين والمنافقات
والمشركين والمشركات ويتوب الله على
المؤمنين والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما

سورة السبا مكية وهي خمس وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في
الارض وله الحمد في الاخرة وهو الحكيم
الخبير يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها
وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو
الرحيم الغفور وقال الذين كفروا لا تاتينا

ع

الساعة

السّاعة قل بلى وربّي لتأتينّكم عالم
الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرّة في
السموات ولا في الارض ولا اصغر من ذلك
ولا اكبر الّا في كتاب مبين ليجزي
الّذين امنوا وعملوا الصّالحات اولئك
لهم مغفرة ورزق كريم والّذين سعوا
في اياتنا معاجزين اولئك لهم عذاب
من رجز اليم ويرى الّذين اوتوا العلم الّذي
انزل اليك من ربّك هو الحقّ ويهدي
الى صراط العزيز الحميد وقال الّذين كفروا
هل ندلّكم على رجل ينبّئكم اذا مزّقتم

كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ اَفْتَرٰى

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ اَفَلَمْ

يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاۤءِ

وَالْاَرْضِ اِنْ نَشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ

نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاۤءِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ

لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ

مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ اَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ

الْحَدِيدَ اَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلِسُلَيْمٰنَ

الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهُ

ثمن ع

عين

عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه
باذن ربه ومن يزغ منهم عن امرنا نذقه
من عذاب السعير يعملون له ما يشاء من
محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور
راسيات اعملوا آل داود شكرا وقليل
من عبادي الشكور فلما قضينا عليه
الموت ما دلهم على موته الا دابة الارض
تاكل منساته فلما خر تبينت الجن ان
لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب
المهين لقد كان لسبا في مسكنهم آية
جنتان عن يمين وشمال كلوا من رزق ربكم

واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور فاعرضوا
فارسلنا عليهم سيل العرم وبدلناهم
بجنتيهم جنتين ذواتى اكل خمط واثل وشىء
من سدر قليل ذلك جزيناهم بما كفروا
وهل نجزى الا الكفور وجعلنا بينهم وبين
القرى التى باركنا فيها قرى ظاهرة وقدرنا
فيها السير سيروا فيها ليالى واياما امنين
فقالوا ربنا باعد بين اسفارنا وظلموا انفسهم
فجعلناهم احاديث ومزقناهم كل ممزق
ان فى ذلك لايات لكل صبار شكور
ولقد صدق عليهم ابليس ظنه فاتبعوه

نصف

إلا فريقا من المؤمنين وما كان له عليهم
من سلطان إلا لنعلم من يؤمن بالآخرة
ممن هو منها في شك وربك على كل شيء
حفيظ قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله
لا يملكون مثقال ذرة في السموات ولا
في الأرض وما لهم فيهما من شرك وما له
منهم من ظهير ولا تنفع الشفاعة عنده
إلا لمن أذن له حتى إذا فزع عن قلوبهم
قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو العلي
الكبير قل من يرزقكم من السموات
والأرض قل الله وإنا أو إياكم لعلى هدى

ع

او في ضلال مبين قل لا تسئلون عما اجرمنا
ولا نسئل عما تعملون قل يجمع بيننا ربنا
ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم قل
اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل
هو الله العزيز الحكيم وما ارسلناك
الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر
الناس لا يعلمون ويقولون متى هذا الوعد
ان كنتم صادقين قل لكم ميعاد يوم لا
تستاخرون عنه ساعة ولا تستقدمون
وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القران
ولا بالذي بين يديه ولو ترى اذ الظالمون

ثمن ع

مَوقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِم يَرجِعُ بَعضُهُم إِلَى بَعضٍ
القَولَ يَقُولُ الَّذِينَ استُضعِفُوا لِلَّذِينَ
استَكبَرُوا لَولَا أَنتُم لَكُنَّا مُؤمِنِينَ قَالَ
الَّذِينَ استَكبَرُوا لِلَّذِينَ استُضعِفُوا أَنَحنُ
صَدَدنَاكُم عَنِ الهُدَى بَعدَ إِذ جَاءَكُم بَل
كُنتُم مُجرِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ استُضعِفُوا
لِلَّذِينَ استَكبَرُوا بَل مَكرُ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ إِذ
تَأمُرُونَنَا أَن نَكفُرَ بِاللَّهِ وَنَجعَلَ لَهُ
أَندَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا العَذَابَ
وَجَعَلنَا الأَغلَالَ فِي أَعنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَل يُجزَونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعمَلُونَ وَمَا أَرسَلنَا

فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا

أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ

أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا ع

أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ

عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا

وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ

فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ

مُحْضَرُونَ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ

لمن يشاء

لمن يشاء من عباده ويقدر له وما
انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير
الرازقين ۝ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول
للملائكة اهؤلاء اياكم كانوا يعبدون ۝
قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم
بل كانوا يعبدون الجن اكثرهم بهم
مؤمنون ۝ فاليوم لا يملك بعضكم لبعض
نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا
عذاب النار التي كنتم بها تكذبون ۝
واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا ما
هذا الا رجل يريد ان يصدكم عما كان

يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ

مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا

جَاءَهُمْ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَا آتَيْنَاهُمْ

مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۝ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا

رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ

بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ

تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ

هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ

ثُمن ع

إِلَّا عَلَى

الا على الله وهو على كل شىء شهيد قل
ان ربى يقذف بالحق علام الغيوب قل
جاء الحق وما يبدئ الباطل وما يعيد
قل ان ضللت فانما اضل على نفسى وان
اهتديت فبما يوحى الى ربى انه سميع
قريب ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت واخذوا
من مكان قريب وقالوا امنا به وانى لهم
التناوش من مكان بعيد وقد كفروا
به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان
بعيد وحيل بينهم وبين ما يشتهون
كما فعل باشياعهم من قبل انهم كانوا فى

شكٍّ مُرِيبٍ

سُورَةُ المَلٰئِكَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ ع
الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيٓ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ
وَرُبٰعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ
رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ
لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ
خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ

لَا اِلٰهَ

لا اله الا هو فانى تؤفكون وان يكذبوك

فقد كذبت رسل من قبلك والى الله

ترجع الامور يا ايها الناس ان وعد الله

حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم

بالله الغرور ان الشيطان لكم عدو فاتخذوه

عدوا انما يدعوا حزبه ليكونوا من اصحاب

السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد

والذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة

واجر كبير افمن زين له سوء عمله

فراه حسنا فان الله يضل من يشاء ويهدى

من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم

ع

حسرات ان الله عليم بما يصنعون والله

الذي ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه

الى بلد ميت فاحيينا به الارض بعد

موتها كذلك النشور من كان يريد العزة

فلله العزة جميعا اليه يصعد الكلم الطيب

والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون

السيئات لهم عذاب شديد ومكر

اولئك هو يبور والله خلقكم من تراب

ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل

من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من

معمر ولا ينقص من عمره الا في كتاب

ان ذلك

إن ذلك على الله يسير ۝ وما يستوي البحران
هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا
ملح أجاج ومن كل تأكلون لحما طريا
وتستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك
فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم
تشكرون ۝ يولج الليل في النهار ويولج النهار
في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لأجل
مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين
تدعون من دونه ما يملكون من قطمير ۝
إن تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا
ما استجابوا لكم ويوم القيامة يكفرون

ثمن ع

بشرككم ولا ينبئك مثل خبير

يا ايها الناس انتم الفقراء الى الله والله

هو الغني الحميد ان يشا يذهبكم

ويات بخلق جديد وما ذلك على الله

ثلث

بعزيز ولا تزر وازرة وزر اخرى وان

تدع مثقلة الى حملها لا يحمل منه شيء

ولو كان ذا قربى انما تنذر الذين يخشون

ربهم بالغيب واقاموا الصلوة ومن تزكى

فانما يتزكى لنفسه والى الله المصير وما

يستوي الاعمى والبصير ولا الظلمات

ولا النور ولا الظل ولا الحرور وما

يستوي

يستوي الاحياء ولا الاموات ان الله
يسمع من يشاء وما انت بمسمع من في
القبور ان انت الا نذير انا ارسلناك
بالحق بشيرا ونذيرا وان من امة الا
خلا فيها نذير وان يكذبوك فقد
كذب الذين من قبلهم جاءتهم
رسلهم بالبينات وبالزبر وبالكتاب
المنير ثم اخذت الذين كفروا فكيف
ع كان نكير الم تر ان الله انزل من السماء
ماء فاخرجنا به ثمرات مختلفا الوانها
ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف

الوانها وغرابيب سود ۝ ومن الناس والدواب

والانعام مختلف الوانه كذلك انما يخشى

الله من عباده العلمؤا ان الله عزيز

غفور ۝ ان الذين يتلون كتاب الله

واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا

وعلانية يرجون تجارة لن تبور ۝ ليوفيهم

اجورهم ويزيدهم من فضله انه غفور شكور ۝

والذي اوحينا اليك من الكتاب هو

الحق مصدقا لما بين يديه ان الله بعباده

لخبير بصير ۝ ثم اورثنا الكتاب الذين

اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم

مقتصد

مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله

ذلك هو الفضل الكبير جنات عدن

يدخلونها يحلون فيها من اساور من ذهب

ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير وقالوا الحمد

لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور

شكور الذي احلنا دار المقامة من فضله

لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب

والذين كفروا لهم نار جهنم لا يقضى

عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها

كذلك نجزي كل كفور وهم يصطرخون

فيها ربنا اخرجنا نعمل صالحا غير الذي كنا

نعمل اولم نعمركم ما يتذكر فيه من تذكر
وجاءكم النذير فذوقوا فما للظالمين من
نصير ان الله عالم غيب السموات والارض
انه عليم بذات الصدور هو الذي جعلكم
خلائف في الارض فمن كفر فعليه كفره
ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم
الا مقتا ولا يزيد الكافرين كفرهم الا خسارا
قل ارايتم شركاءكم الذين تدعون
من دون الله اروني ماذا خلقوا من الارض
ام لهم شرك في السموات ام اتيناهم كتابا
فهم على بينة منه بل ان يعد الظالمون بعضهم

ع

بعضا

ثمن

بعضا الا غرورا ان الله يمسك السموت
والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما
من احد من بعده انه كان حليما غفورا واقسموا
بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير
ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاءهم
نذير ما زادهم الا نفورا استكبارا في
الارض ومكر السيء ولا يحيق المكر
السيء الا باهله فهل ينظرون الا سنت
الاولين فلن تجد لسنت الله تبديلا
ولن تجد لسنت الله تحويلا اولم يسيروا
في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين

من قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان
الله ليعجزه من شيء في السموت ولا في الارض
انه كان عليما قديرا ولو يؤاخذ الله الناس
بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن
يؤخرهم الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم فان
الله كان بعباده بصيرا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
يس والقران الحكيم انك لمن المرسلين
على صراط مستقيم تنزيل العزيز الرحيم
لتنذر قوما ما انذر اباؤهم فهم غافلون
لقد حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون

ع

إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى
الأذقان فهم مقمحون ○ وجعلنا من بين
أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم
فهم لا يبصرون ○ وسواء عليهم ءأنذرتهم
أم لم تنذرهم لا يؤمنون ○ إنما تنذر من
اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب
فبشره بمغفرة وأجر كريم ○ إنا نحن نحي
الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل
شيء أحصيناه في إمام مبين ○ واضرب ع
لهم مثلا أصحاب القرية إذ جاءها
المرسلون ○ إذ أرسلنا إليهم اثنين فكذبوهما

فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم مرسلون
قالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن
من شيء ان انتم الا تكذبون قالوا ربنا
يعلم انا اليكم لمرسلون وما علينا الا
البلاغ المبين قالوا انا تطيرنا بكم لئن
لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب
اليم قالوا طائركم معكم ائن ذكرتم بل
انتم قوم مسرفون وجاء من اقصا المدينة
رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين
اتبعوا من لا يسئلكم اجرا وهم مهتدون
وما لي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون

الجزو ٢٣

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ
بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّى شَفَٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنْقِذُونِ
اِنِّىٓ اِذًا لَّفِى ضَلٰلٍ مُّبِينٍ اِنِّىٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ
فَاسْمَعُونِ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِى
يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِى رَبِّى وَجَعَلَنِى مِنَ الْمُكْرَمِينَ
وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهِۦ مِنْۢ بَعْدِهِۦ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ
السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ يٰحَسْرَةً عَلَى
الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِۦ
يَسْتَهْزِءُونَ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ وَاِنْ كُلٌّ

ع

لما جميع لدينا محضرون ۝ واية لهم الارض
الميتة احييناها واخرجنا منها حبا فمنه
يأكلون ۝ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب
وفجرنا فيها من العيون ۝ ليأكلوا من ثمره
وما عملته ايديهم افلا يشكرون ۝ سبحان
الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الا
رض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ۝ واية
لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون
والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز
العليم ۝ والقمر قدرناه منازل حتى عاد كـ
العرجون القديم ۝ لا الشمس ينبغي لها ان

تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا
ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ
فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً
مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا
مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ

انتم الا فی ضلال مبین ویقولون متی هذا
الوعد ان کنتم صادقین ما ینظرون الا
صیحة واحدة تاخذهم وهم یخصمون
فلا یستطیعون توصیة ولا الی اهلهم
یرجعون ونفخ فی الصور فاذا هم من الاجداث
الی ربهم ینسلون قالوا یویلنا من بعثنا
من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق
المرسلون ان کانت الا صیحة واحدة
فاذا هم جمیع لدینا محضرون فالیوم لا
تظلم نفس شیئا ولا تجزون الا ما کنتم
تعملون ان اصحاب الجنة الیوم فی شغل

ع
وقف منزل

فاكهون هم وازواجهم في ظلال على

الارائك متكئون لهم فيها

فاكهة ولهم ما يدعون سلام قولا

من رب رحيم وامتازوا اليوم ايها

المجرمون الم اعهد اليكم يا بني ادم ان لا

تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين

وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ولقد

اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا

تعقلون هذه جهنم التي كنتم توعدون

اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون اليوم نختم

على افواههم وتكلمنا ايديهم وتشهد

ثمن

ارجلهم بما كانوا يكسبون ولو نشاء
لطمسنا على اعينهم فاستبقوا الصراط
فانى يبصرون ولو نشاء لمسخناهم على
مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون ع
ومن نعمره ننكسه فى الخلق افلا يعقلون
وما علمناه الشعر وما ينبغى له ان هو الا
ذكر وقران مبين لينذر من كان حيا
ويحق القول على الكافرين اولم يروا انا
خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم
لها مالكون وذللناها لهم فمنها
ركوبهم ومنها ياكلون ولهم فيها منافع

ومشارب أفلا يشكرون ۝ واتخذوا من
دون الله آلهة لعلهم ينصرون ۝ لا يستطيعون
نصرهم وهم لهم جند محضرون ۝ فلا
يحزنك قولهم إنا نعلم ما يسرون وما
يعلنون ۝ أولم ير الإنسان أنا خلقناه من
نطفة فإذا هو خصيم مبين ۝ وضرب
لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام
وهي رميم ۝ قل يحييها الذي أنشأها أول
مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي جعل لكم
من الشجر الأخضر نارا فإذا أنتم منه
توقدون ۝ أوليس الذي خلق السموات

وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى

وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا

اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي

بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

سورة الصافات مكية وهي مائة واثنان وثمانون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

الْمَشَارِقِ ۝ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ

الْكَوَاكِبِ ۝ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

ع

لا يسمعون

لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ

ثَاقِبٌ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ

خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا

يَذْكُرُونَ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ أَإِذَا مِتْنَا

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوَآبَاؤُنَا

الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ فَإِنَّمَا

هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ اُحْشُرُوا الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ
إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝
بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا
إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝

ربع
ثمن

فإنهم

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ○ اِنَّا

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ○ اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا

قِيلَ لَهُمْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ○

وَيَقُولُونَ اَئِنَّا لَتَارِكُوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ

مَجْنُونٍ ○ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

اِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ ○ وَمَا تُجْزَوْنَ

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ○

اُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ○ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ○

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ○ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ○ يُطَافُ

عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ ○ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ

لِلشَّارِبِينَ ○ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ○

وعندهم قاصرات الطرف عين كأنهن

بيض مكنون فأقبل بعضهم على بعض

يتساءلون قال قائل منهم إني كان لي قرين

يقول أئنك لمن المصدقين أإذا متنا وكنا

ترابا وعظاما أإنا لمدينون قال هل أنتم

مطلعون فاطلع فرآه في سواء الجحيم قال

تالله إن كدت لتردين ولولا نعمة ربي

لكنت من المحضرين أفما نحن بميتين

إلا موتتنا الأولى وما نحن بمعذبين إن

هذا لهو الفوز العظيم لمثل هذا فليعمل

العاملون أذلك خير نزلا أم شجرة

الزَّقُّومِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝
اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا
كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ
مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ
لَاِلَى الْجَحِيمِ ۝ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝
فَهُمْ عَلٰى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ
اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝
ع اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ
فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

العظيم ۝ وجعلنا ذريته هم الباقين ۝ وتركنا

عليه في الاخرين ۝ سلام على نوح في العالمين ۝

انا كذلك نجزي المحسنين ۝ انه من عبادنا

المؤمنين ۝ ثم اغرقنا الاخرين ۝ وان من

شيعته لابراهيم ۝ اذ جاء ربه بقلب سليم ۝ اذ

قال لابيه وقومه ماذا تعبدون ۝ ائفكا

الهة دون الله تريدون ۝ فما ظنكم برب

العالمين ۝ فنظر نظرة في النجوم ۝ فقال اني

سقيم ۝ فتولوا عنه مدبرين ۝ فراغ الى الهتهم

فقال الا تاكلون ۝ ما لكم لا تنطقون ۝

فراغ عليهم ضربا باليمين ۝ فاقبلوا اليه

يزفون

يزفون ۝ قال اتعبدون ما تنحتون ۝ والله

خلقكم وما تعملون ۝ قالوا ابنوا له بنيانا

فالقوه في الجحيم ۝ فارادوا به كيدا فجعلناهم

الاسفلين ۝ وقال اني ذاهب الى ربي

سيهدين ۝ رب هب لي من الصالحين ۝

فبشرناه بغلام حليم ۝ فلما بلغ معه السعى

قال يا بنى اني ارى في المنام اني اذبحك

فانظر ماذا ترى قال يا ابت افعل ما تؤمر

ستجدني ان شاء الله من الصابرين ۝

فلما اسلما وتله للجبين ۝ وناديناه ان يا

ابرهيم ۝ قد صدقت الرؤيا انا كذلك

ثمن

نجزي المحسنين ● إن هذا لهو البلٰؤا المبين ●

وفديناه بذبح عظيم ● وتركنا عليه في الآ

خرين ● سلام على ابرٰهيم ● كذلك نجزي

المحسنين ● إنه من عبادنا المؤمنين ● وبشرناه

بإسحٰق نبيا من الصالحين ● وباركنا عليه

وعلى إسحٰق ومن ذريتهما محسن وظالم

لنفسه مبين ● ولقد مننا على موسى و

هارون ● ونجيناهما وقومهما من الكرب

العظيم ● ونصرناهم فكانوا هم الغالبين ●

وآتيناهما الكتاب المستبين ● وهدينا

هما الصراط المستقيم ● وتركنا عليهما في الآ

سلام على موسى وهارون ۝ انا كذلك

نجزي المحسنين ۝ انهما من عبادنا المؤمنين

وان الياس لمن المرسلين ۝ اذ قال لقومه

الا تتقون ۝ اتدعون بعلا وتذرون ۝

احسن الخالقين ۝ الله ربكم ورب ابائكم

الاولين ۝ فكذبوه فانهم لمحضرون ۝ الا

عباد الله المخلصين ۝ وتركنا عليه في

الاخرين ۝ سلام على الياسين ۝ انا كذلك

نجزي المحسنين ۝ انه من عبادنا المؤمنين ۝

وان لوطا لمن المرسلين ۝ اذ نجيناه واهله

اجمعين ۝ الا عجوزا في الغابرين ۝ ثم دمرنا

الآخرين ۝ وانكم لتمرون عليهم مصبحين ۝

وبالليل افلا تعقلون ۝ وان يونس لمن

المرسلين ۝ اذ ابق الى الفلك المشحون ۝

فساهم فكان من المدحضين ۝ فالتقمه

الحوت وهو مليم ۝ فلولا انه كان من

المسبحين ۝ للبث فى بطنه الى يوم يبعثون ۝

فنبذناه بالعراء وهو سقيم ۝ وانبتنا عليه

شجرة من يقطين ۝ وارسلناه الى مائة الف

او يزيدون ۝ فامنوا فمتعناهم الى حين ۝ فاستفتهم

الربك البنات ولهم البنون ۝ ام خلقنا

الملائكة اناثا وهم شاهدون ۝ الا انهم من

ع

ثمن نصف

افكهم

إفكهم ليقولون ۝ ولد الله وإنهم لكاذبون ۝

اصطفى البنات على البنين ۝ ما لكم كيف

تحكمون ۝ أفلا تذكرون ۝ أم لكم سلطان

مبين ۝ فأتوا بكتابكم إن كنتم صادقين ۝

وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد

علمت الجنة إنهم لمحضرون ۝ سبحان الله

عما يصفون ۝ إلا عباد الله المخلصين ۝

فإنكم وما تعبدون ۝ ما أنتم عليه بفاتنين ۝

إلا من هو صال الجحيم ۝ وما منا إلا له مقام

معلوم ۝ وإنا لنحن الصافون ۝ وإنا لنحن

المسبحون ۝ وإن كانوا ليقولون ۝ لو أن عندنا

ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ

الْمُخْلَصِينَ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ

يُبْصِرُونَ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ فَإِذَا نَزَلَ

بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ وَتَوَلَّ

عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ

عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سورة ص مكية وهي ثمان وثمانون آية

ثمن ع

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ

قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ وَعَجِبُوا اَنْ

جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا

سَاحِرٌ كَذَّابٌ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا

وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ وَانْطَلَقَ

الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰى اٰلِهَتِكُمْ

اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي

الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اخْتِلَاقٌ

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي

شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب
ام عندهم خزائن رحمة ربك العزيز
الوهاب ام لهم ملك السموات والارض
وما بينهما فليرتقوا في الاسباب جند
ما هنالك مهزوم من الاحزاب كذبت
قبلهم قوم نوح وعاد وفرعون ذو الاوتاد
وثمود وقوم لوط واصحاب الايكة
اولئك الاحزاب ان كل الا كذب
الرسل فحق عقاب وما ينظر هؤلاء
الا صيحة واحدة ما لها من فواق وقالوا
ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب

ع

اصبر

اصبر على ما يقولون واذكر عبدنا داود
ذا الايد انه اواب ۝ انا سخرنا الجبال
معه يسبحن بالعشي والاشراق ۝ والطير
محشورة كل له اواب ۝ وشددنا
ملكه واتيناه الحكمة وفصل الخطاب ۝
وهل اتك نبؤا الخصم اذ تسوروا
المحراب ۝ اذ دخلوا على داود ففزع منهم
قالوا لا تخف خصمان بغى بعضنا على بعض
فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا
الى سواء الصراط ۝ ان هذا اخي له تسع
وتسعون نعجة ولي نعجة واحدة فقال

اكفلنيها وعزني في الخطاب قال لقد
ظلمك بسؤال نعجتك الى نعاجه وان
كثيرا من الخلطاء ليبغي بعضهم على
بعض الا الذين امنوا وعملوا الصالحات
وقليل ما هم وظن داود انما فتناه فا
ستغفر ربه وخر راكعا واناب فغفرنا
له ذلك وان له عندنا لزلفى وحسن
ماب يا داود انا جعلناك خليفة في
الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع
الهوى فيضلك عن سبيل الله ان
الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب

سجده
واجب

شديد

ع

شديد بما نسوا يوم الحساب ۝ وما خلقنا
السماء والارض وما بينهما باطلا ذلك
ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا
من النار ۝ ام نجعل الذين امنوا وعملوا
الصالحات كالمفسدين في الارض ام
نجعل المتقين كالفجار ۝ كتاب انزلناه
اليك مبارك ليدبروا اياته وليتذكر
اولوا الالباب ۝ ووهبنا لداود سليمن

ثمن

نعم العبد انه اواب ۝ اذ عرض عليه
بالعشي الصافنات الجياد ۝ فقال اني
احببت حب الخير عن ذكر ربي حتى

توارت بالحجاب ۝ ردوها علي فطفق

مسحا بالسوق والاعناق ۝ ولقد فتنا

سليمن والقينا علي كرسيه جسدا ثم

اناب ۝ قال رب اغفر لي وهب لي ملكا لا

ينبغي لاحد من بعدي انك انت الوهاب ۝

فسخرنا له الريح تجري بامره رخاء حيث

اصاب ۝ والشياطين كل بناء وغواص ۝

واخرين مقرنين في الاصفاد هذا عطاؤنا

فامنن او امسك بغير حساب ۝ وان له

عندنا لزلفي وحسن ماب ۝ واذكر عبدنا ع

ايوب اذ نادي ربه اني مسني الشيطان

بنصب

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا
مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ
اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرٰى
لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۝ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا
فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ اِنَّا وَجَدْنَاهُ
صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ۝ وَاذْكُرْ
عِبَادَنَا اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِى
الْاَيْدِى وَالْاَبْصَارِ ۝ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ
بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ
الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ۝ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْاَخْيَارِ ۝ هٰذَا

ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتِ

عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ هَذَا

مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ إِنَّ هَذَا

لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ

لَشَرَّ مَآبٍ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ وَآخَرُ

مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ

لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ قَالُوا بَلْ

أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا

ثلث

فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا
فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝ وَقَالُوا مَا لَنَا
لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ۝
اَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَ
بْصَارُ ۝ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝
قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ ۝ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ

ع

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا
عَظِيمٌ ۝ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا كَانَ لِيَ مِنْ
عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ اِنْ يُوحٰى
اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ اِذْ قَالَ رَبُّكَ

للملٰئكة انّي خالق بشرا من طين

فاذا سوّيته ونفخت فيه من روحي فقعوا

له ساجدين فسجد الملٰئكة كلّهم

اجمعون الّا ابليس استكبر وكان من

الكافرين قال يا ابليس ما منعك ان تسجد

لما خلقت بيديّ استكبرت ام كنت من

العالين قال انا خير منه خلقتني من نار

وخلقته من طين قال فاخرج منها فانّك

رجيم وانّ عليك لعنتي الى يوم الدين

قال ربّ فانظرني الى يوم يبعثون قال

فانّك من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم

قال فبعزتك

قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين الا عبادك
منهم المخلصين قال فالحق والحق اقول
لاملئن جهنم منك وممن تبعك منهم
اجمعين قل ما اسئلكم عليه من اجر وما انا
من المتكلفين ان هو الا ذكر للعالمين ولتعلمن
سورة الزمر مكية وهي نباه بعد حين خمس وسبعون آية
بسم الله الرحمن الرحيم
تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
انا انزلنا اليك الكتاب بالحق فاعبد
الله مخلصا له الدين الا لله الدين الخالص
والذين اتخذوا من دونه اولياء ما نعبدهم

ثمن ع

إلا ليقربونا إلى الله زلفى إن الله يحكم
بينهم في ما هم فيه يختلفون إن الله لا يهدي
من هو كاذب كفار لو أراد الله أن يتخذ
ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه
هو الله الواحد القهار خلق السموت
والأرض بالحق يكور الليل على النهار
ويكور النهار على الليل وسخر الشمس
والقمر كل يجري لأجل مسمى ألا هو العزيز
الغفار خلقكم من نفس واحدة ثم جعل
منها زوجها وأنزل لكم من الأنعام
ثمانية أزواج يخلقكم في بطون أمهاتكم

خلقا من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم
الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى
تصرفون ان تكفروا فان الله غني عنكم
ولا يرضى لعباده الكفر وان تشكروا يرضه
لكم ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى
ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون انه
عليم بذات الصدور واذا مس الانسان
ضر دعا ربه منيبا اليه ثم اذا خوله نعمة
منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل
لله اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك
قليلا انك من اصحاب النار امن هو

قانتٌ اناءَ الّيلِ ساجداً وقائماً يحذرُ الا
خرةَ ويرجوا رحمةَ ربّهِ قل هل يستوي الذين
يعلمونَ والذين لا يعلمونَ انّما يتذكّرُ
اولوا الالبابِ قل يا عبادِ الذين امنوا ع
اتّقوا ربّكم للذين احسنوا في هذهِ الدّنيا
حسنةٌ وارضُ اللهِ واسعةٌ انّما يوفّى الصّبرون
اجرهم بغيرِ حسابٍ قل انّي امرتُ ان
اعبدَ اللهَ مخلصاً له الدّينَ وامرتُ لان
اكونَ اوّلَ المسلمينَ قل انّي اخافُ ان
عصيتُ ربّي عذابَ يومٍ عظيمٍ قلِ اللهَ
اعبدُ مخلصاً له ديني فاعبدوا ما شئتم

من دونه

من دونه قل ان الخاسرين الذين خسروا
انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ذلك هو
الخسران المبين لهم من فوقهم ظلل
من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف
الله به عباده يا عباد فاتقون والذين
اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها وانابوا
الى الله لهم البشرى فبشر عباد الذين
يستمعون القول فيتبعون احسنه
اولئك الذين هديهم الله واولئك هم
اولوا الالباب افمن حق عليه كلمة
العذاب افانت تنقذ من في النار لكن

ثمن

الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها

غرف مبنية تجري من تحتها الانهار

وعد الله لا يخلف الله الميعاد الم تر ان

الله انزل من السماء ماء فسلكه ينابيع

في الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا

الوانه ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يجعله

حطاما ان في ذلك لذكرى لاولي الالباب ع

افمن شرح الله صدره للاسلام فهو

على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم

من ذكر الله اولئك في ضلال مبين

الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها

مثانى تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم
ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله
ذلك هدى الله يهدى به من يشاء ومن
يضلل الله فما له من هاد افمن يتقى بوجهه
سوء العذاب يوم القيمة وقيل للظلمين
ذوقوا ما كنتم تكسبون كذب الذين
من قبلهم فاتيهم العذاب من حيث لا
يشعرون فاذاقهم الله الخزى فى الحيوة
الدنيا ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا
يعلمون ولقد ضربنا للناس فى هذا القران
من كل مثل لعلهم يتذكرون قرانا عربيا

غير ذي عوج لعلهم يتقون ○ ضرب الله
مثلا رجلا فيه شركاء متشٰكسون ورجلا
سلما لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله
بل اكثرهم لا يعلمون ○ انك ميت وانهم
ميتون ○ ثم انكم يوم القيمة عند ربكم
تختصمون ○ فمن اظلم ممن كذب على الله
وكذب بالصدق اذ جاءه اليس في جهنم
مثوى للكافرين ○ والذي جاء بالصدق
وصدق به اولئك هم المتقون ○ لهم ما
يشاؤن عند ربهم ذلك جزاء المحسنين ○
ليكفر الله عنهم اسوأ الذي عملوا ويجزيهم

الجزو
٢٤

أجرهم بأحسن الذي كانوا يعملون ۝ أليس
الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من
دونه ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ ومن
يهد الله فما له من مضل أليس الله بعزيز
ذي انتقام ۝ ولئن سألتهم من خلق السموات
والأرض ليقولن الله قل أفرأيتم ما تدعون
من دون الله إن أرادني الله بضر هل هن
كاشفات ضره أو أرادني برحمة هل هن
ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه
يتوكل المتوكلون ۝ قل يا قوم اعملوا على
مكانتكم إني عامل فسوف تعلمون ۝

من يأتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب
مقيم ۝ إنا أنزلنا عليك الكتاب للناس
بالحق فمن اهتدى فلنفسه ومن ضل
فإنما يضل عليها وما أنت عليهم بوكيل ۝ ع
الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم
تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها
الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى
إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون ۝
أم اتخذوا من دون الله شفعاء قل أولو
كانوا لا يملكون شيئا ولا يعقلون ۝ قل لله
الشفاعة جميعا له ملك السموات والأرض

ثم اليه ترجعون ۝ واذا ذكر الله وحده اشمأزت
قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة واذا ذكر
الذين من دونه اذا هم يستبشرون ۝ قل
اللهم فاطر السموات والارض عالم الغيب
والشهادة انت تحكم بين عبادك فيما
كانوا فيه يختلفون ۝ ولو ان للذين ظلموا
ما في الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به
من سوء العذاب يوم القيامة وبدا لهم من
الله ما لم يكونوا يحتسبون ۝ وبدا لهم
سيئات ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به
يستهزءون ۝ فاذا مس الانسان ضر دعانا

ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتيته على

علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا يعلمون

قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم

ما كانوا يكسبون فاصابهم سيئات ما كسبوا

وما هم بمعجزين اولم يعلموا ان الله يبسط

الرزق لمن يشاء ويقدر ان في ذلك

لايات لقوم يؤمنون قل يا عبادي الذين

اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله

ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور

الرحيم وانيبوا الى ربكم واسلموا له

من قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا تنصرون

والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا

ع

ثمن

واتبعوا

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا

تَشْعُرُونَ ۝ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى عَلَى مَا

فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ

السَّاخِرِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدٰىنِي

لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ

لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلَى

قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ

وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى

الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللَّهُ

الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء

ولا هم يحزنون ○ الله خالق كل شيء وهو

على كل شيء وكيل ○ له مقاليد السموت

والارض والذين كفروا بايت الله اولئك

هم الخاسرون ○ قل افغير الله تامروني اعبد

ايها الجاهلون ○ ولقد اوحي اليك والى

الذين من قبلك لئن اشركت ليحبطن

عملك ولتكونن من الخاسرين ○ بل الله فاعبد

وكن من الشاكرين ○ وما قدروا الله حق

قدره والارض جميعا قبضته يوم القيمة

والسموت مطويت بيمينه سبحانه

ع

وتعالى عما يشركون ۝ ونفخ في الصور فصعق
من في السموات ومن في الارض الا من
شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام
ينظرون ۝ واشرقت الارض بنور ربها
ووضع الكتاب وجاىء بالنبيين والشهداء
وقضى بينهم بالحق وهم لا يظلمون ۝
ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم بما
يفعلون ۝ وسيق الذين كفروا الى ع
جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها
وقال لهم خزنتها الم ياتكم رسل منكم
يتلون عليكم ايات ربكم وينذرونكم

لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت
كلمة العذاب على الكافرين قيل ادخلوا
ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى
المتكبرين وسيق الذين اتقوا ربهم ربع
الى الجنة زمرا حتى اذا جاؤها وفتحت
ابوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم
طبتم فادخلوها خالدين وقالوا الحمد
لله الذى صدقنا وعده واورثنا الارض
نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم اجر
العاملين وترى الملئكة حافين من حول
العرش يسبحون بحمد ربهم وقضى بينهم

ثمن ع

بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز

العليم غافر الذنب وقابل التوب شديد

العقاب ذي الطول لا إله إلا هو إليه

المصير ما يجادل في آيات الله إلا الذين

كفروا فلا يغررك تقلبهم في البلاد

كذبت قبلهم قوم نوح والأحزاب

من بعدهم وهمت كل أمة برسولهم

ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا

بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ
يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ
الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمُ
السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

وقف منزل

رحمته

ع

رَحمَتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الفَوزُ العَظيمُ ۝ اِنَّ الَّذينَ

كَفَرُوا يُنادَونَ لَمَقتُ اللّٰهِ اَكبَرُ مِن

مَقتِكُم اَنفُسَكُم اِذ تُدعَونَ اِلَى الاِيمانِ

فَتَكفُرُونَ ۝ قالُوا رَبَّنا اَمَتَّنا اثنَتَينِ

وَاَحيَيتَنا اثنَتَينِ فَاعتَرَفنا بِذُنُوبِنا فَهَل

اِلى خُرُوجٍ مِن سَبيلٍ ۝ ذٰلِكُم بِاَنَّهُ اِذا دُعِيَ اللّٰهُ

وَحدَهُ كَفَرتُم وَاِن يُشرَك بِهِ تُؤمِنُوا فَالحُكمُ

لِلّٰهِ العَلِيِّ الكَبيرِ ۝ هُوَ الَّذى يُريكُم اٰياتِهِ

وَيُنَزِّلُ لَكُم مِنَ السَّماءِ رِزقًا وَما يَتَذَكَّرُ اِلّا

مَن يُنيبُ ۝ فَادعُوا اللّٰهَ مُخلِصينَ لَهُ الدّينَ

وَلَو كَرِهَ الكافِرُونَ ۝ رَفيعُ الدَّرَجاتِ

ذُوا الْعَرْشِ يُلْقِى الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَاۤءُ

مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ

بَارِزُونَ ۝ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ لِمَنِ

الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ اَلْيَوْمَ

تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ

اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ

الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۝

مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَاۤئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُورُ ۝

وَاللّٰهُ يَقْضِى بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ

دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ بِشَیْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ

ع

الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ

كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ

اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ

إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا

أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ

ثمن

وما كيد الكافرين الا في ضلال ۝ وقال
فرعون ذروني اقتل موسى وليدع ربه
اني اخاف ان يبدل دينكم او ان يظهر
في الارض الفساد ۝ وقال موسى اني عذت
بربي وربكم من كل متكبر لا يؤمن بيوم
الحساب ۝ وقال رجل مؤمن من ال فرعون
يكتم ايمانه اتقتلون رجلا ان يقول ربي الله
وقد جاءكم بالبينات من ربكم وان
يك كاذبا فعليه كذبه وان يك صادقا
يصبكم بعض الذي يعدكم ان الله لا
يهدي من هو مسرف كذاب ۝ يا قوم لكم

ع

الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا

مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ

إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ

وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ

يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ

مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ

به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله من بعده

رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف

مرتاب الذين يجادلون في ايات الله بغير

سلطان اتيهم كبر مقتا عند الله وعند

الذين امنوا كذلك يطبع الله على كل قلب

متكبر جبار وقال فرعون يهامان ابن لي

صرحا لعلي ابلغ الاسباب اسباب السموت

فاطلع الى اله موسى واني لاظنه كاذبا

وكذلك زين لفرعون سوء عمله وصد

عن السبيل وما كيد فرعون الا في تباب

وقال الذي امن يقوم اتبعون اهدكم سبيل

الرشاد

ع

ثمن

ثمن

الرَّشَادِ يَا قَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ
وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ الْقَرَارِ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً
فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ
ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا قَوْمِ
مَا لِىٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِىٓ اِلَى النَّارِ
تَدْعُونَنِى لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ
لِى بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ
لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِىٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ
فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى
اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ

فستذكرون ما اقول لكم وافوض امري
الى الله ان الله بصير بالعباد فوقيه الله
سيئات ما مكروا وحاق بال فرعون سوء
العذاب النار يعرضون عليها غدوا وعشيا
ويوم تقوم الساعة ادخلوا ال فرعون اشد
العذاب واذ يتحاجون في النار فيقول
الضعفؤا للذين استكبروا انا كنا لكم
تبعا فهل انتم مغنون عنا نصيبا من
النار قال الذين استكبروا انا كل فيها
ان الله قد حكم بين العباد وقال الذين
في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف

ع

عنا يوما من العذاب قالوا أولم تك
تأتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا
فادعوا وما دعاء الكافرين إلا في ضلال
إنا لننصر رسلنا والذين آمنوا في الحيوة
الدنيا ويوم يقوم الأشهاد يوم لا ينفع
الظالمين معذرتهم ولهم اللعنة ولهم
سوء الدار ولقد آتينا موسى الهدى وأورثنا
بني إسرائيل الكتاب هدى وذكرى
لأولي الألباب فاصبر إن وعد الله حق
واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي
والإبكار إن الذين يجادلون في آيات الله

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فِي صُدُورِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ

مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْبَصِيرُ • لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ • وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ

قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ • اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ

لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ

الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ

جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ • اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ع

ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ ٱللَّهَ

لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ

لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۝ كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ

ٱلَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ ٱللَّهُ ٱلَّذِي

جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ

فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ ٱلطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ

ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَالَمِينَ ۝ هُوَ ٱلْحَيُّ

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ

أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا

جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا
مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي
وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ع
آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ

يُسْحَبُونَ

يسحبون في الحميم ثم في النار يسجرون ثم
قيل لهم اين ما كنتم تشركون من دون الله
قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل
شيئا كذلك يضل الله الكافرين ذلكم بما
كنتم تفرحون في الارض بغير الحق
وبما كنتم تمرحون ادخلوا ابواب جهنم
خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين
فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك بعض
الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون
ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من
قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك

وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ● اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ● وَلَكُمْ
فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ● وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ● أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً
وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ● فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

فرحوا

فرحوا بما عندهم من العلم وحاق بهم ما
كانوا به يستهزءون فلما رأوا بأسنا قالوا
آمنا بالله وحده وكفرنا بما كنا به مشركين
فلم يك ينفعهم إيمانهم لما رأوا بأسنا
سنت الله التي قد خلت في عباده وخسر
هنالك الكافرون

سورة حم سجدة مكية — اربع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
حم تنزيل من الرحمن الرحيم كتاب
فصلت آياته قرآنا عربيا لقوم يعلمون
بشيرا ونذيرا فأعرض أكثرهم فهم لا
يسمعون وقالوا قلوبنا في أكنة مما تدعونا

ثلث
ثمن ع

اليه وفي اذاننا وقر ومن بيننا وبينك

حجاب فاعمل اننا عاملون قل انما انا

بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم اله

واحد فاستقيموا اليه واستغفروه وويل

للمشركين الذين لا يؤتون الزكوة

وهم بالاخرة هم كافرون ان الذين امنوا

وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون

قل ائنكم لتكفرون بالذي خلق الارض

في يومين وتجعلون له اندادا ذلك رب

العالمين وجعل فيها رواسي من فوقها

وبارك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة

ايام سواء للسائلين ثم استوى الى

السماء وهي دخان فقال لها وللارض

ائتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين

فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى

في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا

بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم

فان اعرضوا فقل انذرتكم صاعقة

مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل

من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا

الا الله قالوا لو شاء ربنا لانزل ملئكة

فانا بما ارسلتم به كافرون فاما عاد

فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا
من اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذي
خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا باياتنا
يجحدون فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في
ايام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي
في الحيوة الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى
وهم لا ينصرون واما ثمود فهديناهم
فاستحبوا العمى على الهدى فاخذتهم
صاعقة العذاب الهون بما كانوا يكسبون ع
ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون ويوم
يحشر اعداء الله الى النار فهم يوزعون

حتى اذا ما جاؤها شهد عليهم سمعهم
وابصارهم وجلودهم بما كانوا يعملون
وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا
انطقنا الله الذى انطق كل شىء وهو
خلقكم اول مرة واليه ترجعون وما كنتم
تستترون ان يشهد عليكم سمعكم
ولا ابصاركم ولا جلودكم ولكن
ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون
وذلكم ظنكم الذى ظننتم بربكم اردىكم
فاصبحتم من الخاسرين فان يصبروا فالنار
مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم من المعتبين

ثمن

وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس
انهم كانوا خاسرين وقال الذين كفروا ع
لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم
تغلبون فلنذيقن الذين كفروا عذابا
شديدا ولنجزينهم اسوا الذي كانوا يعملون
ذلك جزاء اعداء الله النار لهم فيها دار
الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون وقال
الذين كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا
من الجن والانس نجعلهما تحت اقدامنا

لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلِينَ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا

رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةُ

اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ اَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ

الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي

اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ نُزُلًا مِنْ

ع

غَفُورٍ رَحِيمٍ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا اِلَى

اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ اِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِي

هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ

كَاَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ وَمَا يُلَقّٰيهَا اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا

وما يلقاها الا ذو حظ عظيم ۝ واما ينزغنك

من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه هو

السميع العليم ۝ ومن اياته اليل والنهار

والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا

للقمر واسجدوا لله الذى خلقهن ان كنتم

اياه تعبدون ۝ فان استكبروا فالذين عند

ربك يسبحون له باليل والنهار وهم لا

يسئمون ۝ ومن اياته انك ترى الارض

خاشعة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت

وربت ان الذى احياها لمحى الموتى انه

على كل شىء قدير ۝ ان الذين يلحدون

سجدة فرض

فى اياتنا

فِي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي

النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَاْتِي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ اِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاۤءَهُمْ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ

عَزِيزٌ لَا يَاْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا

مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا

يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ

اٰيَاتُهُ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

هُدًى وَشِفَاۤءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي

ع

الجزو
٢٥

اذانهم وقر وهو عليهم عمى اولئك ينادون
من مكان بعيد ولقد اتينا موسى الكتاب
فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت من
ربك لقضى بينهم وانهم لفى شك منه
مريب من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء
فعليها وما ربك بظلام للعبيد اليه يرد
علم الساعة وما تخرج من ثمرات من
اكمامها وما تحمل من انثى ولا تضع
الا بعلمه ويوم يناديهم اين شركائى قالوا
اذناك ما منا من شهيد وضل عنهم ما
كانوا يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص

لا يسئم

لا يسئم الانسان من دعاء الخير وان مسه
الشر فيؤس قنوط ۝ ولئن اذقناه رحمة منا
من بعد ضراء مسته ليقولن هذا لي وما
اظن الساعة قائمة ولئن رجعت الى ربي
ان لي عنده للحسنى فلننبئن الذين كفروا
بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب غليظ ۝
واذا انعمنا على الانسان اعرض ونا بجانبه
واذا مسه الشر فذو دعاء عريض ۝ قل
ارايتم ان كان من عند الله ثم كفرتم
به من اضل ممن هو في شقاق بعيد ۝ سنريهم
اياتنا في الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم

أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ مُحِيطٌ ۝ سورة حم عسق مكية وهي ثلث وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ عسق ۝ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي

الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ

وما انت عليهم بوكيل وكذلك اوحينا
اليك قرانا عربيا لتنذر ام القرى ومن
حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق
في الجنة وفريق في السعير ولو شاء الله
لجعلهم امة واحدة ولكن يدخل من يشاء
في رحمته والظالمون ما لهم من ولي ولا
نصير ام اتخذوا من دونه اولياء فالله
هو الولي وهو يحي الموتى وهو على كل
شيء قدير وما اختلفتم فيه من شيء فحكمه
الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه
انيب فاطر السموت والارض جعل لكم

من انفسكم ازواجا ومن الانعام ازواجا
يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء وهو السميع
البصير له مقاليد السموت والارض يبسط
الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم
شرع لكم من الدين ما وصى به نوحا
والذي اوحينا اليك وما وصينا به ابرهيم
وموسى وعيسى ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا
فيه كبر على المشركين ما تدعوهم
اليه الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي اليه
من ينيب وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم
العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من

ثمن

ربك

رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مُرِيبٍ فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا
حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ اللَّهُ الَّذِي
أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا

يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝ يَسْتَعْجِلُ بِهَا
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ
مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ
يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ اللَّهُ
لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ
الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ ع
فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ ه
مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ
شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ

مُشفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاۤءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ۝ ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ
عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ۝ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللّٰهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ

عباده ويعفوا عن السيئات ويعلم ما
تفعلون ويستجيب الذين امنوا وعملوا
الصالحات ويزيدهم من فضله والكافرون
لهم عذاب شديد ولو بسط الله الرزق
لعباده لبغوا في الارض ولكن ينزل بقدر
ما يشاء انه بعباده خبير بصير وهو الذي
ينزل الغيث من بعد ما قنطوا وينشر رحمته
وهو الولي الحميد ومن اياته خلق السموات
والارض وما بث فيهما من دابة وهو على
جمعهم اذا يشاء قدير وما اصابكم من ربع ع
مصيبة فبما كسبت ايديكم ويعفوا عن

كثير

كثير وما انتم بمعجزين في الارض وما لكم

من دون الله من ولي ولا نصير ومن اياته

الجوار في البحر كالاعلام ان يشا يسكن

الريح فيظللن رواكد على ظهره ان في ذلك

لايات لكل صبار شكور او يوبقهن بما

كسبوا ويعف عن كثير ويعلم الذين

يجادلون في اياتنا ما لهم من محيص فما

اوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وما

عند الله خير وابقى للذين امنوا وعلى

ربهم يتوكلون والذين يجتنبون كبائر

الاثم والفواحش واذا ما غضبوا هم

ثمن

يغفرون والذين استجابوا لربهم واقاموا

الصلوة وامرهم شورى بينهم ومما رزقناهم

ينفقون والذين اذا اصابهم البغى هم

ينتصرون وجزؤا سيئة سيئة مثلها

فمن عفى واصلح فاجره على الله انه لا يحب

الظالمين ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئك

ما عليهم من سبيل انما السبيل على الذين

يظلمون الناس ويبغون فى الارض بغير

الحق اولئك لهم عذاب اليم ولمن صبر

وغفر ان ذلك لمن عزم الامور ومن ع

يضلل الله فما له من ولى من بعده وترى

الظّالمين لمّا راوا العذاب يقولون هل

الى مردّ من سبيل ۝ وتريهم يعرضون عليها

خاشعين من الذّلّ ينظرون من طرف

خفيّ ۝ وقال الّذين امنوا انّ الخاسرين

الّذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة ۝

الا انّ الظّالمين في عذاب مقيم ۝ وماكان

لهم من اولياء ينصرونهم من دون الله ۝

ومن يضلل الله فما له من سبيل ۝ استجيبوا

لربّكم من قبل ان ياتي يوم لا مردّ له من الله ۝

ما لكم من ملجا يومئذ وما لكم من نكير ۝

فان اعرضوا فما ارسلناك عليهم حفيظا ۝

إن عليك إلا البلاغ وإنا إذا أذقنا الإنسان
منا رحمة فرح بها وإن تصبهم سيئة بما
قدمت أيديهم فإن الإنسان كفور لله
ملك السموت والأرض يخلق ما يشاء يهب
لمن يشاء إناثا ويهب لمن يشاء الذكور
أو يزوجهم ذكرانا وإناثا ويجعل من يشاء
عقيما إنه عليم قدير وما كان لبشر أن
يكلمه الله إلا وحيا أو من وراء حجاب
أو يرسل رسولا فيوحي بإذنه ما يشاء
إنه علي حكيم وكذلك أوحينا إليك
روحا من أمرنا ما كنت تدري ما الكتاب

وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِى بِهٖ

مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِىٓ اِلٰى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ

وَمَا فِى الْاَرْضِ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ

سورة الزخرف مكية وهى تسع وثمانون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ اِنَّا جَعَلْنَاهُ

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَاِنَّهُ فِىٓ

اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ اَفَنَضْرِبُ

عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلِينَ وَمَا يَاْتِيهِمْ

ثمن ع

مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ فَأَهْلَكْنَا

أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ الَّذِي جَعَلَ

لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ

تُخْرَجُونَ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ لِتَسْتَوُوا

عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ

عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا

كُنَّا لَهُ

كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ

لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝ أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا

ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ

فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ

الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ

سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ

الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ

إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا

ع

من قبله فهم به مستمسكون بل قالوا انا

وجدنا اباءنا على امة وانا على اثارهم

مهتدون وكذلك ما ارسلنا من قبلك

في قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا

اباءنا على امة وانا على اثارهم مقتدون

قال اولو جئتكم باهدى مما وجدتم

عليه اباءكم قالوا انا بما ارسلتم به

كافرون فانتقمنا منهم فانظر كيف كان

عاقبة المكذبين واذ قال ابرهيم لابيه

وقومه انني براء مما تعبدون الا الذي

فطرني فانه سيهدين وجعلها كلمة

نصف

باقية

بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْتُ

هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ

وَرَسُولٌ مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا

هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا

نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ

عَظِيمٍ ۝ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ

قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ

مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ

أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَٰنِ

ثمن ع

لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج عليها
يظهرون ۝ ولبيوتهم ابوابا وسررا عليها
يتكئون ۝ وزخرفا وان كل ذلك لما متاع
الحيوة الدنيا والاخرة عند ربك للمتقين ۝
ومن يعش عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا
فهو له قرين ۝ وانهم ليصدونهم عن السبيل
ويحسبون انهم مهتدون ۝ حتى اذا جاءنا
قال يليت بيني وبينك بعد المشرقين
فبئس القرين ۝ ولن ينفعكم اليوم اذ ظلمتم
انكم في العذاب مشتركون ۝ افانت تسمع
الصم او تهدي العمي ومن كان في ضلال

مبين

مُبِينٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ

مُقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ

لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْئَلُونَ ۝ وَاسْئَلْ

مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ

دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ إِنِّي

رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا

هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

ع

لعلهم يرجعون وقالوا يا ايه الساحر ادع
لنا ربك بما عهد عندك اننا لمهتدون
فلما كشفنا عنهم العذاب اذا هم ينكثون
ونادى فرعون في قومه قال يا قوم اليس
لي ملك مصر وهذه الانهار تجري من تحتي
افلا تبصرون ام انا خير من هذا الذي
هو مهين ولا يكاد يبين فلولا القي عليه
اسورة من ذهب او جاء معه الملئكة
مقترنين فاستخف قومه فاطاعوه انهم
كانوا قوما فاسقين فلما اسفونا انتقمنا
منهم فاغرقناهم اجمعين فجعلناهم

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ۝ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝ وَقَالُوا
ءَأَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا
عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ
لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝
وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ
الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝
وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي

ثمن

تختلفون فيه فاتقوا الله واطيعون ان الله
هو ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم
فاختلف الاحزاب من بينهم فويل للذين
ظلموا من عذاب يوم اليم هل ينظرون الا
الساعة ان تاتيهم بغتة وهم لا يشعرون
الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقين
يا عباد لا خوف عليكم اليوم ولا انتم تحزنون
الذين امنوا باياتنا وكانوا مسلمين ادخلوا
الجنة انتم وازواجكم تحبرون يطاف
عليهم بصحاف من ذهب واكواب وفيها
ما تشتهيه الانفس وتلذ الاعين وانتم

ع

فيها خالدون ۝ وتلك الجنة التي اورثتموها

بما كنتم تعملون ۝ لكم فيها فاكهة كثيرة

منها تاكلون ۝ ان المجرمين في عذاب جهنم

خالدون ۝ لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون ۝

وما ظلمناهم ولكن كانوا هم الظالمين ۝ ونادوا

يا مالك ليقض علينا ربك قال انكم

ماكثون ۝ لقد جئناكم بالحق ولكن اكثركم

للحق كارهون ۝ ام ابرموا امرا فانا مبرمون ۝

ام يحسبون انا لا نسمع سرهم ونجويهم

بلى ورسلنا لديهم يكتبون ۝ قل ان كان

للرحمن ولد فانا اول العابدين ۝ سبحان

رَبِّ السَّموٰتِ وَالاَرْضِ رَبِّ العَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى
يُلٰاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُونَ وَهُوَ الَّذِى
فِى السَّمَاۤءِ اِلٰهٌ وَفِى الاَرْضِ اِلٰهٌ وَهُوَ الحَكِيمُ
العَلِيمُ وَتَبَارَكَ الَّذِى لَهُ مُلْكُ السَّموٰتِ
وَالاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالحَقِّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ اِنَّ هٰؤُلَاۤءِ
قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ

سورة الدخان مكية وهي فسوف يعلمون تسع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ع حم والكتاب المبين انا انزلناه في

ليلة مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق

كل امر حكيم امرا من عندنا انا كنا

مرسلين رحمة من ربك انه هو السميع

العليم رب السموات والارض وما بينهما

ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيي ويميت

ربكم ورب آبائكم الاولين بل هم في

شك يلعبون فارتقب يوم تأتي السماء

بدخان مبين يغشى الناس هذا عذاب

اليم ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون

انى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول

مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون

انا كاشفوا العذاب قليلا انكم عائدون

يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون

ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاءهم

رسول كريم ان ادوا الى عباد الله انى

لكم رسول امين وان لا تعلوا على الله

انى اتيكم بسلطان مبين وانى عذت

بربى وربكم ان ترجمون وان لم تؤمنوا لى

فاعتزلون فدعا ربه ان هؤلاء قوم

مجرمون

ثمن

ع

مُجْرِمُونَ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَ

مَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذَٰلِكَ

وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ

السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ وَلَقَدْ

نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا

الاولى وما نحن بمنشرين فاتوا بابائنا

ان كنتم صادقين اهم خير ام قوم تبع والذين

من قبلهم اهلكناهم انهم كانوا مجرمين

وما خلقنا السموت والارض وما بينهما

لاعبين وما خلقناهما الا بالحق ولكن اكثرهم

لا يعلمون ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين

يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم

ينصرون الا من رحم الله انه هو العزيز

الرحيم ان شجرت الزقوم طعام الاثيم

كالمهل يغلي في البطون كغلي الحميم خذوه

فاعتلوه الى سواء الجحيم ثم صبوا فوق

ع

رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝
يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ۝
كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَاهُمْ عَذَابَ
الْجَحِيمِ ۝ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ۝ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۝

سورة الجاثية مكية وسبع وهي ثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز

الحكيم ۝ ان في السموات والارض لايات ع

للمؤمنين ۝ وفي خلقكم وما يبث من دابة

ايات لقوم يوقنون ۝ واختلاف الليل

والنهار وما انزل الله من السماء من رزق

فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف

الرياح ايات لقوم يعقلون ۝ تلك ايات

الله نتلوها عليك بالحق فباي حديث

بعد الله واياته يؤمنون ۝ ويل لكل

افاك اثيم ۝ يسمع ايات الله تتلى عليه

ثم يصر مستكبرا كأن لم يسمعها فبشره
بعذاب أليم وإذا علم من آياتنا شيئا
اتخذها هزوا أولئك لهم عذاب مهين
من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما
كسبوا شيئا ولا ما اتخذوا من دون الله
أولياء ولهم عذاب عظيم هذا هدى
والذين كفروا بآيات ربهم لهم عذاب
من رجز أليم الله الذي سخر لكم
البحر لتجري الفلك فيه بأمره ولتبتغوا
من فضله ولعلكم تشكرون وسخر
لكم ما في السموات وما في الأرض جميعا

ع

مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
قُلْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا
ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِي
اِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَ
رَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْاَمْرِ فَمَا
اخْتَلَفُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ

ثمن

من الامر

مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ

لَا يَعْلَمُونَ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ

شَيْـًٔا وَاِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ اَمْ حَسِبَ

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ

وَمَمَاتُهُمْ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ ع

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ اَفَرَاَيْتَ مَنِ

اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ

وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره
غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا
تذكرون وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا
نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر
وما لهم بذلك من علم ان هم الا يظنون
واذا تتلى عليهم اياتنا بينات ما كان
حجتهم الا ان قالوا ائتوا بابائنا ان كنتم
صادقين قل الله يحييكم ثم يميتكم ثم
يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن
اكثر الناس لا يعلمون ولله ملك
السموات والارض ويوم تقوم الساعة

يومئذ

يومئذ يخسر المبطلون ۝ وترى كل امة

جاثية كل امة تدعى الى كتابها

اليوم تجزون ما كنتم تعملون ۝ هذا كتابنا

ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما

كنتم تعملون ۝ فاما الذين امنوا وعملوا

الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته

ذلك هو الفوز المبين ۝ واما الذين كفروا

افلم تكن اياتي تتلى عليكم فاستكبرتم

وكنتم قوما مجرمين ۝ واذا قيل ان وعد

الله حق والساعة لاريب فيها قلتم

ما ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما

نحن بمستيقنين ۝ وبدا لهم سيئات ما عملوا
وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۝ وقيل اليوم
ننسكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا ومأوكم
النار وما لكم من ناصرين ۝ ذلكم بانكم
اتخذتم ايات الله هزوا وغرتكم الحيوة
الدنيا فاليوم لا يخرجون منها ولا هم
يستعتبون ۝ فلله الحمد رب السموت
ورب الارض رب العالمين ۝ وله الكبرياء
في السموت والارض وهو العزيز الحكيم ۝

سورة الاحقاف مكية وهي خمس وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم

الجزو
٢٦

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز
الحكيم ۝ ما خلقنا السموات والارض وما
بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين
كفروا عما انذروا معرضون ۝ قل ارايتم
ما تدعون من دون الله اروني ماذا خلقوا
من الارض ام لهم شرك في السموات
ايتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة
من علم ان كنتم صادقين ۝ ومن اضل ممن
يدعوا من دون الله من لا يستجيب له
الى يوم القيمة وهم عن دعائهم غافلون ۝
واذا حشر الناس كانوا لهم اعداء وكانوا

بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ
إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ مَا
كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا
أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

ع

القوم الظالمين وقال الذين كفروا للذين
امنوا لو كان خيرا ما سبقونا اليه واذ لم
يهتدوا به فسيقولون هذا افك قديم
ومن قبله كتاب موسى اماما ورحمة وهذا
كتاب مصدق لسانا عربيا لينذر
الذين ظلموا وبشرى للمحسنين ان الذين
قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف
عليهم ولا هم يحزنون اولئك اصحاب
الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون
ووصينا الانسان بوالديه احسانا
حملته امه كرها ووضعته كرها وحمله

وفصاله ثلثون شهرا حتى اذا بلغ اشده وبلغ
اربعين سنة قال رب اوزعنى ان
اشكر نعمتك التى انعمت على وعلى والدى
وان اعمل صالحا ترضيه واصلح لى فى ذريتى
انى تبت اليك وانى من المسلمين اولئك
الذين نتقبل عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز
عن سيئاتهم فى اصحاب الجنة وعد الصدق
الذى كانوا يوعدون والذى قال لوالديه
اف لكما اتعداننى ان اخرج وقد خلت القرون
من قبلى وهما يستغيثان الله ويلك امن
ان وعد الله حق فيقول ما هذا الا اساطير

الاولين

الاولين اولئك الذين حق عليهم القول
في امم قد خلت من قبلهم من الجن
والانس انهم كانوا خاسرين ولكل
درجات مما عملوا وليوفيهم اعمالهم وهم
لا يظلمون ويوم يعرض الذين كفروا
على النار اذهبتم طيباتكم في حياتكم
الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون
عذاب الهون بما كنتم تستكبرون
في الارض بغير الحق وبما كنتم تفسقون
واذكر اخا عاد اذ انذر قومه بالاحقاف
وقد خلت النذر من بين يديه ومن

ثمن

ع

خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا
عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ
مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا
عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا
فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ
مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا

وَأَفْئِدَةً

وافئدة فما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم
ولا افئدتهم من شيء اذ كانوا يجحدون
بايات الله وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ع
ولقد اهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا
الايات لعلهم يرجعون فلولا نصرهم
الذين اتخذوا من دون الله قربانا الهة
بل ضلوا عنهم وذلك افكهم وما كانوا
يفترون واذ صرفنا اليك نفرا من الجن
يستمعون القران فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضي ولوا الى قومهم منذرين قالوا
يا قومنا انا سمعنا كتابا انزل من بعد موسى

مصدقا لما بين يديه يهدى الى الحق
والى طريق مستقيم يا قومنا اجيبوا داعى
الله وامنوا به يغفر لكم من ذنوبكم ويجركم
من عذاب اليم ومن لا يجب داعى الله
فليس بمعجز فى الارض وليس له من دونه
اولياء اولئك فى ضلال مبين اولم يروا
ان الله الذى خلق السموت والارض
ولم يعى بخلقهن بقادر على ان يحيى الموتى
بلى انه على كل شىء قدير ويوم يعرض
الذين كفروا على النار اليس هذا بالحق
قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما

كنتم تكفرون ۝ فاصبر كما صبر اولوا العزم من

الرسل ولا تستعجل لهم كانهم يوم يرون ما

يوعدون لم يلبثوا الا ساعة من نهار

بلاغ فهل يهلك الا القوم الفاسقون ۝

ثمن ربع ع

سورة محمد صلى الله عليه وآله مدنية وهي ثمان وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله

اضل اعمالهم ۝ والذين امنوا وعملوا

الصالحات وامنوا بما نزل على محمد وهو

الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح

بالهم ذلك بان الذين كفروا اتبعوا

الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ
فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا
مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ
سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ
عَرَّفَهَا لَهُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ
تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ
اَعْمَالَهُمْ ۝ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ اَمْثَالُهَا ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ
اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِرِينَ لَا
مَوْلٰى لَهُمْ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا ع
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَاْكُلُونَ
كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۝
وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

التي اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم

افمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء

عمله واتبعوا اهواءهم مثل الجنة التي وعد

المتقون فيها انهار من ماء غير اسن وانهار

من خمر لذة للشاربين وانهار من عسل

مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة

من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء

حميما فقطع امعاءهم ومنهم من يستمع اليك

حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين

اوتوا العلم ماذا قال انفا اولئك الذين طبع

الله على قلوبهم واتبعوا اهواءهم والذين

من لبن لم يتغير طعمه وانهار

اهتدوا

اهتدوا زادهم هدى واتيهم تقويهم

فهل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم

بغتة فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا

جاءتهم ذكريهم فاعلم انه لا اله الا الله

واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات

والله يعلم متقلبكم ومثويكم ويقول ع

الذين امنوا لولا نزلت سورة فاذا

انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال

رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون

اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى

لهم طاعة وقول معروف فاذا عزم

الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم

فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في

الارض وتقطعوا ارحامكم اولٰئك الذين

لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم افلا

يتدبرون القران ام على قلوب اقفالها

ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد ما

تبين لهم الهدى الشيطان سول لهم واملى

لهم ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما

نزل الله سنطيعكم في بعض الامر والله يعلم

اسرارهم فكيف اذا توفتهم الملٰئكة

يضربون وجوههم وادبارهم ذلك بانهم

ثمن

ع

اتّبعوا ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
اعمالهم ۝ ام حسب الّذين فى قلوبهم مرض
ان لن يخرج الله اضغانهم ۝ ولو نشاء لأ
ريناكهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنّهم
فى لحن القول والله يعلم اعمالكم ۝ ولنبلونّكم
حتّى نعلم المجاهدين منكم والصّابرين
ونبلوا اخباركم ۝ انّ الّذين كفروا وصدّوا
عن سبيل الله وشاقّوا الرّسول من بعد
ما تبيّن لهم الهدى لن يضرّوا الله شيئا
وسيحبط اعمالهم ۝ يا ايّها الّذين امنوا اطيعوا
الله واطيعوا الرّسول ولا تبطلوا اعمالكم ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۝ فَلَا

تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ

مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۝ إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ

أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۝ إِنْ يَسْئَلْكُمُوهَا

فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ ۝ هَا أَنْتُمْ

هٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ

مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ

وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ

قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ

سورة الفتح وهي تسع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا فتحنا لك فتحا مبينا ۝ ليغفر لك الله
ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته
عليك ويهديك صراطا مستقيما ۝ وينصرك
الله نصرا عزيزا ۝ هو الذي أنزل السكينة
في قلوب المؤمنين ليزدادوا إيمانا مع
إيمانهم ولله جنود السموات والأرض
وكان الله عليما حكيما ۝ ليدخل المؤمنين
والمؤمنات جنات تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم

وكان ذلك عند الله فوزا عظيما ويعذب
المنافقين والمنافقات والمشركين
والمشركات الظانين بالله ظن السوء
عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم
ولعنهم واعد لهم جهنم وساءت مصيرا
ولله جنود السموت والارض وكان الله
عزيزا حكيما انا ارسلناك شاهدا
ومبشرا ونذيرا لتؤمنوا بالله ورسوله
وتعزروه وتوقروه وتسبحوه بكرة واصيلا
ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد
الله فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث على

ثمن نصف

نفسه

ع

نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه
اجرا عظيما ● سيقول لك المخلفون من
الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا
فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس في
قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان
اراد بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان
الله بما تعملون خبيرا ● بل ظننتم ان لن
ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم
ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن
السوء وكنتم قوما بورا ● ومن لم يؤمن بالله
ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا ●

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاۤءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاۤءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى
مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ
اَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ
قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا
بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَلِيلًا ۝ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ
مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِى
بَاْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ فَاِنْ
تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا وَاِنْ
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا

ع

أليما ۝ ليس على الأعمى حرج ولا على الأعرج

حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله

ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها

الأنهار ومن يتول يعذبه عذابا أليما ۝

لقد رضي الله عن المؤمنين إذ يبايعونك

تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل

السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ۝

ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا

حكيما ۝ وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها

فعجل لكم هذه وكف أيدي الناس

عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم

صراطا مستقيما ۝ واخرى لم تقدروا عليها
قد احاط الله بها وكان الله على كل شيء
قديرا ۝ ولو قاتلكم الذين كفروا لولوا
الادبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا ۝
سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد
لسنة الله تبديلا ۝ وهو الذي كف ايديهم
عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة من بعد
ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون
بصيرا ۝ هم الذين كفروا وصدوكم
عن المسجد الحرام والهدي معكوفا ان
يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون

ونساء

ونساء مؤمنات لم تعلموهم ان تطؤهم
فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله
في رحمته من يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين
كفروا منهم عذابا اليما اذ جعل الذين
كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية
فانزل الله سكينته على رسوله وعلى
المؤمنين والزمهم كلمة التقوى وكانوا
احق بها واهلها وكان الله بكل شيء عليما
لقد صدق الله رسوله الرؤيا بالحق
لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله
امنين محلقين رؤسكم ومقصرين لا

ع

ثمن

تخافون فعلم ما لم تعلموا فجعل من دون

ذلك فتحا قريبا هو الذى ارسل رسوله

بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين

كله وكفى بالله شهيدا محمد رسول

الله والذين معه اشداء على الكفار

رحماء بينهم تريهم ركعا سجدا يبتغون

فضلا من الله ورضوانا سيماهم فى وجوههم

من اثر السجود ذلك مثلهم فى التورية

ومثلهم فى الانجيل كزرع اخرج شطئه فازره

فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع

ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين امنوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان وعشر آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ

ع اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَكُمْ

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ

وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ الَّذِينَ

امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وأجر عظيم إن الذين ينادونك من وراء

الحجرات أكثرهم لا يعقلون ولو أنهم

صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم

والله غفور رحيم يا أيها الذين آمنوا

إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن

تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما

فعلتم نادمين واعلموا أن فيكم رسول

الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم

ولكن الله حبب إليكم الإيمان وزينه

في قلوبكم وكره إليكم الكفر والفسوق

والعصيان أولئك هم الراشدون

فَضْلاً مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
وَاِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا
فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى
الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِيءَ اِلٰى
اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَاءَتْ فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ
وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰى
اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ
عَسٰى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا اَنْفُسَكُمْ

ع

وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ

بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ

الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا

أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا

فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ خَبِيرٌ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ

ثمن

تؤمنوا

تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل

الايمان في قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله

لا يلتكم من اعمالكم شيئا ان الله غفور رحيم

انما المؤمنون الذين امنوا بالله ورسوله

ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم

في سبيل الله اولئك هم الصادقون قل

اتعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في

السموت وما في الارض والله بكل شيء

عليم يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا

علي اسلامكم بل الله يمن عليكم ان هديكم

للايمان ان كنتم صادقين ان الله يعلم

غيب السموت والارض والله بصير بما

تعملون

سورة ق مكية وهي خمس واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ق والقران المجيد بل عجبوا ان جاءهم

منذر منهم فقال الكافرون هذا شيء عجيب

ءاذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد قد

علمنا ما تنقص الارض منهم وعندنا كتاب

حفيظ بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم

في امر مريج افلم ينظروا الى السماء فوقهم

كيف بنيناها وزيناها وما لها من

فروج والارض مددناها والقينا فيها رواسي

ع

وانبتنا

وانبتنا فيها من كل زوج بهيج تبصرة وذكرى
لكل عبد منيب ونزلنا من السماء ماء
مباركا فانبتنا به جنات وحب الحصيد
والنخل باسقات لها طلع نضيد رزقا
للعباد واحيينا به بلدة ميتا كذلك
الخروج كذبت قبلهم قوم نوح واصحاب
الرس وثمود وعاد وفرعون واخوان
لوط واصحاب الايكة وقوم تبع
كل كذب الرسل فحق وعيد افعيينا
بالخلق الاول بل هم في لبس من خلق جديد
ولقد خلقنا الانسان ونعلم ما توسوس

ع

به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد

اذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال

قعيد ما يلفظ من قول الا لديه رقيب

عتيد وجاءت سكرة الموت بالحق

ذلك ما كنت منه تحيد ونفخ في الصور

ذلك يوم الوعيد وجاءت كل نفس

معها سائق وشهيد لقد كنت في

غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك

فبصرك اليوم حديد وقال قرينه هذا

ما لدي عتيد القيا في جهنم كل كفار

عنيد مناع للخير معتد مريب الذي

جعل

جعل مع الله الها اخر فالقياه في العذاب
الشديد قال قرينه ربنا ما اطغيته ثمن
ولكن كان في ضلال بعيد قال لا تختصموا
لدي وقد قدمت اليكم بالوعيد ما
يبدل القول لدي وما انا بظلام للعبيد ع
يوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل
من مزيد وازلفت الجنة للمتقين غير
بعيد هذا ما توعدون لكل اواب حفيظ
من خشي الرحمن بالغيب وجاء بقلب
منيب ادخلوها بسلام ذلك يوم
الخلود لهم ما يشاؤن فيها ولدينا مزيد

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ
بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا
يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ
السُّجُودِ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ
يَوْمُ الْخُرُوجِ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا

المصير يوم تشقق الارض عنهم سراعا

ذلك حشر علينا يسير نحن اعلم بما يقولون

وما انت عليهم بجبار فذكر بالقران من يخاف

سورة الذاريات مكية وعيد وهي ستون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والذاريات ذروا فالحاملات وقرا ع

فالجاريات يسرا فالمقسمات امرا انما

توعدون لصادق وان الدين لواقع

والسماء ذات الحبك انكم لفي قول

مختلف يؤفك عنه من افك قتل

الخراصون الذين هم في غمرة ساهون

يسئلون ايان يوم الدين يوم هم على النار
يفتنون ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم
به تستعجلون ان المتقين في جنات
وعيون اخذين ما اتيهم ربهم انهم كانوا
قبل ذلك محسنين كانوا قليلا من الليل
ما يهجعون وبالاسحار هم يستغفرون
وفي اموالهم حق للسائل والمحروم وفي
الارض ايات للموقنين وفي انفسكم
افلا تبصرون وفي السماء والارض انه
لحق مثل ما انكم تنطقون هل اتيك
حديث ضيف ابراهيم المكرمين

رزقكم وما توعدون فورب السماء

اذ دخلوا

ع

اذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال سلام
قوم منكرون فراغ الى اهله فجاء بعجل
سمين فقربه اليهم قال الا تاكلون
فاوجس منهم خيفة قالوا لا تخف
وبشروه بغلام عليم فاقبلت امراته
فى صرة فصكت وجهها وقالت عجوز
عقيم قالوا كذلك قال ربك انه هو
الحكيم العليم قال فما خطبكم ايها
المرسلون قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين
لنرسل عليهم حجارة من طين مسومة
عند ربك للمسرفين فاخرجنا من كان

فيها من المؤمنين ۝ فما وجدنا فيها غير
بيت من المسلمين ۝ وتركنا فيها آية للذين
يخافون العذاب الأليم ۝ وفي موسى إذ
أرسلناه إلى فرعون بسلطان مبين ۝
فتولى بركنه وقال ساحر أو مجنون ۝
فأخذناه وجنوده فنبذناهم في اليم
وهو مليم ۝ وفي عاد إذ أرسلنا عليهم
الريح العقيم ۝ ما تذر من شيء أتت عليه
إلا جعلته كالرميم ۝ وفي ثمود إذ قيل لهم
تمتعوا حتى حين ۝ فعتوا عن أمر ربهم
فأخذتهم الصاعقة وهم ينظرون ۝

فما استطاعوا من قيام وما كانوا منتصرين

وقوم نوح من قبل انهم كانوا قوما فاسقين

ع والسماء بنيناها بايد وانا لموسعون

والارض فرشناها فنعم الماهدون ومن

كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون

ففروا الى الله اني لكم منه نذير مبين

ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني لكم

منه نذير مبين كذلك ما اتى الذين من

قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون

اتواصوا به بل هم قوم طاغون فتول عنهم

فما انت بملوم وذكر فان الذكرى تنفع

المؤمنين وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون

ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون

ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين فان

للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم

فلا يستعجلون فويل للذين كفروا من

يومهم الذى يوعدون

سورة الطور مكية وهي تسع واربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور وكتاب مسطور في رق منشور ع

والبيت المعمور والسقف المرفوع والبحر

المسجور ان عذاب ربك لواقع ما له

من دافع يوم تمور السماء مورا وتسير

الجبال سيرا فويل يومئذ للمكذبين الذين
هم في خوض يلعبون يوم يدعون الى نار
جهنم دعا هذه النار التي كنتم بها تكذبون
افسحر هذا ام انتم لا تبصرون اصلوها
فاصبروا او لا تصبروا سواء عليكم انما
تجزون ما كنتم تعملون ان المتقين في جنات
ونعيم فاكهين بما اتاهم ربهم ووقاهم ربهم
عذاب الجحيم كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم
تعملون متكئين على سرر مصفوفة
وزوجناهم بحور عين والذين امنوا
واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم

ذريتهم وما ألتناهم من عملهم من شيء
كل امرئ بما كسب رهين وامدد
ناهم بفاكهة ولحم مما يشتهون يتنازعون
فيها كاسا لا لغو فيها ولا تأثيم ويطوف
عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون
واقبل بعضهم على بعض يتساءلون قالوا
انا كنا قبل في اهلنا مشفقين فمن الله علينا
ووقنا عذاب السموم انا كنا من قبل
ندعوه انه هو البر الرحيم فذكر فما انت
بنعمة ربك بكاهن ولا مجنون ام يقولون
شاعر نتربص به ريب المنون قل تربصوا

ثمن ع

فانى معكم من المتربصين ام تامرهم
احلامهم بهذا ام هم قوم طاغون ام
يقولون تقوله بل لا يؤمنون فلياتوا بحديث
مثله ان كانوا صادقين ام خلقوا من غير
شئ ام هم الخالقون ام خلقوا السموات
والارض بل لا يوقنون ام عندهم خزائن
ربك ام هم المسيطرون ام لهم سلم
يستمعون فيه فليات مستمعهم بسلطان
مبين ام له البنات ولكم البنون
ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون
ام عندهم الغيب فهم يكتبون ام يريدون

كيدا فالذين كفروا هم المكيدون ام لهم

اله غير الله سبحان الله عما يشركون

وان يروا كسفا من السماء ساقطا يقولوا

سحاب مركوم فذرهم حتى يلاقوا يومهم

الذي فيه يصعقون يوم لا يغني عنهم كيدهم

شيئا ولا هم ينصرون وان للذين ظلموا

عذابا دون ذلك ولكن اكثرهم لا يعلمون

واصبر لحكم ربك فانك باعيننا وسبح بحمد

ربك حين تقوم ومن الليل فسبحه وادبار

سورة النجم مكية وهي النجوم اثنان وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم

والنجم اذا هوى ۝ ما ضل صاحبكم وما غوى ۝ ع
وما ينطق عن الهوى ۝ ان هو الا وحي يوحى ۝
علمه شديد القوى ۝ ذو مرة فاستوى ۝
وهو بالافق الاعلى ۝ ثم دنى فتدلى ۝
فكان قاب قوسين او ادنى ۝ فاوحى الى
عبده ما اوحى ۝ ما كذب الفؤاد ما راى ۝
افتمارونه على ما يرى ۝ ولقد راه نزلة
اخرى ۝ عند سدرة المنتهى ۝ عندها جنة
المأوى ۝ اذ يغشى السدرة ما يغشى ۝ ما زاغ
البصر وما طغى ۝ لقد راى من ايات ربه
الكبرى ۝ افرايتم اللات والعزى ۝

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى اَلَكُمُ الذَّكَرُ

وَلَهُ الْاُنْثٰى تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى اِنْ هِىَ

اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَا

اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا

الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ

رَبِّهِمُ الْهُدٰى اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى فَلِلّٰهِ الْاٰ

خِرَةُ وَالْاُولٰى وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ لَا

تُغْنِى شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَاْذَنَ

اللّٰهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضٰى اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ

ربع ع

وان الظن لا يغنى من الحق شيئا فاعرض
عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا
الحيوة الدنيا ذلك مبلغهم من العلم
ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله
ثمن وهو اعلم بمن اهتدى ولله ما فى السموت
وما فى الارض ليجزى الذين اساؤا بما
عملوا ويجزى الذين احسنوا بالحسنى
الذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش
الا اللمم ان ربك واسع المغفرة هو اعلم
بكم اذ انشاكم من الارض واذ انتم
اجنة فى بطون امهاتكم فلا تزكوا انفسكم

هو اعلم بمن اتقى افرءيت الذي تولى

واعطى قليلا واكدى اعنده علم الغيب

فهو يرى ام لم ينبا بما في صحف موسى وابرهيم

الذي وفى الا تزر وازرة وزر اخرى وان

ليس للانسان الا ما سعى وان سعيه سوف

يرى ثم يجزيه الجزاء الاوفى وان الى

ربك المنتهى وانه هو اضحك وابكى وانه

هو امات واحيا وانه خلق الزوجين

الذكر والانثى من نطفة اذا تمنى وان

عليه النشاة الاخرى وانه هو اغنى

واقنى وانه هو رب الشعرى وانه اهلك

عاداً الأولى وثمود فما أبقى وقوم نوح

من قبل إنهم كانوا هم أظلم وأطغى

والمؤتفكة أهوى فغشاها ما غشى فبأي

آلاء ربك تتمارى هذا نذير من النذر الأولى

أزفت الآزفة ليس لها من دون الله كاشفة

أفمن هذا الحديث تعجبون وتضحكون ولا

سجدة تبكون وأنتم سامدون فاسجدوا لله واعبدوا

سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية

ثمن ع بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة وانشق القمر وإن يروا

آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر وكذبوا

واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر ولقد

جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر حكمة

بالغة فما تغن النذر فتول عنهم يوم يدع

الداع الى شيء نكر خشعا ابصارهم

يخرجون من الاجداث كانهم جراد منتشر

مهطعين الى الداع يقول الكافرون هذا

يوم عسر كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا

عبدنا وقالوا مجنون وازدجر فدعا ربه

اني مغلوب فانتصر ففتحنا ابواب السماء

بماء منهمر وفجرنا الارض عيونا فالتقى

الماء على امر قد قدر وحملناه على ذات

الواح ودسر تجري باعيننا جزاء لمن

كان كفر ولقد تركناها اية فهل من

مدكر فكيف كان عذابي ونذر ولقد

يسرنا القران للذكر فهل من مدكر

كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر انا

ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس

مستمر تنزع الناس كانهم اعجاز نخل

منقعر فكيف كان عذابي ونذر ولقد

ع يسرنا القران للذكر فهل من مدكر

كذبت ثمود بالنذر فقالوا ابشرا منا

واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلال وسعر

ءالقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب
اشر سيعلمون غدا من الكذاب الاشر
انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم
واصطبر ونبئهم ان الماء قسمة بينهم
كل شرب محتضر فنادوا صاحبهم
فتعاطى فعقر فكيف كان عذابي ونذر انا
ارسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا كهشيم
المحتظر ولقد يسرنا القران للذكر
فهل من مدكر كذبت قوم لوط بالنذر
انا ارسلنا عليهم حاصبا الا ال لوط
نجيناهم بسحر نعمة من عندنا كذلك

نجزي من شكر ولقد انذرهم بطشتنا
فتماروا بالنذر ولقد راودوه عن
ضيفه فطمسنا اعينهم فذوقوا عذابي
ونذر ولقد صبحهم بكرة عذاب مستقر
فذوقوا عذابي ونذر ولقد يسرنا القران
للذكر فهل من مدكر ولقد جاء ال
فرعون النذر كذبوا بايتنا كلها
فاخذناهم اخذ عزيز مقتدر اكفاركم
خير من اولئكم ام لكم براءة في الزبر
ام يقولون نحن جميع منتصر سيهزم
الجمع ويولون الدبر بل الساعة موعدهم

ع

والساعة ادهى وامر ۝ ان المجرمين

في ضلال وسعر ۝ يوم يسحبون في النار

على وجوههم ذوقوا مس سقر ۝ انا كل

شيء خلقناه بقدر ۝ وما امرنا الا واحدة

كلمح بالبصر ۝ ولقد اهلكنا اشياعكم

وهل من مدكر ۝ وكل شيء فعلوه في الزبر

وكل صغير وكبير مستطر ۝ ان المتقين في

جنات ونهر ۝ في مقعد صدق عند مليك

سورة الرحمن جل جلاله مقتدر ۝ وهي ثمان وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الرحمن ۝ علم القرآن ۝ خلق الانسان

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا
وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا
الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝
وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَاكِهَةٌ
وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ
الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان
فبأي آلاء ربكما تكذبان يخرج منهما
اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان
وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام فبأي
آلاء ربكما تكذبان كل من عليها فان
ويبقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام فبأي
آلاء ربكما تكذبان يسله من في السموت
والأرض كل يوم هو في شأن فبأي آلاء
ربكما تكذبان سنفرغ لكم أيه الثقلان
فبأي آلاء ربكما تكذبان يا معشر الجن
والإنس إن استطعتم أن تنفذوا من أقطار

ع

نصف

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ

اِلَّا بِسُلْطَانٍ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا

تَنْتَصِرَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاۤءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَيَوْمَئِذٍ لَا

يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَلَا جَاۤنٌّ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ

فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ فَبِاَيِّ اٰلَاۤءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا

الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ ولمن خاف

مقام ربه جنتان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ ع

ذواتا أفنان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝

فيهما عينان تجريان ۝ فبأي آلاء ربكما

تكذبان ۝ فيهما من كل فاكهة زوجان ۝ فبأي

آلاء ربكما تكذبان ۝ متكئين على فرش

بطائنها من إستبرق وجنا الجنتين دان ۝

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهن قاصرات

الطرف لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان ۝

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ كأنهن الياقوت

والمرجان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُدْهَامَّتَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ
نَضَّاخَتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ
فِي الْخِيَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ

خضر وعبقري حسان فبأي آلاء ربكما

تكذبان تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام

سورة الواقعة وهي ستة وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة

ثمن ع

خافضة رافعة إذا رجت الأرض رجا

وبست الجبال بسا فكانت هباء منبثا

وكنتم أزواجا ثلثة فأصحاب الميمنة ما

أصحاب الميمنة وأصحاب المشئمة ما أصحاب

المشئمة والسابقون السابقون أولئك

المقربون في جنات النعيم ثلة من الأولين

وَقَلِيلٌ مِنَ الآخِرِينَ عَلَى سُرُرٍ مَوضُونَةٍ
مُتَّكِئِينَ عَلَيهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ عَلَيهِم
وِلدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكوَابٍ وَأَبَارِيقَ
وَكَأسٍ مِن مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ عَنهَا وَلَا
يُنزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحمِ طَيرٍ
مِمَّا يَشتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمثَالِ اللُّؤلُؤِ
المَكنُونِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعمَلُونَ لَا يَسمَعُونَ
فِيهَا لَغوًا وَلَا تَأثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا
سَلَامًا وَأَصحَابُ اليَمِينِ مَا أَصحَابُ
اليَمِينِ فِي سِدرٍ مَخضُودٍ وَطَلحٍ مَنضُودٍ
وَظِلٍّ مَمدُودٍ وَمَاءٍ مَسكُوبٍ وَفَاكِهَةٍ

كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ
أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثُلَّةٌ مِنَ ع
الْأَوَّلِينَ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ
الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ
وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ
الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ
مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ

الْمُكَذِّبُونَ

المكذبون لاكلون من شجر من زقوم فمالئون
لئون منها البطون فشاربون عليه من
الحميم فشاربون شرب الهيم هذا نزلهم يوم
الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون افرءيتم
ما تمنون ءانتم تخلقونه ام نحن الخالقون
نحن قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين
على ان نبدل امثالكم وننشئكم في ما لا
تعلمون ولقد علمتم النشأة الاولى فلولا
تذكرون افرءيتم ما تحرثون ءانتم تزرعونه
ام نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما
فظلتم تفكهون انا لمغرمون بل نحن محرومون

أفرأيتم الماء الذي تشربون ءأنتم أنزلتموه
من المزن أم نحن المنزلون لو نشاء جعلناه
أجاجا فلولا تشكرون أفرأيتم النار التي
تورون ءأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشئون
نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح
باسم ربك العظيم فلا أقسم بمواقع النجوم
وإنه لقسم لو تعلمون عظيم إنه لقرآن
كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا
المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا
الحديث أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم
أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت الحلقوم

ثلث
ثمن ع

وأنتم

وانتم حينئذ تنظرون ونحن اقرب اليه
منكم ولكن لا تبصرون فلولا ان كنتم
غير مدينين ترجعونها ان كنتم صادقين
فاما ان كان من المقربين فروح وريحان
وجنت نعيم واما ان كان من اصحاب
اليمين فسلام لك من اصحاب اليمين
واما ان كان من المكذبين الضالين
فنزل من حميم وتصلية جحيم ان هذا لهو
حق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

سورة الحديد مدنية وقيل مكية وهي تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

سبح لله ما في السموت والارض وهو العزيز
الحكيم ۝ له ملك السموت والارض يحيي
ويميت وهو على كل شيء قدير ۝ هو الاول
والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء
عليم ۝ هو الذي خلق السموت والارض
في ستة ايام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج
في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء
وما يعرج فيها وهو معكم اين ما كنتم والله
بما تعملون بصير ۝ له ملك السموت والارض
والى الله ترجع الامور ۝ يولج اليل في النهار
ويولج النهار في اليل وهو عليم بذات

الصُّدُورِ ۝ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنْفِقُوا

مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ

اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ

لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ۝ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهِ اٰيَاتٍ

بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝ وَمَا لَكُمْ اَلَّا

تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوَاتِ

وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ

قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُولٰئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ

ع

الذين انفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله
الحسنى والله بما تعملون خبير ۝ من ذا الذي
يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له
وله اجر كريم ۝ يوم ترى المؤمنين والمؤمنات
يسعى نورهم بين ايديهم وبايمانهم بشريكم
اليوم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها ذلك هو الفوز العظيم ۝ يوم يقول المنافقون
والمنافقات للذين امنوا انظرونا نقتبس
من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا
نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه
فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب ۝

ينادونهم الم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم
فتنتم انفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم
الامانى حتى جاء امر الله وغركم بالله
الغرور فاليوم لا يؤخذ منكم فدية ولا
من الذين كفروا ماويكم النار هي موليكم
وبئس المصير الم يان للذين امنوا ان تخشع
قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا
يكونوا كالذين اوتوا الكتاب من قبل
فطال عليهم الامد فقست قلوبهم وكثير
منهم فاسقون اعلموا ان الله يحيي الارض
بعد موتها قد بينا لكم الايات لعلكم

تعقلون ان المصدقين والمصدقات واقرضوا
الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم اجر كريم
والذين امنوا بالله ورسله اولئك هم
الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم
ونورهم والذين كفروا وكذبوا بايتنا
اولئك اصحاب الجحيم اعلموا انما الحيوة الدنيا ع
لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر
في الاموال والاولاد كمثل غيث اعجب
الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يكون
حطاما وفي الاخرة عذاب شديد ومغفرة
من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا الا متاع

الغرور سابقوا الى مغفرة من ربكم وجنة
عرضها كعرض السماء والارض اعدت للذين
امنوا بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه
من يشاء والله ذو الفضل العظيم ما اصاب
من مصيبة في الارض ولا في انفسكم الا
في كتاب من قبل ان نبراها ان ذلك على
الله يسير لكيلا تاسوا على ما فاتكم ولا
تفرحوا بما اتيكم والله لا يحب كل مختال
فخور الذين يبخلون ويامرون الناس
بالبخل ومن يتول فان الله هو الغني الحميد
لقد ارسلنا رسلنا بالبينات وانزلنا معهم

الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط
وانزلنا الحديد فيه باس شديد ومنافع
للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب
ان الله قوى عزيز ۝ ولقد ارسلنا نوحا وابرهيم ع
وجعلنا فى ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم
مهتد وكثير منهم فاسقون ۝ ثم قفينا على
اثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم
واتيناه الانجيل وجعلنا فى قلوب الذين
اتبعوه رافة ورحمة ورهبانية ابتدعوها
ما كتبناها عليهم الا ابتغاء رضوان الله
فما رعوها حق رعايتها فاتينا الذين امنوا

منهم

منهم اجرهم وكثير منهم فاسقون يا ايها الذين
امنوا اتقوا الله وامنوا برسوله يؤتكم كفلين
من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر
لكم والله غفور رحيم لئلا يعلم اهل
الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل
الله وان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله
ذو الفضل العظيم

سورة المجادلة مدنية وهي اثنان وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها
وتشتكي الى الله والله يسمع تحاوركما ان
الله سميع بصير الذين يظاهرون منكم من

الجزو
٢٨

نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي

وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ

وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ

مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا

كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ

بَيِّنَاتٍ

ع

بينات وللكافرين عذاب مهين يوم يبعثهم
الله جميعا فينبئهم بما عملوا احصٰه الله ونسوه
والله على كل شيء شهيد الم تر ان الله يعلم
ما في السموات وما في الارض ما يكون
من نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا
هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر
الا هو معهم اين ما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا
يوم القيمة ان الله بكل شيء عليم الم تر الى
الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما
نهوا عنه ويتنٰجون بالاثم والعدوان
ومعصيت الرسول واذا جاءوك حيوك

بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا
يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها
فبئس المصير يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم
فلا تتناجوا بالاثم والعدوان ومعصيت
الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله
الذي اليه تحشرون انما النجوى من الشيطان
ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيئا الا
باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون يا ايها
الذين امنوا اذا قيل لكم تفسحوا في المجالس
فافسحوا يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا
يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم

ثمن ع

درجات والله بما تعملون خبير ۝ يا ايها الذين
امنوا اذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدى
نجوىكم صدقة ذلك خير لكم واطهر فان لم
تجدوا فان الله غفور رحيم ۝ ءاشفقتم ان
تقدموا بين يدى نجوىكم صدقات فاذ لم
تفعلوا وتاب الله عليكم فاقيموا الصلوة
واتوا الزكوة واطيعوا الله ورسوله والله
خبير بما تعملون ۝ الم تر الى الذين تولوا قوما
غضب الله عليهم ما هم منكم ولا منهم
ويحلفون على الكذب وهم يعلمون ۝ اعد
الله لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا يعملون ۝

اتّخذوا ايمانهم جنّة فصدّوا عن سبيل
الله فلهم عذاب مهين لن تغني عنهم
اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا
اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما
يحلفون لكم ويحسبون انّهم على
شيء الا انّهم هم الكاذبون استحوذ عليهم
الشّيطان فانسيهم ذكر الله اولئك حزب
الشّيطان الا انّ حزب الشّيطان هم
الخاسرون انّ الّذين يحادّون الله ورسوله
اولئك في الاذلّين كتب الله لاغلبنّ

انا و رسلی ان الله قوی عزیز لا تجد قوما

یؤمنون بالله والیوم الاخر یوادون من

حاد الله و رسوله ولو کانوا اباءهم او ابناء

هم او اخوانهم او عشیرتهم اولئک کتب

فی قلوبهم الایمان وایدهم بروح منه ویدخلهم

جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها

رضی الله عنهم ورضوا عنه اولئک حزب الله

الا ان حزب الله هم المفلحون

سورة الحشر مدنیة اربع وعشرون آیة

بسم الله الرحمن الرحیم

سبح لله ما فی السموت وما فی الارض وهو

العزیز الحکیم هو الذی اخرج الذین کفروا

ع

من اهل الكتاب من ديارهم لاول الحشر

ما ظننتم ان يخرجوا وظنوا انهم مانعتهم

حصونهم من الله فاتاهم الله من حيث لم

يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون

بيوتهم بايديهم وايدي المؤمنين فاعتبروا يا

اولي الابصار ولولا ان كتب الله عليهم

الجلاء لعذبهم في الدنيا ولهم في الاخرة عذاب

النار ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله ومن

يشاق الله فان الله شديد العقاب ما قطعتم

من لينة او تركتموها قائمة على اصولها فباذن

الله وليخزي الفاسقين وما افاء الله على رسوله

منهم

مِنهم فما أوجفتم عليه من خيلٍ ولا ركابٍ
ولكنّ الله يسلّط رسله على من يشاء والله
على كلّ شيءٍ قدير ۝ ما أفاء الله على رسوله
من أهل القرى فلله وللرسول ولذي القربى
واليتامى والمساكين وابن السبيل كي لا
يكون دولة بين الأغنياء منكم وما آتاكم
الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا
واتقوا الله إنّ الله شديد العقاب ۝
للفقراء المهاجرين الذين أخرجوا من
ديارهم وأموالهم يبتغون فضلا من الله
ورضوانا وينصرون الله ورسوله أولئك

ربع

ثمن ع

هم الصادقون والذين تبوؤا الدار والايمان
من قبلهم يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون
في صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون على
انفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن يوق
شح نفسه فاولئك هم المفلحون والذين جاؤا
من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا
الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا
غلا للذين امنوا ربنا انك رؤف رحيم
الم تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم
الذين كفروا من اهل الكتاب لئن اخرجتم
لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا

وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ
لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ لَأَنْتُمْ
أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ
جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ
بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ
شَتّٰى ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ كَمَثَلِ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ

للانسان اكفر فلما كفر قال اني بريء منك
اني اخاف الله رب العالمين فكان عاقبتهما
انهما في النار خالدين فيها وذلك جزاؤا
الظالمين يا ايها الذين امنوا اتقوا الله
ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان
الله خبير بما تعملون ولا تكونوا كالذين
نسوا الله فانسيهم انفسهم اولئك هم
الفاسقون لا يستوي اصحاب النار واصحاب
الجنة اصحاب الجنة هم الفائزون لو
انزلنا هذا القران على جبل لرايته خاشعا
متصدعا من خشية الله وتلك الامثال

ع

نضربها للناس لعلهم يتفكرون هو الله

الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة

هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا

هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن

العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما

يشركون هو الله الخالق البارئ المصور

له الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموت

سورة الممتحنة مدنية والارض وهو العزيز الحكيم وهي ثلث عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدو

كم اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد

ع

كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول
واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم
جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم
بالمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن
يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ان يثقفو
كم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم
ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون
لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة
يفصل بينكم والله بما تعملون بصير قد
كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم والذين
معه اذ قالوا لقومهم انا برءؤا منكم ومما

تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا
وبينكم العداوة والبغضاء ابدا حتى
تؤمنوا بالله وحده الا قول ابرهيم لابيه
لاستغفرن لك وما املك لك من الله
من شيء ربنا عليك توكلنا واليك انبنا
واليك المصير ربنا لا تجعلنا فتنة للذين
كفروا واغفر لنا ربنا انك انت العزيز
الحكيم لقد كان لكم فيهم اسوة حسنة
لمن كان يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول
فان الله هو الغني الحميد عسى الله ان
يجعل بينكم وبين الذين عاديتم منهم

ثمن

ع

مودة والله قدير والله غفور رحيم ۝ لا
ينهكم الله عن الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم
يخرجوكم من دياركم ان تبروهم وتقسطوا
اليهم ان الله يحب المقسطين ۝ انما ينهكم
الله عن الذين قاتلوكم في الدين واخرجوكم
من دياركم وظاهروا على اخراجكم ان تولوهم
ومن يتولهم فاولئك هم الظالمون ۝ يا ايها
الذين امنوا اذا جاءكم المؤمنات مهاجرات
فامتحنوهن الله اعلم بايمانهن فان علمتموهن
مؤمنات فلا ترجعوهن الى الكفار لاهن
حل لهم ولا هم يحلون لهن واتوهم ما انفقوا

ولا جناح

ولا جناح عليكم ان تنكحوهن اذا اتيتموهن
اجورهن ولا تمسكوا بعصم الكوافر وسئلوا
ما انفقتم وليسئلوا ما انفقوا ذلكم حكم
الله يحكم بينكم والله عليم حكيم وان
فاتكم شيء من ازواجكم الى الكفار فعاقبتم
فاتوا الذين ذهبت ازواجهم مثل ما انفقوا
واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون يا ايها
النبي اذا جاءك المؤمنات يبايعنك
على ان لا يشركن بالله شيئا ولا يسرقن
ولا يزنين ولا يقتلن اولادهن ولا ياتين
ببهتان يفترينه بين ايديهن وارجلهن

ولا يعصينك في معروف فبايعهن واستغفر
لهن الله إن الله غفور رحيم يا أيها الذين
آمنوا لا تتولوا قوما غضب الله عليهم قد
يئسوا من الآخرة كما يئس الكفار من أصحاب
القبور

نصف

سورة الصف مكية وهي أربع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ع

سبح لله ما في السموات وما في الأرض
وهو العزيز الحكيم يا أيها الذين آمنوا
لم تقولون ما لا تفعلون كبر مقتا عند
الله أن تقولوا ما لا تفعلون إن الله يحب
الذين يقاتلون في سبيله صفا كأنهم

بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ

يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّي رَسُولُ

اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَاِذْ

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي اِسْرَائِيلَ اِنِّي

رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ

مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَاْتِي مِنْ

بَعْدِي اسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى

اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله
متم نوره ولو كره الكافرون هو الذي
ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره
على الدين كله ولو كره المشركون ع
يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على تجارة
تنجيكم من عذاب اليم تؤمنون بالله
ورسوله وتجاهدون في سبيل الله
باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم ان
كنتم تعلمون يغفر لكم ذنوبكم ويدخلكم
جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن
طيبة في جنات عدن ذلك الفوز العظيم

واخرى

وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا

اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ

مَنْ اَنْصَارِي اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ

اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ

فَاَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۞

سورة الجمعة مدنية وهي احدى عشر اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞

ع يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ

الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۞ هُوَ الَّذِي بَعَثَ

فِي الْاُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ

ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان
كانوا من قبل لفي ضلال مبين واخرين منهم
لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك
فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظيم مثل الذين حملوا التورية ثم لم
يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس
مثل القوم الذين كذبوا بايات الله والله
لا يهدي القوم الظالمين قل يا ايها الذين
هادوا ان زعمتم انكم اولياء لله من دون
الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين
ولا يتمنونه ابدا بما قدمت ايديهم والله

عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ
مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ع
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ
يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا
قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا
انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ
خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

سورة المنافقون مدنية وهي احدى عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاءك المنافقون قالوا نشهد انك
لرسول الله والله يعلم انك لرسوله والله
يشهد ان المنافقين لكاذبون اتخذوا
ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله انهم
ساء ما كانوا يعملون ذلك بانهم امنوا
ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون
واذا رايتهم تعجبك اجسامهم وان
يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب مسندة
يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم

قاتلهم الله انى يؤفكون ۝ واذا قيل
لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا
رؤسهم ورايتهم يصدون وهم مستكبرون
سواء عليهم استغفرت لهم ام لم تستغفر
لهم لن يغفر الله لهم ان الله لا يهدى
القوم الفاسقين ۝ هم الذين يقولون لا
تنفقوا على من عند رسول الله حتى ينفضوا
ولله خزائن السموت والارض ولكن
المنافقين لا يفقهون ۝ يقولون لئن
رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز منها
الاذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين

ثمن

ولكن المنافقين لا يعلمون ۝ يا ايها الذين
امنوا لا تلهكم اموالكم ولا اولادكم
عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فاولئك
هم الخاسرون ۝ وانفقوا مما رزقناكم من
قبل ان ياتي احدكم الموت فيقول رب
لولا اخرتني الى اجل قريب فاصدق واكن
من الصالحين ۝ ولن يؤخر الله نفسا اذا
جاء اجلها والله خبير بما تعملون ۝

سورة التغابن مكية وهي ثمان عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
يسبح لله ما في السموات وما في الارض له ع

الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير
هو الذي خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن
والله بما تعملون بصير خلق السموت
والارض بالحق وصوركم فاحسن
صوركم واليه المصير يعلم ما في السموت
والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون
والله عليم بذات الصدور الم ياتكم
نبؤا الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال
امرهم ولهم عذاب اليم ذلك بانه كانت
تاتيهم رسلهم بالبينات فقالوا ابشر
يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى الله

والله غني حميد زعم الذين كفروا ان لن
يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما
عملتم وذلك على الله يسير فامنوا بالله
ورسوله والنور الذي انزلنا والله بما تعملون
خبير يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم
التغابن ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يكفر
عنه سيئاته ويدخله جنات تجري من تحتها
الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم
والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك
اصحاب النار خالدين فيها وبئس المصير ما
اصاب من مصيبة الا باذن الله ومن يؤمن

ثمن

ع

بالله

بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ

وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ

فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اِنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ

فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا

لِاَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ
لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا
تَدْرِي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ أَمْرًا فَإِذَا
بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ

بِمَعْرُوفٍ

بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ
مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ
اَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَاللّٰٓئِى يَئِسْنَ
مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ
ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ وَاللّٰٓئِى لَمْ يَحِضْنَ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ
اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهِ يُسْرًا ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ
اِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهِ

ويعظم له اجرا ۝ اسكنوهن من حيث سكنتم
من وجدكم ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن
وان كن اولات حمل فانفقوا عليهن حتى يضعن
حملهن فان ارضعن لكم فاتوهن اجورهن
واتمروا بينكم بمعروف وان تعاسرتم فسترضع
له اخرى ۝ لينفق ذو سعة من سعته ومن
قدر عليه رزقه فلينفق مما اتاه الله لا
يكلف الله نفسا الا ما اتاها سيجعل الله بعد
عسر يسرا ۝ وكاين من قرية عتت عن
امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا
شديدا وعذبناها عذابا نكرا ۝ فذاقت وبال

ثمن ع

أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا أَعَدَّ اللَّهُ

لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَ

لْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ

ذِكْرًا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ

مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ

يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا اللَّهُ الَّذِي

خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ

يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ

شىء قدير وان الله قد احاط بكل شىء علما

سورة التحريم مدنية وهى اثنتا عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبى لم تحرم ما احل الله لك تبتغى
مرضات ازواجك والله غفور رحيم
قد فرض الله لكم تحلة ايمانكم والله مولىكم
وهو العليم الحكيم واذ اسر النبى الى
بعض ازواجه حديثا فلما نبات به واظهره
الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض
فلما نباها به قالت من انباك هذا قال
نبانى العليم الخبير ان تتوبا الى الله فقد

صغت

صغت قلوبكما وان تظاهرا عليه فان الله

هو موليه وجبريل وصالح المؤمنين

والملئكة بعد ذلك ظهير عسى ربه

ان طلقكن ان يبدله ازواجا خيرا منكن

مسلمات مؤمنات قانتات تائبات

عابدات سائحات ثيبات وابكارا يا

ايها الذين امنوا قوا انفسكم واهليكم

نارا وقودها الناس والحجارة عليها ملئكة

غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم

ويفعلون ما يؤمرون يا ايها الذين كفروا

لا تعتذروا اليوم انما تجزون ما كنتم تعملون

ع

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ

نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ

رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ

وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ

كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍ كَانَتَا

تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

فَلَمْ يُغْنِيَا

فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا
النار مع الداخلين وضرب الله مثلا
للذين امنوا امرات فرعون اذ قالت
رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني
من فرعون وعمله ونجني من القوم
الظالمين ومريم ابنت عمران التي
احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا
وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت من
القانتين

سورة الملك مكية وهي احدى وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل

الجزو ٢٩

شيء قدير ۝ الذي خلق الموت والحيوة

ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور ۝

الذي خلق سبع سموت طباقا ما ترى في

خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر

هل ترى من فطور ۝ ثم ارجع البصر كرتين

ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ۝

ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها

رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب

السعير ۝ وللذين كفروا بربهم عذاب

جهنم وبئس المصير ۝ اذا القوا فيها سمعوا

لها شهيقا وهي تفور ۝ تكاد تميز من الغيظ

كلما القي

كلما ألقي فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم
نذير قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا
ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال
كبير وقالوا لو كنا نسمع أو نعقل ما كنا
في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا
لأصحاب السعير إن الذين يخشون
ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير
وأسروا قولكم أو اجهروا به إنه عليم
بذات الصدور ألا يعلم من خلق وهو
اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم
الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا

مِن رِزْقِهِ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ ءَامِنْتُم مَن فِي السَّمَاءِ
اَن يَخْسِفَ بِكُمُ الاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُورُ اَمْ اَمِنْتُم
مَن فِي السَّمَاءِ اَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
كَيْفَ نَذِيرِ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ
فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا
الرَّحْمٰنُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِي
هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُم مِن دُونِ الرَّحْمٰنِ اِنِ
الْكَافِرُونَ اِلَّا فِي غُرُورٍ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِي
يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ
وَنُفُورٍ اَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ اَهْدَى

وقف منزل

امن يمشي

اَمَّنْ يَمْشِى سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ

الَّذِى اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَ

بْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ قُلْ

هُوَ الَّذِى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ قُلْ اَرَاَيْتُمْ

اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ اَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ

الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ

اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ

في ضلال مبين قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم

غورا فمن يأتيكم بماء معين

سورة القلم مكية وهي اثنتان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ن والقلم وما يسطرون ما أنت بنعمة

ربك بمجنون وإن لك لأجرا غير ممنون

وإنك لعلى خلق عظيم فستبصر ويبصرون

بأييكم المفتون إن ربك هو أعلم بمن ضل

عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين فلا

تطع المكذبين ودوا لو تدهن فيدهنون

ولا تطع كل حلاف مهين هماز مشاء بنميم

ثمن ع

مناع

مناع للخير معتد اثيم عتل بعد ذلك زنيم

ان كان ذا مال وبنين اذا تتلى عليه اياتنا

قال اساطير الاولين سنسمه على الخرطوم

انا بلوناهم كما بلونا اصحاب الجنة اذ

اقسموا ليصرمنها مصبحين ولا يستثنون

فطاف عليها طائف من ربك وهم نائمون

فاصبحت كالصريم فتنادوا مصبحين

ان اغدوا على حرثكم ان كنتم صارمين

فانطلقوا وهم يتخافتون ان لا يدخلنها

اليوم عليكم مسكين وغدوا على حرد

قادرين فلما راوها قالوا انا لضالون بل

نحن محرومون قال اوسطهم الم اقل لكم

لولا تسبحون قالوا سبحان ربنا انا كنا

ظالمين فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون

قالوا يا ويلنا انا كنا طاغين عسى ربنا ان

يبدلنا خيرا منها انا الى ربنا راغبون كذلك

العذاب ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا

يعلمون ان للمتقين عند ربهم جنات

النعيم افنجعل المسلمين كالمجرمين ما ع

لكم كيف تحكمون ام لكم كتاب فيه

تدرسون ان لكم فيه لما تخيرون

ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة

ان لكم

ان لكم لما تحكمون ۝ سلهم ايهم بذلك زعيم ۝

ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان

كانوا صادقين ۝ يوم يكشف عن ساق

ويدعون الى السجود فلا يستطيعون ۝

خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا

يدعون الى السجود وهم سالمون ۝ فذرني

ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم

من حيث لا يعلمون ۝ واملي لهم ان كيدي

متين ۝ ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم

مثقلون ۝ ام عندهم الغيب فهم يكتبون ۝

فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب

الحوت اذ نادى وهو مكظوم لولا ان

تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعراء وهو

مذموم فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين

وان يكاد الذين كفروا ليزلقونك

بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون

انه لمجنون وما هو الا ذكر للعالمين

سورة الحاقة مكية وهي اثنان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما

الحاقة كذبت ثمود وعاد بالقارعة

فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية واما

ثمن ربع

عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها
عليهم سبع ليال وثمانية ايام حسوما
فترى القوم فيها صرعى كانهم اعجاز
نخل خاوية فهل ترى لهم من باقية
وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات
بالخاطئة فعصوا رسول ربهم فاخذهم
اخذة رابية انا لما طغا الماء حملناكم
في الجارية لنجعلها لكم تذكرة وتعيها
اذن واعية فاذا نفخ في الصور نفخة
واحدة وحملت الارض والجبال فدكتا
دكة واحدة فيومئذ وقعت الواقعة

وانشقت السماء فهي يومئذ واهية
والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك
فوقهم يومئذ ثمانية يومئذ تعرضون
لا تخفى منكم خافية فاما من اوتي
كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرؤا
كتابيه اني ظننت اني ملاق حسابيه
فهو في عيشة راضية في جنة عالية
قطوفها دانية كلوا واشربوا هنيئا
بما اسلفتم في الايام الخالية واما من
اوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم
اوت كتابيه ولم ادر ما حسابيه

يا ليتها

يا ليتها كانت القاضية ۝ ما أغنى عني ماليه ۝

هلك عني سلطانيه ۝ خذوه فغلوه ۝ ثم

الجحيم صلوه ۝ ثم في سلسلة ذرعها سبعون

ذراعا فاسلكوه ۝ إنه كان لا يؤمن بالله

العظيم ۝ ولا يحض على طعام المسكين ۝ فليس

له اليوم هاهنا حميم ۝ ولا طعام إلا من

غسلين ۝ لا يأكله إلا الخاطئون ۝ فلا أقسم

بما تبصرون ۝ وما لا تبصرون ۝ إنه لقول

رسول كريم ۝ وما هو بقول شاعر قليلا ما

تؤمنون ۝ ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون ۝

تنزيل من رب العالمين ۝ ولو تقول علينا

ع

بعض الاقاويل لاخذنا منه باليمين ثم

لقطعنا منه الوتين فما منكم من احد عنه

حاجزين وانه لتذكرة للمتقين وانا لنعلم

ان منكم مكذبين وانه لحسرة على الكافرين

وانه لحق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

سورة المعارج مكية وهي اربع واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

سال سائل بعذاب واقع للكافرين ليس له

دافع من الله ذي المعارج تعرج الملئكة

والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين

الف سنة فاصبر صبرا جميلا انهم يرونه

ع

بعيدا

بَعِيدًا وَنَرَيٰهُ قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَا
لْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ
حَمِيمٌ حَمِيمًا يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي
مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ
وَاَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي
الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا اِنَّهَا لَظَى
نَزَّاعَةً لِلشَّوَى تَدْعُوا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلَّى
وَجَمَعَ فَاَوْعَى اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ
مَنُوعًا اِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

ثمن

للسائل والمحروم والذين يصدقون بيوم

الدين والذين هم من عذاب ربهم مشفقون

ان عذاب ربهم غير مامون والذين هم

لفروجهم حافظون الا على ازواجهم اوما

ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين فمن

ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون

والذين هم بشهاداتهم قائمون والذين

هم على صلوتهم يحافظون اولئك فى ع

جنات مكرمون فمال الذين كفروا قبلك

مهطعين عن اليمين وعن الشمال عزين

ايطمع

ايطمع كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم ۝

كلا انا خلقناهم مما يعلمون ۝ فلا اقسم برب

المشرق والمغرب انا لقادرون ۝ على ان

نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين ۝

فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم

الذى يوعدون ۝ يوم يخرجون من الاجداث

سراعا كانهم الى نصب يوفضون ۝ خاشعة

ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذى كانوا

يوعدون ۝

سورة نوح مكية وهي ثمان وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك

ع

مِن قَبلِ اَن يَأتِيَهُم عَذابٌ اَليمٌ قالَ يا قَومِ

اِنّي لَكُم نَذيرٌ مُبينٌ اَنِ اعبُدوا اللّٰهَ وَاتَّقوهُ

وَاَطيعونِ يَغفِر لَكُم مِن ذُنوبِكُم وَيُؤَخِّركُم

اِلىٰ اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذا جاءَ لا يُؤَخَّرُ

لَو كُنتُم تَعلَمونَ قالَ رَبِّ اِنّي دَعَوتُ

قَومي لَيلًا وَنَهارًا فَلَم يَزِدهُم دُعائي اِلّا فِرارًا

وَاِنّي كُلَّما دَعَوتُهُم لِتَغفِرَ لَهُم جَعَلوا اَصابِعَهُم

في آذانِهِم وَاستَغشَوا ثِيابَهُم وَاَصَرّوا

وَاستَكبَروا استِكبارًا ثُمَّ اِنّي دَعَوتُهُم

جِهارًا ثُمَّ اِنّي اَعلَنتُ لَهُم وَاَسرَرتُ لَهُم

اِسرارًا فَقُلتُ استَغفِروا رَبَّكُم اِنَّهُ كانَ

غَفّارًا

غفارا يرسل السماء عليكم مدرارا ويمدد

كم باموال وبنين ويجعل لكم جنات

ويجعل لكم انهارا ما لكم لا ترجون لله

وقارا وقد خلقكم اطوارا الم تروا كيف

خلق الله سبع سموت طباقا وجعل

القمر فيهن نورا وجعل الشمس سراجا

والله انبتكم من الارض نباتا ثم يعيدكم

فيها ويخرجكم اخراجا والله جعل لكم

الارض بساطا لتسلكوا منها سبلا

فجاجا قال نوح رب انهم عصوني واتبعوا

من لم يزده ماله وولده الا خسارا ومكروا

ع

مكرا كبارا ۝ وقالوا لا تذرن الهتكم ولا
تذرن ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق
ونسرا ۝ وقد اضلوا كثيرا ولا تزد الظالمين
الا ضلالا ۝ مما خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا
نارا فلم يجدوا لهم من دون الله انصارا ۝
وقال نوح رب لا تذر على الارض من
الكافرين ديارا ۝ انك ان تذرهم يضلوا عبادك
ولا يلدوا الا فاجرا كفارا ۝ رب اغفر لي
ولوالدي ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين
والمؤمنات ولا تزد الظالمين الا تبارا ۝

سورة الجن مكية وهي ثمان وعشرون اية

ثمن نصف ع

بسم الله الرحمن الرحيم

قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن فقالوا
انا سمعنا قرانا عجبا يهدى الى الرشد فامنا
به ولن نشرك بربنا احدا وانه تعالى جد
ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا وانه كان
يقول سفيهنا على الله شططا وانا ظننا
ان لن تقول الانس والجن على الله كذبا
وانه كان رجال من الانس يعوذون برجال من
الجن فزادوهم رهقا وانهم ظنوا كما ظننتم ان
لن يبعث الله احدا وانا لمسنا السماء فوجد
ناها ملئت حرسا شديدا وشهبا وانا كنا

نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له

شهابا رصدا وانا لا ندري اشر اريد بمن في

الارض ام اراد بهم ربهم رشدا وانا منا الصالحون

ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا وانا ظننا

ان لن نعجز الله في الارض ولن نعجزه هربا

وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه

فلا يخاف بخسا ولا رهقا وانا منا المسلمون

ومنا القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا

رشدا واما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا

وان لو استقاموا على الطريقة لاسقيناهم

ماء غدقا لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر

ع

رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ
عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا
قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا قُلْ
إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا قُلْ إِنِّي
لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ
مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا قُلْ إِنْ أَدْرِي
أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

عالم الغيب فلا يظهر على غيبه احدا ۝ الا

من ارتضى من رسول فانه يسلك من بين يديه

ومن خلفه رصدا ۝ ليعلم ان قد ابلغوا رسالات

ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل شيء عددا ۝

سورة المزمل مدنية وهي ويقال مكية وهي عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المزمل ۝ قم الليل الا قليلا ۝ نصفه

او انقص منه قليلا ۝ او زد عليه ورتل

القران ترتيلا ۝ انا سنلقي عليك قولا

ثقيلا ۝ ان ناشئة الليل هي اشد وطأ واقوم

قيلا ۝ ان لك في النهار سبحا طويلا ۝ واذكر اسم

ع

ربك

رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝ رَبُّ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝
وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ
قَلِيلًا ۝ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝ وَطَعَامًا
ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ
وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ۝
إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ
كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝ فَعَصَىٰ
فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝
فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

ثمن ع

الولدان شيبا السماء منفطر به كان وعده مفعولا

ان هذه تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا

ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثى الليل

ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله

يقدر الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب عليكم

فاقرؤا ما تيسر من القران علم ان سيكون منكم

مرضى واخرون يضربون فى الارض يبتغون من

فضل الله واخرون يقاتلون فى سبيل الله فاقرؤا

ما تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا

الله قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه

عند الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله

غفور رحيم

سورة المدثر مكية وهي غفور رحيم ست وخمسون آية

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المدثر قم فانذر وربك فكبر وثيابك

فطهر والرجز فاهجر ولا تمنن تستكثر

ولربك فاصبر فاذا نقر في الناقور فذلك

يومئذ يوم عسير على الكافرين غير يسير

ذرني ومن خلقت وحيدا وجعلت له مالا

ممدودا وبنين شهودا ومهدت له تمهيدا

ثم يطمع ان ازيد كلا انه كان لآياتنا عنيدا

سارهقه صعودا انه فكر وقدر فقتل كيف

قدر ثم نظر ثم عبس وبسر ثم ادبر

واستكبر ۝ فقال ان هذا الا سحر يؤثر ۝ ان هذا
الا قول البشر ۝ سأصليه سقر ۝ وما ادريك ما
سقر ۝ لا تبقي ولا تذر ۝ لواحة للبشر ۝
عليها تسعة عشر ۝ وما جعلنا اصحاب النار
الا ملئكة وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين
كفروا ليستيقن الذين اوتوا الكتاب
ويزداد الذين امنوا ايمانا ولا يرتاب الذين
اوتوا الكتاب والمؤمنون وليقول الذين
في قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد الله بهذا
مثلا كذلك يضل الله من يشاء ويهدي
من يشاء وما يعلم جنود ربك الا هو وما هي الا

ذكرى

ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ۝ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ
وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۝ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ۝
نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ
يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝
إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ
عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا
لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝
وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝ وَكُنَّا نُكَذِّبُ
بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ۝ فَمَا تَنْفَعُهُمْ
شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ
مُعْرِضِينَ ۝ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝ فَرَّتْ مِنْ

قسورة بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى

صحفا منشرة كلا بل لا يخافون الاخرة

كلا انه تذكرة فمن شاء ذكره وما

يذكرون الا ان يشاء الله هو اهل التقوى واهل

سورة القيمة مكية وهي المغفرة اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بيوم القيمة ولا اقسم بالنفس

اللوامة ايحسب الانسان ان لن نجمع

عظامه بلى قادرين على ان نسوى بنانه

بل يريد الانسان ليفجر امامه يسئل ايان

يوم القيمة فاذا برق البصر وخسف القمر

وجمع

وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ۝ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝ إِلَىٰ رَبِّكَ
يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝ يُنَبَّؤُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ
بَصِيرَةٌ ۝ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝ لَا تُحَرِّكْ بِهِ
لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝
فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝
كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ۝ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝

وظن انه الفراق ۝ والتفت الساق بالساق
الى ربك يومئذ المساق ۝ فلا صدق ولا ع
صلى ۝ ولكن كذب وتولى ۝ ثم ذهب
الى اهله يتمطى ۝ اولى لك فاولى ۝ ثم اولى لك
فاولى ۝ ايحسب الانسان ان يترك سدى
الم يك نطفة من منى يمنى ۝ ثم كان علقة
فخلق فسوى ۝ فجعل منه الزوجين الذكر
والانثى ۝ اليس ذلك بقادر على ان يحيى

سورة الانسان مدنية وهي — الموتى ۝ — احدى وثلثون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
هل اتى على الانسان حين من الدهر لم ع

يَكُن شَيْـًٔا مَذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن
نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ۝ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
كَفُورًا ۝ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا
وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ
مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ
بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ
وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝ وَيُطْعِمُونَ
الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا
نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكُورًا ۝ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا

قمطريرا ۝ فوقاهم الله شر ذلك اليوم ولقاهم

نضرة وسرورا ۝ وجزاهم بما صبروا جنة

وحريرا ۝ متكئين فيها على الارائك لا

يرون فيها شمسا ولا زمهريرا ۝ ودانية

عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا ۝

ويطاف عليهم بآنية من فضة واكواب

كانت قواريرا ۝ قواريرا من فضة قدروها

تقديرا ۝ ويسقون فيها كاسا كان مزاجها

زنجبيلا ۝ عينا فيها تسمى سلسبيلا ۝ ويطوف ثمن

عليهم ولدان مخلدون اذا رايتهم حسبتهم

لؤلؤا منثورا ۝ واذا رايت ثم رايت نعيما

وملكا

وَمُلْكًا كَبِيرًا عَلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ

خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوٓا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ

وَسَقٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا إِنَّ هٰذَا كَانَ

لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا إِنَّا

نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنزِيلًا فَاصْبِرْ

لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا أَوْ كَفُورًا

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَمِنَ

اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا

ثَقِيلًا نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَآ أَسْرَهُمْ وَ

إِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ أَمْثٰلَهُمْ تَبْدِيلًا إِنَّ هٰذِهِ

ع

تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا

يَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ

سورة المرسلت مكية وهي — لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ — خمسون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ ع

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۝ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ

لَوَاقِعٌ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ

فُرِجَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَإِذَا الرُّسُلُ

أُقِّتَتْ ۝ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا

اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

لِلْمُكَذِّبِينَ اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

فَجَعَلْنَاهُ فِى قَرَارٍ مَكِينٍ اِلٰى قَدَرٍ مَعْلُومٍ فَقَدَرْنَا

فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا اَحْيَاءً وَاَمْوَاتًا

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِىَ شَامِخَاتٍ وَاَسْقَيْنَاكُمْ

مَاءً فُرَاتًا وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

اِنْطَلِقُوا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ اِنْطَلِقُوا

اِلٰى ظِلٍّ ذِى ثَلٰثِ شُعَبٍ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى

من اللهب إنها ترمي بشرر كالقصر كأنه

جملت صفر ويل يومئذ للمكذبين هذا

يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون

ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم الفصل

جمعناكم والأولين فإن كان لكم كيد

فكيدون ويل يومئذ للمكذبين إن

المتقين في ظلل وعيون وفواكه مما

يشتهون كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم

تعملون إنا كذلك نجزي المحسنين ويل

يومئذ للمكذبين كلوا وتمتعوا قليلا

إنكم مجرمون ويل يومئذ للمكذبين وإذا

قيل لهم اركعوا لا يركعون ويل يومئذ
للمكذبين فبأي حديث بعده يؤمنون

سورة النبأ مكية وهي اربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم
فيه مختلفون كلا سيعلمون ثم كلا
سيعلمون الم نجعل الارض مهادا والجبال
اوتادا وخلقناكم ازواجا وجعلنا نومكم
سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا
النهار معاشا وبنينا فوقكم سبعا شدادا
وجعلنا سراجا وهاجا وانزلنا من المعصرات

الجزء
٣٠

مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ

أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ

فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ

فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ

مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ

فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

جَزَاءً وِفَاقًا إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ

كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا إِنَّ

لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ

أَتْرَابًا

أترابا ۝ وكأسا دهاقا ۝ لا يسمعون فيها لغوا
ع ولا كذابا ۝ جزاء من ربك عطاء حسابا ۝
رب السموت والأرض وما بينهما الرحمن
لا يملكون منه خطابا ۝ يوم يقوم الروح
والملئكة صفا لا يتكلمون إلا من
أذن له الرحمن وقال صوابا ۝ ذلك اليوم
الحق فمن شاء اتخذ إلى ربه مآبا ۝ إنا أنذرنا
كم عذابا قريبا ۝ يوم ينظر المرء ما قدمت
يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

سورة النازعات مكية وهي ست وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

٤

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

فَالْمُدَبِّرَاتِ اَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا

الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ اَبْصَارُهَا

خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ اَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً قَالُوا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ

خَاسِرَةٌ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ

بِالسَّاهِرَةِ هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى اِذْ نَادٰيهُ

رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ

اِنَّهُ طَغٰى فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰى اَنْ تَزَكّٰى وَاَهْدِيَكَ

اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى

فَكَذَّبَ

فكذب وعصى ثم ادبر يسعى فحشر
فنادى فقال انا ربكم الاعلى فاخذه الله
نكال الاخرة والاولى ان فى ذلك لعبرة
لمن يخشى ءانتم اشد خلقا ام السماء بنها
رفع سمكها فسوها واغطش ليلها واخرج
ضحها والارض بعد ذلك دحها اخرج
منها ماءها ومرعها والجبال ارسها متاعا
لكم ولانعامكم فاذا جاءت الطامة الكبرى
يومئذ يتذكر الانسان ما سعى وبرزت الجحيم
لمن يرى فاما من طغى واثر الحيوة الدنيا
فان الجحيم هى الماوى واما من خاف مقام

ربه ونهى النفس عن الهوى فان الجنة هى
الماوى يسئلونك عن الساعة ايان مرسها
فيم انت من ذكرىها الى ربك منتهىها انما
انت منذر من يخشىها كانهم يوم يرونها
لم يلبثوا الا عشية او ضحىها

سورة عبس مكية وهى اثنتان واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
عبس وتولى ان جاءه الاعمى وما يدريك
لعله يزكى او يذكر فتنفعه الذكرى
اما من استغنى فانت له تصدى وما
عليك الا يزكى واما من جاءك يسعى

ثمن ع

وهو

وَهُوَ يَخْشَىٰ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ كَلَّا إِنَّهَا
تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ
مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ
قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ثُمَّ السَّبِيلَ
يَسَّرَهُ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ
كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ
إِلَىٰ طَعَامِهِ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ثُمَّ
شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا
وَعِنَبًا وَقَضْبًا وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ
غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

فاذا جاءت الصاخة ۝ يوم يفر المرء من اخيه ۝

وامه وابيه ۝ وصاحبته وبنيه ۝ لكل امرئ

منهم يومئذ شان يغنيه ۝ وجوه يومئذ

مسفرة ۝ ضاحكة مستبشرة ۝ ووجوه يومئذ

عليها غبرة ۝ ترهقها قترة ۝ اولئك هم الكفرة

سورة التكوير وهي ثمان وعشرون اية مكية — الفجرة ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا الشمس كورت ۝ واذا النجوم انكدرت

واذا الجبال سيرت ۝ واذا العشار عطلت ۝ ع

واذا الوحوش حشرت ۝ واذا البحار سجرت

واذا النفوس زوجت ۝ واذا الموءدة سئلت

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا
السَّمَاءُ كُشِطَتْ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ وَإِذَا
الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ
فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ وَاللَّيْلِ إِذَا
عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ مُطَاعٍ
ثَمَّ أَمِينٍ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ وَلَقَدْ رَآهُ
بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

سورة الانفطار مكية العالمين وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا السماء انفطرت واذا الكواكب انتثرت

واذا البحار فجرت واذا القبور بعثرت علمت

نفس ما قدمت واخرت يا ايها الانسان

ما غرك بربك الكريم الذي خلقك

فسويك فعدلك في اي صورة ما شاء

ركبك كلا بل تكذبون بالدين وان عليكم

لحافظين كراما كاتبين يعلمون ما تفعلون

ان الابرار لفي نعيم وان الفجار لفي جحيم

يصلونها يوم الدين وما هم عنها بغائبين

ربع

وَمَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا اَدْرٰيكَ مَا

يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا ۝ وَالْاَمْرُ

سورة المطففين مكية — يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ۝ — وهي ست وثلثون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ

يَسْتَوْفُونَ ۝ وَاِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝

اَلَا يَظُنُّ اُولٰئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ كَلَّا اِنَّ

كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا

سِجِّينٌ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَمَا يُكَذِّبُ

ثمن ع

به الا كل معتد اثيم اذا تتلى عليه اياتنا قال

اساطير الاولين كلا بل ران على قلوبهم

ما كانوا يكسبون كلا انهم عن ربهم يومئذ

لمحجوبون ثم انهم لصالوا الجحيم ثم يقال هذا

الذى كنتم به تكذبون كلا ان كتاب

الابرار لفى عليين وما ادريك ما عليون

كتاب مرقوم يشهده المقربون ان الا

برار لفى نعيم على الارائك ينظرون تعرف

فى وجوههم نضرة النعيم يسقون من رحيق

مختوم ختامه مسك وفى ذلك فليتنافس

المتنافسون ومزاجه من تسنيم عينا

يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا
فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

سورة الانشقاق مكية وهي خمس وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
ع وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ

كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا

يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ اِلٰى اَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَاَمَّا مَنْ

اُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝

وَيَصْلٰى سَعِيرًا ۝ اِنَّهُ كَانَ فِي اَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ اِنَّهُ

ظَنَّ اَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلٰى اِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

فَلَا اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ

اِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ۝ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا

سجدة واجب

يوعون

يُوعُونَ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

سورة البروج مكية وهي اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ
النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ

ع

وَالمُومِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ هَلْ أَتَاكَ

حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بَلِ الَّذِينَ

كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ

مُحِيطٌ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

سورة الطارق مكية وهي ست عشرة اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ثمن ع

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرٰيكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَىٰ
رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِن
قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضِ
ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ

سورة الاعلى مكية وهي ۝ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝ تسع عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝

ع

والذى قدر فهدى والذى اخرج المرعى فجعله

غثاء احوى سنقرئك فلا تنسى الا ما شاء

الله انه يعلم الجهر وما يخفى ونيسرك لليسرى

فذكر ان نفعت الذكرى سيذكر من يخشى

ويتجنبها الاشقى الذى يصلى النار الكبرى

ثم لا يموت فيها ولا يحيى قد افلح من تزكى

وذكر اسم ربه فصلى بل تؤثرون الحيوة

الدنيا والاخرة خير وابقى ان هذا لفى

الصحف الاولى صحف ابرهيم وموسى

نصف

سورة الغاشية مكية وهى ست وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

هل اتيك

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَاشِيَةِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝
تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا
مِن ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِن جُوعٍ ۝ وُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِى جَنَّةٍ
عَالِيَةٍ ۝ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝
فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِىُّ مَبْثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا
يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ
كَيْفَ رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝
وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ

مذكر لست عليهم بمصيطر الا من تولى
وكفر فيعذبه الله العذاب الاكبر
ان الينا ايابهم ثم ان علينا حسابهم

سورة الفجر مكية وهي تسع وعشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
والفجر وليال عشر والشفع والوتر
والليل اذا يسر هل في ذلك قسم لذي
حجر الم تر كيف فعل ربك بعاد ارم
ذات العماد التي لم يخلق مثلها في البلاد
وثمود الذين جابوا الصخر بالواد وفرعون
ذي الاوتاد الذين طغوا في البلاد فاكثروا

ثمن ع

فيها

فيها الفساد ۝ فصب عليهم ربك سوط عذاب ۝
ان ربك لبالمرصاد ۝ فاما الانسان اذا ما
ابتليه ربه فاكرمه ونعمه فيقول ربي
اكرمن ۝ واما اذا ما ابتليه فقدر عليه
رزقه فيقول ربي اهانن ۝ كلا بل لا تكرمون
اليتيم ۝ ولا تحضون على طعام المسكين ۝
وتاكلون التراث اكلا لما ۝ وتحبون المال
حبا جما ۝ كلا اذا دكت الارض دكا دكا ۝
وجاء ربك والملك صفا صفا ۝ وجيء يومئذ
بجهنم يومئذ يتذكر الانسان وانى له
الذكرى ۝ يقول يا ليتني قدمت لحياتي ۝

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ

وَثَاقَهُ أَحَدٌ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي

إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي

سورة البلد مكية وهي جَنَّتِي عشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ع

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي

كَبَدٍ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا أَيَحْسَبُ أَنْ

لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا

وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ فَلَا اقْتَحَمَ

العقبة وما ادريك ما العقبة فك رقبة
او اطعام في يوم ذي مسغبة يتيما ذا مقربة
او مسكينا ذا متربة ثم كان من الذين امنوا
وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة اولئك
اصحاب الميمنة والذين كفروا باياتنا
هم اصحاب المشئمة عليهم نار موصدة

سورة الشمس مكية وهي ست عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم
والشمس وضحيها والقمر اذا تليها والنهار ع
اذا جليها والليل اذا يغشيها والسماء وما
بنيها والارض وما طحيها ونفس وما سويها

فألهمها فجورها وتقوىها قد أفلح من زكىها

وقد خاب من دسىها كذبت ثمود بطغوىها

إذ انبعث أشقىها فقال لهم رسول الله ناقة

الله وسقيها فكذبوه فعقروها فدمدم

عليهم ربهم بذنبهم فسوىها ولا يخاف عقبيها

سورة الليل مكية وهي احدى عشر ون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والليل إذا يغشى والنهار إذا تجلى وما خلق

الذكر والأنثى إن سعيكم لشتى فأما من

أعطى واتقى وصدق بالحسنى فسنيسره

لليسرى وأما من بخل واستغنى وكذب

ثمن ع

بالحسنى

بالحسنى فسنيسره للعسرى وما يغنى عنه

ماله اذا تردى ان علينا للهدى وان لنا

للاخرة والاولى فانذرتكم نارا تلظى لا

يصليها الا الاشقى الذى كذب وتولى

وسيجنبها الاتقى الذى يؤتى ماله يتزكى وما

لاحد عنده من نعمة تجزى الا ابتغاء وجه

ربه الاعلى ولسوف يرضى

سورة الضحى مكية وهى احدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والضحى والليل اذا سجى ما ودعك ربك وما ع

قلى وللاخرة خير لك من الاولى ولسوف

يعطيك ربك فترضى الم يجدك يتيما فاوى

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا

سورة الانشراح مكية بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝ وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ ع

الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا

فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سورة التين مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا ع

البلد الامين لقد خلقنا الانسان في
احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلين
الا الذين امنوا وعملوا الصالحات فلهم
اجر غير ممنون فما يكذبك بعد بالدين اليس
سورة العلق مكية وهي الله باحكم الحاكمين عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحيم
اقرا باسم ربك الذي خلق خلق الانسان
من علق اقرا وربك الاكرم الذي علم
بالقلم علم الانسان ما لم يعلم كلا ان
الانسان ليطغى ان راه استغنى ان الى
ربك الرجعى ارايت الذي ينهى عبدا

ثلث

ع

اذا صلى ۝ ارايت ان كان على الهدى ۝ او امر

بالتقوى ۝ ارايت ان كذب وتولى ۝ الم

يعلم بان الله يرى ۝ كلا لئن لم ينته لنسفعا

بالناصية ۝ ناصية كاذبة خاطئة ۝ فليدع ناديه ۝

سندع الزبانية ۝ كلا لا تطعه واسجد

سجدة

سورة القدر مدنية واقترب ۝ وهي ست ايات

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

انا انزلناه في ليلة القدر ۝ وما ادريك ما

ع

ليلة القدر ۝ ليلة القدر خير من الف شهر ۝

تنزل الملئكة والروح فيها باذن ربهم من

كل امر ۝ سلام هي حتى مطلع الفجر ۝

لم يكن

ثُمن ع

سورة البينة مدنية وقيل مكية وهي ثمان آيات

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمۡ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنۡ أَهۡلِ الۡكِتَابِ

وَالۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ الۡبَيِّنَةُ

رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتۡلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا

كُتُبٌ قَيِّمَةٌ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا

الۡكِتَابَ إِلَّا مِنۡ بَعۡدِ مَا جَاءَتۡهُمُ الۡبَيِّنَةُ

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعۡبُدُوا اللّٰهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ

الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُوا

الزَّكَوٰةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الۡقَيِّمَةِ إِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنۡ أَهۡلِ الۡكِتَابِ وَالۡمُشۡرِكِينَ فِي نَارِ

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا اُولٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰئِكَ

هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ

عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

اَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ

سورة الزلزلة مكية — خَشِيَ رَبَّهُ — وهي ثمان ايات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا وَاَخْرَجَتِ

الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ

تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا يَوْمَئِذٍ

يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ

ع

مِثْقَالَ

مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا

سورة العاديات مكية يره وهي احدى عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا فالموريات قدحا فالمغيرات ع

صبحا فاثرن به نقعا فوسطن به جمعا ان

الانسان لربه لكنود وانه على ذلك لشهيد

وانه لحب الخير لشديد افلا يعلم اذا بعثر

ما في القبور وحصل ما في الصدور ان ربهم

سورة القارعة مكية بهم يومئذ لخبير وهي احدى عشرة اية

بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ما القارعة وما ادريك ما القارعة ع

يوم يكون الناس كالفراش المبثوث وتكون
الجبال كالعهن المنفوش فاما من ثقلت
موازينه فهو في عيشة راضية واما من
خفت موازينه فامه هاوية وما ادريك ما هيه

سورة التكاثر مكية نار حامية وهي ثمان ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

الهكم التكاثر حتى زرتم المقابر كلا سوف
تعلمون ثم كلا سوف تعلمون كلا لو تعلمون
علم اليقين لترون الجحيم ثم لترونها عين
اليقين ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم

سورة العصر مكية وهي ثلث ايات

ثمن ع

والعصر

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

ع والعصر ۝ ان الانسان لفى خسر ۝ الا الذين

امنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا

سورة الهمزة مكية وهى بالصبر ۝ تسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

ع ويل لكل همزة لمزة ۝ الذى جمع مالا وعدده ۝

يحسب ان ماله اخلده ۝ كلا لينبذن فى الحطمة ۝

وما ادريك ما الحطمة ۝ نار الله الموقدة ۝ التى

تطلع على الافئدة ۝ انها عليهم موصدة ۝ فى عمد

سورة الفيل مكية ممددة ۝ وهى خمس ايات

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل الم
يجعل كيدهم في تضليل وارسل عليهم طيرا ابابيل
ترميهم بحجارة من سجيل فجعلهم كعصف ماكول

سورة القريش مكية وهي خمس ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
لايلاف قريش ايلافهم رحلة الشتاء
والصيف فليعبدوا رب هذا البيت الذي
اطعمهم من جوع وامنهم من خوف

سورة الدين مكية وهي سبع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
ارايت الذي يكذب بالدين فذلك الذي

يدع

يدع اليتيم ولا يحض على طعام المسكين

فويل للمصلين الذين هم عن صلوتهم ساهون

الذين هم يرآءون ويمنعون الماعون

سورة الكوثر مكية وهي ثلث ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

انا اعطيناك الكوثر فصل لربك وانحر ان ع

شانئك هو الابتر

سورة الكافرون مكية وهي ست ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا ايها الكافرون لا اعبد ما تعبدون ع

ولا انتم عابدون ما اعبد ولا انا عابد ما

عبدتم ولا انتم عابدون ما اعبد لكم دينكم

سورة النصر مدنية ولي دين وهي ثلث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون ع

في دين الله أفواجا فسبح بحمد ربك واستغفره

سورة أبي لهب مكية إنه كان توابا وهي خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

تبت يدا أبي لهب وتب ما أغنى عنه ماله وما ع

كسب سيصلى نارا ذات لهب وامرأته حمالة

الحطب في جيدها حبل من مسد

سورة الإخلاص مكية ويقال مدنية وهي أربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل

قل هو الله احد ۝ الله الصمد ۝ لم يلد ولم يولد ۝ ع

سورة الفلق مكية وقيل مدنية ولم يكن له كفوا احد ۝ وهي خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

قل اعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝ ع

ومن شر غاسق اذا وقب ۝ ومن شر النفاثات

في العقد ۝ ومن شر حاسد اذا حسد ۝

سورة الناس مكية وقيل مدنية وهي ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

قل اعوذ برب الناس ۝ ملك الناس ۝ اله ع

الناس ۝ من شر الوسواس الخناس ۝ الذي

يوسوس في صدور الناس ۝ من الجنة والناس ۝

تمت كلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل

لكلماته وهو السميع العليم

اللهم انفعنا وارفعنا بالقران العظيم وبارك

لنا بالايات والذكر الحكيم وتقبل

منا انك انت السميع العليم وتب علينا

انك انت التواب الرحيم واهدنا الى الحق

والى طريق مستقيم والحمد لله رب العالمين

سرکار امارت و ایالت مرتبت نواب محمد علی خان

برای صاحبزادهٔ بلند اقبال جعفر علی خان

نویسانیده شد در بلدهٔ ارکات در فوجداری

حشمت و عوالی پناه نواب علی دوست خان

تحریر یافت بتاریخ چهاردهم شهر شوال

بروز جمعه بوقت شش گهری روز باتمام

رسید سنه ۱۱۵۱ هجری مطابق سنه ۲۱ جلوس

پادشاه غازی محمد شاه

کتبه القرآن المجید العبد

الضعیف محمد جعفر ابن محمد صادق

استرابادی غفر الله له ولوالدیه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

RNX Gratz

6

Lewis O. 165

And a very interesting description of the Volume will be found in the addenda to part 1. Vol 1 of the Bibliotheca Sussexiana.

7.3.

Rit

1910 Rosenbach

FIRST AMERICAN EDITIONS
AMERICAN HISTORY
LOCAL HISTORY
INDIAN NARRATIVE
EARLY AMERICAN TRAVELS
FIRST ENGLISH EDITIONS

BOOKS

OLD ENGLISH POETRY
OLD ROMANCES
ENGLISH PROSE MASTERPIECES
OLD MAPS
RARE ENGRAVED PORTRAITS
EARLY ENGLISH TRAVEL

GEORGE D. SMITH
DEALER IN
RARE BOOKS AND PAMPHLETS RELATING TO AMERICA
PUBLISHER, BOOKSELLER AND IMPORTER

~~4 EAST FORTY-SECOND STREET~~
~~NEAR FIFTH AVENUE~~
TELEPHONE, 3724-A BROAD.

49 NEW ST., NEW YORK July 3 1902

Tippoo Saibs Koran.

The Koran. In arabic. on 267 pages
illuminated MS in the most beautiful
naskhi handwriting. with splendidly
decorated 'anwan. Small folio in
the original gilt binding. Arcot.
Written at the command of the Newáb
Muhammad Ali Khán for his son Ja'far
'Ali Khán by Muhammad Ja'far
bin Muhammad Sádik, A.H. 1151.
1738-9.
This magnificent manuscript is a triumph
of Caligraphy and ornamentation. It is
as fresh and brilliant as on the day when
it was written for Muhammad 'Ali
who became afterwards in Clive's time
the reigning Nawab of Arcote (Arkat)
Of extreme interest as having formerly
been in the possession of "Tippoo Saib" at
whose capture it was presented to the
Duke of Sussex. Contains his book plate

No 2 p. CCLXVII

10 3/4 x 6 1/2 in

Perkins and Heath · Patent Hardened Steel Plate

VI. H. d. 13